

**Do Not
Circulate**

MAGYARORSZÁG CSALÁDAI

929.14391

N13 m

Supp.

CZIMEREKKEL

ÉS

NEMZÉKRENDI TÁBLÁKKAL.

IRTA

NAGY IVÁN.

PÓTLÉK-KÖTET.

PEST, 1868.

KIADJA RÁTH MÓR.

Pest, 1867. Nyomatott Emich Gusztáv m. akad. nyomdászánál.

THE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

ELŐ- ÉS VÉG-SZÓ.

Nem csak több oldalról nyilvánúlt óhajtság, de saját véleményem is, amint azt még a tavaly (1867. júliusban) befejezett anya-munka XII. vagy is utolsó kötet Zárszavában érintettem, — ösztönzött arra, hogy még egy Pótlék-kötet megírására vállalkozzam. Kijelentettem az említett Zárszóban : mily roppant anyaghalmoz van e czélra összegyűjtve birtokomban, melynek kiadása a közel négy száz ívnyi anyamunkát is meghaladná terjedelemben, és melynél fogva kiadása irodalmi viszonyaink között alig is lenne eszközölhető. Kijelentettem egyszersmind, hogy legalább egy Pótlék-kötet kiadásának látom szükségét, mely az anya-munka felötlőbb hiányait pótolja, a kimaradt nevesebb családokat fölvegye, és a XII. kötet végén tett javítások közül is elmaradt igazításokat tartalmazza. Egy ily tervezetű kötet létesítésére a közönség figyelmét hívtam föl, azonban elégtelen eredménnyel. Végre is eddigi kiadó Ráth Mór hazafias ajánlata tette lehetővé, hogy e Pótlék-kötet világot lásson; az ő kezeiből veszi az irodalmi közönség Magyarország Családainak e legutolsó kötetét.

Ez lévén e kötet kiadásának története, az korlátolt terjedelménél fogva csak is a legfeltűnőbb hézagok pótlására szorítkozhatik. Szerkesztésénél eleinte tágabban kiterjeszkedtem a pótlásokra, utóbb látva, hogy a szűk keretbe már a tervbe fölvetett czikkek sem férhetnek mind, főképen csak a hiányzó családok igényeire voltam tekintettel. Sok helyütt most is csak az előbbinél jobb és bővebb adatokat, nem pedig egyszersmind teljesen kimerítőket lehetett közlenem; de így is mindenesetre az anya-munka hiányait pótoltam. Több fő családunk ez úttal sem istápolott kiigazítandó adatokkal.

Midőn ezek szerint e Pótlékkötet befejezésével Családtörténeti munkámat irodalmilag végképen befejezettnek hiszem, a munka-olvasó és forgató közönségét ujlag a következőkre vagyok bátor kérni és figyelmeztetni:

Már e munka I. kötetének előszavában megírtam, hogy ily mű kimeríthetlen; ez okból teljes, tökéletes és hibátlan nem is lehet. Ezt nem csak egy ember, de többen egyesülve sem érhetnek utól soha. Mint mindig, — úgy e kötet szerkesztésénél is igyekeztem elfogulatlanul és bírálati hűséggel eljárni a közléseknél. Ezt figyelmeztetésül bírálóimnak.

Kérelmem pedig ez: az olvasó az egyes köteteknél kijelölt kiigazításokat, de legfőképen a XII. kötet végén a 490. — 507. lapokon közlött javításokat példányában az illető lapon megjelölni (azokra reflectálni) sziveskedjék. Mivel pedig a VI. kötettől kezdve a betűrendből kimaradt családok a kötet végén is előfordúlnak, a családnév keresésre nézve mindig a tartalom-mutatót ajánlom.

Pesten december 1. 1867.

Nagy Iván.

A.

Abaffy család. (Abafalvi és felső-lehotai). Egyike legrégiebb, és most is jelentékeny birtokos nemes családainknak, melynek, mivel leszármazási története e munka I. kötet 2-dik lapján igen hiányosan volt közölve, hiteles családi adatok nyomán itt következik teljesebb ismertetése ¹⁾).

Az **Abaffy** családnak, — melynek neve úgy a régi, valamint az ujabbkori okmányokban **Abbaffynak** is írva előfordul, a nélkül, hogy ez családi különböztetést tett volna, — törzs-őse azon **Abba** volt, kinek fia **I. Márk** 1247-ben **IV. Béla** király adomány-levelénél fogva személyes érdemeinek tekintetéből két majorsággal (*praedia*) ugymint gömörmegyei **Symun** és a Dráva melléken **Nook** közelében **Dumbul** nevezetűekkel jutalmaztatott, s azoknak birtokába **Móricz** mester, kir. asztalnok s nyitra megyei főispán (*Comes*) által bevezettetett.

Mint az alább következőkből is látni fogjuk, a család mielőtt az **abafalvai** és **nagy-lehotai** mostan használt előnevezetét fölvette volna, már is találjuk a család ágait a **humrendhethei**, **abathetei**, **hamvai**, **oleskei**, **kis-várkonyi**, **mogyorósi**, **árkai** stb. birtok utáni nevekkal egymásközt megkülönböztetve.

A család ősi czimere, a régi okmányokon kivehető pecsétek szerint: egy csőrében kalászt tartó galamb, és ennek jobb oldalán egy csillag, a balon félhold ragyog. Ezek aljában egy kengyelvas látszik. E czimer 1609-ben **Miklósnak**, a tokai kapitánynak Buda ostromá-

¹⁾ A családnak, valamint **Aba Sámuel**l való téves összeköttetése, úgy főleg **Horányi**, **Nova Memoria** és **Báthy J.** „**A magyarok emléke**” című munkáikban e családról tett hibás adatok, nevezetesen **Abaffy Ferencz** árvai alispán és követ (1791—96-ig) tetteinek **Abaffy Antaln**ra ruházása, és egyéb elferditések is szükségessé és a történelem barátai előtt ohajtottá tévék, hogy valahára e család története, s leszármazása teljeseb világban közöltessék.

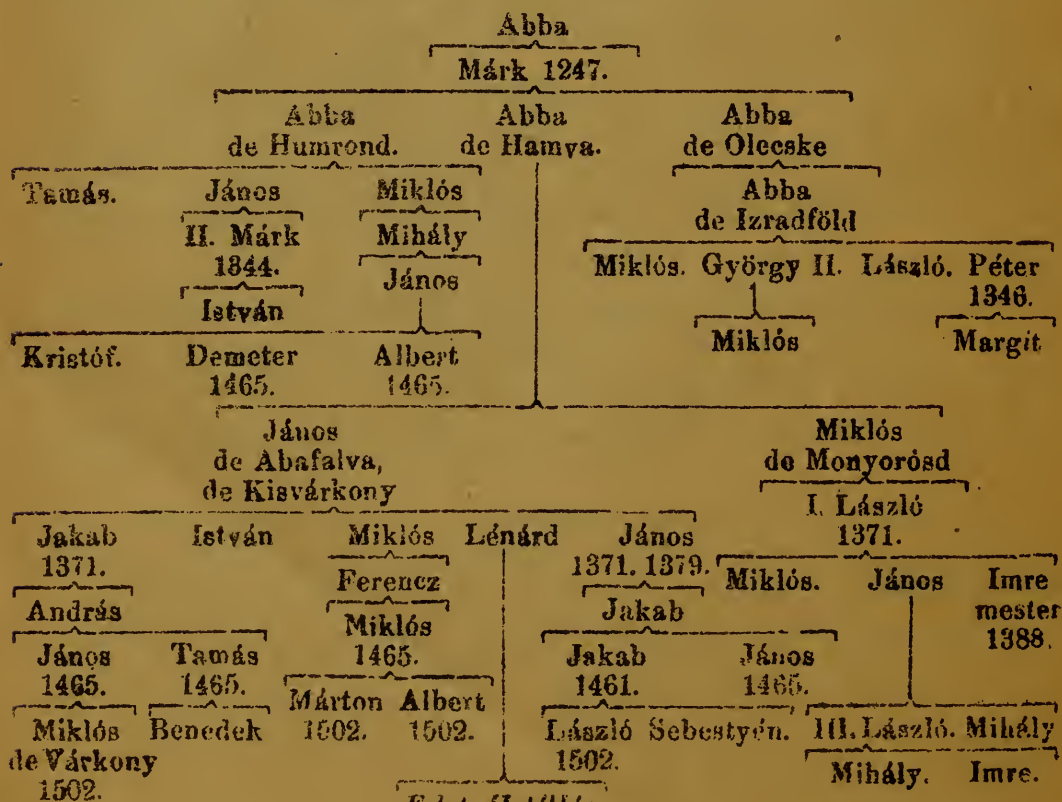
nál szerzett vitéz érdemei elismerésül II. Mátyás király által meg-
bővítettett és azzal a család mostanáig él, a mint következik. Az egye-

nesen álló hadi paizs jobbról
balra rézsutosan húzott vonal
által kék és fehér udvarra osz-
tatik; a fehér mezőben egy
kengyelvas s fölötte ragyogó
aranycsillag látszik, ennek irá-
nyában pedig a kék udvarban
fényes kétszarvú hold, alatta
egy pánczélos kar, mely ki-
vont kardon egy zöld turbá-
nos és vérző törökfejet tart. A
paizsfölötti nyitott sisak ko-
ronáján egy fehér galamb áll,
csőrében fehér árpakalászt
tartva. Az egész paizst jobbról

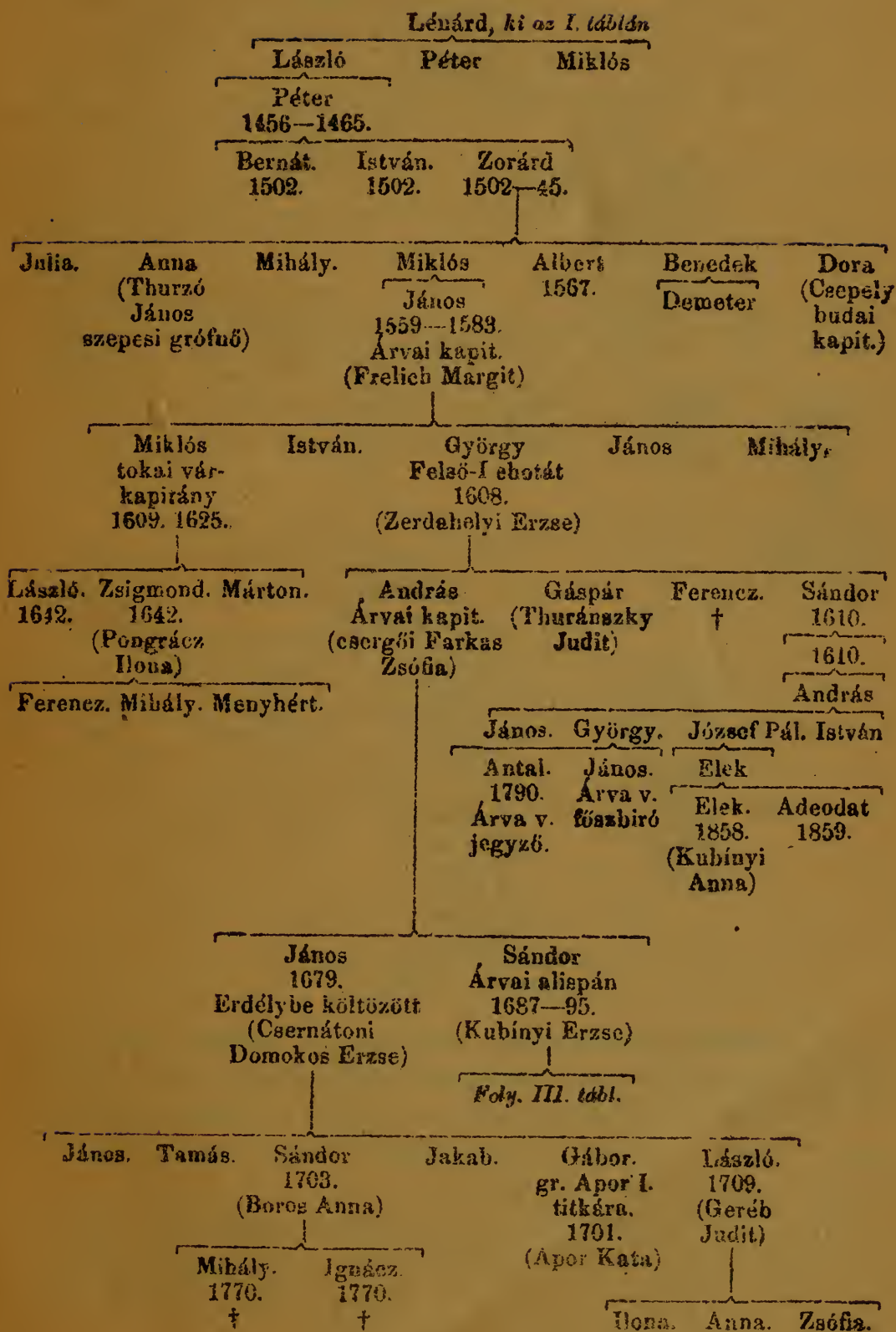
arany, balról kék foszladék veszi körül, mint ezt a metszvény is mu-
tatja. — A család leszármazása következőleg terjed le:

I. tábla.

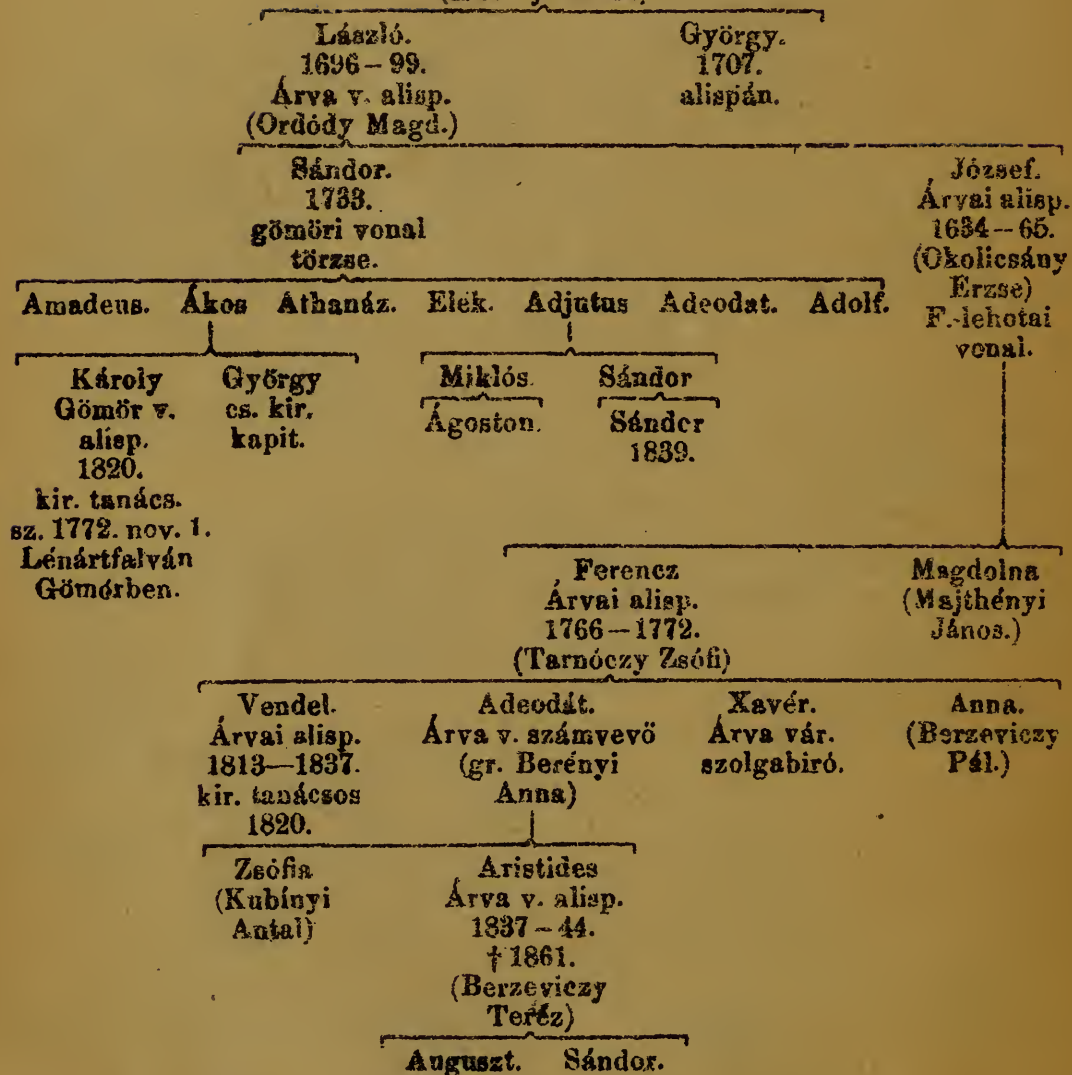
Éclyt II. táblán.

II. tábla.

III. tábla.

Sándor. *ki a II. táblán.*
 Árva v. alisp.
 1687—95.
 (Kubinyi Erzsé)

E nemzékrend földterítésül szolgálnak a következő történelmi adatok, melyek a f. lehotai családi levéltárban eredetiben találhatók.

Abbának fia I. Márk — mint már följebb említett — 1247-ben nyert IV. Béla királytól a gömörmegyei Simon és drávameilleki Dumbul pusztára adománylevelet.

Humrond Abathetei Jánosnak, a Hethe fiának fia II. Márk Lajos király meghagyása következtében Pál országbíró által 1344-ben határjárást eszközöltet Abathete tulajdon, Erdőfalu Dedics Jánosnak birtoka határai között Abauj vármegyében.

Kis-várkonyi János és Jakab, Jánosnak fiai, és Abafalvai László Mogyorósi és Hamrondi Miklósnak fiai, ozdi Danck Miklós ellen elkövetett személyes bántalmak végett, ennek özvegye által bepereltetvén, eme vád alól opuliai és velinói László nádor és kunok bírja által Visegrádon 1371-ben költ ítélet által fölmentettek.

Abafalvai Aba János 1379-ben I. Lajos királytól megerősítő adománylevelet nyert birtokaira, u. m. Abafalvára Borsodban; Licze, Kis-Hamva, és Jólegényföldjére Gömörben; Zegh és Terpesre Hevesben, és Kottman-ra Nógrádban.

Abathetei Imre kir. mester, Abafalvai I. Lászlónak fia, és ennek Mihály és III. László fiai, nemkülönben Kis-Várkonyi Miklós, Györgynek fia, Péter Jánosnak fia, és András Jakabnak fia mint osztályos rokonok maguk birtokát az abaujmegyei Abathete helységet annak fölötte kedvező fekvése végett Zsigmond király kívánatára 1388-ban átengedik a királyi javak közé, névszerint a boldogkői kir. uradalomhoz csatoltatni, és ennek helyébe csereképen Zsigmond királytól a Szabolcs megyében fekvő Keröth (Koolth) királyi helységet nyerik adományul.

Abafalvai Imre, Abának fia, és Putnoky László és Miklós, Jánosnak fiai, Pokaj és Pogány határbeli villongások végett 1400-ban tanuvallatást eszközöltetnek Báan Balás, és Zentkirályi István Gömör vármegyének a megyei pecséttel kiküldött vallató tagjai által.

Abafalvai Aba János kérelmére és panaszára, miután az Abafalvai Borsodban, liczei, kis hamvai, s jólegényföldi Gömörben, Zegh és Terpes Hevesben, és Kottmann Nógrádban fekvő birtokait illető joglevelei elveszték, ezeknek újból hiteles alakban kiadatására az egri káptalanhoz Mátyás királytól 1461-ben királyi megkereső parancsot nyert.

Abafalvai Miklós, Demeter, Péter, Albert, János, Tamás, Imre, Mihály, Jakab és ifjabb János V. László király által 1456-ban részükre kiadott adománylevelél erejénél fogva, 1465-ben Abafalva, másképp Kis-Várkony, Kis-Abafalva, Jánosfalva, másképp Kis-Málé helységekben, nemkülönben Jólegényföldje, Bene-földje, Borzaipataka, Elekesföldje, Kelecsen másképp Liberesföldje majorságokba Gömör megyében és Kolt helységbe Szabolcs vármegyében Beken Tamás királyi ember által beiktattatnak.

Abaffy Zorárd (Zorád), István, Bernát, László, Albert és Márton, valamint várkonyi Abaffy Benedek s Miklós, ösi fiági birtokukból, névszerint Miklósfalváról, Lenárdfalváról, János-

falváról, Kis-Mátéról, Elekesföldéről, Jolegényföldéről, Kelecsenről és Borzahelypatakaról Gömör megyében, 1502-ben kiadják nővérüknek jánosfalvi Jakabcha Jakab özvegyének, Abaffy Borbálának a leány-negyedet. — Abaffy Zorád előfordul még 1545-ben is mint Abafalvának birtokosa ¹⁾).

1532-ben Abaffy Ferencz (ki a táblázaton nem található), és neje Várday Bora, komárommegyei Szemere helységet eladják Pusztasz. Mihályi Tamás és Andrásnak, a Csúzy család eldődeinek ²⁾).

Abaffy János egyike azoknak, kik a temesi bánságban szerzett birtokaikból a törökök által kinyomattak, 1559-ben gr. Thurzó Ferencz által oltalomba fogadtatott, és még ezen évben nevezett Thurzó Ferencz Árva uradalmi praefectusa és árvavári kapitánya lön ³⁾). E hivatalban búsége és erélye által tünteté ki magát, főleg midőn Thurzó Ferencz halála után 1583-ban ennek özvegye, akkor már Perényi Györgynek hitvese, és Thurzó Katalin és Orsolya leányai osztzkodási igényei ellen az árvai várat és urodalmat Thurzó György részére Guzith István árvai várnagy segélyével lelkesen megvédte; és ezen tettekért 1587-ben Thurzó György Ferencznek fia által Abaffy János és fiai György, Miklós, János és Mihály Felső-Lehota helységével, Guzith István pedig a mekrágyi birtokkal szintén Árva vármegyében adományoztattak.

Abaffy Miklós, János fiainak egyike, arany sarkantyús vitéz, Thurzó György dunáninnyi főparancsnok alatt hadi téren szolgált, és Budának a török elleni ostroma alkalmával egy ízben első volt, ki a kirohanó török csapatot megtámadván, egy főbb török vezér fejét levágván, ez által csapatát lelkes viaskodásra buzdítá. Ime vitéz tette II. Mátyás király által is tekintetbe vétetvén, 1609-ben kelt diplomájában is kiemeltetett, a midőn volt ősi czimere egy kivont kardot és annak hegyén zöld turbános vérző törökfejet tartó pánczélos karral is meg bővítettett. 1610-ben pedig mindég szaporodó hősies érdemei jutalmául gr. Thurzó György nádor által tolnamegyei Henche, Fad és

¹⁾ Lehoczky Stemmatoz. II. 452.

²⁾ Fényes, Komárom várm. 129.

³⁾ Árva vármegye 1707-ki jegyzőkönyvében róla ezek olvashatók: „Quod posteaquam arma ottomanica in perniciem a seculis gloriose, proque universa christianitate decertantis nationis Hungaricae tantum progreessum sumpsissent, ut occupata Bulgaria, etiam tractum Temesvariensem sibi subjecissent quoque in partibus illis suas villas et residentias cum reliqua Ungarica nobilitate habentem Joannem Abaffy vi procul exulare coegerant.“

Mess jószágrészekkel adományoztatott, a hol is György testvérének fia Sándor és beeri Balogh Imre, mint condonatarariusok említetnek. 1612-ben szintén testvérével Györggyel és Gyürky Jánossal, és Benedekkel nógrádmegyei Videfalvát nyeri adományul, de a beiktatásnál Dacsó Anna, Beniczky Ferencz hitvese ellent mondott ¹⁾. Abaffy Miklós később a tokaji várnak kapitányságára lépven, ez állomásán szerzett vitéz érdemei jutalmául azabolcsmegyei Kinis helysőget nyere 5000 forintban beiratképen Bethlen Gábortól 1623-ban, mely adományt 1625-ben II. Ferdinánd király is megerősített. Már jóval ezelőtt kedves embere volt ő Báthori Gábornak is, kinek azonban 1613-ban történt meggyilkolása elleni tervbe szintén beavatottnak iratik ²⁾.

Györgynek, Miklós testvérének, mint Árva vár kapitányának és uradalmi praefectusnak tetteihez méltóan számíthatni, hogy a f. lehotai birtokadományra 1608-ban megerősítést nyert, és a f. lehotai templomot 1630—1636. között ő alapítá és építteté. Ezen Györgyben hatalmas ellenre s megtorlóra talált az Árvában pusztító Bocskay-féle hajducsapat, mi az 1608-diki Thurzóféle adományban különös érdemül kiemeltetik.

Györgynek fia András Árva várának kapitánya s uradalmi praefectus 1642-ben Abaffy Miklósnak fiaival Zeigmonddal és Mártonnal Abafalva és Lenárdfalva, nemkülönben a kis-abafalvai pusztajószágnek kiváltsága iránt egyezkedik.

Sándor, Andrásnak fia csergői Farkas Zsófiától, — fiatal korában az árvai várkapitányságot viselte, mely állomás már negyedik izen a család kezében volt, — 1687-ben Árva vármegye alispánjává választatván, ezt egész 1695 ig viselte. Ő volt az árvai ágazatnak elseje, ki 1689-ben a nagy- és kis-abafalvai jószágot Thaisz Gergely, Balogh Gáspár stb. leányági utódoktól és a zálogtartóktól átvette. Nemkülönben a családbirtokra nézve azon változtatást is behozá, mely szerint az Abaffy Gáspár utáni fekvő birtokrészeket, melyek ezen utóbbinak Dávid Pálra tett lövés folytán veszendőben voltak, 1678 ban i. Leopold király által maga nevére adományoztatá.

Andrásnak másik fia János Apaffy Mihály fejedelem korában Erdélybe szakadt, és ott nőül vévén csernátoni Domokos Frszébetet, a székelyföldön Csikezékben családot alapított, és három fia maradt

¹⁾ Sz. benedeki Convent Fasc. II. Nro 54. és Protoc. LI. pag. 49 Nro 32

²⁾ Seps. Laczkó Máté Krónikájában, lásd gr. Mikó Imre Erdélyi történelmi adatok. 140. lap. V. 8. Böjthi G. Eugelnél Monumenta Ungarica p. 356 stb.

életben, u. m. László, Gábor és Sándor, mindhármán buzgó katolikusok és a császárnak annyira hívei, hogy a Rákóczy forradalom alatt Brassóba vonák meg magukat, sőt Lászlót a kuruczok Kővárban fogságban is tarták ¹⁾. Nevezett Lászlónak Geréb Zsófiától csak leányai: Ilona, Anna és Zsófia maradtak. — Gábor gróf Apor István kincstárnoknak titoknoka, később 1701-ben bereczki harminczados volt; neje Apor Katalin, kitől gyermekei nem maradtak. A harmadik fiúnak Sándornak nejétől Boros Annától, Mihály és Ignác fiai születtek, a kik 1770-ben a productionale forum előtt Csik-Szent-Tamáson nov. 23-kán a magyarországi Abaffy családbóli lezármazásukat igazolák. Fiaik nem maradván, bennök fiágon az erdélyi ágazat elenyészett, leányági utódaik Boros, Mihály és Türi családokban élnek.

Térjünk vissza a magyarországi ágazathoz.

Sándornak Kubinyi Erzsébettől egyik fia László 1696—1699. Árva vármegye alispánja oly általános bizalommal birt azon megyében, hogy daczára annak, miszerint 1707-ben testvére György is a másodalispánságra érdemesíttetett, ő az első alispáni székbe emeltetett, és így egyszerre a két testvér foglalá el a megye közvetlen kormányzatát. Ezen László hozta létre azon birtok-kiegyenlítést is, hogy fiai közül József a felső-lehotai, Sándor pedig az abafalvi jószágokat tartják meg, melynél fogva Sándor a gömöri, József az árvai vonal törzse lett. — 1708-ban a Rákóczy forradalom alatt, mint ennek ellenese, a kuruczok által a löcsei, eperjesi s kassai fogházakban sinylődék.

József, Lászlónak Ordódy Magdolnától fia, 1734—1765. Árva vármegye alispánja. Ezen Józsefnek hitvese Okolicsány Erzsébet által váltak az árvai uodalomban, névazerint a Jakusithéle jogon közbir-tokosokká az Abaffyak.

Ferencz, Józsefnek fia, 1766—1772-ig Árva vármegye alispánja. Észre és tollra, kivált remek latin irányára nézve nem csak családjának egyik nevezetesebb, de korában az országban is szép bir-ben állott férfiú. Mint alispán, és országgyűlési követ a vallás-szabad-ság és alkotmány buzgó védője működött. Nemkülönben mint férj, Adeodát, Vendelin és F. Xavér gyermekeinek atyja, és a két Rajcsá-nyi nővér gondnoka is általános szeretetben és tiszteletben részesült. Elmetehetségei és szabatos latin irányára nézve főleg tanuságot tehet-

¹⁾ Cserey Historiája 366. 410. 434. l.

nek, részint nyomtatásban is megjelent következő művei: 1. Pro se Franciscus Abaffy contra supremum Comitem et generalem Andream Török. — 2. Observationes super legis religionariae §. 15. 1791. — 3. Apologia. — 4. Catholicorum, qui Conventui apud Archieppum Colocensem celebrato non interfuerunt vota. — 5. Ad amicam aurim. — 6. Oda ad filium Adeodatum, cum responso Adeodati. — 7. Epistolae ab exteris datae. stb. Életének egyik legnevezetesebb szakaszát tevé azon hét évi utazása, melyet ő családjától és alispáni hivatalától rögtöni elszakasztásával Páris, London, Pétervár, Europa legnevesb fővárosaiba Rajcsányi gyámleányaival véghez vitt. Hazatérvén, utóbb 1795-ben a Martinovics-féle vádlottak sorában merült fel, de fölmentetett. Felesége Tarnóczy Zsófia jogán a nyitrai megyei sz.-minály úrj jószágrészben örökösödén, annak a család maiglan is birtokában van.

Ferencznek fia Vendel cs. kir. udvari tanácsos, 1813—1837. Árva vármegye alispánja; Adeodát árvamegyei számvevő, és Xavér-Ferencz azon megyei szolgabíró volt, Vendel és Xavér-Ferencz testvérek, és Adeodátnak fia Aristid Árvamegyében Mokrággy helységét megszerezvén, 1831-ben arra Ferencz királytól adományt szereztek. Nevezett Aristides ősei nyomdokán szintén Árva vármegye alispánja és 1840-ben országgyűlési követ, 1860-ban országgyűlési képviselő volt, midőn Pesten esés következtében 1861. jun. 15-én meghalt, kora 61-dik évében. Eltemettetett Felső-Lehotán.

Ugy szintén az árvaiak mellékágazatán lesszármazó Antal és János testvérek közül az előbbi árvamegyei főjegyző, az utóbbi pedig azon megyei főszolgabíró, mindkettő szép latinságuk miatt dicsertetnek.

A gömöri ágazaton Sándornak unokái közül Károly cs. kir. tanácsos és Gömör vármegye alispánja, testvére György pedig cs. kir. kapitány volt.

Acsádi család. (Acsádi) Törzse István, 1573. sept 4-én Acsád helységre kir. adományt kap. Balázs pápai vajda (gyalogsági hadnagy) volt. 1750-ben mart. 4-én Ádám és fiai Mihály és Ádám Veszprém megyétől nemesi bizonyítványt kapnak. Másik ágából Pálnak Szegedy Magdolnától gyermekei voltak Ádám a veszprémi püspök († 1744.) Magdolna, Éva, Judit.

Aczél család (boros-jenői). Ujabb virágzásra emelte e családot István volt nádori ítélőmester, sz. István király r. kiskeresztése,

(1808-ban) kir. személynök, ki Boros-Jenői s többi birtokára 1803-ban vitt adományt. Nejétől Gáal Borbálától fia Antal 1836-ban Békés megyei Administrator, kir. udv. tanácsos, utóbb csanádi főispán 1848-ig. 1857-ben austriai báróságot nyert. Családfája így áll:

István 1808. kir. személynök (gyulai Gáal Bora)						
János.		Sándor		József.	Antal báró 1857. (Skerlecz Józsefa)	
		Bora sz. 1825.	Ilona †			
Zsófia sz. 1830.	Leontina †	Gabriella sz. 1824.	Péter sz. 1836.	Mária †	István sz. 1824. † 1866.	Lajos sz. 1828

Aigner család. Törzse Aigner András 1656-ik nov. 20-kán III. Ferdinánd királytól kapott czimeres levelet, mely 1657. jan. 8-kán Pozsony megyében kihirdettetett. Fia volt Mihály, ennek György, ennek I. Ferencz, ki fiával Andrással, valamint rokona Imre, és ennek fiai János, Ferencz, és Mátyással mint szomolányi lakosok 1757-ben a kétségtelen megyei nemések sorába irattak. I. Ferencznek említett fia András nemzé II. Mihályt, ki a zirczi apátság-nál szolgált, és ki 1824-ben maga, 1839-ben pedig fia Károly Ferencz Torontál megyei nagy-jécsai közs. jegyző részére is Pozsony megyében nemességét kihirdetteté. Nevezett II. Mihálytól a leszármazás következő:

II. Mihály 1824—39. public.							
Károly sz. 1813. Temesv. hivat.		Fanni	Albert hivat.	Amália (Planckh)			
Lajos	Gyula	Vilma	Berta	Tili	György	Kornélia	Sándor
sz. 1840.	sz. 1842.	sz. 1844.	sz. 1846.	sz. 1847.	sz. 1849.	sz. 1851.	sz. 1854.

A czimer kék udvarban pellikán, a paizs sisak koronájából magyar vitéz emelkedik ki, jobbában kivont karddal.

Akács család. (Baromlaki). István a Nagy Váthy családból vevén nőt, ez által jut Komárom megyei Baromlak helységben birtokba, melybe unokája 1692-ben nádori új adományon beiktattatik. (*Fényes Komárom vármegye* 119. lap.) nevezett Istvántól a családja következő:

István
(Nagyváthy Bora)

I. László
(Vitéz Éva)

Ferencz (Géczy Mária)	Imre 1692. adomány.	Sándor	II. László	Mária (Desericsi Országgh György)
György 1729. (Rakóvszky Sára özvegy 1760).	Zsófia (Barinyay Fér.)	Teréz (Bossányi László)	Mária (Bajesy Sándor)	Mihály Mihály Pál Pál
Mária (Bory István)	János			
János	Ferencz 1794. Honti szbíró			

A család czimere a paizs udvarában álló vitéz, kivont karddal, ugyan az a sisak fölött is — A családfán nincs A. János, kinek Várady Teréztől fiai: Vendel és Bálint. Szintén nincs a családfán Akács Imre, ki mint paulinus halt meg 1740-ben; ha csak ez nem II. László volt családi néven. Ugy látszik, e család kihalt.

Akay család. (Akai) Trencsén vármegyében virágzott. Az I. köt. II. lapján álló helyett teljesebb családfája ez:

I. Pál
(Syrniensis Kata)

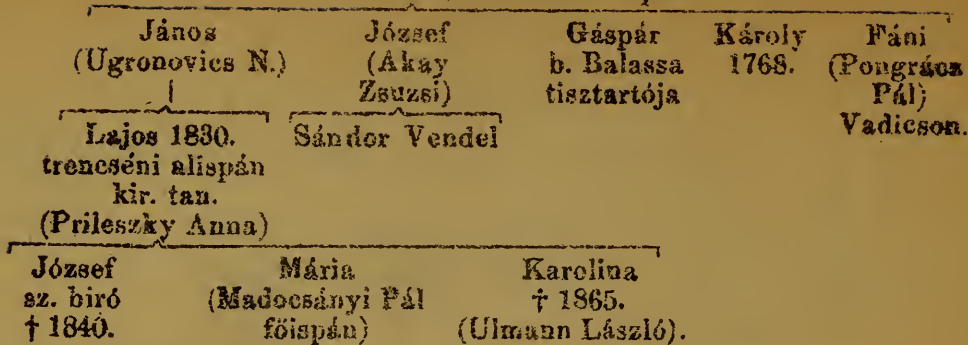
György 1640.

II. Pál
(Kubinyi Mária)

István 1703. kurucz kap. (Káldi Kat.)	Ádám (Hrabovszky Juliana)	Erzse (Ugronovics Kristóf)	György 1719. 1. Justh Zsuzsa 2. Báán Kata	Zsófia (Syrni- ensis Miklós)	III. Pál (Géczy Klára)	Mária (Gosztonyi Miklós.)
		1-től M. Anna (Kosztolányi Gergely)	Zsuzsa (Révay Gáspár)	Magda (Dessewffy János)		
Eszter (Ratkay Istv.)	János jesuita † 1754.	Péter sz. 1704. † 1766. jesuita (Kristóf nevű)	István (Kelecsényi Zsuzsa)	Mária (Huszár János)	Bora (Mihalóczy István)	
		Zsigmond (Lukácsy N.)	György (Koncsok Kata)	Pál (Prileszky Anna)	Sándor (Kosztela Zsuzsa)	
		Tadé	Tadé (Jánossy N.)	lednyok	Imre Zsuzsa (Akay József)	László Sándor
		Ferencz	József	Pál	Erzse.	

Folyt. a kiv lapon.

József, *ki az előbbi lapon:*

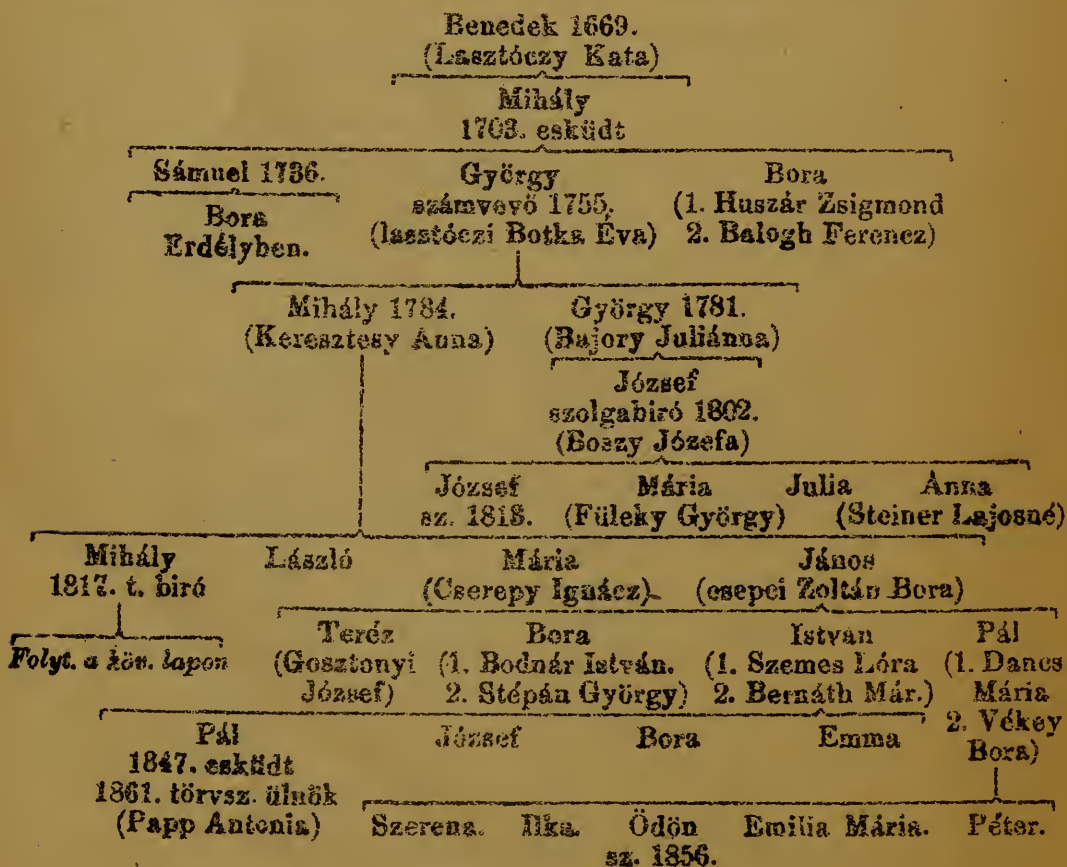

A család trencsényi ága Lajos volt alispán és kir. tan. fiában fiágon kihalt; es így hradnai jószágga két leányára és vejeire szállt.

A család czimere a paizsban ágaskodó balra néző oroszlán, mellette középről kardot villogtató kar, jobbról csillag, mint Akay István-nak, 1703-ban Andrásy Pál ezredebeli tisztnek pecsétéről láttam.

A családfa élén álló György 1640-ben Ordódy Gáspárral Trencsén megyei Szőlő pusztára új királyi adományt kapott.

Alberth család. Zemplén vármegye czimerleveles család, ősi fészke Lasztócz helység, hol jelenleg is birtokoz. Törzse Benedek, ki 1669-ben a csörgei pusztán birt. Családfája következő:

Folyt. a köv. lapon

Mihály, *az az előbbi lapon.*
1817. t. bíró

Zsófia (Sebők János) 1824.	Tamás (Vályi Klára)	Otilia (Ternyey Tamás.)	Mihály 1824. (1. Jármy. Erzee 2. Forys Eszter)
János.	György.	Anna.	Mária.
		Móricz 1858. (Téglássy Jolán)	Ferdinánd. György.
		Mihály 1864.	

Czimerök: a paizs zöld mezején sziklára ugró vadkecske, a paizs fölötti sisak koronáján könyöklő kar, három nyilat tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörösz.

Almády család. (Szováti és szávai). Az I. kötet 18. lapon álló helyett gr. Kemény József genealogiai gyűjteménye szerint teljesebb családfája következő:

Bálint 1530—78. (Kozmateiki Jankaffy Kata) Gáspár (Szilvássy Zsófi)					
II. Bálint. 1598. unitár lett (Szent-Iványi Zauzai)		Bora 1608. (t. Földváry György.)	Kata 1615. (Ombozy Miklós.)	Druza 1616. özv. 1. Márgay István, 2. Rudnay István)	Anna 1626. (1. Cserényi Farkas 2. Sulyok István)
András	Kata (Rettegi István)				
I. István 1675—83. Dobokai alisp. és főb. (1. Tóth Judit 2. or. Mikó Klára)		Anna (Felvinczy Zsigm.)	Angléta? 1657. (or. Mikó Zsigm.)		
1-től András I. Miklós (Ajtóni Krisz- tina utóbb Sombory Sándorné)		2-től I. József (Nádudvary Zsuzsa)	Anna (ik. Tolda- lagi György)	Bora (p. Jánosy Mózes)	Ágnes (Lászlay István)
Judit Miklós. (Sombory György)	Krisztina (Sombory Péter 1764)	András Esküllőn 1759. (Orbók N.)	József (Szalánczy N)	Klára (Barcsay János)	Zsuzsa (Komá- romy)
Klára (Nagy Sándor.)	János.	Zsigmond † 1824. (Kabos Julia † 1828.)	Lajos (Szász Zauzai)	Erzse (Szalánczyné.)	István eszküllői birt. 1759. (Mikó Klára)
Sámuel † 1859. (gr. Vass Amália)		Viktor.	Gáspár	Karolina (Sala Samu)	Eszter Katonay Gábor
			Lajos Széváton 1814.	István (Vajda Maria.)	
N. fia.		Julianna.	N. l.		

Almay család. (almási) Alapítója Wurm József megvagyosodott pesti polgár (szül. 1770. meghalt 1854.), ki I. Ferencz király-

tól Arad megye Almás helységről *almási* predikátummal „Almay” névre adomány... nemességet nyert. Cízmere — mint itt látható — négy felé osztott vért; az 1. vörös udvarban arany horgony, a 2. kék udvarban három ezüst lilium; a 3. kék udvarban három magas zöld hegy fölött méh; a 4. vörös udvarban vízből növő oroszlán jobb lábával pálma ágat tart. A vért fölötti sisak koronáját két sas-szárny között növő oroszlán jobb lábával kardot villogtat.

Származási tábla:

József sz. 1770. † 1854.

(2-dik n. Unger Róza sz. 1773. † 1849.)

1-től Erzsé
(Bugát Pálné)

Klára
(Rottenbillier Lipót)

2-től Rezső sz. 1812.
(bárá Fellner Adél)
sz. 1817. †

Gizella sz. 1841.
(b. Lipthay Antal)

József sz. 1843.

Irma sz. 1844.
(gr. Széchenyi Ödön.)

Bírnak Aradmegyében Almáson, Al- és Felső-Csillán.

Almásy család. (Zsadányi és Török-szent-Miklósi.) E nemzetség eredetéről a családi levéltár őszinte hiteles adatainak megvizsgálása nélkül kimerítő ismertetést ez alkalommal sem közölhetek ¹⁾, és ekkép a nemesi ágnek leszármazási fája a grófi ággal való összeköttetésre nézve ismét pótolatlan marad. Ujabb magán nyomozásaim után az bizony állítható, hogy a család emelkedése a XVII. század végére és még inkább a XVIII. elejére esik. A család egyik kétségtelen tagja Almásy András 1693-ban Gyöngyösi plébános volt, ki ama évi

¹⁾ A Szent-István-Társulat Egyetemes M. Encyclopaediája II. köt. 904. és köv. lapjain J. E. tudós írónk „Almási nemzetség” czim alatt minden e nevű családot összesítvén, polemicus modorban a már általam tisztázni igyekezett adatokat is bekeyerte. Ezekre némi megjegyzéseimet máshol nem tehetvén, a családtörténet érdekében e kötet végén szükségesnek tartom előadni.

dec. 21-kén a gyöngyösi kálvinisták iránt levelet írván egri megyés püspökének Fenessy Györgynek, azon levelen most is épen látható pecsétén „*Andr. Almási*“ körirattal családja nemesi czimerét : a paizs udvarában koronán álló, és esőrében zöld ágat tartó galambot, a paizs fölötti sisak koronáján szintén hasonló galambot használt¹⁾; honnan biztosan következtethetjük nem csak azt, hogy ő ezen család tagja volt, miután czimere a zsadányi Almásy-akéval, melyben hasonló galamb a lényeges szerepet viszi, mert az egyszarvúak csak a grófi rangra emelkedéskor nyert járulékok; de azt is sejtetni, hogy a családnak az ő korában történt emelkedésére ő lényeges befolyással volt; mert valószínűleg neki testvére, mindenesetre pedig közel vérrokona volt neki ama Almási János, ki nejével Deák Judittal a „*Liber regius*“ hiteles tanúsága szerint 1700-ban Heves megyében a Sülyi pusztabeli birtokra, 1701-ben azon megyei Sadány-ra (honnan a családi predikátum vétetett), Szaránkra és 1707-ben Nagy-Fügedre stb. nyert királyi adományt²⁾. Ezen János, vagy annak fia hasonlóan János volt 1741. † 1763. Jászkún kerületi nádori főkapitány és hétszemélyes táblai ülnök, kitől a családja terjedését következőleg ismerjük :

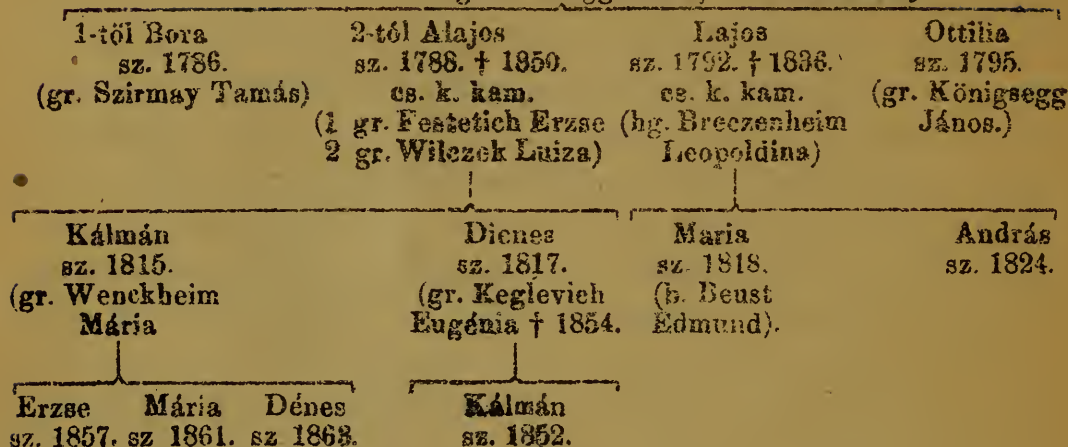
János septemvir
Jászkún főkapitány 1741. † 1763.

Ignác József lovas. tábornok 1777. gróf lett.			Pál Jászkún főkap. septemvir 1766. 1779.		
Enoch sz. 1779. † 1814. cs. kir. kam.	Illés sz. 1779. † 1838. cs. k. k. őrnagy (gr. Festetich Szidonia)	Kristóf sz. 1781. † 1843. cs. kir. kam. (gr. Haller Róza)	Ignác sz. 1761. alkanczellár Temesi gróf v. b. t. tan. 1815. gróf lett (1. b. Bossányi M. 2. Semsey Anna 3. gr. Hardegg Luiza)		
György cs. kir. kam.	Zsófia (Battha József)	Adél sz. 1807. (gr. Festetich Ágost)	Folyt. a köv. lapon.		
Móricz sz. 1808. kam. alelnök. (1. gr. Wolkenstein Trostburg Alex. 2. gr. Festetich Róza)	Izabella sz. 1813. (gr. Dela Motte Antal)	Vilma sz. 1814.	Albert sz. 1820.	Ernő Bódog sz. 1818. † 1849. katona tiszt (Ebenberger Matild)	Kristóf. Taszilo.
Vilma sz. 1845.	Melánia sz. 1846.	Albert sz. 1850.			

¹⁾ Lásd a levelet és pecsétét eredetiben Kaprinai Mrs. A. tomo XLI. pag. 140—143

²⁾ Liber regius Donat. folio 542 562.

Ignác sz. 1751. *hi az előbbi lapon.*
 alkanczeliár, Temesi gróf v. b. t. tan.
 1815. gróf lett,
 (1. b. Bossányi M.
 2. Semsey Anna
 3. gr. Hardegg Luiza) a Sarkadi ág

A nemesi-ágnak hiteles adatok hiányában családfáját most sem közölhetem. Ugy látszik a családfán álló Pálnak fia volt még ifjabb Pál is, ki már 1786-ban v. b. tit. tan. Pest-Pilis és Solt várm. főispánja, Heves, Nógrád, Borsod és Fejér megyék Administratora, és kir. biztos, utóbb sz. István r. középker., Arad megyei főispán, korona ör, septemvir és főlovász mester, meghalt 1821. júl. 24-kén. 1803-ban iktattatott be Arad megyei sz. Pál pusztá birtokába.

József, Borsodi alispán és kir. tanácsos 1782-ben.

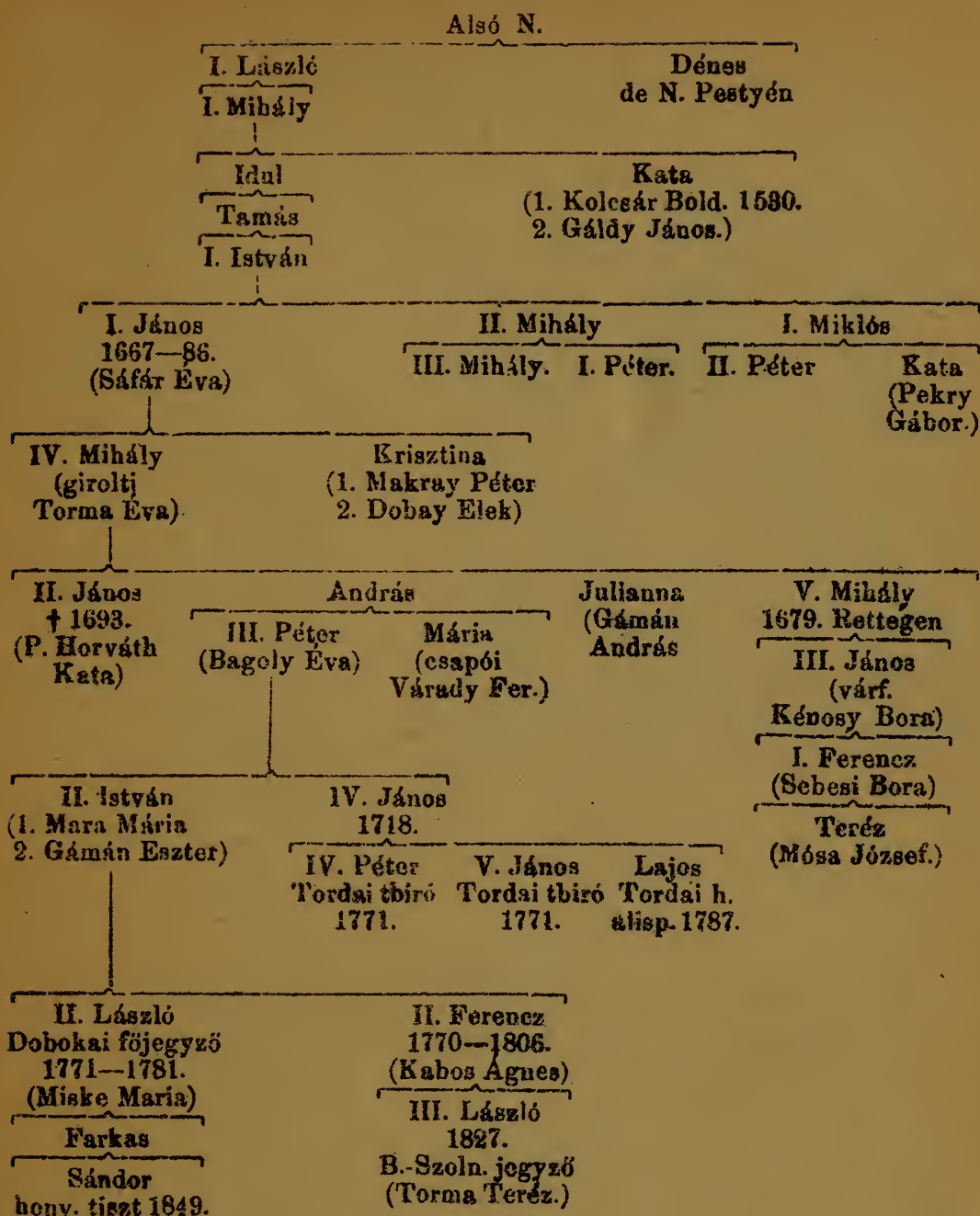
Antal, cs. kir. kam. és helytartó tanácsos 1809—25. körül.

Ferencz, ugyan ott titkár 1810. körül, és cs. k. kamarás.

Mihály, cs. kir. kamarás. Meghalt Pesten 1830. apr. 19-kén kora 35. évében, eltemettetett Gyöngyös-Halászbán. Nejétől csalmái Jankovich Teréztől gyermekei: a) Eugén volt Temesi tartományi biztos; b) Gedeon volt Heves megyei alispán és Administrator, és c) Mária.

József, Heves megyének volt főszolgabírája, meghalt kora 30. évében. Nejétől Berzeviczy Zsófiától gyermekei: a) Pál, szül. 1818-ban. Volt Heves megyei alispán, követ 1848-ban, képviselő házi elnök. b) Gabriella, c) Zsófia.

Alsó család. (Nagy-Pestyéni) Doboka vármegye családja, elterjedve Belső-Szolnok és Torda megyékbe is. Az I. kötet 24. lapon közlött helyett gróf Kemény József Stemmatographia Vol. III. tom. 21. kéziratából Hodor Károly közlése szerint teljesebb nemzedék rendezte ez:

Ugy látszik, III. Péternek fia volt VI. Mihály, 1728-ban B.-Szolnok bértárnoka, kinek Makray Klárától gyermekei: a) III. István Torda megyében 1796. alispán, 1810. főbíró. b) Kata Galambos Jánosné. c) Ágnes vagy Klára Belényesy Sámuelné.

Amade család. (Várkonyi és böösi gróf †) Azok helyett, mik e családról Magyarország csal. I. köt. 27—31. lapjain állanak, a nemzetségi levéltárból merített adatok alapján a következőket van szerencsém pótlásul és kiigazításul közölhetni.

A várkonyi Amadé-k a Gutkeled nemnek egyik ágát képezték. Törzsatyjuk azon Omode volt, kit az oklevelekben Comes Homodeus,

vel Omodeus de genere Gutkeled de Várkony, vagy Omodeus niger de Lindva olvasunk. Ennek három fia volt: 1. Ompud de Bagamer de gre Gutkeled 1242; kitől az 1514. után kihalt Marczalthöiek származtak. (Lásd M.-orsz. csal. VII. 293. lap.) — 2. Omodeus niger de Lindva 1308. nádor, kitől a felső-lindvai 1359. körül kihalt Bánffyak eredeztetnek; — és a 3-dik Lothárd mes-

ter de Várkony et Karcsa (1230—1274.) ki Bööst és Karcsát szerzé.

A családja következő:

Comes Homodeus de gre Gutkeled
1242—1257.

Ompud
de Bogamer
1242.
a Marczalthöi
család törzse
lásd VII. köt.
293. lap.

Omodeus
niger de Lindva
Miklós
lindvai bán 1292.
Miklós mr. 1345.
János mr. 1359. †

Lothárd mr.
de Várkony
1230—1274.

János mr.
de Várkony
1324.

Keled †
1324—1339.

Miklós mr.
kanonok
1324—1402.

Omode
de Várkony
1324—1402.

Lothárd
de Böös et K.
1326—1432.

István
nagys.
de Beüs
Eördög
nevezet.

Jakab
de Várkony
1339—90.

István
de Várkony
Omode dictus
1331—1410.
(n. Bora)

Pál
de Várkony
1310—90.
†

János
de Beüs
1391—1406.
(n. Erzsé)

Margit
(Hathalminé)
1423.

János mr.
Eördög n.
de Böös
1341—1419
(n. Anna)

Folyt. a köv. lapon.

László
1398. †

Zsigmond
1412. †

Lotárd
1341—1419.

István
1412—1421.
(n. Anna.)

István, ki az előbbi lapon.
de Várkony Omode dictus
1331—1410.
(n. Bora)

László 1390—1353.	Imre 1390. †	Mihály mr. Omode de Várkony 1398—1453. 1. n. Zsuzsa. 2. n. Agatha.	Sára 1453.
Mihály 1406. †			

László 1414—1435. †	Lénárd de Beus, Omodefi és Amade 1450—1492.	István 1425—1450. (Tenpes Kata)
	György 1494—1505. Amade kapitány (Posár Kata)	István 1405. Judít 1490.
	Mihály sempetei várkap. 1502—1549. (n. Erzsébet)	Miklós 1454. †
		János Omodefi 1456—74. (n. Elena)
		Pál 1410—74.
		Benedek 1406—1564. †
		István al orsz. bíró, óvári és budai várnagy 1486—1540. (Losonczi Desőfi Erzsébet)

Péter visegrádi kapit. 1503—1559. (r. Gyulaffy Zsófia) †	László 1503—1549. (n. Bora) Erzse 1559—65. (dergi Somogyi György.)	Ferencz 1530. †	János 1520. †	Farkas 1516. †
---	--	-----------------------	---------------------	----------------------

Mihály Pozsonyi alisp. 1535—1574. (Kondé N.)	György 1535—57.	János 1535—57.	II. Lénárd 1535—65. (1. Ilona, előbb Héderváriné 2. Nyáry Dora).	Anna 1535.
---	--------------------	-------------------	--	---------------

Mihály Pozsonyi 1565—1604. (Mérey Ilona.)	Zsófia (Zay János.) 1564—98. (Pásztói Bora †)	György követ Erdélybe (1. Thurzó 2. Paksy Sára †)	István 1564—78. (1. Mátéfi Anna 2. Czobor Anna)	János 1564—90. (1. Mátéfi Anna 2. Czobor Anna)	Erzse 1598—1602. (nebojszai Balogh György)	Fruzsai (Stans. Horváth György)	Kata (1. Hathal- mi Máté. 2. Zerdá- helyi Mihály.)
--	--	--	--	---	--	--	---

Anna 1589—1602. (Hölgyi Gáspár.)	Ilona 1589—1628. (1. Mérey Imre 2. Nagymihályi Ferencz.)	III. Lénárd alnádor, orsz. pénztárnok báró lett 1626. 1589—1647. (Geczeli Orsolya) Folyt. a köv. lapon	István Pozsonyi alisp. 1589—1627. (1. Berényi Kata 2. Thurzó Zsuzsa)
			Judit 1634. (1. Tury István 2. Pálffy János 3. Erdődy Gábor.
			Erzse (Kerekes András.)

III. Lénárd, *ki az előbbi lapon.*
 aludor, orsz. pénztárnok
báró lett 1628.
 1589 – 1647.
 (Geczeli Orsolya)

Ilona 1652–58. (Eszterházy Ferencz.)	Zsuzsa 1645–55. (Morócz István.)	Magda 1652–70. (Zichy István.)	B. János Csallóközi főkap. 1610–56. (Eszterházy Judit)	Mária 1643–62. (Forgách László.)	Éva 1652–98. (Récsy György.)
Erzse 1655–1701. (Révay Zsigm.)	Krisztina 1651–91. (Bossány Gábor.)	B. Ádám 1651–1709. (B. Viczay Erzse)	Anna (Kerekes Mih.)	IV. Lénárd 1655–89. (Mártonfalvay Juliánna)	Bora Juszt. apácza.
Marianna 1690. †					
Magda 1699. 1697–1723. 1717. (Maholány Ant.)	Erzse pozso- ny clarissa	B. Antal ar. sark. 1698–1736. (Simoncsics Horváth Rozália)	Ignác 1699. 1718. győri kanonok.	József 1699. 1726. kapitán.	Péter 1699. 1727. (derghi † Somogyi Erzse)
		László sz. 1703. † 1764. k. tan. költő (1. b. Orczy Zsuzs 2. Welczl Mária †)	B. Tadeus 1724–1807. cs. k. kam. 1782. gróf lett (gr. Nyáry Angel)		Teréz (Schlosberg László)
József cs. k. kam. † 1783. kora 28.	I. Ferencz cs. k. kam. † 1824. (gr. Nyáry Zsófia)	Francziska † 1824 (B. Schmerzing Gotlob Hannib.)	Anna (Pötting József.)	gr. Antal sz. 1761. † 1835. Zalai főispán k. főajtonálló, (gr. Eszterházy Anna)	
II. Tadeus sz. 1784. † 1845. ker. t. üln. kancz. titkár. (gr. Taaffe Clem.)		II. Ferencz sz. 1786. † 1823. alezredes, ker. t. üln. (gr. Payersperg Jozéfa) cs. ker. hölgy.		Antónia sz. 1795. † (gr. Taaffe Fer.)	
Viktor sz. 1808. (gr. Hadik Karolina †)	Dominika sz. 1810. (B. Uichfricz Emil.)	Szerafina sz. 1811. †	Klementina sz. 1813. †	Alexandra sz. 1816. (gr. Wurmbrand Ferdinand.)	

E régi fényes mágnási család férfi ágon II. Tadeán 1845. május 17-én kihalt, és jelenleg nő ágon csak II. Ferencznek († 1823.) leányaiban báró Uichtricz Emilné és Alexandra gr. Wurmbrand Ferdinándné grófnőkben él.

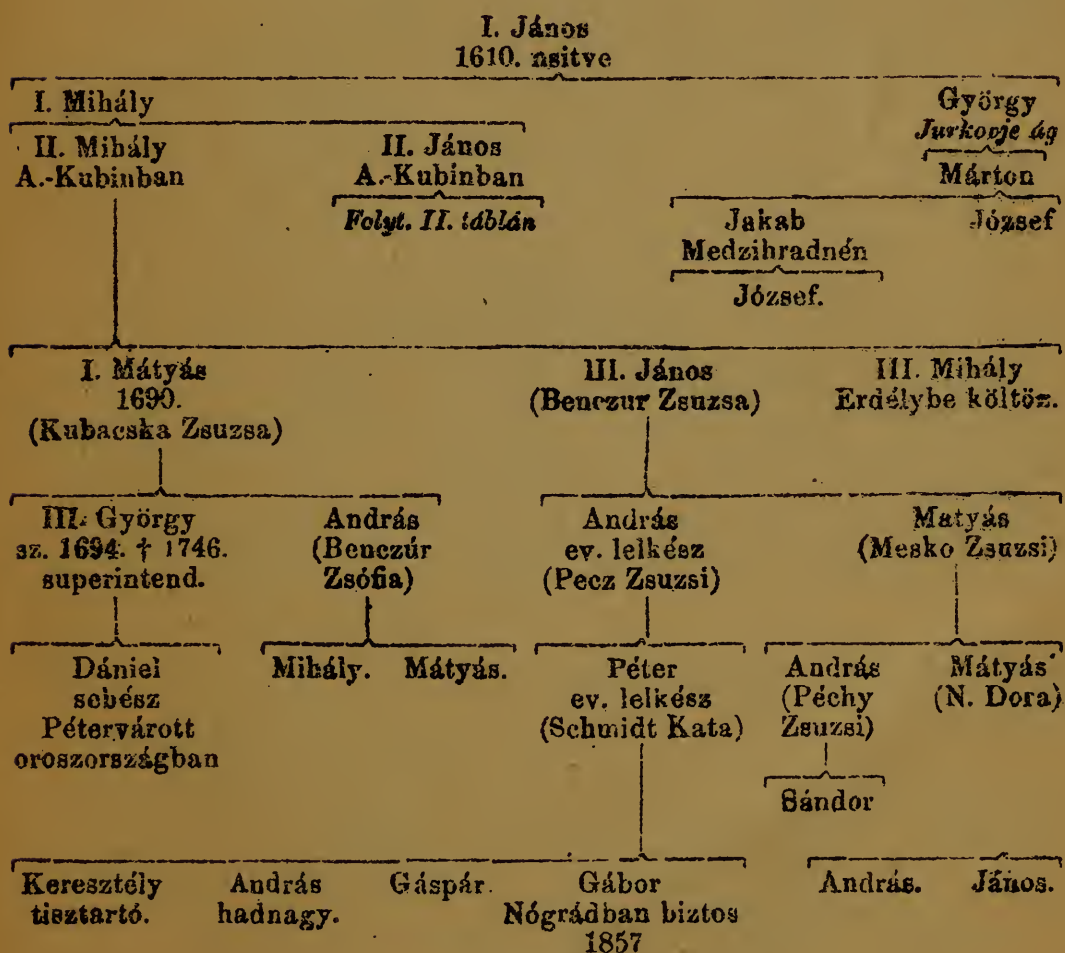
Az Amadé grófi czimerét itt teljesebben a metszvény mutatja: „AMORE et CANDORE” jolirattal. A paizs udvarába jobbról benyuló fehér hároms csúcs o szintén Gutkeled nemből származott Báthoriak czimerére (farkas fogakra?) emlékeztet.

Ambrózy család. (Sédeni báró és ns.) E munka I. köt. 32. lapján hibák és hézagok helyett a következő teljes családra és hiteles adatok veendők figyelembe.

Az Ambrózy család eredetileg Vas vármegyéből (és pedig úgy látszik — Séden (v. Zsédény) helységről ered, azon helységről írja előnevét is. Négy testvér Ambrózy Gergely, János, Balás és Bálint 1610. jul. 15-én kaptak armalis levelet, mely Vas megyében hirdettette ki. A négy testvér közül Gergely magtalanul halt el; Balásnak leány ági utódai Soprony megyében Mesterházán és Porladon laktak és laknak tán máig is. Bálint Kőszegen települt, fia volt Mihály, ettől unokája János-Vilmos korában a Pálffy Rudolf ezredben szolgált. A negyedik testvér

János, lett az Árva megyébe szakadt ágnek törzse, kitől így jő le a nemzékrend:

I. tábla.

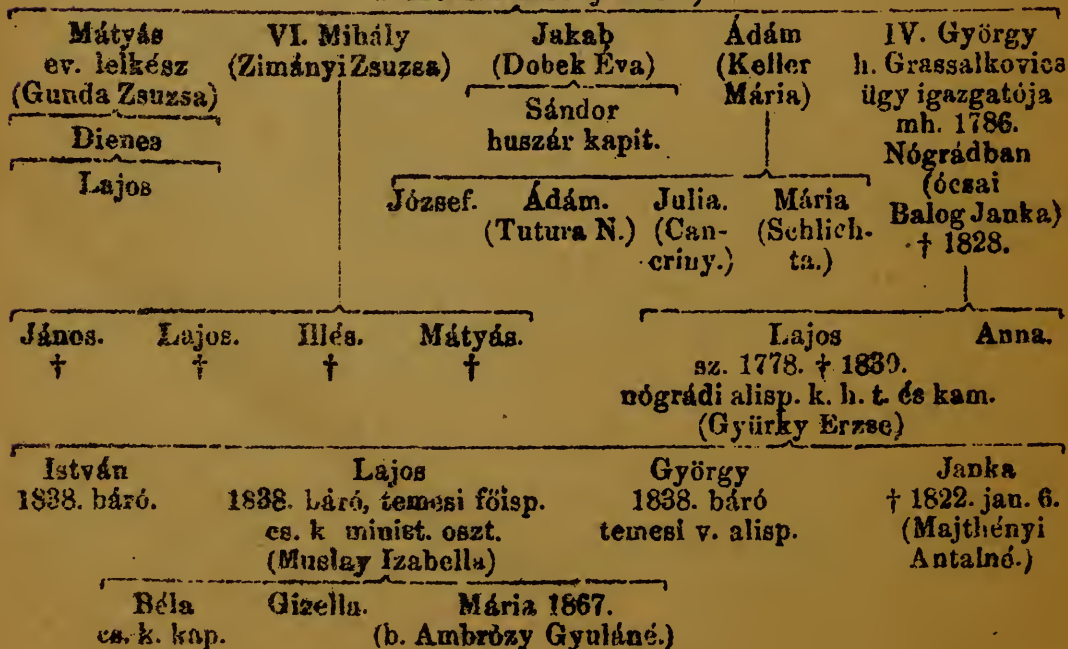
II. tábla.

II. János
A.-Kubinban
(két házasságból)

III. tábla.

II. Mátyás
(1. Tutura Zsuzsa
2. Medzihradsky Mária)

IV. tábla.

IV. Mihály
(Párniczky Zsófia)

Illés Árvai urad. pénztárnok (Victorisz Mária) Julia (Ordódy Jakab)			VII. Mihály árvai s litavai urad. Praefectus 1804. Isztebnét (Okolicsányi Erzsé)		
Károly Árvai megye fő perceptor (Bajcsy Anna)	Flórián (Beniczky N.) Mihály Nógrádban volt honvéd.	Zsófia (Szmrecsányi János.)	Apolló (Kubinyi Mihály.)	Szidonia (Kubinyi József.)	N (Slav. Sándor N.)
Károly †	Zsófia (Sándor N.)	Anna (Csillaghy.)			

A család czimere az I. kötet 33. lapján metszve és leírva látható. Az ott említett *Sebestyén* (1602.) nem ezen Ambrózy-akból való, hanem — úgy látszik — a lengyelországból beszakadt Szalm nevű család ivadéka volt. — A Radványban volt lelkész és Evang. Annales írója is Ambrózy-duraeus féle ivadék volt.

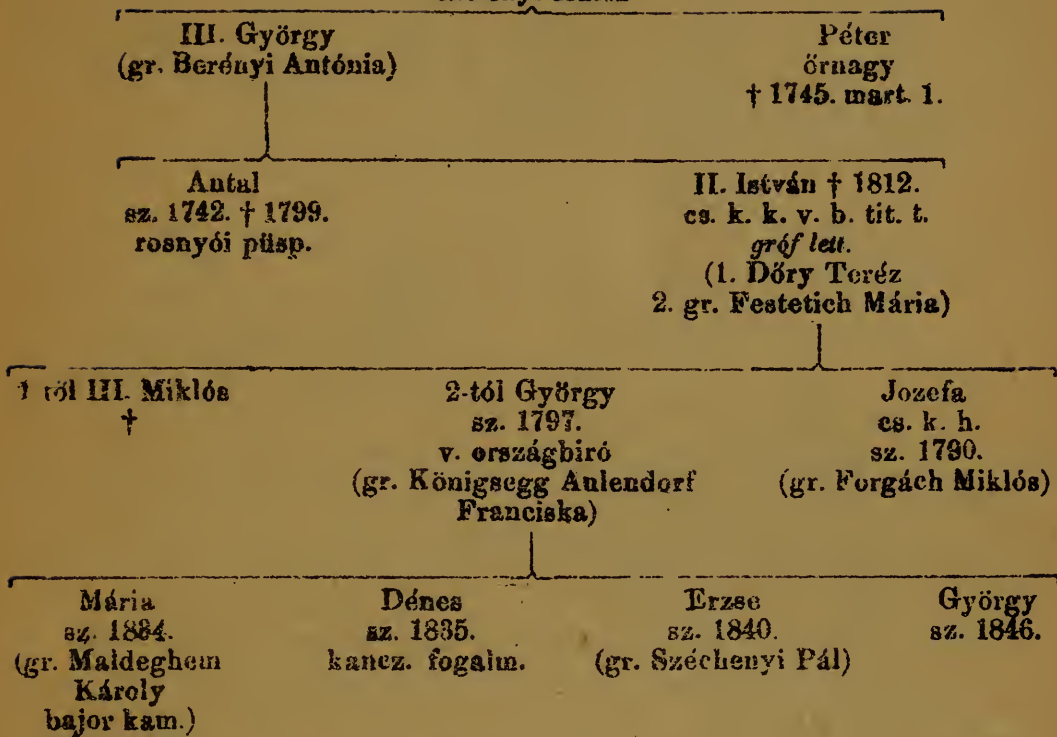
A családfa III. táblázatán álló IV. György gr. Grassalkovich Antal ügy igazgatója volt, nőül vévén ócsai Balogh Jankát († 1828.) Nógrád megyébe Nagy-Kürtösre telepedett. Itt született fia Lajos 1778. sept. 16. ki Nógrád megyének (1806.) másod alispánja, utóbb helyt. tanácsos, majd kir. kamarás lett, egyszersmind az ágostai ev. vall. iskolák fő-felügyelője, és a négy superintend. al-inspectora volt. Meghalt 1830. nov. 20-án. A táblán látható három fia 1838-ban magyar bárói rangra emeltetett. Kik közül György 1847-ben Temesi alispán volt, Lajos, Temes megyei alispán, cs. kir. kamarás, és a forradalom utáni években a cs. kir. belügyi ministeriumnál osztály főnök 1858-ban stb. Gyermekei a táblán vannak.

A II. táblán álló V. János Árvai megyei főszolgabíró, és tót nyelven író, testvérével V. Mihályval 1752-ben Mária-Tereziától a kis-biszttereczi és medveczei Medveczky Jezorniczky féle kuriára kir. beleegyező adományt vitt; a IV. táblán álló VII. Mihály pedig, ki az Árvai és Litavai uradalmak Praefectusa volt, 1804-ben az isztebnei Dávid féle birtokrészt szerzette.

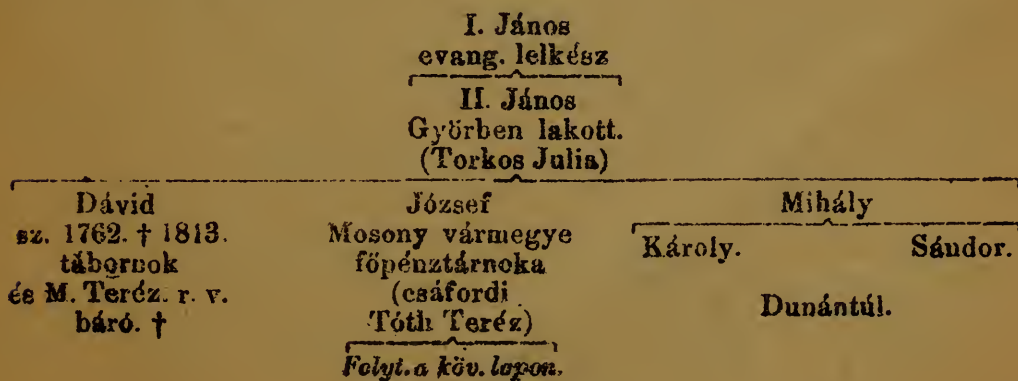
A bárói ágnek Nógrádon kívül tetemesb javai Temes megyében vannak.

II. tábla.

II. György, ki az I. táblán
kurucz tábornok
Szelényi Mária

Andrássy család. (Nemeskéri). E család az I. kötet 41. lapján hibásan és más hasonló nevű családba bekeverve volt megemlítve, mint ezen tévedést már a XII. kötet 490. lapján megjelöltem. Most családi közlés alapján módomban van e családról a következőket közölhetni. A család ismert alapítója Andrassy János volt, a XVIII. század első felében Sopron megyében Nemeskéren ágostai evang. lelkész, kinek fia János Győrbe telepedett, és ennek nejétől Torkos Juliannától (kinek anyja Enesei Éva, nagyanyja Palásthy Éva volt) terjedt el a család, melynek nemzékrendje következő:

József, ki az előbbi lapon.

Mosony vármegye pénztárnoka
(csásfordi Tóth Teréz)

Imre vasas fő- hadn.	II. József 1809—23. Mosonyi part. percep. lak. T. Abád. (Kéler Teréz)	Sámuel Mosonyi ügyész (Szuhányi Mária) Gyula Szatmárb.	Lajos főhadn. a Bakonyi ezredb.	Ferencz huszár főhadn.	Eugen Győrben harm. hivataln. 1857.	Teréz (csaf. Tóth Ferencz.	Julia (Rojkó kapit.)
	Sándor cs. k. kadét Olaszorsz. †	Dávid sz. 1816. † 1846. székely ezred főhadnagy.	Gusztáv sz. 1820. lakik T.-Abádon.	István. sz. 1822. Pozsonyban cs. k. tör. tan.			

II. János fia Dávid, a híres tábornok, szül. Győrben 1762. dec. 20-án, 1778-tól a katonai pályát kezdvén, a török és francia háborúk alatt tanúsított vitézségeért és érdemeiért 1805-ben őrnagy, már 1809-ben Aspernnél ezredes, 1810-ben Mária Terézia lovagrend vitéze, 1812-ben pedig vezérőrnagy (general major) lett. Elesett Drezdánál 1813. aug. 27-én. Testvére József 30 éven át Mosony vármegye fő adószedője, táblabírája s követe is volt. 1807-ben nemeskéri részét eladta Kiss Pál fiumei kormányzónak. Ennek fiai közül József 1809—1823-ig Mosony megye adószedője, és tiszt. táblabírája volt, 1809-ben a francia becsapáskor a megye részéről zálog fogoly Montbrun francia osztálytábornoknál. Jelenleg Tisza-Abádon lakik. Gyermekei a táblázaton láthatók.

Andrássy család. (Érkéserei). A mult század első felében István nőtül vévén Vörös Magdolnát, ez által ága Pest megyei Nagybonyi közbirtokos lett; ivadéka így terjedt:

István (Vörös Magda)			
Pál †	János †	István (Mária Teréz?)	Antal
János sz. 1775. † 1868. abonyi pléb. ezimz. váczi kanon.	Ignác (v. Végh Mária)	Zsigmond	
István	Mária (Halassy Márton.)	Jozefa.	Kata
			Terés.

Ányos család. (Faiszi és Vámosi). Veszprém vármegyének egyik legrégibb nemzetsége, melynek nyomai a XI. századig felterjednek, midőn az Esztergárott lakott családnak embereit Chaknak Ugud várbeli hajdúi határjokban elfogván, megköttették, miből azután per támadott, — mint írja egy családi tudosítás. Nevét Ányos (Anianus) keresztnévből kapta, melyet valószínűleg egyik kiváló őse viselt. Az Ányos nevet a XIV. század végén és leginkább a XV. század első felében kezdé a család fölvenni.

Már Gergely 1406. évi okiratban dictus Ányos de Vámosnak iratik. Előbbről *de Vámos* vagy *de Faisz* irattak magokat, mint ősbirtokaikról, de e két előnévvel is egy közös törzs ivadéakai éltek, melynél fogva téves volt e munka I. kötet 46. lapján az Ányos családnak két családra osztása.

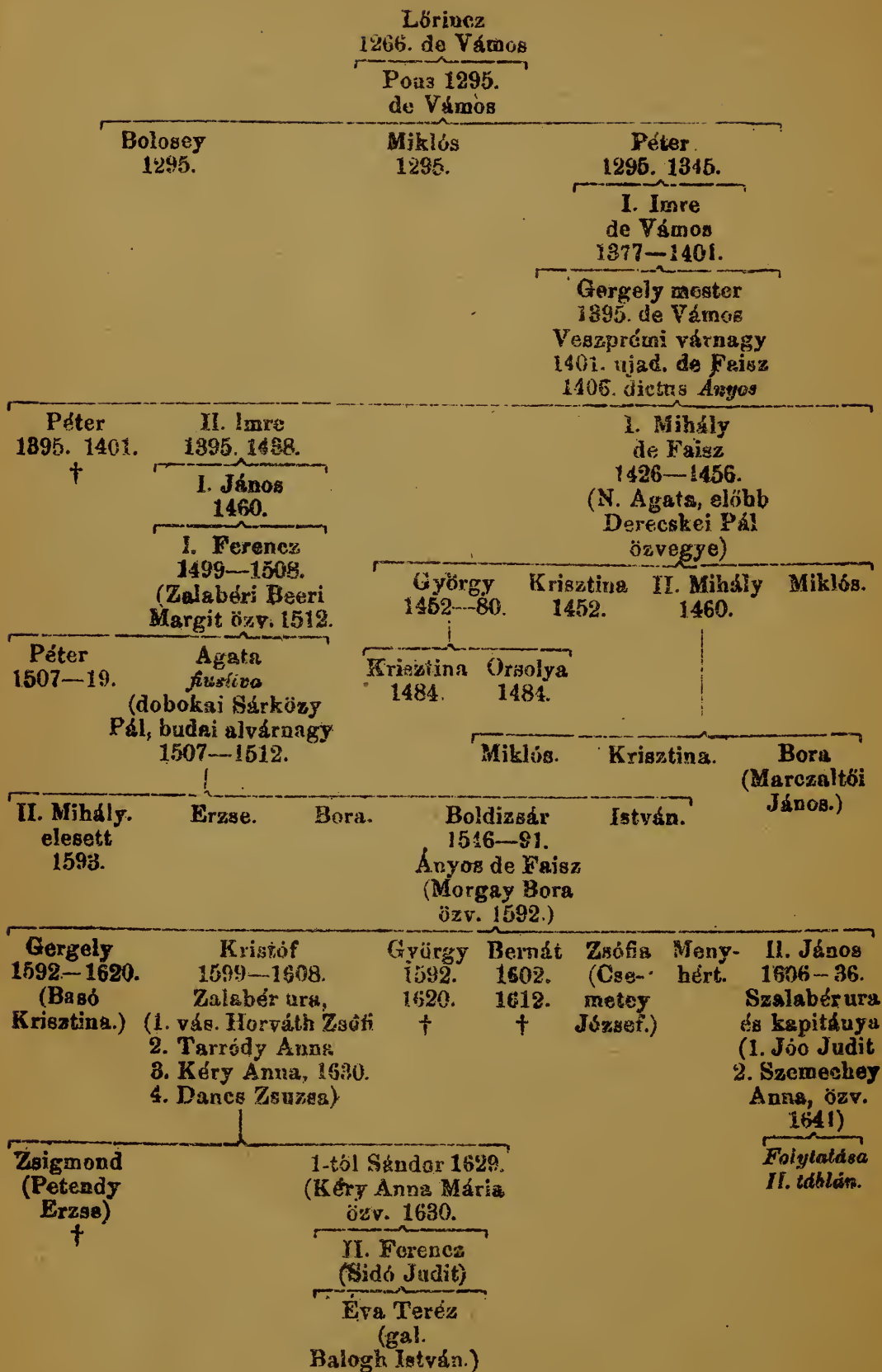
A család nemzékfáját oklevelesen 1266. évig vihetjük föl. Egy előttem fektűt okmány szerint ¹⁾ 1295-ben Vámosi Lőrincznek fia Pous, a maga és fiai Bolosey, Miklós és Péter, és testvére Ugrin neveikben Vamosozou-i szántóföldjeiből a veszprémi káptalan előtt eladott Pandur fiának Andronik ispánnak. Ez okmány tartalmát összevetve a veszprémi káptalan egy másik oklevelével ²⁾ úgy látjuk, hogy nevezett Lőrincz 1266-ban élt testvéreivel együtt (ugymint Sándor, Mihály és Mikóval együtt) és családja királynéi udvari jobbágyoktól eredt, kik már előbb hadviselő jobbágyok vagy királyi pohárnokok (bucharii) voltak. Nevezett Lőrincztől kezdve családi oklevelek szerint ³⁾ következőleg terjedt le:

¹⁾ Az eredeti, mint velem Véghely Dezső közlé, Tót-Vázsonyban Papp Ferencz urnál van.

²⁾ Fajér Codex dipl. tomo. IV. vol. 3. p. 346.

³⁾ Egy része kiadva Nagy Imre, Paur Iván stb. Hazai Okmánytár I. és II. kötetében.

I. tábla.

II. tábla.

II. János, *az I. táblán.*

1606. 1636.

Szalabéri kapitány.

(1. Jec Judit, 2. Szamechey Anna, özv. 1641.)

Péter 1629—1641. kapornaki kapit. (Chernel Anna özv. 1661)	Bora † 1641 előtt (Ebergényi Ádám.)	Orsolya 1659—91. (Hosszútóthy István.)	Anna.	György 1629. 1655—78. Egervári kapit. (Stansith Judit)
--	--	---	-------	---

György 1661. †	Péter 1661. †	Zsigmond 1661—98. (1. Ladányi Magda 2. Csémy Klára 3. Taar Zsófia)
----------------------	---------------------	---

1-től Ádám.	Péter.	József.	Sándor.	Krisztina 1723. 1732. (Zalabéri Horváth Ferencz.)	Zsigmond.	Bóza.	Erzse.	Teréz.	2-től József Antal (Hollósy Magda) Mágdolna (Fényes Istv.)	3-tól V. Ferencz 1744. Fehér várm. esküdt.
----------------	--------	---------	---------	--	-----------	-------	--------	--------	---	--

III. Ferencz 1659—76. (Balasko Kata Teréz özv. 1679.)	János 1674. †	Sándor (Grup Mária)	Mária (Zalay Péterné.)	
György 1679.	János végrend. 1738.	Bora 1699. (Csató Mihály)	IV. Ferencz (Somogyi Kata özv. 1745.)	János.
	Zsuzsi 1745. (Hafenscher Simon.)	Ferencz Ferencz.		

VI. Ferencz (Róth Klára)	Mária Ter. (Perczel János) 1700.	Klára (Vernhard József.)	Jozefa (Gaal József.)	Fáni (Babics Ferencz.)	I. Ignác (Nagy Teréz.)	
			Károly 1800. (Illós Anna)	Juliaanna (Spissich Gábor.)		
	Mária (Késmárky Gábor.)	Imre †	Farkas főszolgabíró 1840. (Rosos Mária).	Antal.	Anna.	Móricz v. fő sz.-bíró képviselő (Bezerédj Mária)
			Miklós. †	Gyula.	Sándor.	
	Izabella.	László.	Antonia.	Gizella.	Erzse.	Ilona.

János 1800. alispán s követ (Vigyázó Magd.)	István Pál pálos és költő sz. 1756 † 1784.	Anna (Komáromy Ferencz.)	II. Ignác főszolgabíró és író † 1829. oct. 20. k. 68. (Payzs Teréz)
Zsófia (Zámetsnek János.)	Kata (Mentler János.)	Julia.	Folyt a köv. lapon.

Ignác, ki az előbbi lapon.
főszolgabíró és író
† 1829. oct. 20. k. 68.
(Payzs Teréz)

Lajos †	Zsigmond. †	Lajos †	Klára (Hanovszky János.)	Boldi- zsár.	Karolina (Salomváry Ferencz.)	Pál (Balogh Erzse.)	István 1842. főszol- gabíró (Bay Mária)	Luiza (Kovács Imre.)
Gizella.	György.	Pál.	Cornelia.	Krisztina.	Carolina.	Gejza.	Ida.	Tivadar.
							Mária.	

A család régi okmányainak egy része a „*Hazai Okmánytár*” című gyűjtemény I. és főleg II. kötetében közöltetvén, ezekben is láthatni Zsigmond királynak Vámosi (néhol Faiszi) Gergely mester részére, ki veszprémi várnagy volt, úgy gyermekei részére is 1401—1437. év közt kiadott Esztergár s egyéb birtokra szóló adomány és más okleveleket ¹⁾. Fia I. Mihály (Faiszi Ányos) 1452-ben Hunyadi János kormányzótól kap Kövágó Eörs (Zala megyei) helységben birtok részt ²⁾.

Nevezetes válság érte a családot a XIV. század végén, midőn mind I. Mihálynak, mind II. Imrének ága fiágon kihalván, az Ányos családnevet enyészet fenyegette, azonban az érdemeket és terjedelmes birtokot szerzett I. Ferencz, kinek zalabéri Béeri Margittól csak egy fia Péter és egy leánya Ágata maradt, ezen leányának fiúsítását eszközölé. A fiúsított Ányos Ágata nőül ment dobokai Sárközy Pál ³⁾ budai alvárnagyhoz, kinek gyermekei által nevezetesen Boldizsár által az Ányos név fenmaradt, és e szerint ő a család új alapítójává vált.

Ágatának testvére Péter magtalan lévén, valószínűleg atyja intézkedéséhez köpest még halála előtt 1511-ben birtokait azon esetre, ha csak ugyan örökös nélkül halna meg, Ágata nővérének a budai káptalan előtt örökösen bevallotta. E birtokok a következő helyeken feküdtek : Veszprém megyében : Faisz, Vámos, Hidegkut, Lepsény, Esztergár. — Fehér megyében : Meccsér, Balinka, Csoron-Sz. György, Zemi-Balkonya. — Zala megyében : Felső-Őrs, Füred, Bére pusztá, Pakod, Bagyk, Bozo, Vadkert, Orosztony, Udvarnok, Pusztá-Misérd és Kis-Várallya. — Vas megyében : Kecskéd, Sz. Márton. — Borsod megyében : Keresztur és Kisfalud helységek és pusztákban. Ekképen

¹⁾ Hazai okmánytár, kiadják : Szopori Nagy Imre, Paur Iván stb. Győr, 1864. L II. kötet.

²⁾ Ugyan ott. II. 314.

³⁾ Tehát nem Sárközy (Sárközy helyett) mint az I. kötet 47 stb. lapjain hibásan állott.

Agata nem csak az Ányos nevet, de a család birtokokat is nagy részben utódaira szállította.

Ágatának egyik fia II. Mihály, mint jeles katona 1593-ban a törökök elleni harczen golyó által találva vitézül esett el ¹⁾.

A család tagjai a régiebb időkben, mint a tábla mutatja — Veszprém-ben, Kapornakon, Egervárott és Szalabéren várkapitányságot viseltek, ez utóbbi várnak a XVII. század elején a család örökös urául is írta magát, valószínűleg a szalabéri Béeri Margit özanya atán örökösödvén. Utóbb főleg Veszprém megyében hivataloskodtak, hol az újabb időkben VI. Ferencz ágán János, mint alispán és országgyűlési követ, testvére II. Ignác († 1829. kora 68. évében), mint főszolgabíró és író, István, mint főszolgabíró (1842.) tűntek ki. Ez utóbbi 1861-ben országgyűlési képviselő is volt. Ugyan ez ágon állt István, vagy szerzetesi néven Pál, pálos szerzetes és névezetes költőnk is.

I. Ignác ágán, unokái a most is élő Farkas 1840-ben, testvére pedig Móricz 1849-ben viselt főszolgabírótságot.

A család czimere — mint föllebb a metszvény mutatja — a paizs udvarában ágaskodó szarvas, nyakán nyíllal átlöve; ugyan ilyen szarvas látható a paizs fölötti sisak koronáján is.

Ányos család. (Nagy Szántói). Mindezen előnevénél, mind pedig a czímer különbségénél fogva, de azért is, mert nemesi rangban nem álltak, más, külön Ányos nevű család ivadékaik voltak azon circumspectus (polgári cím) nagyszántói Ányos Albert, ki fiaival Miklós, Fülöp és Péterrel együtt, nemtelen állapotból, melyben — mint az okmány mondja, — akár eredetnél, akár a mostoha sorsnál fogva maradtak, 1523. máj. 25-én II. Lajos király által kivételve, czímeres levélben nemességre emeltetettek. A czímer következő: a paizs zöld udvarában egy magas fa alatt egy vitéz fegyverrel lesben áll, és egy előtte futó szarvasra céloz ²⁾. Nevezett Nagy-Szántó Pilis megyében volt, hol házok is mentessé tétetett.

Apponyi család. (Nagy-apponyi gróf). A nagyfényű és a diplomácia terén ragyogó nevet vívott Apponyi grófi ház története és leszármazása az I. kötet 57—62. lapon olvasható ³⁾. Az elterjedt és a múlt

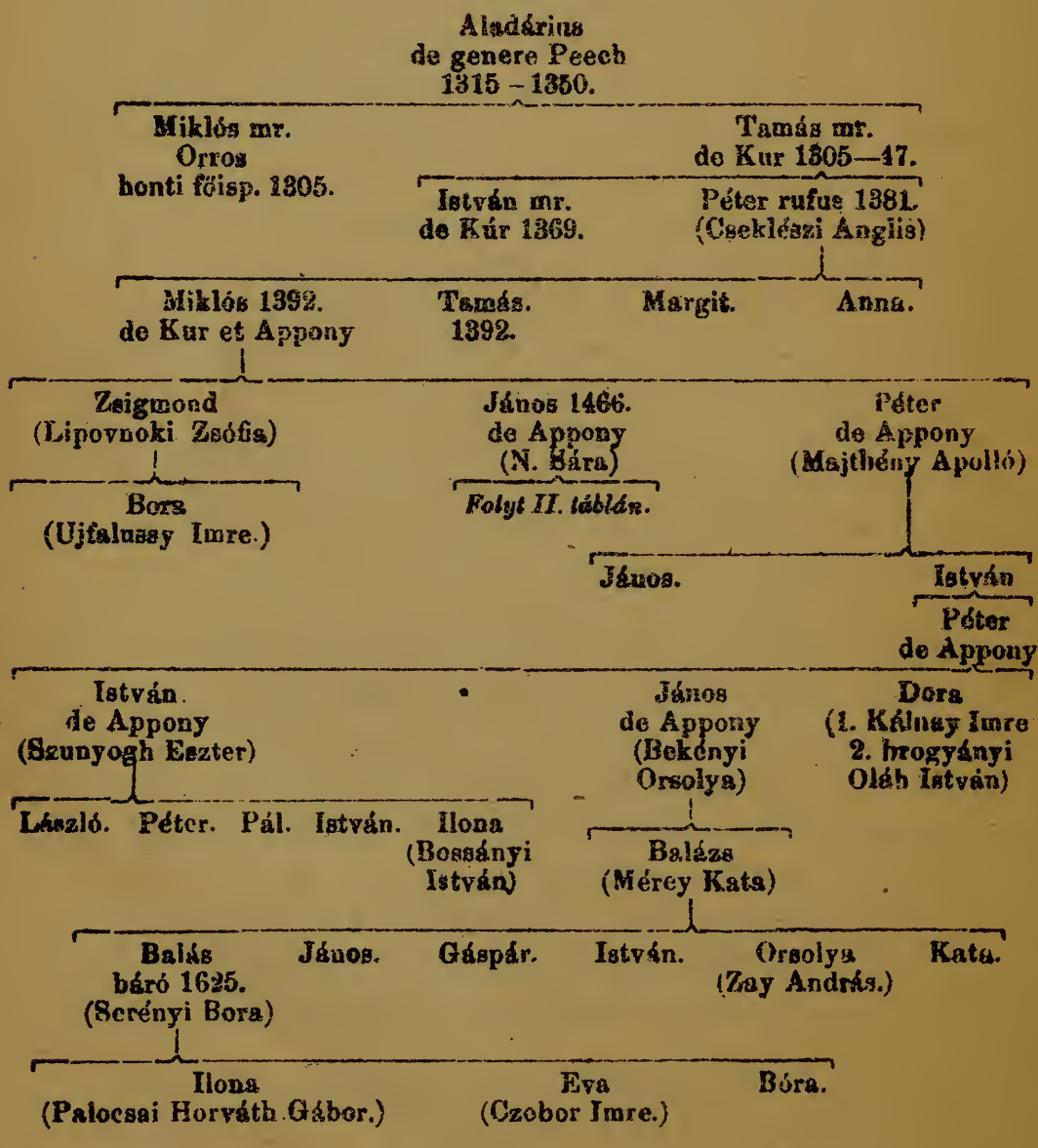
¹⁾ Istvánffy, Historia Hung. 1685. kiadás 399 lap.

²⁾ Hivatalos Értesítő a Budapesti Hirlaphoz 1860. 104. szám. És Hazai Okmánytár, kiadják Nagy Imre stb. II. köt. 423. 424. lap.

³⁾ Az idézett helyeken kívül a Peech generosa vonatkozva, hivatkozhatni még a Tudományos Gyűjtemény 1829. évfolyamára.

századokban a nemesi ágakon is virágzott család bővebb, teljesebb nemzékrendre pótlásul itt következik; előbb azonban megjegyezzük, hogy a család nőágon a XIII. században élt Meynochtól vette eredetét következőleg, ugymint: Meynochnak fia volt Abrahamus rufus Comes de Cseklész, ennek fia Leukes, ennek fia Miklós (1381.) ki, miután fiai nem voltak, leányait névszerint Anglist, Annát és Skolasticát fiúsította (praeificialta). Ezen leányok közül Anglist nőül vette a Peech nemből származott rufus Péter, kitől az Apponyiak származtak, és kinek fölfelé és lefelé nemzékrendje ¹⁾ következő:

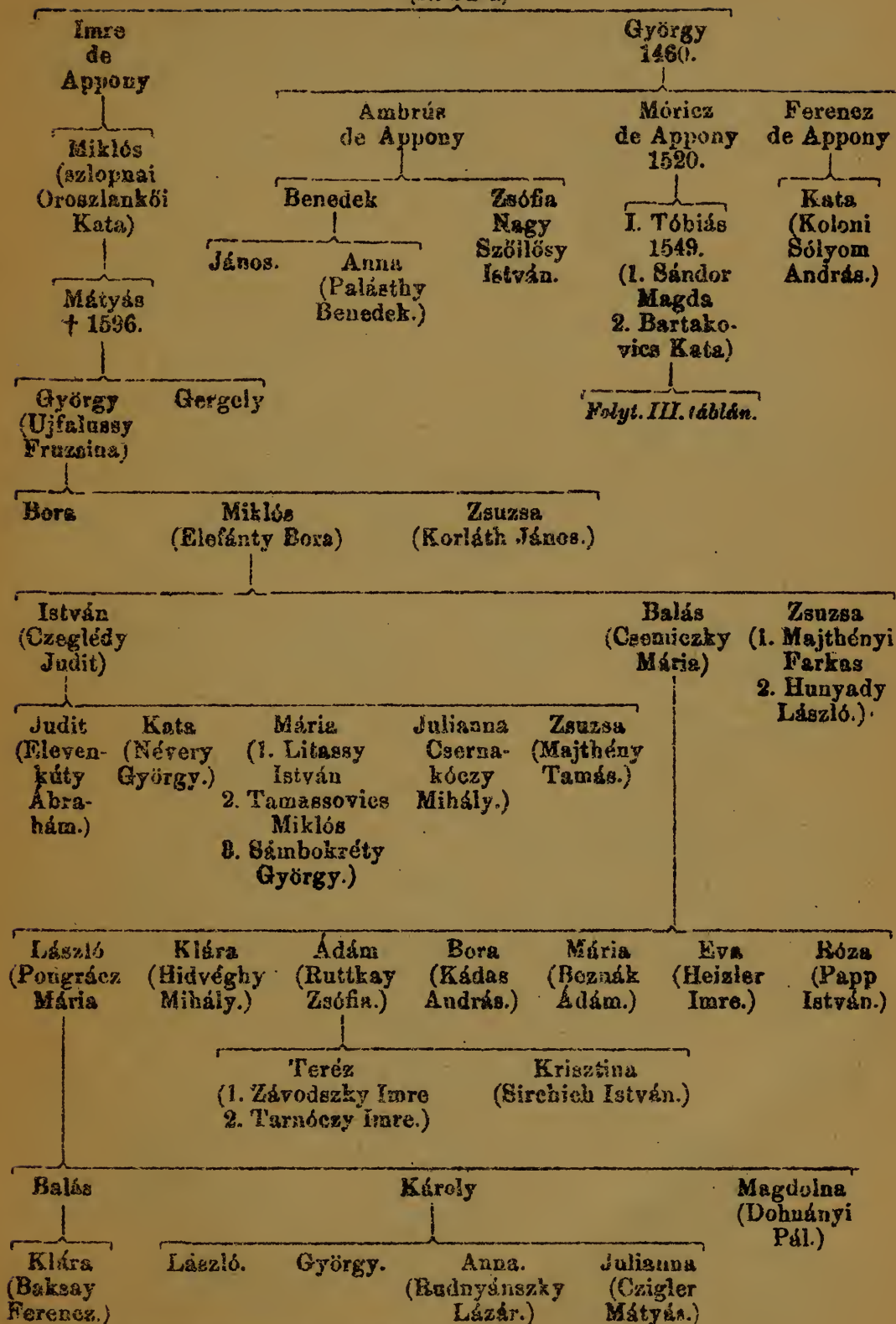
I. tábla.

¹⁾ Egy táblai per szerint.

II. tábla.

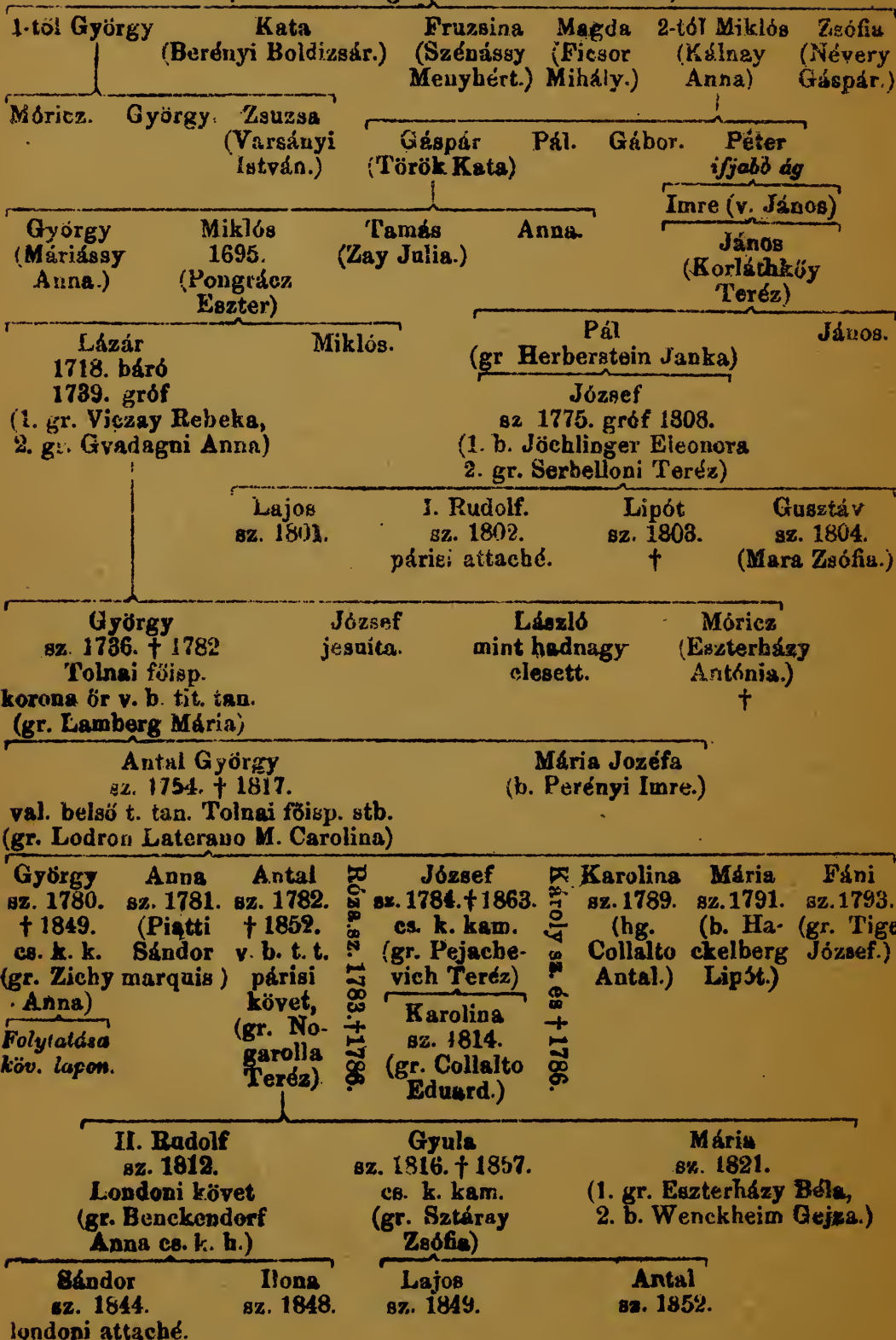
János, 1466. az I. táblán.
de Appony
(N. Sára)

III. tábla.

I. Tóbiás, a II. táblán.
1549.

(1. Sándor Magda, 2. Bartakovics Kata)

György, ki az előbbi lapon.
sz. 1780 + 1849
cs. k. kam.
(gr. Zichy Anna)

Pelagia sz. 1803. † 1806.	Leopoldina sz. 1804. (b. Franckenstein Ullstadt Károly.)	Károly sz. 1805. tábornok (gr. Klebelsberg Leopoldina) Géiza sz. 1853.	Francziska sz. 1807. (1. gr. Szapáry Sándor 2. gr. Zichy Károly.)	György sz. 1808. volt kanczellár országkiró stb. (gr. Sztáray Julia cs. ker. és P. h.)
			Georgina sz. 1845.	Béla György sz. 1846.

Aradi család. Az I. kötet 63. lapján Arady kihalt családról szóló adatok meg nem állhatnak. Ily nevű családról hiteles adatok a következők:

Aradi Pál nagy-szombati polgár s általa neje Pethes Kata, és testvére Aradi János 1625. oct. 19-én Sopronban kelt czímeres levélben II. Ferdinánd király által nemesítettek meg. E nemes levél 1637-ben Zempezen Pozsony megyében, 1753. febr. 1-én Komárom, febr. 19-én Győr, és oct. 8-án Veszprém megyében lőn kihirdetve. E családból származott Arady János (szül. Galgócson 1740.) pozsonyi, majd 1783-tól esztergomi kanonok, dulcini címz. püspök stb. meghalt 1810. aug. 2-án. Címere kék udvarban ágaskodó grif, három nyilat tartva, ugyan az a paiza fölötti sisak koronáján is. — E család ivadéka volt Arady Ferencz is (szül. Vizkeleten 1775. jun. 22-én) Pozsony megyének volt főszolgabírája.

Aranyady család. Az Aranyady vagy Aranyáni kihalt család teljesebb nemzékrendje hiteles okiratok alapján ez:

Damianus Kakas de Aranyad 1530—66.
ítélő mester,
(1. Sámokréty Marta, 2. Petrőczy Anna)

1-től I. Péter 1578. (Sombery Kata)	Imre 1578. (Zermegh Anna)	2-től Kata (1. Tapolicsányi Fér. 2. Uzaly Péter 1582.)	Ábrahám 1578. (Palásthy Fruzsina)
Mátyás †	Zsuzsa 1598. (Ocskay Gáspár.)	Dora (Sl. Sándor János.)	Erzse.
		János 1631. nyitrai szolgabíró (1. Marsovszky Uona 2. Bucsányi Zsuzs)	István †
1-től Mária (Traszyánszky Márton.)	2-től János 1642. † utóad.	Judit 1656. (Hidvéghy Mihály.)	Anna † 1677. (1. Zmeskal Venczel 2. Liberese Mihály.)

Damiánnak fiai Péter, Imre és Ábrahám 1571-ben a nyitrai káptalan előtt osztoztak meg Livina, Csizics és Trebosócz stb. helységbeli jószágaikban.

Asbóth család. Eredetét Angliából származtatja, és honfűsítését 1679-ből. Mint az I. kötet 69. lapján írva van, a magyar nemesiséget és ott leírt czímert Asbóth Gergely kapta 1715. május 10-én III. Károly királytól. E Gergelytől a kiegészített családfa következő.

Gergely 1715. ns.					
István.	György	I. Mihály.	I. János.	Benedek.	
II. János 1756. public. Sopron.					
III. János Gottfr. evang. pap. sz. 1735. † 1784.			II. Mihály 1816. Sopronban.		
I. András public. Krassó 1819. m. hegyesi g. korm. (Mihalkovits Alojzia)		IV. János Gottfrid sz. 1768. Keszthelyi tanár bábolnai korm. (Svajbar Luiza)		V. János pub. 1816. Sopr.	
Lajos sz. 1803. honv. tábornok (Asbóth Flóra)		Teréz (Kreiner Kristóf.)	János gazdatiszt (Glatz Mathild)	Mária stb. (Benedicty János.)	Sándor 1849. honvéd őrnagy most Amerikában.
János. Ilka. Kristóf. Flóra.					
Ilka. Kamilla. Alida. Matild. Gizela. Oszkár. Emil.					
Luiza (Jakabffy Kristóf.)	Mina (Kovács Károly.)	I. Mór sz. 1804. krassói cs. k. főbíró (Schmidt Vilma)	Adolf sz. 1805. cs. k. kapit. (Hetüfel Clemmi) Janka.	Albert János sz. 1811. † 1859. Batonyán (Kreizler Jozefa)	Flóra (Asbóth Lajos.)
Hermina Guszt. Albert. Kálmán. András. (Mogyoróssy Elek.)					
Cornélia (Györfy József.)	Mór.	ona.	Andorin.	Géjza.	Aranka. Aladár. Jenő.

A megemlítetteken kívül kitünteték magukat a családból főleg I. András mező-hegyesi kir. gazd. kormányzó és testvére János Gottfried, előbb keszthelyi georgiconi tanár, utóbb bábolnai gaz.

dasági kormányzó. Ennek gyermekei közül Lajos volt forradalmi ezredes és tábornok, kiadta emlékiratait 1862-ben és lett m. akad. tag is. Fia János külföldi utazását írta meg. — Sándor volt honvéd őrnagy Amerikába költözött, hol kitüntetésnek örvend.

A családi czímer az idézett helyen leíratott.

B.

Babarczy család. Csongrád vármegyében viselt főbb hivatalokat már a mult században. Teljesebb, ismeretebb nemzékrende ez:

Babarczy						
N. (Klauzal János) 1793. m. ns.		Imre sz. 1774. Csongrádi alisp. és volt követ helyt. tan.				
Antal sz. 1813. v. alisp. követ stb. 1855. báró (Brünek Eufémia)		Imre. ezredes báró (Bajzáth Amália.)		Teréz (Csacskó Imre.)		
Sándor cs. kir. (Eichenmitis kap. báró.)	Izabella cs. kir.	Kálmán. hadn.	György.	Mária.	Julia.	Imre. Ilona. László.

Babocsay család. (Nagy-Szarvi). Teljesebb nemzékrende Babocsay Pétertől kezdve ez:

Péter						
Pál						
(Sárkány Zsófia).						
Ferencz 1683. veszprémi kapit. (Rumy Kata)						
H. Ferencz tábornok (Somogyi Bora)		Magdolna (széplaki Botka Ferencz.)			Pál tábornok 1720. báró (Márffy Kriszt.)	
Antal. †	Farkas tábornok (Bíró N.)	Magda (Ranyer kapit.)	Krisztina (Verner kapit.)	Kata (Cserbaczký.)		
Juliana (Vajay N.)	László (Styrum Amalia) Károly 1758. elesett.	Bora † 1771.	Ignác 1752. (B. Szluha Eleonora)	Pál.	Elek elesett Belgrádnál.	

Babos család. (Aranyos-Rákosi). Dobeka, F. Fehér megyei armalista család táblázata következő:

Mihály † 1768. (Soos Sára)					
Eva (csekefalvi Kiss István)	József.	Sándor.	I. János.	Mihály (Vésmás Mária 1808.)	László (Vésmás Zsuzsi)
István sz. 1779. † 1822. (Várady Kriszt.)	II. János (Persa Mária) József (Falkusan Mária)	Samu Al-Örben	Ágnes (budai Nagy Istv.)	Debora.	
	Mária sz. 1838. (Jelecsán Júon.)	János sz. 1837.	Anna sz. 1844. (Ungur Tódor.)	Antal Ördögkuten v. táblabíró.	Farkas 1808. Szelecskén.
			József sz. 1846.	Mihály sz. 1841.	Sándor stb.
Sándor sz. 1792.	Dániel sz. 1806.	László sz. 1812.	István † 1860. (Kállay Mária)		
Eszter † 1824.	Róza † 1831.	Ágnes (Kovács Lajos)	Zsuzsa (Schrom Mih.)	László sz. 1820. (Kis Anista)	
	Sándor sz. 1853.	Mihály sz. 1859.	János sz. 1856.	József sz. 1865.	

László fia Farkas Uj-Tordáról írta magát 1794-ben. II. János ága eloláhosodott. A Fehérmegyei ágból Károlyt 1848-ban az oláhok ölték meg. Nejétől Derzsy Ágnestől gyermekei: a) Sándor (neje Bálint Karolina); b) Róza férjnél Giróltban; c) Károly férje Nádasz Rózának; d) Klára Veres Lajosné; e) Berta; f) Karolina Bálint Györgyné.

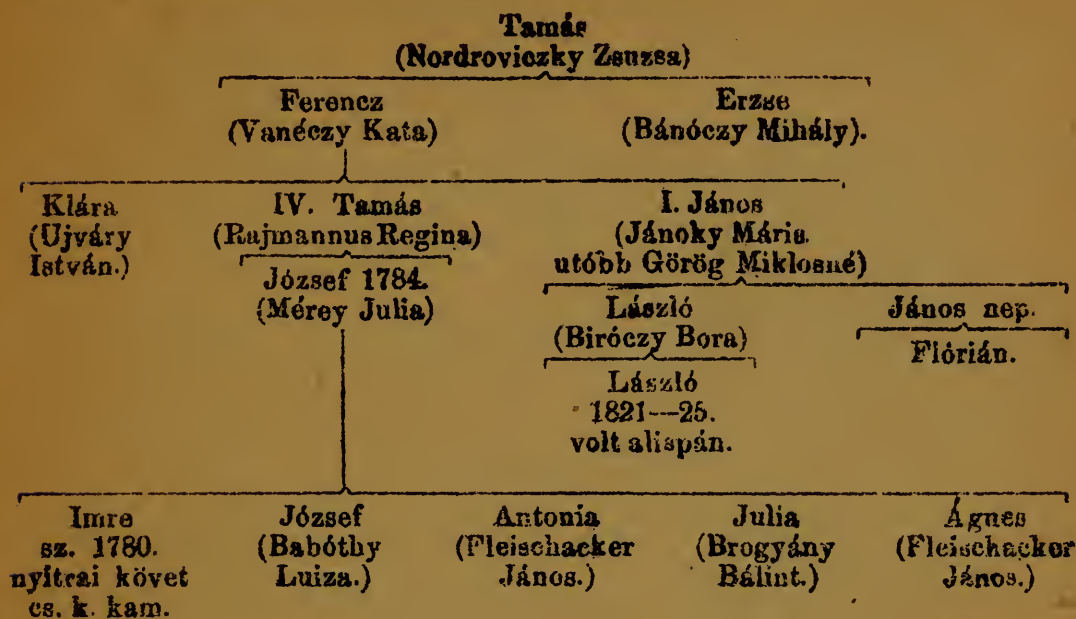
Másik ágból Babos Bálintnak Igaz Rebekától leánya Krisztina Gazda Mihályné.

A Derzsi ágból János (szül. 1731. † 1801.) Balogh Ágnestől nemzé Imrét (sz. 1763. † 1818.) ez Szénásy Klárától Istvánt (szül. 1804.) Ennek (ki él) gyermekei: Róza Babos Samuné, Jozéfa Fabián Mártonné, Sándor, kinek Tussay Klárától fia Sándor.

Czimerök kivont kardot tartó kéz.

Babóthy család. (Babóthi és Kaki). Nyitra vármegye gyökeres családja. Egyik ágának törzse Babóthy Tamás Nyitra várán. szolgabírája 1615. † 1620.; ennek Körösközy Borbálától fia Tamás, ennek

Berencsényi Zsuzsánnától III. Tamás, ki Nozdroviczky Zsuzsánnával ily családfát alapított:

Czimerök a paizsban hátulsó lábain álló oroszlán, első jobb lábával kardot s kigyót tartva, a paizs fölött a sisak koronáján szintén oroszlán, hármias rózsát tartva.

A család egyik tagja, talán I. Tamás testvére Babóthy Ferencz volt v. zerdahelyi plébános, pozsonyi és esztergami kanonok 1632-ben halt meg.

Bachich család. Második alapítója B. G á b o r, ki 1699. 25-én I. Leopold királytól ujjitó nemes levelet kapott ily czímerrel: a paizs vörös udvarát jobbról balra rézsútos arany szelemen (melyen három fekete félhold látszik), két felé osztja, mindkét oldalról három fehér szárny szemlélhető. A paizs fölötti sisak koronájából ezüst örvös vörös eb nyúlik föl, nyakán nyillal átütve. Foszladék mindkét oldalról ezüst vörös. E családból Gábor unokája Bachich Anna Pászthory Sándorné volt.

Bacskády család. (Bacskafalvi.) Az I. köt. 82. lapján állókhoz pótlékkül jegyezzhetjük Miklóst 1572-ben Nyitra vármegye főszolgabíráját. Ferencz ugyanott 1731—1746. fő-ügyész, majd 1748-ban főjegyző, 1750-ben követ, 1759-ben másod, 1763. első alispán; meghalt 1765-ben. Neje Gellért Francziska volt. József 1740-ben főjegyző, ki utóbb 1748-ban ítélő mester lett. Másik József 1781-ben másod, 1790-ben első alispán lett, és 1796-ban országgyűlési követ volt. Józsefnek az ítélő mesternek ivadéka ez:

József
 ítélőmester 1748.
 (Gellért Julia)

József 1790—96. alispán követ.	Károly Pál.	Francziiska. Anna.	Mária Majthény Károly.
--------------------------------------	----------------	-----------------------	------------------------------

Másik ágból származott :

János
 (Tarnóczy Krisztina)

Bálint testőr 1810.	Miklós.	János.	Sándor.	Klára.
---------------------------	---------	--------	---------	--------

Bája család. (Borbátvizi.) Hunyadvármegyei birtokos. Ismert nemzedékrendje ez :

József
 (Ribiczei Mária)

Sára (Góró Mik- lós.)	Klára (Késérü Fer.)	Eva (Bérivói József.)	Sámuel Zsuzsi (Balás Izsák.)	Zsófia (Bar- csay László.)	István (1. Preis- Teréz, 2. Cenker Mária, utóbb gr. Toldy Ádámné)	Pepi (Kende- rossy Ábra- hám.)	Mária (bárány Bányfy György.)	Róza (Szeredai Domo- kos.)
-----------------------------	------------------------	--------------------------	------------------------------------	----------------------------------	--	---	----------------------------------	----------------------------------

Fáni (Barcsai Lajos.)	Ignác. †	Nelli (1. Fábrián 2. Eperjesy.)	Mária (Noptea László.)
--------------------------	-------------	---------------------------------------	---------------------------

Bajalich család. (Bajaházi.) Ádám szül. Szegeden 1734-ben. Katonai pályán, a török és porosz háborúban szerzett érdemei folytán 1773-ban még mint őrnagy kapitány testvérével együtt osztrák báróságot nyert. 1793-ban tábornok lett, 1795-ben M. Terézia keresztjét kapta. Meghalt mint altábornagy Károlyvárosban 1800. jun. 5-én.

Bajcsy család. (Bajcsi és Geczelfai.) Árva vármegye gyökere nemzetsége. Hagyomány szerint előde volt volna Eri Egyed, más néven Farkas, Pozsonyvári kapitány, ki Kún László király gyilkosának mondatik. Ennek fia Antal, ennek ismét Egyed, ki állítólag Farkas néven a Komárom megyei Bajcsi birtokot szerző. Azokon kívül, miket e családról I. kötet 90—91. lapjain írtam, okmányok szerint ¹⁾ ürögi Bajcsy Antal és János 1551-ben I. Ferdinánd királytól czimeres nemes levelet kaptak. Antalnak fia Sebestyén 1573. octob. 15-én Miksa királytól Pozsony megyében Nagy- és Kis-Gátorban fekvő birtokra kap adományt, míg a másik fiú Péter 1608-ban Thurzó György től Geczelován és Benyó-Lehotán curiát kap adományban. E Péter

¹⁾ Szontagh Dán. közl. szerint.

volt az Árva megyei ág alapítója és ott 1603-ban, majd 1611—1619. azon megye alispánja, egyébként Thurzó György nádor belső meghittje és az evang. vallásnak ott buzgó ápolója, melyről a Thurzó Györgytől ajándékban kapott és máig a családnál ereklyeként tartott Biblia könyve is tanúskodik.

Utódai közül többen a katonai pályán jelekedtek, névszerint György és László 1707-ben, Károly 1799-ben.

A Geczeli birtoknak egy része Bajchy Gábor bítlenségi helyegén 1723. jan. 12-én kelt nádori adomány mellett isztobnei Dávid Imrénének jutott; azonban, mert néhai Bajchy Péter viszont a Dávid család isztobnei jószágban részes volt, családi kiegyezés folytán a két család az ősi tulajdon birtokok ura maradt.

A család egyik tagja József (szül. Szarvason 1804. aug. 4.) bíró és Pozsony város főbírája volt.

A család címere — mint az ide mellékelt metszvény ábrázolja — a paizs égszínű udvarábszán zöld téren álló koronás gólya (tán daru?) felemelt jobb lábával golyót tartva. A paizs fölötti sisakon jobbról kék püspök-süveg, balról tollas forgó áll. Foszladek mindkét felől kék vörös.

Bajzáth család. (Pészaki). Barsamegyében Nagy-Sallóban élt és 1739-ben ott halt meg Bajzáth György, kinek fia József, a veszprémi püspök szerző Torontál megyében a Pészaki (honnan a családi előnév) és Fejér megyében az Iszka-Szt.-Györgyi uradalmat. Az előbbiben közös adományozott volt öccsével János is, ki Fehér megyének táblabírája volt. Ennek első nejétől fia József kir. tanácsos, mint a pészaki uradalom tulajdonosa lakott Pészákon, a táblán látható fiai nagyobbára a katonai pályán díszlettek.

Jánosnak második nejétől rs. Súlyonyi Rozáliától fia György. András hosszúas megyei hivatalok után Fehér megyének 1836-ig másod-alispánja volt, közben 1830-ban országgyűlési követ; 1837-ben Fehérvár város kir. biztosa, és ugyan akkor kir. tanácsos lett. 1856-ban nyerte a pápai sz. Gergely-rand commendatorságát, 1859-ben pedig osztrák bírodalmi báróságra emeltetett. Tudományos ismereteinek és

buzgó vallásosságának fényes tanúságai az általa latin nyelven írt munkák. Birja az Iszkaz-sz.-Györgyi uredalmat. Nejétől bernecki Bernrieder Máriától gyermekei e táblán láthatók.

György + 1739.
(Litassy Klára)

József sz. 1720. † 1802. veszprémi püsp. alkanczellár v. b. tit. tan.		János sz. 1734. † 1811. (1. Gábor N. 2. Sötönyi Róza)		Klára (Dombay Fer. Veszprémvárm. Bánkon.)	
1-től József sz. 1770. † 1850. kir. tanácsos lak. Pészakon (Tallán Zsófia)	2-től Rozália sz. 1781. † 1827. (n. geresdi Kiss Sándor tbiró.)	Francziska sz. 1795. † 1861. (ns.-kéri Kiss Sándor.)		György András sz. 1791. nov. 29. kir. tanácsos sz. Gerg. r. vitéze 1859. báró lett (Bernrieder Mária)	
Lajos sz. 1810. † 1842. cs. k. őrnagy	Rudolf sz. 1805. † 1862. cs. k. tan.	Vilmos sz. 1806. † 1864. cs. k. főhadn. (csalmai Jankovich Mária.)	Gueztáv sz. 1809. cs. k. ezredes (Erős Ilona.)	Albert sz. 1810. † 1863. cs. k. őrnagy.	
Mária sz. 1814. † 1853. (Stanko- vánszky Imre főispán.)	Francziska sz. 1815.	Róza sz. 1817.	Ágnes sz. 1818. (Kempe- len Gyula.)	Adél sz. 1819.	László sz. 1821.
			Amália sz. 1822. (b. Babar- czy Imre ezredes.)	Valeria sz. 1827. (gr. Pappen- heim Sándor tábornok.)	Gizella sz. 1831. (Marsovszky Kamilló)

A család nemesi czimere a paizs kék udvarában hátulso lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs fölött szintén az. — A bárói czímerben a négyfelő osztott paizs 1. és 3. udvarát szintén a nemesi czímer foglalja el; a 2. és 4. vörös udvarban arany koronán ezüst kettős kereszt látható. A paizs fölött szintén a leírt oroszlán.

Bakó család. Az I. kötet 99. lapján közlötthöz pótléklul járul a következő:

Ferencz 1638.
(Domaniky Judit)

János (Szent-Iványi Klára)	Zsuzsi (Horváthy János.)	Anna (Madách Gáspár.)	Dániel	Erzse (Kubinyi Mátyás.)	Zsófia (Palásthy Tamás.)
Judit (Feglár Pál.)	Kata (Csery János.)	Anna (ócsai Balogh István.)	Ferencz Ferencz (Géczy Fruzsina)	Erzse (Dacsó István.)	
			Gábor (1. Balogh Erzse) 2. Cseregi Éva)		
1-től Karolina (Platky Ferencz.)	2-től Rebeka (Platky Sámuel.)	Sámuel	Mária.		

Nógrád megyében élő Bakó család egyik ágának táblázata ez:

János Gábor (Hegyessy Krisztina)		
Lajos (Buda N.) Déménden Béla.	Károly básti pleb.	Ludovika (Bakó Imre.)

Másik ág nemzékrendje következő:

Bakó								
József † Kutason (Majzik N.)			Mihály Kutason (Géczy Anna)					
József (Majzik Mária)	Alajos nőtlen.	Ágoston nőtlen.	Skolasz- tika.	Imre (Bakó Luiza.)	Anna (Sipos.)	István (Alitius Mári)	Pál (Hajdóczy Róza)	
stb.						stb.	Pál.	

Bakocsay család. Előfordúl neve Bakos, Bakocz alakban is, előnevét Kis-Kinizeő (most Kenezlő)ről írta, Gömör, Abauj, Szabolcs megyékben birt; virágzott 1493-tól, kihalt Bakoczay Ilonában Palágyi Jánosnéban 1626. után.

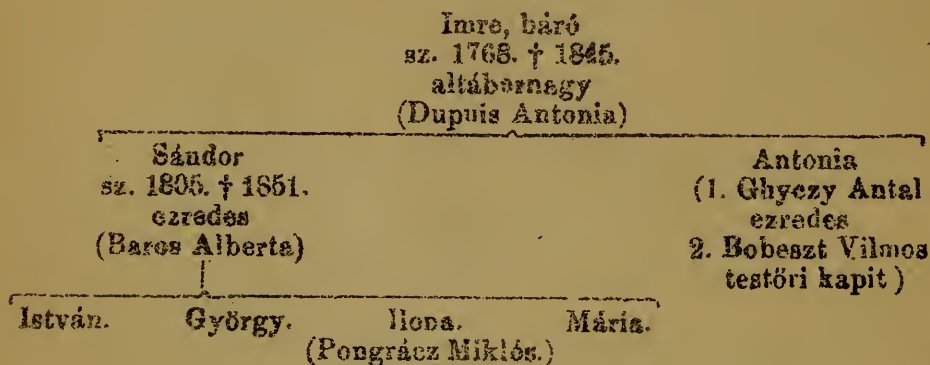
Bakonyi család. (Báró). I. kötet 104—105. lapon írtakhoz adjuk a következőket. A család Somogy vármegyéből eredt, de Bakonyi Imre, ki a családot az újabb időben fényre emelte, 1768. júl. 17-én Bars megyében Léván született. Ez, mint nevezetes katoná a török és francia háborúkban szerzett érdemei folytán 1805-ben alezredes, 1809-ben ezredes, majd a Mária-Terézia rend lovagja és ennek következtében báró; 1816. dandár-tábornok, 1823. ezred tulajdonos, 1826. altábornagy, 1831. val. b. titkos tan. és 1832. komáromi várparancsnok lón. Meghalt 1845. jan. 24-én¹⁾.

¹⁾ Österr. Mil. Convers. Lex.

Bárói czímerét : kék mezőben hátulsó lábain álló, első lábaival buzogányt tartó koronás oroszlánt, ismétlődőleg a paizs fölötti sisak koronáján is, az előbbi lapon a metszvény mutatja.

Ivadéka így sarjadzott :

A családfán álló Sándor (szül. 1805. oct. 29.) szintén katonai pályára lépett, és állandó béke közepette 42 éves korában már ezredes volt. Az 1848/9. években a forradalomba sodortatva, állását, rangját veszté és 1851. aug. 15-én a szklenói fürdőben hirtelen meghalt.

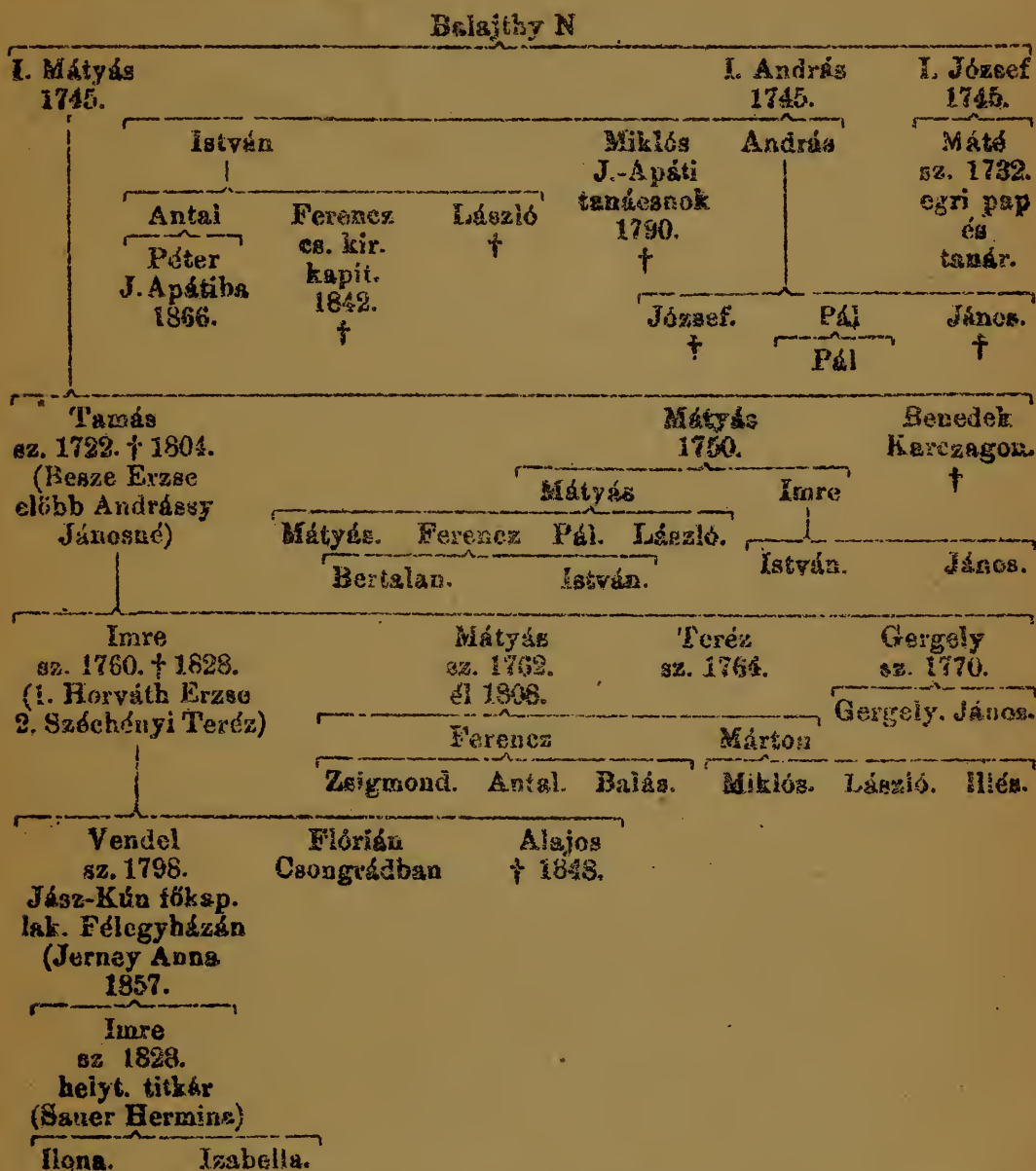
E családhoz kell számítanunk B. Bakonyi Ferenczet is, kinek özvegye Mihálovits Anna 1832—9-ben élt.

Balajthy család. (Balajti és gesztetei). Az I. kötet 108. lapján írottakhoz kiegészítésül járunk a következő hiteles adatok. Balajthy Pál hű szolgálatiért 1453-ban Feledi Eustachtól, és ugyanazon évben serkei Lorándffy Györgytől Gömör megyei Gesztete helységben, valamint az utóbbtól 1458-ban Kisfaludon is beiratos adományképen rész-birtokot kapván, azokba Palóczy László országbíró parancsa folytán az egri káptalan által tisztán (ellentmondás nélkül) beiktattatott. Továbbá ugyancsak Balajthy Pál 1467-ben Lorándffy Györgytől és fiaitól, 1473-ban pedig Balajthy Miklós ugyanazoktól Kisfaludra nyert adományozást, melyek következtében nevezett Balajthy Pál fiai, ugymint Miklós, ki a király udvarában, és Tamás, ki Gábor egri érsek és bíbornok mellett több alkalommal, főleg pedig a Fridrik császár ellen viselt hadban szerzett érdemeket, 1477. jan. 17-én Mátyás királytól is ama adományzásokat átíró megerősítő levelet nyertek ¹⁾.

Ezen említettek egyikének utóda volt János, ki a mohácsi vész idején 1526-ban II. Lajos király udvarában szolgált. Egyébíránt

¹⁾ Az eredeti az egri káptalanban beadv. és átíratva Balajthy Ferencz nyug. kapitány által 1842-ben.

a család többi adatait nem ismervén, csupán a Gömör megyéből a Jász-Kun kerületbe telepedett ágazatnak következő teljes családfáját közölhetem ez alkalommal.

A táblázaton álló három testvér I. Mátyás, I. András és I. József a Jászkerületben 1745-ben a főlzabadaláskor földet váltott és szabad birtokos lett. I. József fia Máté egri megyei pap, és a Lyceumban tudós tanár, 1768-ban adta ki *Mathesis-ét* ¹⁾; 1776-ban címzetes kanonok és kúnazentmártoni plébános volt.

I. András ágából fia Miklós 1790-ben tanácsnok J.-Apátiban, hol testvérének utódai, névszerint Péter jelenleg is birtokos.

¹⁾ Katona, Hist. Critica XXXIX. 935.

I. Mátyás ágából Tamás elvévén nőül 1759. körül megyeri Besze Erzsébetet († 1778. nov. 14.) Andrassy János özvegyét, ettől egyik unokája Vandel, a jászkún kerület jelenlegi érdemes főkapitánya, kinek fia Imre jelenleg a helytartóság titkára.

A család használt czímere hosszában kétfelé osztott paizs, a jobb oldali udvarban magyar vitéz áll, a baloldali kék udvarban buzogány fejen madár (tán galamb) látható, csőrében gyűrűt tartva, nyakán nyíllal átütve, ugyan ilyen madár látható a paizs fölötti sisak koronáján is.

Balassovits család. Heves megyében Monostoron honos. Különben ily nevű családnak egyik valódibb neve Zsuffa lévén, e nev alatt a XII. kötetben található.

Balassa család. (Ásványi). Nemes család a Dunántúl Fehér, Győr stb. megyékben. Az utóbbi megyében Imre 1732-ben megyei esküdt volt. Péternek Pázmándy Erzsébettől fiai Gábor, Károly és Lajos. — Mihálynak Noszlopi Annától gyermekei voltak 1740. táján Mihály és Éva Barcza Györgyné. — Ásványi Balassa Ferencz festész (siket néma) szül. Pozsonyban 1794. sept. 3-án.

Balássy család. (Bethlenfalvi). A I. kötet 114. lapján hibásan említetik balásfalvi Balássy család is, mely nem létezik sehol sem. A Temes megyében lakóul említett bethlenfalvi Balássy család székely eredetű, Udvarhelyszéki primipilus rangu család, és a régi székely Jenő törzsnek egyik ágazata ¹⁾.

A bethlenfalvi Balássy család nagyobbára csak katonáskodott; 1589-ben egyik tagja Ferencz választott bíró képen említettetik ²⁾. E családból Sándor e század elején Temes megyébe telepedett, s Paulányi Ágnessel házasságra lépven, ott magának birtokot szerzett és sokáig megyei hivatalt viselt. Ennek testvér öccse Ferencz egri megyei maklári plébános, jeles történet-tudós, és e téren ismert író. Sándor atyjának Jánosnak testvére volt Pál tiszapüspöki plébános és alperes, ki meghalt 1850-ben.

A család czímere a paizs kék udvarában hátulsó lábain álló oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva; fölötté jobbról nap, balról félhold ragyog.

Balássy család. (K. Impérfalvi). Az I. kötet 114. lapján álló József csikszéki király bíró fiai ezek: a) József kir. táblai számf.

¹⁾ Kovachich, Scriptores minores I. 340.

²⁾ A nemes székely nemzet constitutioi, 71 lap.

ülnök és csíkszéki követ 1846-ban. b) Sándor volt m. kir. testőr, és c) Lajos.

Bálintith család. (tővisi báró) I. kötet 131. lapján közlötték-höz csak azon jelentékeny adat járul, miszerint e családnak eredetét hitelesen azon trátiaiabeli Bálintith Istvánban leltém föl, ki 1528-ban János király alatt Solymos és Lippa parancsnoka volt¹⁾. És kinek egyik utóda György már főember, 1640-ben a kivándorolt Petki Ferencz házastársát Kovácsóczy Katalint vette nőül²⁾, mint ezekről az Egyetemes m. Encyclop. V. köt. 486—487. lapján értekeztem.

Balku család. (Hadházi). Bihar megye nemes családja, mint az I. kötet 132. lapján említetett. Birtokos azon megyében jelenleg is Balku Lajos személyében stb. Őseinek egyike hadházi Balku Pál Kolosvár városának és abban lévő nemes ország praesidiumának vice kapitánya volt³⁾. Érdemei folytán 1693-ban ez erdélyi rendek jártak közben a felségnél, hogy Balku Pálnak Bihar megyei javai iránt folyt perében az erdélyi királyi tábla bíraskodhassék⁴⁾. 1695-ben György az erdélyi kanczelláriánál Bécsben hivatalnok. 1703-ban László Kolozsmegyében lakos, Rákóczy híve. Zsigmond 1739. körül élt, neje Bydeskúti Klára volt. Mihály szintén azon tájban élt, neje Keszei Zsuzsanna, Balku Mária Fosztó Gáborné volt. Ferencz a poroszok ellen esett el 1745-ben.

Lászlótól kezdve a családfa ez:

László (Weér Anna)					
Lajos (Szénás Erzse)	Zsuzsa (Szodoray Mihály.)		Zsigmond (Bydeskúti Klára)	József	
	Klára (Kövér Gábor.)	Pál 1789. (Nadányi Julia)	Zsuzsa (Fényes György)	Anna (Gulácsy- né.)	Lajos (Técsi Krisztina)
				Zsuzsa (Magyary.)	Ilona
	Róza (Szabó József.)	József (Tardy Kassandra.)			
Mária (Nagy Péter.)	László.	Erzse (Vértesi Fekete.)	Gizemunda (Kossné.)	Kata (Szántainé.)	Juliana (Tamássy-né.)

¹⁾ Szerémi Gy. Emlékirata, Monumenta Hung. Hist. I. 245.

²⁾ Kállay, Székely nemz. 225. lap.

³⁾ Eredeti okirat pecsétje alatt, melyen családi ismert czímere a buzogányt és zászlót tartó kard látható.

⁴⁾ Szász, Silloge Tractatum 315. lap.

Ballun család. (Mélezi). Nyitra vármegye nemes családja, elszármazva Bács-Bodrog megyébe is. Nevét írják Ballonnak is.

Családfája ¹⁾ következő:

István 1685. (Katanóczy Zsuzsa)						
István Krisztina 1760. (1. Váczy Istv. 2. Bossány Imre.)		Zeigmond (1. Chlivény N.) 2. Brausz N.)		Éva 1702. (Kosztolány Imre.)		
1-3si Ádám (Simkovich Anna, utóbb Thormáné.)	N. (Szenayesy.)	N. (Franyó.)	2-től Tamás István Boribau.	Péter. Gábor.	N. (Loboda.)	N. (Császár- né.)
Magda (Búzassy János.)	Mária (Búzassy Ádám.)	Anna (Bossányi Miklós.)	Zsuzsa (Spáczay György.)	Bora (Mórocz István.)		

E táblázat csak a múlt század közepéig terjed. Így sincs rajta János 1705-ben Nyitra megyei hadibiztos; Gábor 1741-ben nemesi fölkelési zászlótartó. László 1824-ben Nyitra megyei esküdt.

Bács-Bodrog vármegyében Ballon Pál 1830. körül levéltárnok, fia Pál 1845. biztos, jelenleg főpénztárnok; leányai Mária Széchényi Józsefné, Etelka, Balogh Lászlóné.

Balogh család. (nebojszai és galanthai) E családról az I. kötet

138. és 140. lapján külön szakítva olvashatni. Azonban e két előnévvel élő ágazat egy törzsnak sarjadéka, neha e valószínűleg osztály folytán történt külön válásnak korát adataink hézagossága miatt meg nem határozhatjuk. Bizonyos, hogy előbb a család pusztán a nebojszai előnévvel élt, e predikátum mellett kapta Balogh Ferencz somp-
tei várnagy 1552-ben a közös cím-
meres levelet is, mely — mit itt jobb
metszvényben láthatni, — kék ud-
varban kettős keresztet, és buzo-
gányt tartó oroszánt ábrázol. Már

1509-ben találjuk a nebojszai ágból Jánost és pokateleki Zomor

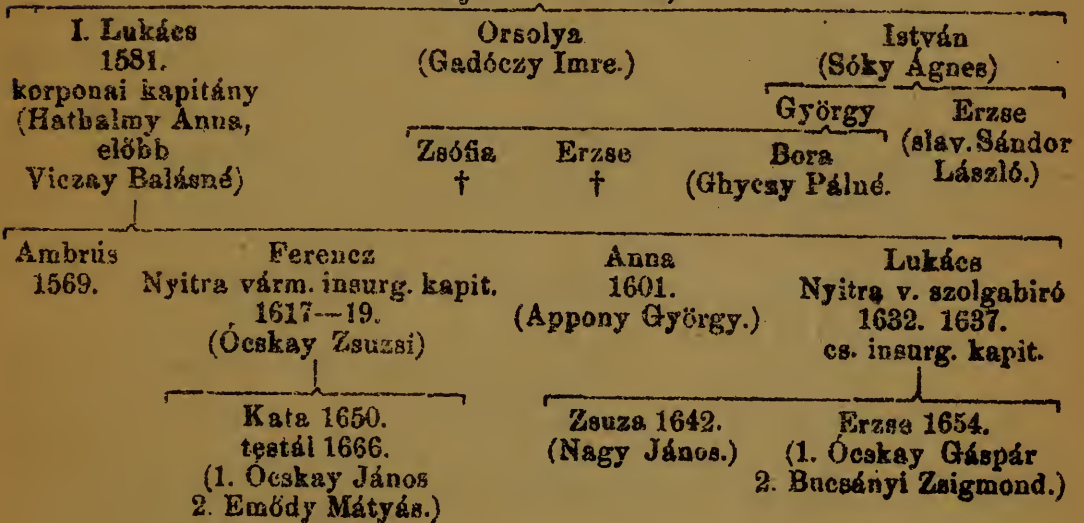
¹⁾ Rajesányi, Deduct. geneal. I. 181. II. 53. 94. 123.

Katától gyermekeit Zsófiát és Benedeket. Ez ágból származott Gergely is, korának nevezetes embere, 1579. körül országbírói ítélőmester. Ezzel egy időben élt Ferencz, kinek neje Thúry Kata volt, kik azonban a családfán nincsenek.

Azonban a család szétvált ágazatait teljes összeköttetésben nem ismervén, csak egyes áganként teljesebben és kiigazítva a következő nemzékrendeket ¹⁾ közölhetem:

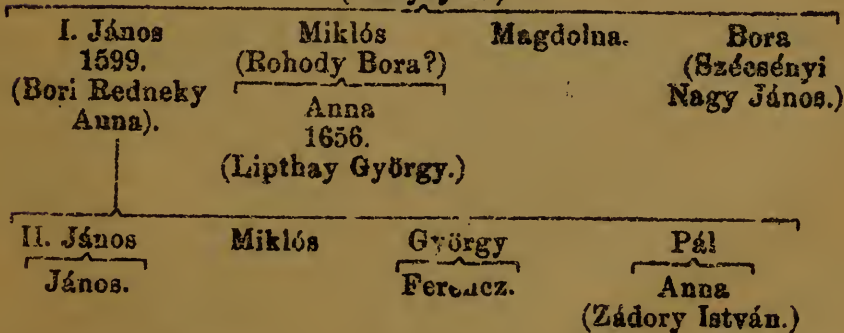
I. tábla.

Nebojszai Balogh Ferencz
semptei várnagy
1552. czímert,
(1. Csepeni Biby Ágata
2. bajnai Both Dora)

II. tábla.

Galánthai
Balogh Udalrik
(Menyey N.)

¹⁾ Nagyobbára Rajcsányi idézett kéziratai és egyéb hiteles források nyomán.

1-től János, ki az előbbi lapon.
sz. 1769. † 1827.
a híres követ
(Csúzy Apolló)

Kristóf (Hunyadi Francziska.)	Lőrincz (sz. 1787.) Tivadar.	János 1822—1861. Barsi követ (Skultety N.)	Ottília (Simonyi Lőrincz.)	Bora (Plathy Mihály.)	Julia (Ocskay Lajos.)
		Gyula.	Viktor.		

Az I. táblán álló Kata Ocskay Jánosné 1666-ban tett végrendelete szerint Zella és Poszatka birtokon kívül 1000 forintot hagyott a nagyszombati jesuiták collegiumának ¹⁾.

Nincsen a családfán galanthai Balogh Miklós 1683-ban székesi prépost 1685-től váci püspök, meghalt 1689. oct. 6-án. Ha csak a II. táblán álló I. Jánosnak fia nem volt? Mert az bizonyos, hogy atyja János, de anyja Tarnóczy Ilona volt, kitől Turóczban 1625-ben született ²⁾ stb.

Balogh család. (Ócsai). Az I. kötet 142—143. lapján közlött helyett itt következik egy teljesebb nemzékrend:

Mihály 1600.					
Dániel 1632. (Bogdányi Mária)			Gáspár ?		
Jeromos:		II. Mihály 1651 – 68. (Baloghy Eszter)			
Gáspár (1. Madách Zsófia 2. Palásthy Bora) Folytat. a köv. lapon.	István (1. Palásthy Mária 2. Kubinyi Mária)	Zsófia (Bene András.)	Mihály (Gerhard Magdolna)		György (Battik Erzse)
	Dániel 1745. István Mária.	Erzse Mazaáry Dániel.) András.	Zsigmond 1760. tbiró (Poturnay Juliánna)	József (Laszkáry Ilona)	
	Anna (Egry József.)		Erzse (Kubinyi Lőrincz 2. Bakó Gábor.)		
Péter † 1818. Zólyomi főispán v. b. titk. tan. (1. Plathy Eszter 2. Sréter Éva)			Johanna (1. Ambrózy György 2. Gyürky István.)		
Karolina (Géezy István.)	Pál Pál † 1824. (Foglár Anna.)	Bora (Tibanyi Dániel.)	Gáspár.	Lőrincz.	Ádám. Mihály † † nőgr. sz. biró 1770.

¹⁾ Pray Mss. IV. 808. 311.

²⁾ Wagner Analecta Scepus II. 122.

Gáspár, ki az előbbi lapon.
(1. Madách Zsófia
2. Palásthy Bora)

1-től Rákhel (Pajor Mátyás.)	2-től Eszter (Dacsó János.)	Zsuzsa (Zmeskal Lőrincz.)	János (Beniczky Julia)	Ferencz (Egry Krisztina.)	Gábor (1. Radvánszky Erzse, 2. Bakó Zsuzsa)
			Polexina (Balogh László.)	László.	Zsuzsa (Skrabák Sámuel.)

Balogh család. (Nemcsiczi). Nyitra megyei nemes család, el-
származva Trencsén és Nógrád vármegyékbe is. Törzse András,

kinek fia I. Ádám nagytapolcsányi várnagy, és azon uradalom tiszt-
tartója, megszerezvéu na.
Ribénszky János örökösei-
től a n. tapolcsányi curiát,
melyre azon hely ura gr.
Forgách Zsigmond (utóbb
nádor) 1600. aprilis 13-án
adományt adott Tavar-
nokon.

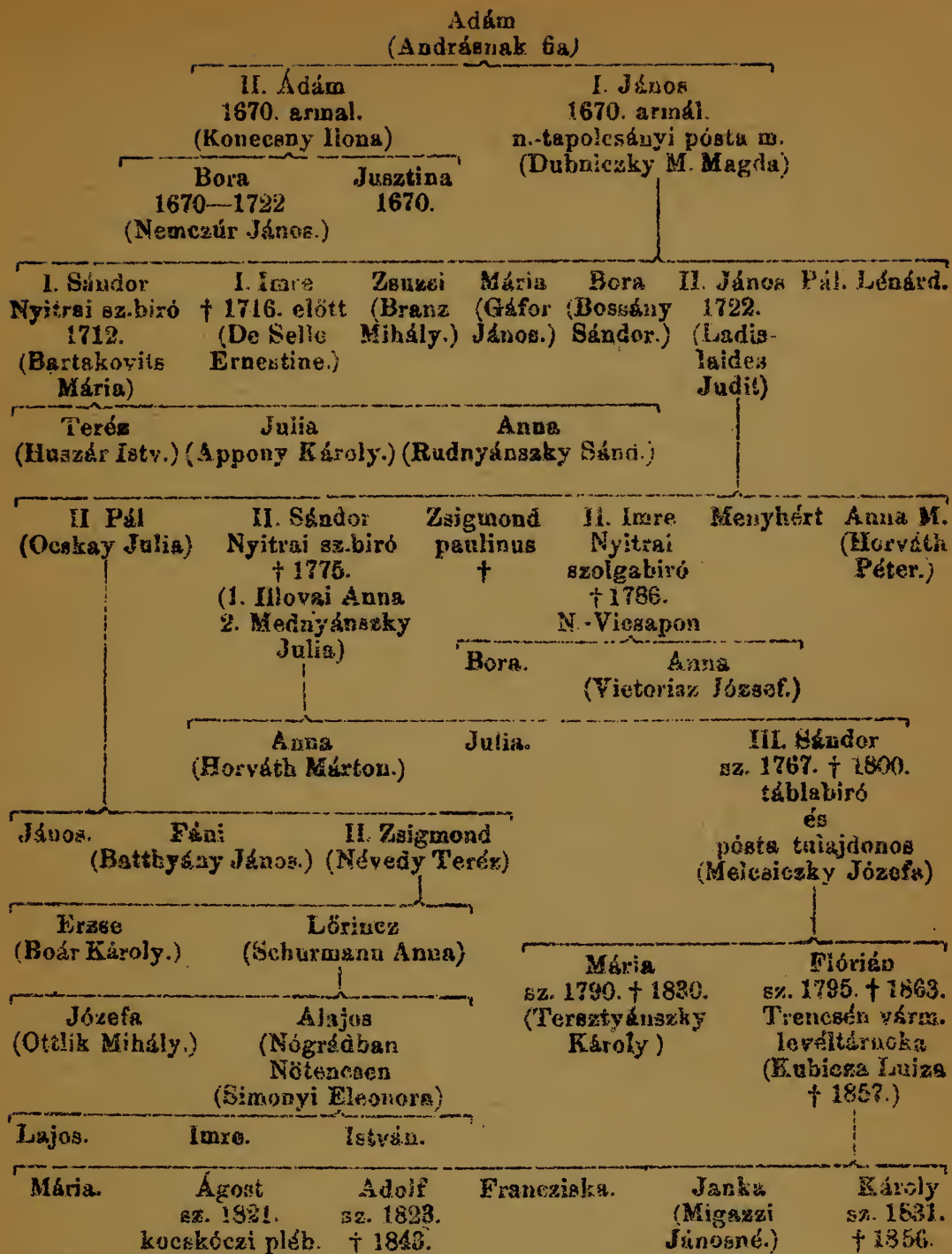

I. Ádám fia II. Ádám
és általa neje Konecsny
Ilona, leányai Bóra és
Jusztina, és testvére
I. János 1670. febr. 15-én
Bécsben kelt czímeres le-
vélben I. Leopold király-
tól megneemesítettek, mely
levél azon évben N. Tapol-
csányban kihirdettetett. Az
ekkor nyert czímer — mint

itt ábrázolva van — a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó pár-
ducz, első jobb lábával török fejet, a ballal kardot tartva, a paizs
fölötti sisak koronájából pánczélos sisakos vitéz emelkedik ki, jobb
kezével török fejet, a ballal kivont kardot tartva. Foszladék jobbról
aranykék, balról ezüstvörös.

A családfa ¹⁾ következő:

¹⁾ Családi közlöny szerint.

II. Ádám ága leányaiban megazakadt. I. János a nemcsiczi kúriára gróf Pálffy Pál nádortól kiváltságot nyervén, ez ág alapítója lett; egyszersmind a nagy-tapolesányi pósta mestere volt. Rákóczy alatt 1708-ban Bercsényi Miklós által elfogatott, de nem sokára kiszabadult. Ájtatosság és tudományos kedvből beutazta Lorettét, Máriá-Ozelt, Romát és Velenczét, mint ezt a családi irományok közt Colonna Cardi-

nalis bizonyítványa tanusítja. Ez idő alatt honn nemesiczi kuriáját Eszterházy Pál nádor ótalomlevele védé. Gyermekai közül

I. I m r e Nyitra megyében volt szolgabíró, nemesiczi kuriája halála után 1718-ban idegen kezekbe esett, neje a francia származású De Selle Ernestine volt.

I. S á n d o r Nyitra megyében szolgabíró volt 1712-ben. Csak leányai maradván, azok előkelő családok tagjai által vétettek nőül.

II. J á n o s kir. ügyészi háborgatás folytán magát s rokonait 1722-ben nemesiczi birtokában gr. Pálffy Miklós nádor által megerősíteté. 1743-ban a zoborhegyi kamalduli szerzetnél 12 mise alapítványt tett. Nejével Ladislaides Judittal, (kinek testvére János nyitrai kanonok 1757-ben családi alapítványt tett) nyerte Trencsín mellett a belai birtokot. Gyermekai közül II. I m r e volt nyitramegyei főszolgabíró, Nyitra-Vicsapi jószágán 1786-ban halt meg, csak leányai maradván, II. P á l és II. S á n d o r két ágat alapítanak.

II. P á l, előbb Livinán, utóbb Sztriczén (Trencsin v.) lakott és mint ügyvéd jeleskedett. Fia II. Z s i g m o n d, kinek unokája Alajos Nógrád megyében Nóténcsen lakik.

II. S á n d o r 1759. jun. 24. anyja kérelme folytán a birodalmi posta igazgatótól gr. Eszterházytól a tapolcsányi postára oklevelet nyer, és a szerint ott posta-mester és tulajdonos lőn. Egyszersmind szolgabíró és a helybeli egyház inspectora volt. Meghalt 1775. dec. 2-án, eltemettetett ott a temetőbeli carmeli Sz. M. kápolnában. Második neje s özvegye Mednyánszky Julia megnyerte 1776. jun. 5-én a postai jogot fia III. Sándor részére hg. Paar bírod. posta igazgatótól.

III. S á n d o r N.-Tapolcsányban született 1767-ben. A családi posta birtok mellett, melyre hg. Paartól 1791. nov. 13-án kapott decretumot, táblabíróságot is viselt. Meghalt 1800. febr. 23-án, eltemettetett a n.-tapolcsányi (részben általa is 1786-ban újra rakatott) egyházban. Özvegye Melesiczky Józefa (M. János és Vietoris Krisztina leánya) (szül. 1769. april. 4. † Melcsiczen 1806. april. 11.) fia Flórián részére a postai decretumot gr. Dichtrichstein József örök. tartom. posta igazgatótól 1800. máj. 5-én kieszközlé. Leánya M á r i a - A n n a Tersztyánszky Károlyné (szül. N.-Tapolcsányban 1790. oct. 19.) a Mosony megyei Oroszvári jószágot gróf Zichynek eladta. Meghalt Nádason 1830-ban, eltemettetett ugyanott.

Fl ó r i á n (szül. N.-Tapolcsányban 1795. jun. 29.) a postaságért hg. Paarnak 2000 frtot fizetni kényszerült. Volt egyszersmind Nyitra várm. aljegyző. 1822-ben a tapolcsányi birtokot a postával együtt

tavarnoki gr. Traunnak 40000 frért, majd a kovarczi részt is eladta, utánna mentek a melcsiezi, vág-ujhelyi, ivanóczi birtokrészek is. Utóbb Trencsín megyéjénél mint adószedő, levéltárnok hivataloskodott. Meghalt Koczgóczon 1863. jún. 29-én, hol a régi egyház romjai közt a temetőben 1857. nov. 20-án elhalt neje Kubicza Alojzia (szül. Szoblahón 1803. jún. 29.) mellé temettetett. Leánya *F r a n c z i s k a* (szül. Tuchián 1826.) meghalt látogatás alkalmával hugánál Jankánál Melesiezen 1858. nov. 20-án, s ott a templom mellé temettetett.

Á g o s t - F l ó r i á n (szül. Melesiezen 1821. sept. 20.) Pappá lévén, 1844. dec. 8-án Nyitrán felszenteltetett, s akkor ott káptalani, 1845. kiszucza-ujhelyi. 1846. kossai káplán és még azon évben juliustól koczgóczy plebános lett, és azóta ott példás buzgósággal lelkészkedik; egyszersmind a kertészetnek és tudományosságnak, főleg a hazai irodalomnak lelkes pártolója.

Balogh család. (Markó-bükki) Az I. köt. 140. lapján van említve *K á r o l y* volt es. k. dragonyos kapitány, ki baráti Huszár József özvegyét Madách Máriát vette nőül; 1849-ben a m. honvédségnél ezredes volt, megöletett az oláhok által a világosvári fegyver letétel után nejével és mostoha fiával Huszár Józseffel együtt. Maradt fia *K á r o l y*. Egy másik ágnek Balogh Pétertől kezdve ivadéka ez:

Péter (Kisfaludy Judit)							
János (Horváth Kata)				Pál			
András (Kajtár Judit)		Éva (Szedenics János.)		Pál (Ték Zsuzsi.)			
Lajos	Imre	Sándor	Anna	János	Eszter.	Judit.	István Zsigmond
levéltárn.	katona	(Mester- házy	(Skriba.)	(Nemes Zsuzsa)			(Görbitz 1849.
Zay- Ugrócson.	1844. †	Zsuzsi.)		Sándor.			Zsuzsi) honvéd, 15 éves k.

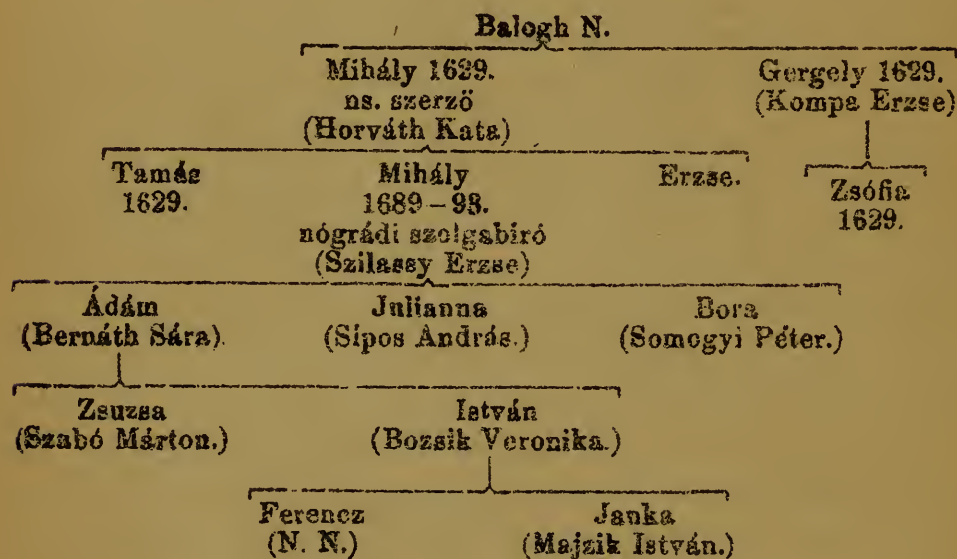
Andrásnak Kajtár Judittól a fölebbieken kívül gyermekei voltak még legidősb Zsigmond, ki 1812-ben, ismét Zsigmond, ki 1819-ben és István ki 1823-ban meghalt.

A család czimere a paizsban három strucztoollat tartó könyöklő kar; a paizs sisakja fölött szintén három strucztooll.

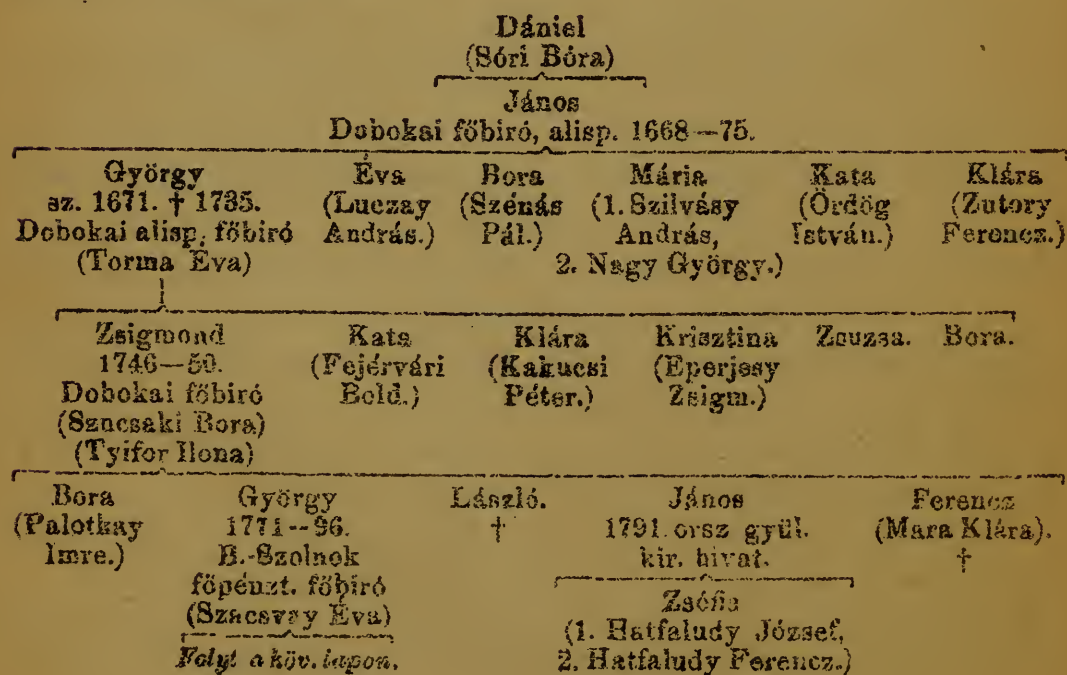
Balogh család. (Máskép Füleki). A 144. lapon. Czimere kiigazításul és pótlatul a következőket közölhetem. A czímeres nemes levelet B. Mihály, mint Fülekvári őrségbeli katona, és neje Horváth Kata; gyermekeik Tamás, Mihály és Erzsébet, továbbá test

vére Gergely és ennek neje Kompa Erzse és leányuk Zsófia kapták 1629. jun. 1-én, mely Nógrád megyében azon évi sept. 26-án hirdettetett. Czímerök a paizs zöld udvarában szárnyas sas-láb, kivont kardot tartva; a paizs fölötti sisak koronájából öt strucz toll (a középső és két szélső vörös, a többi fehér) emelkedik föl. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A családja tudhatólag így terjedt:

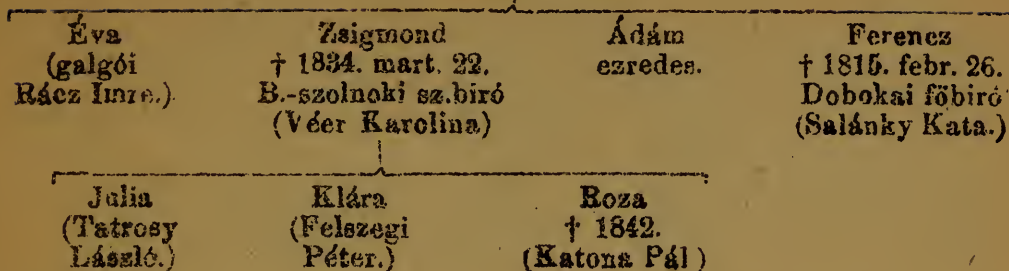

Balog család. (Szász-Csegei). Erdélyi Doboka megyei nemzetiség származási fája ez:

György, ki az előbbi lapon.

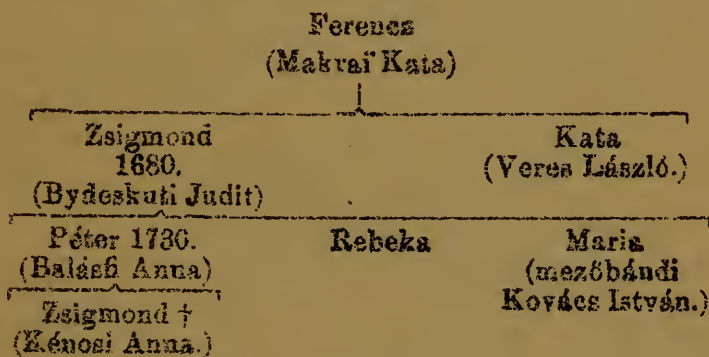
1771—96.

B.-Szolnok főpénzt. főbíró
(Szacsavay Éva)

Használt czimerök a paizs udvarában jobb kezével kivont kardot, a ballal törökfejet tartó magyar vitéz; a paizs fölött két sasszárny között oroszlán (vagy zerge?)

Balogh család. (Alpestesi). A 138. lapon közlötthöz járul a 146. lapon említett Máté, ki Szalárdy krónikája szerint (437. lap) az időben Nagyváradi alkapitánya volt.

Balogh család, mely a 147. lapon áll, nagyváradi előnéven ismeretes. Az ott közlött Feerncznek, (ki 1652-ben élt) nejétől Makrai Katától gyermekei ezek:

Baloghy család. (Baloghi) Hont és Nógrád vármegye gyökere a régi családainak egyike. Bővebb nyomozások után, — mint ez az I. köt. 148. lapján csak érintve volt, kiténik, hogy a II. Andras király korában élt azon Comes Radun tól (1238—1250.) származik, kinek fiai Tamás, Madách, és Mike IV. Béla király által Zólyom megyében Garan melléki földi birtokukban megerősítetnek, mint ez a VII. kötet 224. lapján megíratott. E szerint a család a kihalt Micsinszky, peltári Sós és élő sztrigóvai Madách családdal egy közös törzsből eredt.

Teljesebb és kitagazított családfája következő:

I. tábla.

Comes Radon
1238—1250.

Tamás 1250.		Com. Madách 1250.		Tóbiás 1250.		Miké 1250.	
Walsain Miklós	Fülöp 1293.	Benedek 1293.	Pál 1296. 1300.	Bitton 1293.	Zabracha 1326.	János két n Micsinszky cs. †	
Péter 1326. két n a poltári Sós cs.	Tompos.	Tamás.		János 1336.	Pál 1336. két n a Madách cs.		
		Miklós 1356.	Leukus de Oszlár 1336.				
	Pál 1373. 1407.			Péter 1373.			
István de Balogh 1469.	Mihály 1421.	György 1416.	István 1394. 1416.	Benedek 1416.	Sandrin 1416.	Simon 1416.	Miklós 1416.
Márton 1469.	János 1464.	Benedek 1464.	György.			István	
			Gergely 1498. 1519. (Brezniczay Baczúr Bora)			Miklós (Margit özv. 1588.)	
Gáspár 1526.	Boldizsár 1550.			István 1538.	László 1550.	Orsolya (Kéménydy György.)	
György (Szép Bora özv. 1587.)	I. Sebestyén 1522. †	Pál 1522.	III. Miklós 1554—69. (Panczy Erzsé)	János (Orbonás Ilona özv. 1568.)			
János 1587—99. (Laposrévy Ilona.)	II. Sebestyén 1576. (Csery Margit utóbb Sembery Gergelyné 1597.)		István 1576—88. (1. Osztrólczy Kata, 2. Dacsó Erzsé özv. 1597.)	Tamás 1576. †	Zsófia (Palásthy József)		
III. Sebestyén 1611—1652. (Bankovics Bora)	Kata 1628. (Madách György.)	Judit 1628. (szüdi Dúló Miklós.)					
I. Gáspár 1650. (Kubinyi Ilona)	IV. Miklós 1664—98. (Egry Anna)	András 1658—94.	János. †	IV. Se- bestyén 1672.	Erzsé (Gedey László 1652. özv.)	Eszter (ócsai Balogh Mihály.)	
Folyt. a II. táblán.	János 1700—17. (Pybér Magda)	Éva (Jeszencsáky Ferencz.)	Erzsé (Szelényi Pál)	Mária (Bartovics György.)			
László kapit.	Pál.	V. Miklós (Tarnóczy Kata) Folyt. a köv. lapon.	Kata (Kozma Boldizsár.)	Erzsébet † 1765. (Gelle Ferencz.)	Magdolna Szegeddy József		

V. Miklós, ki az előbbi lapon.

(Tarnóczy Kata)

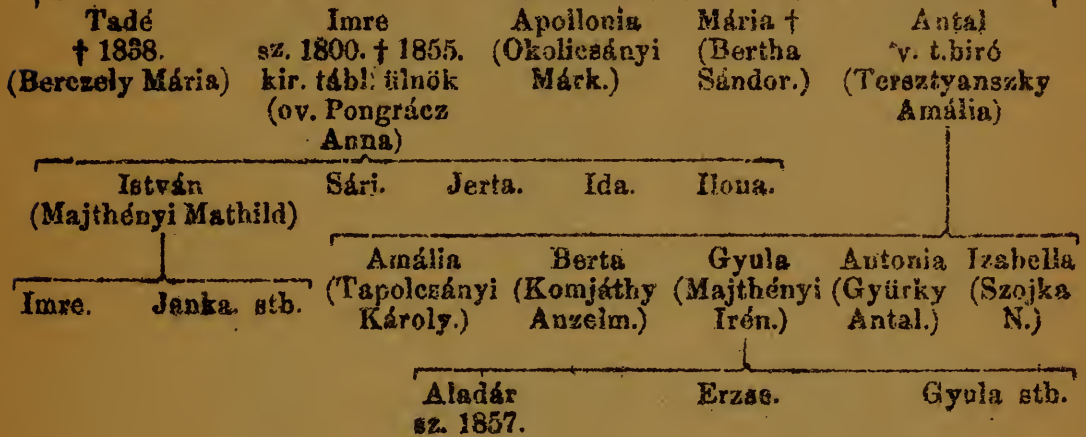
Antal

törvényszéki elnök 1738.

(Pamhackel Apolló)

János

(Géczy Anna)

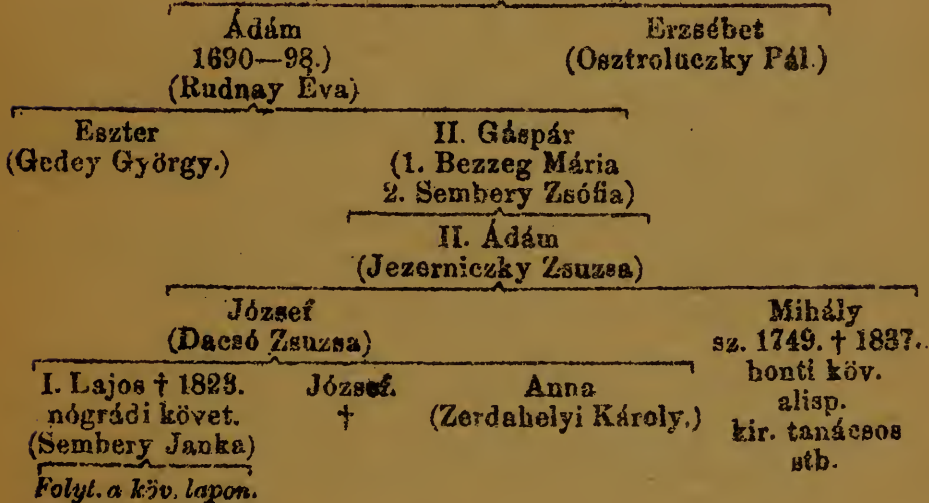

II. tábla.

Gáspár, az I. táblán.

1650—1689.

(Kubinyi Ilona)

*) Minthogy I. Lajosnak a következő lapon a családfára mind a tizenkét gyermeke egy sorba fel nem fért, a táblán nem álló leányai még születési rendben következők: 4. Zsuzsa hajniki Bezzeg Péterné. 5. Luiza, Teutsch Józsefné Kassán. 8. Janka Freyburg Lajos nyug. kapit. első neje. 9. Nelli gyürki Gyürky Medardné. 11. Etelka Freyburg Lajos második neje. 12. Anna Dessevffy Tituszné.

I. Lajos † 1828. ki az előbbi lapon. nógrádi követ (Sembery Janka)					
1.	2.	6.	8.	10.	3.
László táblabíró † 1858. (1. kov. Kovács Julia, 2. Sebes Kriszti)	József (Haberekker Zsófi)	Mihály † 1856. (Máriássy Valéria)	Elek (Zerdahelyi Magda)	II. Lajos † 1846. (Prónay József)	Emilia (Prónay Ferencz)
				Atala (Kisinyi Aurél.)	Jolán (Dell- seaux.)
				Lenke (Zelenka Pál.)	Dezso
			Janka (Hanulíkné.)	Lőkös.	Ernec.
				András.	
		Aladár 1866. főhadnagy.	Izabella.	Hona	Irina.
	Laura (Jeszenszky Antal.)	György (Vox. Horváth Krisztina) Miklós.	Sándor buszár kapit.)	Janka (Hermann Sándor.)	
1-től Julia † 1865. (Hanzély László.)	2-től László Bécsben oszt. bank jogtan. (Ballun Etelka.)	Gábor Pesten biztos. társ. bívat.	Ádám Pesten jogtudor ügyvéd.	Róza.	István.

A család történeti adatait nagyobbára az I. kötetben közöltük, főleg a birtok viszonyokra megemlíthető még : hogy Oszlári Leukus vagyis magyarosan Lőkösnek fiai Péter és Pál 1373-ban kir. adományt kaptak Nógrád megyei Kürt és Zobor pusztára, 1375-ben Balogh birtokukra ótalom levelet, 1382-ben kapják Nógrádban Sápót, 1394-ben Hontban Pribélyt, 1400-ban meghatároztatják Balogh helységet stb.

Balpataky család. (Balpataki). Sáros vármegyei régi birtokos és most is virágzó nemes családnak adom itt családfáját, mikép az előttem fekvő két rendbeli, egymástól eltérő, és elégtelen adatok hiányában teljesen össze sem egyeztethető táblázatok ¹⁾ szerint lehetséges :

¹⁾ Az egyiket Bara Mihály a jászói, lelasi convent s más levéltárak okmányos kivonatai nyomán igyekezett összeállítani, a másik Kolossy M. szivességéből jött hozzá, mely külföld után szerkesztve? — nem tudom. De ennek is — főleg elején — az oklevelekkel ellenkező szerkezetében tévedései szembatűnők, és így — ha ezen adatok után nem sikerült a tévedéseket itt sem elkerülnöm, forrásaimat okozhatni.

I. tábla.

György
de Balpatak
1847.

Miklós
1881.

de Straas

Kakas (Gallus)
1435.

András
1473.

Folyt. II. táblán

Miklós
1473.

Anna
1493.

(Rásoni Tamásné.)

János
1473.

Mihály
1526.

(Baróthi Bora)

Simon
megöletett 1578.
(Both, alias
Hrabóczy Kata)

János
1552.
alias Straas
de Balpataka
(N. Ilona.)

András
1578.
(Gombos
Anna)

Dora
1574.
(Vékey
András.)

Fruzsina
(Csécsey
Lajos,
v. Chyzy.)

Anna
(Krucsay
Menyhért.)

János
1578.

Sára
(Nagy
Ferencz)

Kata
(Pataký
György.)

Balás
1592.

Ferencz
1628.
(Megyesy
Kata)

Kata
(Jászay
Döme.)

János
id.
1628.

Sándor
†

Fruzsina
1657.
(Sombory
János)

János
(1. Hegymeghy
Anna,
2. Kardos Anna)

Anna
(Katapán
Mihály.)

Judit
(Roskoványi
Kálmán.)

1-től Ferencz.

2-től János
1654—71.
Zempléni bander.
(Barát Bora)

Eva
(hidvégi
Mikó István.)

János
megöletett 1693.
(Szentmáriay
Janka)

Anna
(Klobusiczky
András.)

János
Zsigmond
1779,
(Csapó Eva.)

II. tábla.

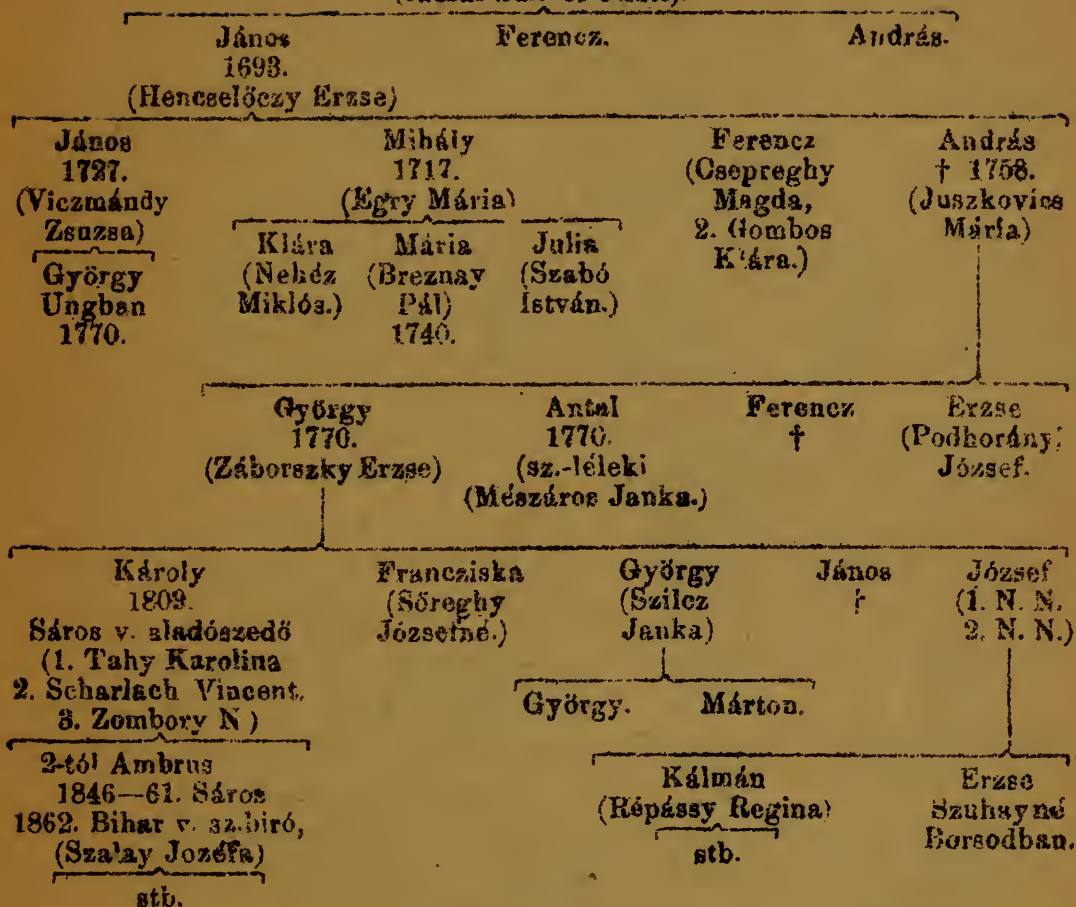
András, ki az I. táblán.
1478.

Mihály 1496—1520. (1. Komlosi Kozyk Anna, 2. herbeji Ibrongh Bora, özvegy 1540.)		György 1498—1520. tarkői várkapitány (Ugffy Dora) Kata 1512—16. (Kukemezey János.)		Miklós 1493. Boldizsár 1512—20. sóvári plébánus	
Zsigmond 1520.	Albert 1520. András 1574—1592.	Vitális 1520. (Gyármán Erzse)	Miklós 1520. (Cauda Margit.)	Czili 1520.	Zsófia 1520.
		György 1592. Sáros sz.-bíró †	Bálint	Zsófia (Csaholyi Simon.)	
o s z t o z n a k 1 6 0 9 - d i k é v b e n .					
Mihály 1609. (1. Dedinszky Dora, 2. Idrányi Judit özv. 1628. 1-től Zsófia (Tiborecz Fer.)		János 1609. † 2-től János. †	Miklós 1609. (Jászay Anna özv. 1656.)	György 1609—1622 kassai főhadu. (Roskoványi Zsuzai)	
Zsigmond 1651. (rácsai Sándor Judit † 1651.) Folyt. a III. tábl.	Mihály 1651. (1. Volyai Erzse. 2. Cauda Ilona)	György 1651. (Jászay Anna)	Judit (1. Kerekes Márton, 2. Literati György.)	János 1639—40.	
Dániel 1674—93. (Széký Mária)	Mihály 1696. Mihály 1731. Zsigmond 1770. Ferencz Zemplénb.	András Kata Abanj- (Telles- ban. nyiczky (1. Jászay György.) 1700. János. Éva, 2. Duka Anna)	János 1676. Judit (Pál 1676. János. Éva, 2. Duka Anna)	István 1676. (Jászay György.) 1700. Anna (Bencsik János.)	
		Mihály 1713. (Sz. Miklóssy Kata)	Ferencz 1713. (Péchy Klára.)		
		János (Fricsy Erzse.)	Zsófia (Horváth László.)		
György 1675.	Zsuzai (Popovics Miklós.)	Eva (Pólyi István.)	Anna (Matuska.)	Mária (Stecz Pál.)	Erzse (1. Balás 2. Verbovenky János)
György 1696.	Klára 1756. (gelei Katona István.)	Eva (1. Árokszállásy Mih. 2. Réthy György 3. Bagoessy István.)	Mária (Körtvélyessy István.)	Mihály János 1783.	

III. tábla

Zsigmond, ki a II. táblán.
1651.

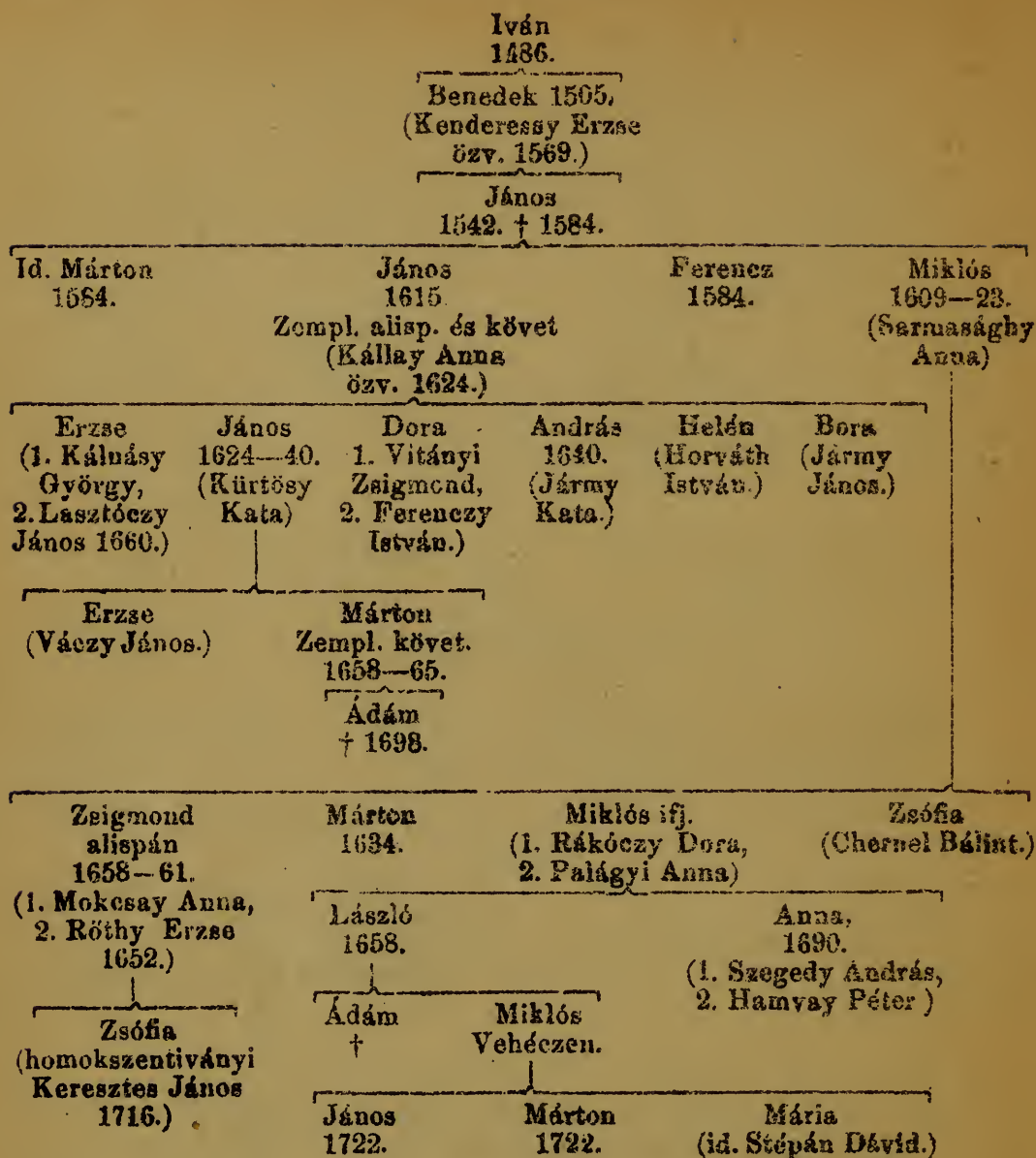
(vácsai Sándor Judit).

Az I. táblán álló Simon neje Hrabóczy Kata után örökösöd-
vén, ága Zemplén megyébe telepedett s ott halt ki a múlt század végén,
vagy a jelennek elején. Ugyanazon táblán Ferencznek és nejének
Megyessy Katának ága Erdélybe szakadt és egy ideig ott virágzott.

A II. és főképen a III. tábla a Sáros megyei ágazatot tünteti fel,
mellék hajtásaival. A most élők sorában leljük Károlynak és Jó-
zsefnek utódait: Ambrust stb.

Banchy család. (Laskodi és Vehéczy). Zemplin megyének régi,
de fiágon kihalt nemes család. Első előnevét a Szabolcs megyei Lasko-
dtról irá. 1486-ban élt laskodi Banchy Iván, de ennek Benedek
fiától unokája János 1542-ben Báthori Istvántól kapta Zemplénben
Vehéczet örökjogon, és a leleszi Convent előtt bevallás útján Zemp-
lénben a XVI. XVII. században virágzott a család. Ismert nemzék-
rende ez:

Czímere a paizs udvarában hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első lábait egy vár kapu megragadására kinyújtva; a paizs fölötti sisak koronájából szintén oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával bárd-forma kést tartva.

Bánffy család. (Losonczy). Eredete vizsgálatával máig nincs teljes világosságban a történelmi bírálat. A család levéltári adatai után szerkesztett újabb genealogia, mely fonák czáfolatos tért egy, kezdetén elakadt, biographiai gyűjteményben ¹⁾ lelt, Tomizobát igényli törzseül. Béla névtelen jegyzője tanúsága szerint ²⁾ Tomizobától szár-

¹⁾ „Magyarok Életrajzai“ Kerekgyártó Árpádtól. Pest, 1858. 273. lap.

²⁾ Anonymus 57. fej. Horvát István, Gyökeres nemz. 77.

mazott az először Zala megyében föltűnt Tomaji nem (genus), és ebből hozzák le a losonczy Losonczy és losonczy Bánffy családokat. Hogy a Tomaj nemzetség ¹⁾ már a XIV. honos volt Nógrád megyében, azt egy érdekes emlék is, Losoncz táján a Gácsfalvi régi egyház felirata ²⁾ mutatja, mely szerint az a Tomaj nembeli Dénes fiának Tamásnak fia Tamás alatt kezdett építtetni. Mindezek a Tomaj nembéli származtatás valószínűségét mutatják, sőt az előttem fekvő és Hodor K. által Mike Sándor gyűjteményéből vett genealogia is már ezen eredeztetést követi firól fira. Az meg már kétségtelenül bizonyos a fennmaradt oklevelek szerint, hogy a kihalt Losonczy családdal a losonczy Bánffyak egy törzsből származtak. Mindazáltal itt a tér szűke miatt is a még teljesen nem tisztázható, régiebb nemzedékek vérségét bővebb nyomozásoknak hagyva fenn, a nemzékrendet csak a család tagjai fölött irt. multszázadi halotti beszédeknek tekintetbe vételével azon Istvántól kívánom teljesen eléterjeszteni, ki e munka I. kötetének 164. lapján II. Istvánnak jelölve látható, és ki a család régiebb tudomása szerint első vette föl a Bánffy nevezetet. Ezen István volt valószínűleg az, kit ³⁾ oklevelek szerint 1424-ben Dénesnek fiául és szőrényi bánul, (majd tán erdélyi vajdául is) találunk, és kinek anyja lett volna Genyő Anna.

Az itt közlött családfán az I. táblán álló Jánosnak fia Zsigmond Fejér megye főispánja is volt.

A III. táblán álló Dénes 1606-ban volt váradi kapitány.

A IV. tábla második ízén Dénesnek fia György szintén volt Doboka vármegye főispánja.

A család czímere a paizs kék udvarában arany koronából kiemelkedő kardos grif, ugyan az a paizs fölött is.

A családfa következő:

¹⁾ Lásd okleveleit Fejér Cod. Dipl. IV. 2. 401. IV. 3. 37. VII. 1. 338. és VII. 5. 357. stb.

²⁾ Mocsáry Ans. Nógrád várm. leírása. I. 104.

³⁾ Lásd a Losonczy családot e munka VII. kötet 177. lapon. Az ugyan ezen Istvánnál említett fiúsítás kérdése Kővári táblázata tévedésének mutatkozik.

I. tábla.

Bányfy István 1452.

László 1468. de Mogyorós kir. tárnok vajda a szék ispánja László 1496. (1. H. Farkas Anna, 2. Dobokai Anna)	Imro (Zólyomy Petrona) Petrona (várdai Kis Ambró.)	Mihály 1471. Péter 1486. (Oskály Patrona) Anos (1. Báthori János 2. Apafy György.)	András (Kis Zsófia) Kata szent demeteri Horváth György.)	János (1. Bethlen Kata, 2. Zoltán Bora)	György de Nagy- Falu. Folytatás III. táblán.	
1-től Miklós 1524. (Telegdi Orsolya)	Bernát Fe- (Melith rencz. Anna.)	2-től Pál 1526. Udvarhely Maros főkap. adv. mest. (Báthori Bora)	Magda (Kesserű Mihály.)	Orsolya (Székely Albert.)	Bora (Tóth Mih.)	Anna (Nagy- mihályi János.)
	Boldizsár RR. elnöke, Tordai főisp. †	Gábor 1579—99. RR. elnök Tordai főisp.	László. †	Péter. †		
György 1573. Udvarh. kapitány (Sarányi Zsófia)	Gáspár (Lepsényi Anna) 1553. 1583.	Tamás (Báthori Zsófia) Miklós	Anna (Szent- páli János.)	Erzse (Radó Kristóf)	Margit (Szilvásy Péter.)	Druzsza stb. (Harangláb Ferencz.)
György (Ugron Zsófia).	János lengyel tan. (Lónyay Fruzsina.)	Zsigmond RR. elnöke (1. Kendeffy Anna 2. Perényi Erzse 3. Veér Krisztina.)	Kristóf (1. Bethlen Anna 2. Farkas Margit.) Folyt. II. táblán.			
2-től Gábor Dobokai főispán Mihály †	Boldizsár Péter bárd †	Zauza (Kendeffy Gábor.)	Pál (gr. Teleki Kata) Zsigmond bárd korm. tan. (b. Kemény Kata)	Judit (gr. Gyulay István.)	Ágnes (1. Barcsay Akos, 2. Kapi György.)	
Anna (Ugron István.)	Mária (b. Radák Lőrincz.)	Klára (b. Naláczy Lajos.)	Druzsza (V. Dániel Péter.)	Eszter (gr. Toldalagi Pál.)	Kata † 1783. (gr. Toldalagi Ferencz.)	

II. tábla.

Kristóf, ki az előbbi lapon.
(1. Bethlen Anna,
2. Farkas Margit)

György 1711—85. debokai főispán (Gyulaffy Zsófia)	Kata (Barcsay Mibály.)	László.	Zsigmond (Filstich Kata)		
Columbia Krisztina apáczs.	Imre (1. Mikó Zsuzsa 2. Kemény Bora)	László Kraasznai főisp. (Dániel Judit)			
Elek 1778. (Győrffy Mária)	József 1778. (Kún N.)				
Zsigmond (gr. Bethlen Anna)	István (Máriássy Ágnes)				
Elek. Kálmán.	Mihály (gr. Lázár Klára.)	Sámuel (Herczeg Zsuzsa)	János (Herczeg Ágnes)		
	Dienes.	Ferencz.			
Gergely. † 1844.	János. 1852.	László megcsönkült 1849. Piskénél.	Erzse (Bydeskútyné.)	Klára (Bogdán József.)	
Boldizsár (1. Székly Mária 2. Rhédei Mária 3. Kemény Krisztina)	László.	Ferencz sz. 1696. † 1778. kir. t. ülnök Kraasznai főisp. (b. Kemény Zsuzsi)			
1-től Mária (b. Kemény György.)	3-tól Judit.	Klára (gr. Bethlen László.)	Teréz (Rhédei Mihály.)	Zsig- mond. 1773.	Káro- ly. Zsu- za.
Ferencz (1. gr. Vasa Klára 2. Inczedy Ágnes.)	Sámuel kapitány †	Sándor 1773. (b. Kemény Ágnes) László 1773.	László (gr. Bethlen Bora)	Anna. †	Krisztina (gr. Vasa Miklós.)
		János (b. Kemény Zsuzsa)	Eszter.		
		Ferencz † 1835. (Zayk Zs.)			
János Berezztelkén, (b. Wessely József.)	Dániel szül. 1812. Borsán, (Gyárfás Anna)				
	Dezsa.	Ernö	Jenő.		

III. tábla.

György, ki az I. táblán.
(Lorántffy Kata)
Bonczidán

Ferencz		Zsigmond 1496.		Bernát.		István (Báthori Zsófia)	
Kristóf. †	Dienes.	Zsófia (Károlyi Láncz László)		Magda (1. Bogáthy 2. Kecseri Mihály.)			
László Miklós. tanácsos 1560. 1560. (Vancsa Erzse.)	János.	Farkas (Gálffy Bors.)	Mihály. 1548.	István	Anna (Csaholy Bold.)	Kata (Literati Szolnoki László.)	Bora (Haraug lány Miklós.)
Kristóf 1578. Kolosi főispán (Bocskai Judit)				Farkas 1578. udvarh. kapit. Dobokai főisp. (Bethlen Klára)			
Dénes László. várad kap. † (Báthori Anna.)	Bálint. †	Zsigmond † 1585. (Bethlen Judit.)	István (Károlyi Kata.)	Péter (Som- lyai Kriszt.)	Ferencz Wittem bergben tanult.	Mihály de Zentelke (1. Károlyi Fruzsina, 2. Nagy Judit)	
1-től Zsigmond 1638—46. B. Szolnok főisp. kir. tábl. ülnök (Nemes Anna)		Bora (Keresztes András.)		György Dobokai főispán Szamosújvári kapitány gróf lett (Torma Kata.)		2-től Diénes Kolozsi főispán ország fővezér lefejeztetett 1674. (Bornemisza Kata)	
Farkas 1685—1702. Dobokai főispán báró lett 1699. (Bacsay Erzse)				Folyt. a IV. táblán.			
Farkas † 1761. kir. tábl. elnök (Bagosy Erzse)							
Farkas 1783. RE. elnöke † 1794.	Mihály cs kir. kam. 1746. (Kemény Teréz.)	Pál †	Krisztina (Dániel Gábor.)	György sz. 1739. † 1805. alezredes Krasznai admin. (Wesselényi Zsuzsa)	Erzse (Bethlen Ádám.)	Zsuzsa (Szilvász János.)	
László † 1806. (Bethlen Bora)	Farkas †	Pál.	Farkas Ist- György Ádám. József. Zsuzsa (b. Miske ván. (Bája † † (1. gr. Nemes Gy. Teréz) Mária) 2. Scharlach tábornok.)				
Gerg. László. † 1825. † 1839. 1856. gr. lett (Bethlen Kata).	főisp. k.	Pál † 1862.	Albert József Polesina Krasznai † 1841. (Szalbeck Jakab.) főisp.				
Béla. György.	Eliz (gr. Berchtold Richard.)	Ádám † 1859. jan. 15.		György.	Albert (gr. Eszterházy Ágnes.)	stb.	

IV. tábla.

Báró Diénes, ki a III. táblán.
Kolozsi főispán és orsz. fővezér,
lefejeztetett 1674.
(Bornemisza Kata)

György
1696. gróf † 1706.
(1. Bethlen Klára,
2. o. Daniel Zsófia)

Dénes Kolozsi főispán † 1709.	György Dobokai főispán † 1735. (Toroczky Ágnes)	Kata (báró Wesselény István.)	Klára (gróf Bethlen Ádám.)	Mária (gróf Gyulay Ferencz.)	Zsuzsa (1. b. Jósika Imre, 2. b. Hugonport Ker. Arnold.)	Krisztin. (báró Kemény Zsigm.)
--	--	--	-------------------------------------	---------------------------------------	--	---

Dienes kathol. Kolozi főispán v. b. t. tan. † 1780. (Barcsay Ágnes)	Kata † 1745. (gr. Székely László.)	Klára (b. Szentkereszti Samu.)	Ágnes (b. Dániel István.)	Anna.	Zsuzsa.
---	---	--------------------------------------	---------------------------------	-------	---------

György sz. 1746. † 1822. erd. gubernator (gr. Palm József)	Dienes † 1778. apr. 19.	Gergely. †	Ágnes (gr. Eszterházy János.)
---	-------------------------------	---------------	----------------------------------

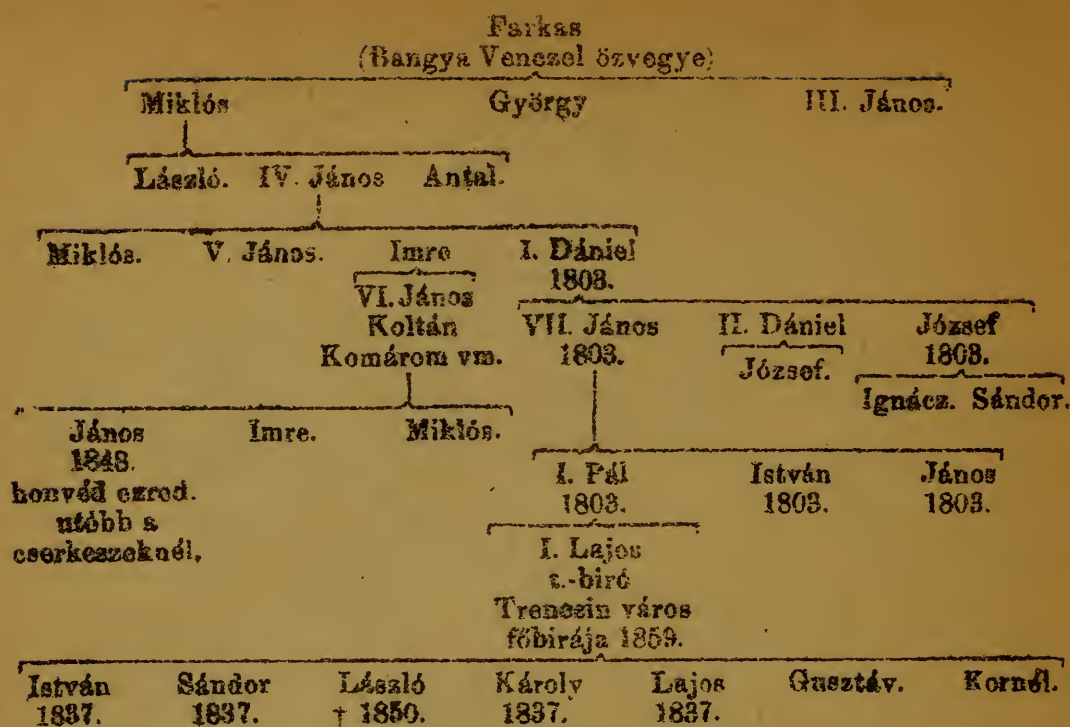
Diénes † 1854. (b. Schilling Constatdt Janka.)	György † 1832. (b. Kemény Anna.)	Ferencz elesett 1813. (N. N.)	József. † 1858.	József (gr. Thurn Rajmond.)
---	--	--	--------------------	-----------------------------------

Bangya család. (Előbb Philo). Trencsin megyei nemes család, melyet Philo János esztergomi kanonok (1582—1602 barsi, majd komáromi főesperes ¹⁾) alapított, ez és testvére (Philo) Zachariás kapván III. Ferdinánd királytól 1638-ban a czimeres nemes levelet ²⁾. Ennek fia volt János, ennek pedig Farkas, ki Bangya Venczelnek özvegyét vévén nőül, innen utódai Bangya másképp Philo nevet vettek föl. Ezen Philo másképp Bangya Farkastól a család származása következő:

¹⁾ Memoria Basilicae Strigonien-sis pag. 146.

²⁾ Jelenleg az eredeti Trencsin-ben Bangya Istvánnál őriztetik.

A családnak birtokai Nyitra megyében Emőkén és Illósfalván voltak és ezekről kelteri előnevét.

Az újabb időkben I. Pálnak fia Lajos Trencsin vármegye táblabírája és Trencsin szabad kir. városnak (az újabb időkben a protestáns részről első) bírása volt.

A család czímerét az előbbi lapon a metszvény ábrázolja, áll ez a paizs kék udvarában hármass hegyen ágaskodó oroszlánból, első jobb lábával piros rózsát, a ballal nyilat tartva, mely fölött arany csillag ragyog; a paizs fölötti sisak koronájából hasonló oroszlán emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst vörös.

Bánhidy család. Eredetét homály fedi. Az I. kötet 171. lapon érintett adatokból csak az kétségtelen bizonyos, hogy a czímeres nemes levelet Bánhidy Ferencz kapta 1718-ban III. Károly királytól, mely szerint czimere a paizs kék udvarában egyszarvú (unicornis), első lábaival koszorúzott lándzsát tartva, fölötté jobbról ezüst elhold, balról arany nap ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján három strucc toll leng. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A szerzőnek úgy látszik, fia volt Gáspár, ki 1740-ben Hont megyében élt, ennek nővére lehetett Anna, az 1740-ben nemesített Stummer Györgyné. Utóbb a család a Tiszántúl Arad és Csanád megyébe telepedett, az előbb nevezett megyében 1771-ben hirdettetve ki nemességét. Az utóbbi megyében Bánhidy Antal egykor (1829. kö-

rül) alispán, majd királyi tanácsos, 1859-ben ausztriai birodalmi báróságra emeltetett, és ily családfát alkotott:

Antal					
kir. tanácsos					
1859. báró					
(Keszler N.)					
Albert	N.	Sándor	Janka	Antónia	István
v. alispán	(Edelspacherné.)	cs. k.	(b. Hammer-		nőtelen.
1866.		vért. kapit.	stein Adolf		
csanádi főispán		(b. Vay.)	kapit.		
Béla.	Antal.				
cs. k. kat. tiszt.					

Bánky család. (Bánkházi). Veszprém megyei család, melyből György 1651. január 3-án Bánk vagy Bánkháza, Felső és Alsó-Nyeskenye, Börcsháza, Kökeháza, és Berenthe Veszprém megyei, úgy egyéb Győr, Komáromy Fejér és Moson megyei ősi birtokaira anyjával Hrastenaczký Erzsébettel együtt új kir. adományt vitt.

Bánóczy család. Trencsén vármegyében honos. A czimeres nemes levelet Bánóczy Simon, János, Sámuel, Anna és Esztera nyerték III. Ferdinand királytól és az 1655-ben Trencsén vármegyében kihirdettetett.

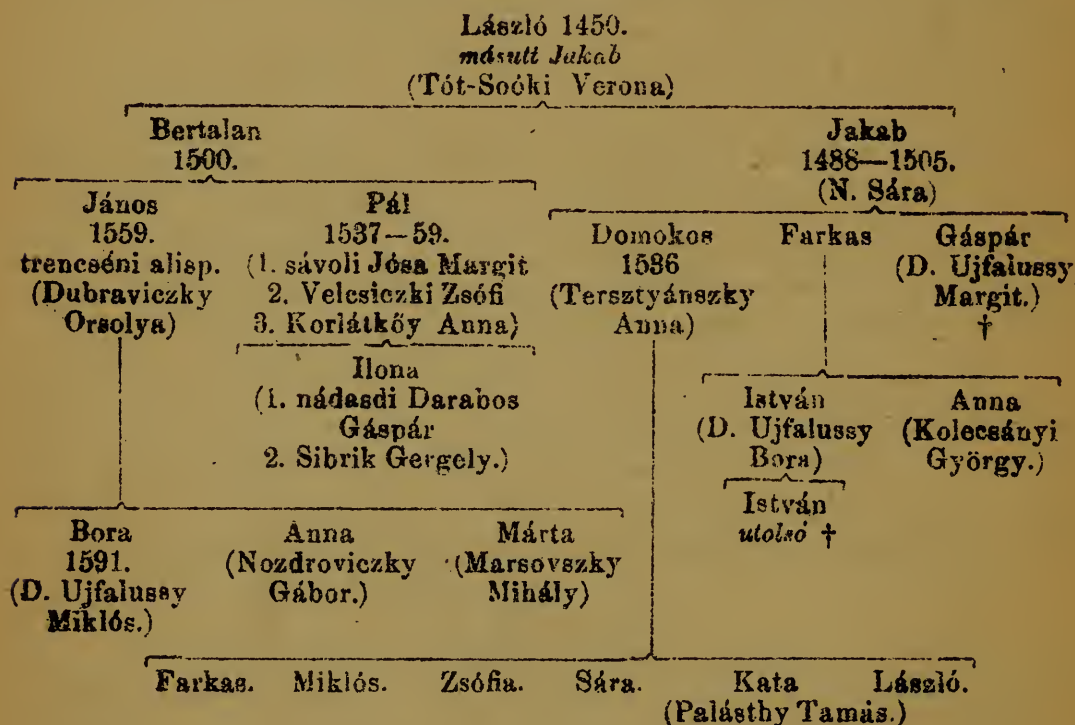
Családfájok említett Sámuelről következőleg terjedt:

Sámuel 1655.					
Ussetini kapitány					
György	István			Mihály	
1655. 1719.				Ferencz	
trencsénai tisztartó	Ignác			György	
	Pestben 1786.			1736.	
István	Ferencz				
1736-49.	(Prileszky Krisztian)				
(Mednyánszky Anna)					
József	György		György	Mihály	
1768.	1748.		1718.	(Babóthy	
(Victorisz Zauzsa)			Halácsan	Erse)	
József	Miklós	Franciska	László.	József.	Sándor
1803.	főjegyző	(Lányi Pál			(Szalkovszky
(Ottlik N.)	(Prileszky	örnag.)			(Zauzsi)
	Karolina)				Klára
					(Borsiczky
					István.)
	Mária		János	Zauzsi	
	† 1862. jun. 7. kora 57. év.		1803.	(Kruplanicáné.)	
	(Marczibányi Antal főisp.)		katona		
Lajos	N.				
Rakolupon	(Pongráczné.)				
esküdt 1847.					
Zeigmond.					

A család tagjai a Trencsén megyei nemesi összeírások szerint Adamócson, Halácson, Kis-Biróczon és Kis-Zsambokréthen lakoztak. Némelyike Adamóczról előnevet is vett föl.

Józsefnek fia Mihály e század elején nevezett megye főjegyzője volt.

Baracs-kay család. (Nagy-Baracs-kai †) Bars vármegyei Nagy-Baracs-káról nevezett és kihalt család. Ismert családfája ¹⁾ következő:

A táblán nem állió más Pál lehetett az, kinek nejétől Kamenicsán Katától leányai ezek: Margit Motesiczky Pálné, Anna Rakolupszky Jánosné, Margit Marsovszky Mihályné vagy Miklósné, Kata slavniezai Sándor Gáspárné említetnek.

Bárány család. (Rendes). Zala vármegye birtokos családja. Egyik érdemes tagja Pál meghalt 1864. dec. 20-án kora 70. évében Böhönyén, eltemettetett a boglári családi sírboltba. Gyermekai: 1. Dénes. 2. Hermína. 3. Matild, gyulai Gaál Lőrinczné.

Baranyay család. (Bodorfalvi). Az I. kötet 180. lapján volt a családfa közölve I. Gáspártól kezdve, ki Bossányi Jánosnak Zeleméry Katalintól született leányát Bossányi Ilonát bírta nőül.

Bővebb s teljesebb nemzékrendje a következő:

¹⁾ Rajcsányi Ádám, Ded. Geneal I. 130. II. 301.

I. Gáspár
1650.

(Bosányi Ilona)

Zsigmond (Nedeczky Zsófia)	Kata.	Julianna.	Orsolya.
-------------------------------	-------	-----------	----------

II. Gáspár 1714. (Ordódy Julianna)	György? 1697. 1703. Komáromi alispán.
--	---

János 1741. híres tábornok (Mattyasovszky Magdolna)	Zsófia (1. garamszeghi Géczy Gábor 2. szend. Török András.)	Bora (Mado- csányi Gáspár.)	Anna (jókai Farkas Gásp.)	Klára (bírózi Ambró Mih.)	Imre (Lengyel Borbála)	Kata. †	Pál. †
Magdolna (Palásthy Fer. ezredes.)		János.	József.	Julianna (Hrabovszky)	Bora v. Anna (Somogyiné.)		

A család Komárom megyei Kurta-Kesziről is írta előnevét, és azon helységben birtokos volt. A családfa nem terjed le a jelenkorig. E családból származott Borbála is. († 1858.) Ghyczy Kálmán volt hitestársa.

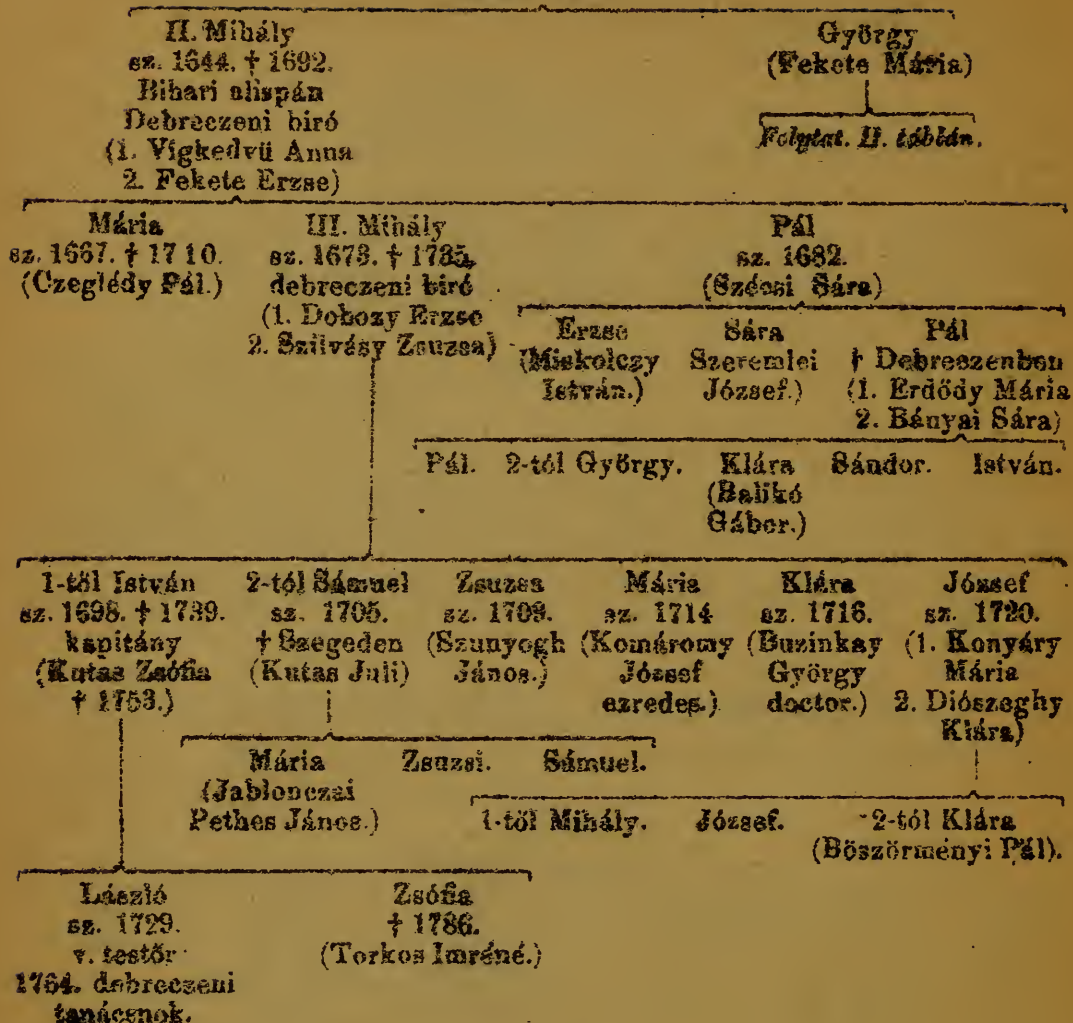
Baranyay család. (Váradi). Székhelye Torda vármegye. Ismert családfája következő:

János (2. Szöcs Rebeka)							
Sámuel 1829. szolgabíró	Krisztina (Czikó István.)	Mária (Ribiczey Józsefné.)	Rebeka (Aumiller József.)	Pál 1829.	Lajos.	Imre.	Sára.
				2-től József tartom. számvevő (Radnótfay N.)	Ágnes (baczoni Incze Samu esper.)	János (Sala Erzsé) stb.	
Imre (Ajtay Róza)				Sándor † 1856. tartományi számvevő.	Eszter (Biharyné)	N.	
Erzsé (Gámáné.)				Anna (Bartalié.)	Imre.		

Baranyi család. (Váradi és micskei). Bihar megye birtokos családja. Az I. kötet 184. lapján a család történetét és a tagjai által viselt hivatalokat bővebben olvashatni, itt azokat mellőzve, miután ott a családfa hézagosan van adva, itt első ismert törzsétől Baranyi Mihálytól, kiegészített családfája következik:

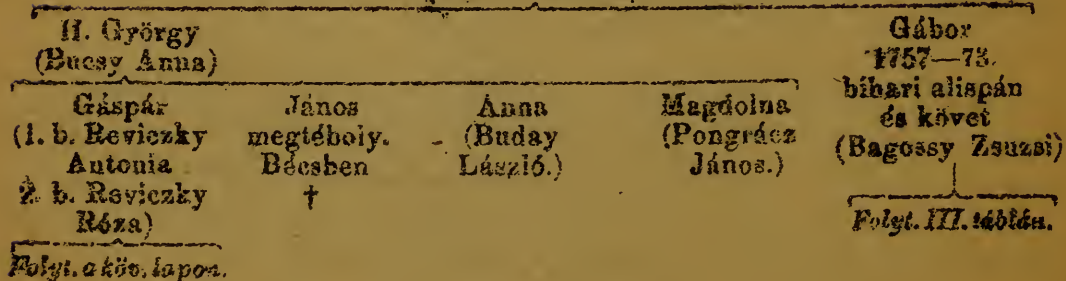
I. tábla.

Mihály
1626—1660.

II. tábla.

I. György, ki az I. táblán.
(Fekete Mária)
Miklós kató. lett
1717—25. bihari alisp.
septemvir † 1756.
(Sándor Zsuzsa)

Gáspár, ki az előbbi lapon.

(1. b. Reviczky Antonia

2. b. Reviczky Róza)

1-től Ernse (Incze János.)	Judit (Reviczky Gábor.)	Róza (Barcsay László.)	Antónia (Hegyi László.)	A.-Mária (Thurzó György.)	Ferencz (Micskén Anna.)	Lajos + 1865. Miskén.	Imre + 1868. Micskén (Miskolczy Victoria)	József (Ferdényi Antal.)
Jusztina (1. Gruden Vincze 2. Tornyosi Ferencz.)	Ágoston or. képviselő 1861/2. (Kállay Adél)	Ferencz (Kabos Mária.)	Miklós (Morvay Luiza)					
Emil.	Berta (Balogh Imre.)	Ottília (Kabos Ödön.)						
Zoltán.	Miklós.	Ida.	Anna.	stb.				
Amália (1. Wittkay Imre 2. Dessowff János.)	Cornélia (Szilágyi Ferencz.)	Emerika (Baranyi Kálmán.)	Gáspár (Décsy Janka.)	Géza.				

III. tábla.

Gábor, 1757--73. a II. táblán.
bihari alispán és követ
(Bagossy Zsuzsi)

Ferencz főhadn. †	László Tóthiban. †	Miklós fősz.bíró (Pongrácz Mária.) Mária)	Péter (Szlávy Mária.) Mária)	Gábor (Bogáthy Mária)	Mihály követ † 1802. (Flachenfeld Anna)	István (1. Kruspér Anna 2. Bóth N.)	György (1. Reviczky Judit 2. Beöthy Anna)	
Antal kapitány (Erőss N.)	Róza (Tannenbaum Ernse)	Gábor (Eduárd Dobay Karolina)	Zsuzsa (1. Ferdényi 1803. Ferencz Imre.)	Pál. 1803.	feld. Anna)			Károly † 1864. (1. Gruden Emilia 2. Nagy Rebeka.)
Teréz (Molnár János.)	Lajos Bécsben (1. Schmid Karolina 2. Mocsonyi Ilona)	Eduárd (Dobay Karolina)	A. Mária (Stanislo- vics György.)	Cecil (Beöthy László.)	Péter Tamás- dán	Róza.		Sándor. †
		Béla (Baranyi Etelka.)	Ákos (Reviczky Ilona.)	Ida (Kazinezy Viktor.)	N. (Greska ezredesné)			
Adolf (Megyaszay Friderika)	Hermin (1. Dobay Ádám 2. Irinyi János.)	Zsigmond (Beöthy Éva.)	Kálmán (Baranyi Emerika)	Gabriella (Pekry István.)				
Lajos.	Adina.	stb.		Csilla.				
István Tóthiban	Menyhért Tóthiban				Felix (1. Gruden Karolina 2. Poroszlai N.)			
Mihály.	stb.	Gyula.	stb.	1-től Géza. (Baranyi Béla.)	Etelka	2-től Ignác.	stb.	

A családfán álló II. Mihály 1664. táján N.-Váradról Debreczenbe telepedett, 1688—89. Bihar megye alispánja, 1690-ben Debreczen város főbirája volt. 1691. jan. 9-én Csatári kuriájára, varkóezi, előhegyi és vajdai szőlőjére kir. adományt kapott. Unokájának I. Istvánnak fia László előbb m. kir. testőr, utóbb Debreczenben városi tanácsnok, „*Heverés párúja*“ cím alatt, (nyomatott Diószegen 1789.) leírta élete bajait és családját, gyarló versekben.

A második táblán I. Györgynek fia Miklós 1717—25. Bihar vármegye alispánja, utóbb a hétszemélyes tábla birája volt. Ő szerző a *Mieskei* jószágot, honnan a család másik predikátuma vételezt. Meghalt 1756-ban. A család tagjai közül még számosan viseltek Bihar megyénél főbb hivatalt, alispánságot, fő sz. bíróságot és országgyűlési követséget ¹⁾.

Barcsay család. (Nagy-Barcsai) Az erdélyi, főleg Hunyad megyei régi Barcsay nemzetséget bizonyos Márk horvátországi bántól származtatják ²⁾, ki 1216-ban élt volna ³⁾. A család sugalmazása folytán kelt adatok pedig mult századi halotti beszédekben e Márkot Sz.-László korában (tehát 1077—1095) éltetik mint bánt és fiait Pétert és Mihályt Budán letelepedetteknek írják ⁴⁾. Mennyi legyen a valóság abból, hogy Márk tartozott-e a Barcsay-ak törzs-ősei közé, pusztán meg nem határozhatjuk. De az bizonyos adat, hogy a családnak törzs-őse Barcsa nevezetű volt, és 1290. táján élt, ennek fia volt Pál, ennek fia volt Simon, ki 1363-ban élt, és Hunyad megyei Zalesd helységnek Musath részére kívánt beiktatáshoz királyi emberül hivatott, mint ezt az oklevél bizonyítja ⁵⁾. Ez kétségtelen lévén, látjuk hogy a Barcsay nemzetség fajan épen ez időkorra tett Simon nem lehetett fia Gáspárnak vagy akárki másnak, hanem volt oklevél tanúsága ezerint Pálnak, mely körülmény az egész családfa első régibb részének hiteletét teljesen megingatja. De ezen 1363-ban élt Simonnak sem lehettek fiai az 1454—70-ben élt Barcsay Tamás és János, mert nagy időköz választaná őket el az apától, hanem lehettek unokái vagy még valószínűbbek kis unokái. E ket testvér Tamás és János, kik

¹⁾ Forrás a főlebb említett „*Heverés párúja*“, továbbá Vay L. Német hívsége stb.

²⁾ Kővári, Erdély nev. es.

³⁾ Lehoczky Stemmat. II. 42. stb.

⁴⁾ Barcsai Ábrahám fölből 1716-ban Várárhelyi M. Nádudvari Pétertől stb. mondott és Kolosvárt 1721. nyomt. halotti beszédek.

⁵⁾ Fejér, Cod. dipl. tomo IX. vol. 3. p. 390.

az eddigi adatok szerint Mátyás királytól 1462-ben Hunyadban több helységre adományt kaptak, egyik oklevél szerint ¹⁾ 1470-ben ugyan azon megyében Benczenez helységben somkereki Erdélyi István zálog részét kibocsáták vingárti Geréb Jánosnak. Ők kaptak Aradban Tót-Varadgyát kir. adományban, és ők kaptak Nagy-Barcsára is (tán új) kir. adományt. E két testvértől merem említeni a Barcsay családnak Hódor közlései által pótolni, de általam több helyütt kiegészített családfáját ujolag közölni:

I. tábla.

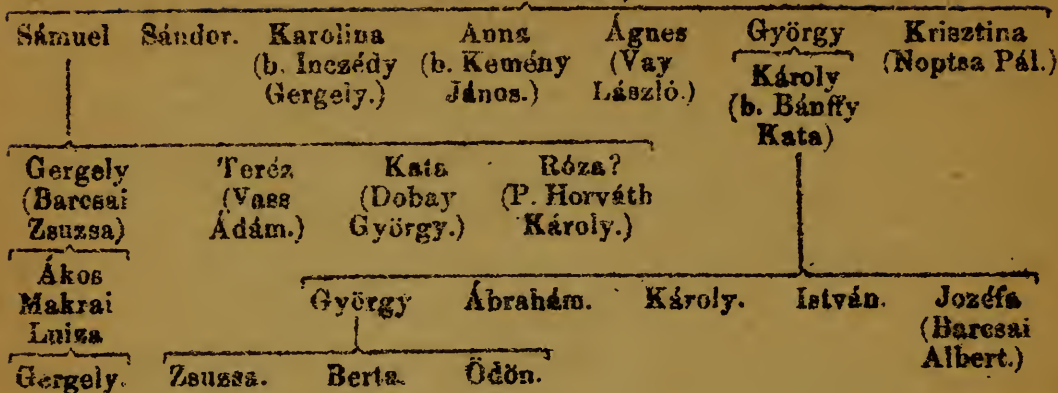
Barcsay N.

Tamás 1470.					János 1470.		
Ákos (P. Horváth Anna)		László?			Gáspár 1505.		
András 1572. † 1602. elesett	Zsófia (Makrai László.)	Farkas 1545.	György 1516.	Miklós 1545.	marosszéki követ		
(Bogáth Druzsza)					Gáspár lefejezt. 1575. (Tötöri Kata)		
István 1594. (1. Bocskai Ilona 2. Zalaedi Bora)					Magda (Teke Lukács.)		Lenárd
Druzsza (Kún Gergely.)		2-től Sándor 1615. (1. Palatica Erzse v. Anna 2. Rusori Ilona)		György (Kun Bora) Beldizsár György. †		Petronella (Cserényi János.)	
Ákos 1658. fejedel. † 1661. jul. (1. Folti Kata 2. Szalánczy Erzse 3. Bánffy Izabella †)	András † 1661. (szent- györgyi Nagy Erzse)	Sándor (Fodor Klára) † 1661. (Nádud- vari Erzse.)	Gáspár † 1661. (Zsuzsa) † 1713 (b. Bánffy Kata)	Péter (Nemes Fejér v. Erzse.)	Mihály főispánja (gr. Teleki Krisztina)	Ábrám † 1716. (gr. Teleki Krisztina)	Anna † 1689. (Lugosy Fer.)
Magdolna (Markocsán Imre.)		Ilona (Balia János)		Zsigmond (1. Gyulaffy Bora 2. Bánffy Judit)		János cs. k. kapit. (Toroczka Kata.)	
Erzse (Petky Farkas.)		Éva (1. Apaffy Beldizsár 2. brenh. Heszár Mátyás.)				Éva † 1716. (Makray István.)	
Erzse (Bánffy Farkas.)		Gergely báró 1730. (Naláczy Sára)		Sándor (Drosi Krisztina.)		Mihály 1736. (1. Kemény Judit 2. Vass Ágnes)	
Mária (Balassa Imre.)	Judit (gr. Bánffy Dénes.)	Ágnes (Naláczy László.)	Éva			Péter (1. Inczedy Teréz 2. Boér Anna?)	

¹⁾ Fejér, Cod. dipl. tomo XI. p. 501.

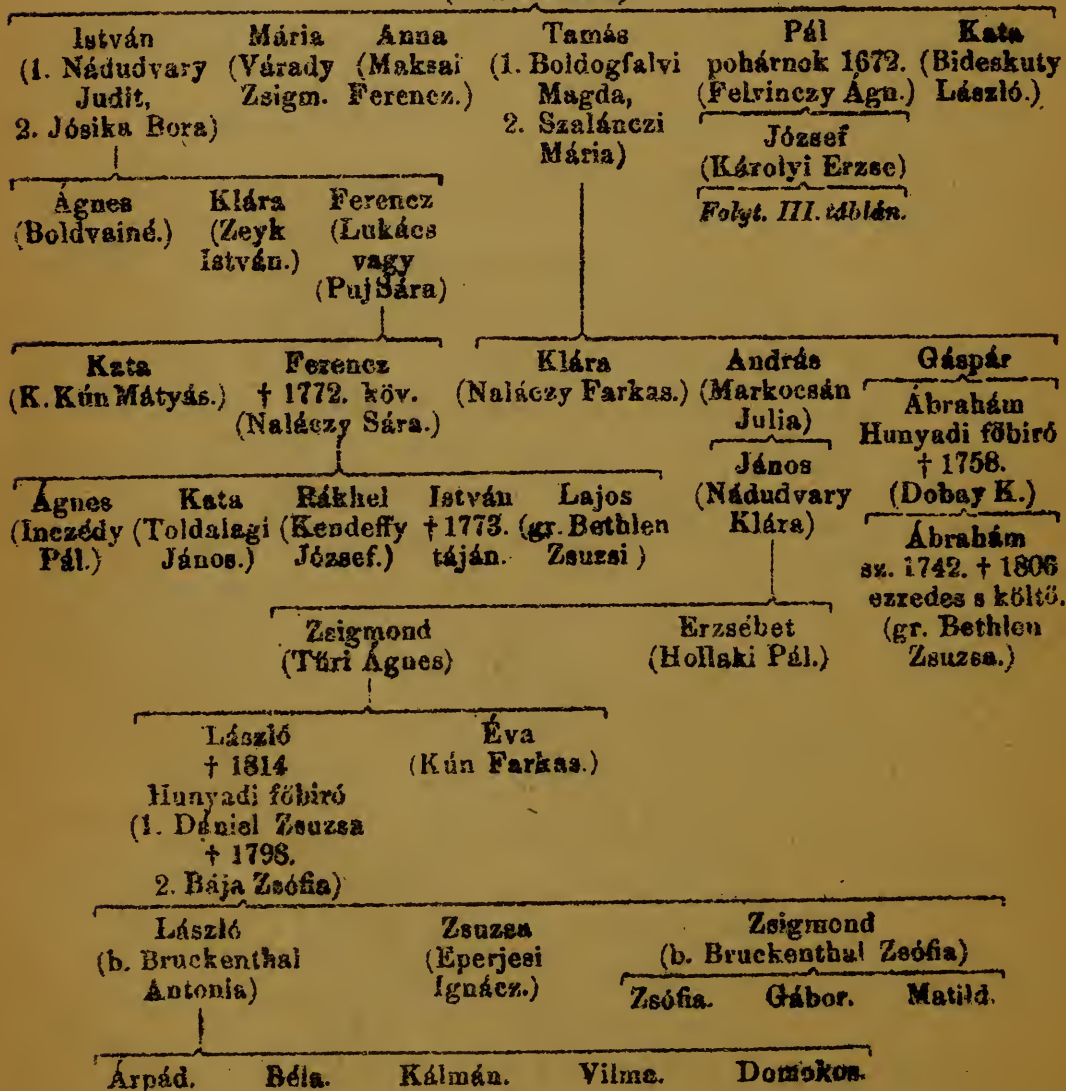
Folyt. a köv. lapon.

Péter, ki az előbbi lapon.
(1. Inczedy Teréz
2. Boér Anna?)

II. tábla.

Sándor, az I. táblán.
(Fodor Klára)

III. tábla.

József, a II. tábla.
(Károlyi Erzsé)

Ádám 1771. törv. ünnök (Dósa Ágnes)		Ágnes (Dosa Mihály.)			
János kir. hivatalos (Dániel Teréz † 1818.)	Erzsé (Berenczey Mihály.)	Karolina (Sándor János.)			
Adám (b. Bánffy Zsuzsi)	Lajos (Daczó Zsuzsa)	Juliaanna (Kabos András.)	János 1831. ítélőmester (b. Jósika Zsuzsa)		
Sándor (Földvári Karolina.)	Réka (Földvári Sándor.)	Luiza (Kabos László.)	János. Palexina (gr. Lázár Mór.)		
Albert Kapadon (Bárcsny Jozéfa)	Mihály.	Miklós.	Elek (Sándor Gergely.)	Eleonora (Babarczy N.)	Claudia (b. Apor Gergely.)
stb.					

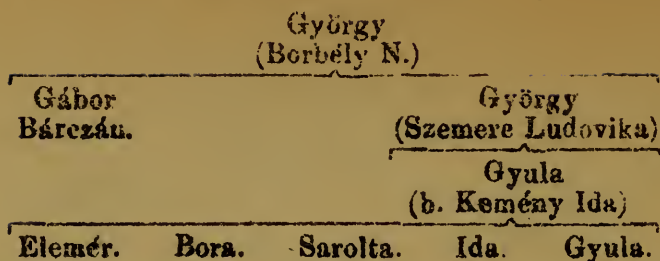
Bárczay család. (Bárczai) Abauj vármegye legrégibb családai közül való.

Törzs őseitől Ekront és Moytat említik 1209. év körül, Moyta utódai 1424-ben Zsigmond királytól kapták czimerül a szarvas-agancsot tartó vitézt.

Tagjai Abauj megyében főbb megyei hivatalokat viseltek, valamint egyik ága Pest megyében is, mint az I. kötet 191. lapján olvashatni, hol a Bárczy név alatt is e család értendő, e név könnyebb kimondás végett csak elferdített alakja lévén a valódi Bárczay családnévnek, mely soha sem is íratott Bárczy-nak.

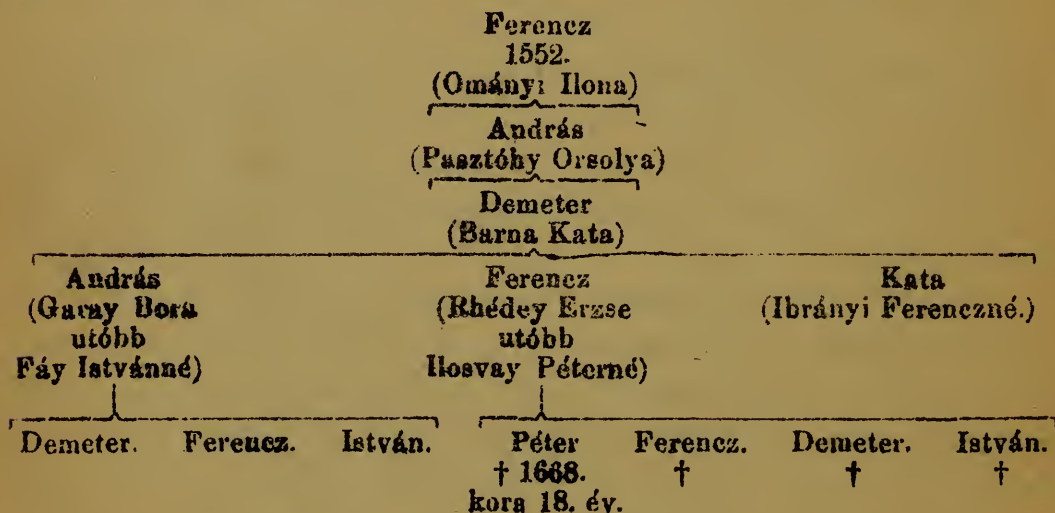
A család teljes nemzékrendét most sem ismerjük. Ferencznek 1624. körül Kallay Borától voltak gyermekei Ilona Merse Kristófné és Ferencz, kinek fia volt János. — Györgynek 1675-ben özvegye Hanyi Klára, fia János 1675-ben. — Pálnak Fáy Katától (ki utóbb Bárczay Andrásné lett) gyermekei Pál, kinek neje Vay Zsuzsa, Klára Szepessy Zsigmondné, Kata Bernáth Józsefné. József meghalt 1859. dec. Kassán. Mihály a volt országgyűlési követ meghalt 1865. jan. 20-án. Albert 1861-ben országgyűlési képviselő.

Heves megyébe György kapitány házasodott, a roffi Borbély családból nősülvén, egyik fia Gábor vissza ment Bárczára, a másik fiának Györgynek ága Roffon maradt; ez ág így áll:

Bárdossy család. Azon János, ki az I. kötet 192. lapján említve van, és a löcsei evang. gymnasium directora, Szepes várm. táblabírája volt, egyszersmind történetbúvár, 1802-ben adta ki „Supplementum Analectorum Scepusiensium“ című munkáját. Nejétől Horváth Kissevich Máriától gyermekei voltak : 1. Antal 1792. országbírói ítélőmesteri kiadó, utóbb Kaposvárrott uradalni ügyész † 1801. febr. 20. — 2. József. 3. Elek. 4. János. 5. Teréz Guary Józsefné. 6. Anna Kiss Farkasné.

Barius család. Azokhoz, mik e családról az I. kötet 193—194. lapjain állanak, egyik ágból teljesebb következő nemzékrend ¹⁾ adható.

Ferencznek fia Péter mint ifjú 18 éves korában Szendrő végvárban halt meg. A nemzeti Múzeumban meglevő halotti zászlója szerint a család czímere a paizs udvarában, és a paizs sisakja fölött is galamb, csőrében nyilat tartva ²⁾).

Barko jobban Barco család, mely az I. kötet 195. lapján említetik, spanyol eredetű, és semmi köze a magyar eredetű Barkó családdal. III. Károly császár alatt Ausztriába szakadt Don Domingo Barco dragonyos kapitány, kinek nemzedéke így terjedt :

¹⁾ Rajcsányi, Deduct. I.

²⁾ Győri Füzetek. I. 172. lap.

Domingo
dragonyos kapitány

Domingo
szül. Valencziában 1698.
† Bécsben 1768.
volt vasas ezr. kapit.
(De Pons Gertrud)

Felix
alezredes
sz. 1757. † 1829.
M. Ter. v. báró 1795.
(Pindter Antonia)

Vincze
szül. Verőcsén 1718.
† Pesten 1797.
M. Teréz r. vit.
1773. báró
lovass tábornok
(De Pedrosa Ignatia)

József
sz. 1743. †. 1809.
sopronyi kanonok.

József
sz. 1795.
altábor-
nagy.

Anna
sz. 1796.
(Du Chet
consul.)

I. Eduard
sz. 1802.
ny. őrnagy
(Sihulsky
Mária)

Mathild
sz. 1805.
(1. b Mack M.
2. Waterton
György esq.)

Szidonia
sz. 1807.
(b. Rath
József
táborsz.)

Emilia
sz. 1810.
(Glaninger
Ferd.)

Luiza
sz. 1833.
(b. Ghillányi
Const.)

Eduard
sz. 1834.
főhadnagy

Gabriella
sz. 1837.
(v. Graffenried
Emanuel)

Alexandra F.
sz. 1841.

A család 1792-ben a III. törv. cz. szerint Erdélyben nyert honfúsitást.

Barkóczy család. (Szalai gróf és báró). Az első kötetben van a család leírása.

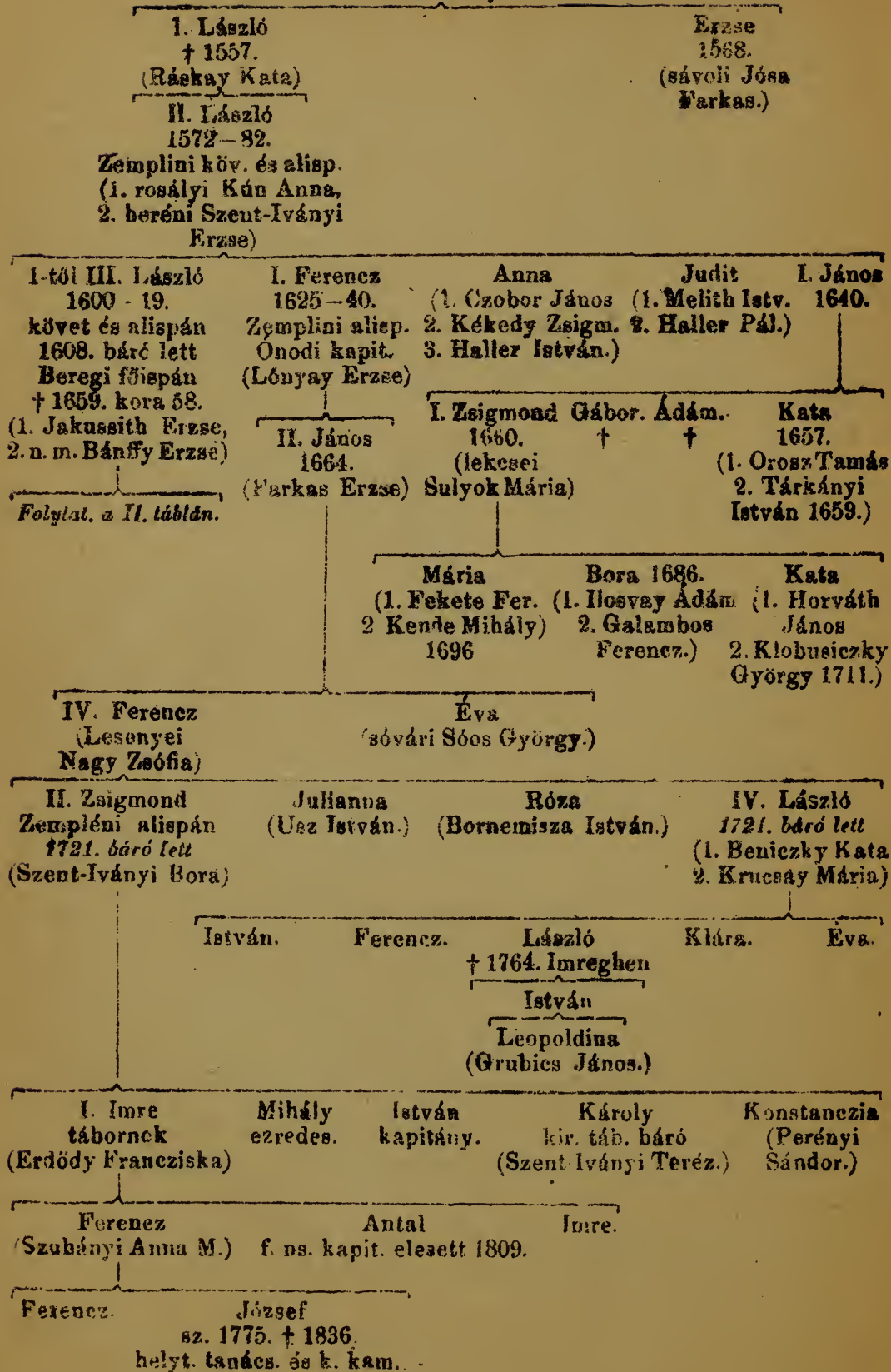
Eredetét Vas megyéből veszi, azon megyében fekszik a családnak nevet adott Kis- és Nagy-Barkóc helység.

A mohácsi vész után Barkóczy I. László felső magyarországra telepedett, Perényi Györgynek lévén udvarnoka, és beházasodván a Ráskay családba, ez által Zemplén megyében birtokokhoz jutott, 1557-ben azonban meggyilkoltatott ¹⁾. Fia II. László volt, ki 1572-ben Zemplén vármegye részéről Rudolf király koronázásán részt vett, és 1582-ben azon megye alispánja volt, melynél fogva ki kell az *Egyetemes Encyclop.* V. kötet 687. lap. tévedését igazítanunk I. László megöletésének tagadására nézve, annál is inkább, mert ezt az időszámítás is igazolja. I. Lászlótól kezdve — bár nem a legutóbbi nemzedékekig, — következőleg eredt a Barkóczy nemzetség:

¹⁾ Rajcsány, Deduct. I. 117.

I. tábla.

Barkóczy

II. László, ki az I. táblán.
1600 – 19. követ és alispán
báró lett 1608.

† 1659. kora 58.

(1. Jakussich Erzsé.
2. n.-mihályi Bánffy Erzsé.)

1-től I. Zeigmond 1660. török fogoly (Melith Zsuzsa) László (1. Pethő Erzsé 2. Andrásy Klára)	György 1688. ugocsi főispán (Koháry Judit) Krisztina (b. Károlyi Sándor)	István 1674. Szabolcsi főispán (Dessewffy Klára.)	Bora (Forgách Miklós)	Erzsé (b. Perényi Ad.)	Sándor 1662. (Perényi Mária) Julianna (b. Sennyei Pongrácz)	II. Ferencz tábornok Zempleni főispán Kallói kapitány gróf lett 1687. † 1709. (1. Pethő Zsuzsa 2. Andrásy Anna)
Éva (b. Sennycy Ferencz.)			Mária (b. Ghillányi György.)		Krisztina (b. Sennyei Imre.)	

1-től III. Ferencz 1686 – 1707. főispán Rákóczy tábornoka (gr. Zichy Julia)	2-től János.	Teréz (gr. Berényi Tamás)	Julianna (b. Huller Sámuel)
---	--------------	------------------------------	--------------------------------

Zsigmond. † József. †	V. Fe- rencz eszter- gomi érsek primás † 1765.	Imre Marmarosi főispán † 1764. (Szirmay Zsuzsa László)	János Szabolcsi főispán † 1782. (1. gróf Eszterházy Julia, 2. Sztáray Leopoldina)	Mária (gróf Csáky Istv.)	Klára Auróra (gróf Szirmay József. Tamás.)	Bora (gróf Czirák József.)	Zsuzsa (gróf Szechenyi Antal.)	Anna Róza. apáca.
--------------------------	--	--	---	-----------------------------------	---	-------------------------------------	---	----------------------

1-től Mária.	2-től Ferencz.	Teréz.	János. † 1801.
--------------	----------------	--------	-------------------

A bárói ágból (I. tábla) származott László székesfejérvári püspök († 1847. dec. 18.). Károly cs. kir. őrnagy, az orosz sz. Anna és bajor Miksa rend vitéze, meghalt 1835. dec. 12. kora 50. évében. A bárói ágból élnek Mihály és Pál atb.

A grófi ágból tán János volt szabolcsi főispánnak unokája a most élő János cs. kir. kamarás, és 1859-ben a birodalmi tanács szereplő tagja, 1860. óta főudvarmester, elsőrangú pénzügyi tehetőség, kinek nejétől Festetich Antoniótól egyetlen leánya Ilona fiúsítván, gróf Hadik Béla neje lön.

Barna család. (Melléthei és Horkai). Ezen, Gömör megyei, ősrégi családról az I. kötet 201. lapján csak hézagosa adatok lévén fölemlítve; a mennyire a korlátolt tér engedi, itt bővebb és teljes lezár-
mazása közölletik.

A család tudva lévő törzs-őse azon *melléthei* Thywald vitéz, a ki II. András király alatt annak táborával a szent földön járt, és ott ki-
tünteté magát, nevezetesen pedig egy, a táborban iszonyatos dúlást

tett vadbikának elejtése által számos életet mentett meg, mint ez nevezett királynak 1226-ban kelt és jutalmul Eözsörény nevű birtokra adott adományleveléből kitűnik ¹⁾; sőt ama rendkívüli bátorság emlékeül egyszersmind a barna bikáról czímert és nevezetet is nyert.

Az ekkor nyert czímer, — mint itt a metszvény mutatja — négy szegű vért, melyben fehér keretű paizs kék udvarában zöld talajon a leejtett vadbikának pallóssal bevágott feje hever; a vért fölötti sisak koronájából vö-

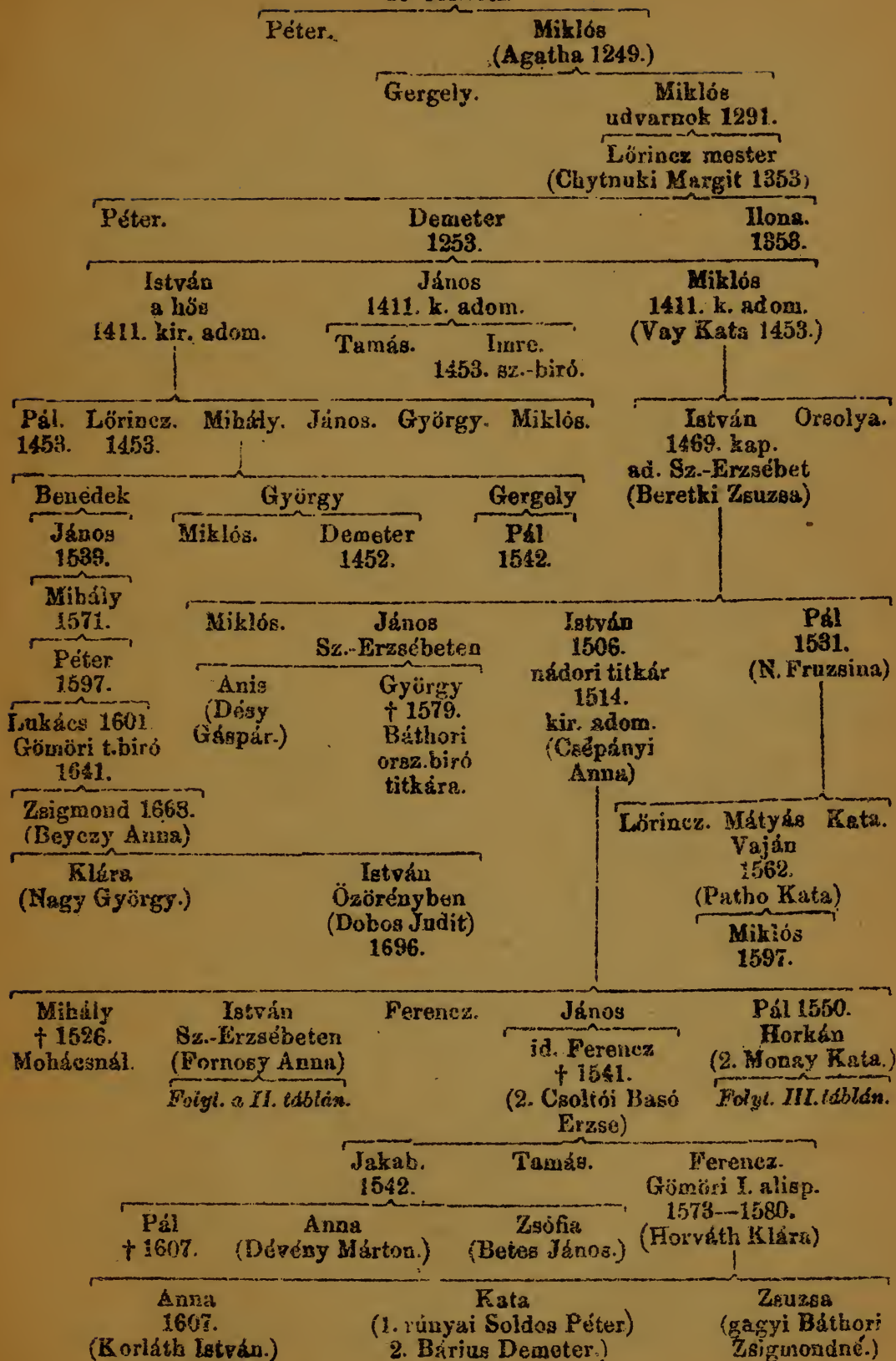
rös dolmányba öltözött kék sisakos magyar vitéz nyúlík föl, balját csipőjére helyezve; jobbjában pallóst tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst vörös.

Thiwaldtól kezdve, kitől (mint a VI. kötet 598. lapján említett ¹⁾), a *Melléthey*, *Abach*, *Alachkai* és *Dévény*, sőt a szintén kihalt *Barócz*, (régenten *Baroch*) családok is származtak, a családnak okleveleken alapuló leszármazása ²⁾ következő:

¹⁾ Kiadva az érdekes okmány, M. Akad. Árpádkori Okmánytár. VI. 214.

²⁾ Lásd a múlt század végeig Kaprinai Msa. B. tom. XXXVII. p. 31. És a Jászói, Leleszi, Szepesi, Egri stb. Conventek és kápt. levéltáraiban, úgy a családnál található eredeti oklevelek után Barna Mihály által elfogulatlanul összeállított táblázat és okleveles kivonatok szerint.

I. tábla.

Thiwald 1226.
de Melléth.

II. tábla.

István, ki az I. táblán.
Sz.-Erzsébeten
(Fornócsy Anna, Gerg. leánya)

Mihály Mellétén (ranyai Söldös Dora)	Bálint az idősb. Bálint, ifjabb (Kusza Ilona 1623.)	Antal (Lorántffy Ágata özv. 1581.) Magdolna (chebi Chybi Bálintné 1635.)
---	---	---

Mihály (Berenchy Zsófia)	István (Berenchy Judit.)	Farkas egri várvezér 1582. (Zemere Erzsé)
-----------------------------	-----------------------------	---

Ifj. Farkas Abauj v. thiró 1597. (Irényi Anna)	György ország. bírói ítélőmester 1647. Abauji követ † 1663. eltemett. Kassán.	Ferencz az idősb 1628. Abauji alispán † Ternyén 1661. (Czeczey Dorkó)
---	--	---

Ifj. György Abauji követ † 1656 Berenden.	Mihály Abauj t. bíró 1621.	Ferencz Abauji alisp. 1656.	Sándor.	István.	Kata † 1675. Ternyén (Usz István)
--	----------------------------------	-----------------------------------	---------	---------	---

III. tábla.

Pál, ki az I. táblán.
(2. Monay Kata. János I.)

András.	Péter.	János 1612. (Malahy Anna)	Gáspár.	Anna.	Klára.	Erzsé (1. Nikhazy György, 2. Melléthey György) 1696.
---------	--------	------------------------------	---------	-------	--------	---

András 1616. Gömöri sz.-bíró (Chobánkai Klára) 1621.	Máté 1635. (Imolay Zsuzsa) Folyt. IV. táblán.	Ferencz. Miklós. Ferencz † 1676.	Mária 1721. (Barna Jánosné.) Barna György.
---	---	--	--

Mihály id. 1646. Gömöri főszolgabíró (Básthy Imre)	András 1640. (Safy Ilona) Zsigmond	János (Lenkey Erzsé) Ferencz István 1727.	István.	János	Miklós 1700. István 1722. (Gundel- finger Klára.)
	Pál sz. 1702.	Gábor sz. 1704. Zsigmond. György Ferencz. 1768.			
Mihály csetneki kast. bíró (1. Csetneki Anna 2. Ragályi Kata Folyt. VI. táblán.	András (Zabó Erzsé) † 1676.	Gergely (Lenkey András.)	Zsuzsa		

	Péter.	János 1710–21. (Török Anna) János sz. 1721.	István.	Mária (Bolyky János)	Anna (Körtvélyessy János)
	János sz. 1753.	Pál.	Julia sz. 1756.	Péter Borsodban.	

András 1710. (Tárnok Dora)	István	Mihály	Mária.	Mihály.	Debora (Horváth László.)	László 1783.	János sz. 1750. 1788.
Mihály. (Szegény Mihály.)	Erzsé						

IV. tábla.

Máté ki a III. táblán.
1687.

(Imolay Zsuzsa)

György
1665.

Miklós.

Zsófia
(Nagy Mátyás)András
1703.
(Cseby Zsuzsa)Zsuzsa
(Tibay György.)

István.

Mátyás
1705.
(Czékus Anna)Erzse
(Czégényi József.)

Zsuzsa

István
kir. adom. 1752.
(1. Otrokochy Zsuzsa 1716.
2. Kandó Judit 1723.)

Folyt. V. táblán.

Eva Zsuzsa György Zsig- Miklós István János Sándor
sz. 1718. sz. 1720. sz. 1723. mond sz. 1726. sz. 1732. sz. 1734. sz. 1736.
(Dapsy (lekenyei sz. 1725. (Hegyi Kata)
György.) Tóth Mária.)Sándor
sz. 1776.
(Hubay Mária)György
szül. 1748.
(Lenkey Judit)Klára
sz. 1748.Bora
sz. 1751.Bálint
szül. 1753.
(Pongó Bora,
2. Nagy Erzse
1777.)Id. János
Ifj. János
1847.
(Szokolay Julia)György
szül. 1783.
(Szaínfalvy Julia)

Gyula. Sándor. Zsuzsa.

Zsigmond
sz. 1778.
Károly
1817.Pál
Erdélyben.István
sz. 1779.
(Bartók
Zsuzsa)József
Zsuzsa Julia
(Kováts (Gáál
Péter.) Imre.)

Károly.

István.

József.

Zsófia
(Sinka
József.)Lajos
birtokos Mellétén
(Ablonczy Mária)István
birtokos Mellétén
(Ablonczy Zsuzsi)

Dániel.

Károly
(Hubay
Mária)
Kálmán.Lajos
(Szakmáry
Eulalia)
Tivadar.

Teréz

Antal
(Papp
Teréz)Pál
Pongó
Erzse)

Mária

Zsuzsa
(Bartók
Samu.)

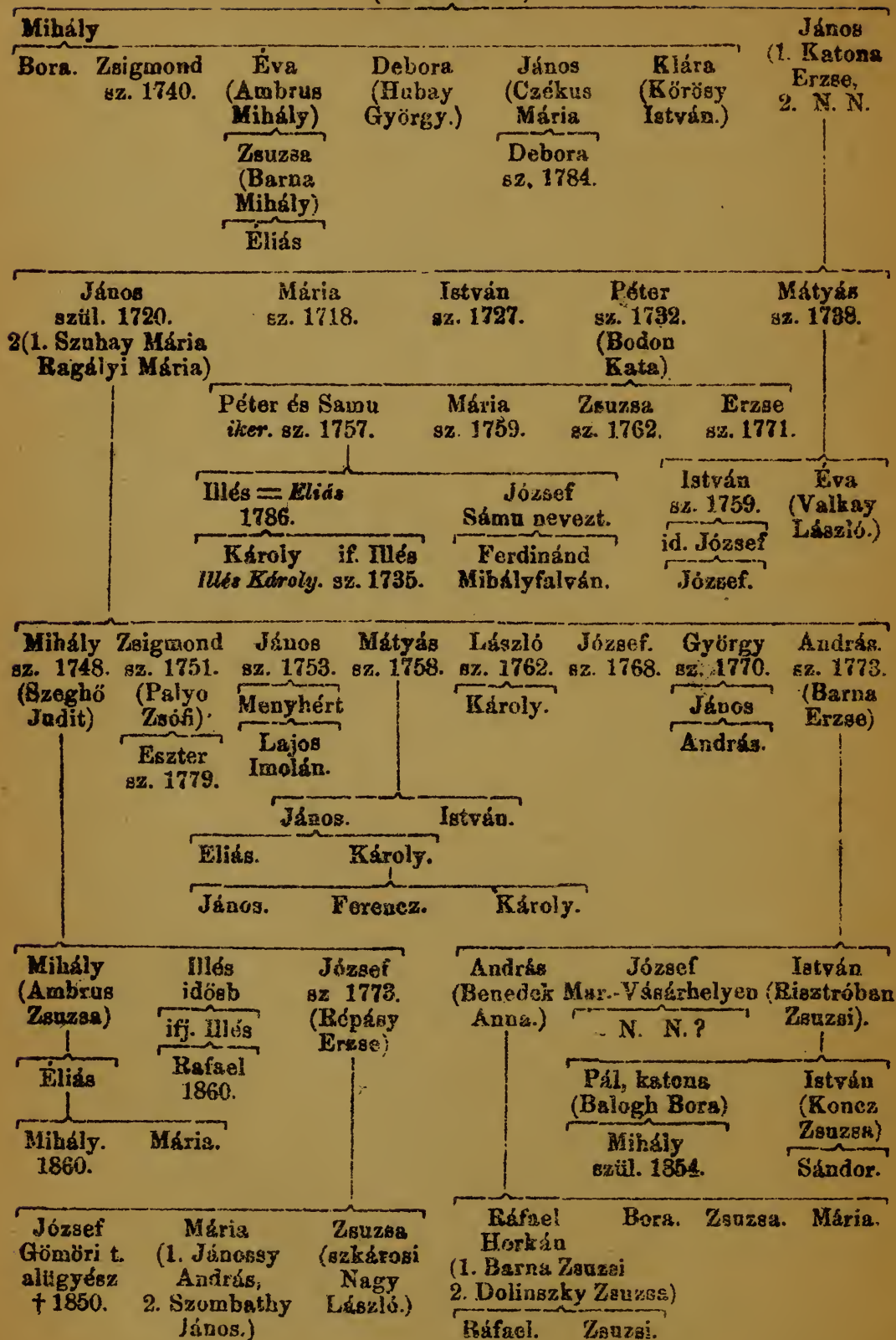
Antal. Piroška.

Erzse
1860.

V. tábla.

Mátyás, ki a IV. táblán.
1765.

(Czékus Anna)

VI. tábla.

Mihály, ki a III. táblán.
 csetneki kast. bíró 1670.
 (1. Csetneky Anna
 2. Ragályi Kata)

György Simon utóbb csak Simon (Pekáry Kata) János 1711. (Melléthy Mária)		Péter 1694. (Lithomericzky Julia)		Ferencz 1702. (1. Werfer Kata, 2. Paumann Anna)	László 1705. (Folytatás VII. tábla.)
György 1762. (Rácsai Anna)		Ferencz (Enninger Josefa)	Judit (Fáy Mihály.)	Imre idősb	
János 1783. (Csernay Anna)	János sz. 1764. György	Antal (Keresztúry Éva)	Job. László. Ferencz.	Imre (Kubinyi Anna)	István 1749. (Szombathy Zsuzsa)
		Antal sz. 1773.		Albert (Sass Mária)	
József (Nyomárkay Zsuzsa)	Mihály katona. †	János	István sz. 1752. (Báthor Francziska)	Frigyes.	István.
		Ferencz (Barna Lidia)	László sz. 1773.		Mária.
	Lidia.	Julia.	Zsuzsi.		
József.	Antal † 1849. honv. hadn.	Mihály sz. 1810. pénzügy. ügyv. (Reviczky Mária)	Zsuzsi (Petrovics Györgyné).		
Berta sz. 1837.	Sándor sz. 1849.	Emilia (Vályi Sándor.)	Mária (Balogh Károly.)	Paulina.	
Ádám 1721.	Julia		György (Bártfay Kata)	István sz. 1706. (1. Zöld Ilona, 2. Mezey Ilona)	
Dániel. †	Samu. †	Róza 1770. (radobegli (Schak Márton.)			
Antal sz. 1759.	Pál — ikrek — sz. 1762.	János sz. 1762. (Szöllősy Magda.)	István József sz. 1796. Gyöngyösön.		
Péter sz. 1731.	János sz. 1734. Kovács Anna, (Bodon Pál özv. 1755.)	István sz. 1736.	Mihály sz. 1739. (Horváth Róza)	Eszter sz. 1741. (Szokolay János.)	
		János sz. 1783. Dopszán g. tisz.	Ferencz.		

VII. tábla.

László, ki a VI. táblán.
1705.

Mihály 1729--1733. (Kiss Mária)	László		Ádám (Ztraka Zsuzsi)			
	Mihály.	István 1790.	János sz. 1780. (1. Ujházy A. M. 2. Lokcsánezky Mária)	László. †	József. †	
	Gáspár sz. 1799.	Ferencz sz. 1803. (Barna Teréz)	György sz. 1806.	József — ikrek — születtek 1811.	Bertalan	János sz. 1814.
	Bora (Rahattyay Jánosné.)					
László sz. 1784. (Hamvay Anna) 1761.	Klára sz. 1736.	Zsuzsa sz. 1738.	Bora sz. 1739.	József sz. 1741. (1. Hubay Anna) 2. Balikó Krisztina)	Sámuel sz. 1742. (József (Klock Judit)	Krisztina sz. 1744. (Szeleczky Mátyás.)
			Miklós.	Dani.	Mária.	Mihály sz. 1782.
Károly sz. 1773. (Hubay Zsuzsa) 1829.	Zsuzsa sz. 1775. (Hubay István.)	Judit sz. 1778.	Lajos sz. 1780.	Debora sz. 1782. (Farkasné.)	Pál sz. 1785. (Kocs Teréz)	Klára sz. 1787.
Pál sz. 1814. (Gál Mária)	László.	Bálint.	Károly sz. 1821. (Horkai Mária)	Teréz (Barna Ferencz.)	Kata (Novotny Pál.)	Lidia (Barna Fer.)
Mihály.	László.	Pál. 1562.	Károly 1862.	Mária.		

A család történetére és birtokviszonyaira a sok adat közül terünkhez képest csak a következő okleveles kivonatokat adhatjuk :

1249-ben Miklós vitéz, neje Agatha és gyermekei és rokonai előtt végrendelezik, melyben többi közt atyja Thiwald mellé az özörényi sírkertbe kívánja magát temettetni¹⁾.

1291. Miklósnak fiai Miklós és Gergely III. András királytól az 1226. évi adomány át írását nyerik.

1353-ban Lőrincz mester néhai Barna Miklós kir. udvarnok fia, neje Margit néhai Chytneki Domokos leánya részéről testvér sógora Chytneki György comessel minden pereire nézve végképen kiegye-

zik ¹⁾. Ezen házasság által növekedett a Barna család tekintélye és a ma is birt Iváncsai pusztában kapott részszel birtoka.

1411-ben Demeter, Lőrincz mesternek fia, úgy szintén fiai István, Miklós és János még kis korúak (mindnyájan de progenio olim Thyvaldi) Zsigmond király által adományozott Horka és Melléte helységbeli birtokokba beiktattatnak.

1453-ban Demeter fiának Miklós mesternek neje Vay Kata végrendeletet tesz férje és ennek halála esetére gyermekei István és Orsolya javára a szepesi káptalan előtt, megemlítvén sógorát Barna Lőrinczet is, és Benedek fiát Jánost, kiknek a 16 darab arany paraphenum árán szerzett horkai részt vissza adatni rendelé halála esetére. Ugyan ez évben melléthei Barna István és fiai Pál és Lőrincz, és Jánosnak fiai Tamás és Imre a mellétei Abach és melléthei Barocz János és Bereczk által nekik elidegenített mellétei birtokrész birtokában 15 nap alatt felmutatandó okirat feltétele mellett Czobor Mihály gömöri főispán által meghagyatnak ²⁾.

1470-ben Derencsényi Imre Gömör várm. alispánja és szolgabírái bizonyítják, hogy mellétei Barna Imre szolgabírósága korában a testvér öccse Tamás által kezelt mellétei birtokot Barna István fiainak Lőrincz, Mihály, János, Miklós, Györgynek és már elhalt Pálnak öt aranyban elzálogítja.

1479-ben m. Barna Miklós birtokos Zentléleken és biztos hatalmaskodási iránti eljárásban ³⁾. 1483-ban B. Miklós, Lőrincz, Mihály, György és János ellen a kövecsesi, keszi és horkamalahi birtokrészek végett Danch György gyermekei tiltakoznak.

1494-ben Ablonczy Tamás és m. Barna Miklós fia István Gömör m. városban szerzett javaikba II. Ulászló király beleegyező adománya folytán beiktattatnak.

1505-ben Barna Miklós beleegyezésével Vay Balás a vajai határban három darab földet 3 aranyban Thibay Jánosnak és Demeternek zálogba ad.

1508-ban B. István, János, Miklós és Pál néhai Istvánnak fiai Zsigmond királynak 1411. évi mellétei és horkai adomány leveleiket a szepesi káptalan által hitelesen átíratják.

1531-ben m. Barna Pál, nagy anyja Vay Kata utáni örökségi

¹⁾ A szepesi káptalan eredeti kiadványa szerint.

²⁾ Jászói Convent AA. Nro. 3.

³⁾ Teleki, Hunyadiak kora XII. 101.

birtokokra nézve, Vay Orbánnal egyezségre lép csoltói Basó Péter, m. Barócz Benedek és Beretkei Miklós választott bírák előtt.

1539-ben sz. erzsébeti Barna Benedeknek fia János Horkán jobbágytelkét horkai B. Gergely fiára Pálra örökösen átruházza.

1541-ben m. Barna Ferencz özvegye Erzse, s gyermekei Ferencz és Tamás recski jobbágy telekről Giczey Jeromostól örökbevallási levelet kapnak.

1542-ben h. B. Gergelynek fia Pál Horkán jobbágytelkét B. id. Ferencz fiainak Tamás, Jakab és Ferencznek 40 m. forintért örökösen eladja.

1550-ben h. B. Istvánnak fia ifj. Pál horkai jobbágytelki pusztá részét, melyet atyja sz. erzsébeti B. Jánostól vett, m. Barna Ferenczre beiratosán átruházza.

1552-ben B. Pál özvegye s gyermekei Mátyás, Lőrincz, Kata ellen a szepesi káptalan előtt tiltakoznak néhai Vay Ferencz maradékai részéről a vaji udvartelekek tervezett eladása és Thibay Gergely általi megszerzése ellen.

1554-ben h. B. Miklós és Demeter horkai fél jobbágytelket malahi Katolyi Andrásra ráháznak.

1562-ben Monay Klára Makó Istvánné és Kata utóbb m. Barna Pálné, néhai Monay Jánosnak leányai Abauj megyei ősi monaji és szolnoki birtokjogokra I. Ferdinand király által fiúsítatnak és azokban Vendégly Gergely kir. ember által bevezettetnek.

1579-ben Pathó Kata B. Mátyás hitvese részére az atyja néhai magasmarti Pathó Menyhért után illető javakból részét Báthori István országbíró kiadatni rendeli.

1580-ban m. B. Ferencz és neje Horváth Klára horkai kerti pusztá belsőséget és malahi szilvásukat m. B. Andrásnak elzálogítják. Ugyan az ugyan azon évben mint Gömör megyei alispán Horkán Malahy Péterrel pusztá belsőséget cserél. 1582-ben B. Ferencz szintén mint alispán B. Páltól megszerzi horkai jobbágy telkét.

1582-ben zendi Fuló Mátyás, Zemerey Albert, szalai Bakó Benedek és Zemerei Erzse Barna Farkasné Abauj megyei szalai és bakóházi birtokukba uj kir. adomány mellett beiktatnak.

1589-ben Monay Kata m. B. Pálné néhai Büdy Dorának Gergely leányának örököse Abauji Büd és Bihar, Bereg, Ugocsa megyei helységekben ősi öröksége iránt Büdy Gergely fiának Mihálynak fiát ifj. Mihályt Rudolf császár parancsa mellett a leleszi convent által idézteti. 1592-ben keresetét Büdy Mihály és István ellen megnyeri,

és a per végrehajtása Pédery Lázár Abauj v. alispánhoz áttétetik. 1596-ban mit gyermekei törv. gyámja 300 frtban monaji és szolnoki részét Monay Gáspárnak elzálogítja. 1600-ban már Horváth János özvegye, első férje Barna Páltól származott leánya Klára életkorát a jászói convent által revideáltatja.

1590-ben zentmártoni Farkas Pál saját fiának Istvánnak, úgy Barna Mátyás fiának Miklósnak gyámja részére a Pathó Menyhért és Gáspár ellen vitt örökségi per a föllebbezési székről végrehajtás végett vissza küldetik.

1600-ban Zemerey Erzse Barna Farkas özvegyének és fiának Mihálynak meghatalmazottja Lánczy János azok részére Kupay György Zempléni szolgabíró kiküldetését kéri.

1607-ben Korláth Istvánné Anna, runyai Soldos Péterné Kata, és Báthory Zsigmondné Zsuzsa, néhai Barna Ferencznek leányai férjeik által egy részről, más részről néhai B. Jakab leányai Zsófia Bethes Jánosné, Anna, mellétei Dévény Mártonné, és leánya Bora Gergellaky Miklósné a horkai és mellétei birtok részek iránt, melyeket említett B. Jakab fiának Pálnak törökfogságból kiváltása végett elidegenített, de mostohája Basó Erzsébet ifj. B. Ferencz édes anyja maga pénzén kiváltott, egymásközt egyezsége lépnek.

1623-ban m. Barna György maga s testvére Ferencz nevében, különben fiai néhai Farkasnak, ki fia volt Mihálynak, ez pedig fia Istvánnak, a mellétei, horkai és özörényi jószágok birtoklatába becsúszott azon leányág ellen, mely említett István testvérétől Barna Jánostól, és ennek Ferencz fiától Gömör megye egykori alispánjától származik, gróf Eszterházy Miklós nádor előtt tiltakozik.

1624-ben B. Gáspár és nővére Klára néhai B. Pálnak Monay Katától gyermekei felső-büdi részöket Czeke Jánosnak és nejének Borovay Borának 150 frtéért elzálogítják.

1633-ban m. Abach István, néhai A. Gergelynek fia, a testvére A. Balás magvaszakadtából ősi jogon reá háromlott mellétei birtok-részt m. Barna György és testvéreknek, mit legközelebbi vérrokonokra, kikre különben utóbb örökösödési jogon háramlana, 400 frtéért az egri káptalan előtt bevallja.

1633-ban Czéczey Dorkó, néhai B. Ferencz özvegye és fiának Istvánnak gyámnya, nem különben Usz István és neje Kata, említett B. Ferencz nevében is a Zemplén megye hegedűsfalvi s hozzá tartozó jószágokat Szirmay Péter özvegyére 4000 frtéért átruházzák, Drugeth György özvegyének tiltakozása mellett. Ugyancsak Czéczey Dorkó

1674-ben több gyermekei elhaltával, elhalt leánya Kata Úsz Istvánné gyermekei Úsz Gábor, Zsigmond, Bálint és Erzse javára végrendeletet tesz. Ugyan é 1675. jan. 28-án rokonának Barna Mihálynak és ennek atyjának B. Mihálynak néhai férje iránti hű szolgálataiért a horkai és ehhez tartozó özörényi, malahi, iváncabázi pusztákban szerzett földjeit s rétjeit át ruházza. Ugyan ez évben febr. 8-án pedig előszámlált számos birtokairól végrendeletet tesz.

1668-ban Barna Lükács fiának Zsigmondnak fia István az özörényi pusztaheli birtok iránt atyja és Giczey Gábor közt keletkezett egyezés ellen a leleszi conventben tiltakozik.

1696-ban azon szavatossági parre nézve, melyet B. Zsigmond özvegyo Beyczy Anna, ugy fia István özvegyo Dobos Judit a levérti birtokrész vissza váltása iránt Úsz Gábor, Zsigmond, Bálint és Erzse, előbb Nikházy Györgyné, akkor Melléthey Györgyné kezdettek, országbírói késleltető parancs kelt.

1612-ben Iváncái János az atyja néhai iváncái Balog Pál által rövid időre néhai Barna Pálnak és nejének Monay Katának elzálogított iváncái pusztá birtokrész végett B. Pál fiát András t idézteti. 1621-ben pedig nevezett B. András, az atyja Pál által Kálmánczay Istvánnak elzálogított horkai, mellétei stb. birtokrészekre 80 forint anctiót vett fel.

1633-ban B. Mihály és neje Básthy Erzse fiokat B. Mihályt 500 frtéért török fogságból kiváltják.

1635-ben m. Barna Máté, Jánosnak fia horkai és más birtok részeiből több darabot testvére András gyermekének Mihálynak, Andrásnak, Jánosnak és Istvánnak zálogba ad. Nevezett Andrásnak Chobánkai Klárától említett fiai 1635. május 31-én osztottak. 1639-ben ismét B. András és nevezett fiai, valamint nevezett Máté s fiai György és Mihlós, Batta Györgytől és fiától Jánostól zádorfalvi lakosoktól az iváncabázi pusztában részt vesznek zálogba, és ugyan ezen évben újra megosztoznak.

1645-ben m. B. Mihály és fivérei István, János és András a még akkor élt Andrásnak Chobánkai Klárától fiai az atyjok testvérétől Ferencztől Horkán szerzett birtokrészt Barna Máténak elzálogítják.

1652-ben B. András és neje Chobánkai Klára, és fiok Mihály nejével Básthy Erzsével Borsod megyei egyházas-arlóí, kisbolyki és zádorfalvi birtokrészeiket Dapsy Miklósnak és nejének Barna Borának, a kis csoltóit pedig 40 frtba Nagy-György Péternek elzálogítják.

1664-ben Barna Mihály, György és Zsigmond néhai Malahy Anna maradéki Malahy Gergely utáni malahi pusztá birtok elidegenítése miatt a Malahy rokonok ellen tiltakoznak.

1670-ben B. Mihály özvegye Básthly Erzse és fia B. Mihály, ennek nejével Ragályi Katával pelsőczi részöket elzálogítják.

1677-ben B. András néhai atyja Mihály után reá és testvérére Gergelyre és ifj. Mihályra háromlott horkai házhely és tartozékai harmadrészét említett Barna Mihálynak 60 évre zálogba adja.

1693-ban Barna Zsigmond özvegyétől Bejczy Annától Kálmánczai Pálné Dobos Judit (előbb B. István édes anyja), pénzt vévén fel, azt részletezve elismeri.

1700-ban idősb János fia Miklós, vérrokonai jogfentartója hg. Eszterházy Pál kir. helytartó előtt kimutatván, hogy a m. Barna család magvaszakadt állapotban nincs, mert Ferencz és János fivérein kívül is többen élnek, az e cím alatti adományozást vissza utasíttatni kéri.

1616-ban Battha Mihály és György és a Horkai nemések a Barna Jánosnak elzálogított horkai részüket annak fiaira Barna András és Mátéra is átruházzák.

1639-ben Barna Pál fiának Jánosnak fia Máté, néhai Péternek fia Lukács, Andrásnak fia János, és végre néhai Farkasnak fia Ferencz Korláth Juditnak Máriaassy Andrásnénak Horkán Berezik Benedek nevű jobbágyukat és telküket elzálogítják. Nevezett Máténak fia György 1665-ben atyja által Horkán 1640-ben elzálogított udvartelkére auctiót vesz föl. Ugyan ezen György Fris helységbeli telkét elidegeníteni akarván, az ellen 1675-ben Tibay Klára Náprágyi Györgyné tiltakozott Gömör megye előtt. 1703-ban említett Györgynek fia András adományos nemességéről Gömör megyétől bizonyítványt kap.

1652-ben B. id. Mihálynak fia Mihály neje Ragályi Kata jogán kis-csoltói pusztabeli telkét tartozékaival Nagy-György Péternek zálogítja.

1694-ben elismertetik, hogy néhai B. Mihályné Ragályi Kata után négy fiára maradt adósságot a legidősb fiú Simon özvegye Pekáry Kata id. Lónyay Ferencz részére lefizetvén, a per megszüntetett.

1712. márt. 5-én osztottak meg B. Péter özvegye Lithomericzky Julia és gyermekei B. Ferencz, Imre és Julia.

1748-ban B. id. Mihály legidősb atyafi és nemzetségi oklevelek gondviselője a Barna család ősi birtokainak bezavarása ellen,

melyeket Lónyay Ferencz Horkán és több helyen Lónyay Ferenczre átruházott, ünnepélyesen tiltakozik. 1749-ben Draskóczy id. Sámuel és fiai Ádám és Sámuel a mellétei birtokrészekre adományt is szereztek, de a beiktatásnak ellent mondott B. István.

Hasonló birtokjogi viszonyokról szólnak még a múlt és most folyó század számos oklevelei, melyek közlését azonban a tér hiánya miatt is mellőznünk kell.

Mi azonban a család tagjai által viselt hivatalokat illeti, arra nézve a megyei jegyzőkönyvek és egyéb hiteles források után a következőket kell röviden elősorolnunk.

Már 1470-ben B. Imre Gömör megye szolgabírája volt. 1506-ban István nádori titoknok. 1569-ben Jánosnak fia György országbírói titkár, meghalt 1579-ban.

1573—1580. Ferencz Gömör megyei másod és első alispán.

1552-ben Farkas Egerben vitézkedett.

1591—1600. másik Farkas Abauj megyei táblabíró.

1613—1620. András Gömör megyei. tbíró, esküdt és szbíró.

1621-ben Miklós vm. esküdt. 1621. Mihály Abauj v. táblabíró.

1624. György Abauj v. tbíró, majd országbírói titoknok 1628-ban

Abauj megyénél Ferencz 1632. tbíró. Id. György 1635. és 1637. 1647. orsz. gyűlési követ, majd országbírói ítélőmester. 1655-ben is követ. Ferencz 1639. kapitány. Ferencz 1650—1653-ban első alispán, midőn leköszönt, mert neje Czeczey Dora török fogságba esett. 1656. másik Ferencz másod alispán.

Gömör megyében id. Mihály 1634. főszolgabíró. 1639. tbíró. Lukács 1641. tbíró. György 1641. tbíró. Mihály 1660-ban tbíró és követ gersei Pethő Zsigmond tábornokhoz. Ismét Mihály 1666. alszolgabíró. — 1668. Zsigmond és 1676. Gergely kapitányok. 1688. Mihály tbíró. 1695. Ferencz kapitány. 1698. Péter tiszti alügyész. 1737. Imre ügyész. 1753. Ferencz szolgabíró. — 1770. Antal kapitány, ifjabb Imre esküdt, 1777-ben alszolgabíró. 1783. szbíró. — 1780—90. István r. esküdt, 1818. főbiztos Pelsőczön. — 1821. Albert jegyző. 1823. István alszolgabíró.

Simonnak fia János 1729. kir. harminczados, György 1741. kir. posta tiszt Kassán. Említett Barna György Abauj megyei követnek és ítélő-mesternek kitüntetéseiről az 1635—1647. 1649. és 1655. évi országgyűlési törvényczikkek is tanúskodnak.

A család ősi birtokai Gömörmegyei Melléte és Horka helységek, és az azok közelében eső özörényi és malhai puszták, mely utóbbiak

Horka helységgel együtt máig legnagyobb részben a család tulajdonai, míg Mellétén csak Barna István és Lajos bírnak jelenleg.

Gömör megyén kívül József ága (III. táblán) Zemplén megyében lett honos, ebből Józsefnek fia Mihály (szül. 1810.) már 1832-ben a Zemplén megyei r. c. clerus ügyésze, 1845-ben Zemplén s több megye táblabírája, 1847-ben Zemplén v. törv. széke választott bírása, 1850-ben ugyanott a cs. k. törvényszék előadó ülnöke, 1856-tól pedig Kassán cs. k. pénzügyi előadó társ-ügyész. Nejétől Reviczky Máriától gyermekei közül Bertalan 1861-ben a Zemplén megyei akkori törv. széknél igató, 1862-ben köz- és váltóügyvéd, és Zemplénben a kassai cs. kir. ügyészet képviselője.

Mihály testvére Antal, mint honvéd hadnagy halt meg 1849-ben

Báróczy család. (Az I. kötet 202. 203. lapjához). Báróczy Sándor a m. kir. testőr és író, — mint Kazinczy Ferencz az általa rendezett kiadás mellé írt életrajzban közli, — 1735-ben április 11-én született. Származása ez:

Sándor 1757. Alsó Fejér adószedő (telegdi Patay Éva)		
Julia † (Szék Samu.)	Sándor sz. 1735. † 1809. testőr s író.	Teréz (köv. Boér Pál) Sándor.

Sándornak nem lévén maradéka, az egész birtokot sógorának Boér Pálnak fia Sándor öröklé. — Egy más ágnak táblázata ez:

József (g. vár. Árkossy Klára)	
István (1. Enyedy Mária, 2. Botos Zsuzsa)	János Anna.
1-től Elek. Éva. Julia. 2-től József. Sámuel.	

Baross család. (Bellusi). A bellusi Baross család Trencsén megyei eredetű és nem 1575-ben, hanem 1578. április 13-án Pozsonyban kelt, czímeres nemes levele, melyben Rudolf király Baross Péter és Jakab testvéreket és Péter, Jakab, Márton és György fiaikat megnemesíté. A nemes levél 1579. feria 3. prox. post fest. b. Francisci confessoris kihirdettetett. Családfájok az I. kötetben van.

A család czímere az I. kötetből ki maradván, metszvényileg a következő lapon közöltetik; áll ez kék és fehérre osztott paizsból, közepén liliummal vegyes rózsa koszoruból; a paizs fölötti sisakon szintén olyan koszorú szemlélhető.

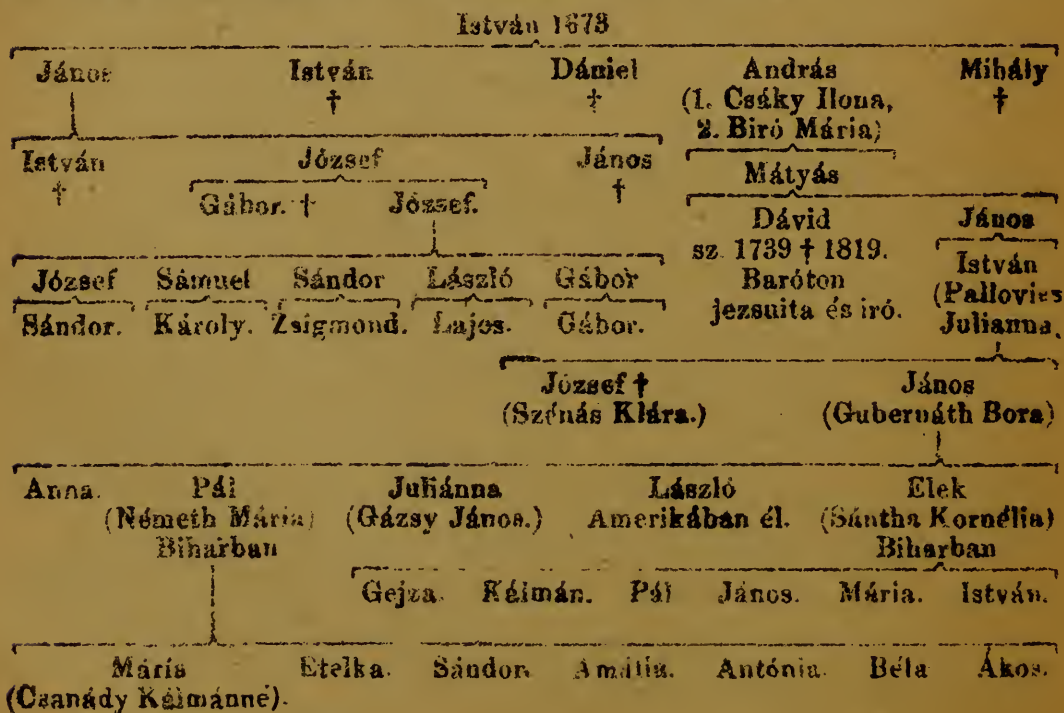
A családból Miklós 1680-ban Trencsén megyei szolgabíró-
nak választott.

A Trencsén megyei nemzeti
összeírásokban következők nevei
találhatók: 1736-ban Péter és fiaik
— Gaspár, József, Péter és Pál, továbbá
János és fia Imre, ismét János és
fia szintén János. György Hont
megyébe telepedett, és unoka vérei
Pál, Antal és László, végre
András fiával Andrással Pruzsinán.

Végre ide jegyezzük Fe-
renczet, ki Temes vármegye
alispánja volt, és 1829. szeptember
19-én kora 52. évében halt meg
Temesvárott.

Baróthy család. (Másként Szabó). A baróthi és csíkszent-
tamási Baróthy család alapító törzse István 1673-ban nyerte nemes
levelet és címerét, mely a paizs kék udvarában hiacint színű hosszú
ruhába öltözött és jobb kezében bibliát tartó férfiút mutat. A paizs
fölötti koronás sisak áll. A családnak két ága él, egyik Erdélyben, a
másik Bihar vármegyében. E család tagjai közé soroztatik Dávid, a
jesuita és híres magyar író is. A családfa következő:

Bársony család (Lovas-Berényi). Kihalt család, mely az I. köt. 207. lapján említett. A XVI. század közepén két testvér élt: I. Balázs és György. Amaz a kopcsáni, kacsovai és szakolczai birtokokat szerzé; neje Peteő Bora volt, leánya Zsófiának, bessei Farkas Márton leányának. — György a rozváci (Trencsin vm.) helységet és kastélyt, és Nyitra Patvaróczot szerzé, és verbói harminczados volt; megöletett.

II. Balázs birtokait eltékozlá. Boldizsár ága Hont megyébe is átszivárgott.

II. György tiz éves török fogságban volt, haza térvén a lovas-berényi jószág miatt pereskedett 1603-ban.

II. János 1586-ban rozváci birtokára Rudolf királytól ótalomlevelet nyert.

A család ozhimere a paizs udvarában két gólya egy oszlop körül, melyre kígyó van tekerődve.

Bársony

Balázs (Peteő Bora)			György verbói harminczados		
I. János 1590. 1615. (Gyulaffy Zsófia.)	Boldizsár (péterfalvi Török Kata)	II. Balázs.	II. György 1603.	II. János (1. Gosztonyi Bora † 2. Bucsányi Anna)	
				Zsigmond 1628. (Patvaróczy Ilona)	
		Ádám. László	András (1. Csizovszky Kata 2. Lehoczky Dora) Bora 1689—94. (b. Rutkay István.)	Kata (†) György.)	Eva (1. Tarnóczy István 2. Marsovszky Mihály.)
János (borsai Csorba Mária)	Gáspár.	Benedek (bessei Farkas Magda) Erzse (Rakitay János.)	Brigitta.	Mihály (Körmendy Mária)	Anna (Fejérváry János.)
János ítélőmester 1678. (Rakitay Anna)	György püspök † 1678.	Anna (Aranyossy János.)		Zsigmond Szakolczán. †	Juliánna (Erdélyi János.)
Boldizsár (Rajters Hermelin Veronka)		Bora (Albrechtovich Márton.)			
József utolsó sarj.					
Juliánna †					

Bartakovich család. (Kis-Apponyi). Az I. kötet 208. lapján igen hiányosan volt közölve. Itt bővebb nyomozás és családi adatok nyomán teljesebb családfája következik. A család Horvátországból eredt, honnan a török foglalás után a XVI. században Magyarországra telepedett Bartakovics János, a ki János király részén állott. Ettől kapta Biharmegyei Fejértői birtokát ¹⁾ még 1552-dik év előtt. Már 1576-ban mint öreg ember Békes Gáspár által a császár *részéről Konstantinápolyba küldetett, miért is, neha azon küldetést elvállalni vonakodott, saját hazának oszlopára akasztatott ²⁾. E János volt a Bartakovicsok magyar ágának alapítója. Ugylátszik — az ő fia volt Miklós, ki Báthori András bíbornok híve lévén, midőn ezt az elvesztett szebeni csata után futásában kísérte, 1599-ben a székelyek által felkonczoltatott ³⁾. Ez időben élt a családnak egy másik tagja: Bartakovich másként Horváth I. Ferencz, kitől a család összes ágai származtak, s melyekből a nyitrai máig virágzik.

I. Ferencznek nejétől Pákay Ilonától fia II. Ferencz feleségül vévén Kisapponyi (másként Spányik) Borbálát, ez után jutott ivadéka a kis-apponyi birtokhoz és előnévhez. Ezen II. Ferencznek fiai voltak I. István és III. Ferencz, de ezek testvéreiül olvassuk némely családfán Pétert és Bertalant is. E most említett Péter nőül vévén Zólyom megyéből Barbarich Zsófiát, hont és nyitrai megyei jószágokat szerzett és azokban 1600—4-ben megis erősített, mint a sz. benedeki convent előtti bevallások mutatják, a töle származott és „*lagonyai*” előnévvel élt ivadék nemzékrendét nem ismerjük, de az bizonyos, hogy töle eredtek János, 1660-ban Hont megyei alispán ⁴⁾ és Gáspár, ki 1667-ben Léva vár alkapitánya volt, és Hont megyén kívül bírt Nógrádban is a szomolai pusztán. Neje Nyáry Albertnek leánya, Deáky Istvánnak özvegye Nyáry Judit volt. Ez ágból eredt Bartakovics György is, ki Deáky István leányát Mária Magdát vette nőül; továbbá B. Tamás, és ennek leánya Zsuzsanna, Gányi Péterné, kik Pest megyei f. nyáregyházi részöket 1699-ben Bottyán János ezredesnek és nejének Lakatos Juditnak adták el. Végre Józséf, ki 1780-ban fehérvári örkanonok volt.

I. Ferencztől a Bartakovics család nemzékrende következőleg terjedt napjainkig:

¹⁾ Bielek, *Maiores Hungarorum* 124.

²⁾ Istvánffy, *Hist.* 1683. editio pag. 352.

³⁾ Istvánffy, *Hist.* editio 1683. p. 478.

⁴⁾ Bel, *Notitia nova Hung.* IV. 552.

I. tábla.

I. Ferencz
(Pakay Ilona)

II. Ferencz
(Kis-Apponyi Bora)

I. István. III. Ferencz Péter Bertalan.
1622–28. (Barbarich Zsófia.)
(Keresztúry Zsófia)

I. György I. János István László. Péter. András
(Majthényi 1669. (Majthényi † † (Ordódy
Erzee) náderi adom. Bora) † † Anna)

(Lindvay Zsófia)

I. Márton
1729. követ
(1. Lőrinczffy
Kata,
2. Pyber
Klára)

Folyt. a II. táblán.

Imre
(1. N. N.)

Juliaana
(Balogh
Sándor).

Mária
(Simonyi
József.)

Pál
n. prépost
ez. püspök
† 1758.

Ádám
1720.
Nyitrai esk.
(Kosztolányi
Kata)

Éva
(Tajnay
István.)

Zsófia
(Kürthy
Pál)

Gábor
(1. Almásy
Franciska)

Janka
(Ghyecz
Gáspár.)

László
(Sirchich
Anna)

Klára
(Tarnóczy
Imre.)

Gábor
(Soós Fáni.)

Mihály.
†

II. Pál
1765. főszolgabíró
(1. Jeszenszky Anna,
2. Bartakovics Kata)

József
(Batthyány
Juliánna)

Anna
(Jczerniczky
András.)

Mária
(Matkovich
András.)

III. János
esküdt
† 1802.

Petronella
(Csukár János.)

III. László
m. k. testőr
† 1842.

I-től IV. Ferencz
sz.bíró 1778.
(1. Marsovszky
Ágnes)
2. Braunsdorfer
Mégda)

2-től Anna
(Bacsakády
József
alispán.)

II. József
nyitrai
plébános.

Benedek
t.bíró 1814.
(Vály Anna)

I. Márton
1791. esküdt
1814. t.bíró
(Ordódy
Anna)

1-től Bora
(Puskás Lajos.)

2-től Anna
(Berecz József.)

Nepemuzéna
(Francisci Ferencz.)

Jozsefa
(Bahóthy Imre)

II. tábla.

I. János, az I. táblán.
1669. nádori adomány
(Lindvay Zsófia)

I. Péter (Rajmannus Kata)	II. János (Simonyi Klára)	IV. Ferencz (Gerléczy Mária)	A. Mária (Tamka Miklós.)	Teréz (Gudics Ferencz.)
	Folyt. III. tábl.	Elek (Szabó Julia)	Zsófia (Morvay János.)	Mária (Nagy Ignác.)
		Károly (Ludvig Kata)		IV. János (Dőssy Mária)
József Kakasfalva (Surmann Mária)	Károly Örvistyén (Csemiczky Róza)	VI. János Pöstyénben (Németh Erzsi)	Teréz F.-Elefánton (Kochanovszky József.)	Antal (Kostyál Kata)
István. Bora.		Rudolf cs. k. j. bíró 1859.	Ottília.	
		János. Zsuzsa.	Julia.	József.
Elek (Papanek Karolina.)	Karolina (Hencz György.)	Juliánna (Simetsek József.)	Mária (Kántor Lajos.)	Antónia.

Ilona (Jeszenszky István.)	II. Péter (Brunszyick Francziska.)	Sára (Dávid György.)
József (Kelecsényi Zsófia.)	Alajos 1808. D. in. ker. táb. ülnök (Kiss Anna)	
Nepomucena † 1813. (Kondé Erneszt.)	Mariánna † 1857. (1. gr. Stubenberg Antal, 2. Majthényi Imre kam.)	Antonia Prágába apácza fej † 1856.
	Auguszt volt t. bíró † 1866. (Palásthy Mária)	
	Sarolta (gr. Da Mosto.)	Jolán.
	Auguszt.	Árpád.

III. tábla.

II. János, ki az II. táblán.
(Simonyi Klára)

Mihály surányi plébános.	III. József szül. 1720. exjesuita, tanár és író.	Kata (Bartakovics Pál 2. neje.)	Imre püsp. jav. igazg. (Bertalanffy Erzsé)
V. Ferencz 1791. főbíró. 1805. követ. 1809. fő pere. (Almásy Ágnes)	Máriánna †	László aliapán † 1814.	Teréz.

Folytat. a köv. lapon.

V. Ferencz. és az előbbi lapon.
1791. főbíró. 1805. követ. 1808. főperc.
(Almásy Ágnes)

Mihály vak † 1840.	Janka (Rudnyánszky János.)	József † 1827.	Alojzia (Gáfor sz. 1788. Lajos.)	V. János † (Batthyány sz. 1792. tbíró stb. (Bacsikády Teréz)	Erzse (Batthyány sz. 1792. József)	Adalbert egri érsek.	Ferencz (Batthyány Mária)
					Albertina.	Gabriella.	
	Ája (Batthyány Ferdinánd.)	Flórián szül. 1820. cs. k. kam. k. tábl. üln.		Vilma (Ordódy István.)	Karolina (Szűry Lajos.)		

II. Ferencz, — mint mondók — a család mostanig virágzó vonalának törzse, neje után Kis-Appony helység birtokosa. Fia III. Ferencz nőül vette Keresztúry Andrásnak Elefánty Juditól (Elefánty Imrének leányától) való leányát Keresztúry Zsófiát és e jogon utódai a szalakuszi, menyhei, bédi, f. és a. elefánti birtokokban örökösdtek. Nevezett Keresztúry Zsófia utóbb, mint özvegy, nagyapponyi Apponyi Balázshoz ment férjhez. III. Ferencznek fiai I. György és I. János, István és I. András által négy ág támadt. István ága unokájában elenyészett.

I. Andrásnak egyik fia I. Pál esztergomi nagyprépost és almissi címz. püspök volt. Meghalt 1758-ban. Testvére Ádám 1720-ban Nyitra megyénél esküdt. gyermekeiben kihalt.

György ágán I. Márton 1729-ben Nyitra megye követe. Egyik fia II. Pál 1765-ben Nyitra várm. főszolgabírája. Ennek fiai IV. Ferencz 1779-ban szolgabíró, két házasságból csak leányai maradtak. II. József nyitrai plébános; Benedek (1814.) táblabíró, II. Márton 1791—1814. esküdt, majd táblabíró, egyetlen leánya Jozefa Babóthy Imre 183 $\frac{2}{6}$ évi országgyűlési követ neje. — I. Mártonnak László fia után unokái III. János esküdt meghalt 1802-ben, és László volt m. k. testőr 1842-ben magukülül elhalt.

I. János a család máig terjesztője Ez 1669-ben nádori új adományt vitt birtokaira. Nejétől Lindvay Zsófiától két leányán kívül három fia I. Péter, II. János és IV. Ferencz három ág terjesztői, és nagybátyjok Lindvay Ferencz után Pozsony megyei Vezekény helységben örökségek lévén, miután azt a dühöngő pestis és háború miatt akkor át nem vehették, arra Thedy Sándor örökösök hiánya czimén nádori adományt szerzett, mi ellen a három testvér 1714-ben az országgyűlésre folyamodott, és ámbár kedvező ítéletet nyertek, mégis félszázadi perlekedés után is a birtokba nem juthattak.

I. Péter ágán Alajos a Dunáninnen kerületi tábla bírája volt 1808-ban. Gyermekai közül egyik leánya Mária Anna csill. ker. hölgy előbb gr. Stubenberg Antalné, utóbb Majthényi Imre cs. kir. kamarás neje volt, meghalt 1857-ben, Antónia Prágában ang. apáca főnöknő, és August 1825-től Nyitra megye táblabírája, az akkori ellenzéki párt egyik kitünőbb tagja, 1850. után Nógrád megyei Borsos-Berinko helységbeli női birtokába tette át lakását. Meghalt 1866-ban. Nejétől palásthi Palásthy Mariától négy gyermeke maradván, azok közül Sarolta 1867-ben lett gróf Da Mostó neje.

IV. Ferencz ágán leszármazók Kakasfalván, Örvistyén, Pöstyénben és F.-Elefánton bírnak. Közülök VI. Jánosnak fia Rudolf 1859ben cs. kir. járásbíró volt.

II. Jánosnak ágán egyik fia József exjezsuita szül. 1720-ban, jeles tanár és író volt; másik fia Imre püspöki uradalmi igazgató volt. Ennek egyik fia László volt alispán meghalt 1814-ben; másik fia V. Ferencz 1791-ben Nyitra vármegye főszolgabírája, 1805. és 1807-ben országgyűlési követe, és 1808-ban főpénztárnoka volt. Nejétől Almásy Ágnestől született gyermekei között kor szerint hetedik, rang szerint első helyen áll Adalbert (szül. 1792.) volt rozsenyői, 1850-től egri érsek, v. b. titk. tanácsos stb. a magyar egyház és haza egyik legkitünőbb oszlopa; a magyar tudományos irodalom, művészet buzgó pártolója és előmozdítója stb. Testvérei közül

V. János, szül. 1788-ban, 1805—9-ben huszár badnagy volt, 1814-ben táblabíró, 1840-ben törvényszéki ülnök, 1848-ban elnök, 1849-ben a megyei tisztviselők szétoszlásakor küldöttségi elnök. Meghalt 1866-ban. Nejétől bacskádi Bacskád Teréztől gyermekei közül egyetlen fia Flórián (szül. 1820.). Már 1845-ben Nyitra megye főszolgabírája lett, 1846-ban kerületi táblai ülnök, 1851-ben a pozsonyi cs. kir. törv. szék titkára, 1854-ben a nógrád megyei cs. kir. törv. szék tanácsosa, 1856-ban a trencsényi urbéri törv. szék elnöke, 1857-ben cs. kir. kamarás, 1858-ban a pozsonyi cs. kir. helytartóság sz. f. tanácsosa, majd ott az urbéri fő törv. szék tanácsosa, 1860-tól a m. kir. tábla bírája.

A család czímiere kék mezőben nyakán nyállal átlőtt hattyú, mint az I. kötet 208. lapján látható.

Bartal család. (Beleházi). Az I. kötet 209. lapján csak röviden lévén érintve, adjuk itt lehetőleg teljes családfáját.

A behlázi Bartal nemzetség a Csallóköz régi nemes családja, melynek történetét egyik jeles tagjának néhai idősb Bartal György volt kanczell. referendarius tanácsosnak, a család újabb statorának

nagybecsű jogtörténeti munkáiban elszórt adataiból egy kitünő tudósunk ¹⁾ szíves volt összeállítani. E szerint a család eredetét a XII. század vége felé élt királyi perestoldó Buzadra vezeti vissza ²⁾, kinek Belud fia után Belud-Karcha vagy Beleházának nevezett ősi törzshelyétől vette előnevét. A család 1307-ben kezdett öröködési osztályperét 1352-ben nádori ítélet fejezte be. Ivadéakai közül a pozsonyi káptalan okmányai szerint István 1315-ben azon megyében szolgabíró volt; Pál (Paulus filius Michaelis de Beleháza) Zsigmond kir. 1421. évi határjáró parancsában a kiküldött királyi emberek közt említetik. Ennek fia Mihály V. László királynak az egyház-karcsaiak részére 1455-ben kiadott adománylevele folytán kelt iktató parancsban hasonlóan kir. emberül említetik. Ennek testvérétől Istvántól nemzett Benedek örökségét, Beleháza felét, 1540-ben a pozsonyi káptalan előtt eladván, Hideghéten szerzett jószágot; fia Mihály (Michael Bele de Belekarcha) pedig, valamint őse 1243-ban Damaza iktatásában, úgy három századdal később, midőn Damazértelke Kis-Királyfiai Scholastikának fiasítás útján adatott 1515-ben, 1516-ban mint szomszédja jelen volt ünnepélyes iktatása alkalmával; ennek fia Mihály és Benedeknek unokája Tamás 1580. jul. 2-án Radecz István egri püspök és kir. helytartótól Beleháza ősi birtokukra (totalem unam integram domum seu curiam nobilitarem in possessione Beleház-Karchya) új adomány levelet nyertek, és azon hó 8-án Olgyai Miklós kir. ember és Retzor György pozsonyi kanonok által ünnepélyesen beiktattak ³⁾.

A XVII. század súlyos viszonyainak következményeit e család is érezvén, Mihály fiai: György és László 1602-ben a pozsonyi káptalan előtt etrekarchai jószág részüket 99 évre Karchai Benedeknek elzálogították; ugyan azt majdnem nyomba kénytelen volt tenni unoka-öcsöcsük Lőrincz „minthogy — a záloglevél szavai szerint — ő felsége hűsége mellett felkellett ülnöm, és magam helyett elkellett mennem a törökre.“ Mindemellett 1675. jun. 4-én I. Leopold királytól etrekarchai és más kis jószágukra új adomány levelet nyertek, az előbbi pedig utóbb per útján kiválták ⁴⁾.

Ősrégi nemzetsége új alkotójának tekintendő a nagy hírű publicista Bartal György, ki Pozsony megyénél kezdte hivatalos pályáját,

¹⁾ Pauler Tivadar kir. tan. és egyet. jogtanár.

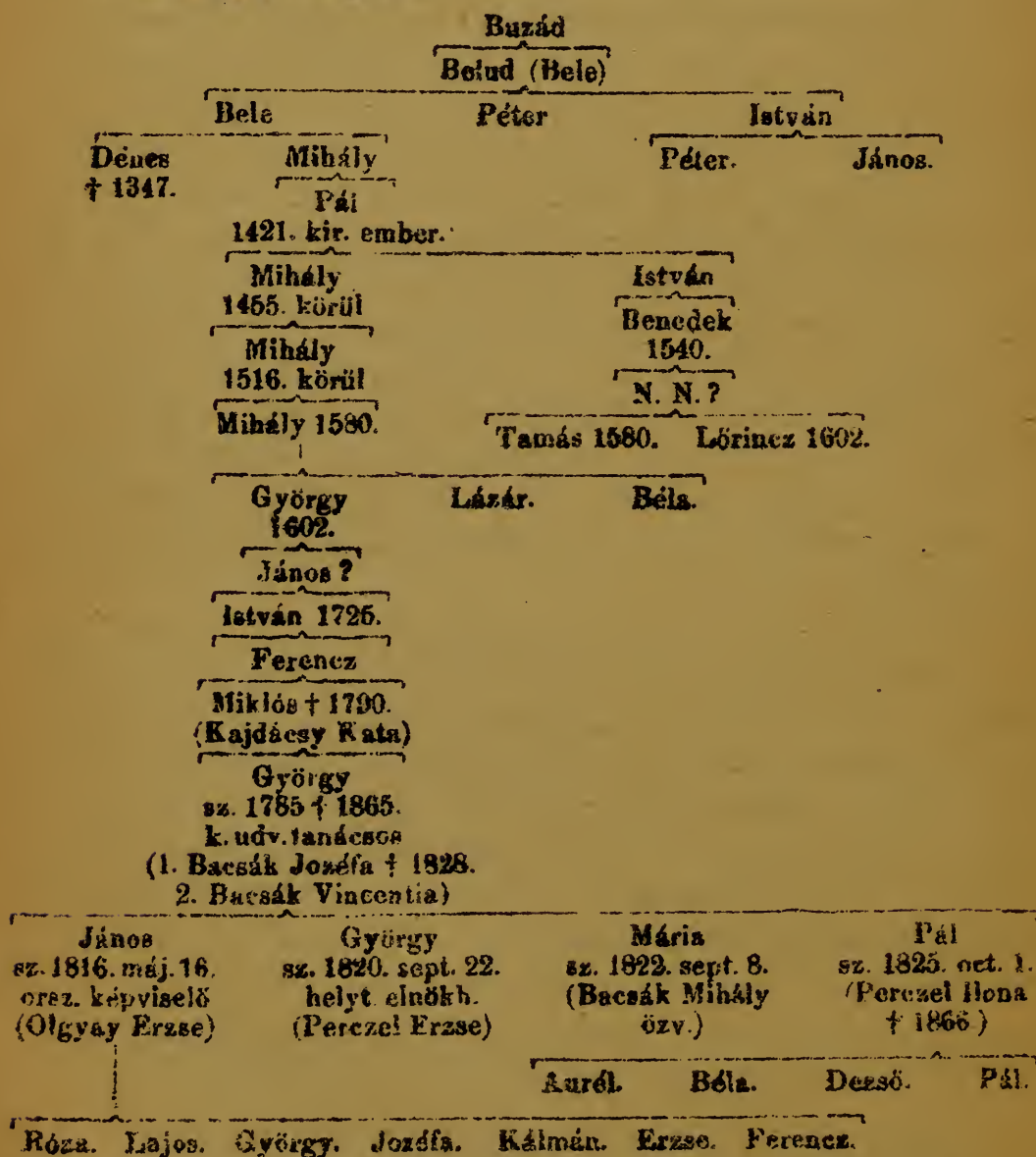
²⁾ Bartal G. Commentarii I. 56. Com II. Mantissa IX. 1.

³⁾ Bartal Gy. Csallóköz történeti vázlata. Pest, 1860. 28. 24. 48. 119. 120. 1.

⁴⁾ Egy XVII. századbeli záloglevél, a M. Akad. Értesítője 1869. I. 52.

onnan az alispáni székből mind fölebb emelkedve, mint a m. udvari kancellária előadó tanácsosa, (1848-ban ministeri osztály főnök) sz. István r. vitéze, m. akad. igazgató tag stb. végezte 1865. sept. 20-án¹⁾. Fiai közül János az 1847⁸. 1861. és 1865⁷ évi országgyűlésen Pozsony megyei képviselő; György az 1848. 1861. és 1865⁷-ben Tolna megye országgyűlési képviselője, 1848-ban azon megye főjegyzője, 1861-ben első alispánja, 1865-ben a magyar kir. helytartó tanács elnökhelyettese volt, mely méltóságától saját kérelmére 1867. febr. 5-én felmentetett.

A családja következő:

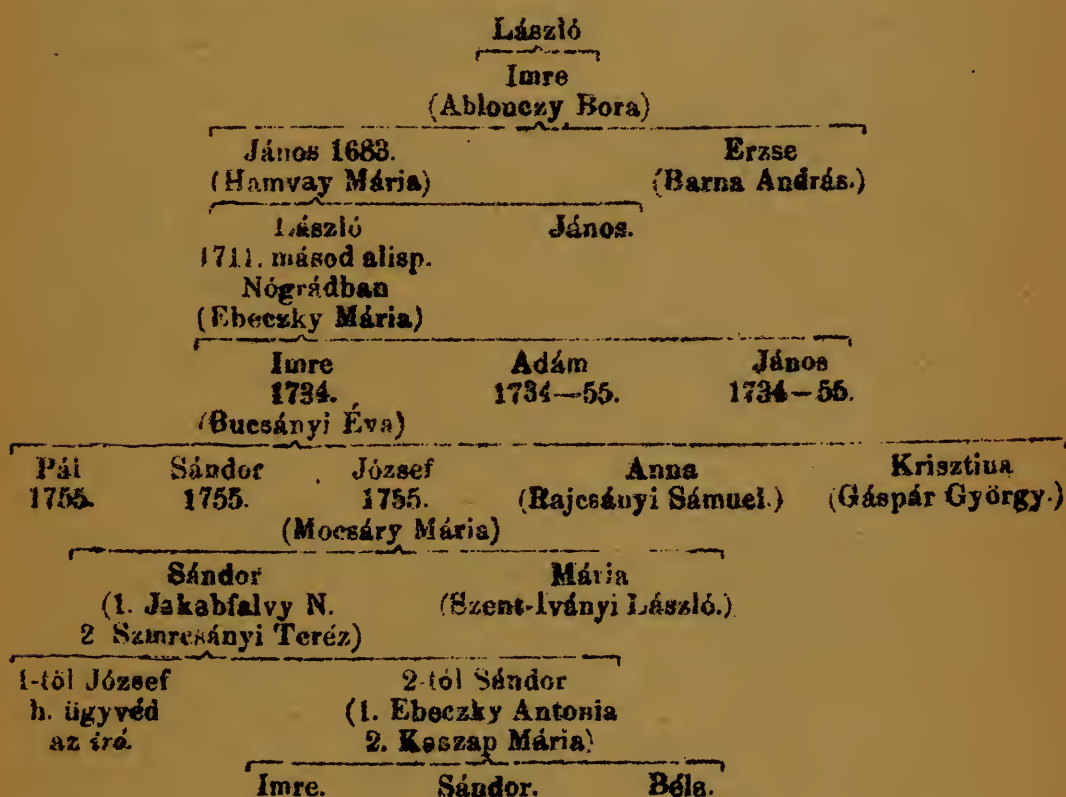
¹⁾ Lásd életrajzát, Egyetemes m. Encyclopaedia V. köt. 730. stb. És a föltette 1867. jan. 31-én mondott jeles emlékbeszédet Pauler Tivadartól a M. Akad. Évkönyvében.

Bartos család tagjai közül István és János 1751. jun. 21-én Veszprém vármegyéctől nemesi bizonyítványt nyertek. Jelenleg a család nevét Baranya megye nemesi sorában találjuk.

Básthy család. (ő és egyházas Básti) régi nemes család, mint az I. kötet 215. lapján érintve volt és czimere is kiadva. Eredetét a XIII. századig viszik bizonyos Simarch és Hamud nevűekhez, kik állítólag Bástról eredtek, és hadi érdemeikért a bolondóczi várnak fő jobbágyságából IV. Béla király által kiemeltetve, 1266-ban királyi szolgákká (azaz nemesekké) lettek ¹⁾.

1479-ben Básti Gergely élt ²⁾.

Egyik ágának teljesebb nemzékrendje következő:

A másik ágról, melyen Dániel fiai állnak, az I. kötetben volt szó.

Battha család. (Vattai). Az I. kötet 234—236. lapján áll töredékesen. Azon ismert törzse, kitől a családfa ízről izre lehozható, Battha I Báli n t volt, ki Félegyházy Orbánnak nejétől (tán Gencsy) Barbálától, utóbb Erkényi Istvánnétól született leányát Félegyházy Annát vévén nőül, azzal a következő családfa alapítója lett:

¹⁾ Fejér, Cod. dipl. IV. vol. 3. pap. 415 Kollár. Azoenitates hist. et jur publ. Hung. 88.

²⁾ Teleki, Hunyadiak kora XII. 104.

Bálint
1595. + 1607.
(Félegyházy Anna)

I. Pál 1629—33.
nógrádi alispán
(Gyűrky Anna)

Borbála
(Szent-Iványi Ráfaelné)

II. Bálint 1672—77.
Nógrádi sz. bíró s követ
(Ebeczky Magda)

Zsófia
(Herecsényi
István.)

*kitől leánydgon az
Urbányi, Galla család is
származik.*

II. Pál
1684.
(N. N.)

Mária
(Sebők Mátyás.)

Anna
(Komjáthy Dávid.)

Julia
(Beese Vajda András.)

Kiára.

Ádám
1705—11.

András
1705—11.

Zsigmond
1705—11.

III. Bálint
1734.

(Zolnay Anna)

IV. Bálint
1774—92.
septemvir.

III. Pál 1744—67.
nógrádi alisp. kir. tan.
kir. táb. ülnök
(1. Dvornikovich Magda + 1760.
2. Révay Erzsé)

Mária-Anna
(Sebe Mihály.)

László
1755—74.
kir. tan.
kancz. referend.

Imre.
†

András
1761.
volt katona.

V. Bálint
1761.
Borsodbad alj.
(Csúzy Anna)

IV. Pál 1821.
lak. Rapon
(udvarnoki Roll Kata)

Francziska
(Muslay Gábor.)

Anna
(Hamar András.)

József
(Vigyázó József.)

József
† Vácson 1854. táján
(gr. Almásy Zsófia)

Bálint.
†

Paulina.

Róza.

György + 1857.
(Frivaldszky Szerafin)

Mária +
(Beniczky Nepom.)

Teréz
(Almásy Gyula.)

Béla.

Batthyány család. (Németujvári gróf és herceg, — és geresgáli nemes). A németujvári gróf Batthyány nemzetségnak eredetét és rövid történetét előadtam az I. kötet 236. és következő lapjain, és pedig — mint közönségesen írják, — az Őrs nemből származott Rénold-tól (1160.) kezdve. Minthogy azonban a közlött családfák újabb nemzedékei néhol hézagosak voltak, és minthogy ott a nemesi (most Nyitra megyében battyáni és geresgáli néven virágzó) ág is hiányzott, ezek pótlásául egy teljesebb nemzékrend közöltetik.

Előttem van a gróf Batthyány családnak Tárnok Alajos ¹⁾ által 1854-ben kinyomatott nemzékrendi táblázata, mely Őrs vezértől (972.

¹⁾ Synopsis genealogica Principum et Comitum de Batthyány e speciali et humillime devotione erga Excelsam Familiam dedicavit Aloysius Tárnok JJ. CC. Zichy honorum Director. Canisae die 10. May 1854. Typis J. Markbreiter M. Canisae 1854.

év) kezdve hozza le a családot, és az általam közlött Renoldig még öt nemzedéket mutat fel. Miután ez Rénoldtól kezdve az általam közlöttal teljesen egyezik, elégnek tartom a család nemzékrendet ujlag csak az 1400. körül élt I. György mestertől (ki a 238. lapon áll) és ki 1398-ban Battyán helységet kapván, első vette föl a Batthyány nevezetet, közleni, kitoldva hiányait, a mint következik:

I. tábla.

I. György mr.
kapja Battyánt 1398.
(neje Kata)

I. László de Battyán		Albert 1432. de Battyán (Pogány Klára)	
Margit (Álapy András)		János	
		Miklós.	Lénárd. †
		Zsófia (Gyulay János.)	Justina (Chaulovich Pál.)
I-től Benedek 1460. kincstartó, budai várnagy 1506—1514.		István 1460.	
János.	I. András (zákányi Zerdahelyi Verona)		Anna.
Gáspár.	I. Boldizsár † 1520. nagyadós	Menybért.	Krisztina. Ilona.
I. Ferencz főpohárnok Bán. Németujvárt szerzi 1525. † 1568. (Svetkovich Kata) †		II. Boldizsár főkomornok nagyadós (Erhardi Kata)	György. Perpetua. (Dersffy Miklós.)
		I. Kristóf főpoh. † 1570. (1. Kanisay Magd. 2. Kanisay Orsolya 3. Svetkovics Erzsé)	Bertalan. Ágnes (Both Ferencz.)
II. Gáspár. †		III. Boldizsár főasztaln. † 1588. (Zéinyi Dora)	
I. Ferencz főlovászmester † 1650. (Poppel Lobkovicz Eva)		Kata (Széchy Tamás)	Dora.
Magda (Csáky László.)	I. Ádám gróf lett (gr. Formentini Aurora) Folytatása a köv. lapon.		Bora (gr. Forgách Zsigmond.)
		Erzsé (gr. Erdődy György.)	

I. Ádám, *kt az előbbi lapon.
gróf lett*

(gr. Formentini Aurora)

Eleonora (gr. Eszterházy László).	II. Kristóf főpohárnok † 1685. (Palocsay Mária)	Gr. Julia Anna apácza.	Bora (Széchy Péter.)	I. Pál † 1674. (gr. Illésházy Kata)
---	--	---------------------------	----------------------------	--

IV Boldizsár
† 1700.

II. Ádám
sz. 1662. † 1703.
(gr. Strattman Eleonora)
Folytatása a II. táblán.

*Folytatása
a III. táblán.*

II. tábla.

a hercegi család

II. Ádám, *ki az I. táblán.*
sz. 1662. † 1703.
Bán, országbíró
(gr. Strattman Eleonora)

József. †	Lajos sz. 1696. † 1765. Strattman örök. nádor stb. (gr. Kinsky Teréz)	Károly sz. 1698. † 1772. tábornagy, bán stb. herceg 1764. (1. gr. Waldstein Bora 2. gr. Strattman Franciska 3. gr. Batthyány Antonia)
		1-től Eugen † 1742.
		2-től Vilmos. †

Teréz sz. 1718. † 1722.	Antonia sz. 1720. (1. gr. Erdődy Miklós, 2. hg. Batthyány Károly.)	Anna sz. 1721. † 1727.	III. Ádám sz. 1722. † 1787. herceg, táborn. főispán (gr. Illésházy Teréz)	József sz. 1727. † 1799. cardinál eszterg. érsek.	Tivadar sz. 1729. † 1811. cs. k. v. b. t. tan. (gr. Eszterházy Eleonora)	Fülöp sz. 1731. † 1795. (bárá Perényi Bora)
-------------------------------	---	------------------------------	--	--	--	--

II. Lajos sz. 1753. † 1806. cs. k. kam. (gr. Pergen Erzse)	József † 1762.	Antónia sz. 1762.	M. Eleonora sz. 1760. (gr. Álthan Ferencz.)	Antal József sz. 1762. † 1828. cs. k. kam. (gr. Roggendorf Czeecil)
---	-------------------	----------------------	--	---

Fülöp sz. 1781. cs. k. v. b. t. tan. stb. herceg.	Iván sz. 1784. † 1865. cs. k. kam. (1. gr. Eszterházy Mária † 1830. 2. gr. Batthyány Aglája)	I. Gusztáv sz. 1803. † 1840. (b. Ahrenfeld Vilma) Ödön sz. 18—	Filippia sz. 1805. (gr. Pergen Antal) Gusztáv sz. 18—	Eleonóra (Luterath József.)	Kázmér sz. 1807. † 1854. magyar minis. (gr. Keglevich Augusta) †
--	--	---	--	--------------------------------	---

1-től Erzse sz. 1820. csillag ker. pal. hölgy (gr. Draskovich Károly.)	Leopoldina sz. 1824. (gr. Erdődy Sándor)	Juliánna sz. 1827. (gr. Montenuovo Albert Vilib.)
---	--	--

III. tábla.

Grófi vonal.

I. Pál, † 1674. ki a I. táblán.
(gr. Illésházy Kata)

Ferencz főpohárnok † 1717. (1. gr. Eszterházy Róza, 2. Czébentner Erzse)			Zsigmond belső titk. tan. főasztaln. † 1728. (gr. Gallenberg Izabella)		
Róza (gr. Burgh Olivér.)	Julia (gr. Piosasque Lajos.)	Teréz (gr. Széchenyi Zsigmond.)	Anna (b. Weisz Péter.)	József. †	
II. Pál győri sz. 1697. † 1782. nagy alkanczellár prépost főtárnokmest. és (gr. Eszterházy apát †	III. Ádám sz. 1737. † 1821. Sárosi főispán v. b. t. tan. (b. Stillfried Ágata.)	Aurora. Regina. sz. 1747. † 1831. Torontáli főisp. (gr. Herberstein M. Antónia)	II. Zsigmond sz. 1698. † 1768. cs. k. tan. (gr. Lengheim M. Róza.) <i>Folyt. IV. tábl.</i>	Julianna (gróf Balassa Pál) <i>Folyt. V. táblán.</i>	I. Imre sz. 1701. † 1774. septemvir főasztalnok (gr. Saurau Anna.)
É l e s k ö i á g.					

Szidónia (gr. Illésházy János.)	Ferencz sz. 1737. † 1821. Sárosi főispán v. b. t. tan. (b. Stillfried Ágata.)	János sz. 1747. † 1831. Torontáli főisp. (gr. Herberstein M. Antónia)	Károly † 1814. (gr. Berényi Miklós.)	Julianna (gr. Berényi Miklós.)	Regina (gróf Aspremont Góbert.)
---------------------------------------	--	---	---	--------------------------------------	--

Antónia (gr. Zichy Károly.)	Jozéfa (gr. Eszterházy Ferencz.)	Janka (gr. Eszterházy Lajos.)
--------------------------------	-------------------------------------	----------------------------------

IV. tábla.

II. Zsigmond, ki a III. táblán.
sz. 1698. † 1768.
(gr. Lengheim M. Róza)

Miksa † 1804. szerző ikervárt (Flaesser Magda)	Károly. †	Fülöp † 1795. (1. Katzianer Anna, 2. Stubenberg Teréz)		
Ferencz. † 1803.	József Sándor † 1812 (Skerlecz Bora)	1-től József Emanuel cs. k. kam. † 1851. (b. Ottenfels Anna)	2-től Kristóf sz. 1792. (b. Gleispach Fanni)	
Lajos sz. 1806 † 1849 magy. minist. elnök (gr. Zichy Antónia)	Amália (1. gr. Jenison Walworth 2. gr. Westerhold Károly.)	Károly sz. 1817. (gr. Erdödy Henrika.)	László hadn. † 1853. (gr. Batthyány Zsigmond.)	Agnes † 1853. (gr. Batthyány Zsigmond.)
Amália. (gr. Keglevich Béla.)	Ilona. (gr. Keglevich Béla.)	Elemér.		
Adél sz. 1801. (gr. Barbo Otto.)	Ferencz sz. 1804. (1. Eisenbach Mária 2. gr. Batthyány Karolina)	Ludovica (b. Gudenus Antal.)		
András † 1841.				

V. tábla.

I. Imre, ki a III. táblán.
sz. 1701 † 1774.

septemvir
(gr. Sauran Anna)

József sz. 1738. † 1806. főasztala. Nógrádi főispán (gróf Illésházy Fanny)	Ignác erdélyi püspök sz. 1741. † 1798.	Antal † 1813. (b. Majthé- nyi Janka)	II. Imre sz. 1748. † 1819. kapit. (gr. Haller Anna) Folytat. VI. táblán. (Tarnóczy Antónia) Kornél 1815.	Alajos sz. 1748. † 1816. (gr. Szapáry Teréz)	Kajetán sz. 1761. † 1817. cs. k. k. (gr. Sigray Antonia cs. ker. h. Mária (gr. Pejachevich Vincze.)	János sz. 1769. † 1826. (b. Gem- mingen Anna) Folytat. VII. tábl.	Izabella (gróf Niczky György.)
		M. Anna sz. 1781. (b. Jöchlinger Fridrik.)		Alojzia (Jankovich Antalné.)		Karolina cs. k. hadn. (Lónyay József.)	

József sz. 1770. † 1851. cs. k. kam. (1. gr. Lázár Anna † 1831. 2. Tarnóczy Antonia)	Vincze sz. 1772. † 1827. Honti főispán (Rudnyák Jozéfa)	Miklós sz. 1774. † 1842. (gr. Széchenyi Fanny.) †	Julianna sz. 1780. (Szwetich Jakab.)	Fanny (Festetich Ignác.)	Szerafin (gróf Andrássy Károly.)	Teréz (báró Kemény József.)
--	---	--	---	--------------------------------	---	--------------------------------------

Aglója sz. 1805. csil. ker. hölgy (gr. Batthyány Iván.)	Aurora sz. 1808. (hg. Thurn Taxis Fridrik.)	Isaura sz. 1809. naeis sz. 1811. (gróf Schönborn Kelemen.)	Irene sz. 1812. (gróf v. alezr. Apraxin Julia)	Artúr sz. 1814. cs. ker. h. (báró Stillfried Fülöp.)	Hermína sz. 1815. (báró Stillfried Fülöp.)
---	---	--	---	---	--

József-György
sz. 1836.

Ilona
sz. 1850.

Kata
sz. 1852.

Artúr
sz. 1854.

Georgina
sz. 1855.

VI. tábla.

II. Imre
sz. 1748 † 1819.
(gr. Haller Anna)

Izabella (gr. Forgách Alajos.)	III. Imre sz. 1781. főlov. mest. (gr. Majláth Erzse)	Mária (gr. Cziráky Antal.)	Anna (gr. Bolza József.)	István cs. k. kam. (gr. Bolza Antónia.)	Teréz sz. 1790. (b. Orczy Lőrincz.)	Julianna (Eötvös József.)
--------------------------------------	--	----------------------------------	--------------------------------	--	--	---------------------------------

Béla sz. 1838.	Mária sz. 1814. (báró Dumont Alfons.)	Amália sz. 1818. (Almásy Pál.)	Emma Róza sz. 1820. (Andreoly Ferencz lovag.)	István sz. 1812. (gróf Mittrowszky Mária.)	László sz. 1815. (gróf Festetich Celesta)	Gabriella (Inkey József.)	Antonia sz. 1827. (Inkey Zsigm.)
-------------------	---	---	---	--	---	---------------------------------	---

Géjza
sz. 1838.

Fanny
sz. 1839.

László
sz. 1840.

Czelasza
sz. 1841.

VII. tábla.

János

sz. 1769. † 1826.

(b. Gemmingen Anna)

Mária sz. 1797. (gr. Wallis Mihály.)	Károly sz. 1798. † 1852. (1. gr. Nádasdy Ernestina) 2. gr. Nádasdy Karolina)	Zsigmond sz. 1810. (gr. Batthyány Ágnes)
Guido (Fiáth Bora)	Sarolta (b. Gemmingen Adolf)	Ilona (b. Puteani Károly.)
Juliánna.		Zsigmond 2-től Karolinná. (gr. Erdődy Gobertina)
		István sz. 1854.
Vilma † 1847.	Kálmán sz. 1838.	Béla sz. 1840. (Tarnóczy Etelka.)
		Lujza sz. 1843.
		Iván sz. 1850.

VIII. tábla.

II. Péter, ki az I. táblán.

Benedek 1505.
(Kasztellán Margit)Mihály 1562.
(Lengyelóti Kata)

I. István 1562.	II. Farkas (ladoni Csömötei Kata özv. 1615.)	György 1562.
II. János † (Kerekes Orsik.)	III. Farkas 1629. előtt.	I. Ferencz (lindvai (Bánffy Kata)
György. †	Gáspár (Lancsák Judit, utóbb Kőszeghy Györgyné.) György	Benedek 1659. (Bagody Éva utóbb Fodróczy Péterné)
		Dora (mankóbükki Horváth Ferencz.)
		János. †
	II. Ferencz † 1718 Nyitraába költözött Pérezslénybe 1694. (Nagyfalussy Dora utóbb Matkovics Ferenczné)	Orsolya (Zobotin János.)
o s z t o z n a k		
Jula Almásy Ferencz.)	Antal † (Borovszky Franciska) A. Mária (Haluss József.)	Róza (Piringer Gáspár).
		Franeczka (Ordódy György.)
		III. Ferencz (Ordódy Erzsé)
		Folyt. a köv. lapon.

III. Ferencz ki az előbbi lapon.
(Ordódy Erzse)

III. István † (Névedy Julia)		Erzse (Ujfaluassy József id.)	Julia (Bartakovics József.)	János sz. 1740. † 1813. Nyitra v. tisztviselő (1. Ambró Anna, 2. Balogh Franciska)	
Anna (ifj. Ujfaluassy József.)					
1-től Kata (Radnay Györgyné.)	Anna (Radnay János.)	1-től József sz. 1780. † 1829. Nyitra v. tisztv. (Bartakovich Erzse)	Lajos. †	Alajos. †	IV. István † Julia (Borcsiczky János.)
Ferdinánd sz. 1810. Nyitra v. alisp. köv. (Bartakovich Ája)	Apollónia (Molnár Zsigmond özv.)	Amália (Huszár Imre.)	Mária (Bartakovics Ferencz.)	Teréz (Sóoky Ignác.)	Ágnes.
Mária.	Anna.	Nepomuka.			

Eddig a családja. A nemzetség történetére nem lehet ismétlőleg kiterjeszkednünk. Csak megjegyezzük, hogy a család némely tagjánál, különösen a Benedek nevűeknél tudunkra nincs tisztában az irodalom. Egyik Benedektől -- mint itt a VIII. tábla mutatja -- a nemesi ág származik, de valószínű előttem, hogy nem e Benedek fiai voltak I. Orbán és Farkas, kikről az I. kötet 240. lapján emlékeztem.

A grófi ágon II. Ferencz nem halt meg 1625-ben, mint az I. köt. 241. lapján áll, hanem Tárnok Alajos genealogiája szerint 1650-ben, és így ő volt az, ki 1628. febr. 21-én Prágában kelt kir. diplomában ¹⁾, mint arany-sarkantyús vitéz, és néhai gróf Zrínyi György fiainak ²⁾ gyámja II. Ferdinánd király az ország bárói közé emeltetett. Ugyan csak ő lett gróffá is egy adat szerint 1630-ban ³⁾.

A nemesi ág II. Pétertől ered, mint már Lehoczky szerint a 238—241. lapon is érintetett, azonban itt családi közlés szerint leszármazását a VIII. táblán hitelesebb kimutatás tünteti föl.

A nemesi ág megkülönböztető előneve a „Geresgáli“, mely hajdan a grófi ág őseivel közös volt. Az egész ágazat a XVII. század végeig a Dunántúl élt, csak a mondott század végén Benedeknek fia

¹⁾ Mely eredeti bárósági oklevél most a nemesi ág egyik jeles tagjánál Nyitra megyei v. alispán és követ Batthyány Ferdinánd úrnál őriztetik.

²⁾ Mert Zrínyi Györgynek nővére Zrínyi Dorottya, Batthyány Boldizsárné, édes anyja volt Batthyány Ferencznek és így közel rokonai a Zrínyi György fiók.

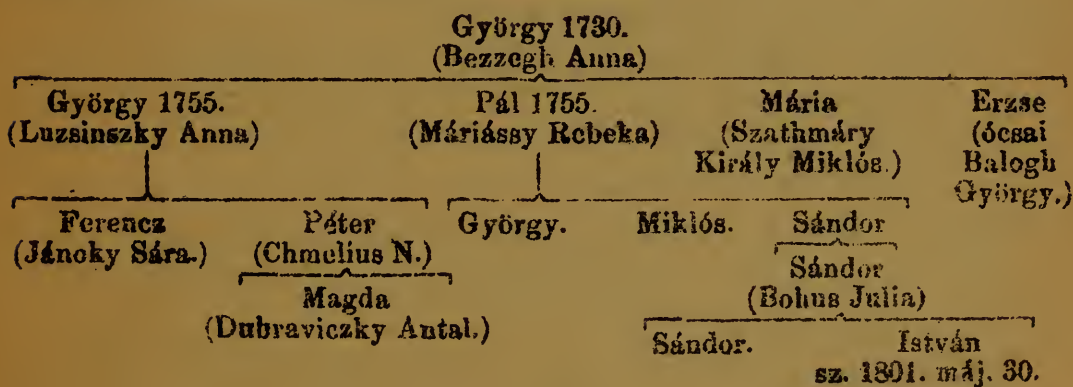
³⁾ Lehoczky, Stemm. II. 167. hol 1628. év áll, grófsági évvől pedig 1680. v. 6. Spec. pag. 43.

(a nemesi ágon szintén II.) Ferencz költözött Pereszlenybe Nyitra megyébe, hol a család több tagja megyei tisztséget viselt, és máig virágzik, beházasodva, sógorosodva azon megye legnevesebb birtokos családjaival. Most élő tagjai közül megemlítendő Józsefnek fia Ferdinánd (szül. 1810.). Nyitra megyének 1832-ben al-, 1840-ben főjegyzője, 184 $\frac{3}{4}$ -ben országgyűlési követe, 1861-ben alispánja, a megyének egyik kitűnő, általánosan tisztelt tehetsége. Gyermekai a táblán láthatók.

A család ősi nemesi címere a szikla alatt szájában kardot tartó orosz-lán, és fiait tápláló pellikán, ezt viseli a nemesi ág is. A bárósági 1628-dik évi diploma adta hozzá a paizs fölötti koronából kiemelkedő sárkányt, mely kettős arany keresztet tart, mely czímet itt a metszvény is ábrázol.

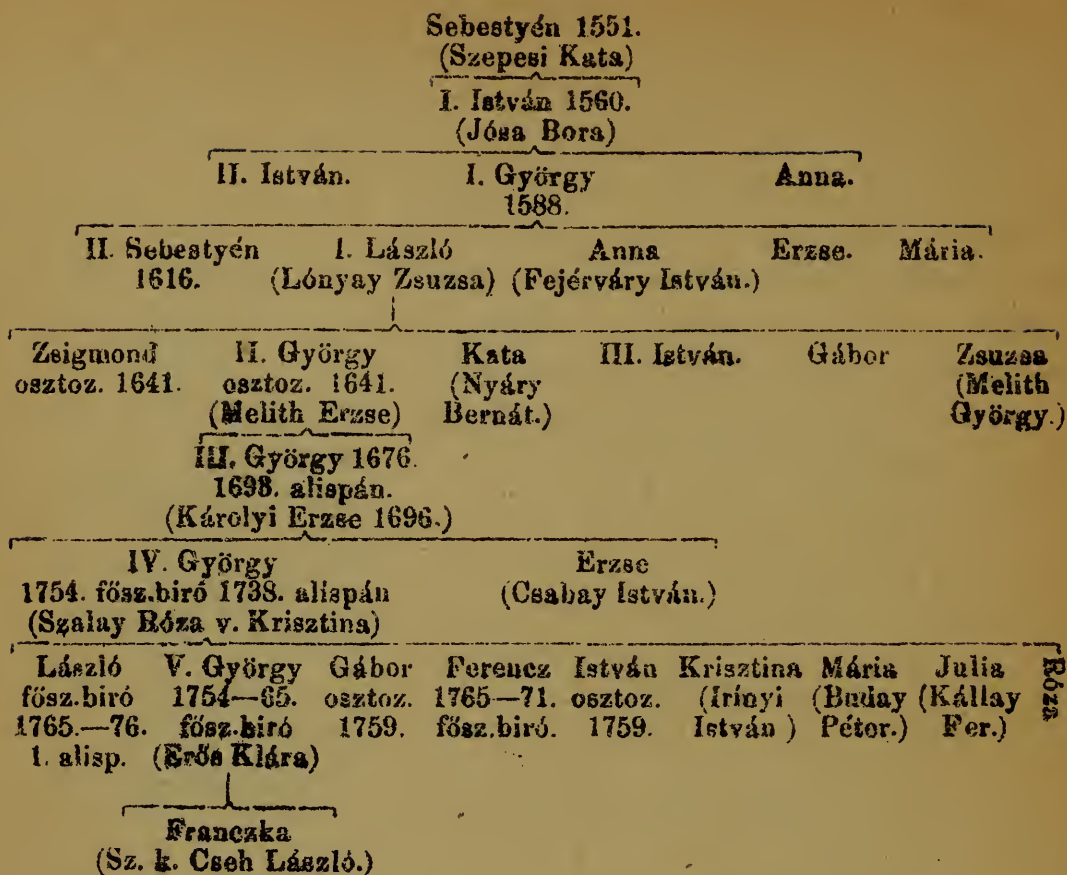
Battik család. (Sarudi). Az I. kötet 255. lapján álló családfa némi bővítéssel a következő:

A családfa élén álló György 1730-ban Pest megyei Nagy-Körösön hét telekre új adományt nyert.

Becskér család. (Felső-Óri). Vas vármegye azon adományos családai közül való, kik 1582-ben Rudolf királytól F.-Órra új adományt nyertek.

Becsky család. (Tasnád-Szantói). Szatmár megye nevesebb családja, az I. kötet 266. lapján álló családfa helyett részletesebb nemzékrende a következő:

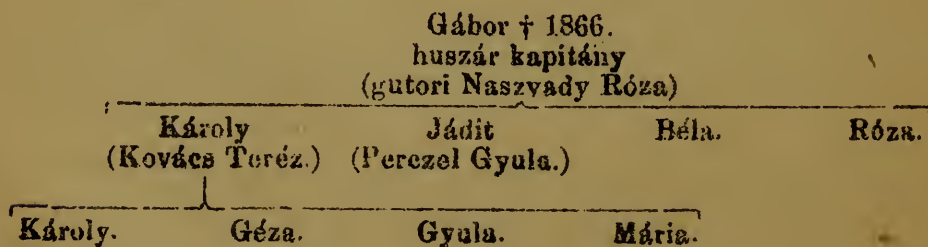
E családja sem terjed a mai nemzedékig. Hiányzik róla azon Zsigmond is, ki mint Rákóczy hadnagya elesett Kolosvár alatt 1704. május 14-én Szakal Ferencz naplója szerint.

A család utóbbi ivadéakai közül volt János táblabíró, ki 1835. deczemberben halt meg birtokhelyén Komlód-Ujfaluban kora 50-ik évében. Nejétől Vay Amáliától gyermekei Lajos, Jozefa Elek Gáborné és Anna.

József 1841-ben szintén Szatmár vármegye főszolgabírája volt.

A család czimere a paizs udvarában és a sisak koronáján is két szem közt álló oroszlán buzogányt tartva.

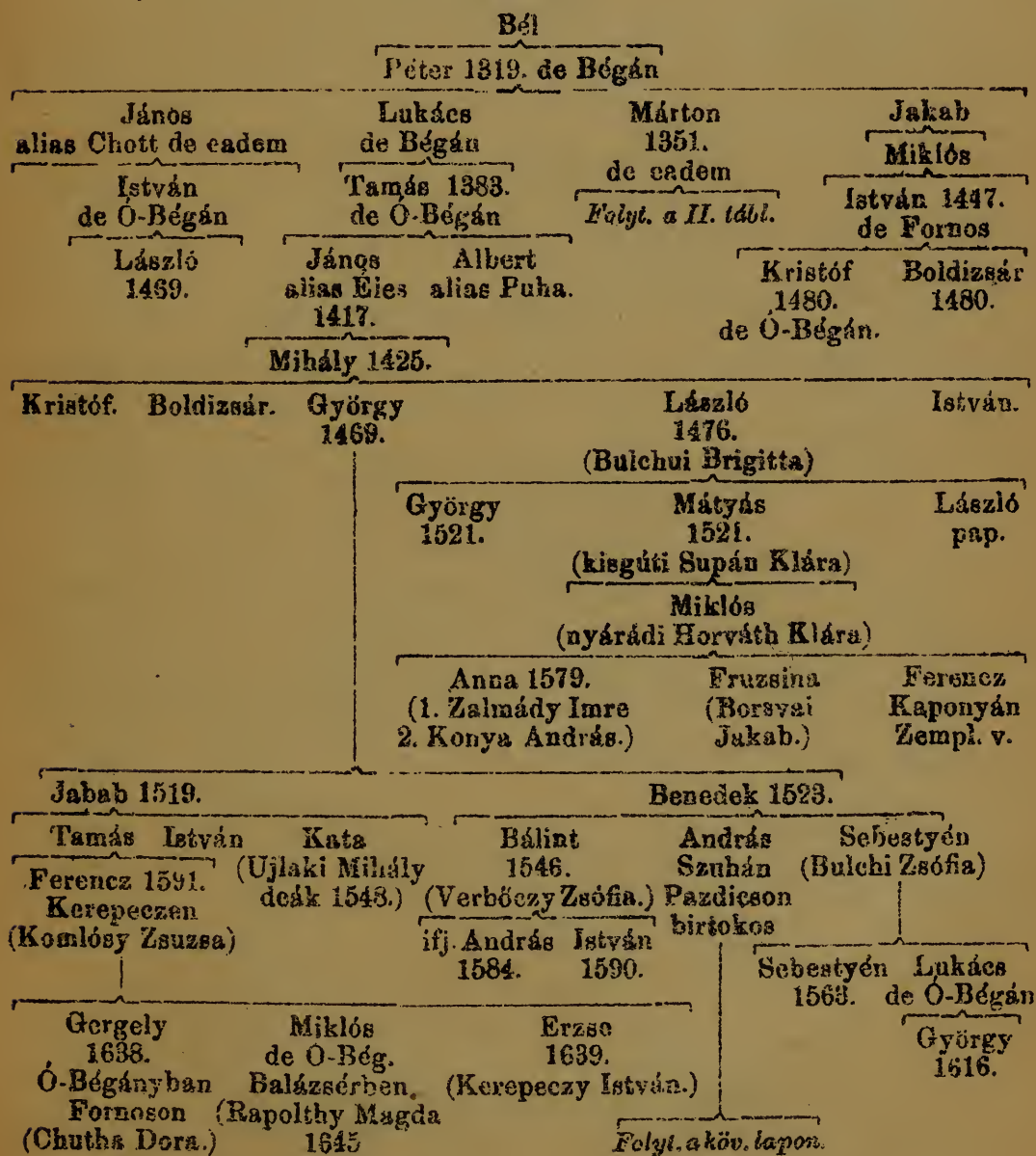
Becz család. (Másként Tassy). Egyik ágából volt Gábor cs. k. huszár kapitány, ki 1866. apr. 23-án Pesten kora 82. évében halt el. Utódai ezek:

Bégányi család. (Bégányi). Berég vármegye ősi régi családja. Az I. kötet 271. lapján álló töredékes közlés helyett adjuk itt kimerítőbb ismertetését és családfáját.

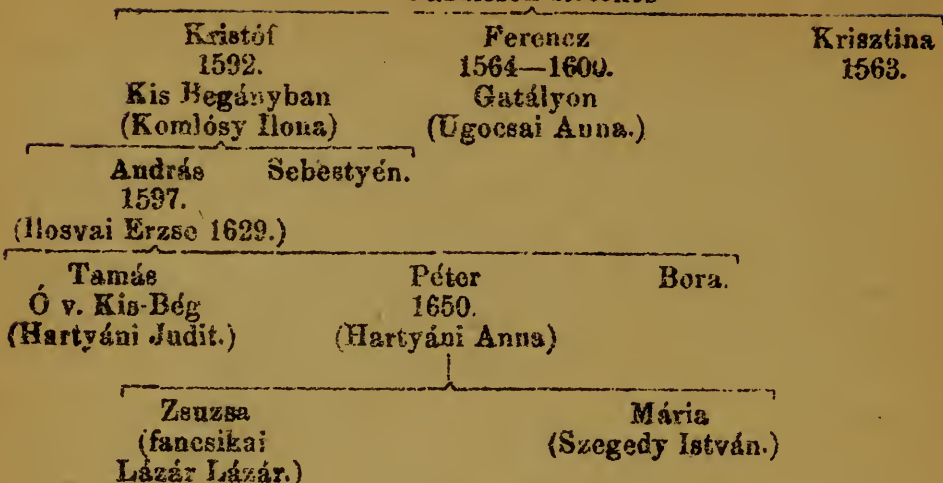
Törzse Bél, király fia Péter 1319-ben a bégányi beiktatási parancsban már „*de Bégán*” neveztetik. A család régi disze Miklós de Nagy-Bégán 1463-ban Berég megye ispánja (Comes) volt. (Teleki, Hunyadiak kora XI. 38.) A család tagjai osztályrész után de Ó-Bégán, majd de Kis-Bégány, vagy de Nagy-Bégány irattak. Ősi fészük a két utóbb nevezett helység, úgy szintén Fornos helység is, melyről szintén többen neveztettek, és némi összevetés oda mutat, hogy a család a Fornos-sal azonos. A családfa következő:

I. tábla.

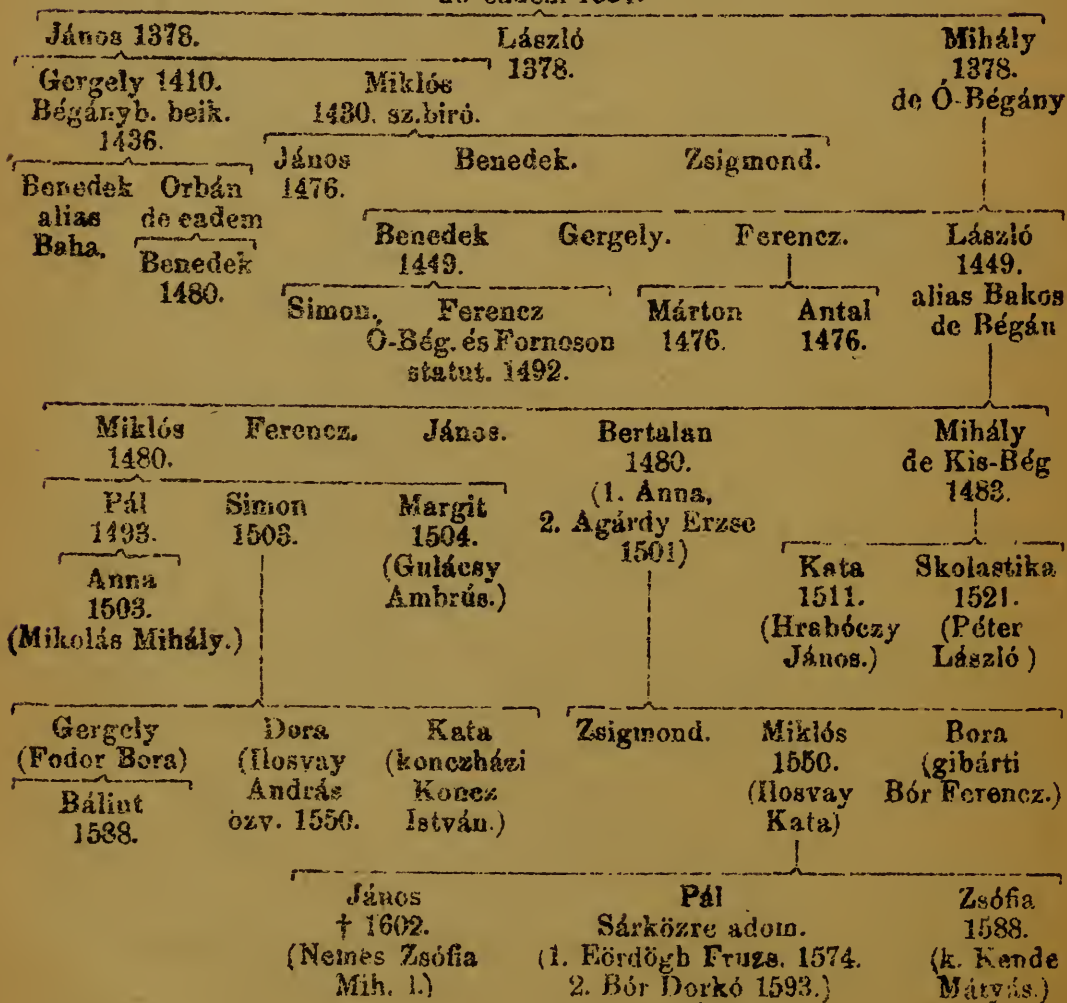
András, ki az előbbi lapon.
Szuhán

Pazdicson birtokos

II. tábla.

Márton, ki az I. táblán.
de eadem 1351.

Folytat. a köv. lapon.

Pál, ki az előbbi lapon.

Sárközre adom.

(1. Eördögh Fruza. 1574.

2. Bór Dorkó 1693.)

György — ikrek — 1600.	Miklós 1600.	Ferencz 1600.	Dora (Bossányi Miklós.)	Kata 1616. (Füzeseéry Benedek.)
János (1. Laskai Anna 1650.	Zsófi. 2. Szemere Dora 1656.	Anna. Dora.	Klára)	

Folytatása a III. táblán.

Erzse (Balogh Gáspár.)	Krisztina (Ormós Ferencz.)	Ferencz Balabáson 1666. (Rácz Erzse)	Mária (Kossuth Pálné.)
Zsigmond 1692.	Lénárd stat. 1692.	András 1692.	
János 1758. Ó-Bég és Fornoson (Horváth Teréz)	Zsigmond.	N.-Bégányb. István.	ifj. András Anna (Galgóczy István.)
János 1789.	Anna. Zsuzsa 1774. (Bégányi József)	Ferencz Ó-Bégányb. 1761. (Farkas Erzse 1767)	Erzse.
		Ferencz 1812. (Gúthy Ilona)	
Mária 1847. (Balogh László.)	Antal 1834. László Fornoson 1846.	Sándor 1847. Julia (Mezőné.)	József. Julia (Deivné.)

III. tábla.

Ferencz, ki a II. táblán.

1660.

(Miskolezy Klára)

László 1656.	Gábor 1650.	Ferencz 1649.	György 1656.	Zsigmond 1650.
ifj. László 1681. (Janthó Judit 1701.)	(Gergőcz Anna.)	(Komjáthy Anna 1663. Pál I.)	(Bogdányi Erzse)	
			<i>Folyt. a köv. lapon.</i>	
Sándor 1731. (Maróthy Julia)	Kata. László. Gábor.	László 1731. (r. Gyulaffy Krisztina)	János (Póchai Rákhel.)	Zsuzsa (Szirmay Andras.)
			Julia (Rakcsány János.)	
József 1774. (Bégányi Józsefa)	Julia. Mária.			
Jozsefa (Szirmay József 1834.)	László (Kajdi Erzse Benj. I.)	Klára (1. Botka György 2. Szilágyi György.)		

György ki a III. táblán.
1656.
(Bogdányi Erzse)

Ifj. György 1734–54. (Bay Éva)	Anna (Ferencz Mihály.)	Bora (1. Daróczy Miklós 2. Félégyházy László)	Erzse (Gyarmathy Samu 1734)	Ferencz 1734. (1. Draheim Klára 2. Hunyadi Erzse).		
Bora (Horváth István.)	Zsuzsa (Ormos Imre.)	Erzse (Kulcsár István.)	Erzse Málczán (Kéri István) 1761.	Ferencz 1757. Pál 1784.	Klára (Nemes Ferencz.)	Magda (Bérczy József.)
			László Gatályon 1812. Kis-Csebben 1813.		Mária (Kutas István.)	

Békássy család. (Békási). Az I. kötet 272. lapján közlött adatokat a család levéltárából alkalmam van teljesebb következő adatokkal ki egészíteni.

A család eredetét a XIV. századig vihetni föl hitelesen. Zsigmond király alatt a család elődöi közül István, Mihály szepesi, Miklós sasvári esperesek, és János kanonok több rendbeli érdemeik tekintetéből, úgy általuk Békási Gergelynek fiai János és István és Tordasi Bálint 1417-ben Kosztiniczban kelt czímeres levelet nyertek, már mint nemesek, mely czímeres levelet Tordasi Bálint deák részére 1449-ben Hunyady János Magyarország kormányzója hitelesen átiratott ¹⁾.

A fölebbi oklevélben a család ősi czímere a balra dőlt paizsnak (egykor kék, az idők rongálása folytán zölddé vált) udvarában balfelé ugró szarvas, nyakán arany koronával, a paizs jobb szegletére helyezett sisakból két kiterjesztett sasszárny között hasonló kiemelkedő szarvas szemlélhető; a paizst két oldalról kékvörös foszladék köríté. — Azonban a család nagyobbára más czímert használt és használ máig, t. i. a paizs vörös udvarában arany koronán könyöklő kart, mely kivont kardot tart, és fölötte jobbról félhold, balról csillag ragyog, a paizs fölötti sisak koronájából három fehér rózsza nyúlik föl.

A családfa ugyan fölebb nevezett Békássy Gergelynek 1417-ben élt János és István fiaival kezdődik, de itt megszakad, és a két testvérnek csak unokáját Békássy Jakabot ismerjük, ki a XVI. század derekán élt, és tőle a leszármazás következőleg terjedt le:

¹⁾ A család közléséből lemásoltam az eredetét 1859. dec. 5-én, és a czímert hasonmásban az Akadémia részére leszineztettem. Egyébiránt 1861-ben kiadta a czímer fekete körrajzát Rómer Flóris a Győri füzetek I. köt. 379. lapján az oklevél hibás olvasatú szövegével.

A családfán állók közül I. György 1550-ben mint Veszprém megye alispánja a török dúlás folytán Pápa várossába vonulván, ott Kristóf utczai házát Pápa akkori ura enyingi Török János adómentesíté. A családfán csak leánya Margit áll, de egy más lezármaszás szerint ennek fiául olvastam I. Miklóst, az 1594-ben volt veszprémi kapitányt, ki a családfa szerint I. László fiául tétetik. Lehet, hogy egy időben két Miklós élt.

A családfán álló Miklósnak 1588-ban neje Majthényi Borbála volt, ki utóbb (már 1604-ben) Hagymásy Gáborné lett.

II. Imre 1615-ben Sebeházy Ferencz győri örkatonának Hernáth-

mesteri anyai birtokrészét zálogul szerzé. Ennek fia II. Miklós 1672. sept. 11-én nagy mesteri kastély részét, és Bekeny és Keled pusztai részét Jakab Pálnak s nejének Káldy Katának zálogták, ki azt 1677. martius 1-én Dömölky Györgynek engedményezték, kik ismét tovább adák.

A család nagyobbára katonai pályán szolgált. Az utóbbi nemzedék közül Ferencznek Szelestey Klárától fiai III. Imre és I. Ignác, ki Veszprém megyénél jegyzői, főszolgabírói, s utóbb helyettes alispáni hivatalt viselt, meghalt nőtlenség 1838. febr. 3-án; testvér bátyja

III. Imre lakik Hőgyészen, ugyanazon megyénél al-, majd főszolgabíró, másod, s végre első alispán volt, az 184³/₄. évi országgyűlésen követ, 1848-ban kis-czelli ker. képviselője. Gyermekai, s ezek közt három fia a táblán láthatók.

Beke család. (Bekeházi). Mint Győr vármegyének 1756-ban kelt nemesi bizonyítványában olvasom, a család czímeres levélben (armales literae) nemesítetett meg, és mint az érintett oklevélből következtetni, azt Beke János és testvére Miklós kaptak — ugylátszik — a XVII. század végén I. Leopold királytól, de az eredeti czímeres levél az idők viharai között elveszett. Nevezett Beke János eredetileg Sopron megyében lakott, hol Kisfaludon birtokos volt, innen Veszprém megyébe költözve, Mihály nevű fiával kisfaludi birtokát eladá, majd végre Tolna megyébe telepedett. Mihályon kívül gyermekei voltak még Gergely, Zauzsánna és Judit. Többet ez ágról bizonyosan nem tudunk.

Jánosnak közszerző testvére volt Miklós, ki Győr megyei Ráró helységben volt birtokos és lakos; és török fogságot is szenvedett, de onnan kiváltatott. Ennek fia volt János, ki Rárón született 1692-ban, és Ásványon kereszteltetett. Ez mint rárói lakos kora 64. évében 1756. május 22-én Győr vármegye nemesség vizsgáló törvényszéke előtt nemességét igazolván, Lőrincz, János, Márton, Mihály és István nevű fiaival együtt 1786. jun. 1-én Győr megye által a kétségtelen nemesek lajstromába íratott. Nevezett fiak közül Mártonnak egyik fia volt Imre, ki 1803. évi május 12-én (akkor mint Szabolcs megyei mándoki lakos) hova Sz.-Pálról telepedett) Győr megyétől az előbbi összeköttetés kimutatásának alapján nemességéről bizonyítványt nyert, melyet utóbb mint Nógrád megyei lakos 1808. jan. 12-én Nógrád megyében publicáltatott, és e szerint a Beke család nógrádi ágának (melyről I. kötet 273. lapján rövid említés van) alapítója lett. Ezen Imrének többi közt (mint a családfán láthatni) egyik fia

a most is élő Gábor, ki 1828-ban Nógrád megyei tisztt. esküdt lett, 1830. jun. 22-én ügyvédi oklevelet nyert, azon évi aug. 5-én Nógrád megyei tisztt. alügyész lón. az 1830. évi országgyűlésen jelen nem lévő gróf Forgách István képviselője volt. 1832. jul. 18-án Nógrád megyei aladószedőnek, 1836. jun. 21. és 1839. máj 7-én számvetőnek választatott, miről 1840. april 8-án lemondván, táblabíróvá neveztetett, végre 1849-ben a magyar kormány alatt a losonczy járásban october haváig főszolgabíróságot viselt. Három rendbeli házasságából gyermekei a táblán láthatók.

A családja következő:

Beke N.						
János Sopron v. Kisfaluden.				Miklós Győr v. Rárón		
Mihály.	Gergely.	Zsuzsa.	Judit.	János sz. 1692. publ. Győrben 1756.		
Lőrincz 1756.		János 1756.	Márton 1756.	Mihály 1756.	István 1756.	
József		Márton tanár, utóbb gr. Forgách urad. ügyésze	Imre publ. Győrben 1803. Nógrád. 1808. Mándokról Nógrádba	András Győrből Temesbe 1837.		
József.	István.	László pereszlényi plébán. † 1837.	János. András.			
Atajos † Szécsénybe kora 28.		Teréz † Mándokon.				
		Lajos † Mándokon.		Gábor Nógrádban 1867. (1. Laczay Margit, 2. Szakall Kata, 3. Endrődy Zsófia)		
1-től Ágnes (Zadubán Ádám ügyv.)	Albert sz. 1836	Biri sz. 1840. (Gonda Kár.)	2-től Róza sz. 1845.	István sz. 1847.	Gabriella 1851.	3-tól Ilona sz. 1859.

A család *Bekeházi* előnévvel él, mely helység Zala megyében van, s tán a család eredeti fészke volt. A czímer, melyet a család visel, jobbról balra széles szelemen által, melyben vadkecske látszik, három részre oszlik, a felső szegletben kardot tartó kar, az alsó részben hármass halmnon terebélyes tölgyfa magaslik. A paizs fölötti sisak koronáján két kiterjesztett sasszárny között szintén a vadkecske ágaskodik. Ami az egész czímeren szembetűnő, az : hogy lényegesen a Kubinyi család czímeréhez hasonlít.

Ez alkalommal más hasonló nevű Beke családágakról is megjegyezhetünk némi adatokat. Somogy megyében Nagy-Bajom és Egy-

házas-Juta helységben, úgy Ürs és Racskér pusztában birt a XVII. században Beke Zsigmond, kinek utódait egy táblázat így mutatja:

Zsigmond			
Zsigmond † 1699.	László 1699. Magdolna (Ujváry János.)	Judit (Récsy Mihály.)	Zsuzsa † 1702. (Tamássy Pálné) Tamássy Ádám † 1755.

E családfán álló Zsuzsánna fia Tamássy Ádám, Beke Istvánnal 1755-ben a Veszprémi káptalanból kiveszi azon bevallási levelet, mely szerint Beke Demeter és neje Nemes Ilona 1730-ban Vámosi kuriáját Csepeli Benedeknek zálogítá.

Győr megyében Győrött volt jogtanár Beke Farkas, ennek fia Kálmán Bécsben volt kancelláriai udv. tanácsos.

Gömör megyében csak Beke Bálint létezik, ez előnevét Tisza-Vályról írja, neje Adorján családból való, Boldizsárnak nővére.

Belánszky család (másként Demkó). A Demko másként belachi (vagy belai) Belánszky család Trencsén megyei eredetű, hol Béla v. Belach helységben a megyei nemesi összeírások szerint már 1666-ban birtokolt. Ugyan azt igazolja az 1733. évi nemesi vizsgálat is, midőn ott a Podhorszky és Szilva családokkal együtt adományozott birtokosoknak iratik. Azonban itt főleg csak azon egyik ágáról birunk adatokat, mely Heves megyébe származott át. Azokat tehát, melyek az I. kötet 277. és III. kötet 278. lapján a Belánszky és Demko nevekről olvashatunk, a következő adatok pótolandják.

Trencsén megyéből a múlt század első felében kiköltözött Demko-Belánszky Mihály, ki Heves megyei Pásztó helységben volt községi jegyző, és Trencsén megyétől 1730. october 5-én kétségtelen nemességéről bizonyítványt kapott, melyet 1733. márczius 1-én fia részére is Heves megyében hirdeltetett. Tőle ágazata így származott:

I. Mihály 1730. Pásztóházi jegyző.				
István 1733.	I. György 1733.	János 1733.	Ferencz 1733.	I. Pál 1733. 1773. Pásztóházi.
II. Pál 1773. Apezon	II. Mihály 1773.			
József 1802. Ker. Püspökiben	Herédén Nógrádb.			
Károly † 1849. Egerben	Gáspár Egerben publ. 1802.			
Antal.	Ludmilla.	Móricz.		

A családfán állók közül I. Pál mint pásztói lakos, II. Pál, apeczi, és II. Mihály herédi (Nógrád v.) lakos 1773. aug. 17-én Heves megyében hirdették ki nemességöket. — 1802. dec. 11-én József és Gáspár szintén Heves megyétől kaptak nemesi bizonyítványt.

Józsefnek fia Károly Eger városánál szolgált. 1845. jul. 31-én Heves megyétől nemesi bizonyítványt vett ki, melybe az 1802. évi bizonyítványból kimaradt Belánszky melléknév is igazolva beiktatott.

Megjegyzendő különben, hogy Belánszky néven Trencsén megyében a Lieszkovszky család egyik ága is előfordul a nemesi összeírásokban, többnyire azonban Lieszko helységbeli székhelyükön.

Belányi család. A Pest megyei nemesség sorában élt; tagjai közül István azon megyének 1796-ban esküdtje volt.

Béldy család. Az I. kötet 278—280. lapján közölve lévén, hiányai így pótolandók.

A 279. lapon álló II. Istvánnak neje gr. Nemes Francziska. Ezen Istvánról vette nevét a Béldy-Codex.

Ugyanazon lapon áll II. László, kinek ága nem halt ki, de mint Béldy István úr által tudósítva vagyok, máig él. Ugyanis II. Lászlónak két neje volt egymásután, és ezen házasság folytán ivadéka következő:

II. László			
(1. gr. Zenon N.			
2. Henter Krisztina)			
1-től Janka (Zeyk János az író neje.)	Jozéfa (váradi Horváth Károly.)	2-től Albert (él) (Cserey Róza)	
	Gabriella sz. 1846.	Tivadar sz. 1848.	Gizella sz. 1850.

A 280. lapon III. táblán IV. Kelemennek fia Ignác volt (nem József); elhalt tanuló korában. — Venczelnek leánya Róza meghalt 1834-ben (nem 1819-ben). Venczel fiának Ferencznek két fia van: Ákos szül. 1846. és Kálmán szül. 1853. — Györgynek pedig két leánya: Georgina és Berta.

Belényessy család. A nemességet Belényessy Márton fia István, különben ötvös, de Báthori Zsigmond fejedelemnél egyszersmind kincstári hivatalnok, 1597. aug. 10-én Gyulafejérvárott kelt czimeres levélben a nevezett fejedelemtől nyerte a pénzügy körüli érdemeiért. István utódai két száz éven át mint Bihar-belényesi ötvös mesteremberek virágzottak; az utolsó, István, e század elején mint nagybányai aranyműves és tanácsnok halt meg fi utód nélkül. Leányági maradékai Bernády, Rimay, Lugossy, Krassay utódokban folytat-

tatik. Az utolsó Belényessy leány - Mária, özvegy Lugossy Józsefné, kinél van az eredeti avarialis levél is.

Czímerök a paizs kék udvarában hármias halmon álló grif, fölemelt első jobb lábával író tollat tartva. A paizs fölötti koronás sisakon szintén hasonló grif látható, vállán egy röpkénnyel körülfont márvány oszlopot tartva.

Belényessy család. (Dézsfalvi). Egyike az erdélyi dézsfalvi nemes családoknak. Közülök György 1614-ben Bethlen Gábor követé II. Mátyás királyhoz. Nejétől Fosztó Annától, ki után pánczéleshehi birtokos, fia Ferencz 1664-ben fiskális javak igazgatója, 1665-ben Brassóban harminczados, nejétől Putnoky Erzséttől gyermekei: Krisztina Szaniszló Györgyné, és II. Ferencz, kinek fia II. Zsigmond, ki 1796. alispán, 1809—1827. kir. pénztárnok volt.

1671. jun. 1. István, Csulay György nejenek, Buda Annának Maros sz. Imrén egy jobbágytelket ad. 1678. B. Zsigmond notáz-tatik, 1679. máj. 27. száműzetik. Egy Sámuelnek Alsó Ágnestől (vagy Klárától) gyermekei: Sándor, Elek és Zsuzsa Sólyomy Tamásné.

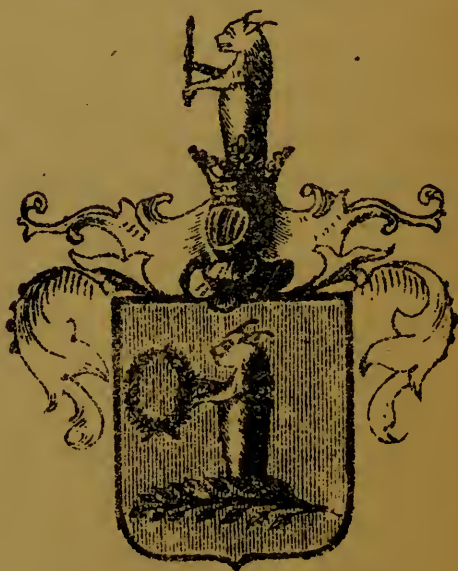
Lajos 1796. szolgabíró. Sámuel írnok. Elek derékszéki elnök stb.

Beleznay családhoz (I. kötet 281. lapon) adandók, hogy I. Sámuel grófnak nővére Zsuzsánna B. Jósikáné. Károlynak fia: Mihály (meghalt) és Pál él Pilsen.

Ferencz meghalt 1867. febr. 26-án kora 56. évében. Nejétől Matkovics Apollóniától gyermekei: 1. Árpád, ki külföldön neveltetett, nejétől Rácz Zsuzsánnától leánya Luiza, a költemények írója. 2. Mária Alexandra Naményi Antalné.

A család az újjított nemes czímeres levelet II. Ferdinándtól nyerte.

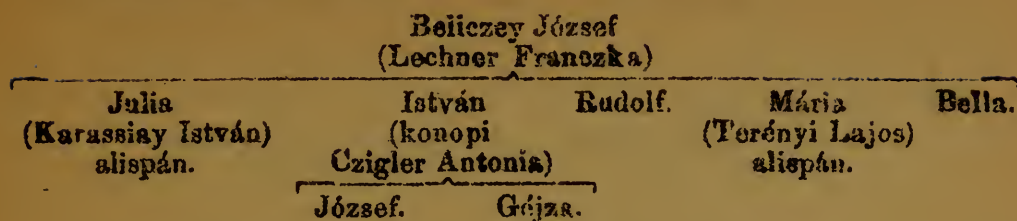
Beliczey család. (Bajszai). A czímeres nemes levelet Beliczei György és általa anyai bátyja Zorkó János kapta III. Ferdinánd királytól 1642. évi június 6-án, mely Pozsony megyében 1660-ban publikáltatott.

Beliczey.

Czímere -- mint itt látható -- a paizs vörös udvarában aranytől ragyogó borostyán ág, melyből liúz emelkedik fel. Felfél ugyanaz.

A család újabb nemzedékének kimutatása ez:

Ezen családi ágazat Békés megyében honos.

Bélik család. (Dezséri). Trencsén vármegyei nemes család, mely a nemesi összeírások szerint 1748. és 1768-ban Dezseren birt és lakott, névszerint János és fiai András, Mihály, József és János. Utóbb főleg Kisucza-Ujhelyen találhatók tagjai. Íratik nevök *Bielik*-nek is.

József, szül. 1757. mart. 18. Dezseren, 1809-től esztergomi kanonok volt. Meghalt 1847. kora 90. évében. Czimere függőleg két-felé osztott paizs, a jobb oldali vörös udvarban hármás halmon kivont kardot tartó kar, a baloldali kék udvarban ágaskodó grif, fölötté csillag. A paizs fölötti sisak koronájából két elefánt ormány között kiemelkedő oroszlán, hármás rózsát tartva látható.

Bémer család. (Bezdédi és kis-bakai, báró). Ezen az I. kötetből kimaradt báró család a főlebb kiírt Szabolcs megyei két helységről írja előnevét. Ismeretes a családból László, egykor egri kanonok, majd 1843-tól nagyváradi I. sz. püspök 1849-ig, midőn a forradalmi részvéte miatt lekellett köszönnie. Nővére Szily Barnabásné. Unokaöccseai báró Bémer Pál, stb.

Benesik család. (Györgyei és füzesmegyeri). Nyitra, Pozsony, Bars, Pest megyékben birtokos nemes család, mely magát azon a Crysiumból (Horvátországban körösi katonai határkerületbeli) Czirkveniki Benczith családból származtatja, melyből Benczith János a törökök és Bocskai elleni táborozásokban szerzett érdemeiért atyai nagybátyjával Mihálylyal, és másik nagybátyjának Benczith Péternek örökösseivel együtt nemességében III. Ferdinánd király által 1657. aug. 19-én kelt czímeres levélben megerősített.

Ezen mindég Benczith, és Benczicznek írt családnak említett oklevelében ¹⁾ czímere a paizs vörös udvarában hármás halmon arany koronát tartó két szemközt álló holló, a paizs fölötti sisak koronáján öt nyíl.

¹⁾ Mely most a Benesik család ezabaji levéltárában őriztetik.

E Benczicz család, melynek nevei idegenek könnyebb kiejtés után írhatták Bencsiknek is, de mely magát oklevelek tanúsága szerint horvátosan előbb Benczith-nek, utóbb magyarosan Benczicz-nek írta, eleje óta Pozsony megyében székelt. Nevezett János élt még 1645-ben is, midőn Eszterházy nádor szolgálatában találjuk ¹⁾. Egyik utóda szintén János, tulajdon aláírása szerint Benczicz néven 1692—92-ben Pozsony megyé szolgabírája volt, és a főlebb leírt két hollós és nyilas czimert használta ²⁾.

Ezen nemzetségből származtatja magát a füzösmegyeri és győryei Bencsik család, melynek azonban első hitelesen tudható törzsét Bencsik Mihályt jászberényi születésűnek találjuk. Családi közlés szerint ez Nagy-Szombatba került a jesuitákhoz. Kétségtelen az, hogy a m. kir. Egyetem „*Acta Promotionum ad gradus philosophicos*” czimű könyvében 1690-ben Bencsik Mihályt eredetire nézve „jászberényiensis-t” a bölcsészeti graduátusok közt találjuk. Családi adatok szerint 1689-ben nyerte adományban I. Leopold alatt Pest megyében Füzös-Megyert és Tápió-Györgyét, honnan a család előnevét írja. Ugyan ő íratik 1715-ben országgyűlési követnek is ³⁾. Nejével Nagy-Szombati lakos Húzó Jánosnak leányával Zsófiával tetemes vagyonnak és jószágrészeknek jutott birtokába, úgymint N.-Szombatban, Felső és Alsó-Lócson, Bresztovánban, Zavarban, Zeleniczben, Czifferen, Pethőfalván stb. Meghalt 1728-ban. Tőle kezdve a családfa alább következik.

Megjegyzendő azonban, hogy ez időben Pest megyei Versegen is élt Bencsik család, és pedig — úgy látszik — I. Mihálynak egyik utóda Mihály, kinek Berkeas leánytól gyermekei Márton és Verona 1729-ben éltek.

I. Mihálynak testvéreül íratik Mátyás is, tán azon Mátyást értve, ki 1698-ban Borsodban született, neve Bentzig-nek íratott, és ki Debreczen városa főcívosa volt, meghalt 1749-ben ⁴⁾.

Mihálynak fia Miklós, szül. N.-Szombatban 1703. dec. 6-án, meghalt ott 1746. febr. 12-én. N.-Szombati senator volt. III. Károly

¹⁾ Történelmitár. Kiadja a m. tud. akad. X. köt. 106.

²⁾ 1682. jun. 14-én és 1692-ben aláírása és pecsége alatt kelt eredeti levél.

³⁾ E Mihályt nem lehet (nem szabad) azonosítani azon Bencsik Mihállyal, ki Horányi Memoria Hung. I. 275. lapja szerint Liptó vármegyei nemes volt, Nagy-Szombatban hazai jogtanár ügyvéd, és a „*Novissima Dieta*” czimű műnek 1722-ben szerzője. Mert ha Liptói megyei volt, akkor nem lehetett jászberényi.

⁴⁾ Horányi, Nova Memoria 402.

királytól Heves megyei Kerekudvart nyerte adományban. Neje dániai eredetű Hartvich Teréz, H. Józsefnek ¹⁾ galanthai Balogh Magdolnától leánya (meghalt 1757. febr. 20-án), ki után Pest megyei Abonyban, Barsban Füssön, Óhajon, Valkházán, Porbán és Baróczon szép birtokokhoz jutott, melyeknek azonban egy része utóbb Horváth Teréznek Komjáthy Lászlóhoz történt férjhez menetele által elveszett. Ennek fia

I. József (szül. N.-Szomb. 1734. nov. 20. † ott 1804. oct. 18.) kir. tanácsos és kerületi táblai ülnök volt. Nejétől bellusi Baross Jozefától († 1819. april. 24.) három gyermeke volt, ezek közül

I. Ferencz (szül. 1757. aug. 12. † 1847. sept. 8-án füssi birtokán). 1790-ben a Bars megyei koronázási banderium kapitánya, és ugyanazon megyének 1802--1825-ig négy országgyűlésen követe, az akkori ellenzék egyik kitűnő tagja. Nejétől moysfalvi Gyurcsányi Annától több kiskorban elhalt gyermekei közül csak három nemzett gyermekeket, de ezekből is Imrének Dezsericzky Máriától (kit utóbb bátyja János vett nőül) gyermekei elhaltak.

I. György (szül. N.-Szombatban 1790. † Pest v. Bián 1840.) volt huszár tiszt, és Mária Luiza főhercegnő, és franczia császárné kíséretének tagja Párisban. Nejétől szili Szily Máriától csak a táblán látható két leánya maradt.

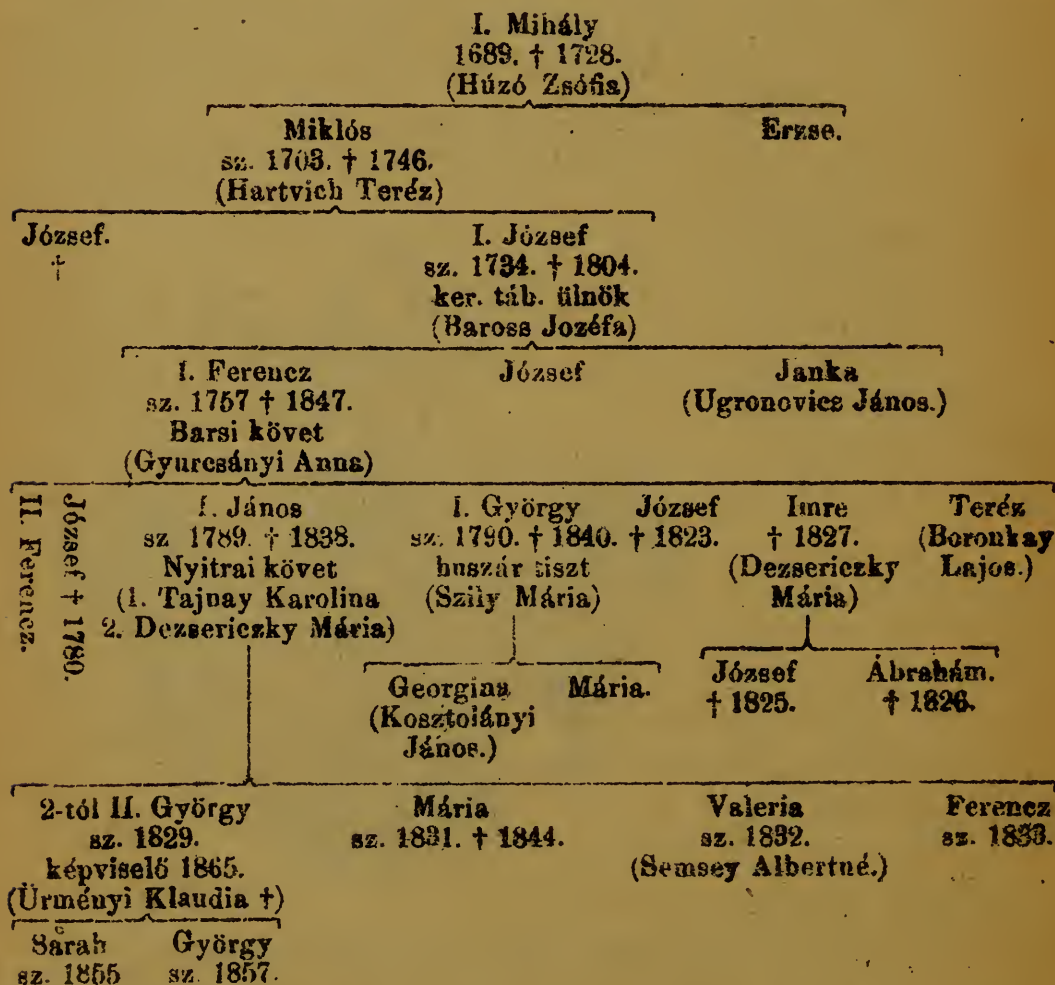
I. János (szül. Füssön 1789. † Czabaji birtokán 1838. oct. 25.) 183³/₄-ban Nyitra megye követe volt. Első neje tajnai Tajnay Karolina magnélkül elhalván, nőül vette öccsének Imrének özvegyét, Dezsericzky Máriát, kitől a táblán látható gyermekei születtek, és ki utóbb báró Majthényi Antal lipthói főispán neje lett. Gyermekei közül

¹⁾ A Hartvich család is N.-Szombatban volt megtelepedve, ott lakott 1685. H. Flórián. Lásd Protocol. Civ. Tyrnav. pag. 182.

II. György, szül. 1829. ápril. 24-én. — 1854-ben nőül vette ürményi Ürményi Claudiát († 1859.) kitől a táblán látható két gyermeke maradt. Az 1865. évi országgyűlésen Nyitra megye egyik képviselője, részt vett 1866-ban a poroszok elleni háboruban, mint önkényes tiszt.

A füzesmegyeri és györgyei Bencsik család nem az elől említett 1637. évi armalisban megírt czímert használja, hanem a következőt, — melyet az előbbi lapon a metszvény is ábrázol; — áll ez egy kék udvarú paizsból, melyben meztelen kardon kettős farkú oroszlán ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot, a balban vörös fehér zászlót tartva, fölötte jobbról félhold, balról csillag látható. A paizs fölötti sisak koronájából két zöld ág között szintén hasonló zászlót tartó oroszlán emelkedik ki. Foszladék mindkét oldalról ezüstvörös.

Benczely család. Nyitra megyében létezett. Alapítója Benczely András, mint agilis 1632. jun. 20-án II. Ferdinánd királytól Bécsben kelt ezimeres levélben nemesített meg, nejével Zsámbokrét

Annával, Dorottya, Anna és Katalin született és leendő gyermekeivel és utódaival egyetemben, mely nemes levél Nyitra megyében 1633. (Feria 3. prox. post primam Dominicam Trinitatis) kihirdettetett.

A család utolsó férfi tagja Benczely János a Hunyady grófoknak ürményi urodalmából Somogy megyébe a kéthelyi urodalomba költözött mint tisztartó 1770. körül, ennek nejétől Grubanovics Zsófiától csak leányai maradtak, nevezetesen Benczely Katalin Podhragyai másként Kozics Istvánné, valamint annak nővéreitől maradéka, kiknél van az eredeti armális is.

A család czímere, — mint itt a metszvény mutatja — a paizs kék udvarában zöld talajon hátulsó lábain álló oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a balban pedig zöld pálma-ágat tart. A paizs fölötti sisak koronájából szintén hasonló oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kardot, a balban szívet tartva. Foszladék jobbról ezüst vörös, balról aranykék.

Bene család. (Nándori). Nógrád megyei eredetű nemes család. Története az I. kötet 290. lapján adatott.

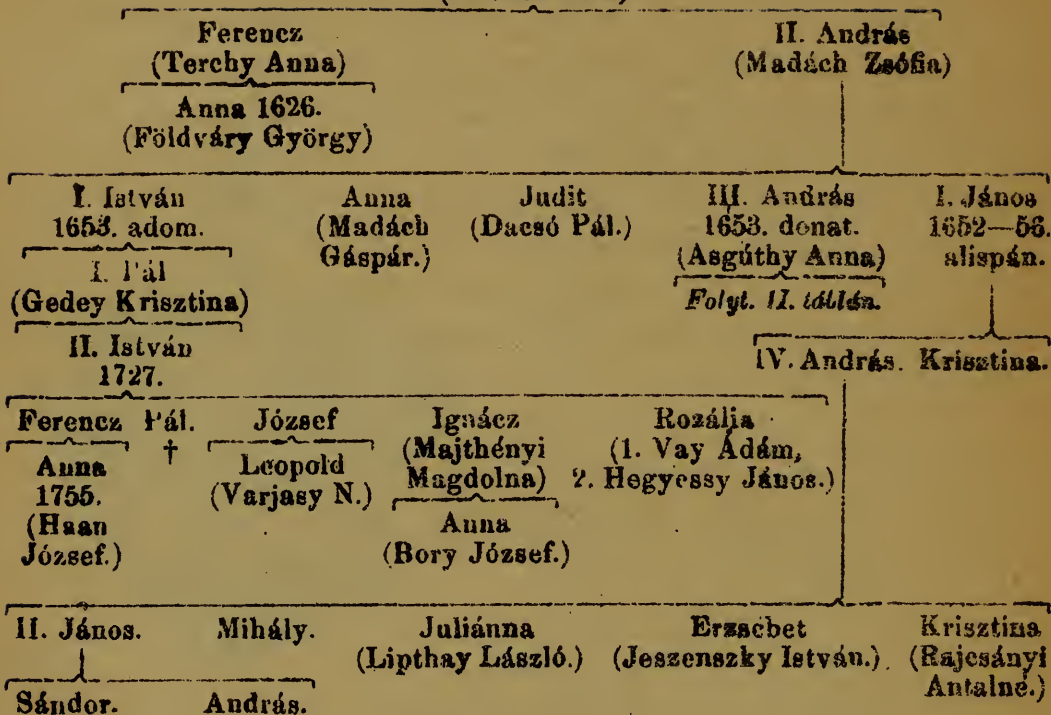
Helyesebben metszett czímere itt látható és következő: a paizs kék udvarában zöld dombon arany korona van, melyből kettős farkú oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont pallost tartva; a paizs fölötti sisak arany koronájából a leírthoz hasonló oroszlán emelkedik ki, kivont pallossal. A paizset foszladék veszi körül.

Teljesebb családfája is I. Andrástól kezdve, ki 1597-ben élt, itt következik:

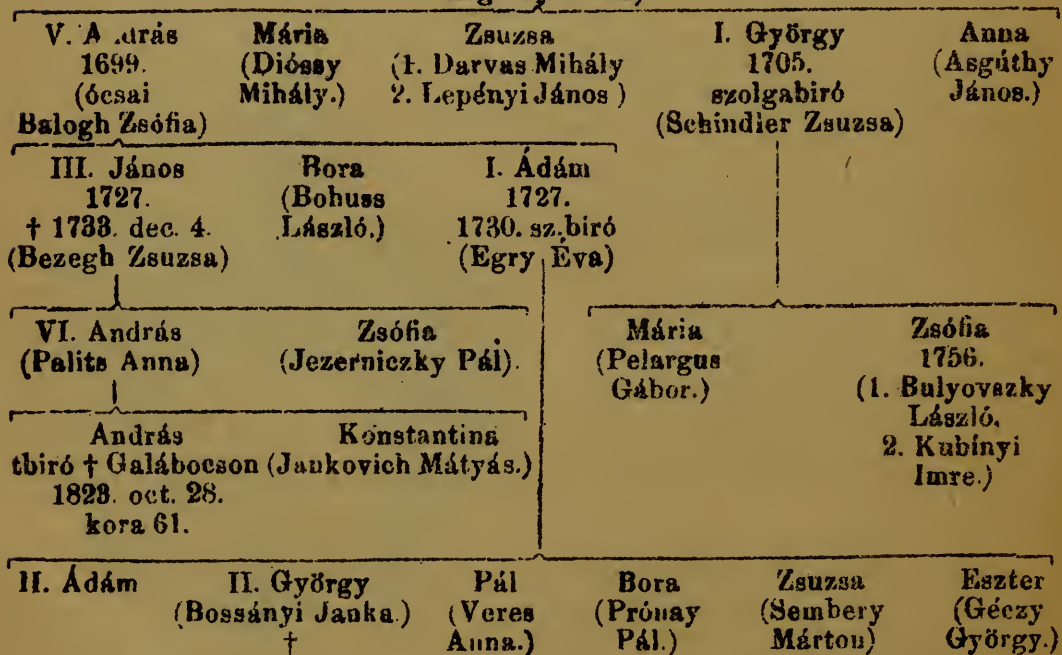
I. tábla.

I. András
K.-Zellőben
1634.
(Kovács Bora)

II. tábla.

III. András
1653. donat.
(Asgúthy Anna)

Beöthy család. (Szlováni) Szaboles, Bars megyékben lakozott, jelenleg Komáromi megyében illetékos. Törzs alapítója beöthi Szlovány Lajos, ki testvéreivel Venczell, Jánossal és Dániellel együtt III. Ferdinand király által 1656. febr. 3-án Bécsben kelt czímeres nemes levélben nemesítetett meg. Czímerök a paizs kék udvarában zöld talajon arany koronából kiemelkedő vörös ruhás, nyesttel prémelt kalpagú magyar vitéz, jobb kezében kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából két kiterjesztett sas szárny között oroszlán emelkedik ki, első lábával kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A most ismert ág Lajosnak Dániel nevű testvérétől származik következő táblázat ¹⁾ szerint :

Beöthy Szlovány N.					
Lajos sz. 1656.	Venczel 1656. közszerző.	I. János 1656. közszerző.	Dániel 1656. közszerző		
				I. István Baraba telepszik	
				II. János katona 1769. public. Szaboles.	
				III. János sz. 1763. † 1809. komáromi lakos (Fülöp Zsófi)	István. 1769.
Zsófia sz. 1789. maj. 11.	Gáspár sz. 1786. † 1864. R.-Komáromban (Kovács Kata)	IV. János sz. 1793. sept. 10. †	V. János sz. 1795. nov. 28. †		
Zsófia sz. 1818. dec. 1. †	Zsigmond sz. 1819. febr. 17. költő, s váltó törv.sz.ülnök (Ferber Karolina)	Károly sz. 1820. † 1864. ügyvéd Győrben. (Anxter Riza)	Teréz sz. 1822 † 1823.	László sz. 1826. † 1857. hum. író.	Gáspár sz. 1834. † 1856.
Zoltán sz. 1848.		Delinke. †	Amanda.		

Dánielnek fia I. István Bars megyébe telepedett, és Tököly Imre tanácsosától Absolon Dánieltől bizonyítványt nyert. Fia II. János az Ujházi ezredben katona, 1769. dec. 13-án fiai részére is nemességét Szaboles megyében kihirdetteti, és erről bizonyítványt kap. Egyik fia

III. János szül. 1763. dec. 3-án. Komárom városába telepedett.

¹⁾ Családi okmányok után közlé Ferber József.

Meghalt Baján 1809. nov. 11. Nejétől ns. Fülöp Zsófiától (szül. 1763. febr. 17. † 1819. jan. 2.) négy gyermeke közül csak G á s p á r fia maradt, ez Léván (Bars vm.) született 1786. jun. 25-én; atyjával Komárom városába telepedvén, ott gabona kereskedést űzött. Meghalt 1864. júliusban. Saját és fiai részére Szabolcs megyétől 1838. mart. 5-én nemesi bizonyítványt vett ki, mely Komárom megyében azon évi június 18-án kihirdettetett. Nejétől Kovács Katalintól, dr. Kovács Pál író nénjétől (szül. 1795. febr. 19. egybekelt 1815. jan. 29.) a táblán látható gyermekei születtek. Ezek közül: Zsigmond előbb Rév-Komáromban ügyvéd, író és ismert költő, majd váltó törv. széki ülnök.

Károly (szül. 1820. nov. 2. † 1864. nov. 21.) ügyvéd volt Győrben és a Győri Közlöny segéd szerkesztője.

Lajos híres humorista író; szül. 1826. május 2-án, meghalt Pesten 1857. május 20-án. A negyedik fiú G á s p á r szintén meghalt 1856. jan. 18-án Lőrintén.

Berendy család. Lásd Böröndy család.

Beretky család. (A. és F.-Beretkei). Gömör vármegye ősi családainak egyike; azon megyei hasonló nevű helységről vévén nevezetét is. A XV. században élt Beretky J á n o stól, ki *Ravaz*-nak is nevezetett, családfája ¹⁾ következő:

János alias Ravaz de Beretk 1475.				
Imre 1513.	Mihály 1513.	Pál 1513.	Gergely 1513.	Zsuzsa 1491. 1513.
János 1566. (Basó Zsófi)	Benedek (Deme Anna)	Demeter	Antal	(sz. e. Barna István)
	András 1598.	Tamás 1595.	Máté másként Kics 1604.	
Jakab.	György 1585. (Zendy Anna)	Gáspár Choltón lak. 1584. göm. sz. bíró (Herény Dora)	Máté 1608. (Bakó Judit.)	
	Mihály 1617. szolgabíró 1620. alispán (Poraneczky Káta)	János 1611–1619. (Soldos Anna.)	György 1611–14. (Saffy Zsófia)	
Ferencz.	Zsuzsa.	Mihály (Herencsy Anna.)	István 1668. (m. Barócz Bora)	
			Folyt. a köv. táblán.	

¹⁾ A Jászói Convent és egyéb oklevelek nyomán Barna Mihály szerkeszte szerint.

István 1668. ki az előbbi lapon.
(m. Barócz Bora)

György 1693.		Zsigmond 1693. (Ragályi Erzsé)		Gáspár 1693. (Ragályi Anna)		
Péter Herényén (Szalay Bora)		Dora (görögöi Bartók János.)		Ferencz Herényén 1731. (Tibay Mária)		Mária (Rácz István.) Bora (Draveczy Zsigm.)
János (Beretky Erzsé † 1766.)		Zsigmond (dálnoki Nagy Erzsé.)		Menyhért 1792.	Erzsé (Beretky Jánosné † 1771.)	István 1792. Mihály † Zsuzsa 1792. (Katona Sándor.)
				Károly 1840.		Mária.

Berkcs család. A II. kötet 26. lapján említve; mihez ki igazításul kell megjegyeznünk, hogy nem halt ki.

Berky család. (A II. kötet 27. lapján). E kihalt családnak alapítói Berky Boldizsár és Gáspár, mint különben is nemesek, Rudolf királytól Prága várában 1584. aug. 14-én kelt ujjitó czimeres nemes levelet kaptak várákban tett katonai szolgálatok és a török elleni harczokban szerzett érdemeikért ¹⁾. Czimerök balról jobbra vont fehér szelemen által rézsutosan kétfelé osztott paizs, a felső jobb oldali kék udvarban pánczélos kar vörös zászlót tart; az alsó vörös udvarban zöld erdéből balra egy vasas lovasvitéz üget ki, kivont karddal, a paizs fölötti sisak koronáján kard hegyén törökfej van, és a kardról jobbra vörösfehér zászló longedez. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Bernády család (másként Bernárdy). Szatmár megyében nemesi gyakorlatban állott György, felsőbányai mécsáros, a nevezett megye insurrectionalis összeirásai szerint 1809-ben 44 éves, fia Sámuel ugyanott és akkor már összeirva. Ennek fia Dániel Besztercezi lakos 1860-ban. Ugy látszik azonban, hogy ezek ivadéakai a Trencsén megyei Csernyánszky vagy Latkóczy családoknak, melyekből egy-egy ág Bernád névvel neveztetett.

Bernáth család. (Bernáthfalvi), melyről a II. kötet 29. lapján van említés; azonban a családfa nincs máig lehozva, ott a 30. lapon álló I. Zsigmondtól kezdve a családfát bővitve így pótolhatjuk, mint a következő lapon láthatni:

¹⁾ Az eredeti czimeres levél a kihalt család egyik leányági utódánál Vares József családi levéltárában őriztetik.

I. Zsigmond
1640—1669.
(Dancs Éva)

III. János 1672—1728. (Kereszter Zsófia)	Anna (Keövér Péter.)	Kata (Szunyogh Ferencz.)	IV. István lak. Erkörsön (1. Somodi Julia, 2. Fráter Éva)
1-től Sámuel (1. Isnak Erzse 2. Hangácsy Klára) Éva (Szentmihályi Pál.) 2-től Anna (Csüry Ábrahám.) István (Fekete Julia.) Sára (Halmágyi Ferencz)			
Meny- hért. I. Zálnokon. Gábor Tamás. Péter. Anna. Zsuzsa. Bora.			
1-től Bora. Sámuel. Sándor. 2-től Antal.			
IV. János 1711. (Péli N. Judit)	Imre (Nyáradi Roza.)	II. Zsigmond (Kandó Anna)	IV. László (1. Olchvári Erzse 2. Bónis Zsófia.)
József. Ferencz. Mária. Judit. III. Zsigmond Ungi követ, 1848. főisp. (Bay Kata)			
Ilona (Buday Miklós.)	Sára (1. Fáy Gyula 2. Pilisy Lajos.)	Kálmán (Gräff Berta.)	Szerafin. Eugenia. Dezső.

A Bihar megyei ágnek nemzedékrendje ez :

Gedeon (Boronkay N.)			
Lajos H.-Pályiban	Teréz (Vay István)	József alispán és követ (1. Halmágyi Karolna 2. Kurányi Amália)	Gedeon (Bónis Karolina)
Vincze N. (Fráter Vincze.)			
1-től Kálmán (Komáromy Jozéfa) 2-től Jozéfa. Ilona.			
Etelka. Gyula (Bernáth Ida) Karolina. Béla Komáromi N. stb.			
Ida (Frater Ignác.)	Mária (Bernáth Gyula.)	N. (Bay Ferencz.)	István (Bernáth Jusztina.)

A II. kötet 32. lapján álló czímer nem a bernáthfalvi Bernáth családé, hanem a báró Bernáthffy-aké, kikről itt alább néhány adat következik.

Bernáthffy család (báró, Olovácz). A család előbbi neve *Bernyakovich* volt. I. Ferencz király korában Bernáthffy néven báróságra emeltetett és a közlött czímert nyerte. Mint említők József kalocsai kanonok volt, testvére Antal ugyanakkor élt. Valószínűleg ennek fia Ferencz ki Lugoson halt meg 1833. febr. 9-én. Leányát szuboticzai Kiss Andor vette nőül.

Bésán család, (szekesői, báró). A kötet. 60. lapján tett közlés helyett a családfa így pótlendő:

		Imre		(gy. Gáál Jusztina)					
Mihály.	Gábor.	István	Ignác.	II. Imre	Károly	Anna	Krisztina		
		kir. tan.			cs. k. kap.	(Buday	(Döry	(Tallán	
		Veszprémi			M. Te-	József.)	Pál.)	Antal.)	
		alispán			rézia r.				
		† 1825.			(Gindly				
		nov. 22.			Klára)				
					b	a	r	ó	k
		Károly.		Lajos.		Ignác.		János.	

Károly volt cs. k. kapitány, és M. Terézia rend vitéze, özvegye Gindly Klára 1829-ben az említett rend szabályai folytán fiainak osztrák báróságra emeltetését eszközle. (*l. Tud. gyűjt. 1829. IX. 121.*)

Bihary család. (Rödi és m. bándi). Törzse Bihary István, bajáki (? : tán bujáki) várnagy, nevezett vár ótalmában szerzett érdemeiért II. Mátyás királytól 1618. mart. 30-án kelt czímeres nemes levelet kapott nejével Niereő Katalinnal és két nővérével Bihary Ilona és Annával együtt. Czímerök a paizs kék udvarában ágaskodó grif, első jobb lábával buzogányt, a balban keresztes alnát tartva. A paizs fölötti sisak koronájából hasonló grif emelkedik ki.

A szerző Istvánnak fia I. Sámuel, ennek Ajtay Máriától ismét II. Sámuel, ki Szatmár megyéből Erdélybe telepszik, és Baróthi Krisztinát vévén nőül, Pataikán, Ajtonban, Rödön (Kolos vmgyében), úgy Péterlakán és Hariban A. Fejér megyében birtokot kapott. A kuruczok által öletett meg, egy általa növelt szolgálja hűtlensége és árulása folytán, midőn rödi birtokára utazott. Maradt két fia III. Sámuel és I. Sándor.

III. Sámuelnak fiai János és Miklós a kir. táblán tett törvényes gyakorlat után magtalanul elhaltak.

I. Sándornak nejétől Némethy Zsófiától utódai így ágaztak le:

		I. Sándor		(Némethy Zsófia)			
József	IV. Samu.	II. Sándor	Antal	Zsuzsa	Éva.	Bora.	
Teréz	†	† 1820. kora 75.		(1. Békesy	†		
(Szigethy		(Miksa Erzse)		2. Füley István.)			
Györgyné.)		Imre		János † 1860. kora 73.			
		Kolos v. sz.biró					
		1848.					
		(Kendeffy Polexin)		III. Sándor	Ágnes.	Teréz.	Zsuzsa.
				m.-vásárhelyi			
				ref. tanár			
				(Adrian Julia)			
Károly.	Imre.	Gyula.	Erzse.	Hessen.Darmstadtból.			

E családhoz számítá magát *m. bándi* előnevű Bihari Márton, 1845⁵/₇-ben Zaránd v. követe, meghalt 1856-ban.

A főlebb említett bajáki vár alatt valószínűleg a Nógrád megyei Bujáki vár értendő. Ez esetben tán valami vérközösség létezett ezen Bihary, és azon felhevízi Bihary család között, melyből felhevízi Bihary Fülöp Nógrád megyei Horpács helység és Berki pusztabéli birtokra 1577-ben adományt nyert. Ennek tán fia Bihari Ferencz, kinek váradi kuriájába vitetett Báthori Gábor meggyilkolt teste 1613-ban ¹⁾. Bizonyosan utóda pedig Fülöpnek Ferencz, kinek leányát Zsuzsánnát Ferenczy Pál vette nőül, s kinek utódai Berki miatt ismét pereltek. A felhevízi Bihary család báróságra is emeltetett.

Ugyan csak e család utódainak mutatkoznak Mihály, kinek Sárközy Ilonától fia ismét Mihály, (1670. táján) kinek leánya Anna Hyros Jánosné. Más ágról Bihary István Panolay Erzsé férje, Konkoly leány utód.

Birly család. A Schveicz baseli cantonjából származtatik, hol többi közt a mult század végén Birli Gergely, Landamman a francziák ellen általános népfelkelést rendezvén, Massena tábornok rende-

letére ló mellé köttetve hurezoltatott, és börtönbe vettetett, hol a 80 éves agg meghalt. Családja elszóledvén, egyik fia Jakab elégséges vagyonnal ellátva, hazánkba Bács megyei Hodsák helységbe telepedett. Több gyermeke közül Florián-Ede az orvosi tudományokra adván magát, és ezeket Bécsben végezvén, a Pesti kir. Egyetemenél 27 éves korában a szülészeti tanszékre tanárul neveztetett. Többször az orvosi kar dékánja, 1842-ben az egyetem magnif. Rectora volt és egyszersmind kir. tanácsossá nevezetett. Érdemeiért 1823-ban magyar

nemességgel jutalmaztatott. Ekkor nyert, négy felé osztott paizsú címere itt látható. Egész életét serénység, becsületesség, egyszerűség és takarékoság jellemezte. Pesten több házat, Nyitra megyében Nagy-

¹⁾ Engol, Monumenta 358.

Biliczen és N. Zsambokréton szép részbirtokokat szerzett. Meghalt 1853. nov. 28-án, kora 64. évében typhusban, mint Pest egyik külvárosának pincze lakában egy szegény nő körül teljesített orvosi működésének áldozata. Első nejétől Staffenberger Teréztől gyermekei: 1. Flóra Kvassay Ferenczné, 2. Leopoldina Rosty Zsigmondné, 3. István (szül. 1823.) nagy-biliczei birtokos, a balatoni yacht-club igazgató tagja. Második nejétől Schedius Krisztinától gyermekei 4. Ede (szül. 1833.) külföldön utazott 5. Lajos (szül. 1845.) kitanult gazda, lakik N.-Biliczen, nőül vevén 1859-ben Ghyczy Annát. 6. Krisztina.

Biróczy család. Nyitra vármegye egyik ismertebb családja, tagjai nagyobbára megyei hivatalokat viseltek. Nehány tagjáról a II. kötet 112. lapján tétetett említés. Trencsén megyében már 1681-ben élt Ádám.

Czimere a paizs kék udvarában férfikar irótollat (nem kardot) tart, melyre kígyó tekerődzik. A paizs fölötti sisak koronáján szintén könyöklő kar, kígyóval körül övedzett kardot tartva. A czímer metszvényben itt látható.

A család tagjai közül Ferencz 1836-ban megyei árvák ügyésze, Imre aladószedő, hasonlóan József 1840. körül. Ágoston karkováni plebános 1857-ben.

Biróvszky család. Nyitra és Bars megyei család; a nemes levelet János és Miklós kapták 1717. apr. 22-én. A II. kötet 112. lapján közlött hiányos czímer helyett itt közöltetik metszvényben s kiigazítva a czímer. A paizs kék advarában hármashalmon egy lábával követ tartó darú áll; a paizs fölötti sisak koronáján két elefánt ormány között könyöklő kar nyugszik, zöld ágat tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A családból az említetteken kívül György 1728 † 1740. nyitrai kanonok volt.

Bittera család. (másként Varga, de Hidéghét). Pozsony megyei család, hol Ferencz 1817-ben ügyvéd volt. Sándor 1846-ban katona, Ferdinand beszterczei megyei pap. stb.

Blaskovich család. (Ebeczki). A II. kötet 122. lapján hiányosan és határozatlanul volt közölve. Hiteles adatok nyomán története és családfája következő: alapító-törzse Blaskovich Sámuel a neo-aquistica korában ügyvéd, gróf Koháryak jószág-igazgatója, Grassalkovics gróf sógora, mint az idézett helyen említők: 1712-ben kapott czímeres nemes levelet, majd Nógrád megyei Ebeczki birtokára nádori adományt, honnan a család elő nevét írja. Ivadéka következő:

Sámuel
1712—1736.

(Grassalkovich Judit)

László.	Bora (Kostyán Imre Pest várm. szolgabíró.)	Ilona (Jezzenszky Mihály Pest v. szbíró.)	Anna-Mária (rátóti Magócsy János.)	Erzse (Konkolyi Thege János.)	I. József 1742. Hont vár. alisp. (Dacsó Anna)
---------	---	--	---	--	--

Pál tábornok † 1803. (báró Reizenstein N.)	Márton 1766. Hont várm. szolgabíró. †	Mihály. †	Renata (Pyber Benedek.)	Ferencz.	Zsuzsa.	Teréz (Gyucsányi Ignác.)
--	---	--------------	-------------------------------	----------	---------	--------------------------------

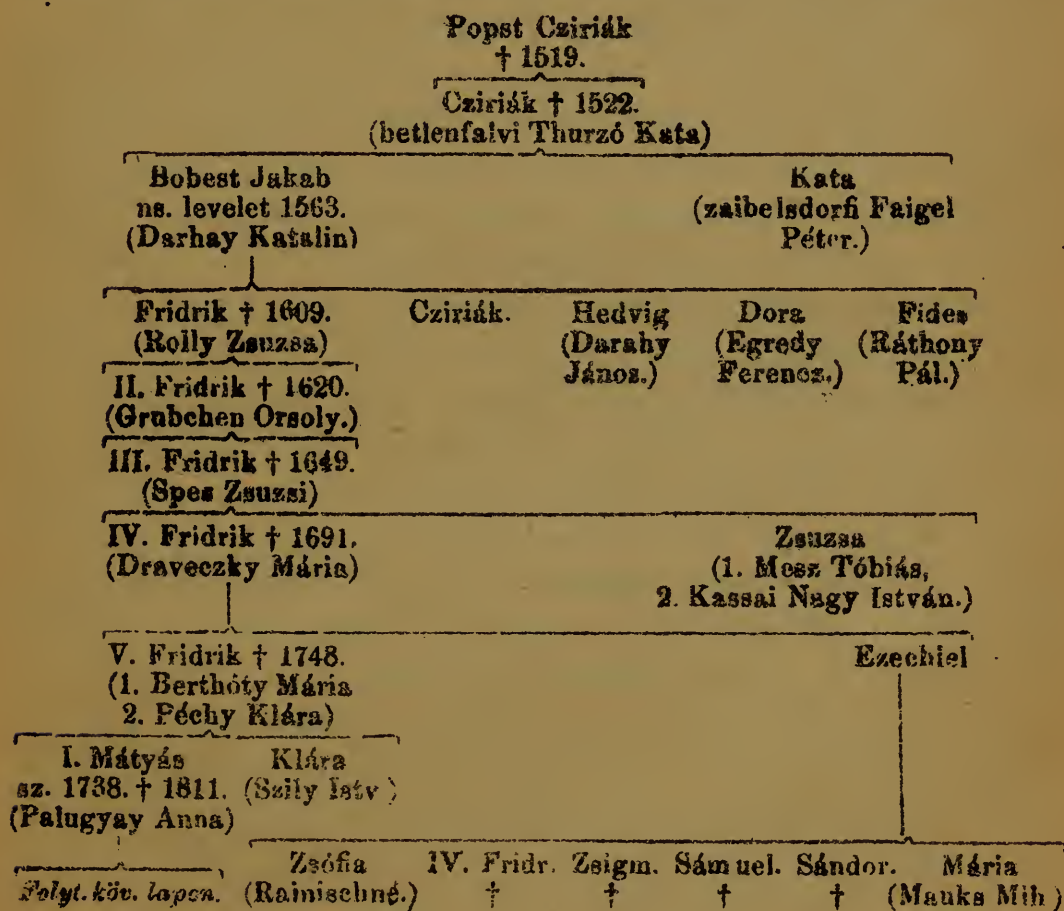
József
(Fáy N.)

Bertalan Biharban † 1858. (Almásy Erzse)	Pál v. kapitány Honti képviselő 1861. (1. Etthre N. 2. Bárközy Janka 1845.)	Gyula † Hovesi alispán (Patay Fáni) Gyula.	László (1. Etthre N. 2. Sopronyi Simonfi Bora.)	Amália (Kállay István.)	Anna (Edelspacher Mátyás.)
	József (Latinovics Malvin.)	Antal.	Nina (Máriássy Béla.)	Malvin.	

Sándor.	Bertalan (Kárász Irén.)	István (Rónay Amália.)	Miklós (Edelspacher Mária.)	Ernö.	Anna † 1858. (Huszár István.)
---------	----------------------------	---------------------------	-----------------------------------	-------	----------------------------------

Bobest család. (Zithaviai). Szepes megye régiebb nemes családainak egyike és azok közül való, melyek mint a családi tudosítás mondja, a XV. század elején a Thurzó, Henkel és más családokkal a Szepességbe, különösen Lőcse városába leginkább Szász-ország Zithau városából költöztek, mely utóbbi városról vette a család előnevét is.

A család neve szepesi német kiejtés szerint Popst néven is fordul elő a régi okmányokban, és így találjuk már annak egyik őst, Popst Fridriket 1402-ben a „*Congregatio SS. Corporis Christi*“ társulat tagjai között. Lőcse városának 1550-ben levéltára egy részben elégvén, a XV. század végén találunk ismét a család egyik tagjának emlékére, t. i. midőn 1494-ben II. Ulászló magyar és Albert lengyel királyok Lőcsén találkoztak, akkor Wagner szerint az egyik király a Thurzó-k házában, a másik Popst Czirják házában volt beszállásolva. E Czirják ama Fridriknek unokája lehetett. Nevezett Cziriak, több ízben Lőcse város bírása volt, a város részéről II. Lajos királyhoz mint küldött útközből halt el 1519-ben, és a Lőcsei n. templomban a Thurzók sírboltjában temettetett el. Popst Cziriáknak fia II. Cziriák a bethlenfalvi Thurzó családba nőstülve, ezen összeköttetés, a gazdag Fugger-okkali sógorosodás emelé a családot. Azonban míg Cziriák neje Thurzó Katalin végrendelet folytán Thurzó Elek örököse lett, Cziriáknak fia Jakab, állítólag a Thurzó-féle anyai birtokot sógora Faigel Péter nejének Thurzó nejének hagyta. Elöl említett Popst I. Cziriáktól a család következőleg terjeszti elé nemzékrendét:

I. Mátyás, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1738. † 1811.
(Palugyay Anna)

Karolina (Horváth Tade.)	Márk 1810. (Tahy Mária)	Klára (Budaházy Péter.)	II. Mátyás † 1848. (Kubinyi Klára)		
István sz. 1806. (1. levkőczy Horváth Bora, 2. Berthóty Paulina)	Klára (Bencsik Antal.)	Antonia (Bencsik József.)			
Mária (Berthóty Kornél.)	Ánna (Both István.)				
Anna Clotild sz. 1809. sz. 1809. apáczna. (1. Ber- zeviczy István, 2. Kántor Fer.)	Erzse sz. 1812. (Merecz Pál.)	Lajos-Sándor sz. 1816. kir. tanács. ker. tábl. üln. (Kerekes Amália)	Manó Klementin sz. 1819. (Máriássy Szepes v. Jeromos.) törv. sz. ülnök.	János sz. 1829. (Jám- borszky Natalia)	Mária *) sz. 1831. (Merecz György.)
				Erzse sz. 1864.	
Mária sz. 1861.	Hona sz. 1862.	Nep. János sz. 1864.			

*) II. Mátyásnak még hat kis korban elhalt gyermeke volt, u. m.:
Etelka, Ede, Natál, József, Janka és Mátyás.

A családfa szerint Cziriáknak volt fia Jakab, ki a katonai pályán mint több vár védője s várnagy, szerzett érdemei tekintetéből 1563-ban I. Ferdinánd királytól új czímeres nemességét megerősítő levéllel diszitetett föl; ¹⁾ és czímere ekkor a Thurzó családéhoz hasonló oroszlanynyal és három rózsával szaporítatott.

I. Jakabnak egyik fia Cziriák az uralkodó ház híve és a hadi pályán vitéz, magtalanul halt el. Testvére I. Fridrik Lőcse városának tisztviselője volt, meghalt 1609-ben. Roly Zsuzsánnától fia II. Fridrik több ízben Lőcse bírája és tanácsnoka volt. Lőcse városának akkoron igen ritka, derék (saját es. czímerével ellátott) orgonát készített; mint gazdag és befolyásos férfiú a Lechniczi és gibeli urodalmakat és Mengus falut bérben birta, Bethlen Gábornak többször küldetéseken alkalmazott híve volt, és ez által 1620-ban minden polgári hivatal viselésének terheitől felmentetett. Fia

III. Fridrik szintén Lőcse város tanácsnoka volt; meghalt 1649-ben. Fia IV. Fridrik nőül vevén 1671. körül Draveczy Máriát, ez által utódai Draveczen örökösödtek, és Lőcsei birtokukat eladván,

¹⁾ Kiadva Hazai okmánytár. II. köt. 452. lapján.

nevezett anyai birtokukba telepedtek. Ennek egyik fia V. Fridrik mint kapitány Rákóczy alatt szolgált, és Nedecz várát 1709-ben a császáriak ellen védelmezte, azonban a vár ostrom által bevétetvén, fogságba került, és csak nehezen szabadúlhatott meg a halálbüntetéstől. Utóbb kegyelmet nyert. Első nejétől Berthóty Máriától gyermeke nem lévén, nőül vette Görgey István özvegyét Péchy Klárát. Fia

I. Mátyás (szül. 1738.) esküdtségtől kezdve, mint al- és főszolgabíró késő öregségeig a megyénél tisztviselősködött, míg 1811-ben draveczi jószágán tűz alkalmával a lángok közül nem menekülhetvén, áldozata lett. Nejétől Palugyay Annától két leánya, két fia maradt. Idősb fia Márk mint megyei esküdt fiatal korában halt el, hagyván maga után két leányt és egy fiút Istvánt. Az ifjabbik fiú II. Mátyás szintén megyei pályán szolgált, mint esküdt, al- és főszolgabíró és nemesi pénztárnok egész haláláig 1848-ig. Számos tagú családjában jelenleg élnek:

Lajos-Sándor az egri volt cs. kir. megyei törvényszék elnöke, 1861-től kir. tanácsos, és a dunántúli kerületi ítélő tábla közbírája.

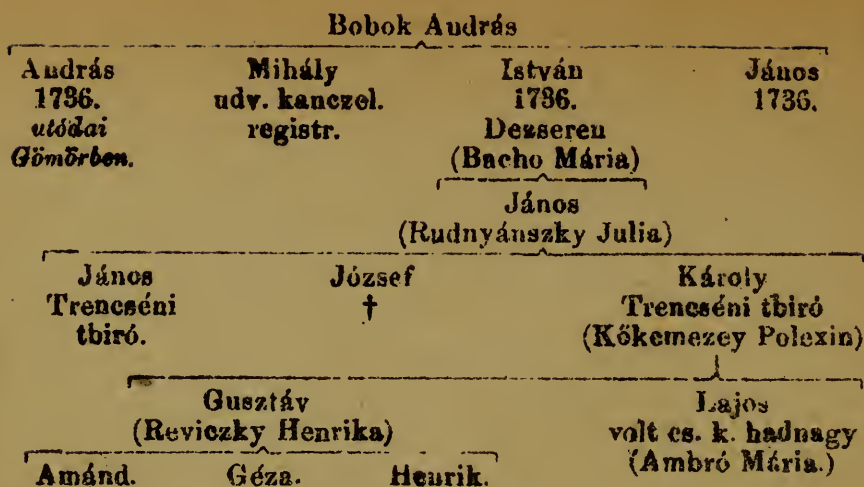
Manó Szepes megyének volt levéltárnoka, később állam-ügyész, 1864-től törvényszéki ülnök.

Nep. János telekkönyvi előadó.

A család czímere a fenebb érintett czímeres levél szerint négy felé osztott paizs, melynek 1-ső vörös udvarában arany koronán ketős farkú oroszlán, a 2-ik arany udvarban fekete horgony; 3-ik arany udvarban három piros rózsa; a 4-ik fekete udvarban egy szelemen látható. A paizs fölötti sisak koronájából félig arany, félig fekete mezben szerezsen emelkedik föl, mindkét két kezében egy fekete sas-szárnyat tartva. Foszladék jobbról aranyveres, balról aranyfekete. Az 1-ső és 3-ik udvar alakzata a Thurzó czímerből kölcsönzöttnek látszik.

Bobok család. Trencsén vármegyei nemes, és ott Dezseren birtokos.

Azenkívül, mik a II. kötet 125. lapján íratlak; a családról következő hiteles adatokat közölhetjük. Trencsén megyében az 1736. évi nemesi vizsgálatkor Bobok Mihály mint a m. kir. udv. kancellária registratora, továbbá testvératyafiai András Dezseren, István Egerben, és János, mindnyájan Andrásnak fiai voltak ismeretesek. Ezen ágnak nemzékrendje a következő lapon látható.

Egy másik ágból származtak Juliánna Fejér megyében Végh Ignáczné és testvére József 1753-ban Zala vármegye jegyzője, kinek nejétől Rajky Máriától leánya Anna Bubla Lászlóné volt.

A család csímerét itt a metszvény mutatja, a paizs felső részében vörös udvarban menő oroszlán látszik, fölötte jobbról csillag ragyog; az alsó rész két rézsutos oldal vágással három udvarra oszlik, a két felsőbb szegletes kék udvarban fehér galamb, fel-emelt szárnyakkal csőrében zöld ággal, látható; az alsó közép arany udvarban zöld talajon zöldfa magaslik. A paizs fölötti koronán két elefántorrmány között szétterjesztett szárnyakkal csőrében zöld galyat tartó galamb szemlélhető.

Boczkó család. (Zaszkali). Eredetileg Erdélyi család, itt érte a megnemesítés Boczkó Jónást, ki 1698. márt. 12-én I. Leopold királytól maga, és bátyja Ágoston és Zakariás, úgy öcsesei: Sándor, Tóbiás és Gábor részére címerez nemes levelet nyert, mely Gyulafejevárott az erdélyi három natio jelenlétében azon évi június 7-én Alvinczy Péter ítélőmester tanusítása szerint kihirdettetett. Azonban Erdélybe valószínűen Magyarhonból szakadtak; legalább említett Ágostonról is azt jegyzé meg Apor Péter¹⁾, hogy „ex Hungaria.” Ugyan csak ez Ágoston a címerlevelet 1699. jan. 20-án a gyula-

¹⁾ Synopsis Mutationum 270.

fejérvári káptalan hiteles átiratában Sáros vármegyében hirdettetete ki. Jónás főszerezőnek fia Pál Árva megyében 1732-ben esküdt, visszatért 1734-ben Erdélybe. Tóbiás Árva megyétől 1742-ben mint Pest megyébe telepedett, vett ki nemesi bizonyítványt.

A családja következő:

Boczko N.

Ágost. Zakariás 1698. A-Kubínban.	Jónás 1698. szerző Pál 1734. árvai esküdt vissza Erdélybe	Sándor 1698—1700. (Skrabák Dora.)	Tóbiás 1698—1742. Pest vm	Gábor 1698.		
Mihály 1740. vulgo Turóczy (Petry Mária)	Miklós.	Eva.	János 1740. vulgo Paszám (Skrabák Kata)	Gábor Hontban.		
Sándor (sz.-annai Almann N.)	Dániel (Sztrenik Zeuzsi)	József. János Turóczy nev. (Schucz Mária.)	Ilona Zeuzsi (Reisz N.)	Mátyás (Pukala Kata)	Ilona (Ranosztay János.)	Kata.
Sándor Medzihradnán †			Mihály katona.			
András (1. Pukala N. 2. Baligha Duda)			János (1. Zsoszko N. 2. Mucha Sedo)	Mihály (Mucha Kata)		
Kata (Szareny N. A.-Kubínban.)	András Lapujtőn kertész.	Ilona (Trenkőczy Mátyás.)	Mihály 1825. Dudro (Podzabány Zsófia Mihály. Zsófia.			
Zsuzsa. Mária. Anna.	János (Kleny Zsófia)	Mihály. András. Kata. Zsófia.				
Zsuzsa. Mihály. Mária.						
János (Trenkőczy Mária)	Mikály (Tomaska Kata)	Zsuzsa (Matuska.)	Kata (Machay.)			
János Mihály. Mária. Zsuzsa.	Mihály Pál. Zeuzsi. Zsófia. János.	Mária.				

A táblán állók közül Sándor 1696-ban lovas insurgents. Ezen kívül Árva megyében eléfordulnak:

1759-ben Boczko Péter és fia Mihály, 1765-ben Mária Dubovszky Andrásné. 1761-ben Jakab, ki M. Terézia király saszonny alatt fejvesztés alól felmentetett,

Dániel szül. 1751-ben Demendiczén, meghalt mint szarvasi ev. lelkész 1806-ban: fiai Sámuel szül. Szarvason 1797. jul. 1-én kir.

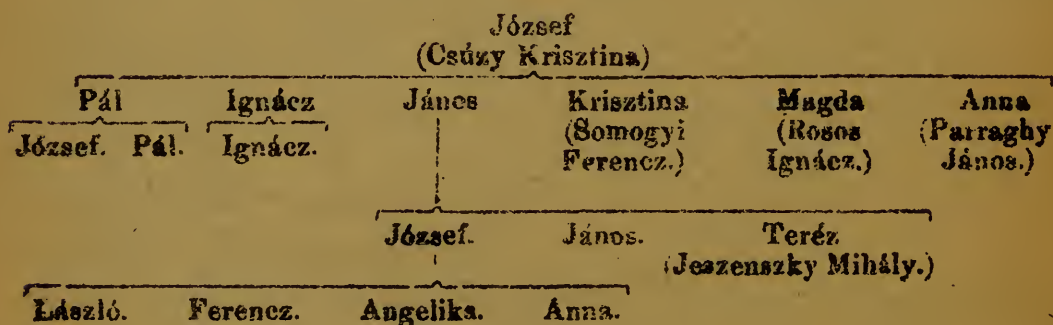
táblai ügyvéd és a Podmaniczky bárók ügyéaze. és Károly 1840-ben Békés megyének szolgabirája.

Ugyan e család tagja Boczkó Dániel az 1861. és 186²/₆. évi országgyűlésen Békés-Csabai képviselő.

A család czímere, — mint itt látható — a paizs kék udvarában zöld talajon álló vörös ruhás magyar vitéz, fején tollas, prêmes vörös kucsmá, vállán bő mente lóg, jobb kezében fegyverét tartva, a paizs fölötti sisak koronáján jobb lábával kövecset tartó daru áll. Foszladék jobb oldalról arany vörös színű, baloldalról ezüst kék színű.

Bogyay család. (Vár-bogyai). A II. kötet 154. lapján csak néhány tagja lévén említve, egyik ágának leszármazása ez:

Bohus család. (Bohusfalvi, pethőfalvi, s világosi). A Bohus család eredetileg Liptó megyéből származik, és előnevét azon megyei Bohusfalva másképp Biharfalváról írta, míg a Zólyom vármegyei ágazat ezen utóbbi megyei Pethőfalváról vette nevét. A nemzetség egyik ágának nemzékrendje ¹⁾ a következő lapon látható:

¹⁾ Rajcsányi, Geneal. Deduct. I. 53 Vay L. német hívség. V. ö. e munka II. 155. l.

András 1650. k.
B. de Bohusfalya

I. Dániel
turdosíni harminczados
(1. Pongrácz Zsófia,
2. Motesiczky Bora)

1-től Zsófia (práveniczi (Bossányi Mihály.)	Éva (Pongrácz Miklós.)	1. Ádám 1690 (1. Bossányi Zsuzsa, 2. Rády Zsuzsa)	N. (Palu- gyainé.)	N. (Jászberé- nyiné.)	2-től András jesuita.
---	---------------------------	--	--------------------------	-----------------------------	--------------------------

II. Dániel.	II. András.	II. Ádám.	2-től László Aradon. (Bene Julianna)	Mátyás. (Pribék Ferencz.)	Zsuzsa (Kelessy Gábor.)	Éva (Kelessy Gábor.)	Bora (Turánuszky Sándor.)	Erzse (Malatiaszky Gabor.)
-------------	-------------	-----------	---	---------------------------------	-------------------------------	----------------------------	---------------------------------	----------------------------------

Franczka (1. Balassovich 2. sz. k. Cseh Miklós.)	Kata 1740. (Beliczay Ádám.)	Imre 1755. czim. lev. (Kelessényi N.)
--	-----------------------------------	---

I. János (Urbányi N.	Antal őrnagy nőtlen.
-------------------------	----------------------------

II. János Arad v. fősz.bíró (Béra Anna)

III. János Arad v. főisp. (Szögyény Antonia csill. k. hölgy)	Mária.	Emília.
---	--------	---------

Zsigmond (Vásárhelyi Julia)	István.	László.
János.	Ilona.	

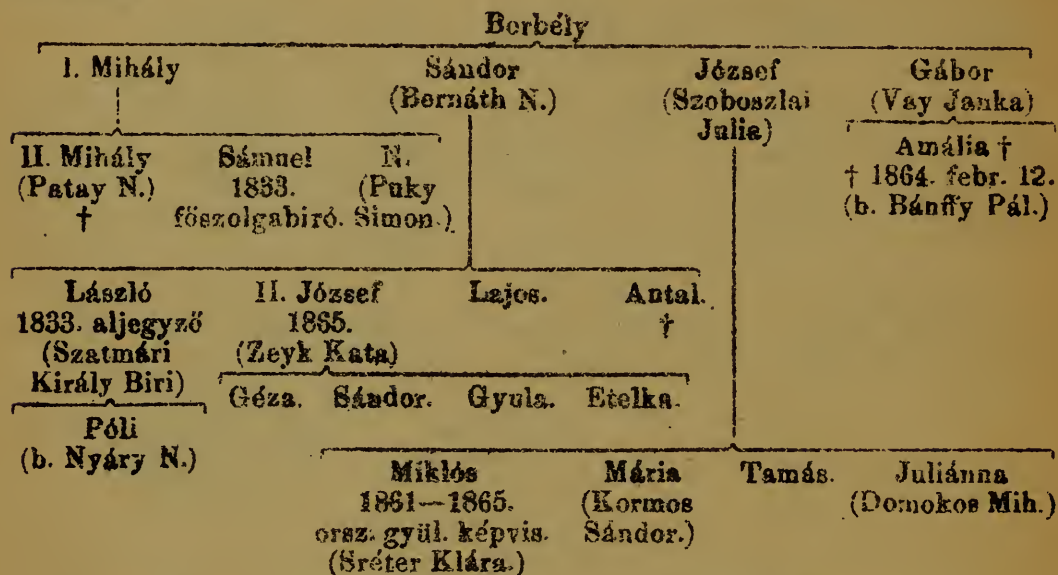
A családfán álló László Arad megyébe telepedett, ennek fia Imre, herczeg Grassalkovicznak volt jog igazgatója, 1755-ben új czímerlevelet szerzett a II. kötet 155. lapján második helyen látható (kék udvarban sárkány) czímerrel. Fia I. János szerzé adományban Világost, honnan a család ez ága előnevét írta. Családja Arad megyében főbb hivatalokat viseli, míg III. János Arad megyének 1848-ban főispánja volt. Gyermekai és unokái a táblán láthatók.

Nincsenek a táblán Sámuel, kinek Dessewffy Erzsébettől előbb hajniki Bezzegh Jánosnétól fia Dániel 1764-ben híres ügyvéd, nejétől óvári és sz.-miklósi Pongrácz Évától nemzé Katalint Pongrácz Boldizsárnét. Továbbá István, kinek Bezzegh Annától gyermekei Péter és Kata Tihanyi Imréné voltak. — Végre János 1730-ban gr. Csáky Zsigmondnak jog-ügyvéde.

Liptó megyében Tornóczon is székelnek még e családnak tagjai.

A II. kötet 155. lapján fölül álló czímer e család régiebb, vagy csak egy ágának czímerét képezi.

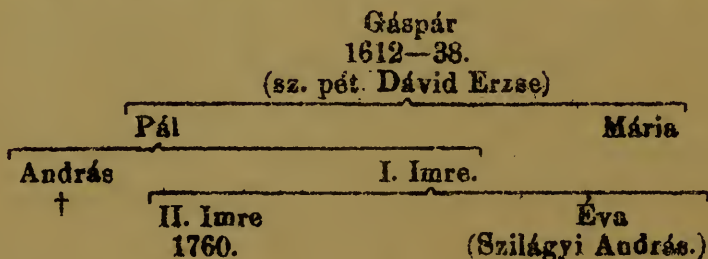
Borbély család. (Roffi). A II. kötet 165. lapján említett roffi Borbély család Heves megyei Roff helység nagyobb részét jelenleg is bírja. — Családfáját csak e század elején élt négy testvértől kezdve ismerjük:

Gábornak ága kihalt, leánya Amália mint gyermektelen, örökbe fogadta b. Bánffy Józsefának gr. Bethlen Sándor nejének leányát Cornéliát gr. Waldeck Frigyesnét.

A család mult században élő tagjai közül említhetjük: B. Sárát Pély-Nagy Istvánnét 1777-ből; — egy másik Borbély leányt 1780-ban Bárczay Györgynét. — 1790-ben élt B. Mihály, kinek neje Nadányi Erzsébet volt; és ki tán atyja volt a föllebbi négy testvérnek.

Borcsiczky család. (Borcsiczi és Drietomai). Trencsin vármegye régi adományos nemes családja, róla a II. k. 270. lapján tett említés. A XVII. század elejétől néhány ágon nemzékrendje az:

A II. köt. 171. lapján említett István Trencsini volt követ, Drietomán szül. 1783. oct. 8-án.

Dénes pozsonyi volt híres jogtanár Nagy-Károlyban született 1866. oct. 9-én

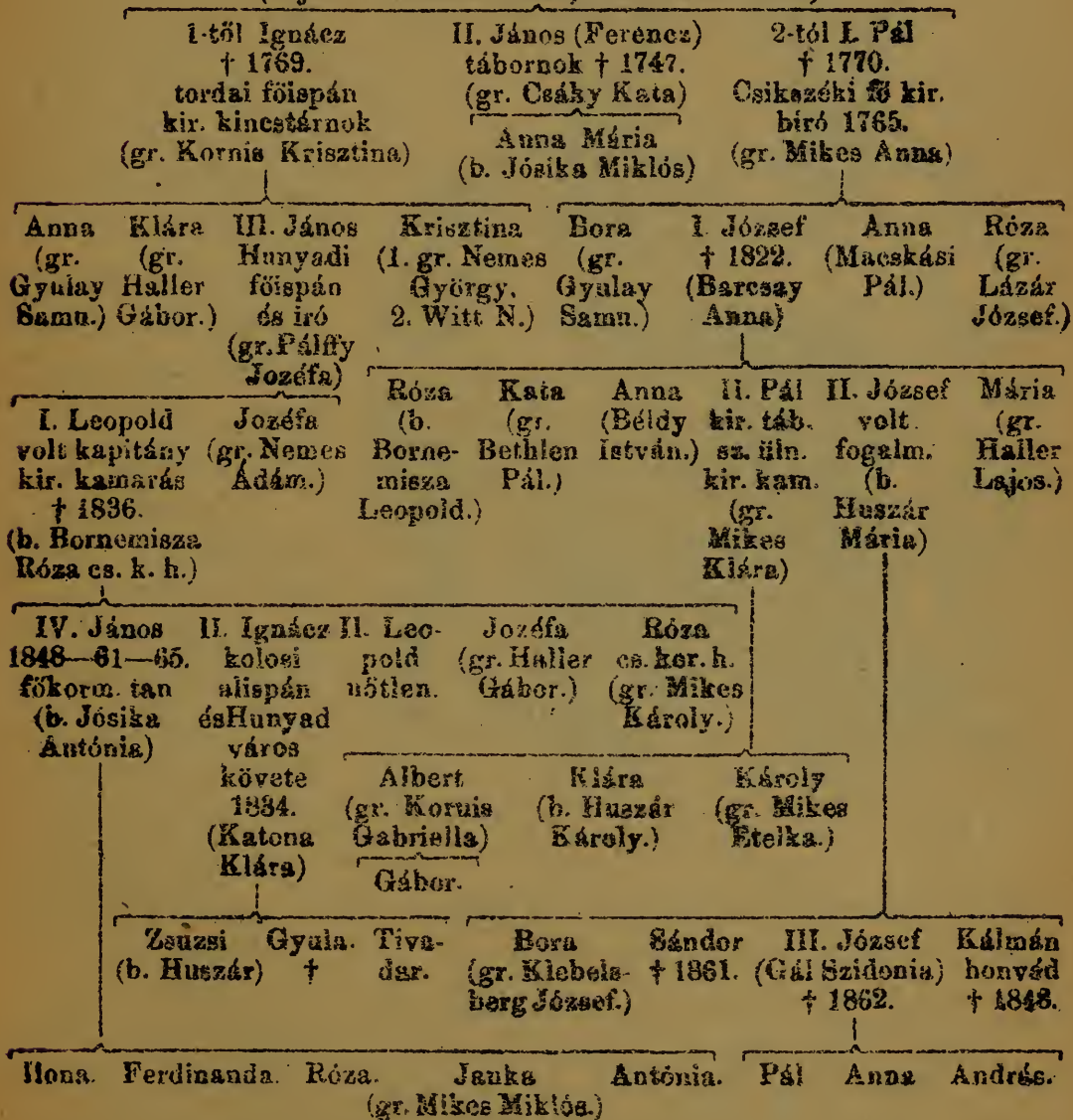
A Zbisko család alapítója is 1498-ban Borecsiczky volt, névszerint György.

Bornemisza család. (Kászóni, báró) Erdély egyik nevezetesebb családja. Mikép szakadt ki eredeti helyéről, a székely Csik-szék-ből, mint emelkedett föl megalapítója Kászóni János, ki III. Károly király fölleptével erdélyi udvari al-kanczellár volt, mint vette fel a *Bornemisza* nevet és szerzé a báróságot? — mindezt e munka II. köt. 181—183. olvashatni. Ugyanott áll a családfa is, mely csak némi bővítéssel s a sajtó hibák kijavításával itt újra következik:

I. János (József)

országos cinök és alkanczellár,

(nejei: 1. Bodoni Klára, 2. b. Haller Bora)

A család tagjai mily hivatsalt, méltóságot viseltek, nagyobbára itt a családfára jegyeztük, és az előbbi kötetben is elmondtuk.

I. Ignác z tordai főispán, majd kir. kincstárnok volt. († 1769). Fia III. János Hunyadi főispán és író. Ennek fia I. Leopold kapitány. 22 éves korában Belgrád alatt megsebesülván haza jött, utóbb kir. kamarás lett. Meghalt (nem 1806. hanem) 1836-ban. Ennek legidősebb fia IV. János 1848. előtt főkörmányszéki tanácsos, 1861-ben újra az; az év végén lemondván, 1865-ben ismét beléptetett. Testvére II. Ignác z az 1834. évi erdélyi ország gyűlésen Hunyadváros követe és Kolos megye alispánja volt.

I. Pál Csik-széki fő kir. bíró († 1770) Fia I. József meghalt 1822-ben. Ennek fiai II. Pál és II. József. Amaz egy ideig kir.

száml. ülnök, utóbb kir. kamarás. Utóda a táblán láthatók. II. József ifjabb korában kir. főkörmányszéki fogalmazó volt. Fiai közül III. József főhadnagy, utóbb honvéd volt, Kálmán († 1848.) szintén honvéd volt.

A család bárói czímere, — mint azt a család jogi ügynök, kadicsfalvi Török Antal hitelesen közölte, és itt híven a metszvény is ábrázolja, öt részre osztott paizs: az

1. vörös udvarban zöld hegyen koronából ezüst kereszt nyúlik föl. a 2. kék udvarban ezüst csillag ragyog; a 3. kék udvarban ezüst rézsútos szelemenen három arany csillag fénylik; a 4. vörös udvarban zöld talajon fehér pellikán fiait melle véreből szoptatja. Az 5. (alól középső) fehér udvar allján vízben hattyú úszik. A paizs közepét kisebb koronás paizs foglalja el, melynek arany udvarában kétfejű fekete

sas szétterjesztett szárnyakkal látható. Az egész paizs fölött bárói korona van, azon két koronás sisak, a jobb oldaliból két sasszárny között fehér kereszt emelkedik föl, a bal oldaliból két elefánt ormány között arany csillag ragyog. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst-vörös. A paizst jobbról oroszlán, balról grif (telamonok) őrzik.

Bornemisza család. (pécsi, kálnói jelenleg Ádámföldi) Sáros vármegye ismertebb birtokos családainak egyike. Eredetéről s némi történelmi viszonyairól a II. kötet 176. lapján van említés; itt a család törzsétől Gergelytől kezdve (Gregorius literatus Bornemisza de Quinque-Ecclesiis) kiegészített családfája ¹⁾ következik:

Gergely
egri várnagy
(1. Fighedi alias Oláh Erzsé,
2. Sygher Dorottya)

György (1. Semsey Margit 1590. 2. Berthóty Judit 1603.)	Anna (Szemere Sebestyén.)	János 1575. <i>de Kálnó.</i>	Órsolya (1. Thárnok Miklós, 2. M. Kenderessy Balás.)
---	------------------------------	------------------------------------	--

1-től Anna 1602. (Kálnásy Ferencz.)	Sára (Szinyey Merae Miklós.)
--	---------------------------------

György
(1. Gyármán Kata,
2. Barius Ilona,
3. Dévényi Margit,
1623.)

Zsófia (Keéry János.)	Anna 1589–1611. (Gyulai István.)	Miklós <i>de Terenge</i> 1590–1615. (Berthóty Klára özv. 1620.)	Margit (Sóvári Sóós Kristóf.)	Farkas 1587. (Uz Potentia előbb Gyuricskó Jánosné.)
--------------------------	--	---	-------------------------------------	--

György 1645–49. (Raszlavicz Veron)	Margit (1. Topos Bálint, 2. iv. Fekete Zsigm. 1680.)	Miklós (Palaticz Judit özv. 1628. utóbb 1680. Ibrányi Istvánné)
--	---	---

Miklós 1664–76. (Sztankay Klára)	György 1608. kiskorúak.	Sándor
--	----------------------------	--------

Ferencz árva 1680 (gyámja Kerekes András.)	István gyámság alatt 1680.	Antal 1785–51. ep. ker. táb. ülnök (Dessewffy Klára, Palásthy Ignác özv.)	Klára (Gombos Pál.)	István 1723. Sárosi alispán (Barkóczy Róza)	Mária (Péchy Zsigmond.)	Krisztina (Péchy Zsigmond.)
---	----------------------------------	---	------------------------	--	----------------------------	--------------------------------

Klára (b. Perényi Pálné.)	Anna 1764. (Okolicsányi Jánosné.)
------------------------------	--------------------------------------

Folyt. a köv. lapon.

¹⁾ Kolossy M. közleménye szerint.

István 1723. Sárosi alispán (Barkóczy Róza)						
László tisz. in. ker. t. üln. (Palásthy Anna)			István (Semsey Julianna 1783. utóbb Koóza Istvánné)			
Gábor sz. 1768. septemvir. (1. Keczer Mária, 2. Tallián Jusstina)	Kata (Sztankay Antal.)	János † 186 (Tahy Kati)	Bora (Tahy Imre.)	Fani (lv. Fekete Antal.)	József (Ocskay Apolló)	Mária (A. Sante ezred.)
1-től Sándor kerül. táb. ülnök (Péchy Mária)		Árpád h. hadnagy.	Zoltán.	Gizella.		
		Apolló (Desseffy Ferencz.)	Otília (Péterffy Ferencz.)	Kálmán (Bornemisza Jusstina.)	Ágoston (Péchy Veronika)	
				Lajos.	Ágnes.	Gabriella.
Ádám Sáros v. esk. 1861.	Ferencz	Jusstina (Bornemisza Kálmán.)	Mária (Usz Szilárd.)	Bódi lovas főhadnagy.	Éva.	

Istvánnak, ki 1723-ban Sáros vármegye alispánja volt, Barkóczy Rózától fiai László és István most két élő ágra terjeszték a családot.

László az eperjesi kerül. tábla ülnöke volt. Fia Gábor szül. 1768. mart. 24. Ádámföldén; előbb Sáros vármegyei alispán és követ, utóbb a hétszemélyes törv. sz. tábla közbirája. Első nejétől fia Sándor 1840—46. Sáros vármegyei főszolgabíró, 1849—60. cs. kir. járásbíró, 1861. az eperjesi kerül. tábla bírása.

A másik ágat István kezdi meg, fiai közül János ifjú korában m. kir. testőr volt.

A családfán el nem helyezhető ismeretes családtagok ezek: 1. János, kinek neje Raszlaviczy Anna volt. — 2. Verona 1727. Raszlaviczy Gáborné, 1735-ben már kendi Sustrik Jánosné. — 3. másik Verona 1620-ban Ruttkay Ferenczné, birtokolt Szedliczén. — 4. Miklós, kinek neje Berzeviczy Orsolya volt 1540. táján. — 5. Katalin Péchy Pál neje 1623-ban.

Boróczy család. (II. köt. 187. lapján) áll a családról, hogy nemes levelét Péter 1800-ban kapta I. Ferencztől, erre nézve megjegyzendő, hogy azon nemes levél már — mint tartalma is szól, — csak ujjitó kir. levél volt, mely szerint a család elődei már szintén nemesi rangban állottak. Nevezett Péter Nyitra megye táblabírája utóbb 1854. jul. 3-án. Csajthén néhai Liptay Jánostól szerzett nemesi kuriára szintén I. Ferencz királytól adományt vitt, mely utóbb 1838

dec. 14-én Nyitra vármegye közgyűlésen is kihirdettetett. A család újabb nemzedékének kimutatása ez :

Károly (Rudnay Mária)			
Rudolf.	János.	Károly.	Mária (Slav Sándor Vincze.)

Boros család. (Rákosi). Vas vármegyei birtokos nemes család, mely előnevét is — úgy látszik — azon megyében fekvő belső vagy nagy- és külső vagy kis Rákos helységről írja, és azon megyében a Rába mellett fekvő Gasztony helységben emberi emlékezet óta megtelepedve birtokolt.

A család leszármazása — a mennyire tudhatni — következő :

Boros N.					
I. Lajos 1788—92. helyt. tan. kanzell. ref. nádori iroda igazg. (Fuhrmann Jozefa † 1824. kora 80. évében)	József Soproni alisp. 1788. helyt. tan. stb. † 1839. kora 90. év.	Sándor 1792—98 helyt. tan. Jászkún főkapit.	Ádám sz. 1758. † 1828. altábor- nagy.	István 1783—92. Szombat- helyi kanonok.	N. alispán (f. bükki (Nagy Kata)
II. Lajos sz. 1769. † 1817. húszár ezredes (gr. De La Motte Anna)	Ferencz Vasi alispán helyt. tanács. 1788—92.	Jozéfa (b. Barkóczy József.)	István (Békássy Zsuzsi)	János (Kautz Mária.)	
	Imre (Nagy N.) N. N.	Eduard (b. Hildeprant Ottenhausen Maria.)	Mária (Sibrik Bálint.)	Ilona (Kéthelyi Lajos.)	
Mária sz. 1802. † 1861. (rigy. Kovács József.)	Károly szül. 1803. nyug. őrnagy † 1861. Kőszegen (Szabó Sarolta.)	Jozéfa sz. 1804. † 1881. (rigy. Kovács Mihály.)	Antal sz. 1807. † 1808.		

A táblán állók közül I. Lajos volt, helytartósági, majd kanzellari tanácsos, s végre a nádori iroda igazgatója, sz. István rendvitéze 1788—92. körül. Meghalt Budán. Neje Fuhrmann Józefa szintén Budán halt meg 1824-ben kora 80. évében.

I. Lajossal egy vonal alatt és egy sorban állók testvérei voltak-e? nem tudjuk. Ezek közül

József, 1792-ben már helytartósági tanácsos, majd utóbb (1816. már.) sz. István r. vitéze, az országos alapítványi pénztár igazgatója volt. Neje Hertelendi Judit. (De valószínűleg ő volt 1788-ban azon József, kit Sopron megye másod alispánjául találunk, és így

azon, alispánnak jelölt N—t megnevezni nem tudjuk, kinek a táblán fiald István és János tételnek). Nevezett József a török háború alatt II. József császár korában Bács megyében élelmezési királyi biztosságot is viselt. Meghalt 1839. ápril. 19-én. kora 89. évében.

Sándor m. kir. helytartó tanácsos, a jászkún kerületek nádorai-, majd főkapitánya, 19. éven át 1798. évig. Meghalt birtokán Gasztonyban.

Ádám szül. Vas megyében, már 1768-ban mint magán cadet kezdett a katonai pályához, melyen érdemei, s vitézsége által már 1790-ben tábornokságra jutott. 1795-ben pedig M. Terézia katonai rendjét nyerte, és altábornagy lett, meghalt azon évben Szombathelyen kora 70. évében, és így született 1725. körül.

István 1788—92. körül Szombathelyi olvasó kanonok volt.

I. Lajosnak gyermekei közül Ferencz 1788-ban még Vas megye első alispánja, utóbb helytartósági tanácsos volt.

II. Lajos szül. Pozsonyban 1769. nov. 11-én. A József nádor huszár ezred ezredese volt, és a francziák elleni hadban magát kitünteté. (Cadet, majd hadnagy lőn 1787. sept. 13. 14-én. Főhadnagy Fejérttemplomnál 1789. jun. 1.), kapitány Trierben 1794. febr. 7. százados 1797. febr. 27. Őrnagy Neumarktban 1800. oct. 20. alezredes Budán 1805. nov. 5. ezredes Kassel-francoban 1809. apr. 15-én). Meghalt 1812. dec. 29-én kora 43. évében. Eltemettetett Gasztonyban. Neje gróf De La Motte Joly des Aulnois Anna (szül. Eszéken 1776. jun. 20. férjhez Budán 1801. jun. 30) meghalt Pozsonyban 1808. jul. 26-án; és szintén Gasztonyba temettetett. Ettől gyermekei a) Mária szül. N.-Szombatban 1802. mart. 20-án, férjhez 1821. mart. 18-án rigyiczai Kovács Józsefhez, meghalt Pozsonyban 1861. febr. 18-án. b) Károly szül. Nyitrán 1803. febr. 18-án. Szintén a katonai pályára lépén, a Nádor huszár ezredben szolgált. 1848-ban hg. Windischgrätz alatt Prágában tett szolgálatot, majd Stajer országba jutván, onnan százada magyar országba illant a forradalmi hadsereghez, miért nagy nehezen mint kapitány nyugalmaztatott, később azonban őrnagyi rangot nyert. Meghalt Közegen 1861-ben, gyermektelenül hagyván özvegyét Szabó Saroltát. c) Jozéfa szül. 1804. jun. 27-én. férjhez ment 1820. jun. 21. rigyiczai Kovács Mihályhoz. Meghalt Pesten 1831. ápril. 11-én. Eltemettetett Rigiczán. d) Antal szül. 1807. jul. 30. Szombathelyen, meghalt Pozsonyban 1808. ápril. 4-én

A család férfi ága Istvánnak Békásy Zsuzsától származott utódaiiban él.

A család czímere a paiza vörös udvarában daru, a paiza fölötti sisak koronáján nő, jobb kezében virágot, a balban búza kalászatokat tartva

Borsy család. (Galanthai) A II. kötet 202. lapján van közölve családfája Borsy Györgytől kezdve, kinek neje Bessenyei Magdolna volt, és ennél fogva leány-ágon, vagy sógorságnál fogva az Eszterházy-ak elődeivel rokonságban. A családfa kezdete a XVII. század elejére van téve; — összehozás után annyi kitűnik, hogy Borsy György a XVI. század második felében is élhetett. Róla hiteles okmányt nem bírnak. És ilyet azon helyről, honnan a pótjegyzet tételére megkérítettünk, sem kaptunk, valamint egyéb hiteles kimutatást sem, mely határozott állításhoz szükségeltetnék és megkívántatik.

A galanthalai Borsy családról azon kitételekre vonatkozólag, miszerint az *talán már végebb izeiben ki is aludt*, Szatmárból Borsy Pál úrtól (1860. dec. 3-án) azon tudósítást kaptam, miszerint az — úgy mond — ki nem aludt, mert a tudósító is a II. köt. 200. lapján közlött családfán álló Borsy Istvánnak Aczél Erzséttől született János fiától eredt következőleg: é i

Most említett Jánosnak (ki 1798-ban iratik megholtának) fia volt szintén János szül. 1773. Meghalt 1823-ban. Ennek fia a tudósító Borsy Pál szül. 1822-ben. 184⁹/₁₀-ben magyar minis-teri hivatalnok, később forradalmi tiszt, azután az osztrák hadseregben besorozva, és 1860-ban államhivatalnok Szatmárott. Ezek szerint a családfa így áll:

János ki a II. köt. 202. lapján			
János sz. 1773. † 1823. (Galgóczy Julianna)	Mihály (Bekete N.) Mária (Kovács Gábor.)	Pál sz. 1790. † 1855. (1. Majosházy Julia, 2. Péntes Janka)	
Pál sz. 1822.	András † 1854.	József † 1842.	Károly sz. 1840.
			Erzsébet sz. 1843.

A család czímere az idézett kötetben csak leírásban volt közölve

a metszvény elmaradt. Most az itt látható, t. i. a paizs kék udvarában hátulsó lábain álló oroszlán kivont karddal, a paizs fölötti sisak koronáján is hasonló alak ismétlődik, mi azonban itt a metszvényen elmaradt.

A II. köt. 200. lapján álló családfára nézve még megjegyezhetni, hogy a törzs György fiának az elől álló Istvánnak leányai lehettek csak egy más genealogia szerint azon leányek, ki a családfa alatt * jeggyei jelölve. Továbbá, hogy Anna előbb Litassy Pálné, 2-or Dalmady Istvánné és csak legutóbb lett Bucsányi Zsigmondné. Ugyan ott Barnabásnak fia György másutt Gergelynek is olvasható. Végre Farkasnak leánya Zsófia Felémethy Miklós neje volt.

Ugyan azon kötetben több Borsy családról is van szó. Ezekhez adhatjuk bővítésül azt is, melyből *Borsy*, máskép *Bors Mihály* Borsod megyében alispán volt, kinek leányai Anna Almásy Jánosné és Katalin Molczer Györgyné voltak, kik mint Tiboldi leány ági örökösök Borsod megyei Daróc alias Alkács, Oszlár, Sály, Kondó, Sikator, Ganz, Pély, Fejéregyháza stb. birtokra részint a kincstárnak tett felfizetés, részint atyjoknak a Rákóczy forradalom alatt szenvedett hiúségeért III. Károly királytól 1730. oct. 23-án kelt királyi adományt vittek, és abba az Egri káptalan által beiktatíttak. (Lásd az *okmányt Egri káptal.*). Ezen Borey máskép Bors sem tartozott a galanthai Borsy-akhoz.

Bosóky család. (Nagy Bosoki) Veszprém megyei eredetű család. Bosoky Ádám elvesztvén török harcban atyját és javai idegeinek közébe esvén, 1635-ben II. Ferdinand királytól a Veszprém megyei nagy-bosoki pusztabeli birtokra új adományt szerzett fiai, I. Pál és Benedek neveikre is.

I. Pálnak leánya Erzsébet Péntek Gergelyné 1678-ban a bosoki közbirtokosok ellen tiltakozott.

I. Pál 1680-ban fiának II. Pálnak a török fogságból kiszabadítására egy pozsonyi kanonoktól 600 frt. kölcsönzött.

1640-ben Bosoki György III. Ferdinand királytól címeres nemes levelet nyert, mely 1644-ben Pozsony megyében hirdettetett ki.

1655-ben Bosoki Pál nagy-mádi birtokra nyert adománya és beiktatása hirdettetett.

1700-ban Nagy másként tengerdí Bosoki Erzsébet előbb László Jánosnak, utóbb Dobosy Istvánnak özvegye.

1739-ben Bosoki György és János a eszlőkői Alistál helységbeli birtokra királyi adományt nyertek.

A családból Gáspár 1792-ben, István 1806-ban Pozsony megyei esküdtek voltak. Utolsó leány tagja Csallóközi Fel-Bakán a családnak. Besoky Zsófia Szabó Istvánné meghalt 1861-ben, és vele a Pozsony megyei ágazat kihalt.

A család czimere a paizs udvarában hármias halmou daru, fel-emelt jobb lábával három nyilat tartva; a paizs fölötti sisak koronájából magyar vitéz nyúlik föl, jobb kezében kivont kardot, a balban levágott törökfejet tartva.

Botlik család. Székes Fejér vármegyében a nemesek közé számíttatik. Tagjai közül János meghalt Sz. Fejérvárott 1856. jan. 8-án. Gyermekai 1. József meghalt Pesten 1858. apr. 2-án kora 30. évében, maradt özvegye Kós Ágnes. 2. Lajos. 3. Mária Rajkovies Márkné. 4. Teréz.

Böröndy család. (Böröndi) Zala megyei Börönd helységről vette nevezetét. Nevezett helységbeli egész birtokukra Böröndy Mihály, fiaival Pál, György és Péterrel és unoka bátyjával (fratrueus) Böröndy Péterrel I. Ferdinand királytól Pozsonyban 1563. oct. 7-én kelt új királyi adományt nyert, melynek az iktatáskor ellene mondott Böröndy Balázs maga, és Böröndy Benedek fiának Jánosnak nevében. — 1639, máj. 23-án Böröndy Mihály és Benedek testvérek osztoztak Vas vármegye előtt. 1676-ban pedig Benedek özvegye Pathy Kata osztozott meg Jákfalván fiaival Böröndy János, Mihály és Péterrel.

1625-ben Böröndy György, nejével Kozma Zsuzsannával és Pál, Ferencz, István, János, és Orsolya gyermekeivel Vas megyei Czempesházán zálogbirtokot szerzett a vasvári káptalan előtti bevallás szerint. stb.

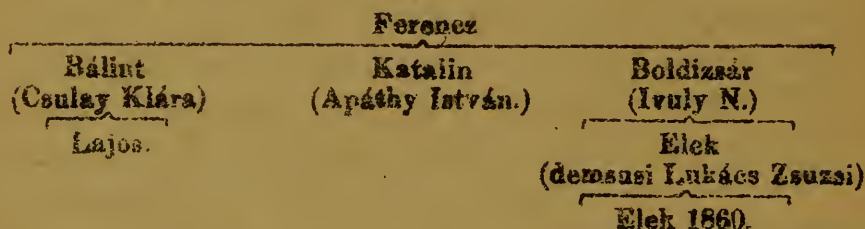
Ezen és egyéb okmányok nyomán következő származási kimutatás állítható össze :

Böröndy István (Lágody Zsófia)					
Benedek 1638. (Pathy Kata, özv. 1677.)			Mihály 1638.		
János 1677.	Mihály 1677. Jákfalván		Péter 1677. Lóccson	György 1677.	
	László †	Ferencz. †	idősebb. János (Hodósi Erzee)	József Veszprémben.	Sándor R. Bogyoszlón.
	ifj. János (Hegedűs Éva)			Ferencz 1731. lak. Simaházán (Szabó Kata)	
	Ádám Lóccson 1745.		Julianna (Ebergényi László.)		Sándor.

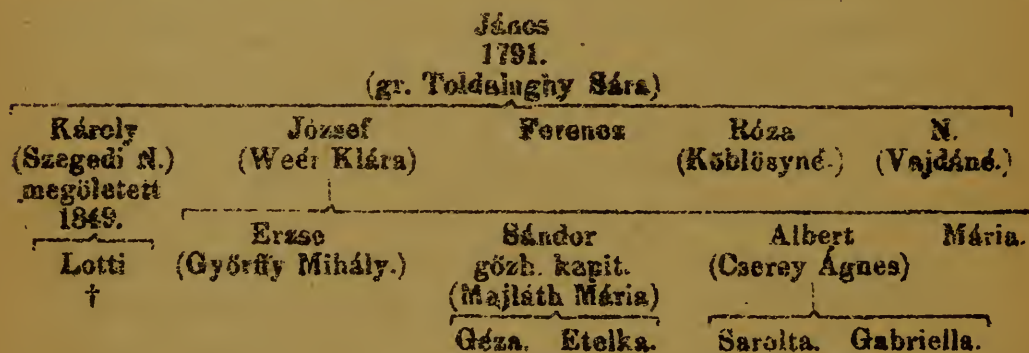
Az említettöken kívül említhető még Bőröndy Balás, 1602-ben Zalapatakára új adományt nyert.

A család neve néha előfordúl B e r e n d y alakban is írva.

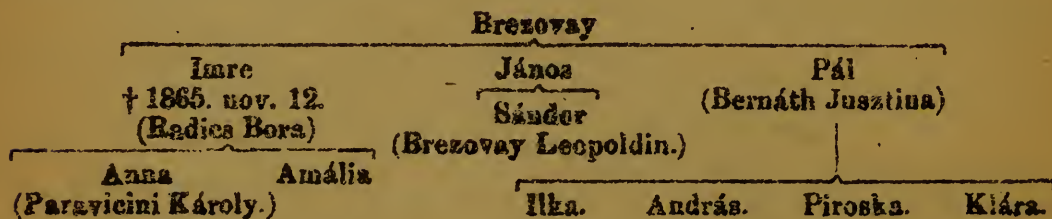
Brázovay család. (Brazovai). Hunyad megyei család; melynek következő nemzékrendét ismerjük :

Brenesán család. (Balásfalvi). Erdélyben több ágon él. Az, melynek alapítója János 1791-ben nemességet nyert, (II. köt. 233. lap). következő nemzékrenden terjedt :

Brezovay család. (Brezovai és Egerfarmosi). A 236. laphoz adandó e következő táblázat

Másik ágon áll az idézett helyen említett József volt Heves megyei főjegyző, másod-alispán, s végre (1847.) administrator. Ennek nejétől Keszlerffy leánytól gyermekei 1. László, 2. József, 3. Leopoldine Brezovay Sándorné.

Brunszwik család. (Korempai, gróf) (II. 241. lapon). A család alapítója Tóbiás evang. lelkész, Thurzó Szaniszló udvari lelkésze

végre superintendens volt. Ennek utóda Éliás, kinek fia volt Mihály, kinek nejétől Vitalis Máriától fia I. Antal, ki gróffá lett.

A táblázaton II. Antalnak leánya volt Karolina is, gr. Teleki Imre neje.

Buda család. (Galaczi). A II. köt. 249. lapján álló Buda Jánosnak Borbáthvizi Máriától még egy fia volt András, kinek Felvinczi Máriától fia László, kinek Ákossy Annától leánya Zsuzsa gr. Nemes Ádámné.

Buda János 1676-ban Hunyad megye alispánja és törökországi erdélyi követ volt, neje Margay Mária.

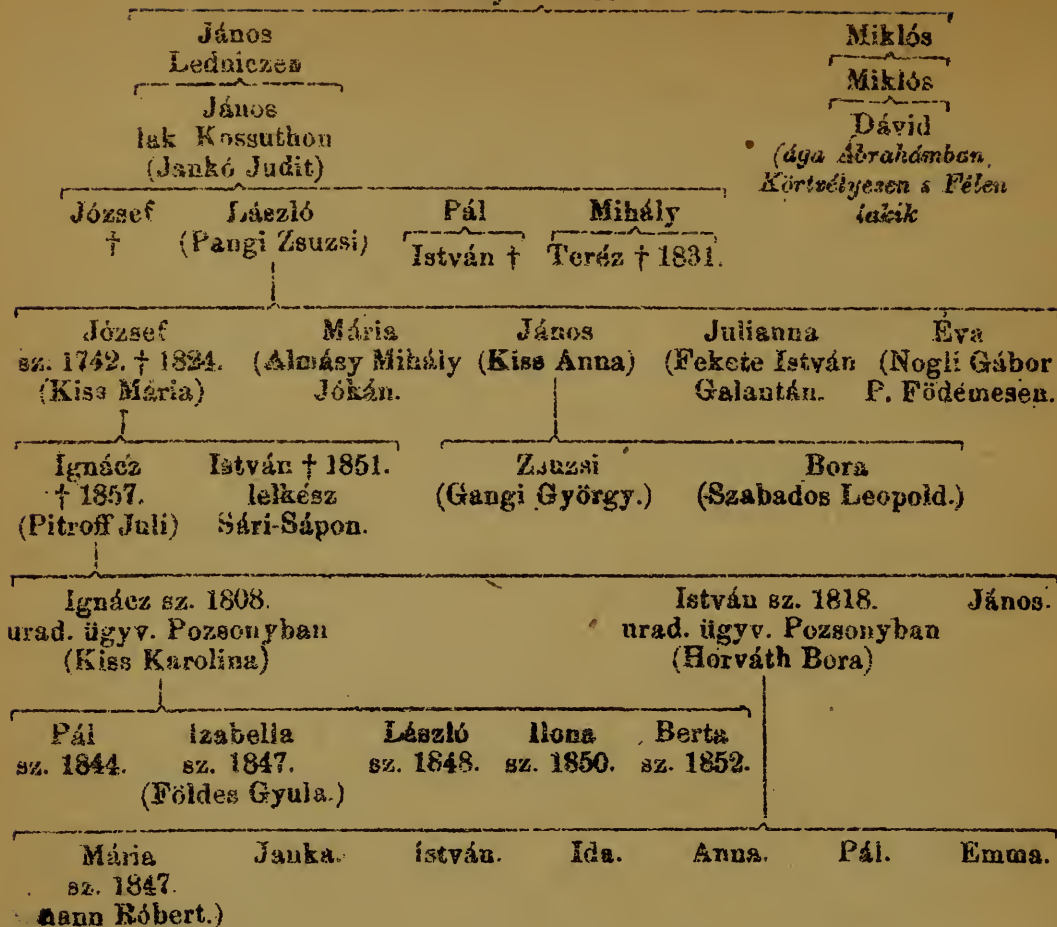
Ugyan-e családból testvérek idősb Miklós és Venczel, kinek neje Makray Klára. Most nevezett Miklósnak Hegyessy Zsuzsannától gyermekei: József, Vilmos, Artúr, Lajos, Viktor, Gusztáv.

Bukovinszky család. (Liptó-Bukovinai). Liptó vármegye törzsköcs családja, és ott Bukovina curialis helységnek ma is birtokában áll. Tagjai közül számos jeles evang. lelkész, és Liptó megyei hivatalnokot mutatott fel. Egyik őse László 1523-ban a czinkereszti Czyn Mihály ipóchházi birtokába iktatáskor királyi ember. Liptó megyében idősb Imre megyei esküdt, 1829-ben ifj. Imre esküdt. Egyik ága a családnak Árva megyei Medzihradnéra telepedett, másik Nyitra megyébe, ez utóbbiból Dániel 1745-ben Legénden, fia János 1781-ben Verbóu ev. lelkész. Ennek fia Pál gr. Erdődyek galgóczi uradalmában főnök, fia ifj. Pál jánosházi uradalmi tisztartó. Ez ág nemzékrendje következő:

Dániel ev. lelkész 1745. (Kossuth Mária)						
János ev. lelk. Verbón (Liszy Anna)			Mária (Tornyos István.)			
Pál Galgócson urad. tiszt. (1. Terasztyánszky Róza, 2. Gänzenstein Vilma)		Eszter (Michnay Ferdinánd.)		Mária (Fajnor Mihály.)		
1-től Paulina (Kubicza Bálint.)	Jozéfa.	Ottília (Sztankovszky Vendel.)	Leona (Kubis Ferdin.)	Vilma Jánosházán tiszt.	Pál	Luiza. Artúr.

Burián család. (Rajeczi). A II. köt. 264. lapján álló családfa hiányos lévén, családi közlés szerint pótlása és kiigazítása következő:

Menyhért 1604.

A czímeres nemes levelet Burián György, s általa a tábla élén álló Menyhért nyerték 1604-ben.

A czímer ez : a paizs kék (alsó) és vörös (felső) udvarra oszlik, alól hármaz zöld domb középsőjén torony magaslik, azon három fehér strucztoll leng, a középsőn arany csillag ragyog s sárga szelemeneken két rózsza piroslik. A paizs fölötti sisak koronáján átnyilalt nyakú hattyú egy lábon áll. Foszladék két oldalról arany vörös.

Butka család. (Csomafáji). Erdélyországi Doboka vármegyei birtokos nemes család. Előnevét Doboka megyei Csomafája helységről írja, hol birtokos.

Családfája ¹⁾ következő:

¹⁾ Családi közlés szerint Hoder Károlytól.

I. tábla.
István † 1668.

I. György 1620. szolgabíró (Csomafáy Kriszt.)	László			Mihály.
II. László (Csomafáy Mária)	III. László	Mihály 1771.	I. János 1797.	Zsigmond (Herváth Kata)
II. György 1678. uniót. lelkész 1685. szolgabíró (Pataky Kata)	IV. László 1775. (Szabó Zsófia)	(Csegedy Julia)	(Szentkirályi Zsófia)	
V. László	József 1814. (Orbók Kata) Gyulában.	Elek Dézsaknán.	Zsuzsa (Somboryné.)	
Péter 1758—59. megyei pénztárnok (Torday Anna)	Krisztina sz. 1790. † 1846. (Szász János.)	Ferencz sz. 1793. † 1864. (Szöllősy N.)	János sz. 1794. † 1828. insurgens (Cseh Julia)	Sámuel. sz. 1799. † 1848.
II. Péter † 1842. (sz. kir. Székely Éva † 1819.)	Dienes †	Dániel (Csomafáy Anna özv. 1814.)	Elek sz. 1824. (Kosztá Zsuzsi)	Florentina sz. 1824. † 1854.
	Anna sz. 1802. † 1860. (Győrffy Lázár.)	Lajos sz. 1852.	Juliánna sz. 1860.	József sz. 1865.
Péter sz. 1792. † 1852. megyei ügyész (Durus Anna † 1860.)	Gergely sz. 1804. † 1836. Doboka várm. jegyzője.	II. Elek † 1848. Teréz † 1864. (Kiss Bálint.)		
Janka sz. 1843. (Vajda János) Szamosfalván.	István.			

II. tábla.

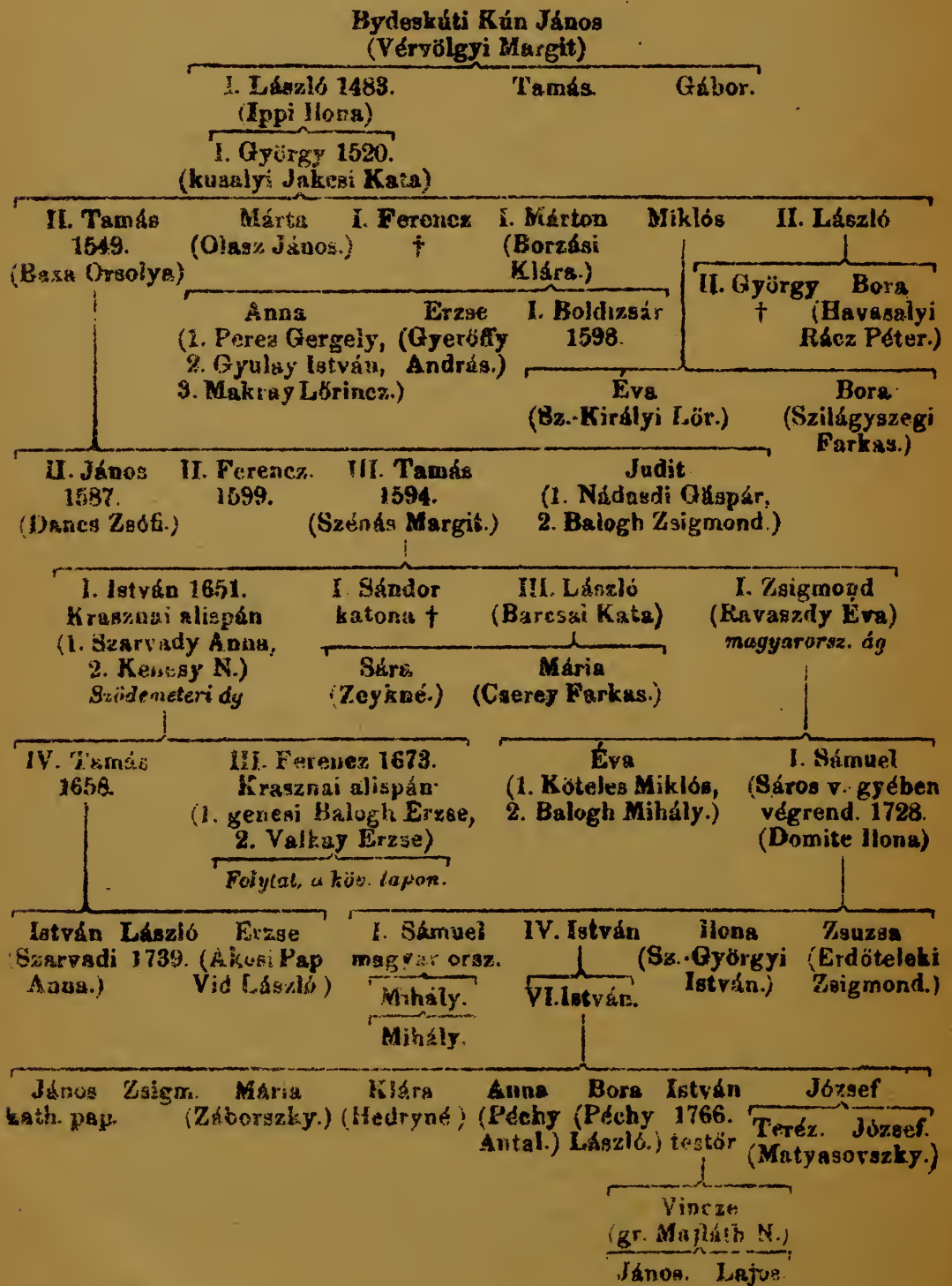
IV. László, ki az előbbi Inon.
(Szabó Zsófia)

István sz. 1781. † 1840. (Torday Rebeka)	Sándor sz. 1783. † 1851. huszár kapit. (Bydeskúthy Anna.)	Mózes sz. 1790. † 1852. insurgens Ida sz. 1845.	Zsigmond sz. 1795. † 1836. m. ügyész (Török Zsuzsa) † 1854.	Kata sz. 1792. (Gombás András.)	Róza sz. 1800. † 1863. (Török Simon.)		
Dániel sz. 1813. (Kis Bora)	Róza sz. 1815. † 1845.	Verona sz. 1817. (Bora Dániel)	I. Lajos sz. 1826. volt honvéd (Török Róza)				
Doboka v. levélt.							
Julia sz. 1847.	Ilona sz. 1850.	László sz. 1853.	Mária sz. 1856.	Gábor sz. 1859.	Sándor sz. 1855.	Vilma sz. 1857.	Karoline sz. 1863.

A család birtokos és lakos nagyobbára Csomafáján, M. Fodor-házán, Zsinkfalván, Vértelenken, Perecsen, Magura, Galgó stb. helységeben. Egy ág Kidéről is irta előnevét.

Hiányzanak a családfáról Márton, Pál 1770-ben kidei bir-
tokosok, István 1781. körül. Sándor dézsaknai sóstiszt 1827.
Idősb és ifj. János 1814. és Pál 1803. stb.

Bydeskúty család. (Ippi). A II. kötet 102—103. lapján közlött
és a felföldi ágban házagos családfához némi pótlásul járul most a kö-
vetkező, a mint következik:

III. Ferencz 1673. ki az előbbi lapon.

Krasznai alispán

(1. genesi Balogh Erzse,
2. Valkay Erzse)

Boldizsár fejed. pohárnok (1. Varga Anna, 2. Keserü Zsófia)	Zsigmond alispán 1684. fejedel. lovászmester (1. Gutti Rebeka, 2. d. Diószeghy Judit)	Sándor.
--	---	---------

1-től Sámuel. † 1728.	Sándor. †	Eva (Kolumbán János.)	Zsigmond 1740. alisp. (Péchy Julia)	Lajos (Verebélyi Mária)	2-től István 1736—39. (Valkay Zeuzsa)
--------------------------	--------------	-----------------------------	---	-------------------------------	---

Imre (palóczi Horváth Mária)	
Mária (Bölöny Adám.)	Juliánna (Draveczy János.)

IV. Sándor. †	László (Szunyogh Judit)	Julianna (Edelényiné.)
------------------	----------------------------	---------------------------

Ilona (Bölöny Imre.)	VI. László (1. Bydeskúty Karolina, 2. Pósa Teréz)
-------------------------	---

1-től László. 1825. †	2-től Géza. †
--------------------------	------------------

István (Rettegi Grizeldis)	Erzse (kúgyi Virág János.)	Klára (Balku Zsigmond.)	Zsigmond (Beleznai Anna)	Ferencz 1794. Boldizsár (1. Szilvási Anna, 2. Némethy Anna) (d)
II. Lajos Imre. István.		IV. Sámuel 1848. (1. Szegedy Julia, 2. Bölönyi Zauzsi)		Károly (Daczó Kata)
1-től Antai (b. Bánffy Eliz)		2-től Anna (Rettegi Samu.)		Karolina (Bydeskúty László.)
Berta.		Oliver György.		Póli (Henter János.)

József Dobokai levéltárn. 1851.	Ferencz †	Anna (Butka Sándor.)	Bora (Galaczy Farkas.)	Mária (Majthényi Imre.)	Teréz (Bölöny Mihály.)
---------------------------------------	--------------	----------------------------	------------------------------	-------------------------------	------------------------------

Ippý László fiutód nélkül halván el, javait a kir. fuscus foglalta el. 1598-ban ellentmondtak Széplaki Kardos Jósá, Bydeskúti Tamás, Boldizsár. György, Ippý Borbára Kemény. Mátyásné, Szénás Anna Baxa Pálné és Balásházi László.

1594-ben Bydeskúti Tamás Kolosmegyei Korpádon egy kúriáját és népes pusztát telkeit elzáloglatta Ajtoni Istvánnak 75 m. forintban.

A családfán nincsenek Judit Harasztosi Györgyné, Katalin Csaszvai Nagy, vagy Orgonás Gáspárné. Borbála Kemény Máténé. stb. II. Boldizsár 1717-ben a kolosvári ref. egyháznak ezer forintot adományozott.

C.

Chernel család. (Chernelházi). A III. kötet 23 és köv. lapjain közöltetett. Az I. táblán álló I. István 1360-ban Bebek országbíró ítélő-mestere volt, de a róla szóló okmány nem a nagy-erdei legeltetés iránti ellentmondást tartalmazza, hanem több ívre terjedő peres eljárást foglal magában, mely Kont Miklós nádor által Visegrádon (15 die octavarum festi 6. Martini Confessoris) kiadva, tanúsítja, hogy nevezett István Somogy most Zala megyében Kanizsa vidékén Cseh, Egry és egyéb helységekre királyi adományt nyert, és abba a per végzetével beiktattatott. Ezzel összefüggésben áll a IV. tábla ágazata, mely sz. Jaka bról írta előnevét, mivel e helység a nevezett javak közelében fekszik, s valószínűleg akkor népesítetett. Ez ág a Zalavári Convent levéltára szerint a XV. és XVI. században több adományt nyert, mint Rokolánt, Csinaházát, sőt bírta a murakeresztúri apátság kegyuraságát, melynek felét Chernel Imre hű szolgálatokért szajki Zichy Ráfael zalai alispánnak inscribálta.

Az I. táblán álló III. István 1625-ben Lehoczky nál (Stemmat. I. 174. lapon) ugyan a personálisok sorában áll; azonban Lendvay által a kir. Curia levéltárából és hiteles okmányokból összeállított névsorban a kir. személynökök sorából hiányzik, és miután 1617-től—1625. szeptember hóig Pakay Benedek volt, kir. személynök, 1625-ben pedig 1627-ig Cziráky Mózsés viselte e méltóságot, és utánnok és előttök az idő folytonosan betöltve; ha Lehoczky nak hitelt adhatnék is, nem lehet mást vélelmezni, mint legfőlebb azt, hogy Chernel István Pakay balála után Cziráky kinevezéseig mint ítélő-mester pár hétig helyetteskedhetett a személynöki székben; és erre nézve Sopron megyei levéltárnok ujabbkori kiadványa sem lehet döntő, miután oklevéllel az állítmányt nem támogathatni. Egyébiránt ezen István 1618-ban országgyűlési követ, majd ítélőmester volt, Kittonich pedig munkatársának nevezi.

A 25. lapon II. táblán negyedik ízen hibából áll László bíró 1759. mert ő a dunántúli ivadék egyik jelesebb tagja, róla alább.

A II. tábla élén álló II. György korának egyik kitünőbb férfia volt. A 26—27. lapon mondottakon kívül, mint Szalárdy, Kemény János és Szalay írja, Rákóczy I. György egyik legmeghíttebb embere, nagy törvénytudós, szilárd hazafi volt. 1631-ben rokonával Ibrányi Mihálylyal Brandeburgi Katalin fejedelemlő képviselője a Leleszi convent előtt; 1644-ben Kassa ostroma után Rákóczy egyik követé. Eszterházy nádorhoz, ugyan ez évben a nagyszombati tractatusra fejedelmi (kassai országgyűlési) biztos. Az 1646. évi pozsonyi országgyűlésen szintén Rákóczy három követi közt első volt. Fiai közt III. György Abauj megyei alispán, egy magán jegyzék szerint ítélőmester s 1670-ben a Rottal-féle pozsonyi véstörvénytörvényszék által Bónis Ferenczcel s többekkel halálra ítéltetett, de kegyelem útján hőrtönbe záratott Bécs-Ujhelyben, hol 1672-ben ¹⁾ elhalt. II. Bálintot 1655-ben Lehoczky Zemplén megyei banderii ductornak írja.

A Tiszavidéki ágban e századbéli egyik sarjadéka Xav. Ferencz m. kir. udv. Agens volt Bécsben. Fia szintén Ferencz író, a „*Debatte*“ t. szerkesztője. Leszármazásuk pontosabban nincs ismerve.

A III. táblán foglalt dunántúli ágból Istvánnak fia János a pápai Collegium körül szerzett érdemeket. Ő temettetéi öcsöcsét az utolsó telekesi Törököt. Gábor kurucz százados. — Bálint fia László Debreczenben és Pozsonyban tanult, jeles törvénytudó, a nemesi alkotmányos és protest. egyházi jogok buzgó védője, a dunántúli ref. egyház fő curatora volt. Részt ösi javaink kiváltása, részint újak szerzése által nagy szerző lett, és nejével Szeremley tábornok leányával (ki által a Ragályi, Losonczy családokkal sógorságba jött) száz ezernyi tőkéket hagyott maga után. Az ősi csernelházi lakot nagyobbítá, és emeletre építé. Ő indítá még Osló helység és a Hanyság iránt hg. Eszterházy ellen azon táblai pert, mely a nagyatyja István által magán pecsét alatt gr. Nádasdy Ferencznek zálogított, ennek hűtlenségei címén a kapuvári uradalomnak hg. Eszterházy Pál nádor kezébe jutott, birtoka iránt kelt, s mely 1841-ben a családnak fizetett 90 ezer ezüst forint letétele mellett szüntetett meg.

László fiának Dávidnak a kőszegi ker. tábla elnökének neje báró Grass Mária Anna vala, Mária Terézia egyik udvari hölgyének leánya, mely házasság folytán katholizált, és fiának Ferencznek keresztanyja M. Terézia királyasszony és József (császár) voltak, kiknek neveik a kőszegi anyakönyvekben aranybetűkkel vannak be-

¹⁾ Szalay L. Magyarország története. V. 143—144. lap.

írva. Dávid a mult század német s francia műveltségével bírva, szép könyvtárt hagyott, és névtelenül a magyar költői irodalomban is tén kísérletet. Kora kitünőbb férfjaival: Végh Péter országbíró, — Nagy József kir. személynök, Mikos László, sz.-györgyi Horváth Zsigmonddal s másokkal meghitt levelezésben állt, valamint a szomszédságában lakott, akkor fiatal, híres f.-bükki Nagy Pállal is. Horváth Adám, Kis János többször vendégei voltak, és ez utóbbi egy ódát szentelt emlékének. Meghalt 1808-ban.

Ezen III. táblázat végső élő nemzedékei közé tartoznak: Elek 1861-ben kir. táblai ülnök, 1864-től Vas megyei administrator; Viktornak neje pongyoloki Roth Krisztina, Kálmánnak neje gr. Festetich Mária.

Chlivényi család. (Kis-Chlivényi). Trencsén vármegye curialis nemes családja. A megyei nemesi összeírások szerint 1748-ban Kis-Zsámbokréten élt Zsigmond; — Kis-Chlivényben János, Péter, István, György és Imre. 1768-ban K.-Zsámbokréten József. — Kis-Chlivényben Péter és fiai Károly és Péter; — továbbá Márton és fiai György, János, Péter és József, ugyanott István. — 1803-ban Kis-Chlivényben István, és fiai István és János, és ez utóbbinak fiai Ráfael, Mihály és Ferencz; — továbbá Károly és fia Antal; majd József; valamint Sándor, és fiai Ambrús és József; azután György; ismét János és fia Mihály; — végre Péter és fiai János, István és Péter. 1837-ben Dezseren élnek Ferencz, Drskóczon Mihálynak örökösei Mihály, János és József, Kis-Chlivényben Istvánnak örököse István, majd Károly és fia Antal, nemkülönben Sándor és fiai Ambrús, József és Mihály; végre Péter egyedül.

Chinorányi család. Trencsén megye nemesi összeírásában már 1686-ban is említetik. Chinorányi Mihály, ki 1686-ban már nem élt, bírt egykor házat Nagy-Szombatban. 1686-ban ott élt Éva. A III. kötet 33. lapján említett Boldizsár 1807. nagy-kazizsai postamester fia szintén Boldizsár ugyanaz, és 1828-ban Zala vármegye főszolgabírája volt.

Cicatricis család. A III. kötet 37. lapján van említve. Eredetileg Trencsén megyei, a nemesség szerző Ádám és Istvánnak, kik 1722-ben kaptak czímeres nemes levelet, utódaik Dezseren laktak. Nevezetesen az 1748. évi nemesi összeírásban állnak János és István. 1768-ban Jánosnak örökösei Tamás, Pál és Ádám, továbbá Pál fiaival Péterrel és Istvánnal, és végre Mihály fiával Istvánnal.

1803-ban szintén Dezseren találjuk Péter és Famást, és ez utóbbi

binak Mihály, János és József nevű fiait; Ádámnak örököseiről pedig az jegyeztetik meg, hogy Sz.-Miklóstra költöztek (Torentálba?).

Az 1837. évi nemesi összeírás az egész családot részint kihalt-nak, részint Trencsén megyéből elköltözöttnek jelöli. Így Péternek magva szakadt; Tamás pedig és három fia János, Mihály és József, Nyitra megyei Lukács helységbe telepedtek. A czímer az idézett kötetben metszvényben is látható.

E családnak egyik, még a nemesedés előtt elszakadt ágából lehetett azon Cicatricis Mihály, ki mint Gömör megyei eseteneki evang. rector 1744. oct. 18-án vette nőül rosnyói lakos Kirchmayer Sámuel leányát Annát ¹⁾. Ez ág neveztetethetett másképp *Schramkó* néven is ²⁾.

Conrad család. Alapítója Conrad Eberhard, ki 1648. körül kapott czimeres nemes levelet, mely Győr megyében hirdettetett ki. Ennek fia volt György, ki a győri ostrom alkalmával Győrben lakott, ennek fia II. György, kitől a származás következő:

II. György					
Károly (Mikovényi Julia)		András		Ferdinánd Rusztón lak.	
István (Thuránszky Mária)	Juliana (Gero István.)	József. †	Dora (Donner orvosné.)	Magda (Donner vezérőrnagy.)	Pál Lajos
József (Wunder Albertina)		Mihály (Rutkay Ludovika.)		Antonia (Schubertné.)	Krisztina.
Blanka.	László.	Károly.		Lajos.	József.

Cornides család. (Krompachi és gronosztovi). A III. kötet 49. lapján említve van Márton az 1722. évi nemesség szerző, és Dániel a híres tudós. Jelenleg a családról többet mondhatni. A család magát az erdélyi Cornis családból eredezteti; annyi igaz, hogy Cornis Dániel a XVII. század elején Zsahóczon (Eisderf) Erdélyben evang. lelkész volt, utóbb superintendens lett, midőn már Cornidesz név alatt olvassuk. Fiai közül II. Dániel a lelkészségben utóda volt Zsahóczon, míg I. Tamás Szepes megyébe költözvén, ott Késmárk város bírája volt 1655—82. Tamásnak fia legifjabb Márton (szül. 1652. oct. 28. Késmárkon) szintén atyja utóda a bírószágban.

A Dánielféle ágból kiemelkedett Márton, lipó-szent-miklósi gyógyszerész, ki 1722-ben czimeres (uj?) nemes levelet nyert. Ennek fia volt, mint említők Dániel a híres tudós és egyetemi könyvtáros.

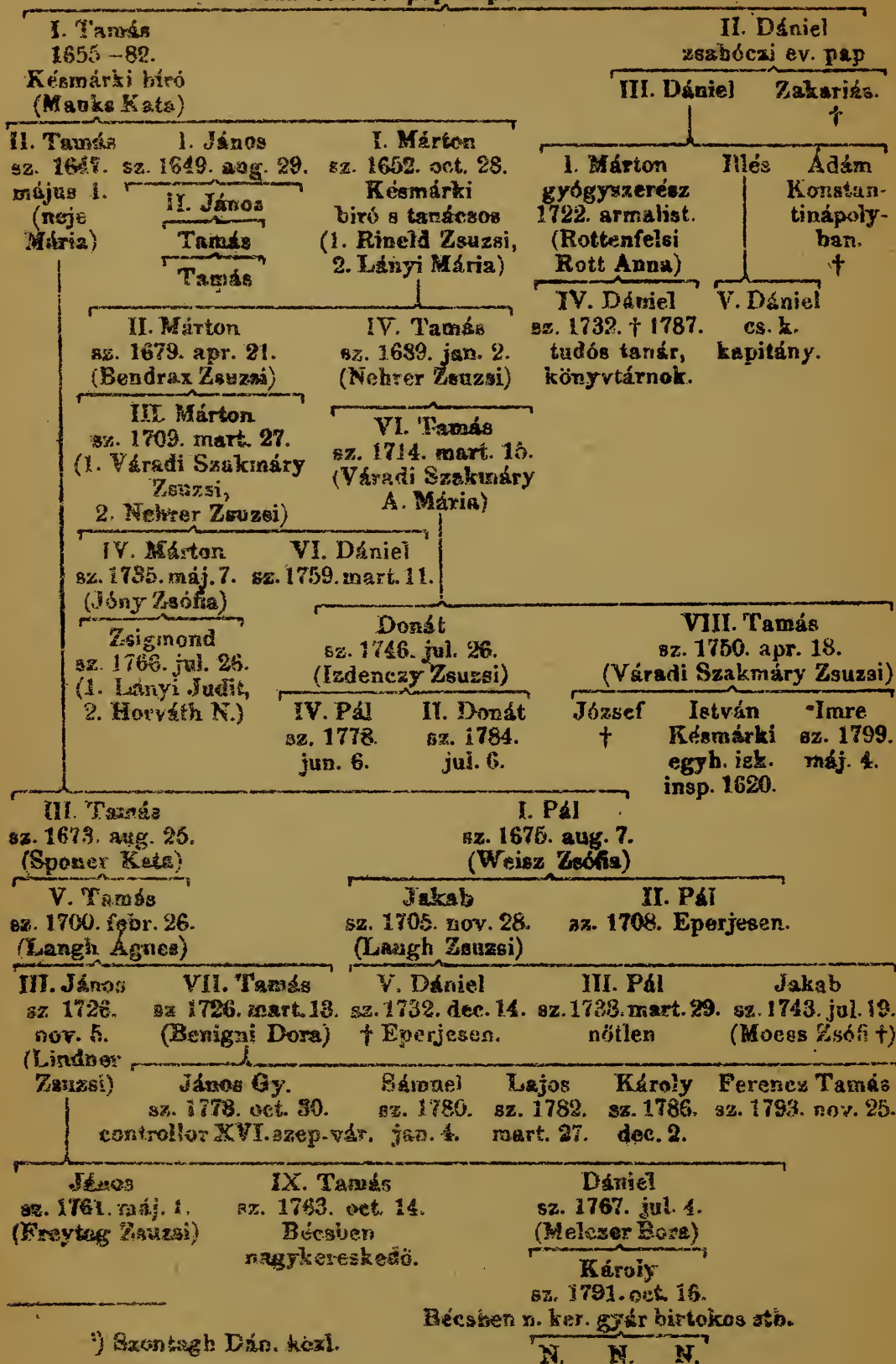
¹⁾ Bartholomaeides, Mem. Prov. Usetnek.

²⁾ Bartholomaeides, Mem. Wittemb. p. 245.

A családja ¹⁾ következő:

I. Dániel

Zsahóczi ev. pap. superintendens

¹⁾ Szentaghy Dán. közl.

VIII. Tamásnak fia István Késmárkon az év. egyház és iskolaerélyes és buzgó felügyelője 1820. körül.

IX. Tamás, mint bécsi nagykereskedő tetemes vagyont szereztén, unokaöccsével Károlylyal Szepes megyében Rompach kamarai helységet megvévén, erre, valamint az 1834-ben Rihmer családtól szerzett Gronosztóv helységre királyi adományos levelet az előnevek használati jogával együtt szerzett. Károly szintén bécsi nagykereskedő, ki napjainkban is él, az ércgyárak emelése körül kitűnő erélyt fejtett ki, nevezetesen 1-ször mint mennersdorfi arany és ezüst sodronygyárnok; 2. a weissenbachi vas sodrony; 3. és 4. veiti és berndorfi réz- és 5. landsthalai vasgyárak tulajdonosa, nem különben a felső magyarországi rézművelő társ. részvényese az ércgyártás téren birodalmilag nevezetes hírt és érdemet vívott ki nevének. Családjá Bécsben él. A család czimere az idézett kötetben látható. A család vallására nézve ágostai evang.

Csabay család. (Kürthi). Főleg Szatmár megyében honos és birtokos. A III. kötet 61. lapján áll egy töredék családfa, ennek folytatásául közöljük a következőket.

Az egyik ág következő:

Imre (Zoltán Juliánna)							
Juliánna (Kügyi Virág József.)				Antal (csebi Pogány Karolina)			
Károly Elek.	Vince	Ignác	Antónia	Florentina	Janka	Menyhért	
(Egry	†	(Domahidy	(ca. Ormós	(Mándy	† 1858.	† 1856.	
Franczka)		Karolina)	Péter.)	Elek.)	(tunyogi	(Balku	
Gyula.		Zoltán. †			Szűcs	Erzse)	
					Károly.)	Etelka.	

A másik ág nevezékrende ez:

István (Szentkirályi Julia)					
László (Szentkirályi Zsuzsi)					
István (Papp Julia)	Imre (Grinócz Anna)	Adám (Kovács Teréz)	Veronka (Jakab Imre.)	Eleonora (Jakab Imre.)	Ferenca (Vitok Mária)
	László (Décsy Karolina)		Károly (Barczikay Juliánna.)	György.	Mária (Madarász Jánosné.)
	Antónia				
		Ignác.	Ferenca.	Bora.	Mária (Srót Mihály.)
Erse (Ersek Imre.)	Zsuzsa (Mikolay Antalné.)	István (Melozer Julia.)	László (Mikolay Julia)	Julia.	Teréz.
			István.	László.	

Csáky család. (Keres-szeghi, gróf). A III. kötet 67—92. lapjam terjedelmesen van közölve a család története és nemzékrendje; azonban oda némi tévedések csuszván be, azokat kiigazítanunk, és az ott található hézagokat kitöltenünk itt az alkalom.

A 77. és 87. lapon álló VI. Mihály, János királynak 1569-ben erdélyi kancellára nem ezen keres-szeghi család ivadéka. Ez a mihályi Csáky családnak, mely a Dunántúl élt, volt ivadéka és az ősi Csáky nemből származott, mint ezt Szalay László is gr. Kemény József tévedése ellenében igazolta ¹⁾. Maga ezen Mihály a Rába partján született, és a 87. lapon V. Istvántól, kinek neje Wattay Zsófia volt ²⁾, kezdett ága onnan kihagyandó.

A 87. lapon álló azon VII. László, ki országbíró is volt, fiú korában liber báró in Almas, Egeres, Adorián etc. 1624-ben a Gráci universitásban a bölcsészettől szigorlatot nyervén, koszorút nyert (baccalaureus lett).

I. Antal, (III. köt. 88. lapon.)

† 1764.

(1. Erdődy Mária,
2. Berényi Anna)

Jozefa (Wallenstein.)	Anna (Klobusiczky Antal.)	János nep. Kolosi Sándor (1. gr. Bethlen Róza, 2. Jekelfalussy Mária)	II. Antal köt. a tencsényi ág lásd III. köt. 88. lapon.	
1-től József sz. 1782. † 1848. (gr. Rédey Teréz)	Róza (b. Jósika János.)	2-től Zsigmond sz. 1805. (gr. Vay Eulalia)	Mária sz. 1804. (Jekelfalussy József)	János József sz. 1807. cs. k. kam. (Klobusiczky Cornélia)
György (1. Naláczy (elvált) 2. gr. Torockay Eszter)	Róza (nem Eulalia) (Komáromy György)	elvált		
	Melánia sz. 1835.	Róza sz. 1837.	Zsigmond sz. 1842.	Ipoly sz. 1844.
Miklós sz. 1852.	Hona sz. 1854.	Kata sz. 1856.	Mihály sz. 1857.	Gyula sz. 1865. Abauji főjegyző.
			Ödön. Sándor. Lajos.	Irma. Éva. (Semsey Jenő.)

¹⁾ Szalay László, Pesti Napló 1860. aug. 25. szám tárczájában. A Csáky grófok számos eklevele olvasható Kaprinyai Mész. B. tomo. XX. A Genus Csák eklevelei nagy részben is e családhoz kerültek, ezeket gr. Csáky Zsigmond 1734-ben e nádor által transzmittáltatta Kaprinyai B. tomo XXIX. p. 293.

²⁾ Lásd Wattay naploját, kiadva Ponori Thewrewk József által — István Soprony várm. követe 1505. Jázay 156—157. Ugyanott László és Mihály is említve (81. lap.)

A 88. lapon áll I. Antalnak egyik fia Nep. János, Kolos megyének volt főispánja, ennek első neje volt gr. Bethlen Róza, kivel — mint beszélük — titkon kelt össze, és később elvált, ettől lett két gyermeke József és Róza, mint a táblán látható; másodszor vette Jekelfalussy Máriát, kitől a 90. lapon VI. táblán ivadék származott, melyről most már biztos adatok nyomán tudjuk, honnan eredett. Világosabb előadás végett a 88. lapon I. Antaltól kezdve ez ág nemzékrendét ide írtuk kiegészítve, mint az előbbeni lapon láthatni.

A 89-ik lapon álló IV. tábla is hibás. Ezen táblázat így igazítandó ki:

I. Tamás sz. 1675. (Károlyi Erzsé)					
Ferencz (gr. Zichy A. Mária)					
Tamás † 1734.	Mihály † 1734.	id. Imre val. b. titk. tan. (wagreimi gr. Engel Róza)	István † 1808. (gr. Erdődy Julia.)		
Miklós esztergami kanonok † 1824.	László váradin. prep. czimz. püspök. † 1828. családi hitbiz. alapító.	ifj. Imre sz. 1775. † 1848. (1. gr. Fáy Mária, 2. Bujanovits Stefania) †	Ferencz sz. 1767. cs. k. kam. (1. gr. Eszterházy József.) Teréz, 2. Lazarovich Anna)	Anna (gr. Haller Szapáry József.)	Julia (gr. Péter.)
Róza sz. 1803. (gr. Sermage Dénes.)	Czeccilia sz. 1805. (ehrenheimi Sitra Jakab.)	Francziska sz. 1818. Brünben, alap. h. † 1851.	Antal Vincze cs. k. kam. † 1863. (gr. Csáky Petronella)		Anna (Ujfaluassy Fér.)

A 89. lapon V. táblán álló Rudolfnak (Emanuel fiának) ivadéka következőleg pótolandó:

Rudolf sz. 1808. (Janicsád Emilia)		
Alfonz sz. 1840. udv. kam. ell. fogalm.	Rudolf. sz. 1844. lovás hadn.	Naudin sz. 1846. (bárá Perényiné.)

A 88. lapon a III. tábla vég-izén Istvánnak gyermekei közt Gabriella helyett olvasd Gábor, sz. 1825.

Csanády család. (M. telegdi). A III. kötet 85. lapján van róla emlékezet. Bővebb, lézagtalan családfája azonban következő:

Csanádi István
(telegdi Balajthy Erzsé)
1628.

Sára (Ugray Gergely) Bora 1697. (tel. Miskolczy Istv.)		János			
		Juliánna (Barta András.)	István	Erzsé (Uray Ádám)	
János 1731. lak. Gebén Szatmár v. thiró	Erzsé (Gúthy Mikl.)	Anna (Balku István.)	Zsuzsa (Hunyady János.)	György (Debreczeni Eva)	
József Márton sz. bíró	István 1783. Bihar v. főügyész.	Erzsé (Nadányiné.)	György Bihari főszolgabíró † 1806. (1. Buzinkay Éva, 2. Torkos Zsófi, 3. Sebes Krisztina)		
Ferencz. Miklós.	János. fősz. bíró Ludovika	Ferencz főszolgabíró (Fényes Eszter)	József esküdt (Magyari Zsuzsi.)	Zsuzsa (Halász Gáspár.)	Krisztina (Illosvay László.)
		István főszolgabíró 1848. (Majos Amália) Ödön. Béla.	György (Simonffy N.)	Kálmán (Baróthy Mária) Ákos.	

A család a telegdi, sz.-kozmai, andaházi és herpályi birtokot az ős anyja Balajthy Erzsébet után kapta. Bír a család Bihar és Szatmár vármegyében.

Csanády család. (Nagykerekí). Szintén a III. kötet 95. lapján van említve. Eredeti helye Hajdú-Szoboszló, hol több ága él. Azon ágra, melynek családfáját itt terjesztjük elé, a nagykerekí, ártándi, adányi és esztári birtokrészek Hodossy Kláráról szállottak. Ezen ág törzse I. Sámuel es. kir. őrnagy, és Hajdú-kerületi kapitány volt 1711-ben, fia II. Sámuel szintén Hajdu ker. főkapitány 1734-ben, hasonlóan ennek fia III. Sámuel is 1777-ben, ki következő ivadék terjesztője lett:

III. Sámuel
Hajdu ker. főkap. 1777.
(Hodossy Klára)

József es. k. táborn.	László es. kir. kapitány	Sándor Bihari táblabíró	Imre es. k. kapitány	Teréz (Dobozy Mihály.)	(Radványi István Róza
Sándor főszolgabíró országgyűlési képviselő 1861—65.		Zsófia (Vasér Sándor)			
		József.	Luiza (Beuthy Ödön.)	Teréz (Bige Károly.)	Imre. †

Csaplovich család. (Jaszenovai). A III. kötet 100. lapján e családról téves adatok közöltettek; most hiteles családi források után az egész nemzetség teljes családfáját adhatjuk. Árva megyében két ily nevű nemes családot ismernek. Az egyik tős régi adományos, a másik czímerleveles. Szólunk előbb az elsőről.

A *Csapla*, utóbb *Csaplovics* családnak legrégibb ismert törzse Meze de Liptó volt, ki 1286-ban Liptó megyei Sz.-Annán birtokolt. Ennek László fiától Mihály nevű unokája számos érdemei némi jutalmául 1320-ban Robert Károly királytól az árvai-vár és Dubova határa közt fekvő Jaszenova rétet, földet és erdősséget nyerte kir. adományban, és ezen birtokban a Csapla és Czundra rokon családágazatok megtelepítő törzsatyja lön.

A Csapla név 1500-ban Csaplovicsra alakítatván, a *jaszenovai* előnév mellett e család mind e mai napig birtokosa a *jaszenovai* földnek, mely a híres Chocs (Choty) havas északi oldalán és alatta terjed el. Ugyan e családnak köszönhető emelkedését a Chinege, Valicz és Byatth-féle család is, mint-hogy ezek egymás után, nevezetesen az első 1356., a második 1398-ban, a harmadik 1449-ben a Csapla család leányait vévén nőül, a Csaplovics-féle birtok egy harmadrészeben részesítették. S ennél fogva téves Fejér Györgynek ¹⁾ jegyzete, mintha a most élő *jaszenovai* nemesség *Csineghe* maradéka volna, sőt inkább a tős gyökeres Csaplovics család a birtokos, mely Jaszenovát jelenleg is bírja, míg a leányági Csineghe család ott már elenyészett.

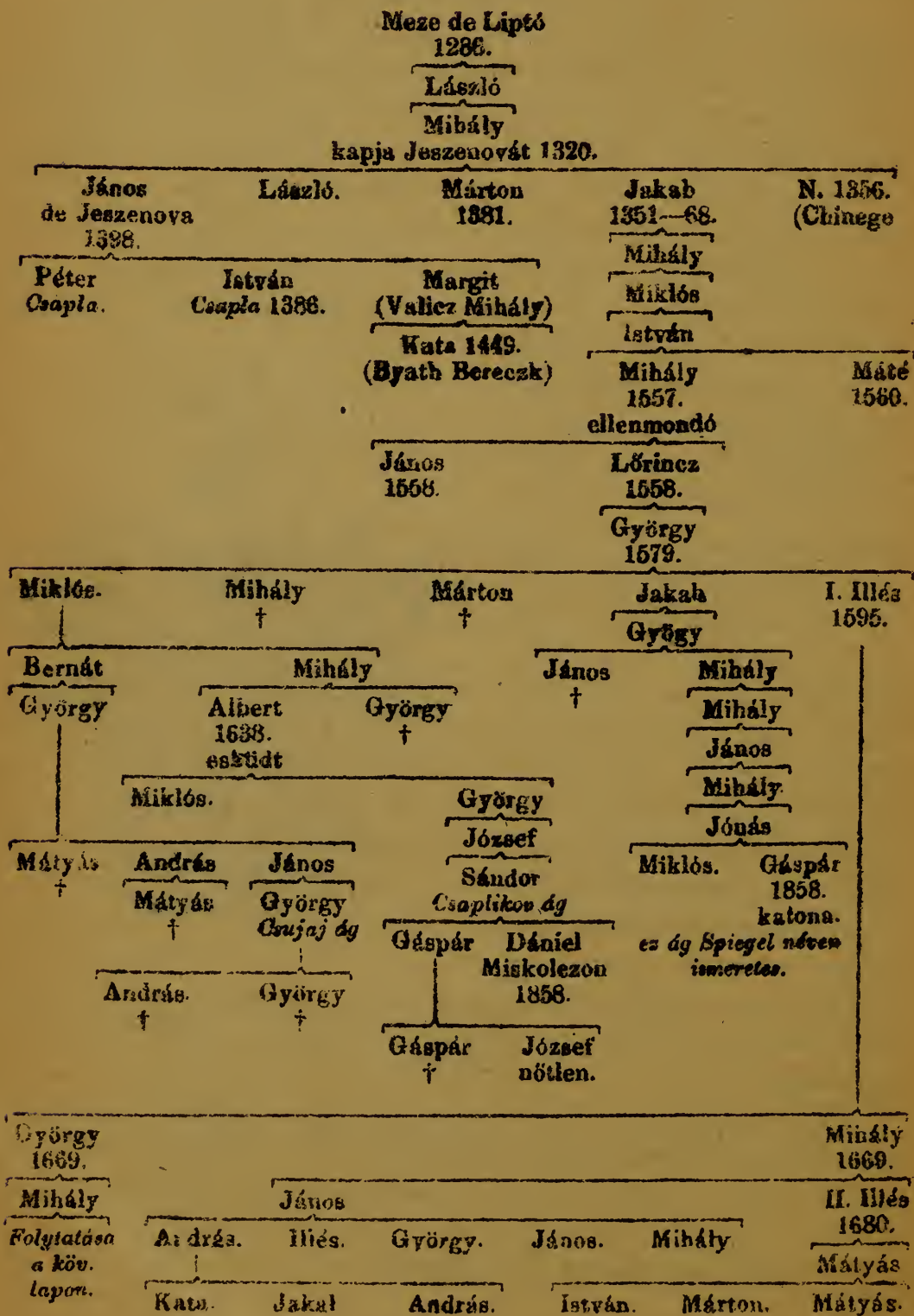
A család czímere — mely szintén előbb hibásan volt közölve, itt kiigazítva, metszvényileg is látható. A paizs barna (kék) udvarának alján tő felett királyi koronán gém (totul Csap) áll, nyakán nyíllal

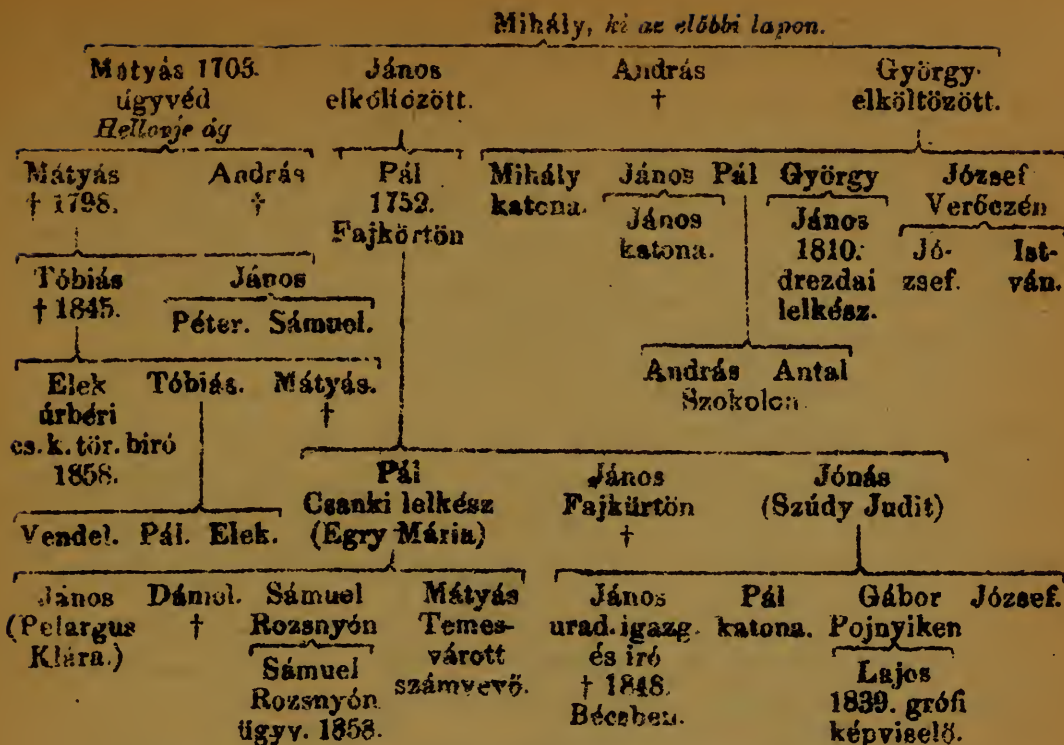

¹⁾ Codex dipl. tom. IX. vol. 2. p. 538.

átlove, csőrében halat tartva. A paizs fölötti sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló gem áll. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

A családja következő:

A családból nevezetesebb tagok voltak a következők:

Jakab, ki I. Lajos királynak 1351. és 1368-ban kiadott helybenhagyó okleveleiben említetik. — István 1386-ban a Medzihradszky család beiktatásánál, Mihály 1557-ben Thurzó Ferencz beiktatásánál, Mátyé 1560-ban a Kubinyi család madocsányi és stepanói beiktatásánál mint kijelölt tanúk említetnek. János és Lőrincz 1558-ban a Koroda és Bendovits családok nemessége kérdésében, valamint ezek és György a Zmeskal és Kubinyi családok nyolczados törvényszéki ügyében, Miklós, Illés, Mihály és Márton gr. Thurzó Györgynek az árvai uradalomba 1595-ben történt beiktatásánál említetnek. Az említettek közül Miklós Árva megye küldötte Győr város ostrománál veszett el.

Albert Árva megyének 1638-ban esküdtje, Mátyás ugyanakkor ügyésze, jeszenovai birtokosok.

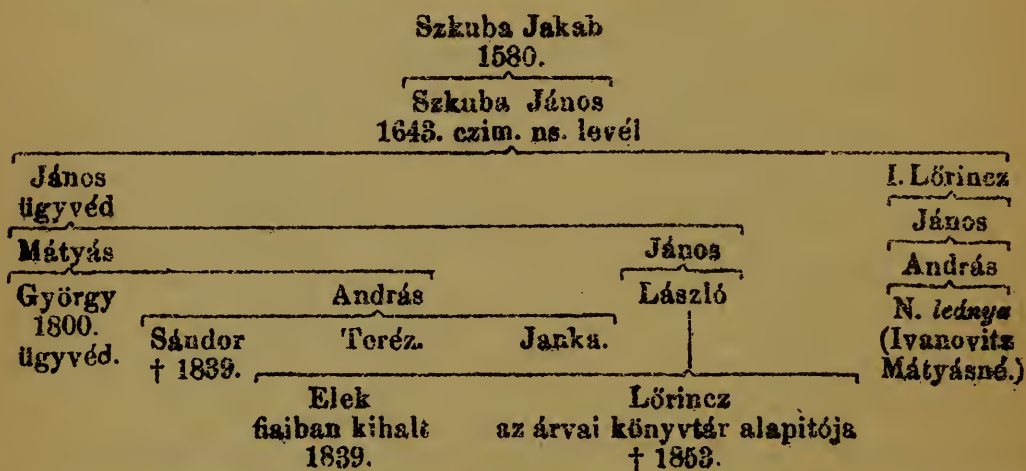
1731-ben Árva megyétől János és György nemességi bizonyítványt vévén ki, amannak ivadéka Bars, Hont, Zólyom megyébe telepedett, az utóbbinak ivadéka Szászországba Drezdába telepedett.

Hont megyében Pál 1772-ben csanki ev. lelkész. János, Prihelen született 1790. sept. 23-án, s gróf Schönborn tanácsnoka és uradalmi igazgatója lett, huszonegy munkát írt különféle történelmi, és nemzetgazdasági tartalmú, melyek nevét ismeretessé tévék. — Mátyás Temes vármegye számvevője és levéltárnoka, — Sámuel Rozs-

nyón ügyvéd, Lajos 1839-ben gr. Schönbornnak országgyűlési képviselője volt.

Az Árva megyében maradt nemzetség Jeszenovai és birtokan székel és székel mai napig; az egyes ágak Hello, Csaplik, Spigel és Chuja elnevezések által is különböztetett, mint a családfán megjegyeztük. Az Árva megyei ágból az élők közt Elek 1858-ban Árva-Turóc megyei cs. kir. urbéri törvényszéki ülnök volt. Egyéb jelességeit a családnak az idézett kötetben említettük. Azonban

Árva megyének egy, más Csaplovics-Szkuba nevű címerleveses családja is van. Ez leány-ágon származhatott a *de eadem*-féle Csaplovics családból, és már 1580-ban Jaszenován Szkuba Jakab a gyökeres Csaplovics családbéli birtokból egy curiát bírt. Előbbi neve Szkuba volt. Ezen családnak alapítója *Szkuba*, később Csaplovics János 1643. január 2-án III. Ferdinánd királytól nemes levelet nyert, még pedig az adományos Csaplovics család címerével ellátva. Ezen családnak nemzékrendje következő:

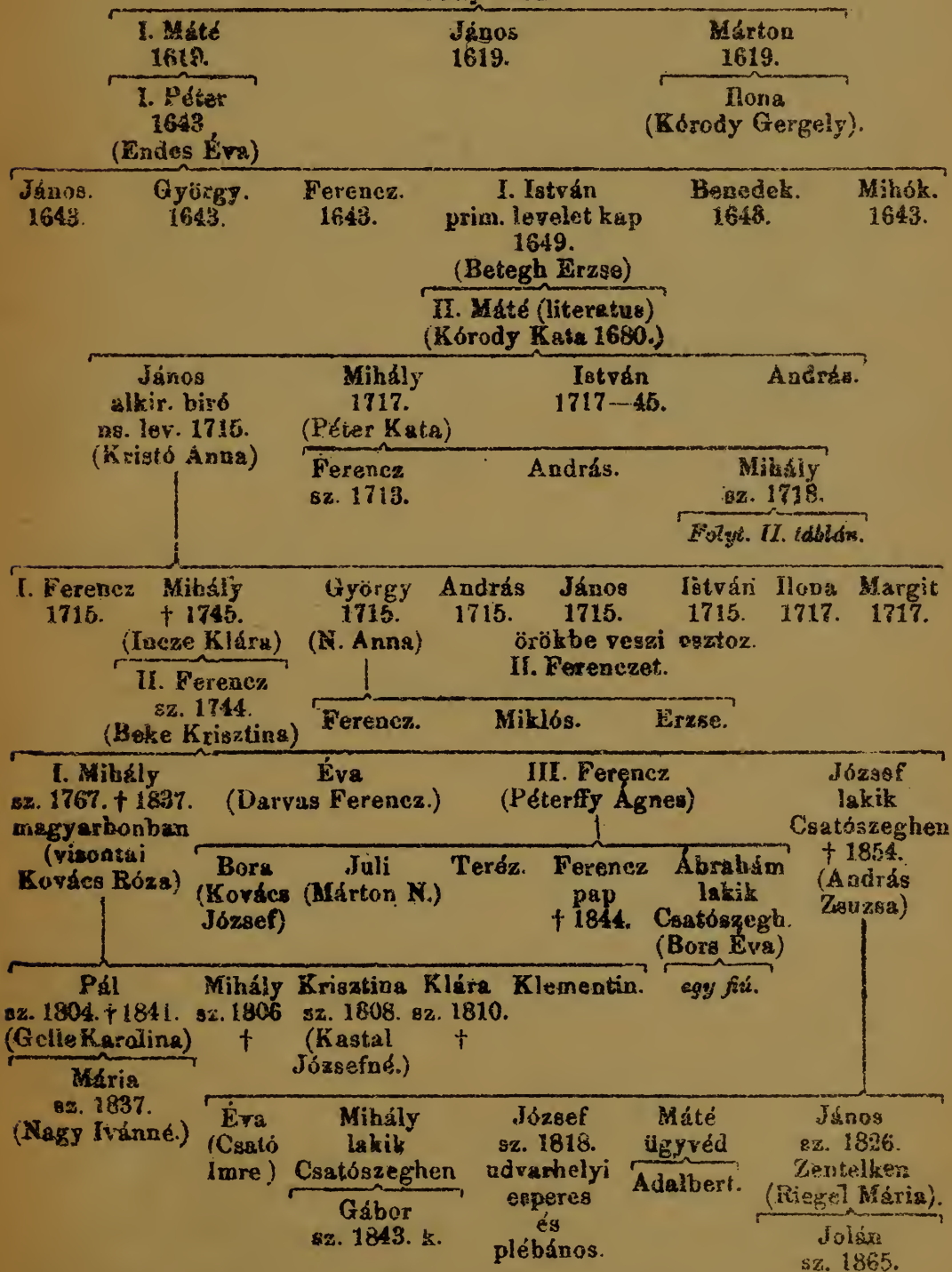
Ezen ágazat nevesebb tagjai voltak János 1680-ban. György 1760-ban, Sándor 1810-ben ügyvédek. Legnevezetesebb azonban Lőrincz, gróf Zichyek egykori ügyvéde és levéltárnoka, kiről a III. kötet 100. lapján már emlékeztünk, és ki hatvanezer kötetnyi könyvtárának Árva megyének tett adományozása által nevét marandólag örököltette.

Ezen ágazathoz látszanak tartozni a Trencsén, Pozsony és Soprony megyei Csaplovics-ok is, névszerint Trencsénben Mojsson Cs. Pál, ki 1793-ban Fontányi Zsolnay Anna nejével együtt magánkül elhalt. Pozsonyban János a múlt században híres prókátor Mátyás érseki titkár. Sopronyban Cs. Dániel uradalmi tiszt, ki 1850-ben a sopronyi ev. gymnasiumnak ezer forintot adományozott.

Csató család. (Cs. Csatószeghi és sz. simoni). A III. kötet 114. lapján álló czímnél paizs fölötti sisakon fejedelmi helyett királyi korona, és azon kir. pálcza helyett egy zöld hegy teendő, azon nyugszik a törökfejet tartó kék ruhás kar, mint a czímerlevélből kiolvassuk. A család bővebb nemzékrendje ez:

I. tábla.

Mihály 1604.

II. tábla.

Mihály, ki az I. táblán.
sz. 1718.

András
lak. Csátószeghen
† 1850. kora 87.
(Sándor Erzsé)

János sz. 1800. † 1865. Kolos v. főügyv. (Mircse Bora)	Zsuzsi (Incze István.)	Imre Csátószeghen † 1864. (Csató Éva)	N. (Kóródyné.)	Julia (Albert Antalné.)	Éva (Miklós Ferenczné.)
	János g. tiszt.	István (Papp Julia) József.		Ferencz.	Imre.
Zsigmond sz. 1831. Szeghalmon orvos (Hivessy Antónia.)		Ferencz sz. 1832. † 1864. v. katona és mérnök.	Ida (Vizy Endre.)	Ilona. sz. 1846.	

Cseh család. (Szent-Katolnai). Erdélyből szakadt, székely eredetű. Szathmár megyén kívül, hol többen virágoztak (lásd III. kötet 121. l.) s Ferencz volt alispán 1866. oct. 21-én halt meg. — Tolna megyébe ágaztak

Lászlónak, ki Tolna megyei alispán s kir. tanácsos volt, és Böleskén halt meg 1824. jan. 26-án ivadéka következő:

László
alisp. k. t. † 1824.
(Becsky Fáni)

Ferencz (Csúzy Apolló)	Julia (Döry Ádám.)					Ignác Tolnai alispán † 1830 kora 49. Pakson, (Sauska Mária)
Anna. †	Janka. †	Antónia. (Malatinszky Ferencz.)	Mária (b. Exterdé István.)	Luiza (Kovács István.)	Imre. †	Lajos. †
János Erdődön főbíró, (Szuhányi Valéria)	Ferencz.	Fáni.	Karolina. †	Mária. †	Krisztina. †	Judit. Apolló (Péchy Antal)
Mária	Izabella.	Anna.				

Csekonics család. A III. k. 127. lapján álló adatokhoz adandó, hogy József tábornoknak, (ki 1824. apr. 26. kora 67. évében halt meg, és Hatzfelden temettetett) első nejétől Tempel Katától leányai: Karolina b. Liphay Frigyes cs. k. kapitányné, Leopoldina és

Eliza b. Piret-Bihain Lajos cs. kir. alezredes neje, második nejétől pribéri Jankovich Juliannától fia a most élő. János, ki 1864. dec. 9-én ausztr. bir. grófságra emeltetett.

Cselkó család. (Cselko-Lehotai). Trencsén megyei régiebb nemes család, mely azon megyében őse Cselkó György által I. Ferdinánd királytól 1559. évben Cselko-Lehota helységre adományt nyervén, annak máig birtokában van. Czimere — mint itt a metszvény ábrázolja — a paizs kék udvarában zöld talajon egy fa ágán ülő bagoly, nyíllal átszúrva, fölötté jobbról csillag, balról félhold ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján szintén hasonló képlet látható. Foszladék jobbról ezüstkék, balról aranyvörös.

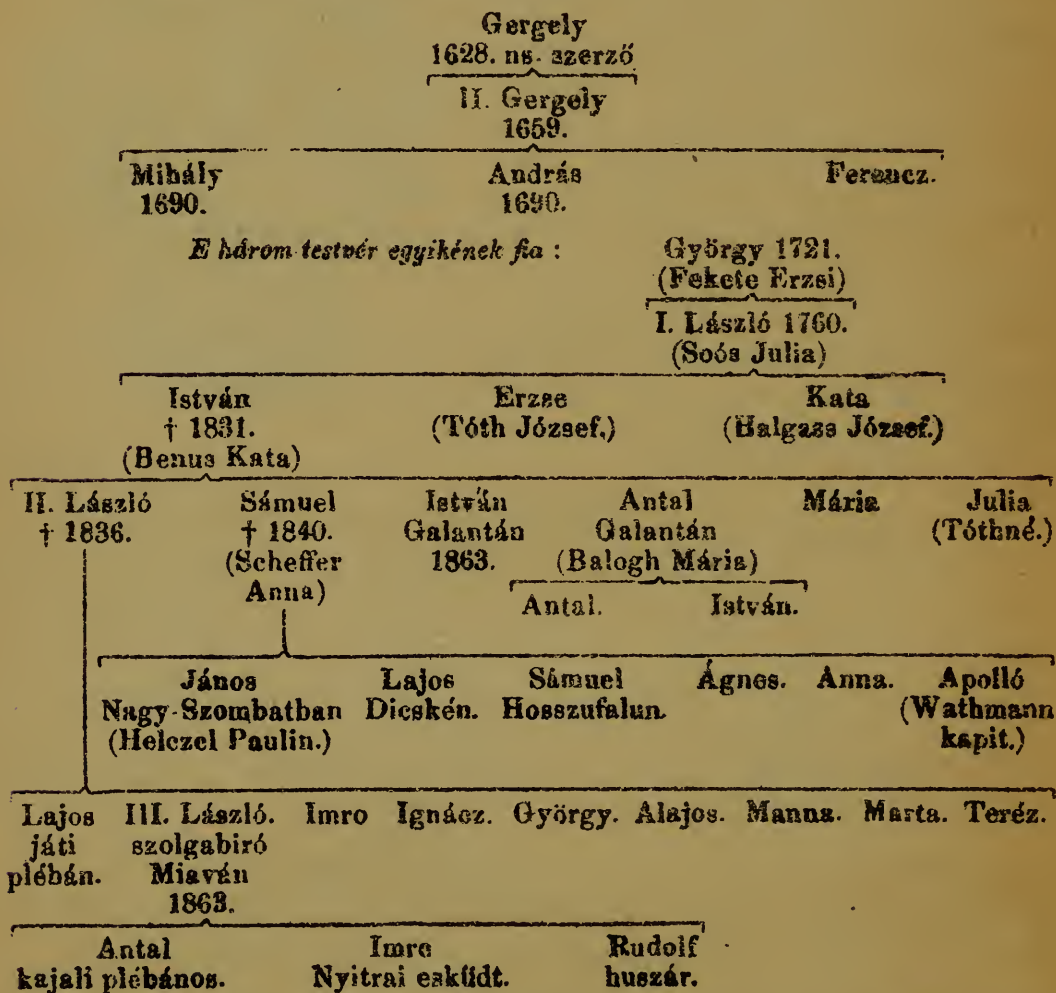
A családfa következő:

György 1559.			
János.	Menyhért	Ágoston 1601.	Márton.
	János.	I. Miklós 1618.	Ferencz.
Pál 1685. budetini tisztartó.	György.	János sz. 1669. (Szadeczky Ilona)	Miklós.
		János sz. 1683. (1. Gyurana Bora, 2. Schurmann Bora)	
1-től János sz. 1710.		2-től András	
Miklós t.biró, tanácsn. Selmeczen † 1796. kora 86.	József kamar. ügyvéd 1820.	János.	István pozsonyi ev. tanár. sz. 1773. sept. 1. † 1837.
		Dániel	András.
		János pozsonyi ügyvéd.	Pál Trencsénben urb. törv.széki segéd 1869.
			Antal Haczfelden kaszár 1859.

A táblán álló I. Miklósnak fia János Cs.-Lehotáról Kiszucza-Ujhelybe telepedett 1685. táján, hol utódai jelenleg is birtokosok. A családfa csak ennek ágát mutatja, a többiét nem ismerjük.

Csemez család. (Hajdán Chömöz és Csömöz). Pozsony megyei czímerleveles család. A czímeres levélet István, Gergely és Balázs nyerték II. Ferdinándtól Prágában 1628. máj. 13-án kiadva; kihirdettetett Pozsony megye előtt 1629. (feria 2-da prox. post. Dom. SS. Trinitatis). — István utódai az alföldre telepedtek, Gergely és Balázs Pozsony megyében maradtak, és máig Kajal, Galanta, Réte, és P.-Fedémes helységben s a Csallóközben székelnek.

A család nemzékrendje következők:

Ezen táblán állók közül Sámuelnek fia János N.-Szombatban a ker. tábla kiadója 1861-ben. II. Lászlónak fiai közül Lajos játi plébános, III. László Nyitra megyei szolgabíró Miavén, fiaiból Antal plébános Kajalon, Imre esküdt Nyitra megyénél.

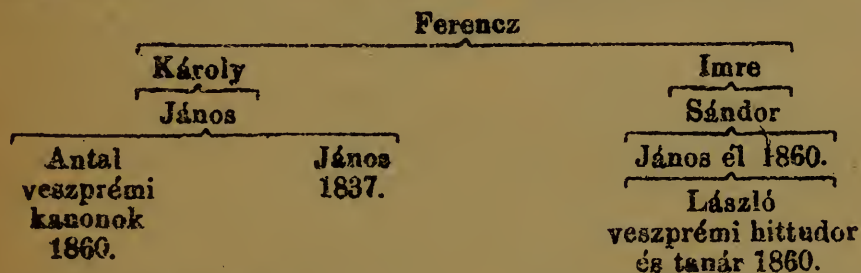
Balásznak, az 1628. évi ns. ág közszerzőjének ágából csak a következő ivadékot ismerjük. Volt három fia: idősb István, II. Balázs és Sámuel. — II. Balásznak voltak fiai ifj. István és János. — Sámuelnek pedig Ferencz és III. Balázs.

Egy perbeli mutatóványból tudjuk a következő származási rendet is : testvérek Imre, János és Ferencz 1774-ben, ez utóbbinak első neje Bencsik Anna, a második Torma Franczka, utóbb Olgyay Gáspárné, ezen Ferencznek voltak gyermekei : Anna Szelle Józsefné, Antal és ifj. Ferencz.

Továbbá a múlt században élt János, ennek Fodor Ilonától gyermekei : 1. Tádé Galantán, 2. János. 3. Teréz Pinczés Józsefné, 4. Bora Malovecz Tadéné. A Galantán lakott Tadénak gyermekei Gáspár, Lajos és János és ez utóbbinak Fekete Klárától : Lajos, Géza 1863. irnok, kinek neje Farkas leány.

A kajali, réti és Győr megyei ág. evang.; a többi kath. vallású. Czímerök a paizs zöld talaján csőrében kigyót tartó gólya. Ugyan az a paizs tetején álló sisak koronáján is.

Csete család. (Györgyfalvi). Mint a család által értesítve vagyok; nem halt ki, és nem Bereg megyei eredetű, hanem még a mohácsi vész előtt Zala megyében bírta a györgyfalvi és bagiyadi birtokot. A mohácsi vész után elveszvéen oklevelei, györgyfalvi ns. Csete György 1550. mart. 8-án I. Ferdinánd királytól Bécsben kelt új királyi adományt nyert említett javaira. Györgynek fia volt ismét György, ennek Ferencz, kitől a családja így terjedt:

Jánosnak fiai Antal és János 1837-ben Zala vármegyéjétől nemesi bizonyítványt vévén ki, azt 1838. febr. 1-én Somogy vármegyében kihirdettették.

Csicsery család. (Csicseri). A III. kötet 163. lapján, úgy a XI. kötet 269. és 272. lapján a rokontörzsű Orosz családnál is közölve van a családja; azonban némileg (főleg az első helyen) téves lévén azon közlemény, itt főleg Ambrús fiainak Andrásnak és Istvánnak és utódaiknak hitelesebb leszármazása végett jónak vélem az egész családfát közleni, mint az Ung megye levéltárában a Berzeviczyek elleni relui-torio liquidatorio successionalis perben és néhai Csicsery Zsigmondné halálával bekövetkezett egyenes örökösödési ügyben eljárás iránti oklevelekből és más okmányokból (Barna Mihály által) összeállítatott:

Job de Csicser
1316.

Domokos 1324.
Vajánban

János
Berczelen birt.

Erzse 1769.
(Monaky Simonné)

Ferencz (Fodor = Krispus)
1416. (Kántor Margit)

Zsigmond 1429.
Csicser, s Vajánban

Miklós Mátyás. † Benedek I. András
1487.

Zsigmond Kata
† 1537. (n. mihályi Pongrácz Dénes.)

I. Ambrus 1506.
(Agnes özv. 1548.)

Péter.
†

László 1548.

				Ferencs.	Péter	Mihály
				†	1579.	
Gáspár.	II. András	János.	Ilona	I. István	alispán.	Ferencz †
	1571. alisp.		(Vayná.)	1569. alisp.		1615 .26.
	(Verebélyi			(Daróczy Anna		alispán
	Anna)			1564—92.)		(Bajánházy Judit.)

Ambrus István
(Azary Kata) 1580. alisp.
György

Gáspár. János
(Harthay Ilona
özv. 1644.

Sámuel. Anna 1593.
(Daróczy András.)

Mihály Péter Dora
alispán 1632. alisp. (Bánóczy
1649. (n. m. Pongrácz Péter.)
(Pankotay Zsuzsa)
Klára)
Zsuzsa
(Keczer
András.)

Péter 1665. János 1647.
(Ráckay Klára) Bora Erzse
(Trombitás Ádám.) (Benó
Mihály.)
Péter
(Péczezy Klára)
Ferencz ifj.
(Kása Bora 1703.)
András 1736.
(Gálóchy Kata † 1756.

László.
† Zsigmond † 1801
(Csicsery Ambrus I. Kata
† 1836. kora 78. évében)

Zsigmond. †	Ambrus (Lónyay Ilona)	András 1649. (pálóczi Horváth Fva)	ifj. Péter †	Ferencz 1649. Ungi követ (Mokcsay Ilona)
	Ferencz † 1708. Gábor. †	András Juliaanna (1. m. Haraszthy János, 2. Berzeviczy András.)	Péter Bora (Morgay Miklós.)	Kata (Máthé György.)

Ambrus László.
1692. † † Mihály 1692.
(Kálnágy Judit) Klára Bora
(Bodó Zsigm.) (Medgyesy György.)

Mihály. László. Ambrus. Ferencz János Klára Anna
(Kálnágy 1741. (Sárközy (Oremus
Anna Judit) (Kontray Zsófia) István.) István.)
László. Judit 1736. Folyt. köv. lapon.

János, 1741. ki az előbbi lapon.
(Kontray Zsófia)

Ambrús		Ferencz (Kovács Mária)		
János. †	Kata † 1836. (Csicsery Zsigmond.)	Ignác †	László t.biró † 1839. (Dudics Anna)	János †
Péter 1856. Zemplén törv. sz. ülnök (Lüley N.)		Antal 1861. alsz.biro (Posta Gizella)		Lilla.
Gyula sz. 1840.		Árpád. sz. 1851.	Géza sz. 1853.	Zsigmond. sz. 1856.

I. Ambrúsnak két fia által két ágra szakadt a család; I. István ága Zsigmondban 1801-ben kihalt. II. András ága máig él. Kik viseltek hivatalt és a többi közt alispánságot, a családfán följegyeztük. A mostan élők közül Lászlónak fiai: Péter 1842-ben Zemplin megyei aljegyző, 1850-ben főügyész, 1856-ban úrbéri törvényszéki ülnök volt. Fia Gyula. Testvére Antal 1850-ben Ung megyei esküdt, 1861-ben alszolgabíró volt. Gyermekai a táblán láthatók.

Csillaghy család. Árva megyei Isztebnén birtokos nemes Család, mely V. Ferdinánd király által nemesítetett meg.

Czímere — itt láthatólag — hadi paizs, melynek kék udvarában aranynyal díszített vörös ruhás, fekete süveges magyar vitéz áll, jobb kezében buzogányt tart, ki sziklák közt egy ragadó folyamon lábikráig elmerülve, azon bátran átkel, fölötte jobbról csillag, balról félhold ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján jobbról vörös, balról kék strucz-toll között ezüst csillag fénylik. Foszladék jobbról ezüst-vörös, balról aranykék.

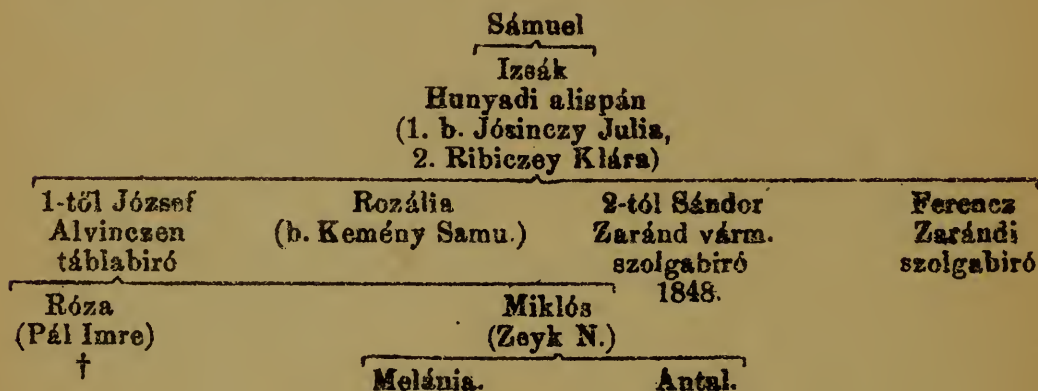
A családfa ez:

Sámuel
(Meskó Julianna)

József Isztebnén (Ambrózy Anna)		Károly Nagy-Sztriczén	
József sz. 1853. mart. 1.	Etelka Zsófi sz. 1856. máj. 15.	Anna Natalia sz. 1857. jul. 27.	

Csóka család. (Borbátvízi). Hunyad megyei család, ősenek igényli a Zsigmond király által lefejeztetett Konth vitéz Csóka nevű szolgáját. A család I. Leopold korában kapott adományt Borbátvízi birtokára. A Hora Kloskeféle lázadásban kitünteté magát 1784-ben a magyar nemesség részéről S á m u e l. Ettől a családfa ez:

Csúzy család. A III. köt. 188. és 189. lapján némi tévedés van. Az utóbbi lapon a II. táblán L á s z l ó n a k (1701.) fiául tett P á l c s. k. kamarás, az I. táblára a 188. lapra teendő Józsefnek és Rosty Juliánának fiául, egy személy lévén az ott látható Pállal.

Czyntula család. Bács megyei ága említve III. köt. 199. lapján. Ehez családi értesítés után adható, hogy a nemes levelet Czyntula J á n o s kapta 1580-ban Rudolf királytól, kinek utódai a Bácsiakon kívül Pozsony és Nyitra mrgyében székelnek.

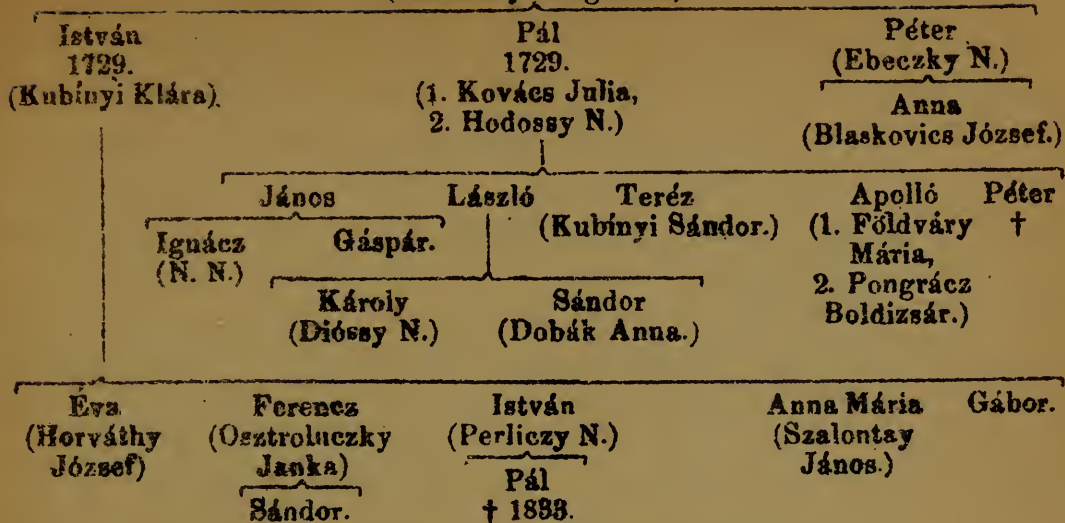
Czímere vörös udvarban arany zergefej nyakkal, szarvai közt csillaggal. A paizs fölötti sisak koronájából három strucz toll emelkedik föl.

Czóbel család. A III. kötet 204. lapján hibásan áll két családdá osztva, az egyik *boldogfalvi* előnévvel, mely csak sajtó hibából állott bizonyos névtárakban.

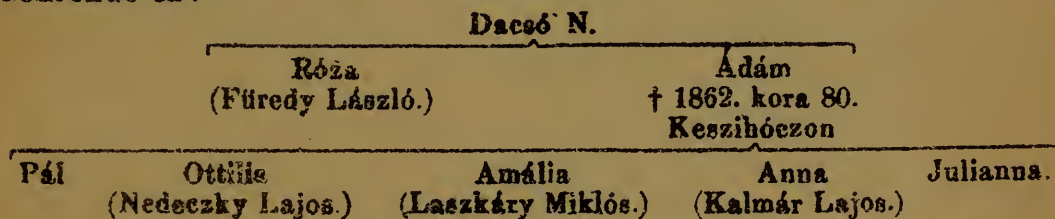
D.

Dacsó család. (Keszihóczi). Hont megyének egyik legrégibb, és a Luka családdal közös törzsből eredt nemzetsége. A III. kötet 217. lapján a családfán álló azon I s t v á n tól, kinek neje Libercsay Magdolna volt, bővebb nemzékrendje így pótolható:

István, III. köt. 217. lap.
(Libercey Magdolna)

Egy másik ágak, melyet a családfához kötni nem tudunk, nemzékrendje ez:

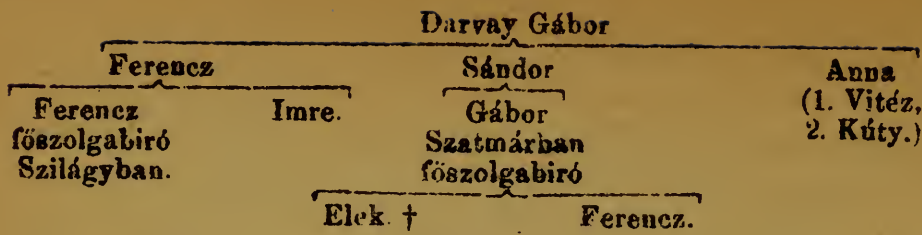
Czímere a paizs kék udvarában piros szív, mely két nyíllal van átütve, és melyből három lilium nyúlik föl; közös a Luká-éval, melynek czímere átnyilalt egyszarvú, mint a III. kötetben látható.

Darvas család. (Nagyréti). A III. kötet 243. lapján álló I. Jánosnak atyja is János volt, ki állítólag Magyarország alsó részéből származott föl Zólyom megyébe, hol a táblán álló I. János 1614. körül szerzé az előnevet adó Nagy-Réte-t. E táblán II. Sándornak fia volt Mihály is.

A II. táblán Gábornak Madách Katától fiai voltak Pál és József is, kik kihaltak. Ugyan e táblán álló Dániel, ki már meghalt, Pethőn szül. 1795. nov. 11-én.

A III. táblán álló III. Ferencz, helyt. tanácsos 1809-ben egy „Fegyver ellen való” czímű alkalmi népi röpiratot írt, meghalt 1810-ben. Leányai közül Zsuzsa Pukyné 1805. mart. 10-én, és Mária Mocsáryné 1803-ban haltak el.

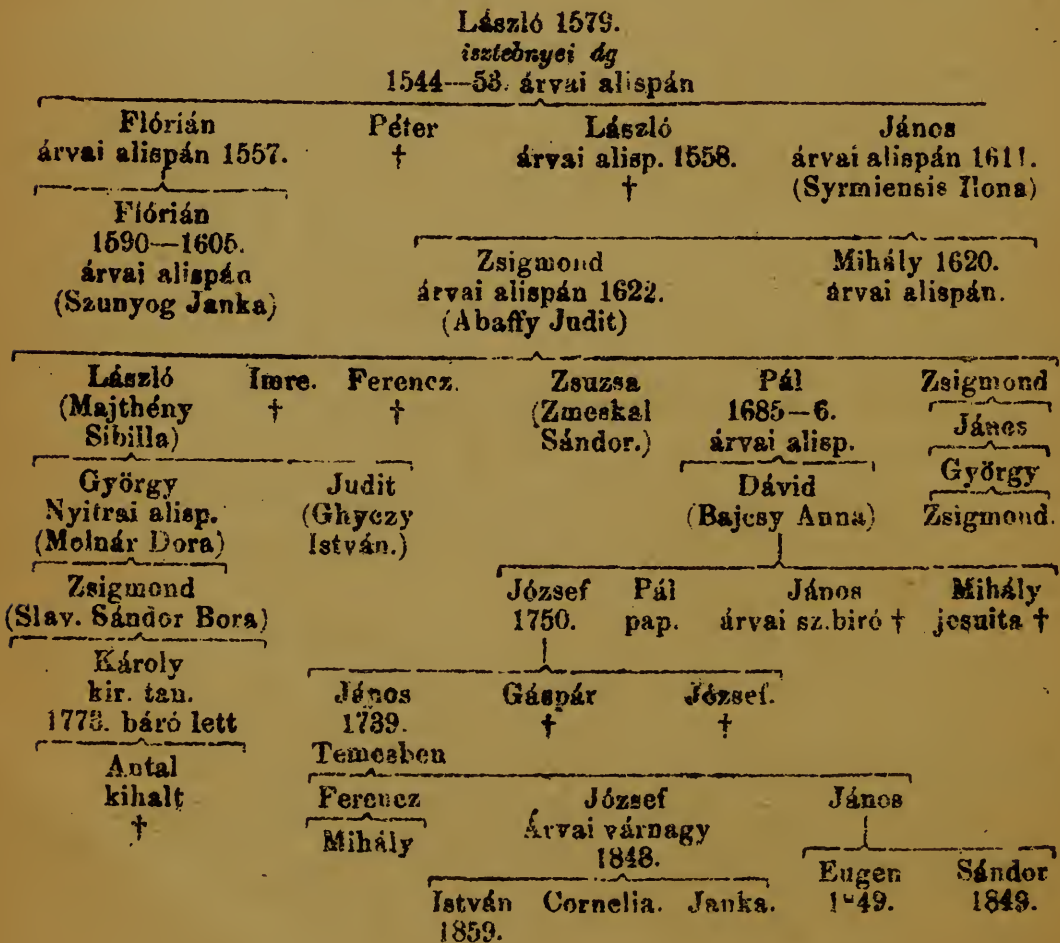
Darvay család. (Darvai). III. kötet 249. lapján a vajnági ágat kezdő Ferencznek Kölcsény Katától fia Gábor ily nemzékrendet terjesztett:

Gábor testvérének Ferencznek az erdélyi ágon István fia helyett Imre olvasandó.

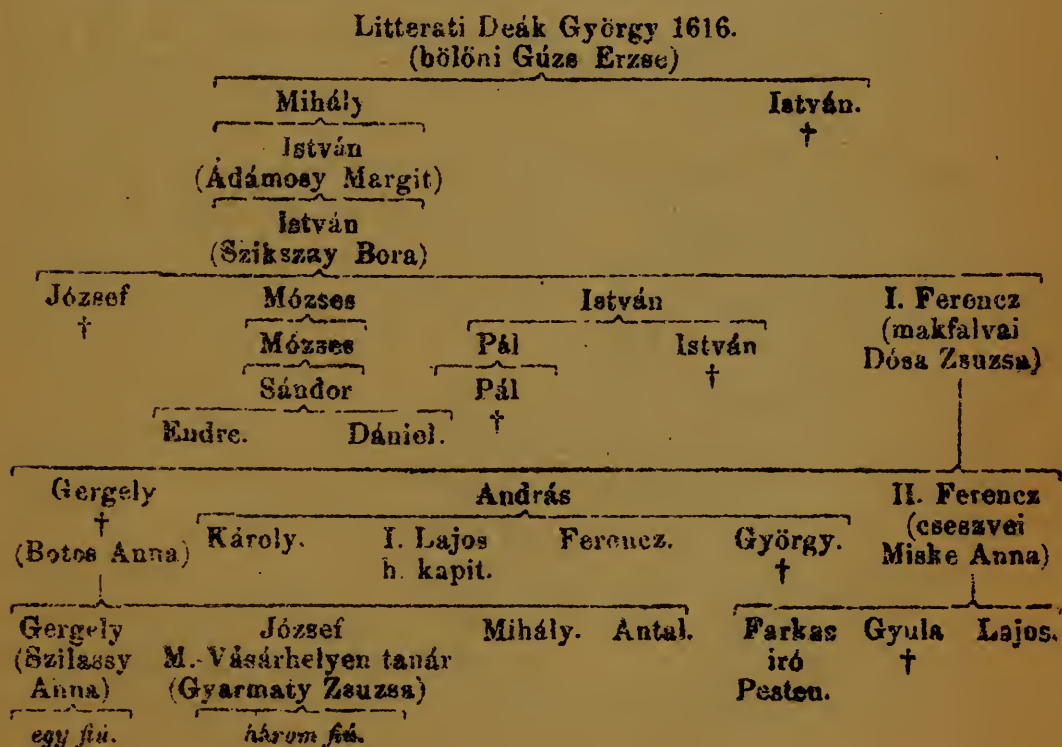
Dávid család. (Sz.-péteri és isztebnyei). A III. kötet 254. lapon II. táblán ötöd-ízen álló Miklósnak neje Radványi Kata volt. Pál fiának neje szüdi Kozár Kata, Andrásnak Istvánon kívül fia Gábor is. Másik Gábornak az 1660-ban turóczi alispánnak neje Sámbochréty Mária és ettől fia János 1750. nyitrai szolgabíró. Ezen Gábor másik fiának Lászlónak János fián kívül leánya Mária Csarada Mihályné.

Kimaradt azonban az egész isztebnyei ág, mely a táblán álló Dávidnak László fiától, ki 1579-ben élt, és az isztebnyei ág törzseül jelöltetik, eredt, és pedig következőleg:

Deák család. (Köpeczi). Eredeti fészke Bölön és Köpecz az Erdővidéken Háromszékben, jelenleg Marosszék. Hajdani neve Bocz, utóbb Litterati. Nemeslovelét Bethlen Gábortól kapta Gyulafejérvárt 1615. jul. 10-én, mely 1616. jul. 21-én Sepsi sz. Györgyön publicáltatott. Czímereslevele azonban Mária-Terézia királyasszony által 1766-ban nemes Litterati György nevére megújíttatott. A Deák nevezetét már György viselé 1616-ban, ki előbb még nobilis Georgius Litterati de Köpecz neveztetett, kinek fia Mihály már Marosszékbe telepedett, hol ivadéka sz. Miklóson, Ilenczfalván, Somordon él, és ez utóbbi helyen birtokolt is, nagyobbára gazda életet folytatva.

A leszármazást a család így mutatja föl:

A család jelenleg 15 férfi tagban él. Kitünőbb tagjai II. Ferencz több megye és szék volt táblabírája, classicus műveltségű férfiú, atyja a szépreményű, ismert nevű fiatal írónak Farkasnak. Andrásnak fia Lajos, huszár kapitány volt 1848-ban Görgey táborában. Gergelynek fia József M. Vásárhelyen számtan és csillagászat tanára.

A címér, a paizs kék udvarában zöld ruhás magyar vitéz, jobb kezében kivont véres kardot, a balban író tollat tartva. A paizs fölött két felől leomló foszladék közt koronás sisak áll.

A Borsos Sebestyén és Szabó Nagy Ferencz krónikaiban említett Deák és Köpeczi családok, melyeknek tagjai főbiróságot is viseltek, egymástól is különböző, és a főlebbivel sem azonos családot képeztek.

Deákovics család. Deákovics János 1625-ben II. Ferdinánd királytól kapott czímeres nemeslevelet, mely azon évben Trencsén vármegyében publicáltatott. Az eredeti oklevél Pethő János s.-pataki kincstári ügyésznel találtatott és a helyt. tan. hírleltetett.

Debretzeni család. (Zágoni). A czímeres nemes levelet zágoni Debreczeni Miklós kapta rokonával Szabó Györggyel és érdektársával Apaffy Mihály erdélyi fejedelemtől 1672. táján. Miklósnak fia volt József, ennek fia volt László Küküllő vármegye főjegyzője, ki 1772. januar 27-én Küküllő megye előtt a főlebbi nemes levéllel nemességét igazolta.

A család címere: a paizs kék udvarában férfi kar könyököl, kivont kardot tartva; a paizs fölött foszladék között koronás sisak áll.

Décsy család. Trencsén vármegyei nemes család, hajdan (sőt nemes levelében is) Déchy-nek írva. Előbbi nemeslevelét elvesztvén, Déchy Mátyás és fia Benedek 1611. mart. 12-én Bécsben II. Mátyás királytól ujított czímeres nemeslevelet nyertek, mely máig is eredetben a családnál őriztetik, azonban, — mert a Rákóczy-féle zavaros időkben Beczkó határában egy körtvefa alá ásva, rejtve tartatott, írása sok helyütt megrongáltatott. A család uj alapítójától Mátyástól kezdve a leszármazás következők:

Mátyás 1611.

Benedek 1611.

(1. Virga Magdolna,
2. Temery Anna)

1-től I. István 1630.

(1. Virga Juliánna,
2. Margesicz Kata)

1-től János 1650.
(Stefanovjeh Zauzsa)

2-től Anna N. N. N.
(Uhlarik István.)

Felgyatása a köv. lapon.

János 1650. ki az előbbi lapon.
(Stefanovjecz Zauzsa)

György sz. 1705. aug. 27. (1. Andrásy Ilona, 2. Szatkovszky Kata) végrend. 1754. maj. 13.	II. István elköltözött 1719. maj. 3.	András 1729. febr. 7.	Eva	Zauzsi	Kata (Kavalecz János.)
---	--	--------------------------	-----	--------	------------------------------

Zsuzs (Tesko Márton.)	Anna (Dorotka György.)	III. István sz. 1736. dec. 1. (Klady Anna † 1803.)	II. János sz. 1740. oct. 31. † 1805. maj. 19. István. † Mihály. †	2-től György
-----------------------------	------------------------------	---	--	--------------

Mihály	V. István sz. 1774. mart. 29. † 1845. (Ujhely Erzsé sz. 1786.)	György sz. 1774. mart. 29. (Szuhányi Kata)	Janka (Krizsán István.)
--------	--	--	-------------------------------

József †	III. János sz. 1806. nov. 26. † 1844. sept. 9. (Szedlicsnán ügyvéd.)	Károly katona † 1855.	Juliaanna (1. Ambró János, 2. Boor János.)	Anna †
-------------	---	-----------------------------	--	-----------

Lajos sz. 1839. dec. 1.	Fáni sz. 1841. mart. 8. (Simon Béla.)
----------------------------	---

I. Istvánnak első nejétől származott fiától Jánostól ered a család itt látható ága; I. Istvánnak második nejétől Margesicz Katától szintén volt három fia, de azok nevei nem tudatnak.

II. István elköltözött, hová?

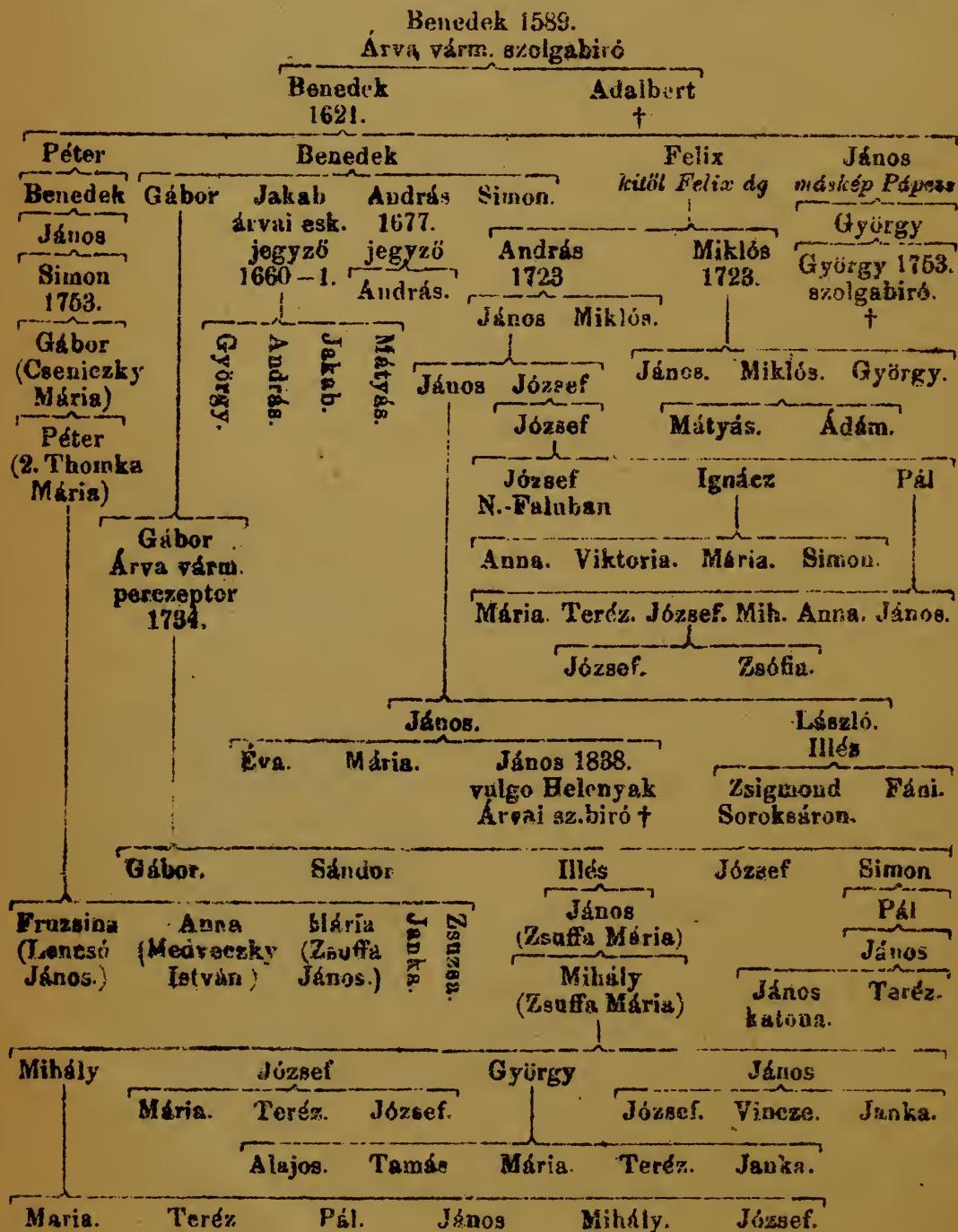
— nem tudatik. Osztályrésze testvé-
énél Györgynél maradt, mint ezt
1754. maj. 13-án tett végrendeletében
írja, annak osztályrészét visszatérése
esetében kiadatni kívánván, de nem
tért vissza. A család Mátyás törzsétől
kezdvé Becskón székelt V. Istvánig,
kinek fia III. János Szedlicsnára
telepedett, hol, valamint Kis-Sztan-
kóczon részbirtokot szerzett.

A család czímere — mint itt a
metszvény mutatja, — a paizs kék ud-
varában zöld talajon szemközt ágas-
kodó két oroszlán, első lábaikkal
arany koronát tartva. A paizs fölötti
sisak koronájából arany grif emelke-
dik ki, első jobb lábával meztelen
pallóat tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék

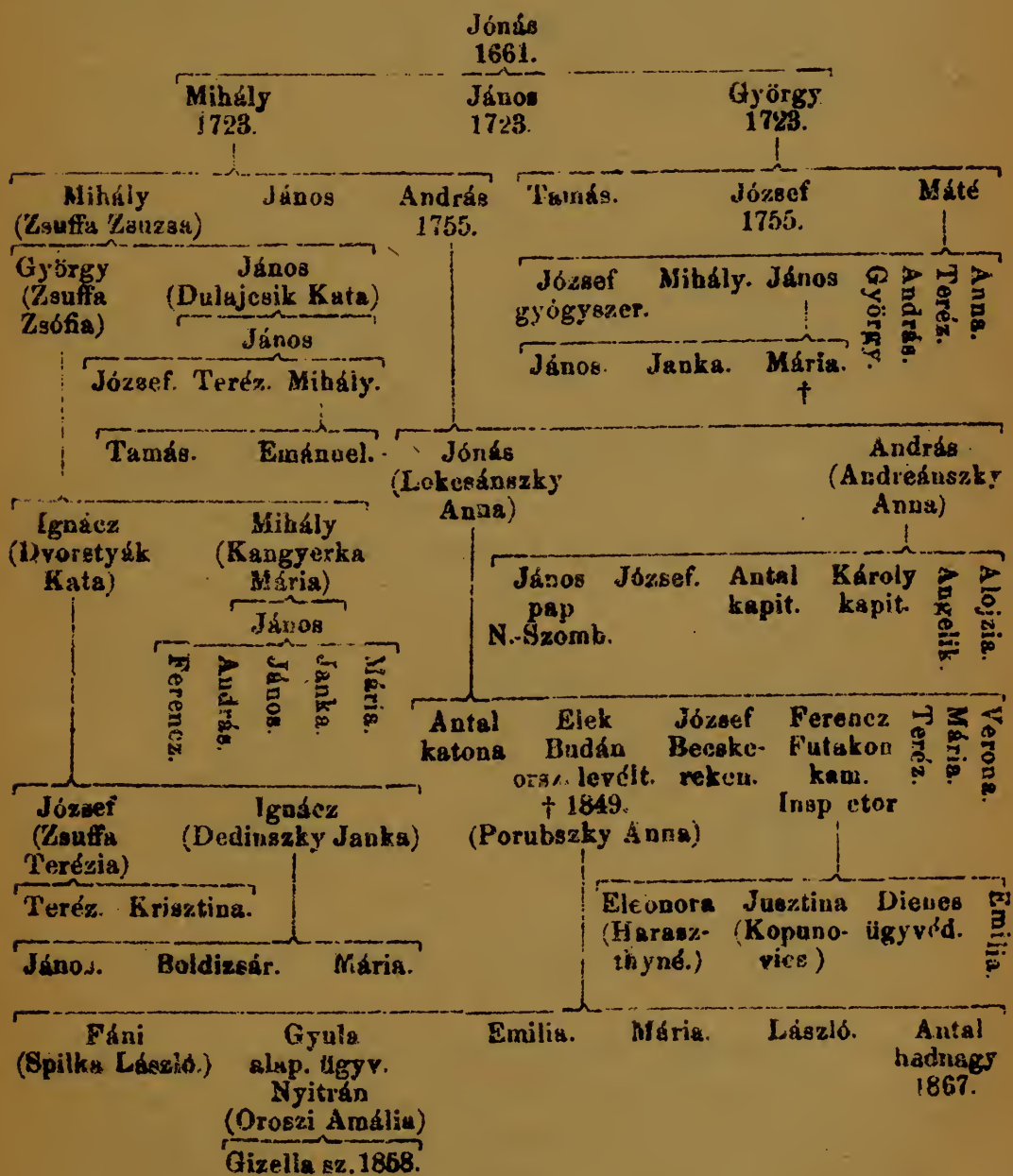
Ezen Décsy családtól megkülönböztetendő azon Decsi család, mely Baranya megyei Decs helységről származott, és melyből volt többi közt a III. kötet 260 lapján említett Decsi másképp Czimor János tudós és magyar historikus, kinek magyar historiáját (1592—1598.) életével együtt Toldy Ferencz által adatta ki a m. tud. akademia.

Dedinszky család. (Dedinai). Valamint a III. kötet 269. úgy főleg a IX. kötet 725. lapján kimutatva volt e család törzse, mely több más családdal Hotimértől származott. A családfa ágak következők:

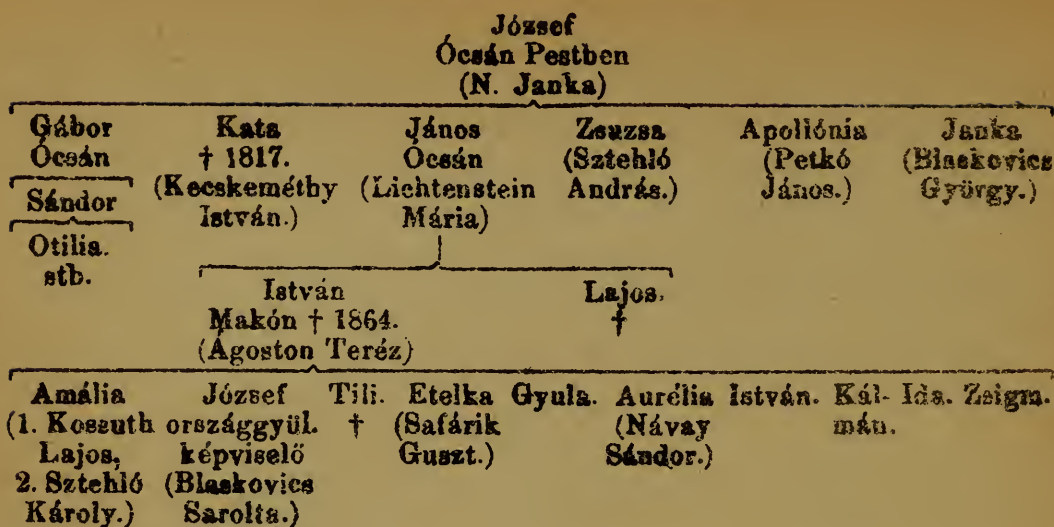

Hotimérnek fia Lodán (néhol Lucsán) több fiat hagyott; ezek egyikétől Pétertől eredt a Dedinszky ág, melynek azonban az első törzstől származása már ki nem puhatolható. A XVI. századból csak néhány tagját ismerjük, azonban az utóbbi időkben két ágnak bő családfáját közölhetjük. Így Benedek ágát a túlsó lapon adtuk.

A Dedinszky család másik ága Jónástól, ki 1661-ben Árva megye esküdtje volt, származik következőleg:

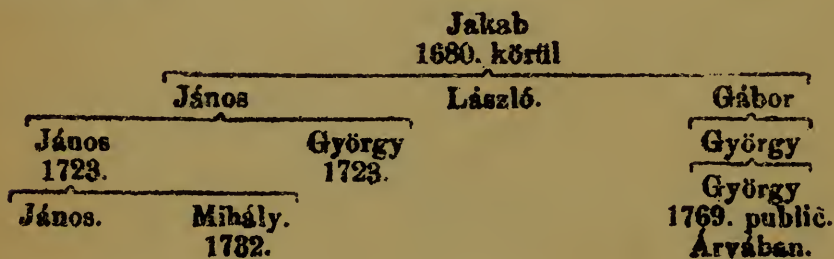

Egy harmadik ág, Pest Csanád megyében él, ennek ágazata következő:

A család, kivéven Jónás némely ivadék ágát, nagyobbára evang. vallású.

Dedinszky név alatt ismeretes még egy család-ág Árva megyében, mely ott 1680-tól 1769-ig élt. Ez tulajdonképen a Lehoczky családból szakadt ki. Törzse Lehoczky Jakab Liptó megyei Király-Lehotáról eredt, és 1680. körül nemes Dedinán a Dedinszky családba nősvélvén, ott birtok részt nyert, és neje nevét (a Dedinszky nevet) vette föl, úgy hogy e néven ismertetett, és hatóságilag kiadott nemes leveleiben is e névvel jelöltetett. Jakabnak fia Jakab, kitől családfájuk ez:

Jánosnak fia Mihály 1732-ben medvezei birtokát eladta Dedinszky Gábornak.

Dessewffy család. (Csérneki és tarkői). Nem terjeszkedhetve jelenleg a család régiebb nemzékrendének nyomozásába, csupán azon újabbkori izeknél történt hiányok kiigazítását kell megtennünk, melyek a III. kötet 302. lapon álló családfához pótlásképen szükségesek. Jánosnak a negyedik ízen álló ker. táblai ülnöknek ivadéka ez:

János
ker. táb. ülnök.

Anna (Dessewffy László)	Ignác volt testőr (ov. Pongrácz Teréz)	Teréz (Földessyné.)	János Beregi főszolgabíró (Irinyi Klára)	
Dénes h. hadnagy (Szabó Máli)	Pál † szolgabíró (Luby Máli)	Krisztina (Buday Ignác)	Ignác (Szöllősy Mária)	Imre (Kerekes Kata)
Ida (Halassy Sándor.)	Berta (Recseyné.)	Riza	Endre.	N.
	Pál. Imre. †	Aladár.	Malvin.	Lajos.
Ferencz sz. 1830. † 1834.	Anna sz. 1833. (Keresztoszeghy Albert.)	János sz. 1834.	Pál sz. 1836. † 1859.	
József (Farkas Mária)	Emánuel ugocsai esp. apát munkácsi pléb.	János Beregi alispán 1848. kir. tábl. üln. 1861. (1. Földessy Amália, 2. Baranyi Amália.)		
Ilona (Közepessy Mór.)	Kálmán.	Emma.	1-től Aurél. †	Marezel. 2-től László.

Ugyanazon lapon T a m á s, ki nejével Plathy Borbálával a következő (nógrádi) ágat alapítá:

Tamás
(Plathy Bora)

Imre Nógrádban (b. Hellenbach Pólexin)		Tamás (Gyürky Teréz)		
		József. Gyula. Dénes. Zsigmond. Janka. Otília.		
Bora (Máriássy Miksa.)	Jób Kökényesen volt követ 1847.	György.	Titusz (Baloghy Anna)	Ottó volt főj. alispán s orsz. képviselő 1865. (Trajtlér Amália)
		Ödön (Dessewffy Ilona.)	Elek. stb.	
			Róza (gr. Degenfeld.)	Ilona (Dessewffy Ödön.)

A 305. lapon a grófi ág törzsének Miklósnak neje Berchtold helyett Berthóty olvasandó. Ennek egyik fia István hét nyelvet beszélt. Másik fia Sámuel az első báró, ennek fia ismét István, kinek első neje b. Vécsey Anna, a 2. gr. Windisgrätz Jozéfa, a 3. gr. Klobusiczky leány volt. Ennek egyik fia Sámuel volt követ, Kassán szül. 1768. jan. 12-én A 6-ik ízen Károly helyett Lajos teendő.

Dindár család. III. köt. 315. lapján említve. Mielőtt Erdélybe honos lett, már római sz. birodalmi nemes volt, az első, ki Erdélybe telepedett, úgy látszik Mihály volt, ennek fia Teodor-László 1698-ban indigenátust nyert, a császár híve 1710-ben.

Tőle a család¹⁾ ez:

László 1698—1710. (Páter Mária + 1743.)							
István 1748. (Béldy Róza)	Dávid El 1796. alkir. bíró (Pászor Luiza) szv. 1830.	Juliánna (Maksay Miklós.)	Zsuzsa (Baranyay Antal.)	N. (Dácsay László.)	Amélia (Zámbo Farkas)		
Antal Aranyos sz. főkir. bíró (Gyárfás Róza) † 1830.	József (Sándor Ignác.)	János † 1835. (Halmágyi Julia)	Teréz.	Lajos.	Bora (Zeyk Lajos.)	Czecsi. József Aranyos sz. fő kir. b. hely 1862. (gr. Kornis Teréz) † 1864. Izabella.	Dávid El 1827. Aranyos jegyző.
Lajos.	Czecsi (Fosztó Károly.)	Dénes.	János elvezett 1849.	Elek (Cserey Mária)			
		Lenke.	Hona.	Mária.	Béla.		

A család törzsbirtoka Sinkfalva Aranyosszéken, melyet még a törzsatya szerzett Mihály vajda adományából. Utódai nagybirtokra Aranyosszéknél hivataloskodtak. Dávid (az I.) 1790-ben azon szék követe, 1796. alkirálybírája volt. Fiaiból Antal ott 1827. alkirálybíró, utóbb fő kir. bíró. Testvére József szintén ott királybírói helyettes. II. Dávid 1827-ben ott tiszti jegyző, majd Fogarasvidéki szolgabíró.

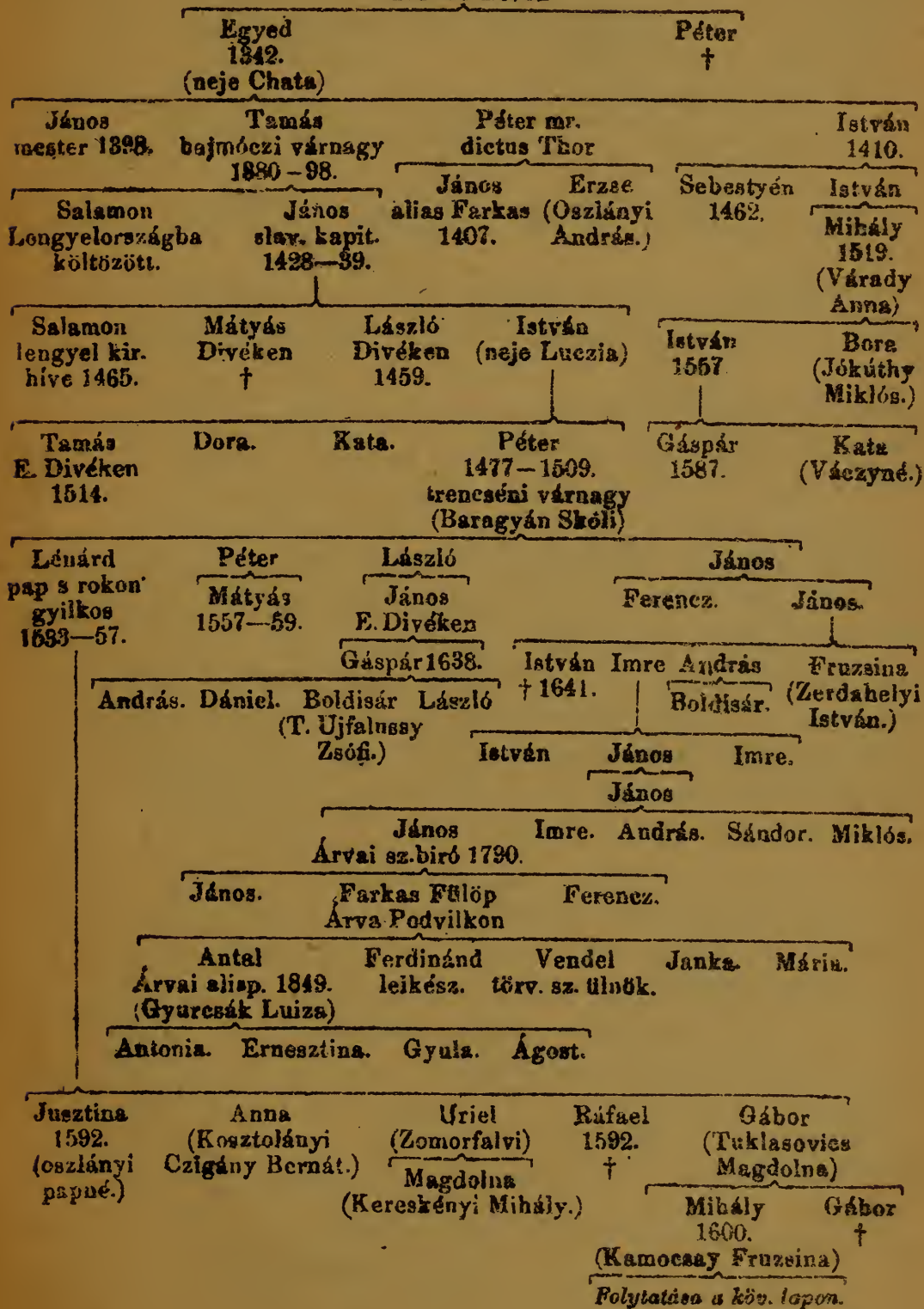
A család nagybirtoka *Károlyfehérvárról* írja előnevét. A törzsnek Lászlónak neje Páter Mária 1743. jan. 8-án Sinkfalván halt meg, mint katolika a sz.-mihályi oláh templomban temettetett. Egy peres kimutatás szerint gyermekeit így találjuk: 1. István 1751. alesperes Vajasadon. 2. Máté Sinkfalván. 3. Mocsai Frenk Istvánné. 4. Julia Maksay Mihályné, 1751-ben fölperesek.

A család czímere 1743. évi pecsét-nyomat szerint a paizs udvarán első jobb lábával kardot tartó oroszán; ugyan az a paizs fölötti sisak koronáján is.

¹⁾ Hodor Károly közl. a más forr.

Divéky család. (Divék-Ujfalusi). A III. kötet 321. lapján van eredete és czímere előadva. Az ott említett csorba Tamástól nemzékrendez: ez:

Tamás (Csorba)
1278. de Divék

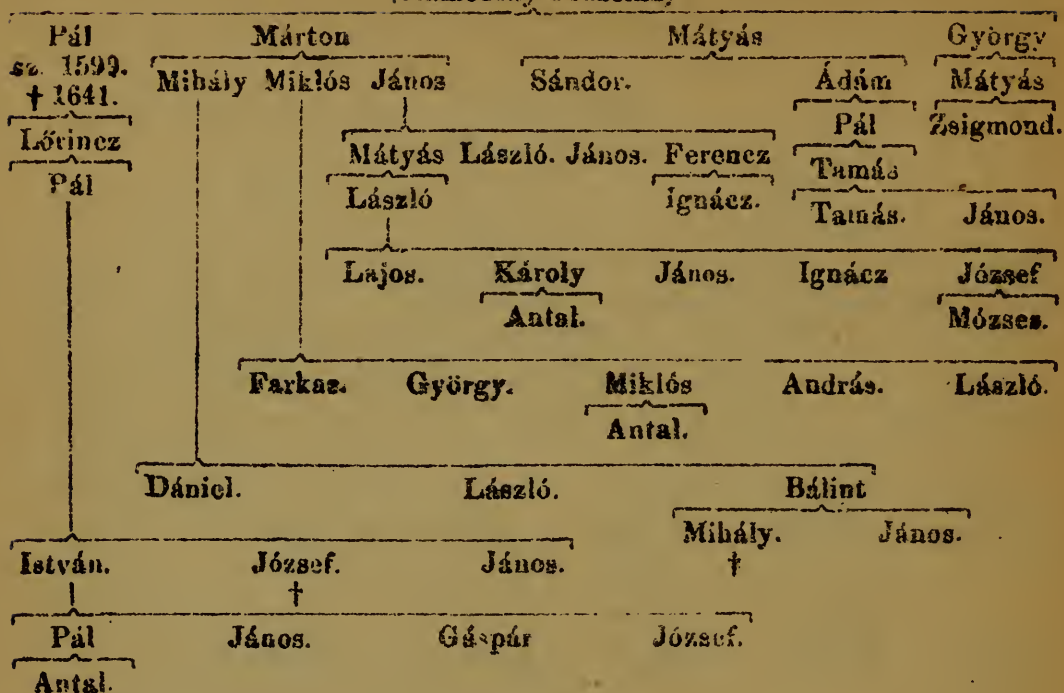

Polytatása a köv. lapon.

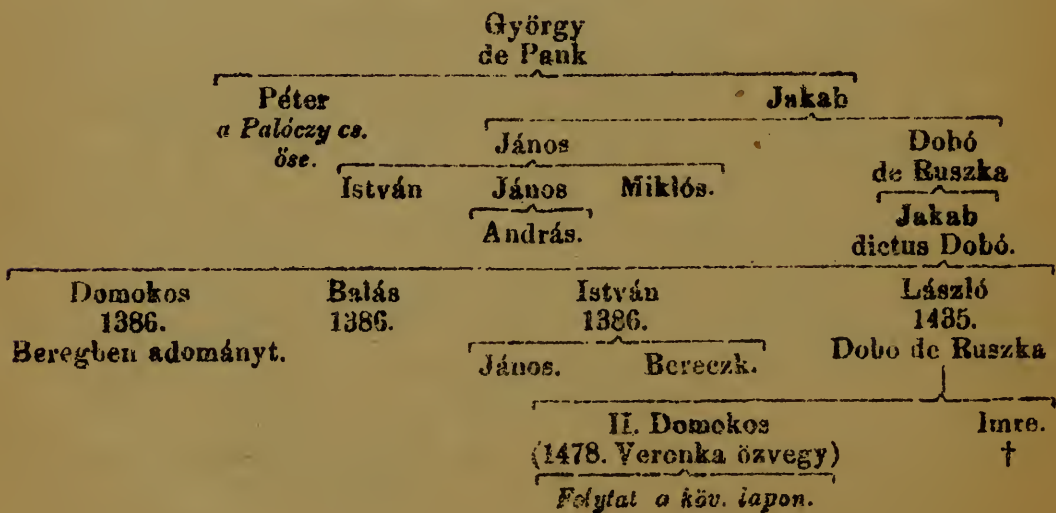
Mihály, ki az előbbi lapon.

1600.

(Kamocsaay Fruzsina)

Dobó család. A III. kötet 328. lapján álló családfa után a Dobók családтанát Botka Tivadar az Uj M. Muzeum 1860. évi folyam 161. s köv. lapjain, és pótlólag ugyanott én a 332. és köv. lapjain igyekeztünk tisztázni. De ezeknél kimerítőbb Rajcsányi Geneal. kéziratának 118. lapján álló családfája, mely szerint e család a kihalt Palóczy családdal közös czímert bírt, és a közös törzstől Panki Györgytől (lásd ezt a Palóczy családnál) eredt, következőleg:

II. Domokos, ki az előbbi lapon.
(1478. Veronka özvegy)

Imre.		III. Domokos ngos úr (Czekei Zsófia özvegy 1511.)		György	
I. Ferencz (Csaholyi Anna)		Anna (Zelcméry János.)		Kata.	
				Istvá 1553. báró vajda, főisp. (Sulyek Zsófi)	
				IV. Domokos 1558—63. (Jaksich Skolastika)	
János 1558. †	Miklós 1560. †	Zsófia (Serédy Benedek.)		II. Ferencz barsi főispán † 1602.	
				Damián. Krisztina (Balassa Bálint.)	
János. †		László. †		Miklós. †	
				Jakab. †	
				Anna (Perény István.)	

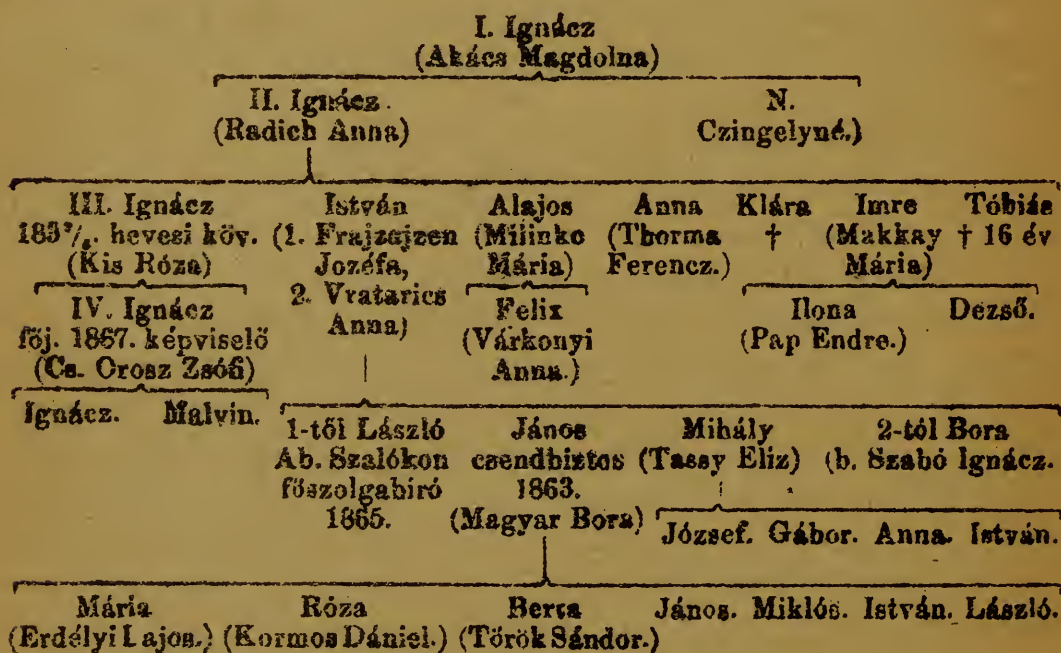
II. Ferencz barsi főispánban (kinek neje Kerecsényi Judit volt) a család kihalt, és Zemplén megyei urodalmait Zeleméry rokonainak hagyományozta.

Dobóczky család. A III. kötet 329. lapján csak röviden lévén érintve, itt teljesebb családfája közöltek. A család Pozsony megyéből Zavarról szakadt Heves megyébe; azonban valószínű, hogy Pozsony megyébe szinte máshonnan szakadt; és ha — mint értesítve vagyok — a család neve régebben Dubóczy, Dubóczky sőt Dubovszky alakban is iratott, igen valószínűnek hiszem, hogy a család eredeti neve Dubovszky volt, s csak magyarabb vidéken lett Dobóczkyvá. Ezen esetben a család, egyik ágát képezi a Dubovszky családnak, mely Árva megyei eredetű, és melynek ősei Dubovszky Rázmán (Erasmus), általa atyja Péter és testvére János 1599. apr. 1-én Rudolf királytól nyertek címerez nemes levelet, melyszerint címere: a paizs kék udvarában hármaz zöld hegyen vörös ruhás magyar vitéz darutollas főveggel, jobbjaiban kivont pallózt, baljában levágott turbános törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronájából grif emelkedik ki, szintén kardot és törökfőt tartva. Foszladek jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

E Dubovszky családból Péter 1689-ben árva vári kis-vajda volt. 1684-ben András eperjesi híres evang. tanár, fia szintén András bártfai tanár, meghalt 1741-ben. Még 1737-ben Árva megyétől Dubovszky Andrásnak fia Mátyás kapott nemesi bizonyítványt. Utóbb az eredeti címerez levél idegen kezekből Árva megye levéltárába került, bizonyos hamisítási kísérletek után, melyszerint bizonyos Ludovszky az első betű kiigazítása, Benczúr pedig az egész nevet meghamisítva, akarta magára alkalmazni, mint Árva megyei levéltári adatok igazolják.

Arva megyében egy sziléziai eredetű Dubove (Dubovecz és Dubovszky) János a XV. században. (1527—1546.) mint főispán s árvi urod. birtokos szerepelt, de ez (mint róla a Zmeskal családnál XII. köt. 402. lap emlékeztünk) mag nélkül kihalt, és a Dubovszky családdal semmi viszonyban nem állott.

A mi már a Pozsony megyéből Heves megyébe telepedett és ott jelenleg is virágzó Dobóczky családot illeti, melyet én nagy valószínűséggel a Dubovszky család ivadékanak tartok; abból 1775-ben Antal Pozsony megye esküdtje volt. A család egyébiránt öt izen át összeül öt Ádámot tart, az utolsó Ádámnak fia I. Ignác, kinek neje Akács Magdolna fiával II. Ignácczal Heves mezővárosába telepedett. A családfe következő:

A család czímerül a következőt használja: a paizs kék udvarában zöld talajon vágatató lovas magyar vitéz, kivont kardján levágott törökfejjel. A paizs fölötti sisak koronáján vörös mezű kar kivont kardot tart.

Dobozy család. (Dobozi). Bihar vármegye egyik legismertebb birtokos családja, elszármazva több megyébe is, főleg Borsodba, hol egy ága jelenleg is él.

A család eredete a XV. századig terjed föl, mintegy 1482. évig. A czimeres nemes adománylevelet 1492-ben II. Ulászló királytól nyerték Dobozy István, János és Mihály testvérek. Ez utóbbtól eredt a Dobozy család még élő ivadéka.

A család czimere zöld mezőben sólyom madár, fölemelt jobb lábával kivont kardot tartva. A családja következő:

I. Mihály
1492.

II. Mihály
sz. 1508.

András
sz. 1510.

I. Benedek
† 1597.
(Torday Kata † 1603.)

Sebestyén
sz. 1580 † 1638.
Debreczeni tanácsnok
(Nyitvödy Anna)

I. István sz. 1605. debrecz. bíró (Bitso Anna)	János.	Kata.	III. Mihály Erdélybe költözött. †	Ilona.	Ersei.	Benke.	Judit.
---	--------	-------	--	--------	--------	--------	--------

Anna	János sz. 1636. (Toldy Anna)	Erzse.	Kata.
------	------------------------------------	--------	-------

IV. Mihály.

II. István
sz. 1657.
(Csipkés Komáromi Kata)

Erzse (Baranyi Mihály.)	István †	Judit. †	1684. debr. főbíró 1696 adományos. (los. Gyürky Judit)	III. István (Tornallyay Kata.)	János 1736.	Mihály (Csoma Mária.)	Anna (Nagy Gábor.)	Erzse (Máriássy Márk.)
----------------------------	-------------	-------------	--	-----------------------------------	----------------	--------------------------	-----------------------	---------------------------

Pál
(Fekete Krisztina)

István
(Bornemisza Klára)

Antal
S. Kazán † 1858.
(1. Török Judit,
2. újvári Dézsy Judit)

Meny- Kriosztina Klára
hért. (Fráter Bay
† István.) Mihály.)

V. Mihály
sz. 1699.
békesi főjegyző
(1. Patay Klára,
2. Buzinkay Klára)

VI. Mihály
sz. 1767.
fősz. bíró
(Csanády Teréz)

I. Lajos
sz. 1769.
ins. ezr.
(1. Rhédey Pólex,
2. Bánó Bora)

1-től Ferencz
(Inczédy Bora.)

László
(Farkas Mária.)

2-től Mihály.

Károly
hír. zen. (Nagy Lajos.)

II Lajos t. bíró (Beleznay Julia)	József sz. bíró (Fráter Victoria)	István főszolgabíró 1848. (Fráter Anna)	Mihály főügyész követ (1. Puky Fáni, 2. Hónts Julia)	Teréz (Fráter Mihály.)	Róza (Bánóné.)
---	---	--	--	---------------------------	-------------------

Menyhért.
fősz. bíró 1861.
(Dobozy Mária)

Ludo- Róza.
vica.

Pál. Teréz. Mária. Fáni. Albertina.

Irene

Laura.

Karolina.

Ilona.

Ferencz. Ede. Miklós. András Emilia. Erzse.
ca. k. hadn.

I. Mihálynak a törzsnek fiát II. Mihályt némelyek hajlandók azon Dobozy Mihálylyal azonosítani, a ki a mohácsi vész után nejét Ilonát, az őt üldöző töröktől megmentendő, kardjával átdöfte, maga a törökök közé rohanva, elszánt vitézséggel végzé életét. De e Dobozy Fejér megyei egyház-ta bajdi nemes volt, és ott jelenleg is élnek más vérségű utódai, valaminthogy Doboz nevű helység is van a Dunán túl Fejér megyében.

Az itt tárgyalt Dobozy család nevét a Békés megyei Doboz helységről vehette. I. Mihály törzsnek Benedek nevű fiától unekája Sebestyén tulajdon jegyzése szerint (mint a családi értesítés mondja) 1580-ban született. 1594-ben elhagyva iskoláit, a köv. 1596. és 98. évi csatározásokban jelen volt Várad megszállásánál. 1603-ban vette nőül Nyüvedy Annát, kivel a nyüvedi birtokba jutott. Részt vett mint csapat-vezér a diószegi harcban; utóbb azonban Debreczenbe telepedett, hol a közbizalom útján 1616-ban szenatorrá lett, és az volt halálaig 1633-ig. Egyik fia

I. István (szül. 1605) ki 1628-ban vette nőül Bitzó Annát, kitől tizenegy gyermeke közül csak a táblán álló négy jutott nagy korra. 1635-ben atyja után ő is debreczeni szenatorrá lett, 1652-ben pedig bírónak választatott, mely megtiszteltetés azután még tizenegyszer érte. Korábban a töröktől Debreczen sokat szenvedt, és Sinán basa az ő sógorát Vigkedvű Mihályt zsinórozta meg. Fia

János (szül. 1636.) a híres Toldy családból vett nőt, kitől egyik fia IV. Mihály a család szerint Erdélybe szakad. és Marosvásárhelyi kapitány volt, hol a vártemplom ajtaja és temetőbeli kökopersón neve olvasható. Ivadéka kihalt, az utolsó leány Borosnyáyné volt. Jánosnak másik fia

II. István (szül. 1657.) nőül vette Csipkés Komáromy Katalint, kitől 13 gyermeke lőn. Ezek közül III. István beutazta Európát, utóbb 1684-ben Debreczen senatora, majd főbírája lett, és volt több évig, mely idő alatt kora legnevezetesebb férfiaihoz járt a város ügyében; 1694-ben a török elpusztítva Debreczent, a lakosság nagy része elszöledt, melyet jó modorával és fáradhatatlan erélyével vissza kecsegtetett. 1696-ban nejével a kis szántói pusztára nádori adományt vitt, — mely azonban utóbb a Lányi család kezére per útján jutott. Fiai közül Pál ágán jö le a Borsodi ág, melyből Antal Sajó Kazán halt meg 1858-ban. Gyermekei a táblán láthatók. Istvánnak másik fia

Mihály (szül. 1699.) már 1718-ban Békés megye főjegyzője volt, utóbb országgyűlési követ lett. Érdemeiért 1740. jul. 31-én ná-

dori adományt nyert Bihar megyei Régényi pusztára és a csatári batáron Cservölgy ordőre, Vajdán a Konezféle birtokra, úgy Szabolcs megyében Dédán a Toposféle birtokra nejével báji Patay Klárával, kivel 36 évig élt magtalan házasságban. 1745-ben mint a Szabolcsi felkelő nemesség főkapitánya több hadjáratban táborozott. Első neje halála után nőül vette Buzinkay Klárát, kitől a táblán látható gyermekei maradtak, kik közül Menyhértnek egy orosz herceg osztrák szolgálatban álló tábornok Anthaleops lévén keresztapja, ennek befolyása által orosz századossá neveztetett, de hét éves korában meghalt, másik fia :

VI. Mihály (szül. 1767.) Ifjú korában a m. kir. udv. kancellariánál volt, utóbb birtokán Kis-Szántón lakott, és Bihar megyének al- majd fő sz. birája volt. Ezenkívül előbb tractualis, utóbb egyház-kerületi fő gondnok, és a dobreczeni collegium fő kuratora. Végre kis-szántói birtoka elvesztése után Vajdai birtokára vonult. Nejétől Csanády Teréztől a táblán élő hat gyermeke él, kikről alább. Testvére

I. Lajos (szül. 1769.) Tanult a bécsi katonai intézetben is, utóbb a császár huszároknál kapitány, részt vett a belgrádi ostromban és a francia háborúban. Az 1809. évi nemesi fölkeléskor a Bihar-i insurgensek ezredese, a Szabolcs-, Békés-, Csongrád megyeiek brigadéros volt. Második nejétől Bánó Borbálától maradt egy fia. Károly, a híres zenész, egy leánya Erzsébet Nagy Lajosné.

IV. Mihálynak fiai közül :

II. Lajos az 1809. nsi. fölkelésnél hadnagy, utóbb megyei tisztviselő, és egyházi ülnök. Nejétől Beleznay Juliától gyermekei a táblán láthatók.

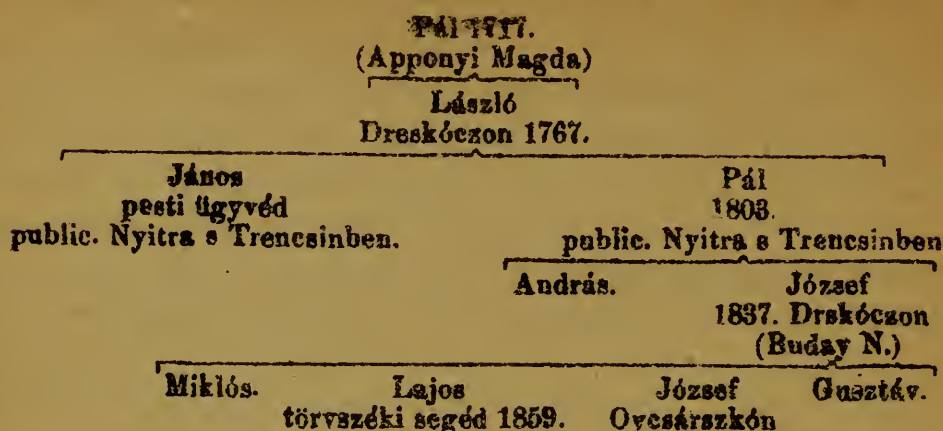
József több évig megyei hivatalokat viselt, volt egyházvidéki ülnök, korán elhalt. Gyermekei maradtak.

István ifjú korában mint katona dsidás ezredben szolgált, utóbb haza jöven, szintén megyei hivatalokat viselt, majd táblabíró, és egyházvidéki ülnök lett. 1848-ban mint érmelléki járás főszbirája Kraszna megye főispánja felszóllítására a dúló oláhok ellen mint nemzetőri alezredes és királyi biztos működött, ennek folytán negyedfél évig politikai fogoly volt. Gyermekei a táblán láthatók.

Mihály előbb Pesten táblai, utóbb Biharban fő ügyész és többször követ, legutóbb 1849-ben. Jelenleg Vajdán él. Gyermekei a táblán olvashatók.

A család reformatus vallású.

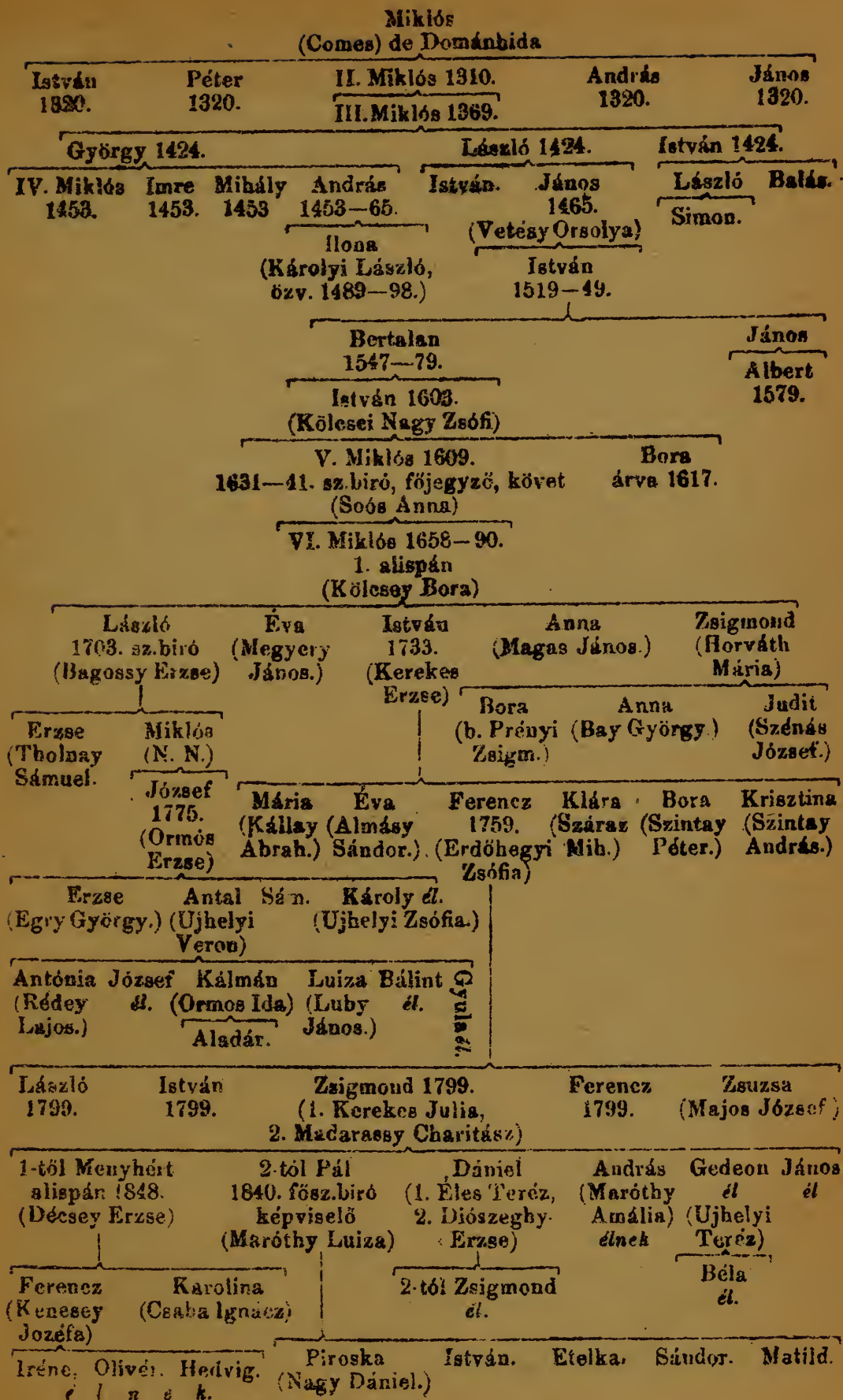
Bohnányi család. Bővebb és maig terjedő családfája ez:

Domahídy család. (Domahídi). Szatmár vármegye egyik legrégibb törzssőkös családja, mely — mint a III. köt. 342. és köv. lapjain mondatott — első tudható törzsétől Domán-tól neveztetett. Ez építette a Kraszna két partjain terülő birtoka közé egy hidat, mely előbb *Dománhidának*, utóbb *Domahidának* neveztetett, s róla utóbb a család is nevezetét kapta.

1320-ban éltek a családból Dománhidáról nevezett gróf (vagy ispán = Comes) Miklósnak fiai István és Péter, kik Szatmár megyei Beltöki birtokukat eladák a váradi káptalan előtt. 1369-ben II. Miklósnak fia III. Miklós Kégei Péter ellen marha-elhajtás miatt vizsgálatot tétet. 1395-ben Miklósnak fia Miklós a Csaholyiak Eke-Tyukod elfoglalása miatt hatalmaskodási vádat emel. stb. A családnak rendben lévő irattára így tovább szolgáltatja a család birtok viszonyaira vonatkozó és a nemzékrendet is hitelesen igazoló okmányokat.

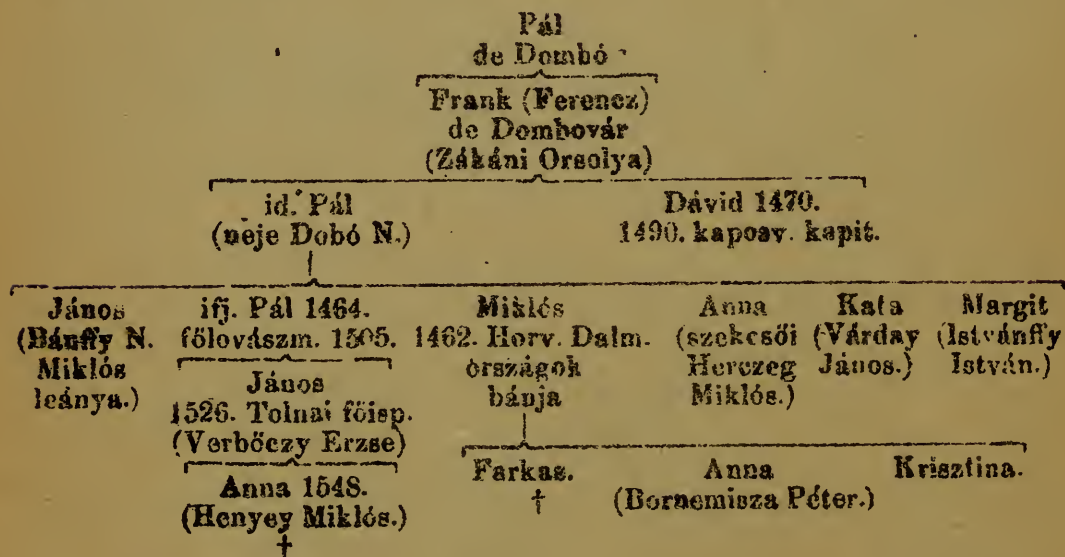
A család ősi fő fészke Domahída helység, melynek most is birtokában van, s mely ez előtt 120 évvel a Kraszna jobb partján állott, hol hajdan megyei gyűlések is tartattak, — jelenleg a folyó balpartján az ecsedi láp szélén N. Károly városhoz egy, Szatmárhoz két mértföldre fekszik, hová 1738-ban Domahídy István telepíté. Többi birtoka a családnak a Szamos folyó két oldalánál fekvő régen számosabb helységeknek némely maradványa, hol is, ugymint Angyalosban, Pátyodon, Sályiban, Kis-Namányban és Orosziban a családból többen, és egy az Érmelléke szélén Endréden lakik. Általában a családnak, melynek legifjabb törzse a XVII. század végén élő Miklós volt, a család tudomása szerint minden élő tagja Szatmár megyében lakik. A családfa következő:

Kik viseltek a családból megyei hivatalt, már e munkában említők, és itt a családfán is megvan; történeteire vonatkozó okiratainak kivonataiból elég legyen megemlíteni az újabb időkre, hogy 1773-ban szolgabírói vizsgálat tétetett Magyar Márton ellen, ki magát Domahidy fölvevett név alatt a családhoz kötni akarta; a midőn is VI. Miklósnak ivadéka névszerint kijelöltetett. 1799-ben esztályos egyességre léptek Ferencznek, 1848-ban megosztottak Zsigmondnak mindkét nejétől származott s a táblán látható gyermekei.

A család czímere a paizs udvarában koronán könyöklő, a kivont kardot tartó kar, ugyan az a paizs fölötti sisak koronáján is.

Dombay család. A III. köt. 347. lapján áll a dombói Dombay család története. E család neve mindég *de Dombó* és még gyakrabban *de Dombóvár* íratik. Hazája a Dunántúli alsó megyék. Virágzása a XIV. századtól a XVI. század közepéig tartott, midőn kihalván, leányágon a legfényesebb családok lettek örököséivé. Tagjai az ország zászlósaik közé tartoztak viselt méltóságai által, és ezokon maga a család az ország bárói (a nagyságos rendűek) közé. Nem én, a hiteles oklevelek, és többi közt Rajesányi Ádám 1760. előtt volt kincstári tanácsos is, családtörténeti kézirati gyűjteményében mindig megkülönböztette minden más Dombay nevű családtól. Nála így találjuk ¹⁾ a nemzékrendet.

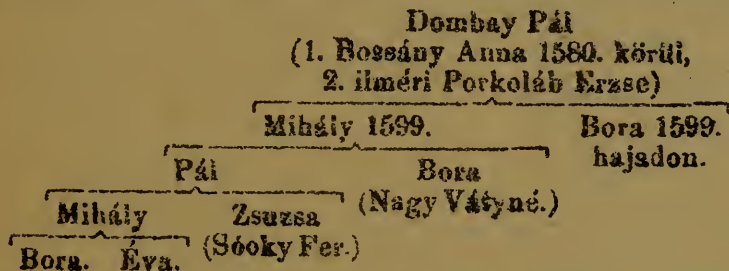

Másik Dombay család az, mely *Ivanchfalvi* előnévvel jelöltetik, és melyből János deák (literatus) mint már nemes, a III. köt. 348. lapján álló czímerrel kapja. Ezen czímeres levelet egyszerű másolatában

¹⁾ Deduct. Geneal. tome. I, 65.

ismerem, a mint azt T. Dombay János urtól N. Idáról (mint íratik) az eredeti után másolva kaptam, és benne a főlebbi családra mutató semmi kapcsolatot nem leltem.

Azon Dombay családág nemzékrendét, mely a III. köt. 349. lapján áll, szintén mint külön álló családet említett Rajcsány Ádám elfogulatlan tudósunk, ki állításánál fogva mint kincstári tanácsos, a kamarai levéltárt is jól ismerte és használta, eképen közli :

Ezen Dombay család-ággal köti össze nemzékrendét a Bars, Pest, és Torna megyében élő birtokos Dombay család, melynek nemzékrende és története a III. köt. 350. és köv. lapjain foglaltatik. És ez összeköttetést a Kis-Endrédi vagy Bresztyánszky-féle táblai perben fölp. 1. sz. alatt törvényesíteté is, melynél fogva az törvényes hitelességű leszármaztatásnak tartandó is; ez alapon a t. Dombay család egyik tagja a Dombayaknak e műben három külön családra osztása ellen óvását jelenté ki. Azonban e munka nem lévén hivatalos kiadás, hanem a történelmi bírálatot tartván szem előtt, a mint e kiindulási pontot az előszóban is (I. köt. IV. lapján) megjelöltem, lényeges különbség van a törvényes eljárás és a történelmi bírálat eljárásai között, úgy hogy kettő között az eredmény gyakran nagyon különböző lehet. Mely elvnel fogva egyszerű (igazolatlan) ellenvetések ezen történelmi bírálattal írt és hiteles nyomozásokra alapított munka irány-körén kívül esnek. Hozzáadólág megjegyezhetem még azt is, miszerint az 1591. évi nemes levelet mind ez ideig másolatban sem ismerem; ellenben másrésről érinthetem azt is, hogy mind az 1506-iki, mind az 1591-iki, mind végre az 1611. évi II. Mátyás királytól kiadott czímerlevelek (melyek most is fenn vannak, el nem veszték!) mind más, egymástól lényegesen különböző, czímert tartalmaznak.

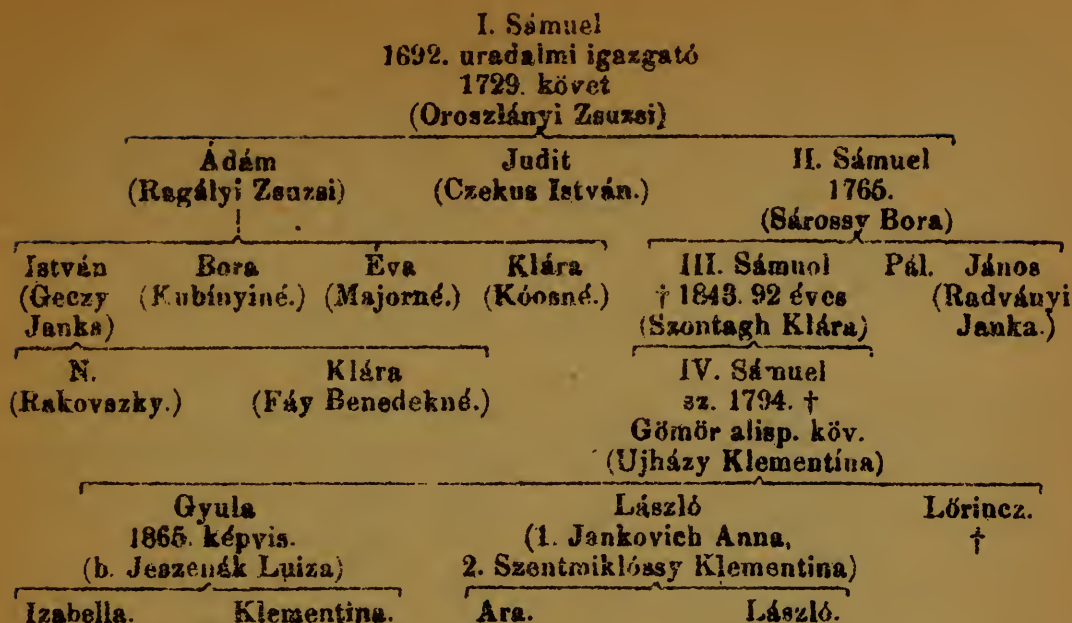
A III. köt. 353. lapján álló azon Dombay családot illetőleg, melyből Dombay Ferencz özvegye 1761-ben M. Terézia királyasszonytól négyrésztre osztott, és felől angyalos czímert kapott, pótlólag csak annyit jegyezhetek meg, miszerint a czímer levél (hihetőleg az előbbennek idegen kezekbe kerülése miatt) ujjíttatott meg Mária Terézia

által, mert — mikép. T. Dombay János úr által (mint írja) az eredetiből vett egyszerű másolat mutatja, e czímert egész valóságában már Bécsben 1611. nov. 28-án II. Mátyás királytól a már előbb is nemes vérből eredt Dubovszky György esztergami kanonok és általa testvére Dubovszky Boldizsár és nővérei Anna és Éva, továbbá unokái Dombay György és István, anyai bátyja (fratruelis) Kubro György, és sógora Zabó Márton (*denuo in coetum et numerum — nobilitum*) záradékkal meg kapták. Mely körülményre ha itt a tört. bírálatra kiterjeszkedni körömhöz tartoznék, előljárólag mindjárt megérinthezném : valjon valószínű-e ? hogy az 1591-ben oroszlános czímerű nemes levelet nyert Dombay Pálnak fia volt volna azon Dombay György, ki 20 év múlva már (tudniillik 1611-ben), egy egészen más czímerű levelet nyert nagy bátyja érdemei folytán, és pedig 1591-ben nem is említett István nevű testvérével ; és ismét ezen 1611-ben czímeres levelet nyerő György volt volna az, ki 1661-ben Nyitra megye előtt nemességét az 1591. évi atyja által szerzett oklevélre provocálva, igazolta. Valóban ide illenének Istvánffy Miklós történetíróknak XX. könyvében olvasható szavai : „*En est quorumdam etc.*“

Drághffy család. (Belthewki †). Története és családfája a III. köt. 378. és köv. lapjain áll. Azonban czímere ott a 380. lapon Wagner munkája után közölve : hibás. A báró Mednyánszky levéltárából azon eredeti oklevél szerint, melyben belthewki Drághffy György és János Budán 1507. Virágvasárnapján II. Ulászló király által báróságra emeltettek, czímerök : egy, kék udvarú paizs, melyben alúl arany félhold, fölötte arany nyíl (tehát nem horgony,) és két oldalról két arany csillag ragyog ; a paizst két mesterileg festett halványzöld sárkány övedzi, farkaik alúl, és lángot okádó arany koronás fejeik fölül a paizs fölött, és ércz sisak alatt egymással vannak össze tekerve. A paizs fölötti sisak arany szegélyű zöld vánkosán fekete sasszárny lebeg. Foszladék mindkét oldalról kékszöld, arannyal díszítve.

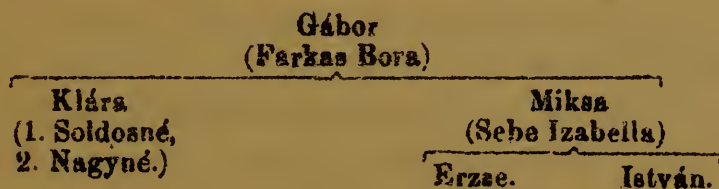
Draskóczy család (Draskóczi és Dolinai). A III. kötet 383. és köv. lapján közölve története és nemzékrendje. Ezekhez némi pótlásul és kiigazításul a következőket kell adnunk. A törzs ősök egyikeinek neve Drask (nem Drasko) néven fordul elő az okmányokban.

A 384. lapon a tizedik ízen álló I. Sámuelről kezdve, ki 1692-ben a gróf Koháry-ak jog és urad. kormányzója, majd 1729-ben Gömör megye követe volt, kiigazítva s bővítve a nemzékrend következő :

A 385. lapon 5. jegyzetben 1792-ben sajtó hiba helyett 1692. olvasandó.

A 386. lapon álló Sámuel-nek nejétől Mikovényi Erzséttől még leányai Ilona Rakovszky-né, és Julia. Ennek testvére Gábor, Gömör várm. ki a családfán áll, és kinek utódai így pótlándók:

Megkell megjegyeznünk, hogy e család egyes ágai Czéper, Krasznecz, Milkó, neveken is ismeretesek, és ezeken kívül meg Ilgó és Dolinay neveken is, ezek mindnyájan Draskóczy törzs ivadékok és a draskóczy nevet predikatumnál használják. A címer a III. kötetben közöltetett, azonban belőle a nyilas kar (mint újabb járulék) elhagyható.

Draskovich család-hoz a III. 390. lapján adandó: V. János bán fiának József tábornoknak báró Malatinszky Zsuzsannától fia Ferencz, kinek Jankovich Máriától leánya Zsuzsanna gr. Salburg Jánosné.

E családból II. Gáspár lett báró 1567-ben.

Dravoczky család-nál a III. kötet 396. lapon III. Gáspár alatt 1792. helyett 1692. olvasandó. Az újabb nemzedékek egy részét a következő táblázat mutatja:

Draveczky-ak							
József (h. Hellenbach Janka)	László † (vak.)	Miklós			János	† Debráczenben lovai elragadták (1. Bydeskuty Julia, 2. Keczely Kata)	
		Mária Magd.	Erzse	György elesett. †			
György főhadnagy. †	Gyula T. Petriben (1. Okolicsányi I. 2. Linkner Anna)	Amália (Szirmayné.)	Eszter (Petrovayné)				
1-től Gyula.	Géza.	Béla.	Janka.	2 tól Adorján.			
1-t. Zsigm. katona (Kövy Róza) egy fiú.	Teréz (Lázár Imre.) 2. Okolicsányi Janka, 3. Okolicsányi Emilia)	2-től Lajos Gégénben (1. Poroszlai Teréz, József.)	Sándor (Poroszlai József.)	László Juszti (Okoli- csányi Julia) Ödön.	† 1859. (1. Fosztó Gábor, 2. Somay Lajos.) Ilona.	Karolina (1. Hatfaludy Lajos, 2. Rettegi József.) Olga.	Amália (Fényes József.) Erzse.
1-től Etelka (Majer Ignác.)	2-től Mihály.	János.	Irma (Máhes József.)	Aranka.	Berta.		

Drozdik család. Báró család, melyből Vilmos az egyetemes cs. kir. kamaránál tanácsos volt 1839-ben, és a magyar orsz. felelő tábla tagja.

Drugeth család-hoz a III. köt. 399. lapjához írhatjuk egy esztergami régi Missaléba tett egykorú jegyzet szerint: Drugeth György 1527. jun. 22. vette nőül Ráskay Orsolyát; leánya Magdolna meghalt 1527. jul. 17-én. Neje Ráskay Orsolya meghalt 1528. sept. 18-án, maga Drugeth György meghalt 1549. mart. 20-án. Ezek mind ismeretlenek. János özvegye Szapolyay Krisztina meghalt 1526. febr. 29. — A 399. lapon álló V. István ungi főispán, 1577-ben Zemplini főispán is, és neje Török Zsuzsa volt. A 400. lapon az utolsó Julianna 1727-ben halt meg.

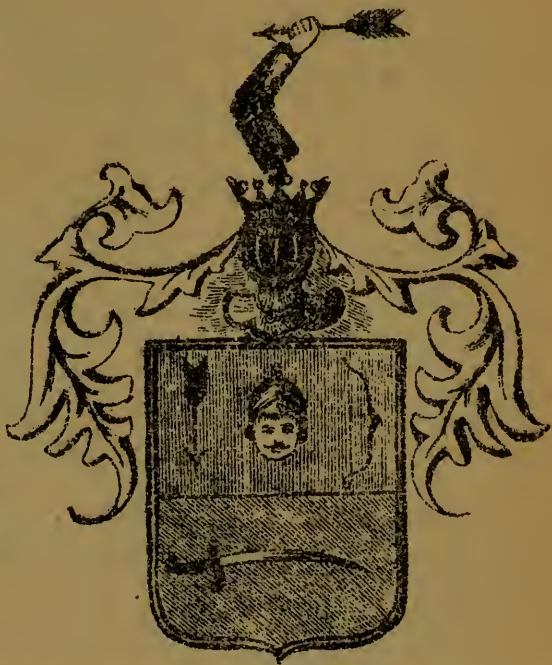
Duka család. (Dukai-falvi és Kucsini). Sáros vármegye egyik legrégibb birtokos családja, mely a nevet adott ősi Dukafalva helységnek máig birtokában van. E családnak a III. kötet 414. lapján kucsini zemplini ágáról Szirmay után ¹⁾, hibásan jegyeztetett: hogy *kihalt*; valamint a 415. lapon Fényes után hibásan áll neve *Duka y-ra* ferdtíve.

A család már 1408-ban új adományt nyert Dukafalvára, és nemzékrendje a XIV. század élt Duka Fülöp-től kezdve (mint a

¹⁾ Not. C. Zemplin. top. 76. 391.

velem közlött iratok mutatják) Sáros megye előtt 1822-ben törvényesített. Ezen Fülöpnek fiai voltak Tamás és Benedek, kik birtokaikból 1470-ben a leány-negyedet fizették ki. Tamásnak fiai voltak István, ki kihalt, és György Sáros megyei alispán és várkapitány 1490-ben. Ennek fiai voltak Ferencz és Simon, ez utóbbi 1503-ban Zalánecz várkapitánya. Ez ág kihalt.

Fülöp másik fiának Benedeknek fia volt Péter, a ki nővéreivel Ilona, Bora és Zsófiával együtt régi nemes-ségére új czímeres levelet nyert Rudolf királytól Pozsonyban 1578. ápril. 12-én kiadva. Benedeknek utóbb még egy János nevű fia is lett, de az kihalt; a család csak Pétertől és ennek nejétől Körtvélyessy Erzsébet-től terjedt tovább.

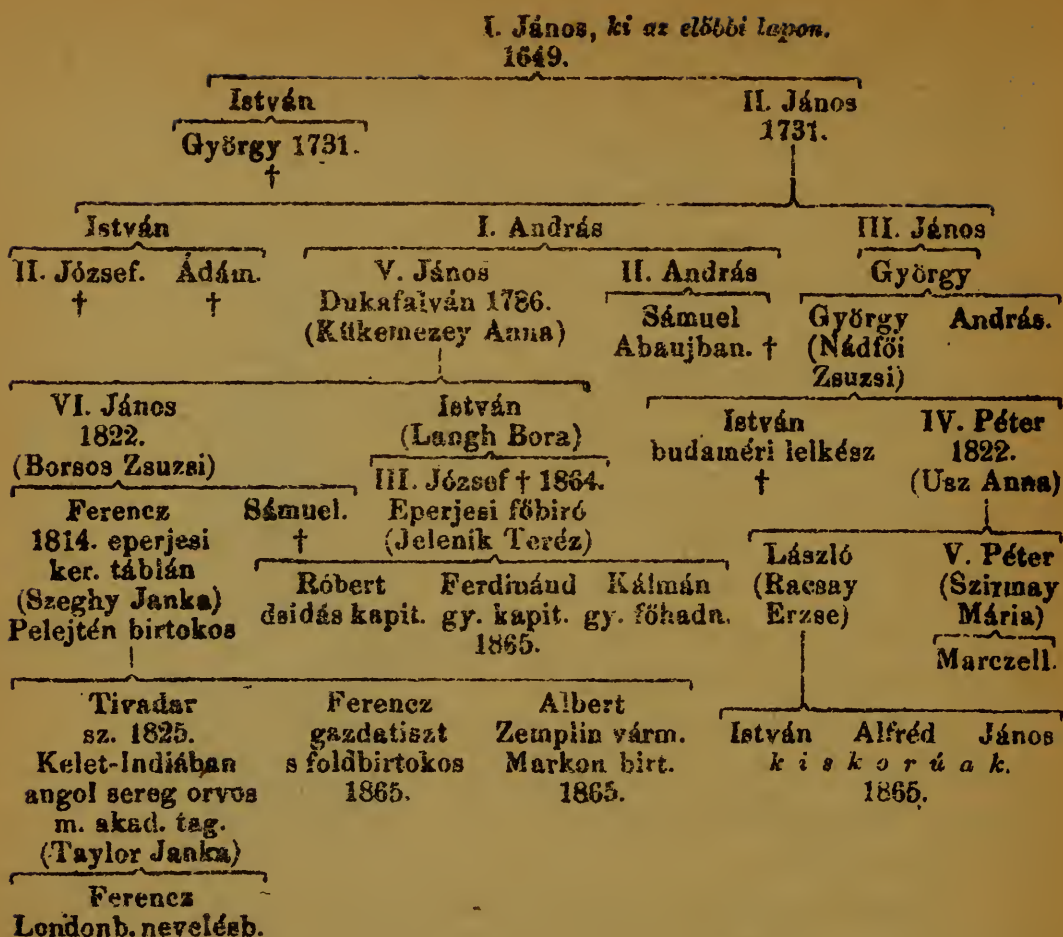

A család czímere — mint itt a metszvény mutatja — vízirányban két felé osztott paizs, az alsó zöld talajon kivont kard hever, fölötte vörös udvarban sisakos fő, mellette jobbról ív, balról nyíl látható. A paizs fölötti sisak koronáján vörös mézű kar nyilat tart. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

A családfa következő:

Fülöp							
Tamás 1470.		Benedek 1470.					
György 1490. alisp.	István. †	I. Péter 1578. címert. (Körtvélyessy Erze)		Ilona 1478.	Bora. 1478.	Zsófia 1478.	János 1499. †
Simon 1503. Szaláncki kapit. †	Ferencz. †	I. György 1599. (Egry Zsanza) József 1645. (1. Viczmándy Judit, 2. Kékényesdy Judit)		II. Péter 1599.		István Zemplinen alisp.? † 1631.	
III. Péter 1645—54.		I. János 1649.		Mária (Ábrahám Ferencz.)			

Folytatás a köv. lapon.

VI. Jánosnak fia. Ferencz 1814. óta ügyvéd, jelenleg Pelejtén birtokán lakik. (u. p. Gálszécs). Fiainak egyike a híres Tivadar, ki mint orvos angol szolgálatban Kelet-India lakosa, s mint tudós a magyar akademiának is tagja.

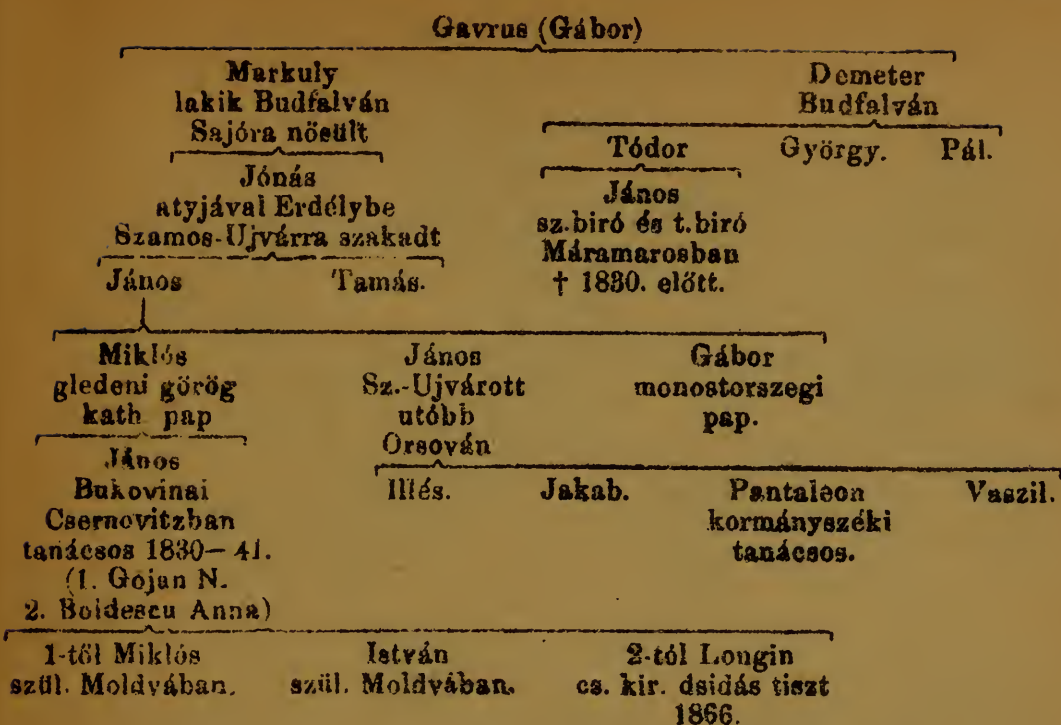
József 1816-ban lett ügyvéd, mint Eperjes főbírája halt meg 1864-ben. Három fia a cs. k. hadseregben tiszt.

A család Sáros megyében birtokos Dukafalván és Osztropatakán, Zemplinben bírja a kucsíni pusztát és Kígyó és szomszéd helységbeli birtokrészeket.

Dulovits család. Dulovits idősb András 1835. jul. 10-én I. Ferencz király által emeltetett czímeres levélben nemességre ¹⁾.

Dunka család. (Sajói). Marmaros megyei régi magyar nemes család, melyből Dunka Fülöp már 1531-ben Sajó helységben mint birtokos említetik, mint e munka XII. kötetében 244. lapon a Wlád családnál érintve van. A család meg volt említve a III. kötet 418. lapján is. Egyik ágának leszármazása következő:

¹⁾ Hazai Tudósítások 1835. évi 48. sz.

Ez ág Máramaros megyétől 1786-ban 35174. sz. a. kapott nemesi bizonyítványt. Használt czímerök ez : a paizs felső fele függőlegesen két részre oszlik, az 1-ső kék udvarban arany nap, a 2-ik kék udvarban ezüst félhold ragyog, az alsó arany udvarban hármás zöld halmon pánczélinges magyar vitéz áll, jobb kezében kivont kardot, a balban levágott törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronáján tarajos kakas áll, jobbra fordított fejjel, felemelt jobb lába karamai közt hét nyilat tartva. Foszladék jobbról ezüst vörös, balról aranykék.

Duzy család. Szepes megyében birtokos, miután Duzy Anasztáz 1841-ben Laczkova helységbeli részbirtokra V. Ferdinánd királytól adományt nyert.

Dvornikovich család. (Liptó-Téplai). Liptó megyei Liptó-Tépla helységről írja előnevét, melyet Dvornikovich Miklós kanczellariai registrator özvegye 1677-ben fia Dvornikovich János nevére is a véglei Horváth család megszakadtán a m. kir. udvari kamarával kötött egyesség és 16000 frt lefizetése mellett nyert, és 1668-ban erre, úgy a bessenyefalvi, Benusfalva, Konesini, uszadai másképp hutai és hosszuréthi kúriára Liptó megyében, úgy papisfalvi kuria és malom, és szenicza-lehotai és breznicskai kúriára Zólyom megyében kir. adományt nyert ¹⁾.

A családfa (a III. köt. 421. lapján állóhoz pótlólag) a következő :

¹⁾ Liber Regius anni 1668. fol. 401.

Miklós magyar kanczellariai registrator (Rudnay Judit, előbb Madocsányiné)			
János 1668. adom. ítélőmest. (Ordódy Magda, utóbb Abaffyné)			
Miklós Honti a Liptói alispán 1716. (Sz.-Iványi Klára)	Mihály (Rády Anna)	Bora (Kondé György.)	
Farkas. †	Antal.	Anna Kata.	Zsuzsa Bora.
	Magdolna sz. 1708. † 1760. (1. Jeszenszky Ferencz, 2. Battha Pál)	Anna-Mária (Okolicsányi Antal.)	Klára (b. Révay Jónás.)

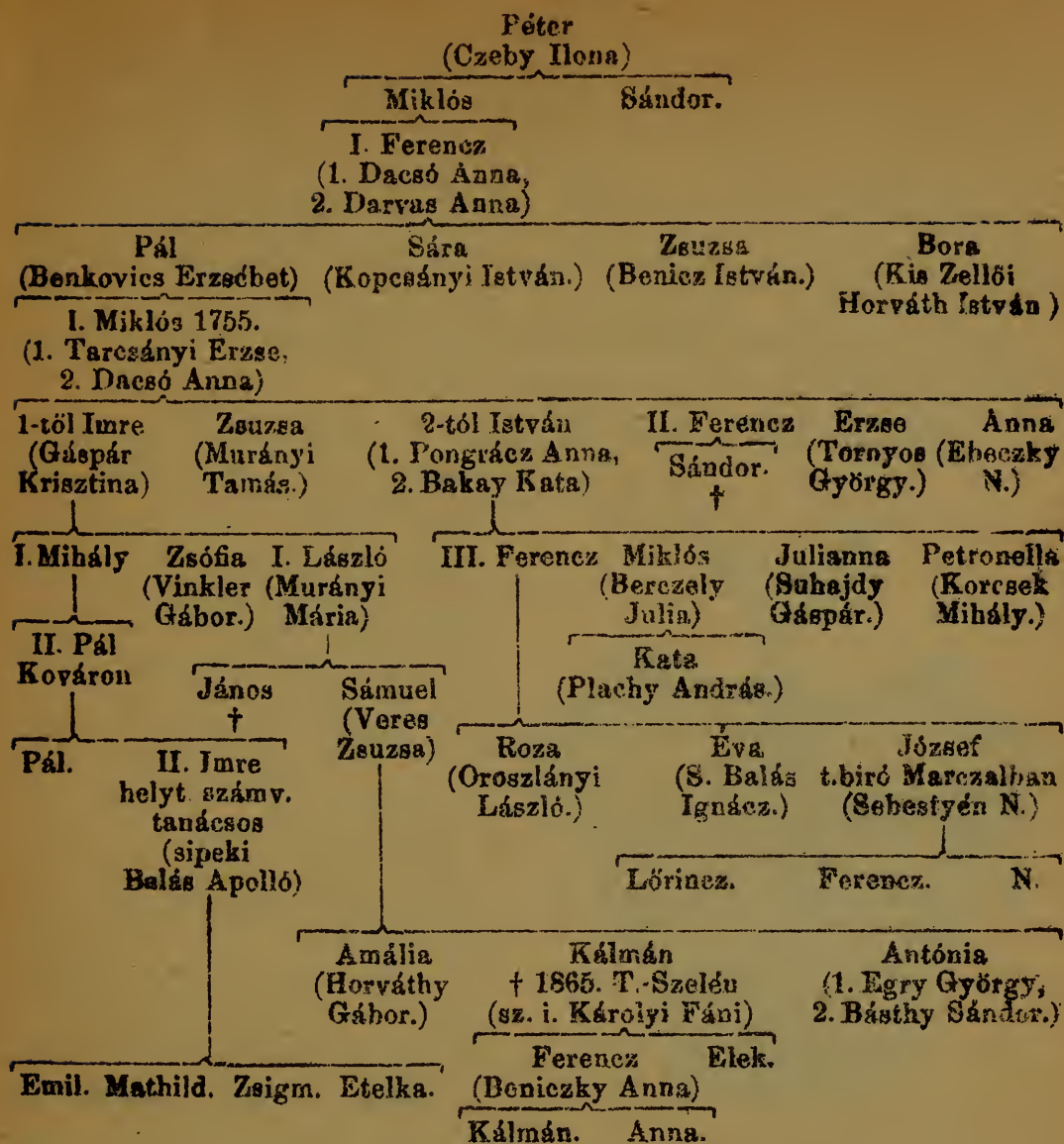
H.

Ebeczky család. (Ináncsi). A IV. kötet 3. és köv. lapjain a ki-
nalt ősi ebeczki Ebeczky családdal összefogva van közölve tö-
redékes története. Onnan látjuk, hogy a most is Hont és Nógrád stb.
megyékben élő Ebeczky család, mely Hont megyei Ináncs helységből
eredve, onnan vette előnevét is, már 1633-ban György ősében virág-
zott; azonban teljes családfáját nem ismerve, most is csak Péter nevű
őstől kezdve, ki a XVII. században élt, bővebb nemzékrendét a kö-
vetkező lapon terjeszthetjük elő:

I. Mihály ágán II. Imre m. kir. helytartósági számvevő taná-
csos s több megyei táblabíró volt, neje sipeki Balás Apolló, meghalt
1828. dec. 13-án kora 30., házassága 12-ik évében. Fiai közül Emil
szintén a helytartóságnál szolgált.

I. László ágán Sámuelnek fia Kálmán meghalt Karácsondon
1865. febr. 9-én; eltemették Tápió-Szelén. Neje előbb halt el.

III. Ferencznek fiául áll József Nógrád megyének volt tábla-
bírája, lakott Marczalban. Gyermekei a táblán láthatók. Egy más
genealogián ezen Józsefnek atyjául Istvánt találjuk, és azon Ist-
ván testvéreül van írva Sámuelnek, mely szerint József I. Lászlótól
származott volna, mely körülményekre azonban biztos adataink nin-
csenek.

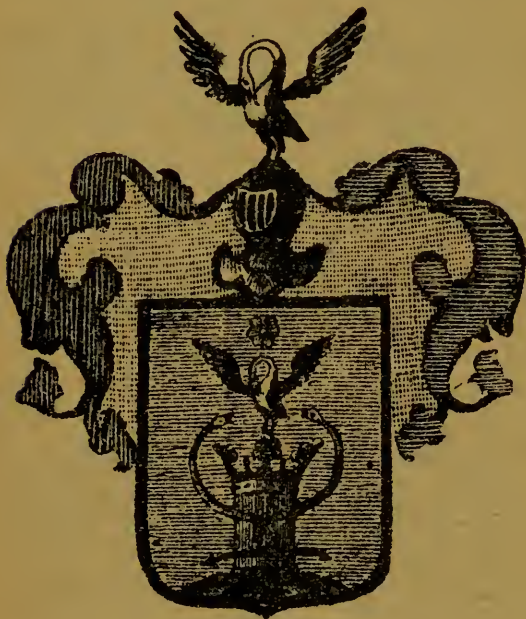
Ebergény család. (Ebergényi és telekesi). Zala vármegye egyik legrégibb adományos birtokú családja, melynek eredete az Árpádkorszak homályába vész el. Ámbár oklevelei nagy részben elvesztek, ősi birtokáról — a családnevet adó — Ebergény pusztáról már a XIV. századból kétségtelen hiteles okmány szól. Ugyanis 1381-ben a Zalavári conventnek Egerszeg és Ebergény közti határjárásról szóló oklevele már a családból Istvánnak fiait Györgyöt, Pétert és Pált Ebergényi békes birtokú nemeseknek jelöli.

Nevezett Györgynek fia Tamás 1415-ben ősi Ebergényi birtoka azon részére, mely Polya néven neveztetett, új királyi adománylevelet nyert ¹⁾. Ugyan ez oklevélben Ebergényi Vincze és kortársa is

¹⁾ Fejér, Cod. dipl. X. vol. 5. p. 629.

említetik. Tamásnak fia volt Gergely, ennek György, ennek Albert és András. Ezen András ebergényi Thelekessy-nek is neveztetett, és az Ebergényi és Thelekessy kihalt család közt vérségi viszony létezett. 1525-ben debrethei Thelekessy Imre, néhai Thelekessy Mihálynak fia Vas megyei Thelekes helységben bodorhegyi kerületi birtokrészét, mely nevezett atyjáról reá és testvérére Thelekessy János mester veszprémi kanonok részére háromlott, elcserélte eberghéni Thelekessy András fiainak Péternek, a kir. kuria jegyzőjének, és Istvánnak a vasvári káptalan előtt.

1550-ben (feria 4. prox. post fest. b. Ladislai Regis) ebergényi

Ebergényi Farkas, Ebergényi Istvánnak fia, testvérének Istvánnak nevében is a vasvári káptalan előtt ugyanazon káptalan-nak egy, 1533. (feria 2-da post fest decollat. b. Joannis bapt.) kelt levelét iratá át, mely szerint ebergényi Thelekessy Andrásnak fia Péter egy részről, más részről lengyeli Lengyel Benedek másik Lengyel Benedeknek fia ilyen cserére léptek: hogy ez utóbbi Zala megyei Ebergény faluban Kis-Kéts nevű rétjét ebergényi Thelekessy András fiának Péternek adja,

ez utóbbi viszont ott Ebergényben fekvő Macholya nevű rétjét adja át.

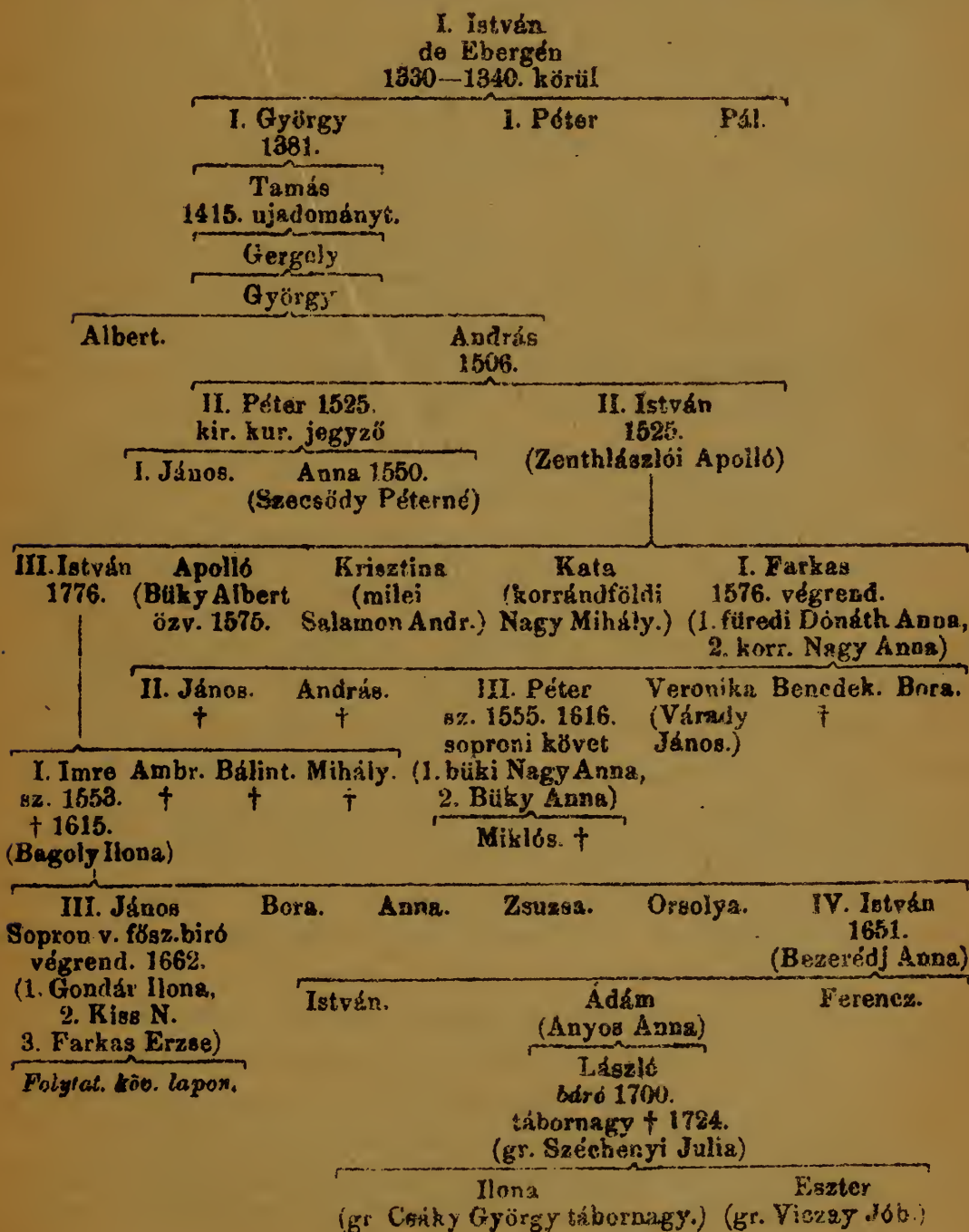
Egy, olvashatlan keletű, de Miksa király korabeli (1576. körüli) okmány I. Ferdinánd király korából e kitévelt tartalmazza: „in persona nobilis Joannis filii Petri de Zecheud ex nobili condam Domina Anna filia olim Petri literati de Ebergén filii olim Andreae de eadem Ebergén, alias de Telekes ex nobili olim Domina Dorothea consorte ejusdem Andreae Ebergény alias Thelekessy ect., mely határozottan mutatja, hogy ez időben az Ebergényi név a Thelekessy névvel felváltva használtatott és a két család közt vérség létezett.

Farkasnak fia volt III. Péter, 1555-ben született, mint ott Chombordi Máté ítélőmester aetatis revisio-ról szóló 1561-ben kelt

levele mutatja. 1598-ban a gersei Pethőféle javakban részesült. 1603-ban Soprony vármegye követe volt, és egy családi egykorú feljegyzés szerint 1616-ban halt meg, Miklós fia korábban elhalván, utódok nélkül.

III. Istvánnak fia Imre az említett 1561-ik évi korszemle szerint 1553-ban született; és fiának feljegyzése szerint 1615-ben halt meg.

Mint származott le a család, a következő táblázat mutatja:

III. János, ki az előbbi lapon.
Sopron várm. főszolgabíró, végrend. 1662.

- (1. Gondár Ilona,
2. Kiss N.,
3. Farkas Erzsé)

1-től Judit (1. Kondray Imre, 1662-1691. 2. Hettyey Ferencz, 3. Czempó János)	3-tól Miklós (Diakovich Kata)	Krisztina (Gyarmathy János.)	Erzsébet. Mária (Sóos Mihály.)	Pál 1. Szily Kata, 2. Kováchich Éva)
--	----------------------------------	---------------------------------	-----------------------------------	--

János (Tajnay Zsuzsi)	László sz. 1713. † (Böröndy Julia)	Krisztina (Molnár István.)
Klára.		

József † 1846. (Zambó Teréz)	Ferencz.	V. István kir. tan. † 1810. (1. Polanyi Judit, 2. Zarka Erzsé)
Károly katona † 1845. Jákon.	2-től Benedek volt követ † 1855.	Lajos † 1825. (Késmárky Magda) Győző (Viktor) (1. ob. Blaskovich Julia † 1851. 2. Heller Alfonza)

1-től Leontina (Almássy Gyula.)	Gizella.	István. 1864.	Ágota.	Julianna.
------------------------------------	----------	------------------	--------	-----------

II. Farkas †	Gábor (mankóbükki (Horváth Éva)	Marianna (Kenyeres Miklós)	János	Bora (Szilassy Ferencz.)
		Bora (Csupor Tamás.)	Julianna.	

III. Farkas lov. kapit. †	János (Bertha Teréz.)	Péter. †	Ádám sz. 1741. (Hanzsly Éva)	Mária (Csajtay Fereucz.)	Pál (Péro Erzsé)	Judit (Nagy János.)
			Anna.	Magda.	Róza.	Teréz.

IV. Farkas (Széll Anna)	István. †	László sz. 1771. (Horváth Magd.)	József.	Pál.	Sándor.	Teréz.	Anna (Döbrössy József.)
----------------------------	--------------	--	---------	------	---------	--------	-------------------------------

Sándor ügyvéd 1864. Sopronyban.	Teréz. †
---------------------------------------	-------------

Anna. †	János. †	Pál. †	Teréz. †
------------	-------------	-----------	-------------

I. Imrének két fia III. János és IV. István által két ágra szakadt a család. Amaz Soprony megye főszolgabírája volt, és 1662-ben tett végrendeletet. Háromrendbeli házasság után az utóbbtól maradt

fia Miklós és Pál, ismét két ág terjesztői. Miklósnak fia László (szül. 1713.) nejétől Böröndy Juliánnától nemzé Józsefet (+ 1846. kora 82. év.) kinek Zámbo Teréztől fia Károly katoná volt, meghalt Jákon 1845-ben, Lászlónak másik fia V. István megyei követ három országgyűlésen, kir. biztos Soprony város ügyében s királyi tanácsos volt. Meghalt szécsényi jószágán 1810-ben kora 59. évében. Második nejétől lukafalvi Zarka Erzsébtől, fiai Benedek, és Lajos. Amaz két országgyűlésen megyei követ és végig az ellenzéki párt tagja, meghalt nőtlenül Szécsényben 1855. kora 67. évében. Másik fia említett Lajos 1825-ben kora 38. évében elhalván, nejétől egy fia maradt Győző (Victor) (lak. Szécsény, Szombathely mellett), kinek gyermekei a táblán láthatók.

Pálnak ágát, melyből Sándor jelenleg Sopronyban ügyvéd, a táblázat mutatja.

IV. Istvánnak ágát fia Ádám terjeszté, ennek fia volt László, kiről mint nevezetes hadi férfiúról (tábornagyról) már a IV. kötet 7. lapján emlékeztünk. A gróf Czobor Ádám ezredében kezdván hadi pályáját, számos harczban kitünteté magát; már 1700. évi dec. 5-én, mint valóságos ezredes I. Leopold király által báróságra emeltetett, és azután is folyvást közel ötven évig vitt katonai pályáján hűséggel és vitézséggel szolgált. Érdemeit elősorolja a bárói diploma, melynek kelte után nem csak a Rákóczy forradalomban, hanem utóbb Pétervárad és Belgrád alatt is (mely utóbbi helyen meg is sebesült) dicsőséggel vezényelt. 1704-ben tábornok, 1708-ban altábornagy lett. 1716-ban családi ősi javai iránt, melyek idővel nagy részben idegen kezekre kerültek, ellent mondott, nevezetesen: Alsó- és F.-Ebergény, Sz.-László, Zempács, Karicha, Bollahida, Petri, Kis-Kökényes, Toposháza, Dobron, Pór-Ságod, Kál, Eger és Csáfordra nézve. Végre 1723. oct. 5-én tábornagygyá neveztetett. Birta a bellatinczi, bárói, iványi, uradalmakat, dasztifalvi, egyházfalvi, csáfordi, dadi, igari, vámi stb. rész és puszta birtokokat, meghalt 1724. jun. 25. kora 64. évében. Nejétől gróf Széchényi Judittól csak két leánya maradván, benne a bárói ág kihalt.

A család ősi nemesi czímere — mint főlebb a metszvény ábrázolja — a paizs kék udvarában zöld téren egy fél oszlop áll, két kigyó által körül övezve, az oszlopon korona, azon pellikán áll, melynek feje fölött fehér rózsza látható. A paizs fölötti sisakon hadi koszorú, és azon ismét pellikán látható. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. A bárósági czímer, melyet elnyomódott kis pecsét nyomat

után adni nem lehetett — a diploma szerint bővitve következő : négyfelé osztott paizsnak 1. és 4. vörös udvarában kettős farkú koronás oroszlán ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot, a ballal levágott török fejet tartva. A 2. és 3-ik kék udvarban az ősi ezimer (a kigyókkal övedzett és koronás oszlopon álló pellikán díszlik). Végre a közép paizs ezüst udvarában piros rózsza látható. A paizs fölött két koronás sisak áll, a jobb oldaliból koronás grif emelkedik föl, első jobb lábával kivont kardot, a ballal levágott török fejet tartva; a baloldali sisak koronájából koronás leopárd nyúlik föl, első lábával fehér vörös zászlót tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A bárói diploma az Ebergényi családból két ezredest és két kanizsai várkapitányt említ, de ezeket a táblán most kijelölni nem tudjuk. Kétségtelenül a családfa minden oldalágaira ki nem terjed. Innen van, hogy azon Ebergényi Sebestyén és Benedeket sem ismerjük családfailag, kik 1593-ban Bakonak és Szőke hegyre adományt nyertek. Ezen Benedeknek nejétől Acsády Ilonától fia volt János, kinek nejei voltak 1. Saaly Zsuzsa, és 2. Nagy Anna. Ezekről gyermekei: Péter, Miklós, János, Ferencz, Kata. — Ezeken kívül egy Ebergényi János ítélő mesternek iratik.

Végre a családnak Erdélyben is van egy ága, melyet a közlött családfához kötni nem tudunk, ámbár egy közös törzsnek ivadékai. Ez ágból a XVIII. században négy vagy öt testvér élt. Ezek egyike Offenbányán, a másik Rézbányán Bihar megyébe származott át, mint írják 1724—5. táján a Sofronféle lázadáskor, a másik kettő Verespatakon maradt, ezek egyikéből is csak egy fiú él. A negyedik ág törzse Ebergényi János, ki 1783-ban a Hóra lázadáskor Verespatakról oláh öltözetben menekült a szomszédba; ezen Jánosnak ivadéka következő:

János 1783.							
Julia	Mária (Székelyné.)	Mózsos megöletett 1848.	József meggyilk. 1848.	Anna (Bartha.)	Zauzsi (Szódáo.)	Teréz (Sziöl.)	Sándor
Mózsos 1863. követ.		Róza 1864.	N. meggyilk. 1848.	János él.	Julia él.		
Verespatakról							
Kálmán. Gyula. Etelka. Irma.							
Pál		Samu	Dénes.	Eduard.	Ilika	Sándor.	
2. leány.		Elemér.	é l n e k 1864.				

A többi Offenbányára és Rézbányára menekült rokonok mint kincstári hivatalnokok elnémetesedtek. Ezen erdélyi ág ref. vallású.

Eckstein család. Eckstein Ferencz sz. Alsó-Kubinban 1769. mart. 28-án Árva megyében; orvosi pályára lépén, orvostudor, Árva megyének járásbeli orvosa, majd m. kir. egyetemi sebészeti tanár volt, érdemeiért 1812-ben I. Ferencz királytól czímeres levélben megnevezetett, majd utóbb királyi tanácsos és Leopold rend vitéze lett. Meghalt 1833. nov. 7-én kora 65. évében Pesten. Nejétől Wehner Erzsébettől († 1837. dec. 13.) maradtak gyermekei: Rudolf Pest megyének 1845-ben volt főszolgabírája, Anna barkóczi Rosty Albertné és Luiza.

Endrédy család. A IV. kötet lapján a családfa törzsének Jánosnak első neje N. N. helyett Érsek Margit olvasandó, fiának György barsi alispánnak neje Horváth Sára volt.

Eördögh család. (Lászlófalvi). Egy törzsből eredt a Velics családdal, mint a IV. kötet 46. lapján említett. Czimere — mint itt látható — a paizs kék udvarában sas szárnyból kinyuló pánczélos kar, kivont kardot tartva, fölötte félhold, alatta csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján szintén hasonló szárnyas kar könyököl kivont karddal. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. Azonban a szabolicsi ág czimere nyakán nyíllal átlőtt szarvas, mely a közös törzsi Velics családéhoz hasonlít.

Családfája az érdeklét helyen egy pár ízen téves lévén, itt ismételve s bővitve következik:

L tábla.

Pirk Otmár
1255.

Duch v. Guch.	Gyuge 1274. de villa Pirk	Péter.			Velics a Velics os. törzse.
Sink Comes.	Boda 1326. de Bebovnik	Jakab †	Miklós. †	András. †	

Folytat. a köv. lapon.

Imre, ki az előbbi lapon.
(Vitkay Zsuzsi)

Verona György (Petrovay József.)	Dániel (1. Irinyi Teréz, 2. Schuller Teréz, 3. Besenyei Regina)	Bora (Irinyi László.)	Zsuzsi (Besenyei)	Teréz (Jármay.)	N. (Bagoassy.)
	Anna (Hosvay Menyhért.)	Erzse (Szögyényi József.)	Teréz (Kállay Mihály.)		
Alajos Ábrányi neve (Kállay Terézia)	Antal (Vitkay Zsófia) Gizella (Ujbelyi Sándor.)	Péter (1. Szűcs N.) István né	Ignác hadnagy Franczia ország. 2. Schütz Alajos.)	Anna † 1864. (1. Királyi József 2. Schütz Alajos.)	Magdolna (Drevenyák Ferencz.)
Ábrányi nevet vettek fel.					
Aurél volt szolgabíró (Drevenyák Mária.)	Kornél zeneműíró (Medve Jozéfa)	Emil volt hírlap író (Lang Paulina.)	Ida (Kruspérné.)		

III. tábla.

III. János, ki az I. táblán.

IV János 1547.

Mihály	Miklós	V. János	Pál
Ádám	László.	Ferencz.	György
	Antal.		György
		Mihály	József.
Mátyás.	Tamás.	János.	János.
	Sámuel.		
	István	Ráfael	
	Marton.	Sándor.	János.
János.	Dániel.	János.	János.
	György		
	Sándor.		

A szabolcsi ágban nem találjuk a családfán Zsigmondot. Kapos-apáthi birtokost, kinek eszerei Orosz Máriától leánya Zsuzsanna szül. 1848-ban.

Trencsén megyében szintén ismeretes a család. A nemesi összeírások szerint ott 1768-ban élt József és fiai Gáspár, József, Farkas és Imre; 1803-ban Károly Trencsén megye főügyésze, József és Péter katonák, Imre és Farkas, ki akkor Pesten tanár volt. 1837-ben említett Károly és fiai 1. Lajos Trencsén megyei jegyző, 2. Ágoston előbb kaszai majd kamarai ügyvéd, végre máramarosi cs. kir. törv. széki tanácsos. 3. Károly pénzügyi ügyész. 4. Imre b. Sina uradalmi ügyvéde.

Egy ág Erdélyben is él, ennek ismert nemzékrendje Ördög néven a VIII. kötet 317. lapjáról ide véve, így áll.

János † 1833.

Sóbánya-nagy

Károly tördai sóbánya-nagy (Gyujtó-Róza)		Mihály kinestári tiszt † 1857.		Karolina (Barta Lajos.)	Judit.	Anna.
István (Houchard Karolina)		Károly hajós kapit. (Endrődy Ilka)		Jenő hajós kapit. 1859.		
Róbert.	Tihamér.	Izora.	Ilka.	Kálmán.		
		†	†			

Eötvös család. (Vásáros-naményi báró). Története és czímere a IV. kötet 50—52. lapján látható. Bővebb, teljesebb nemzékrendje a a bárói ágon következő:

I. Miklós 1696.

1710—14. alispán, tart. biztos

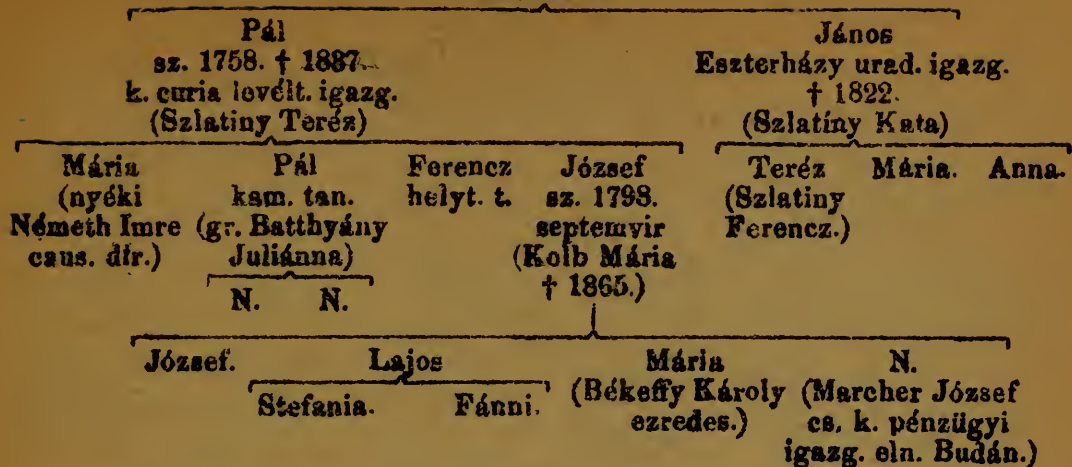
(Debreczeny Mária)

József 1738—46. Szatmári alisp. (Szalay Anna)		Miklós 1756. (Zathureczky Zsuzsa.)		Imre kapit.
II. Miklós tábornok (b. Splényi Anna)		József 1770. ker. táb. ülnök.		László kir. tan. 1785—85. sz.bíró, alispán (1. b. Toroczka N. 2. Beesky Klára)
I. Ignác báró 1742. sz. 1763. † 1838. főpohárnok (b. Szepessy Mária)		Gábor cs. kir. kam. s kinestári tan. (Almásy Anna)		1-től Sándor n. bányai törv.sz. ülnök volt alispán 1807.
II. Ignác báró főtárnok mester (b. Lilien Anna csál. ker. s pal. hölgy)		Alojzia sz. 1791. sept. 25. (gr. Serényi János.)		2-től László (Kállay Czeccil.) stb.
József sz. 1813. közoktat. miniser (Rosty Ágnes) cs. ker. s p. hölgy		Dienes sz. 1817.		Julia (gr. Vleregg Károly.)
Ilona.	Jolán.	Loránt.	Mária.	

Eötvös család. (Sárvári). Dunántúli nemes család. Alapítója valószínűleg azon Eötvös Pál, ki a IV. köt. 55. lapja szerint 1759-ben nyert nemes levelet, melynek kétfelé osztott paizsában a jobb oldali ezüst udvarban egy fejű vörös sas (nem oroszlán) és a baloldali kék udvarban hátulsó lábán ágaskodó oroszlán látható. stb.

A családnak egyik kiváló tagja Pál szül. Kis-Martonban 1758. ápril. 12-én; már a múlt század végén (1784.) állami hivatalba lép-vén, hosszú ideig a m. kir. Curia levéltári igazgatója volt, meghalt, mint ilyen 1837. mart. 5-én Pesten kora 77. évében, eltemettetott a belvárosi templomban. Az ismert családfa következő:

Eötvös N.

Pálnak, a kir. Curiai levéltár egykori igazgatójának egyik fia Pál aransarkantyús vitéz, a m. kir. kamaránál volt tanácsos, 1837-ben gróf Batthyány Juliannát vette nőül. Testvére Ferencz e század elején Soprony megye alispánja majd királyi tanácsos volt, utóbb a m. kir. helytartóságnál szolgált; a harmadik testvér József szül. 1798. febr. 22. Pesten, kinek életéből 1856-ig az adatok e munka IV. kötet 54. lapján olvashatók, (hol azonban sajtó hibából Pál van téve József helyett) már 1845-ben causarum directorum volt, utóbb és jelenleg a hétszemélyes tábla bírása, mint a szent István rend lovagja ezen rend szabályai folytán utódaival együtt díj nélkül 1867. mart. 6-án báróságra emeltetett s egyszersmind a „sárvári“ előnév viselhetését is megnyerte. Neje Kolb Mária meghalt Pásztoriban 1865. jul. 15-én; eltemettetett Szil-Sárkányban. Gyermekai a táblán láthatók.

Erdődy család. (Monyoró-kereki, gróf). Házagos lévén a IV. köt. 62—72. lapon közlött családfa, itt egy húzamban teljes nemzék-rende a 62. lapon álló I. Kristóftól kezdve újra közöltetik:

I. tábla.

Kristóf † 1620.
(Thurzó Bora)

I. György tárnokmester 1662. (gr. Batthyány Erzse)	Imre tárnokmester 1687. (gr. Forgách Éva)	Erzse (Keglevich Györgyné.)	I. Gábor 1677. (1. Pálffy Mária, 2. b. Amade Julia) <i>Folyt. a III. táblán.</i>
I. Sándor 1715. kamar. elnök (gr. Csáky Krisztina)	Ádám (Rákóczy Éva)		
Margit (1. gr. Draskovich Pál, 2. gr. Kéry János)	II. Sándor † 1727. kamarai elnök (gr. Trautmansdorf Janka (gr. Eszterházy Antal.) Beatrix)	Julianna † 1696.	Erzse.
<i>Folytatása a köv. lapon.</i>			

II. Sándor † 1727. *ki az előbbi lapon.*
kamarai elnök

(gr. Trautmansdorf Janka-Beatrix)

I. László titk. tan. † 1571. (gr. Illésbázy Anna-Mária)	Adám. †	István.	Erzse.	I. Lajos † 1766 cs. k. kam. (Stubenberg M. Reg.) <i>Folytat. a II. táblán.</i>
--	------------	---------	--------	---

Erzse sz. 1718. † 1761. (gr. Eszterházy Dániel.)	Miklós sz. 1719. † 1757. titk. tan. (gr. Batthyány M. Antónia)	Sándor sz. 1726. † 98. (b. Schilsen Ilona) M. Anna sz. 1774. (gr. Szirmay Antal.)	János sz. 1733. † 1806. horv. bán (1. gr. Széchenyi Mária. 2. gr. Pálffy Teréz)	Károly sz. 1737. † 1772. (gróf Koháry Polixen.)
II. Lajos sz. 1747. † 77. alkancz. (gr. Nádaady Bora)	Teréz sz. 1745. (b. Eszter- házy Pál.)	Jozéfa sz. 1750. (gr. Windisch- grätz József.)		

Antónia (gr. Sermage Ferencz.)	Sándor sz. 1766. (gr. Pálffy Amália)	Péter sz. 1771. táborn. (gr. Niczky Anna)	Tamás sz. 1773. † 1804. (gr. Keglevich Julianna) Miklós. †	Zsigmond sz. 1775. † 1815. (Festetics Mária)	Zsuzsa sz. 1782.
--------------------------------------	---	---	--	---	---------------------

Ágost. Mária Friderika.
sz. 1804.
(b. Badenfeld Károly.)

Sándor-Lajos sz. 1804. cs. k. kamarás (gr. Batthyány Leopoldina.)	Kamilla sz. 1811. (gr. Hoyos Antal.)	Emma-Malvin sz. 1813. Brünnben.
---	--	---------------------------------------

Károly sz. 1793. † 1837. (gr. Harbuval Henrika)	János sz. 1794. báni ülnök (gr. Raczinszka Teréz.)	Antal sz. 1794. cs. k. kam. (b. Lopresti Luiza)	Amália sz. 1800. cs. k. hölgy (gr. Pálffy János.)	Kata.
	Laura sz. 1840.	Julia sz. 1845.	János sz. 1847.	

Sidónia sz. 1819. (Rubido Antal)	György sz. 1823. †	Alexandra sz. 1829. cs. ker. h. (b. Kulmer Fridrik.)	Gizella sz. 1835. (gr. Pálffy Geiza.)
--	--------------------------	---	---

Károly-Miklós
sz. 1770. † 1833.
cs. k. kam.

Ferencz
sz. 1772. † 1815.

(gr. Lichtenberg Fáni)

Folytatása a köv. lapon.

Károly-Miklós, ki az előbbi lapon.

sz. 1770. † 1833.

cs. kir. kam.

(gr. Lichtenberg Fanni)

József sz. 1792. † 1797.	Bora sz. 1793. cs. ker. p. h. (gr. Wrba Jenő.)	Kajetán sz. 1795. † 1856. cs. k. kam. (b. Lerchenfeld Ernestina)
-----------------------------	---	---

Mária sz. 1819.	Fáni sz. 1821. cs. k. p. h. (b. Leuch- prechting Károly.)	Karolina sz. 1823. cs. k. p. h. (m. Pallavicini Ipoly.)	Eugenia sz. 1826. cs. k. p. h. (gr. Festetich György.)	Ferencz sz. 1830. cs. k. h. (gr. Obern- dorff Ilona)	Zsófia sz. 1835. (gr. Seinsheim Károly.)	Ernesztina sz. 1837. (gr. Waldendorff Vilderich.)
	Imre sz. 1854.	Tamás sz. 1855.	Károly sz. 1857.	Klotild sz. 1859.	Melania sz. 1861.	

II. tábla.

I. Lajos, ki az I. táblán.

†. 1766

cs. kir. kamarás

(Stubenberg M. Regina)

M. Anna sz. 1737. † 1795. ors. apáczs.	Leopold sz. 1740. † 1771. (gr. Draskovich Juliana.)	László sz. 1746. † 1786. Kőrösi főispán (1. gr. Draskovich Julianna, 2. b. Stillfried Ágota) György sz. 1784. † 1859. cs. k. kam. v. b. tan. (gr. Aspremont Ott-Gob.)	III. Lajos sz. 1749. † 1794. cs. kir. kam. (gr. Aichpichl Eleonora) Eleonóra sz. 1769. (gr. Pejachevich Ferencz.)
--	--	--	---

Ágata sz. 1808. cs. k. és p. h. (gr. Széchenyi János.)	Franczka sz. 1812. cs. k. p. h. (báró Skrebenzky Fülöp.)	István sz. 1813. cs. k. k. (b. Müller Höernstein Justina) † 1845.	Mária sz. 1817. (gr. Wolkenstein Trostburg.)	Lajos sz. 1814. (Reimann Janka)	Károly sz. 1816. † 1864. (gr. Kolowrat Julianna) cs. k. h.)
---	---	---	--	--	---

Franczka sz. 1842.	György sz. 1843.	Janka sz. 1846.
-----------------------	---------------------	--------------------

Rudolf sz. 1846.	Julia sz. 1847.	István sz. 1848.	Valeria sz. 1850.	Ferencz. sz. 1858.
---------------------	--------------------	---------------------	----------------------	-----------------------

Janka sz. 1835. cs. k. h. (gr. Batthyány Zsigmond.)	László sz. 1837.	Henrika sz. 1838.	Ágata sz. 1839.	Franczka sz. 1841. (gr. Széchenyi Ferencz.)	Ferencz sz. 1842. †	Gyula sz. 1845.
---	---------------------	----------------------	--------------------	--	---------------------------	--------------------

III. tábla.

I. Gábor, ki az I. táblán.

1647.

(1. gr. Pálffy Mária,
2. b. Amade Julia)

Mária (Lippay János.)	Bora (Czobor Ádám.)	Sándor	III. Kristóf sz. 1651. † 1704. koronaőr kincstárnok (gr. Pálffy Zsuzsa)	György sz. 1647. † 1714. országbíró (1. Rákóczy Erzsé, 2. Jakusith Teréz.)
--------------------------	------------------------	--------	---	--

Kata cs. k. hölgy (1. gr. Draskovich Péter, 2. gr. Morzin Venczel.)	László-Ád. Teréz 1707.—20. (gr. nyitrai Zichy püspök, Imre.) kanczellár.	György sz. 1674. † 1759. országbíró barsi főisp. (h. Eszterházy Terézia)	Gábor sz. 1684. † 1744. egri püspök.	Imre tábornok koztaniczai parancsnok. (gr. Berényi Teréz)	József cs. k. kam. † 1733. (gr. Berényi Teréz)
				Jozéfa sz. 1723. † 1759. cs. ker. hölgy (gr. Erdődy Antal.)	Imre. †

Antal sz. 1720. † 1769. Arvai főispán (gr. Erdődy Jozéfa.)	Kata csil. ker. hölgy sz. 1722. † 1759. (gr. Csáky Antal.)	János nep. sz. 1723. † 1789. kam. elnök v. b. titk. tan. (gr. Pálffy Teréz)	Kristóf sz. 1726. † 1777. cs. k. v. b. t. t. (gr. Kinsky Antónia.) †
---	---	---	--

Julianne sz. 1747. (gr. Csáky István.)	Teréz sz. 1748. csil. k. hölgy (gr. Eszterházy Nepom.)	József sz. 1754. † kanczellár (1. h. Batthyány M. Antonia, 2. Mayer Erzsé. †)	Antal sz. 1762. † 1803. (gr. Herberstein M. Kajetana)
---	--	---	--

János sz. 1786.	Teréz sz. 1789. (gr. Pálffy Ferencz.)
--------------------	---

Eszterházy család-hoz a IV. kötet 82. lapon a táblázaton I. Miklós nádor nővéreül teendő : Magdolna Kubinyi Lászlóné, kinél nevezett Miklós gyermekkorában neveltetett.

F.

Fábián család. (F.-Eöri). Egyike azoknak, kik 1582-ben Vas megyei F.-Ör helysége kir. adományt kaptak.

Fabiankovich család. Fabiankovich Ferencz 1689. nov. 16-án Kalóz, Kaldó és Gyúron nádori adományban birtokrészeket

kapott 1700-ban bárónak czímeztetik. Első nejétől Maursich Julianától gyermekei, László, Imre, Orsolya Dezbothné, második nejétől Szelessy Juliannától gyermekei György, Regina és Krisztina, ezen nevezett György 1730-ban a nm. m. kir. Helytartótanácsnál titkár volt. Czimere a paizs kék udvarában kardos oroszlán, a paizs fölött szintén ugyanaz.

Fabricius család. (Lipcei). Közülök Endre szül. Sopronban 1770. jul. 18-án ott városbíró és követ volt. Károly szül. Sopronban 1813. febr. 28-án, hites ügyvéd, szintén országgyűlési követ volt.

Fáncsy család. (Dennai és Gordovai). A IV. köt. 113—114. lapjain némileg hibás lévén a családfa, Rajcsányi Ádám gyűjteménye szerint a nemzékrend ez :

Urbán 1511—18. (1. csábrági Horváth Kata, 2. Baári Ilona Zalából)			
I. Gáspár 1535.			
I. György 1548—96. (1. Forgách Erzsé, 2. Révay Zsófia)	Bora (Balassa Zsigmond.)	Kata (1. Viszocsányi János, 2. Ottlik György.)	János 1558.
1-től Ferencz 1615—34. (Bosnyák Magda.)	2-től II. György 1635. bozói és korponai kapit. (Dóczy M. Fruzsina)	II. Gáspár 1620—40. (Bossányi Judit)	
	Pál. Erzse (Beniczky Sándor.)	Pál 1661. (Balassa Szidónia.)	János 1657. (Perényi Zsófia)
	Gáspár esztergomi kanonok 1698. †		Szidónia (Ghyeczy Pálné.)

Orbán bírta Dennát, Láadot, és Fáncsot Somogyban, fia I. Gáspár Dennán kívül minden javait Somogy megyében mostoha anyjának Baári Ilonának adta át.

A régiebb időből még következő nemzékrendi adatokat jegyzett föl Rajcsányi : Fáncsy Miklósnak 1450-ben fia volt István.

Gordovai (Verőcze mellett van) Fáncsy László bánnak fiai 1439-ben Bertalan és László.

Ugyan ekkor élt János, Keszthelynek ura.

Gordovai Fáncsy Franknak fia volt Imre, ezé : Péter és Ferencz 1504-ben.

Egy másik gordovai Fáncsy Péter Batthyány Margitot, utóbb Alapi Andrásné bírta nőül, kitől fia Gáspár 1482—96-ban élt, en-

nek leányai: Margit Buthkai Péterné, és Erzsé Csaholyi Ferenczné voltak. — 1505-ben élt gordovai Fánicsy János

Zsigmond királynak 1435-ik évi adománya szerint (*Fejér Cod. dipl. X. 7. p. 634. és X. 4. p. 446.*) a következő régiebb nemzékrend is áll:

László bán			
Imre	Bertalan	László	János
Franco 1435.			

Faschó család. A nemességet János nyerte III. Ferdinándtól, és családja Zólyom megyei Breznő-Bányán honolt. Jánosnak László fia es. kir. postamester és utánna testvére István 1746. sept. 22-én Szepes megyétől nyertek nemesi bizonyítványt, mely Békés megyében 1752. jul. 13-án hirdettetett ki. Nevezett István 1736—39-ig Szarvason jegyző, majd urodalmi ispán volt haláláig 1752. oct. 1-ig, midőn kora 80. évében meghalt. Neje Gyöngyösről származott Forray Anna volt, kitől gyermekei: István 1748-ban, Mihály 1750-ben születtek Szarvason.

Az Arad megyei Faschó család, melyből József volt követ és administrator Ó-Aradon szül. 1795. mart. 11-én, „*lucien n*“ előnévvel él.

Fáy család. (Fái). Mint (IV. kötet 125. l.) említők Rugachtól származik, kinek fiai atyjoknak a sajói ütközet alkalmával tanúsított érdemeiért Abauj megyében nyerték Fáj földét. A 127. lapon álló Lőrincznek fia Sebestyén, másutt (Rajcsányinál) Istvánnak iratik, ennek fia IV. Benedek 1504-ben, kinek Kinisy Judittól fia III. István 1584-ben Abauji alispán, nejétől Hubay Katától nemzé IV. Istvánt, kitől egy bővebb és teljesebb leszármazási kimutatás következő:

I. tábla.

IV. István
1654. abauji alispán
(ecsedí Köthy Kata)

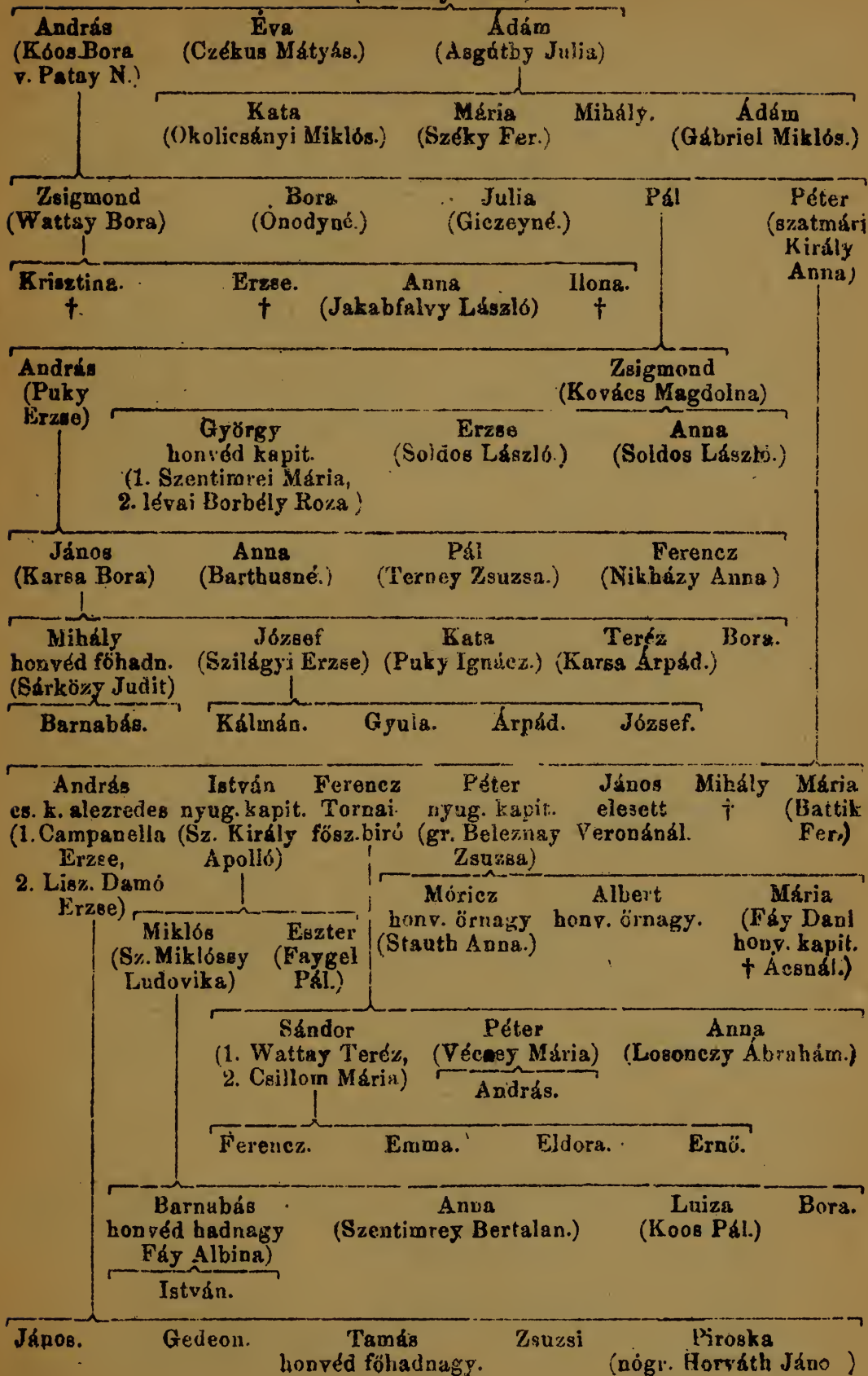
V. István	IV. László
1. Garay Anna,	+ 1690.
2. Szinyey Bora,	(Monoky Kata)
3. Söldes Zsuzsa)	Folyt. IV. táblán.

1-től György elesett (Szepessy Judit)	András 2-től VI. István (Putnoki Klára)	(1. Dessewffy Kata.	Bora (Kajaly Pálné.)	Ilona (Tor- nallyay Fer.)	3-tól Gábor 1680. + 1729. abauji alisp. (Diószeghy Zsuzsi)	Klára (Bár- czayné.)
ivadéka		2. Giczey Bora)				
IV. kö. 129. lapj.		Folyt. II. tábl.				

Folytat. a köv. lapon.

Folyt. III. tábl.

András, ki az előbbi lapon.
(Putnoky Klára)

II. tábla.

VI. István, ki az 1. táblán.
(1. Dessewffy Kata. — 2. Giczey Bora)

VII. István
(Szentpétery Mária)

1-től József † a kurucz világban.	VIII. István 1780. Rédén (Tussay Anna)	Bora (1. Roth Antal, 2. Nebess György, 3. Ragály László.)	Samu.	2-től József (Ragály Zsuzsa)	Zsigmond Losoncson (Szilassy Mária)
		Benedek (Draskóczy Klára)	Antal nyug. őrnagy	Zsuzsa (Kolosy Pál.)	
		István Kubinyi Teréz)	Gizella. (Fáy Barnabás.)	Albina (Prónay Bora)	Pál (Prónay Bora)
		Gusztáv gömöri alispán.	Kálmán (Sz. Miklósy Clement. Mária.	Victor.	Albert gömöri az. bíró. (Szilvay Hermina)
		László.	Béla.	Gyula.	Róza.
		Árpád.	Sándor.	Hermina.	Eleonora.
		Sámuel (Jaan Klára)	Klára (Kántor Fer.)	Erzse. Kata.	Judit (Isaak László.)
		József nógrádi fősz. bíró.	Mária (Dapsyné.)	Sámuel (Papszász N.)	Menyhért + Tentén (Darvas Judit + 1862.)
Lajos †	Dániel Sz. Kovácsiban + 1822. jan. 21. (Rédey Krisztina)	István.	Sámuel	Kata.	
			granát. kapit. + 1813. előtt lak. Rédén (Tussay Ilona)		
		Anna (minaji Bornemisza Sándor.)	Ilona (Bay Ferencz septemv.)	Eszter sz. 1768. + 1813. (1. Máriássy József. 2. Máriássy Márk.)	Róza. + Zsuzsa. +
Rudolf (Wattay Krisztina)	Mózes (Darvas Erzse)	Károly (Darvas Zsuzsa)			
		György Péczele			
		Ida (Fáy Béla.)			
	Amália. Krisztina.	Dániel + 1849. Szőnyé.	Mária.	Károly + 1856. Sz. Kovácsiban (Losonezy Luiza.)	Luiza (Fáy József.)
József Ecséden (Darvas Janka)	Krisztina.	Franeczka.	Ignác (1. Kenessey Fáni, 2. Konkoly T. Apolló)		
Béla.	Jolán.	Mari.	Iren.	Géza. +	Julia.

III. tábla.

Gábor 1680—1729. ki az I. táblán.

abauji alispán

(Diószeghy Zsuzsánna)

László (Borsy Kata) jesuita	Dávid	Gábor.	Kristóf.	Erzse (Foglár Imre.)	János	Antal	Mária (Norbertné.)
Bertalan tornai főispán 1787.	Agoston ugocsai főispán gróf lett 1809.			János. Ferencz.			
	János (gr. Schmidegg Mária)			Barnabás ungi főispán † 1829.		Ignác.	
	István, gróf híres zenész, máltai vitéz.			Mária.			
Bertalan	László.	Gábor.	József.	Alajos ker. táb. ülnök † 1811.			
Antal tartom. biztos.	Ignác			(b. Splényi Sarolta Karolina. Adrienne.			
	Constancia (Gombos György.)			Gyula.	Kálmán.		

IV. tábla.

IV. László † 1690. ki az I. táblán.

(Monoky Kata)

Ferencz † 1722. (Dely Sára)	László	Anna (Matolcsay György.)	Kata (Girincsy Ferencz.)	Zsófia (1. Gönczy András 2. nm. Pongrácz Mihály, 3. Szirmay Péter.)	Mihály (Ilosvay Mária) Folytatása köv. lapon.	István (Döry Kata) László Erzse (Katona László.)
László (Szentpétery Krisztina)	Kata (Puky András.)	Julia (Szunyogh Ferencz)	György (Bárczay Erzse)	Gábor (Szunyogh Éva)		
	Ábrahám sz. 1740. kir. tanácsos (Szemere Erzse)	Erzse (1. Szabó János, 2. Darvas Ferencz.)	Anna (Kandó Gábor.)	Zsuzsa (Ráday Gedeon.)		
	Lajos.	Ferencz.	Zsuzsi.	Erzse.	Róza.	
	Klára (Markus N.)	Julia (Sisáry Andr.)	Kata (Nagy Samu.)	Sára (Szemere Fer.)	Károly 1819. (Kornis Teréz.)	
Krisztina (Darvas Jób.)	Ferencz sz. 1735. †	Kata (1. Máriássy István, 2. Patay Ferencz.)	András sz. 1737. Losonczon (Gyürky Erzse)	Bora.	Judit (Komáromy György.)	
Kata.	Judit.	Klára.	István sz. 1781. aug. 10. Péczelen (Csoma Bora)	Ferencz Ferencz Péczelen.	Pái.	
			Béla sz. 1817. (Halász Ida Péczelen)			
			Béla.	Gedeon.		

Mihály, ki a IV. táblán.
(Illosvay Mária)

Mihály (Szécsényi Mária.)	András (1. Szemere Judit, 2. Máriássy Bora)	Kata (1. Bárczay Pál, 2. Bárczay András.)				
Mihály szül. Gombán 1774. (Fáy Bora)	László (Kácsándy Erzsé)	Bora (Patay József.)	Imre.	Krisztina (1. Szilassy N. 2. Gabriel Miklós)		
Mária (Darvas János Zemplinben.)	András sz. 1786. † 1861. v. követ, a híres író (Sziráký Zsuzsa)	László (Jakabfalvy Julia)	Apolló (Soldos Péter.)	Kata (Kandó Gábor.)	Zsuzsa (Kocs Istv.)	Bora (Gábor István.)
	Gusztáv † 1866. kora 43. (Fáy Emma.)	Lőrincz	Béla Pest v. jegyző (Frivaldszky Paulina.)	János.	Emma (Fáy Gusztáv.)	
(A kiigazításokat a XII. kötet végén láthatni.)						

Fechtig család. Kimaradt a sorból. Báró Fechtig Ferdinand az 1627. évi országgyűlésen a 41. törv. czikben honfűsítetett.

Fejérváry család. (Komlós-keresztési). A IV. köt. 139. lapján álló József cs. k. tábornoknak fia Győző (Géza) cs. kir. kamarás és százados mint a M. Terézia rend kis keresztés vitéze 1862-ben báróságra emeltetett.

Fejérváry család. Hajdu-Dorogon birtokos. Öse István Zsigmondnak fia 1643. mart. 2-án Rákóczy György erdélyi fejedelem-től czímeres nemes levelet nyert hadi érdemeiért. A család egyik ága Csanád és Csongrád megyékbe szakadt.

Az egyik ág nemzékrendje ez :

István 1643.				
János				
Sándor Csanádba költ. 1759. (Egresy Anna) Makón	János	Ferencz György.	György.	
	László.	János.	György.	
Péter (Szilvássy Anna)	Mihály.	Anna 1861-ben 107 éves (Sarkadi Rácz Ferencz.)		
Ferencz 89 éves (Canisius Karolina H.-M.-Vásárhely)	Mihály.	Anna (Orosz András.)	Márta (Kricsfalusy János.)	Mária (Ferenczy László.)
Carolina.	Ferencz H.-M.-Vásárhely ügyvéd.	Imre Makón (Mészölyi Ida.)	László † 1861. (Bauer Anna)	
			István.	Erzsé.

A család czímere a paizs kék udvarában vörös nadrágos, zöld zubonyos, prémkalpagos magyar vitéz, jobb kezében kivont kardot, a balban csákányt tartva. A paizs fölött koronás sisak áll; foszladék mindkét oldalról aranyvörös.

Fekete család. (Galanthai). A galanthai Fekete család (melyről IV. köt. 143. lapján van említés téve) a galanthai Bessenyei család után, nevezetesen Fekete Mártonnak neje Bessenyei Potentiával kötött házassága által jutott a Pozsony megyei galanthai birtokba, az 1510. évi osztály szerint. Már 1590. nov. 21-én Rudolf királytól az Eszterházy családdal együtt a galanthai és gányi birtokra adományt kapott. Ujra 1609. dec. 22-én az Eszterházy, Fekete, Balogh, Nagy nevű családok mint a Bessenyei család leányági utódai Galantha, Gány, Kossúth, és Zilas helységekre új adományt nyertek. Jelenleg a Fekete család fő birtoka Kossuthon van, de birtokos Galantán, Hegyen és Vízkelethen is.

A grófi kihalt águk nemzedéke ez :

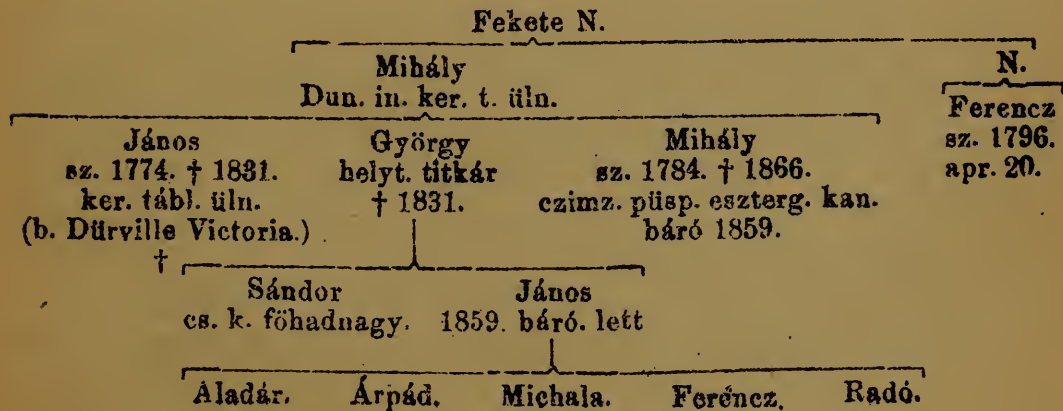
György
sz. 1711. mart. 13. † 1788.
volt országbíró, 1760. gróf
(özvegye Jozéfa † 1837. kora 94.)

János tábornok
cs. kir. kamarás stb.
† 1803. júl. 21.
(gr. Eszterházy Mária)

Ferencz
sz. 1767. nov. 7. † 1835.

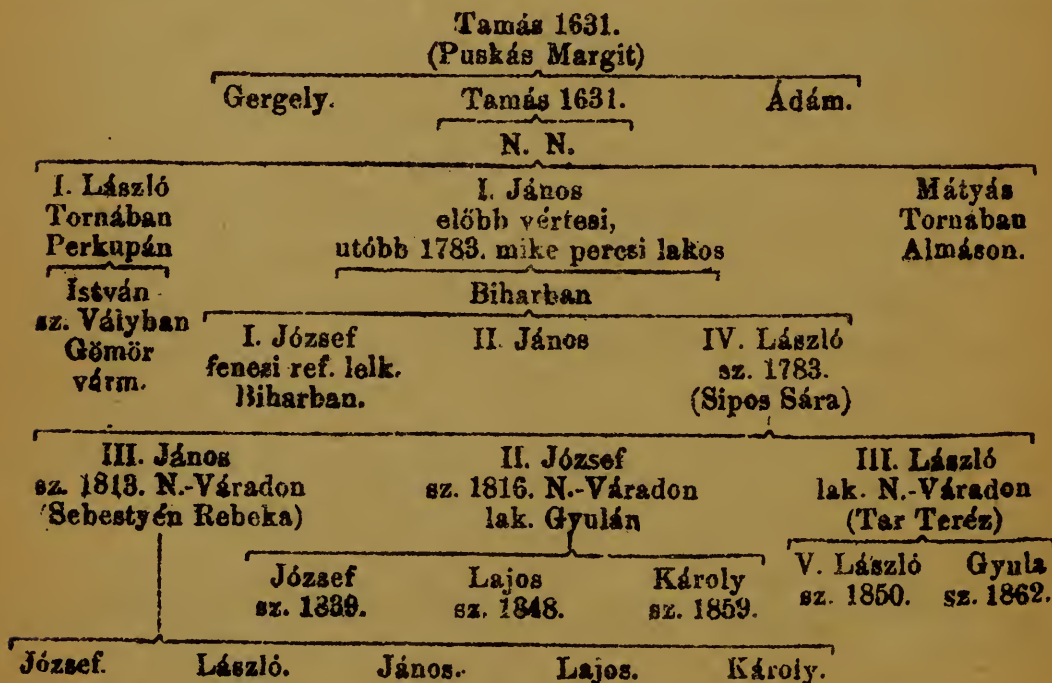
György lett gróffá, ő szerzé a kovács-házi, szent-annai és fóti uradalmakat. Unokájában Ferenczben ága 1835. kora 64. évében kihalt.

Egy más ág, mely napjainkban osztrák báró lett, következőleg ismeretes :

Az 1859-ben nyert bárói czímer háromfelé osztott paizs, az 1-ső kék udvarban hátulsó lábain ágaskodó, kettős farkú, első lábaival kardot tartó oroszlán, a 2-ik vörös udvarban három ezüst folyam látható, a paizs alsó felében vörös udvarban hármás zöld halom fölött három csillag ragyog. A paizs fölött a bárói koronán három koronás sisak áll, a középsőből a paizsbelihez hasonló oroszlán emelkedik ki, a jobb oldaliból vörös sasszárny és azon három ezüst folyam, a bal oldaliból szintén vörös sasszárny és azon három arany csillag látható. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranyvörös, középről aranykék.

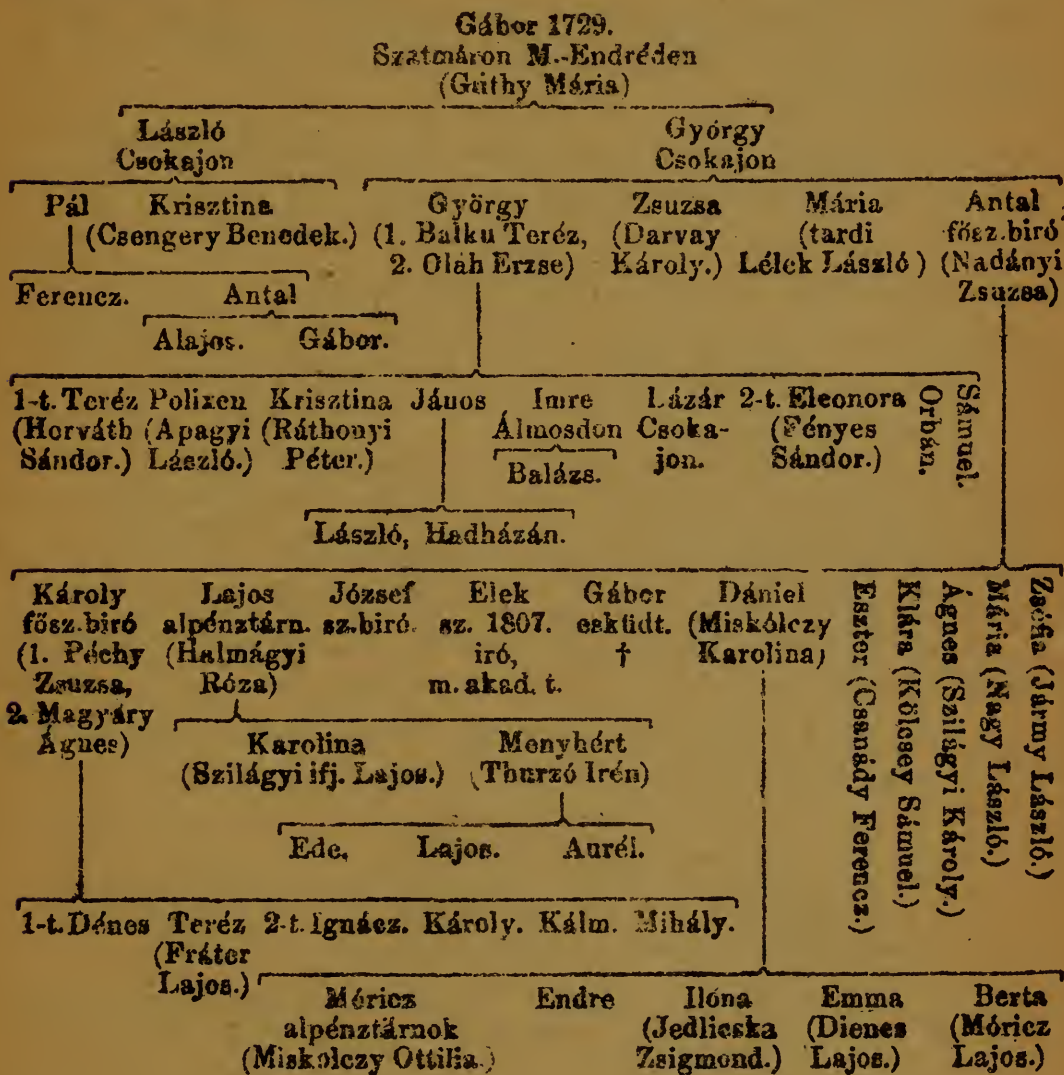
Fekete család. Czímeres levelét F. T a m á s nejével Puskás Margittal II. Ferdinand királytól kapta 1631. június 24-én, fiai Gergely, Tamás és Ádám neveikre is. A leszármazás Fekete J ó z s e f nek Békés megyében Gyulán kezeinél lévő okiratok alapján következő :

A családból I. László és testvérei 1726. június 8-án Pozsony megye előtt igazolták nemességüket, és e bizonyosság Torna megyében 1783. jun. 16-án hirteltetett. II. L á s z l ó 1790. dec. 13-án Biharban publicáltatta nemességét, ennek fiai ismét ott 1840. dec. 14-én publicáltattak, és ennek folytán közülök II. J ó z s e f 1845. dec. 16-án Békés megyében iratott a 2659. sz. alatt a nemesek lajstromába.

Feledy család-nál (IV. köt. 149. lapon) B e n e d e k n e k fia volt J á n o s, ennek L e u s t á k 1453-ban hiteles okirat szerint.

Fényes család. (Csokaji). Bihar vármegye nemes családja, mely Szatmár megyéből származott st. Czímeres levelét a XVII. században nyerte, azonban róla tüzetesebb adataim elveszvéen, csak két ágra szakítva terjeszthetem elé, mint következik :

A másik ág Fényes Istvántól, ki Nagy-Köröscön lakott, származott, Szatmár megyétől nyert nemesi bizonyítványát Pest megyében hirdetteté. Fia és unokája I. József Debreczenben lakott. Nevezett I. Istvánnak Vladár Erzsébettől fia volt II. István ki Debreczenben Hadas Juliannától nemzé Jánost, ki Sopronban halt meg, és I. Józsefet, ki Debreczenben lakott, (született 1783—1853). Ez nőül vevén Darvay Victoriát, Szatmár megye előtt igazolta nemességét; gyermekeit és utódait a következő táblázat mutatja:

I. József
sz. 1783. † 1853.
(Darvay Victoria)

József 1861. kir. tan. ker. tábl. ülnök (Draveczky Amália)	Karolina (telegdi (Miskolczy Károly.)	Sándor (Fényes Eleonóra)	István (Apagyi Karolina)
László	Miklós	Sándor.	Márton.
Bihari aljegyző 1861. (Jankovich Berta)	esküdt.	Bálint.	

Ferdényi család, melyről a IV. 153. említés van, kihalt Antalt 1832. évi alispán utódaiban. Ezen ág így áll:

Ferencz (Piacsek Bora)				
József Bihari főpénztárnok	Antal alispán 1832. (Baranyi József)	József.	Anna (Tokody József.)	Francziska.
	Antonia. †	Éva. †	Krisztina (Lakatos János.)	
Victoria (Mátrai József.)	N. (Bagossy Józsefné.)	Nina (Petrák Jánosné N.-Váradon.)	Fáni	stb.

A birtok egyik része Petrák János kezén, a másik része Antal özvegye kezén van.

Ferenczy család. (Cseleji). Úgy látszik, a IV. kötet 156. lapján álló második Antaltól eredt a következő ivadék:

N.						
Antal † 1862. Szabolesban Kárászon	Imre sz. 1806. egri kanon. 1856-tól.	N. (Csernátóni.)				
Gyula Kárászon. (Szögyényi Emil.)	Ida	Emil. (Vidovics Antal.)	Stefania	Anna.	Mária.	Béla.

Ferenczy család. (Madéfalvi). Erdélyben él. József Erdély ország főorvosa és kormánysszéki tanácsos. Nejétől Szabadszállásy Agnestól (meghalt 1858. kora 72.) következő gyermekei maradtak: 1. Ferencz cs. kir. tanácsos, neje Grundel Francziska. 2. Mária Hodor Károlyné, 3. László, neje Keczei Mária. 4. Ágnes Bartha Gyuláné. Unokái József és Lajos.

Ferich család. Ferich Tádé Horváthország számvevője 1834-ben hudebiteki előnévvel kapott magyar nemességét.

Fiáth család. A IV. köt. 171. lapon álló Ferencz (szül. 1784, oct. 6.) cs. k. kamarás és báró ivadéka teljesebben így áll:

Ferencz, 1853. báró
(b. Luzénszky Fáni)

János sz. 1812. (Sárközy Anália)	Alojzia sz. 1814. (b. Baillon őrnagy.)	Ferencz sz. 1815. cs. k. kam. (Kápy Ágnes)	Lajos sz. 1817. cs. k. kam. őrnagy.	Erzse sz. 1821. (Bárczay özvegye.)	Mária sz. 1823. (b. Sennyei Pálné.)	Bora sz. 1825. (gr. Batthyány Guidó.)
Gyula sz. 1838.	Mária sz. 1846.	Miklós sz. 1848.	Pál sz. 1850.	Anna sz. 1852.	Ágnes sz. 1854.	Jozsefa sz. 1855.

Fischer család. (Nagy-szalatnyai, báró). E család a IV. kötet 180. 181. lapján két családdá van osztva tévedésből, holott csak egy törzsnek két ágát képezi. A család ősei Fischer Boldizsár besztörcei harminczados és testvére György szintén besztörcei lakos 1603. mart. 7-én Rudolf királytól ujjitó czímeres levelet nyertek ¹⁾, mely Zólyom megyében 1604. szent Vidor (Hilarius) ünnepe után ötöd nappal kihirdettetott.

Az egyik ág, mely megmaradt a nemesi rendben, Moson megyében is lakott, innen ismét Zólyomba telepedett; a másik ágból, — mint említők I. Mihály a szepesi kamaránál igazgató lévén, 1692-ben I. Leopold királytól báróságot nyert, (a góthai Almanach hamisan teszi a nemesség évét 1556-ra, a báróságot 1652-re). Nevezett Mihálytól kezdve mostanáig a báró ágnak, (melynek birtoka és lakhelye Bacskó és Galszécs) következőleg jö le :

I. Mihály, 1692. báró
(1. Klobusiczky Julianna,
2. Kimberg M. Janka)

II. Mihály 1699.	József 1760—70. kam. igazg. (b. Peréuyi Erzse)	Charitas (Vitalis János.)
---------------------	--	------------------------------

István sz. 1754. † 1822. egri érsek.	Imre 1810—25. cs. k. kam. tanácsos
--	--

Mihály sz. 1781. jászói conv. levéltár őre.	József sz. 1787. (b. Orbán Luiza)	Amália sz. 1800. (b. Pongrácz János.)	Lajos sz. 1801. ca. k. ny. kap. Galszécsen.	Sándor sz. 1811. ezredes (gr. Serényi Erzse.)	Gusztáv † 1841. (Buday Mária).	Adalbert sz. 1805.
---	--	--	--	---	---	-----------------------

Anna sz. 1823.	Arnold sz. 1824.	Kálmán sz. 1826.	Emerika sz. 1827.	Gejza sz. 1830.	Ferencz sz. 1837.	Hona sz. 1835.	Mária sz. 1836. (gr. Sztáray Béla)	Gusz- táv sz. 1841. főhadn.
				Lajos sz. 1855.	Béla sz. 1858.			

¹⁾ Lásd ezen levelét Kaprinsai mas. B. tom. XIX. p. 76.

Nemesi czímerök jobbról balra rézsutosan szelt paizs, az alsó vörös udvarban syrén, a felső aranyban nyúl, a paizs fölötti sisak koronáján szintén syrén látható.

A család bárósági czímerét: a tojásdad paizs kék udvarában arany koronából kiemelkedő szirént az idézett kötetben közlöttük.

Foky család. Mint a IV. kötet 191. lapján iratott, kihalt. Az ott emített Benedek kapitánynak gyermekei 1. János volt insurgens, 2. Anna meghalt, mint jegyese Ebergényi Benedeknek. 3. Zsigmond (József) szül. Kanizsán 1770-ben katonának állván, 1796-ban a francziák ellen Amberg, Würzburg és Aschaffenberg mellett kitüntetvén magát, a M. Terézia rend lovagkeresztjél nyerte, melynek folytán báróságra emeltetett, további érdemeiért huszár kapitányságra s végre őrnagyságra emeltetett, 1806-ban nyugalomba lépett, meghalt 1823. aug. 7-én Rába-Hídvégen magtalanul. 4. Ferencz insurgens volt. 5. Erzsébet férjhez ment Etényi Ferenczhez, kinek leánya Józefa özvegy Varga Lajosné B. Füreden.

Fergách család. A IV. kötet 203. lapján Magdolna 1. Patóchy Gáspárné. 2. Bornemisza Farkasné. Margit előbb Imreffy Jánosné, utóbb Gyulaffy Lászlóné. — Az utolsó előtti sorban álló Klára Poňgrác Jeremiásné volt.

A 209. lapon álló Antal volt kanczellár és Nógrádi főispán 1861-től 1867-ig, akkor testvére József lett. Eugen (Jenő) meghalt 1866. május 23. Gácson kora 43. évében.

A 209. és 210. lapon álló József meghalt (nem 1829. hanem 1832. dec. 27-én. Fiaiból István meghalt 1866. májusban, István 1866. sept. 24-én.

A 211. lapon álló VII. Miklós neje Bossány Eszter volt.

A 215. lapon Farkasnak leánya Julianna (nem Batthyányné, hanem) Vak Bottyán János kurucz tábornoknak volt neje.

Forray család. (Soborsini gróf). 1714-ben kapta a család a nemességet őse Sárközy másképp Forray Márton személyében. A IV. köt. 221. lapján álló Ignác 1794. febr. 27-én kora 33. évében Bécsben halt meg. Ő lett báró 1790-ben.

Fosztó család. (Maros-Koppándi). Erdély ismeretes családja, melynek 1. Menyhért-től kezdve családfája következő:

I. Menyhért
(Somlyay Kata)

I. Zeigmond (1. ikt. Bethlen Kata, 2. p. csehi Vajda Anna)	Sára (Reisner Leo.)	Anna (tordai Décsey István.)	Klára (Trauzner Boldizsár.)
1-től II. Menyhért (Korda Zsuzsi)	Kata (1. Várady István, 2. Tövisy Daniel, 3. Miske Imre.)	2-t. Ádám II. Zeigmond (1. Vadas Erzse, 2. Boer Kriszt.)	Gábor Menyhért (Balku (széki Mária) Szilágyi Bora)
Mária (váradi Veres Fer.)			
Sámuel (Kakucsai N.)	Juliánna (Kabos Pál.)	2-től Anna (Szentpáli József)	
Menyhért A.-Fejérben alisp. főbíró urb. törv. sz. üln. † 1864. kora 64. (Fosztó Klára.)	Zsigmond 1827 sz. bíró (Gergely Julia) Zsigmond (Pávay Anna)	Sámuel Nagy- Lakon (Csató Anna)	Klára (Geley (Pogány (Rácz- József.) né.) Judit Kata
	Ferencz.	Julia.	Bora.
Ferencz (Mohay Klára)	Mária (Lészai András.)	Bora (1. Csató N. 2. Dósa Sámuel.)	Pál volt Dobokai követ † 1820. (Váró Zsuzsi)
Mária (Imecs András.)	Klára (Fosztó Menyh.)	Ádám Fejér pénztárn. Pál.	Kata (Miksa János.) Kata.
		Gábor † 1834. (Draveczky Julia)	Julia (1. Keczely Imre, 2. Orbók Elek)
		Gábor.	Ferencz.
Elek (Gámán Zsuzsi)	Farkas László.	Elek László stb.	Mózes (Szilágyi Krisztina)
Farkas (Gerendy Bora)			Samu. Rákhel. Teréz (Rácz.)
Ferencz Sz.-Kocsárdon (hadaki Kovátsi Kata † 1832.)	Anna (Gyarmathy Dénes.)	Róza (bágyoni Váró Mózes.)	Károly (k. sz. királyi Zámbó Polixén)
Bálint † 1830.	Farkas † 1832.	Czeczil (Felszeghy Samu.)	Balázs. Ilona. Ödön

Földváry család. (Földvári és Bernátfalvi). Pest vármegye legrégibb családainak egyike, elszármazva más megyékbe is. Nemzékrendét a XVI. századtól kezdve a IV. köt. 227. és köv. lapjain közölttük, azonban oda némi tévedések csúszván be, itt ujolag (a mennyire lehet) a legrégibb időktől kezdve egy teljesebb család-fája következik.

Törzseül Miklóst olvassuk a XV. század végéről, ennek fia Bálint, (Valentinus literatus de Földvár) 1555-ben Báthori András

országbiró titkára, majd János Zsigmond választott király és erdélyi fejedelem ítélő mestere volt 1563-ban. Ugyan ekkor fiai I. István Szapolyai János Zsigmond udvarnoka. I. János és Mihály éltek. Ez utóbbi nőül vette Bernátfalvi Bernát Bernátnak Tetétleni Annától született leányát Bernát Zsófiát, és alapítója lett a máig virágzó Földvály családnak. A táblán látható gyermekei közül Ferencz Erdélybe származott és ott a tancsi Földvály-ak törzse lehetett. Másik fia Imre az erdélyi fejedelem utóbb lengyel király Báthori István javainak igazgatója volt. II. Miklós 1646-ban horvát ezred ezredese volt, és 1647-ben aranyzsarkantyús vitéz lett, kinek képét Widemann és Ortelius is közlik. Ugyan csak I. Mihálynak fia volt végre I. György, ki első neje nándori Bene Anna és második neje szelényi Szelényi Judittól származott ivadéka által a korunkig osztatlanul birtokolt Földvály leányági, és úgy a máig virágzó férfi ági Földvály nemzetségnak alapítója lett. A családfa következő:

I. tábla.

I. Miklós 1490.

Bálint deák
ítélőmester 1563.

I. István fejed. udvarnok (Istvánffy Kata.)		I. Mihály 1590. (Bernát Zsófia)		I. János.		
Ferencz Erdély- ben.	II. István †	II. János † 1639.	I. Imre jav. igazg. 1585.	I. György † 1646. (1. Bene Anna, 2. Szelényi Judit)	II. Miklós ezredes 1646.	Bora (Korossy János.)
1-től III. János (1. Horváth Ilona, † 1656. 2. Buday Sára)		Anna (Hudiez András.)	Kata (Komjáthy Ábrahám) Nógrád v. jegyző.	II. Mihály (ugróczy Bossányi Eva)	Zsófia † 1665. (Libercesey Mihály) nógrádi alisp.)	2-től András kamar. titk. (1. Tallián Regina, 2. Wattay Zsófia)
Bora (Mocsáry Ferencz.)						
Julia (Pilarik János.)	Ilona (Darvas János.)	Bora (Beniczky Mátyás.)		I. László (Omazta Kata)		
				III. Mihály † 1749. (b. Hellenbach Polexin)		
II. György (szandai Sréter Janka)		III. Miklós (Dacsó Apolló)		I. Sándor (Sembery Mária † 1802.)		
Folytat. a köv. lapon.		Folyt. II. táblán.		Folytatása a III. táblán.		
1-től IV. Mihály jesuita.		Anna apáca.	Mária (Gosztonyi István.)		2-től Julia (1. Jelenffy László, 2. Korter Mátyás.)	

II. György, ki az előbbi lapon.
(szandai Sréter Janka)

Ferencz sz. 1790. oct. 8. k. tábl. üln. stb. (b. Baldaeci Fánni)	II. Sándor (Hamar Mária)	György Hevesi alispán (Szalgháry Fáni) Róza (Földváry János.)	István ezredes.	Janka (Orosz Mihály.)	Anna (Nolten Károly.)
	János megyei főnök Hevesb.	Sándor.	László v. sz.biró 1837.	Zsuzsi.	
Kálmán (Szathmáry Julia.)	Árpád.	Bora.			

II. tábla.

III. Miklós, ki a II. táblán.
(Dacsó Apolló)

Lajos cs. k. kamarás (Halácsy Anna) László. Lajos.	Antal (Pély Nagy Janka)	Teréz (Mérey László.)	V. Miklós sz. 1801. † 1837. Pest várm. főszolgabíró (Kubinyi Amália)	Károly (Pongrácz Éva.)
August. József. Bertalan. András † †	Erzse (gr. Festetich Benno.)			
Laura (1. Géczy Péter etc. 2. Marschalkó Péter.)	Etelka (1. Radvánszky, 2. Damaszkín.)	Miklós 1867. képviselő (Kappel Malvin.)	Gyula.	Elek (gr. Teleki Julia etc.)

III. tábla.

I. Sándor, ki az I. táblán.
(1. Sembery Mária † 1802.)

V. Mihály
(Szemere Erzse)

Gábor † 1854. Pest v. főisp. hely. (Csilléry Klára)					VI. Mihály (1. Battha Mária 2. Madarassy Róza)	Pál (1. Bernát Teréz, 2. Madarassy Anna, † 1859.)
Gábor Pest vm. alisp. 1867.	János Tasson.	Klára (Konkoly Thege Elek.)	Erzse (Földváry Mihály.)	József (Madarassy Ida) Gábor.		
1-től Vilma (Végh Ignác.)	Amália (Szilágyi Lajos.)	Mária (Halász Balázs.)	VII. Mihály Pest v. főbíró (Földváry Erzsi)			
Lidi.	Éva.	Erzsi.	Klára.	Miklós.	Mihály.	
1-től Czeczil (Tóth Dan.)	András (Basó Judit.)	Bora (Darányi Ignác.)	Zsófi (Tóth István.)	2-től Róza † 1859. (Madas Károly.)	Jolán.	Emma.

Frajzajzen család Emelítetett a IV. kötet 234. lapján is. Neve Freyseisen-nak is iratik. Előnevét Sonnenfels-ről írja. A 235. lappon álló Antalnak három leánya: Kovácskyné, Zayné, és Czünbergerné.

Józsefői, ki a múlt században (1750.) élt, a család Heves megyei ága származik következőleg:

József 1750. (Plathy Magdolna)						
I. László (tályai Horváth Ilona)		János.	Anna (Vitalisné.)	Erzse (Jeszenszkyné.)		
I. István 1833. (Hellebront Mária.)	Mária (Söldes Imre.)	Bora (Kovács Péter.)	Teréz (Póka Aron.)	Anna.	Pál (OrszayMária) Mária etc. (gyallai)	Jozéfa. (Dobosky István.)
II. László Hevesi alügyész 1833. †	István. †	György.	Apolló (Csövek János.)	Szabó Quesztáv.)		

A Zólyomi ágból János tbíró, körmőezi tanácsos és követ szül. ott 1795. ápril 1-én.

Franciscy család. Trencsén megyei ezímerleveles család. A cz. nemes levelet Franciscy György, Márton és Mátyás testvérek, és nevezett Györgynek fia Mihály 1634-ben maj. 25-én II. Ferdinand királytól nyerték. A család egyik őse mint evang. lelkész Záránd megyéből költözött Trencsén megyébe. 1736-ban Mihálynak fia András és István igazolták nemességöket Trencsén vármegye előtt. Ugyan akkor Andrásnak öt fia Ferencz Pál, Péter, József és Gáspár produkálták nemességöket. Ez utóbbi ág leszármazása ez:

András					
Ferencz 1736.	Pál 1736.	Péter Hliniken 1736. (Szunyogh Julia)	József 1736.	Gáspár 1736.	
József Trencsén vm. főjegyző (Kubics Teréz)					
Alfonz sz. 1822. ügyv. N.-Szombat. (Lang Zsófia)	János sz. 1825. gardista.	Kázmér sz. 1828. ügyvéd Pesten (Cancsián Laura)	István sz. 1829. gépész.	Károly sz. 1832.	Ája sz. 1830.
Lajos sz. 1862.	Ilona				

Az eredeti ezímeres levél Alfonznál (szül. 1822. Hliniken) ügyvédnél N.-Szombatban őriztetik.

A család czimere a paizs kék udvarában zöld talajon, kettős farkú ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar kivont kardot tart. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Fráter család. (Érkesei és bélmezei). E régi család terjedelmes leírása a IV. kötet 251—267. lapján olvasható. A családfához némi pótlásul és kiigazításul a következők járulnak :

A 257. lapon II. Pálnak testvérei még : *M a g d o l n a* Latrányi Jánosné és *Petronella* Várady Ferenczné. IV. Györgynek *S á r a* leánya (nem Pogány, hanem) *P á p a y* Pálné volt.

I. Zsigmondnak a csillag alatt a nővérei még : *K a t a* és *D r u z s i a n n a*.

A 258. lapon IV. Pálnak leánya *E s z t e r* nem Fáyné, hanem Zayné. Ugyan azon táblán álló VIII. Pálnak, Nógrád egykori első alispánjának és követének és volt képviselőjének érdemeit a megye az 1846. évi június 26-iki jegyzőkönyvben örököltette, mit azonban terjedelme miatt is e munka körén túl volna itt közlenünk.

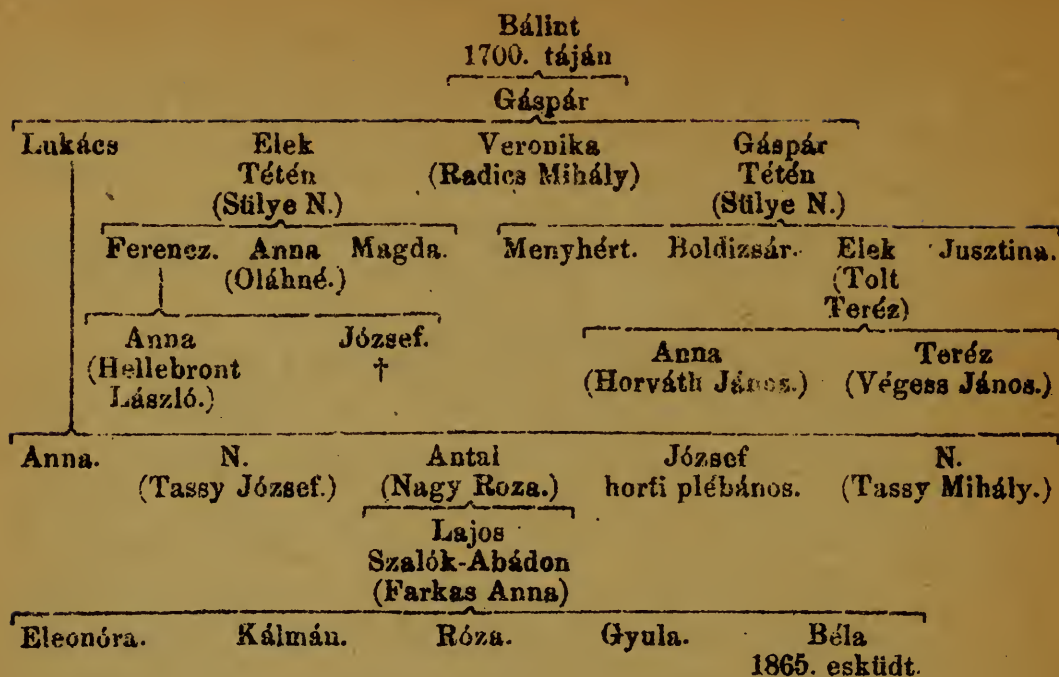
A 265. lapon Józéfa Fráter Jánosné, nem Eleknek, hanem testvérének Gáspárnak volt leánya. Ugyan ott IX. Pálnak nővérei még *J a k a b* Terebesen Biharban és *D á n i e l* (meghalt) ugyan ott, nőtlenek.

A 268. lapon V. Lászlónak fia *M i k l ó s* él (1859.) N.-Váradon. Testvérének Jánosnak Fráter Józefától gyermekei a következők : 1. *M i h á l y* volt testőr, 2. *J a n k a* Ambrúsné. 3. *Bertalan*, 4. *K á l m á n*, és 5. *Borboláné*, — kik hibásan vannak Lajosnak gyermekeiként téve. — Lajos még fiatal házasságban, nővérei közül már *M á r i a* is férjezett *Darvayné*, és *T e r é z* Szunyogh Bertalanné. — Ugyan e táblán *A l a j o s* menekvő 1859-ben haza jött és *Selendi* birtokára vonult.

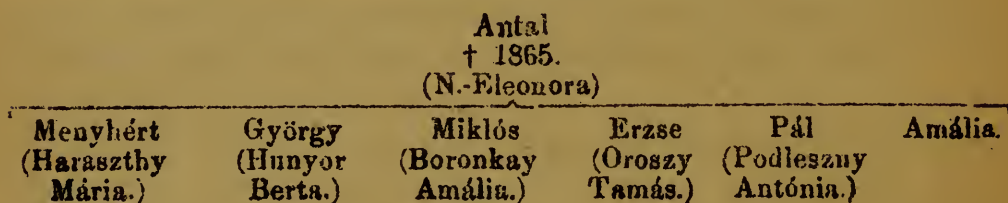
Für család. Heves megyei birtokos család. származik *Karácsondról*, hol egykor a bedeghi *Nyáry-ak* jobbágya volt.

Czimere függőleg két felé osztott paizs, a jobb oldali kék udvarban zöld talajon vörös ruhás magyar vitéz áll, bal kezében zászlót tartva; a baloldali szintén kék udvarban zöld talajon arany oroszlán ágaskodik, első jobb lábával három búzakalászt tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Leszármazása *Petrovay Ákos* közlése szerint következő:

Füzesséry családnak, melyről a IV. köt. 294. lapján szoltunk, egyik ágából Antal (meghalt 1865. nov. 10-én kora 65. évében Vehéczen) és ily családfát alkotott:

G.

Gáal család. A gyulai G á a l család története és nemzékrendje a IV. kötet 299. és köv. lapjain áll. Az első táblán álló Ferencz meghalt Nógrádban Múlyadon 1815-ben kora 65. évében. Özvegye Kalmár Krisztina pedig 1819. február 27-én. Ezeknek leánya volt Luiza is Krúdy Pálné Sz. Kovácsiban.

A következő ág a törzsanya Kis Zsófia után a nemeskéri Kis nemzetségi alapítványnak részese, melynek 1860-ban a táblán álló **Eduard** volt kezelője ¹⁾.

¹⁾ Lásd erről 1860. évi Sörgöny hirlap dec. 21. számát.

Ezen II. táblát bővítve itt újra kell közölnöm, mely így áll:

József 1783.

(nemeskéri Kiss Zsófia)

Franczka (Petrovskyné.)	Gábor (b. Rudnyánszky Eva)	Zsófia (Jeszenszky Antal.)	Sándor (Salamon Anna)	Julia (Deseő Ádám.)	Bora (Aczél István.)	József
Lajos. †	László. †	Pál (Gaal Ida.)	Eduard cs. biztos 1848. (Radványi Mária)	Franczka (Grabarics.)	Ferdinánd (Eperjessy.)	Mária
Béla sz. 1833.	Jenő sz. 1836.	Miklós sz. 1839.	Irma sz. 1840.	Adél sz. 1841.	Flóra sz. 1845.	Béla sz. 1833.
János.	Ferencz (Szentgyörgyi Janka)	Krisztina (Bátor József.)	György.	Sándor.		
Constantia sz. 1838.	István sz. 1842.	Sándor sz. 1833.	Ida sz. 1831. (Gaal Pál.)			

Gaiger család. (Jobbágyi). A Dunántúli kerület egyik legrégebbi családja. Nemzékrendét azonban csak a XVI. század második feléig bírjuk felmutatni. 1587-ben élt Gaiger György, kinek neje basztei Vértessy Borbála volt, ki másodszor Svastics Mátyáshoz, harmadszor Dánielffy Péterhez ment nőül. Ezen Györgytől a családja¹⁾ következőleg jött le, mint a köv. lapon látható.

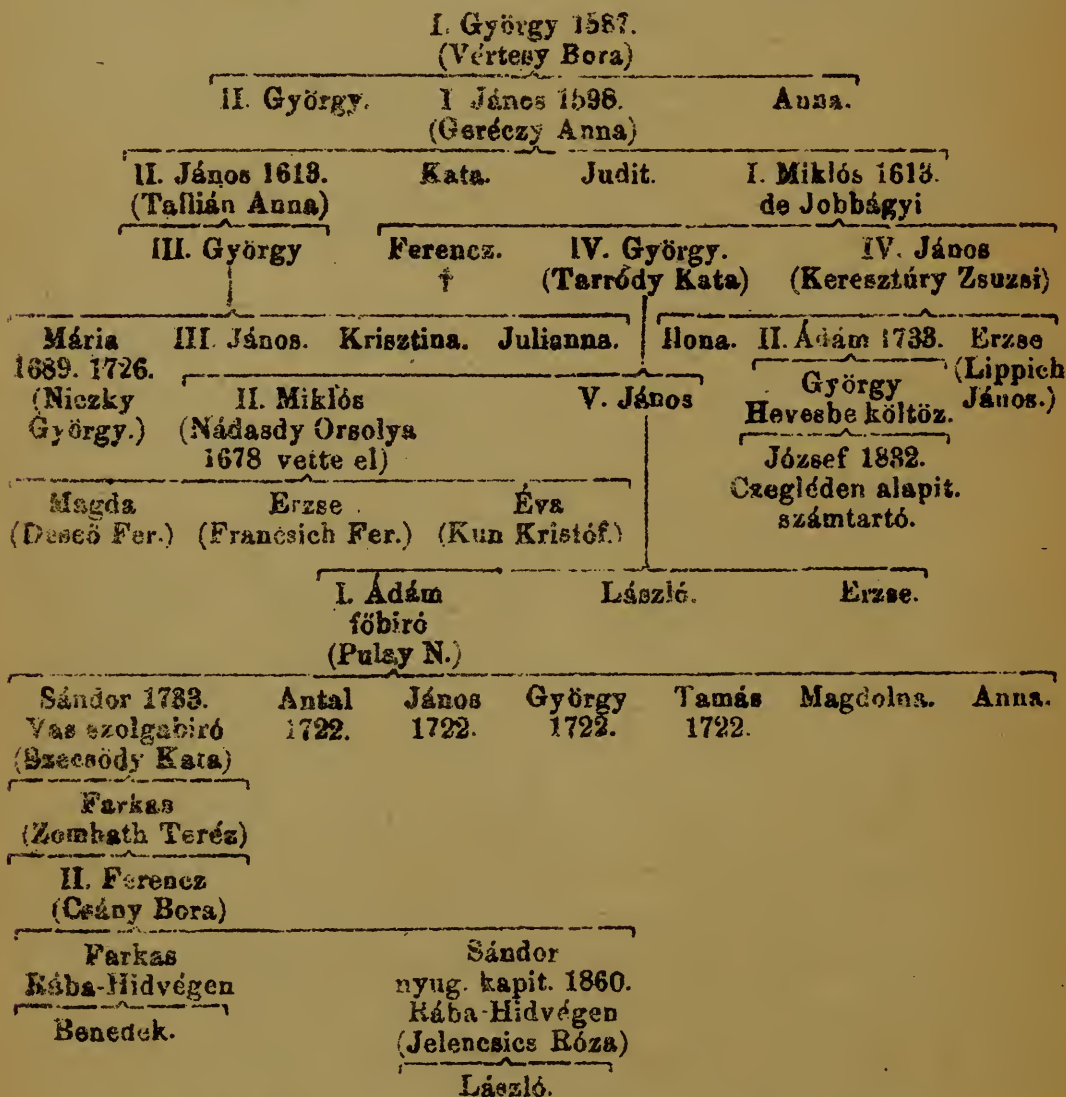
A család leány-ágon a legnevezetesebb Dunántúli családokkal vérrokonságban áll. I. Jánosnak neje a híres, gazdag Geréczy családból eredt, mely a Kastellánffy család ivadéka volt, és rokon az Erdődyekkel, Keglevicsekkel. I. Miklós már birt Jobbágyiban, honnan a család előnevét vette. IV. Györgynek neje Tarródy Kata Tarródy Boldizsárnak Darabos Krisztinától született leánya volt. II. Miklós 1678-ban jegyzé el Nádasdy Orsolyát. I. Ádám neje pulai Pulay szolgabíró leánya. Sándor a régi Szecsődy családból nősült, fia Farkas Zombath Terézt vette nőül, kinek anyja Szalánczy, nagy anyja Palásthy leány volt. II. Ferencznek neje Csány Bora, Csány Imre kapitánynak Sallér Jozefától született leánya volt. I. Ádám és Sándor főbírósgot viseltek, valamint többen megyei hivatalt, és a katonai pályán szintén ranggal szolgáltak.

I. Ádámnak fiai Sándor, Antal, stb. ősi birtokaikra Rába-Hidvégen, Nagy-Kaidon, Andrásfalván, Dénesfalván és Tanán, Nagy-Makfalván, s több helyen fekvő birtokrészekre Vas és Zala megyékben Pálffy Miklóstól 1722. febr. 24. Bécsben kelt adományt vittek.

¹⁾ Rajcsányi, Deduc. geneal. II. és családi közlés szerint.

II. Ferencznek fia Farkas 1832. aug. 16-án Vas megye előtt nemességét újra kihirdettette, testvére Sándor, ki néhai Jelenicsics János Vasi alispán leányát vette nőül. jelenleg cs. kir. nyugalmazott százados, a katonai pályán szerzett érdemeket. Lak. Rába-Hídvégen.

A család czimere a paizs kék udvarában hármaz zöld halmon könyöklő kar, három búzakalászt tartva. Ugyan ilyen kar látható a paizs fölötti sisak koronáján is. A családfa ez:

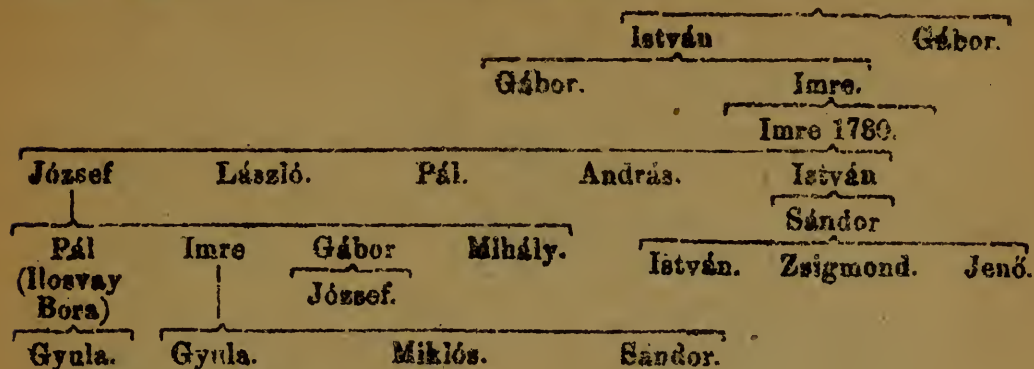

Gálfy család. Az ismerteken kívül egyik az, melynek törzse Pál 1649-ben III. Ferdinand királytól kapott nem es levelet, mely Trencsén város levéltárába tétetett le.

Galgóczy család. Lakhelye Szatmár megye; alapítója Ferencz 1652-ben, kitől a családfa egyik ágán a nemzékrend a következő:

Ferenec 1652.

György. Márton. Mihály. János. Zsigmond. Péter. Pál. Judit. Kata.

A család ref. vallású.

Galliúfi család. 1613-ban II. Mátyás királytól kapta címeres nemes levelét, melynek eredetie a Mérey-ek levéltárában van. Él a családból Lajos.

Gavenda család. (Báró). E családot a XVII. század végén Árva megyében találjuk. Itt született Gavenda János Jablunkán, ki 1699-ben Nagy-Szombatban a bölcsészethöl baccalaureust nyert.

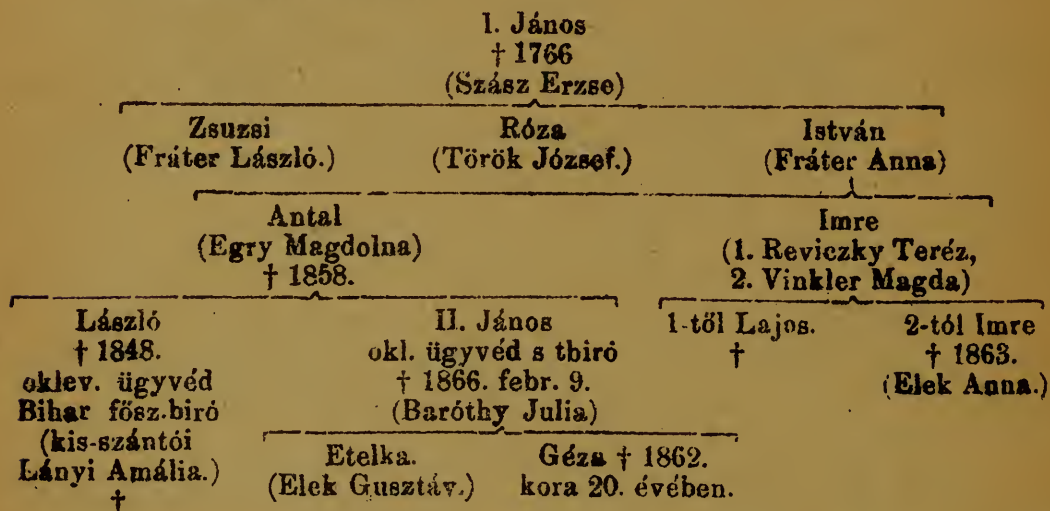
Gavenda Mátyás Varasdon született, és 1780-ban mint kadet katonai pályára lépven, a francia háborúban vitézségeért és érdemeiért fokként előlépett, 1809-ben őrnagy, 1813-ban alezredes, 1814-ben ezredes, 1815-ben ezred parancsnok lett; 40 évi szolgálat után nyugalomba lépett. Már 1800-ban kapta a Mária Terézia rendet, melynél fogva 1826-ban magyar báróságra emeltetett. Meghalt Pozsonyban 1829. mart. 25. kora 66. évében. Nejétől Dembling Mária-tól utóda Antal stb.

Gátsy család. (Mező-peterdi). A család alapítója János, ki nejével Szász Erzsébettel 1722. július 16-an. III. Károly király által megnemesített, és 1726. jun. 3-án Bihar megyei Mező-Peterd jószágára (mely a Peterdi család kihaltával jutott a kincstárta, és a kamarai becslelvélben Fegyvernök-Péterd néven fordul elő) egyedül tiágra nádori szóló adományt nyert. Innen a család predicatoruma.

Nevezett János 1749-ben mint Bihar megye táblabírája fordul elő, ugyan ő 1765. dec. 30-án kelt végrendeletében tetemes javairól, melyeket részint adomány, részint örökvallás és zálog útján szerzett s melyek M. Péterden kívül Váncsodon (most a leány ág kezén) és más Bihar megyei községekben feküdtek, utódai javára intézkedett; készpénzben pedig számos jótékony intézetet gyámoltott.

M.-Peterden templomot, paplakot, iskolaházat emeltetett, azokat bőkezűen dotálta, tanulmányi ösztöndíjra is tett alapítványt, mely utóbbi azonban az intézkedő akarata ellenére idegenek gyámolítására is fordított.

A családja következő:

A család száz évi virágzás után II. Imrében (1863.) és II. Jánosban (kinek fia Géza előbb elhalt), 1866-ban fiágon teljesen ki-
halt. Jelenleg II. Jánosnak özvegye Baróthy Julia (lak. N.-Várad) és ennek leánya Etelka Elek Gusztávné, leány ágon képviselik a családot.

A család czimere — mint itt a metszvény mutatja — a fennálló hadi paizs kék udvarában zöld talajon magyar vitéz, öltözete fűzöld attila, vörös övvel, veres nadrággal, sárga csizma, fekete kalpag, oldalán kard lóg, balke-
zét csipőjére helyezi, jobb kezével löfegyvert tart. A paizs fölötti sisak koronáján fehér galamb ül, csőrében zöld galyat tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Géczy család. (Felső-Géczi és Garam-szeghi). Nógrád megye egyik legrégibb családja, melynek a IV. kötet 343. és köv. lapjain álló helyett itt teljesebb és kiigazított nemzékrendje következik:

I. tábla.

I. András
de F.-Géczy 1566.II. András
† 1619.Nógrádi sz.bíró 1597—1613.
(poltári Sós Fruzsina)

I. Gáspár (Zathureczky Dora, özv. 1632.)	Ilona (Thassy János.)	I. Gábor 1627—1662. Garamszegre adom. (Herovich-Horváth Éva)	Juliánna.	I. Pál (Badvánzky Erzse)
Folytatása a II. táblán.				
Zsigmond 1674. (Bácsmegyey Zsuzsi)	Éva (Dubraviczky Gábor.)	Zsuzsa (Rákóczy János)	Mária (Kandó János.)	
Miklós Zólyomi alisp. 1711. (1. Plathy Mária, 2. Zolnay Mária)	Éva (Vitéz László.)	Klára (Darvas Ferencz.)		
	Péter (1. Siraky Mária, 2. Sárközy Zsófi) Ádám 1697. (Kubinyi Bora)	Tamás (Mészáros Erzse.)	Ilona (Szent-Iványi Gáspár.)	Éva (1. Nádkay László, 2. Balogh András, 3. Bobor Tamás.)
	György 1730. Imre 1755. (Luka Apolló.)	Klára (1. Lukovich Károly, 2. Tihanyi István.)	Pál (Révay Krisztina) Sándor (Deáky N.) Lajos (Ebeczky N.)	
1-től III. András Zólyomi főbiztos 1734. (Bezzegh Éva) N. Szatmáryai ág	2-től Juliánna (Petykó András.)	Fruzsina (Bakó Ferencz.)	László (Páldy Erzse) Bágyonban 1755.	Miklós 1755. (Sövényházy Kata.)
Zsigmond 1802. Zólyomi főbiztos (Tapolcsányi Magdolna)	Károly.	Zsuzsi (Bogdányi Jánosné.)	István elzál. Farkasf. (Vörös Zsuzsi)	
Anna.	Erzse.			
István (vilkei Nagy Anna)	Erzse (Majzik János.)	József nógrádi t.bíró Kálmán 1831.	Teréz.	Zsuzsi.
Dienes ügyv. Bágyonba (1. Jung Fáni, 2. Géczy Karolina.)	Karolina.	Czecczilia.		
	Farkas (Magyar Bora)	Kata (Horváthy József)	Zsuzsa (Bakóné.)	Janka (Petés.)
	István Bernát.	Mihály.		

II. tábla.

I. Gábor, ki az I. táblán.

1662. Garanszegre adományt.

(Herovich Horváth Kata)

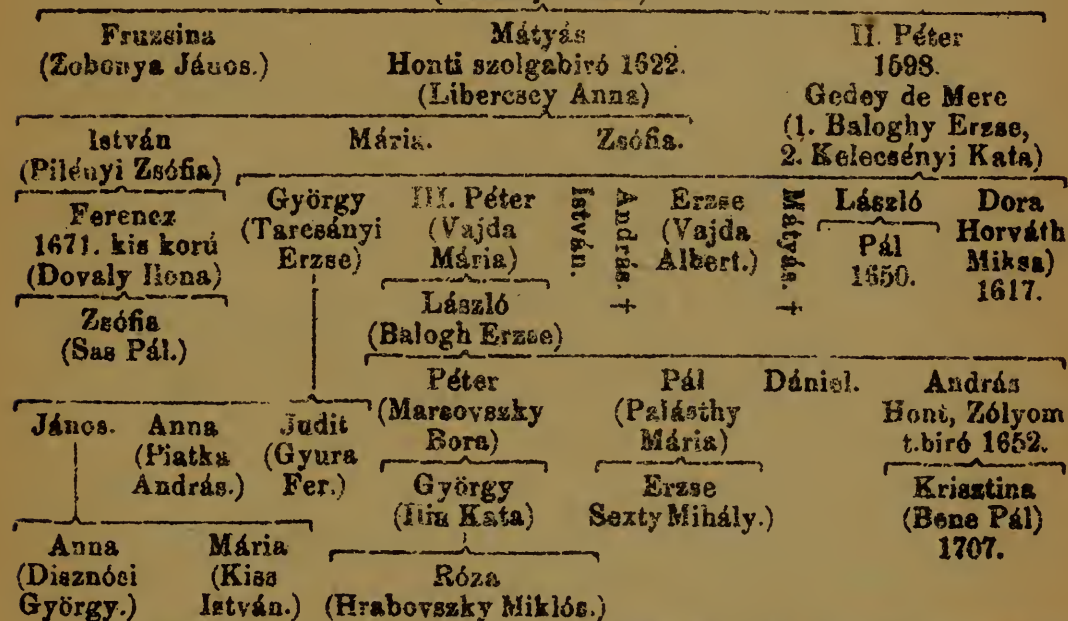
(s tán Buday Sára)

István 1662. (nádassdi Báán Éva)	András Zólyomi sz.bíró 1660. (Baloghy Erzsé)	Juliánna sz. 1647. † 1723. (Kubinyi Kristóf.)	Zeigmond nótázttott (Bakó Judit)
		Ádám † 1719.	Juliánna lefejeztetett 1712. (Korponay János)
Zeigmond † (Szunyogh Zsuzsa) † 1732	Ferencz. † 1713.	András. †	János. †
		Mária. †	Krisztina. †
Pál (Korossy Ilona) Zsófia (Gyárfás István.)	Zsófia (háboyi Balogh István.)	Klára (Pásztory Ferencz.)	Juliánna (Pászthory Imre.)
			Rózs (Rajcsanyi István.)
László † 1785. (Rakovszky Juliánna)	Gábor (Baranyay Zsófia) Juliánna (szendrői Török Imre.)	Anna (1. Wattay István, 2. Bóth Ádám.)	Klára (Korossy Gábor.)
			Sándor (1. Sembery Mária, 2. Paczolay Ilona)
1-től Kata (BeneGábor)	2-től János Varsányban 1755.	László Éva. Magda. (1. Lipthay † Éva, 2. Lukovics Anna)	Pál 1740. (Mruchovich Mária)
István (Lang Anna) István. Elek.	Janka (Balás István.)		Bora (1. Nagy János, 2. Czecze Lőrincz, 1-t. Erzsé (Percze András)
1-től Julia (Nagy István.)	Mihály (Nándory Éva) Pál	Gábor. (Csúzy Veronika) Anna. Antal.	2-től László. István. † † Apolló. Kata.
Ferencz Czecze Anna) Ignác.	Pál 1755. (Kovács Kata)	Erzsé (Nagy László.)	Sándor 1755. éva.
	Sándor. Károly.	Pál. Karolina.	Regina. Anna Erzsé.
Imre 1755. Felfaluban (Rajmann Julia. †)	István (Gosztonyi Julia)	Gábor. †	Klára (Meszticzky György)
			Anna (Magócsy Mihály.)
György.	Elek Romhányban nőtlen. †	Janka (Prónay Mihály.)	István sz. 1775. † 1842. Zólyomi főispán (ócsei Balogh Karolina)
	Péter Honti főispán 1848. (1. b. Bielke N. † 1846. 2. Földváry Laura etc.)	György.	Janka (szüdi Sembery Imre.)
Sarolta.	Gizella.	Laura.	

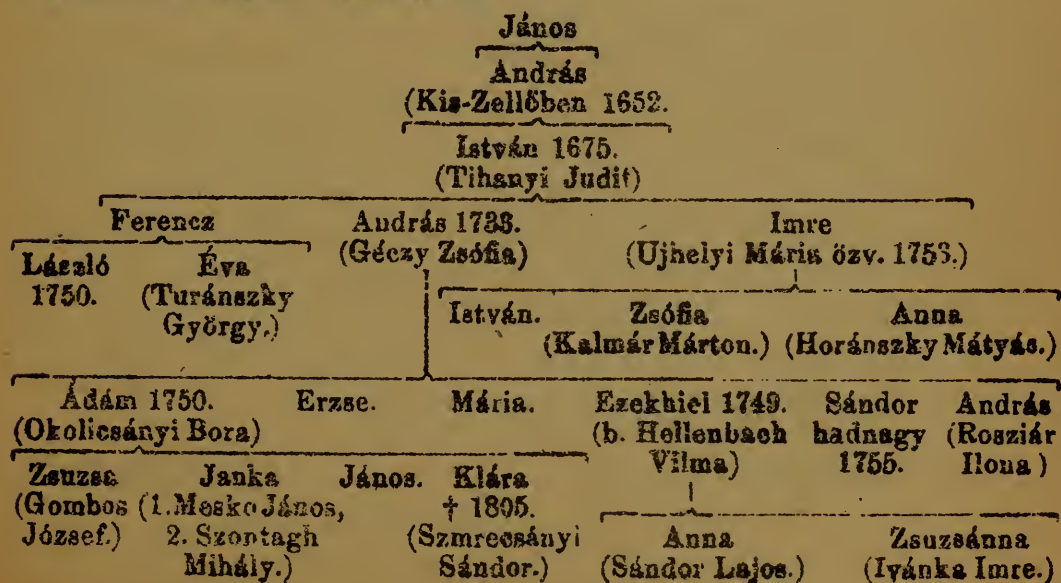
Az I. táblán álló II. Andrásnak Gábor fia anyja peltári Soós Fruzsina után kivételesen öröklé Zólyom megyében a *garamszög*i jószágot, és arra 1662-ben kir. beleegyező adományt vivén, az ő ága képezi a *garamszög*i ágat, míg a többi testvérétől lejövő ágak csak Felső-géczi Géczy-ek maradtak. I. Gáspár ágán III. András ága pedig Szalatnyai Géczy-nek is neveztetett.

Gedey család. Kihalt. A IV. kötet 254—5. lapján mindkét ága közölve van, de hiányosan. Az egyik; mely Gedey Pétertől ered, meret Gedey-nek is neveztetett, és ennek ága így áll:

I. Péter
(Teszéry Erzsé)

A másik ágat Gedey János terjeszti, kinek fia Gedey máskép Somody Andrásnak hivatott, és 1652-ben Nógrád megye szélén Kis Zellőben lakott. Ivadéka ez:

Gerliczy család. (báró). A IV. köt. 282. lapján álló János Felixtől kezdve a család valamivel bővebb nemzékrendje ez :

János-Felix 1777. lett báró				
M.-Jozéfa.	Antal ezredes.	Ferencz szül. Fiumében 1748. aug. 15. mh. Budán 1833. febr. 4. val. b. titk. tan. és kamar. (b. Zweckau Antónia)		
Mihály sz. Zalatnán 1774. Temesi Administ. vult.	Fülöp erdélyi kincst. tan. (gr. Kún Zsuzsi) Albert† 1866. mart. 23. Kolezsvárt.	József altábornagy † 1866. kora 87. Raguzában.	Ferencz v. cs. kir. (Sztankovánszky Erzse.) †	Vincze Erzse.)

Ghémes család. Ferencz kapta 1555-ben I. Ferdinand királytól az armalist¹⁾.

Ghyczy család. (Ghiczi, assakürthi stb.). Története, nemzékrendje meg van elég alaposan írva a IV. kötet 386. és köv. lapjain. Ezekhez csak némi pótlás és kiigazítás járul itt :

A 389. lapon álló Lenártnak első neje volt Wághy Sára, ettől fia Józsa, Lenárt másodszor nőül vette 1567. táján Nádasdy Ferencz leányát Ilonát Sybrik Tamás özvegyét, ettől voltak gyermekei: György, János, Farkas.

A 390. lapon József volt torontáli főispán meghalt 1835. apr. 30-án kora 81. évében unokájának Ráfaelnek egyetlen leányát Agatát nőül vette báró Mednyánszky Dénes.

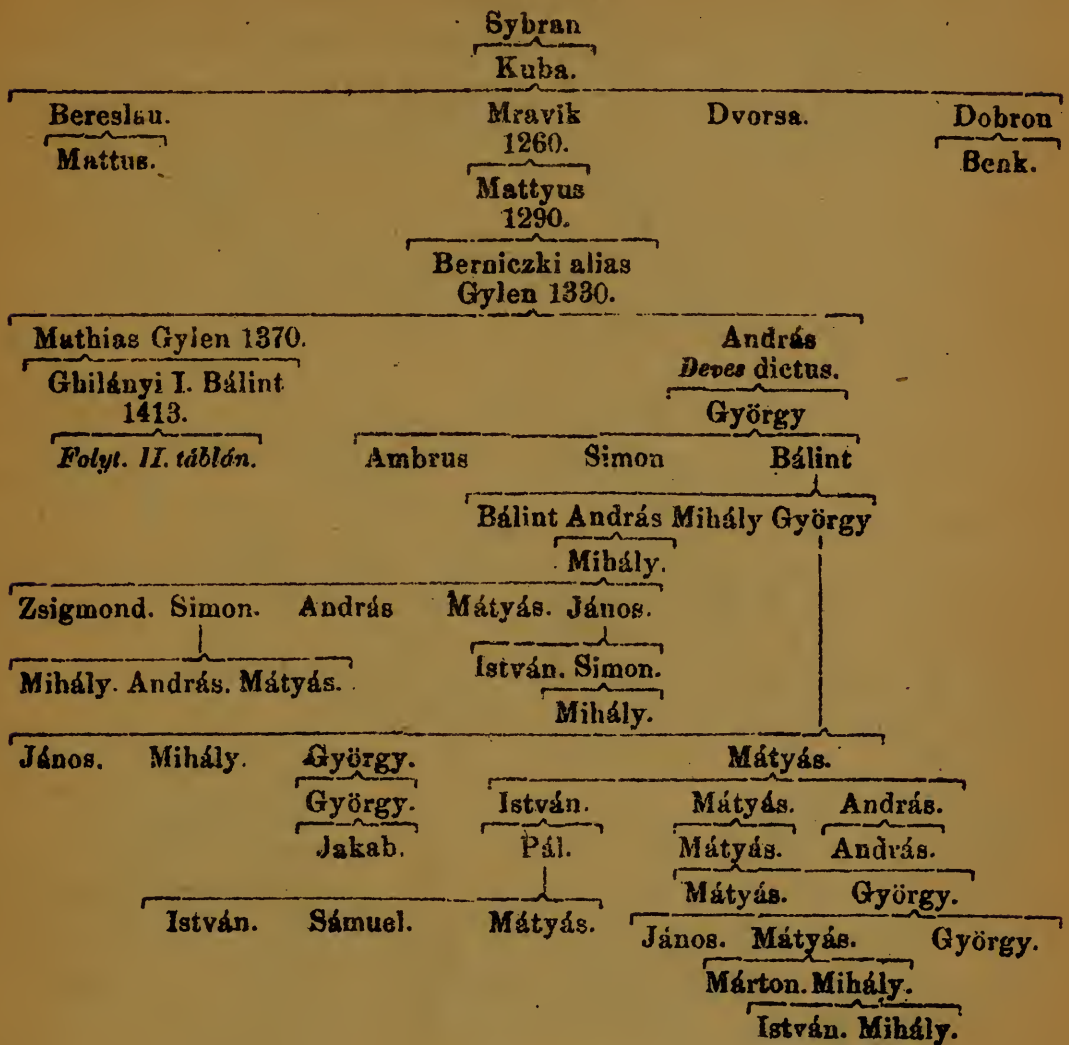
Az ugyan e lapon (390.) továbbá a 391. lapon IV. táblán, és a szövegben a 401. lapon említett Péter, ki a dunántúli kerületi tábla elnöke, és udv. tanácsos volt, Kis-Igmádon született 1763. jun. 28-án, és Elecskén halt meg (nem 1838. hanem) 1834. jun. 29-én kora 73. évében. Ennek Miklós fiától unokái Péter cs. kir. százados, Francziska Ebner Rudolfné, Livius szintén cs. kir. százados stb.

A 391. lapon II. táblán álló Ignác egykor kincstári ügyész, utóbb István és József főherczegek javainak kormányzója, és 1865. 67-ben orsz. gyül. képviselő szül. Tatán 1799. febr. 13-án, tudományos olvasott férfit, és gyönyörű könyvtár tulajdonosa. Fiai közül Béla cs. kir. százados, Gyula jogtudor, Géza bölcsészeti tudor, stb. Testvérének Kálmán-nak az 1861. évi országgyűlés elnökének egyetlen kedves fia Ferencz meghalt 1863-ban.

¹⁾ Pray Mss. tomo LIV. p. 86.

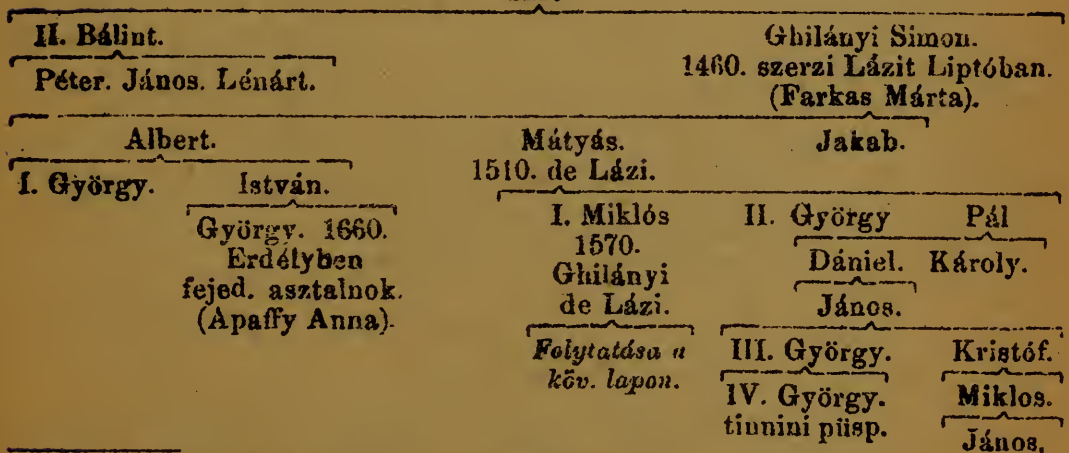
Ghillányi család. (Lázi és berniczei báró). A IV. köt. 403. lapjáról kimaradván teljes családfája, az pótlólag ¹⁾ itt következik:

I. tábla.

II. tábla.

Ghilányi I. Bálint, ki az I. táblán.
1413.

¹⁾ Wagner mss. Tabulae gen. XLVIII.

I. Miklós, k. az előbbi lapon.
1570.

Ghilányi de Lazi.

II. Miklós 1618-20.
Trencsényi alisp.
kir. udvarnok
kapta Teplát.
(Lucsánusky Luczia).

I. András.

Ferencz.
1698.

László.

Anna

(Bornemisza Istv.)

László.
1720.

András.

Pál.
Hádk ezred.
hadnagy.
†

Ferencz.
1768.
†

János. 1748. szerzetes.

Illés,
v. Elek.

Ferencz. 1768.

József. 1768.
Csaklason.

Gáspár.
szegények ügyvéde.
1748.

József.
Nádasy ezred.
kapit.

János.

Antal.
1768.
Gyuresinán lak.

Károly.
† 1803.

László. 1760.
István. 1738. †
(Wachott Zsanza).

György.
1269

Zsuzsa
(Básthy Sám. (Tornyosné).
özvegye 1781.)

Mária.

Illés.

Gyuresinán. † 1681.

Ádám.
1709.

István.

György.

kamarai tanácsos.
kir. tábl. ülnök.
1688. lett báró.
(b. Nadányi Zsófia.
Sigray F. özvegye.)

Illés.
1728.

Gáspár.
Trencsén
vm. precept.
1727.

Ádám.
1728.

János.
Famás.

Éva.

(Sakalka József)

Kata Szid.
(Syrmiensis József)

A. Mária.
(Szent
Iványi
György.)

György Ant.
vadás kapit.
ker. tábl. eln.
Septemvir
szabolcsi administ.
(Barkóczy Mária)

János Gy.
tábornok.
1741.
(Fasterich
Erzse. † 1758.)

Eleonora.
1. b. Pfeffers-
hoven.

Antal.
Csáky ezr.
badnagy.
1737.

Ferencz.
es. k. kap.
Ghilányi
† 1771.
es. ezr.
des 1785.
(Péchy Magd)

György.
Gyulai
ezr.
† 1771.
des 1785.
(Benthóty
Victoria.)

Domokos.
Holler erz.
kapit. 1785.
(Benthóty
Victoria.)

Eszter.

Erzse.

br. (1. b. Vécsey Fer.)
Ruthay (2. gr. Purpurati
József. Gáspár, tábl.
† 1758.)

Teréz.
(Péchy
Sándor
1788.)

Fáni.
(Szirmay
Antal.)

Mária.
†

József.

Károly.

Anna.

Janka.

János.
Kafona.

Imre.
Kafona.

Róza.

Ferencz.
†

Klara.

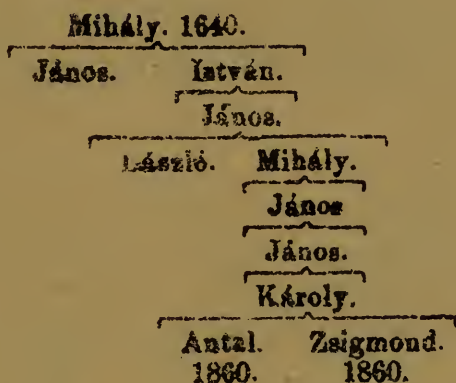
Julia.

Az újabb nemzedekből Sándor Ungvárt meghalt 1842. kora 42. évében. Antal Eperjesen meghalt 1859. mart. 1-én.

Czímere a családnak a IV. kötetben közöltetett.

Gilváchi család. A czímeres nemes levelet Gilváchi Mihály és fiai János és István kapták III. Ferdinánd királytól 1646. febr. 3-án, mely azon évi sept. 19-én Borsod megye gyűlésen Szendrőn kihirdettetett.

A családja ez:

A család birtokos volt Jákon és Jármban Szabolcsban. Jármban laktak István, János, Mihály. Porcaalmán laktak János és fia szintén János, többi utódai szintén ott laknak.

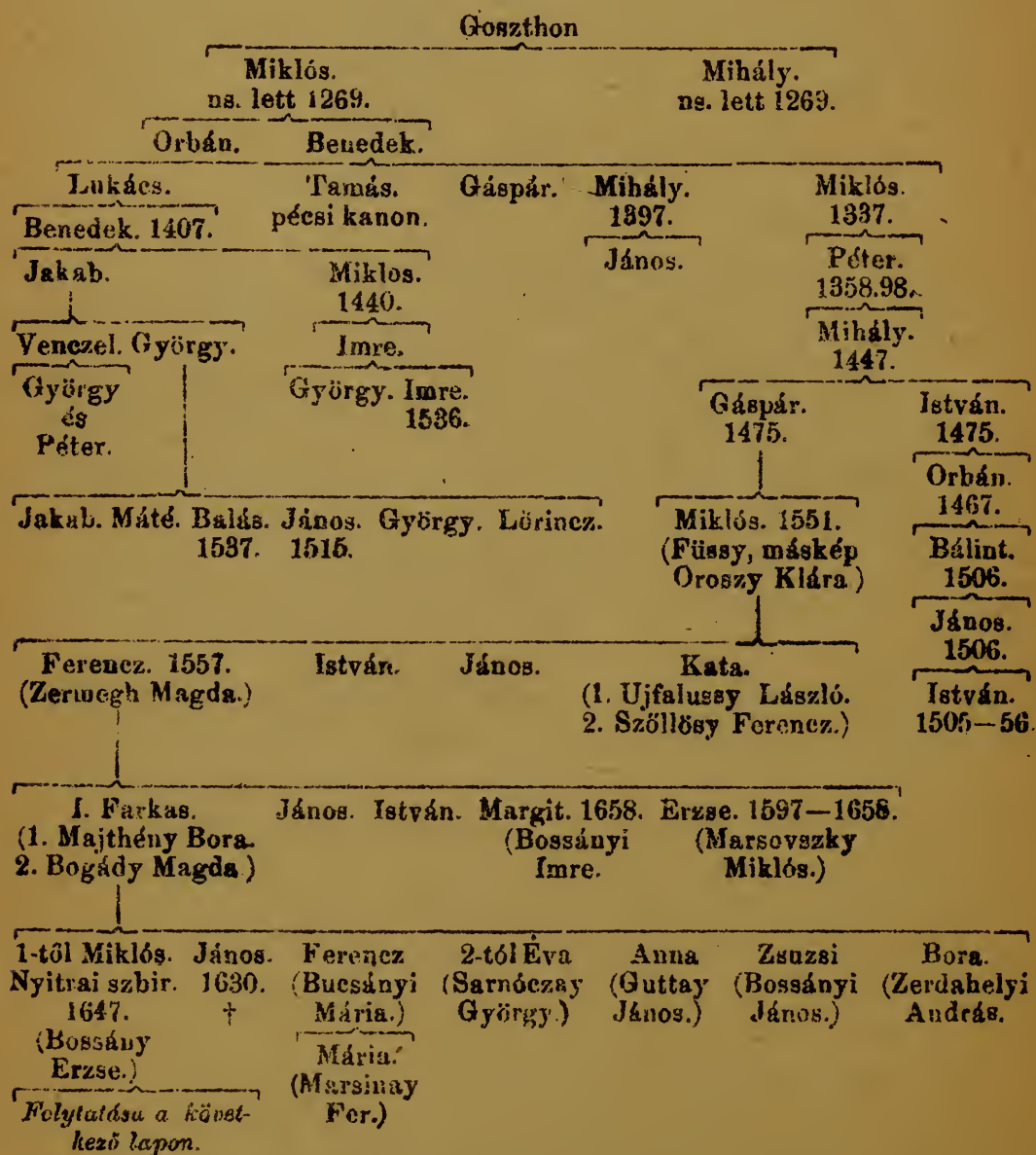
Czímere a paizs kék udvarában hármaz zöld halmon ágaskodó fekete bakkecske, első jobb lábait kinyújtva, és piros nyelvét kiöltve. A paizs fölötti sisak koronáján szintén a leírt kecskebak ismétlődik. Foszladék jobbról aranykék, balról aranyvörös.

Gombár család. Trencsén megyei czímerleveles nemes család. A nemesi összeírások szerint 1748-ban Zsolnán laknak János és Gáspár. — 1768-ban ugyan ott János és fiai József, Sándor és János; Gáspár pedig fiával Ádámmal Sztrecsnón, egy András és fiai András és János Zsolnán. — 1803-ban Zsolnán lakik János és fia Pál és János, továbbá András ugyanott mint lelkész; ellenben Sándor Sztrecsnón fiával Ignáczsal, és Jánosnak fiaival Józseffel Istvánnal és Jánossal. — 1827-ben Zsolnán összeíratlak idősebb Jánosnak örökösei: Pál pap, János pedig Budán hadi agens; — Sztrecsnón id. Jánosnak fiai József és János és most nevezett Józsefnek fiai József, János, István és Gáspár, és Sándornak örököse Ignác.

Egyébiránt Trencsén megyében a Budjács, Kopsa és Uhlárik családok egyes ágai is nevezettek Gombár névvel, és ezek a valódi Gombár családtól megkülönböztetendők.

Gombás család. (Szalontai). Gombás János 1660. jul. 2-én Radnóton kelt armalist nyert Apaffy Mihály erdélyi fejedelemtől, mely 1667. maj. 7-én Belső-Szolnokban kihirdettetett. Czimere könyöklő pánczélos kar, kivont karddal. Ezen czímeres nemes levelet 1702. dec. 26-án I. Leopold király szalontai Gombás Mihály és fiai János és Mihály részére megerősíté, mely levél 1712. april 12-én belső Szolnokban kihirdettetett. Benne a czímer az előbbihez hasonló.

Gosztonyi család. (Gosztonyi és krenesi és köves-szarvi). Történeti mozzanatait a IV. köt. 425. és köv. lapjain czímerével együtt közlöttük, de az ott látható családfa helyett itt egy teljesebb következik :

1-től Miklós.
Nyitrai szbir.
1647.

(Bossány Erzse.)

Pál. (Appony Anna.)	András. (Madocsányi Krisztina.)	Mihály. (Ordódy Zsuzsa.)	Klára. (Zerdahelyi György.)	István. (Zmeskal Ilona.)	Miklós. (Akay Mária.)	
		Farkas. (Farkas Zsuzsi.)	Mária. (Hörváth Pál.)	Erzse. (Rudnay Miklós.)	Zsuzsi. (Draveczky János.)	Bora. (Ghyecz Imre.)
		József. Jozéfa. (Brunszvikné.)	Mihály.	Anna. (Simonyi László.)	Klára. (Rakóvszky Mili.)	Zsuzsi. (Baranyay István.)

Ádám Krenesen lak. (Ujfalussy Bora.)			János. Kis-Némediben lak. (Sréter Éva.)		
Imre. (Jesze- nák N.)	András. (Kosztolányi Erzse.)	Klára. (Raksányi. Fer.)	András. (Görgey Julia.)	Zsuzsa. (Raksányi József.)	Krisztina. (Rudnyásznky. Imre.)
Erzse. (Osztro- luczky Sándor.)	Sándor. András. (Kosztolányi Janka.) Polexina. (Gosztonyi András.)	János.	Imre. (Osztro- luczky Teréz.)	László. Mihály. (szüdi Sembery Anna)	András. (Gosztonyi Polexin.) Mária. Lajos.
			Zsuzsi. (Rudnay Imre özv. 1855.)	Julia. (Kubinyi Ágoston).	

Miklós. cs. k. udv. tan. fő törv.- sz. elnök sz. Istv. k. ker- v. szül. 1796. júl. 31. † 1857. aug. 22. kora 61.	Gábor †	Erzse (Osztro- luczky Miklós.)	Polexin (Petróczy Márton.)	Anna (Pottor- nyay Lajos.)	Antonia (Sréter József.)
--	------------	---	----------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------

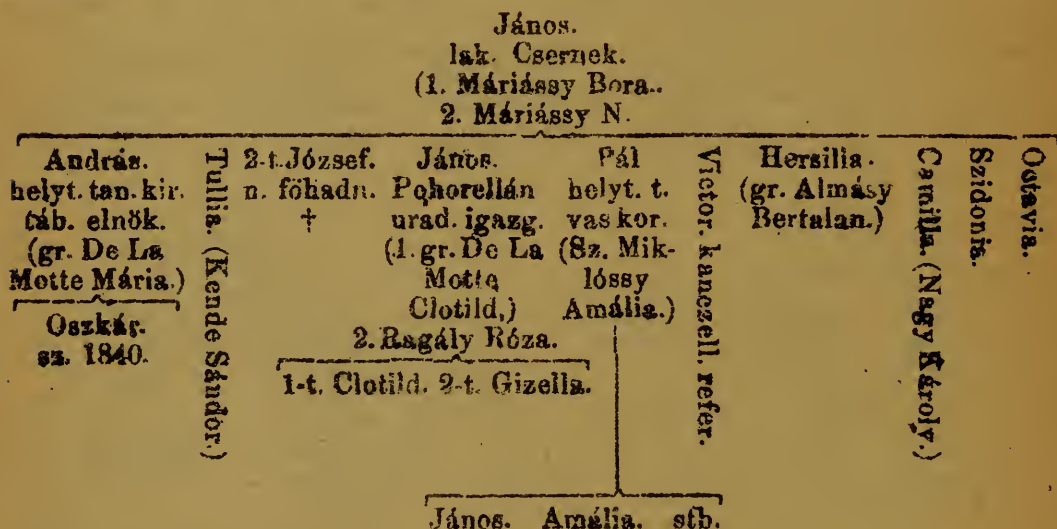
György. Mihály.	Gáspár. (Bossányi Zsuzsi.)	Klára. (Pajor György.)	Eleonora. (1. Ghyecz Zsigm. 2. Laky Mihály.)	Kata. (Prileszky Pál.)
Julianna. (Géczy István.)	Anna (1. b. Hellenbach György 2. Bossányi László id.)	Bora. (Nozdroviczky István.)	Teréz. (Bossányi László ifj.)	

E családfe azonban minden ágra nézve most sem teljes, róla tudtunkra a hevesi ág is hiányzik.

Gothard család. Gothard Mihály fiaival Görgygyel és Ferenczeczczel együtt 1715. július 25-én Bécsben kelt és 1716. máj. 20-án Vas megyében kihirdetett ezüsteres levélben nemesített meg III. Károly király által. Cz mere a paizs kék udvarában zöld ta-

lajon ágaskodó (ugró) szarvas, szájában egy könyvet és ahoz vörös zsinoron kötött ezüst kulcsot tart. A paizs fölötti sisak koronájából szintén olyan szarvas emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst vörös.

Gömöry család. A IV. köt. 436. lapon említetett. Az újabb nemzedék egy ágon így származott.

Más ágból való testvérek Gusztáv nyug. kapit. Bécsben, Antal kapitány Mainzban, és Zsigmond elesett Novaránál.

Grossehmid család. (IV. köt. 451. lap.) Szász országból szakadt hazánkba, névszerint Selmezbányára, hol tagjai bányászati és polgári hivatalokat viseltek. Utóbb Maramarosba szakadtak a XVIII. század elején, hol a sóbányák körül és még most is divatozó építési módor behozatala által szerezték érdemeiket, 1748-ban Kristóf, utóbb János Maramarosban, majd annak fia János Bécsben kincstári igazgatóknak íratnak. A nemességet, mint említők 1790-ben János és Ferencz nyerték.

Gúthy család. (Kis és Nagy-Gúthi). A IV. köt. 458. és 459. lapján két külön családdá választva hiányosan említetett, most a család levéltárából Décsy Miklós úr buvárlata folytán bővebb és kimerítőbb nemzékrendét közölhetem.

A család törzse László 1217-ben II. András király sz. földi kíséreihez számítatik. Illés (Elias) 1296-ban nyerte kis és nagy Gúth földét Szabolcs megyében, honnan a család-név származott.

1323-ban osztozott László, Boldizsár s János de Nagy-Gúth; Középszolnokban Od. (jelenleg Diosad) helységnek felét kapja

László, ki birtokában volt K. és N. Gúth, Nyír-Adony és Aba szabolcsi helységeknek, tőle származnak a családja szerint a Gúthyak és a hatalmas kihalt Országgh család. Hasonfelét kapta Boldizsár, kinek maradéki Ody, később Ady nevet vettek föl. János kapja Haraklán helységgel a Szilágysban és alapítja a Haraklányi kihalt családot.

A családnak ősei közül többen időnként tetemes birtok adományokat nyertek, melynél fogva birtokai kiterjedtek Szabolcs, Heves, Borsod, Abauj, Zemplén, Ung, Bereg, Kraszna, Ugocsa, Szatmár, Közép-Szolnok, Bihar, Kolos, Doboka stb. megyékbe, idővel nagyobbára a leányág kezére jutottak.

A XV. század elején Gúthy Jakab, kitől a családja ízenként élt lehozható, cnnak kisunokája László két fia János és Benedek által két ágra oszlatá a Gúthy családot, amannak ága a tiszavideki vonalat mutatja, Benedek ivadéka a szilágysági ágat képezi. E családja következő:

I. tábla.

Jakab.

Mátyás. †	János. 1466—70.	Barnabás. †	Miklós.			
Péter.	András. †	Miklós. 1491.				
Péter. Tamás.	Farkas. Karacson 1548.	László. (1. Ágnes. 2. Balásházy Erzsé.)	Péter.			
Boldizsár. György.						
Miklós. Boldizsár. Ung 2. alisp. 1613. †	1-től János. (Pazonyi Cheres Anna.) tiszavideki ág.	György. Péter.	2-től Benedek. (Filpessy Orsolya.) szilágysági ág. Folyt. II. táblán.			
László. †	Mihály. †	Zsigmond. (Rady Zsófia.) János. (Szénássy Anna.)	Miklós. †			
Mihály.	Erzsé. (Lónyay Gábor.)	György. †	Zsigmond. 1642. (1. Jármy Anna. 2. Cheley Zsuzsa.)	János †	László. †	Bora. (Máriássy Sándor.)
1-től János.						
Sándor.	Anna (Nagyiday Fér.	Miklós.	Péter. †			
		Sándor. 1793.	János. 1793.			
					2-től György. (1. Fráter Kata. 2. Nagy Zsuzsa.) Folyt. köv. lapon	

2-től. György. ki az előbbi lapon.
(1. Fráter Kata.
2. Nagy Zsuzsa.)

1-től László.	János. (Geacay Krisztina.)	György. 1768. (Bónis Kata.)	2-től Imre.	Sándor.	Gábor. (Kölesey Julia.)	Zigmond.	Lajos.
Mária.	Menyhért.	Gáspár.	Ignác 1793.	György.	András.	Péter.	
	József.	(Pély Nagy Erzse.)	Móricz Tamás.				
	Ferencz.		†				
Mária. (Szodoray László.)	Erzse. (Plathyné.)	Krisztina. (Hubayné.)				Eszter. (1. Szodoray Zsigm. 2. Nagy István.)	

E vonalon a Péter ágán álló utolsó Boldizsár Ungli vármegye másod alispánja volt 1613-ban, agra kihalt.

Lászlónak első házasságbeli fiától Jánostól, ki nejével Pazonyi Cheres Annával a szabolcsi és bereghi birtokokat kapta, jó le ezen tiszavidéki ág, mely a táblán látható vég-ivadékokban maig is fen áll. A másik (szilági) ág, Benedektől eredt következőleg:

II. tábla.

Benedek, ki az I. táblán.
(Filpessy Orsolya.)

Ferencz. 1519. (Chapy Bora.)	Imre. 1517–1569. †	Kata.	János. 1526–54. (Borzassy Margit.)	Balás.	Erzse. (Ráthonyi Péter.)
Zsófia 1554. (Lasztóczy György.)		Anna.	Miklós.	Borbála.	
			k. szolnoki alisp. 1593. (hadadi Möré Anna.)		
			István.		
			k. szoln. krasznai alispán. (Bagossy Zsuzsi.)		
Farkas. 1690–1707. alisp. 1703. Rákóczy hive. (Sarmasághy Mária.)	István.	Ilona. (Botos Péter.)	János.	Ádám.	Juliana. (Telegdy István.)
Rebeka. (Bydeskúthy Zsigmond.)	Éva. (Kún János.)	Benjamin. (Horváth. Julianna.)	Maria. (Torday Boldizsár.)	Dénes. (Dobay Krisztina.)	
Mária. (Matolesi István.)		Miklós. (Zámbó Jusztina.)	István. †	Ferencz. (Lövey Erzse.)	Dénes. †
				Krisztina.	János. †
				†	

Folyt. köv. lapon.

Miklós, ki az előbbi lapon.
(Zámbó Jusztina.)

Elek. † fő púztárnok. (Décsey Ágnes.)	Farkas. †	Ferencz. (Décsey Rákhel.)	Sándor.	Dénes.
	Autal. fő sz. bíró. 1848.	Miklós. Zámbó Klára.) Ignác. (Zoltán Julia.)		

Ez ágon Miklósnak fia István Közép-Szolnok, Kraszna és Kővár egyesített megyék alispánja volt, és Rákóczy alatt Erdélyben mint egy osztálysereg vezére működött. A szatmári béke után főispánjával Wesselény Pállal bujdokol, és notáztatik, és javai elkoboztatván szoboszlai Vas Istvánnak adományoztatnak, míg fia Farkas Bécsbe menve, atyja részére kegyelmet nyert. Nevezett Farkas szintén ott alispán, 1697-ben megyéje által Solári császári generális-hoz küldetett követségbe, a katonaságnak a megyéből kihuzatása iránt. 1699-ben szintén a hármass megye részéről hzg. Eszterházy Pál nádorhoz járt küldetésben. 1703-ban a vetési mezőn kelt protectionalis szerint Rákoczy hive lett ő is a szatmári békeig.

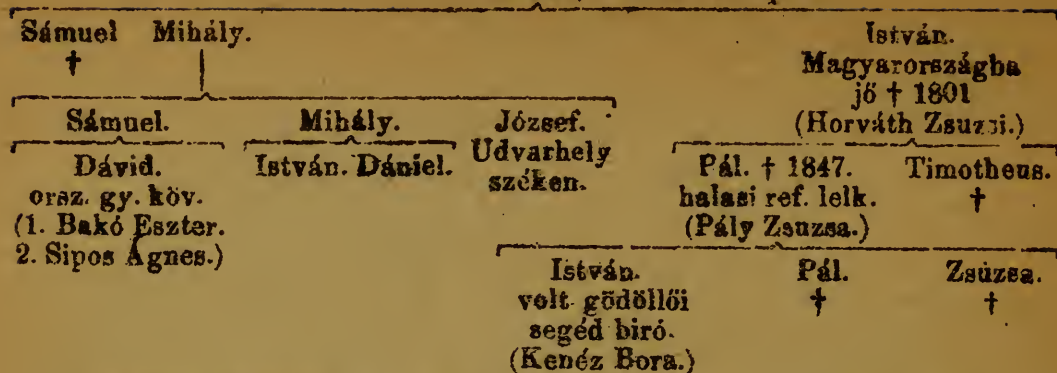
A család czimere kigyó által kerített paizsban vizirányos sorban három fog. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar kivont kardot markol, és annak hegyén vadkan látszik. E czímer és a családnév a Gudkelet nemből származásra látszik mutatni, azonban erről a családnak mitsem tud. Az egész család helv. ref. vallású.

Gyárfás család. A IV. kötet 460—561. lapján álló léczfalvi Gyárfás családdal közös törzsből eredeztetni magát a sepsi sz. Györgyi előnevű Gyárfás család is, ugyan ebből pedig a Kis-Kunságban Halason székelő Gyárfás ág is, és pedig következőleg: tudni illik az utóbbi helyről közlött családfa az 1635-ben lustrált Istvánnak az idézett helyen kitett Ferencz, Pál és Tamás fiain kívül szintén fiául állítatik István, kitől így származtatik a családfa:

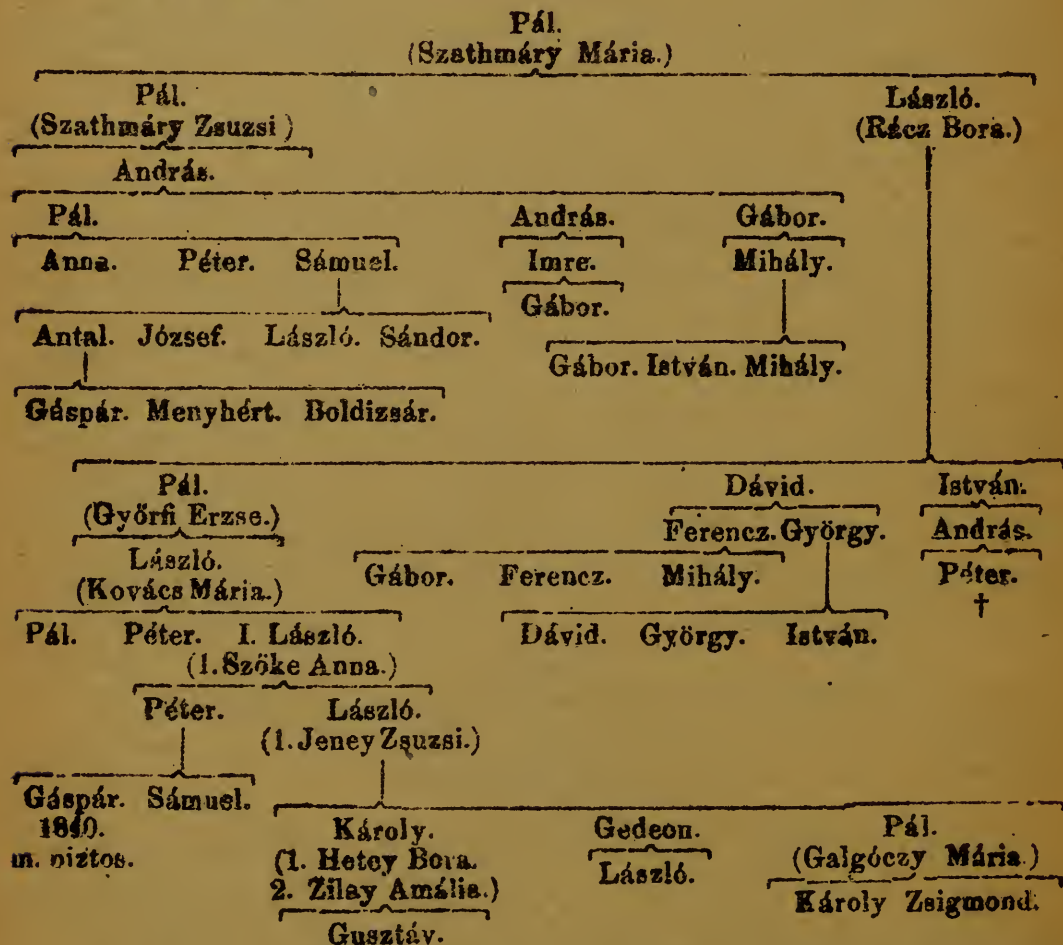
István. (Csákány Kata, utóbb szemeriai Nagy Barabásné.)									
Pál. Sepsi sz. Györgyre nőtült (Modra Kata.)									
János.	Mihály.	Ferencz.	Pál.	Ilona.	István.	Zsigmond.			
	Pál. †	†	†	(Császár Mih.)			Ilona.	Julia.	Maria. †
							(Király	(Dancs.)	
							László-		
							né.)		
Ferencz.	István.	Pál.	Zsigm.	Sámuel.					
Hunyad. v. ügyv.	Istv. Mikl.	Pál. Áron.	†	Imre. Ján.					
Zsófia. Anna.									

Folyt. a köv. lapon.

István, ki az alábbi lapon.

Gyene család. (Tyukodi) Szatmár megyei birtokos nemes család, melyről a IV. köt. 464. lapján említés van téve. Törzse István 1554-ben impetrált; egy beküldött családfa szerint ennek fia László, ennek András, ennek ismét András, ki 1649-ben második impetratornak (szerző) iratik. Ennek fia Péter kihalt, és Pál, kitől így eredeztetik a család:

Gyulay család. (Maros-németi gróf.) A IV. kötet 486. és köv lapjain mind czímere, mind családfájának eleje hibásan van közölve

Czímere a bárói diploma szerint, melyet idősb Gyulay Ferencz ország-tanácsos és utóbb főispán; maga, neje Kapy Mária és gyermekei Ferencz, István és Kata részére I. Leopold királytól 1694. jun. 2-án Bécsben keltezve kapott, és mely 1695. febr. 26-án az erdélyi kolosvári gyűlésen publicáltatott, ugyan az, mely a 490. lapon álló 2. jegyzetben leiratott, t. i. négyfelé osztott paizs, melynek 1. és 4. kék udvarában vörös mezű kar kivont kardot tart; a 3. és 4. vörös udvarban pedig magas sziklákön repülő fehér galamb egyik lábán áll, eszé-
rében zöld olaj-ágat tartva; a paizs közepét kisebb ezüst vért foglalja el, melyben oroszán ágaskodik, első lábaival nyílt sisakot tartva; melyből három strucztoill emelkedik ki, és mely két felől két fekete sas szárny között van. Az egész paizs fölött létező sisak koronájából az előbb leirthez egészen hasonló oroszán emelkedik ki. Foszladek jobbról aranykék, balról ezüstvörös. A paizs telamonjai két oldalról arany oroszánok.

A család ismert törzse a bárói diploma szerint is I. Ferencz, kinek atyját a diploma magasztalja, de meg nem nevezi. Most említett I. Ferencz váradi kapitány, a magyar részekbeli (partium) minden erősségek és hajdu városok generalja, Jenő, Déva vég helyek főkapitánya, Bihar, Arad, Zaránd vármegyék főispánja, és erdélyi fejedelmi tanácsos volt. Nejétől Pécsi Margittól egyik fia I. István a nagy-szöllősi harezon Kemény János mellett esett el 1662-ben. Másik fia II. Ferencz Apaffy Mihály tanácsosa, többször országos követ a bécsi udvarhoz is, országos hadi biztos, ki 1694-ben jun. 2-án a fölebb érintett diploma által bárói ranggal a magyar mágnások sorába emeltetett. Utóbb Küküllő, Közép-Szolnok főispánja és Udvarhelyszék fő királybirája lett. Első neje volt Barakonyi Ferencz leánya Klára, a másik Kapy Mária. Az elsőből lett fia III. Ferencz, a másodiktól II. István, 1728-ban már ezredes, utóbb altábornagy, ki 1758. octob. 13-án korn 75. évében halt meg. Ága él. Százados gyász ünnepélyét kis unokája Lajos (szül. 1800.) 1858. oct. 13-án a m. németi grófi kastélyban Dáné István dévai ev. ref. lelkész gyász beszéde mellett tartatván meg, ezen gyász-beszéd Aradon 1859-ben nyomtatott ki a bárói diplomával együtt, honnan részben a kiigazító adatok is merítettek.

Nevezett III. Ferencz Torna várában született 1674. évi aug. 11-én. Már 1703-ban a Bagossy ezredben Olaszországban alezredes volt. 1706. sept. 1-én ezredes, és az Ebergényi ezred parancsnoka, 1707. dec. 20-án a Bagossy ezred tulajdonosa. 1716. máj. 7-én tábor-

nok, 1723. oct. 13-án altábornagy lett. Meghalt 1728. oct. 18-án Mantua mellett. ¹⁾ Még 1709. jun. 11-én vette el Bánffy György gubernátor és Bethlen Klára leányát Máriát, kitől gyermekei: Klára, IV. Ferencz, Kata, és I. Sámuel születtek.

E szerint a kiigazított családfa ez:

I. Ferencz. Váradi kapit. 1651. (Pécsi Margit.)		
I. István. † 1662. N. szőlősnél.		II. Ferencz. 1694. báró lett. (1. Barakonyi Klára. 2. Kapy Mária.)
III. Ferencz. sz. 1674. † 1728. altábornagy. (Bánffy Mária.)		II. István. tábornagy † 1758. oct. 13. (Bánffy Judit.)
Klára. (gr. Bethlen Imre.)	IV. Eöerenz Kata. tábornok.	I. Sámuel. tábornok. (b. Bornemisza Anna.) Lásd a IV. k. 487. lapon.

Gyurcsányi család. (Moysfalvi.) A IV. köt. 493. lapján közölve. A címeres nemes levelet Ferencz nyerte és 1646-ban hirdetteté ki lakta helyén Trencsén vármegyében, hol Moysfalván lett birtokos a család. Teljesebb családfája következő:

Ferencz 1646.					
Pál 1658—1690. (Hrabovszky Krisztina.)					
András utódai Moysfalván.			Imre 1741—47. kir. táb. ülnök. (Kosztolányi Krisztina.)		
János (Bossányi Bora.)	József (Vas Mária.)	Gábor. †	Ignác 1770—90. Nógrádban. (Blaskovics Teréz.)	Antal. †	Ferencz kapit. †
Anna † 1833. kora 65. (Bencsik Fer.)	†				
	József. Nógrádi fő szbiró. (Radics Janka † 1839.)	István † 1856. N. Sáróban.	Gábor sz. 1790 † 1855. altárn. septemv (Lipthay Apolló.)	Ignác. †	
Antal (Gyurcsányi Anna.)	Anna (Andreánszky Sándor.)	Mária † (1. Alinássyné 2. Timáryné. 3. Madách Sánd.)	Anna (Gyurcsányi Antal.)	Teréz (gr. Crouy Frigyes.)	Gáabriella † 1862. (Huszár István.)
Mária.	Stefánia.				

¹⁾ Lásd a fölötté Bonyhai György, Gyulaszigeti András, Sz. királyi Sámuel, Deáki József, Szatmári Mihály és Kövesdi János által mondott és 1730-ban kinyomott halotti beszédeket

Gyurikovics család. Másképen Ruzinszky, (nem pedig Prusinszky) mint a IV. kötét 495. lapján közöltetett. Törzse I. Lőrincz, ki nejével Poloniky Máriával, Mátyás, György és II. Lőrincz nevű fiaival és András testvérével Pozsonyban 1714. nov. 3-án kelt ezimeres levéllel III. Károly király által nemesítetett meg, és ns. levele Nógrád megyében 1715. jun. 26-án publicáltatott. Címere az, a mi a IV. köt. 496. lapján leíratott, t. i. a paizs kék udvarában két szemközt álló daru, egyik felemelt lábaikkal kövecset, csőrökkel pedig együttesen kigyót tartva. A paizs fölötti sisak koronájából három piros rózsaszál emelkedik ki. Foszladék jobról aranykék, balról ezüstvörös. E törzstől, ki Nógrád megyei Rózsa-Lehotán lakott, — így eredezteti magát a következő ivadék:

I. Lőrincz 1714. ns. (Poloniky Mária.)				
Mátyás 1714.	György 1714.		Lőrincz 1714. Losonezra telep.	
László Kis Kőröscn lak.			József (Sántha Mária.)	
Gergely Baján senátor public. Nógrád 1835.	Péter Bukarestben.	Mihály Erdélyben örnag.	József (Csapeley Janka.)	
Jenő kir. tan. Pesten 1860. (Andreics N.)	János Baján polgárm. (1. Apostolovics N. 2. Georgievics N.)	László cs. k. kapit. (Petrovics N.) György.	Vazul.	
István katona.		Jenő kereskedő.		
Terés-Mária.	Anna (Szécsényi Pálné.)	István volt cs. k. tollnok. (Kornis Mária.)	János (Nagelstetter Klára.)	József. †

A táblán álló Gergelynek, kinek ága kihirdetett nemes, fia Jenő 1815-ben curialis ügyvéd, 1837-ben a budai gör. püspökség választott küldöttje a szerb congressusra. 1841 óta a g. n. egyes. oskolák fő inspectora, 1844-ben kir. tanácsos lett. Több munkát írt szerb nyelven. Testvére László mint cs. k. lovas kapitány a magyarok elleni tápió-bicskei harczban 1849-ben esett el.

Gyurkovits család. (Ivanóczi) Trencsín megyei Ivanócz helységi nemes család, különbözik a főlebbtől, és így a IV. köt. 496. lapbeli állítás ellenére amazzal egy eredetűnek nem tartható. Címere a paizs kék udvarában vörös ruhás gazda ember, élében buzakévet,

bal kezével sarlót tartva. A paizs fölötti sisak koronáján repülő galamb áll, egyik fölemelt lábával három buzakalászt tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

E családból a Trencsén megyei nemesi összeírások szerint 1768-ban Ivanóczon laktak András és fiai János, és István továbbá György és fiai, István, Pál és András.

1803-ban ugyanott András örökösei János és Mihály, és István örökösei: János és András, ez utóbbi Jánosnak fia István, majd Pál és fiai György és István. Ezek közül Andrásnak fia Mihály gróf Zichyek számvevője Czíferen, és ifj András Modorban laktak.

1837-ben István örökösei István és annak fiai János és István, -- továbbá András és János testvérek, majd Pálnak fiai György és István mindnyájan Ivanóczon.

E család tagja volt azon ismert nevű történetbuvár Gyurkovics György is, kiről a IV. köt. 496. lapján van említés. Fia Sándor a pozsonyi országos törvényszék tanácsosa volt 1859-ben.

H.

Hagymássy család. (Beregszói) V. köt. 16. lapján. Oklevél szerint (Fábián, Arad várm. 206. lap.) Kristóf huszti kapitány és máramarosi kamarai gróf 1560. aug. 18-án II. János királytól Gyulafejevárott kelt adományban neje Léva y Dorottya és fia Miklós, leánya Anna részére is Arad megyében Csuch helységben néhai suraklíni Petrovich Péter birtokait kapja. E szerint Kristófnak más volt neje s gyermekei, mint a családfán áll.

II. István szentgróti kapitánynak pedig szintén oklevél szerint neje Loránth Judit volt.

Hajóssy család. Egyik őse István, kinek fia Márton, kopcsányi lakos, a mult század első felében Nyitra megye előtt igazolta nemességét. Ennek fia Pál Pozsony megyében lakott, ott született fia Ignác, kivel együtt 1790. nov. 10-én Nyitra megye előtt publicáltatták nemességöket. Nevezett Ignác Nagy-Súron is lakott, és hszg Eszterházy uradalmaiban viselt felügyelőséget, majd Torontál megyébe telepedve, ott aljegyző és esküdt, végre Vingán (Temesben) városi főjegyző volt, és nemességét Torontálban 1799. május 10-én, Temesben 1806. sept. 6-án hirdette ki. Fia Lajos Temesben esküdt volt és ott 1830. júl. 26-án publicáltatott. Meghalt Vingán 1846. aug. 3-án. Nejétől nagy-nyujtódi Farkas Rozáliától egyik fia Lajos

meghalt, másik fia Ottó 1861. Békés megyei irnok. — Páltól kezdve a származás ez:

Pál 1790.

Ignác Vingán † 1830.	N. (Zamaróczyiné.)	Janka (Kováchich György.)	N. (Endrédi.)
Lajos sz. 1811. † 1846. Temesben. (Farkas Róza-)	Teréz (Hajóssyné.)		
Ottó sz. 1843.	Lajos. †		

Használt czímerök a paizs udvarában ágaskodó szarvas, szájában kosarat tartva. A paizs sissakján álló tárgy ismeretlen.

Halassy család. (Déva-Ványai). Mint az V. kötet 23. lapján érintők, felemelője a családnak Márton, ki gróf Eszterházy Károly egri híres püspök korában Heves megyénél legutóbb mint alispán hivataloskodott, ő szerzett déva-ványai birtokára adományt, honnan a család előneve. Tőle a nemzékrend az előbbi lapon.

A család kath. vallású.

Márton

(1. Rakovszky Mária.
2. Tallián Anna.)

1-től Ferencz kir. tanácsos † 1839. sept. 6. kora 63. év. Egerben. (b. Vay Lilla.)	Károly szül. 1776. (Csúzy Antónia.)	József 1. b. Szepessy. N. 2. b. Réviczky Mária.	Fáni 2-t. II. Márton (Orczy (Andrássy) János.) N.	Anna (Pallavicini.)			
			Kázmér. Imre. Létyén. Lőrincz pap. Sándor. Mária. Berta (Halassy Béla.) Jozéfa.				
		1-től Jozefa (Fáy Ignác.)	Anna (br. Reviczky.)	2-től Béla (Halassy Berta) Kötelken. zenész.)	Magda (Székely Imre rencs.)	Sze- rencs.	
		Berta.	József.	N. (ledny.)			
	József Hevesi szbir. † 1860. dec. 11. (Gerber Eliz.)	Ednard. (Jankovich Czili.)	Ignác (Tallián Mária.)	Gáspár 1848-9. Hevesi alisp.	Lajos örnag.		
Bertalan (Csúzy Mária.)	Lajos.	Zsig- mond (Csúzy N.)	Sándor (Dessewffy Ida.)	Flóri (Ja- blonszky.)	Lilla (Kraj- nik.)	Luiza (Irin- Guszt)	Paula (Orosz Ign.)
Pál. (ledny.)	N. (ledny.)						

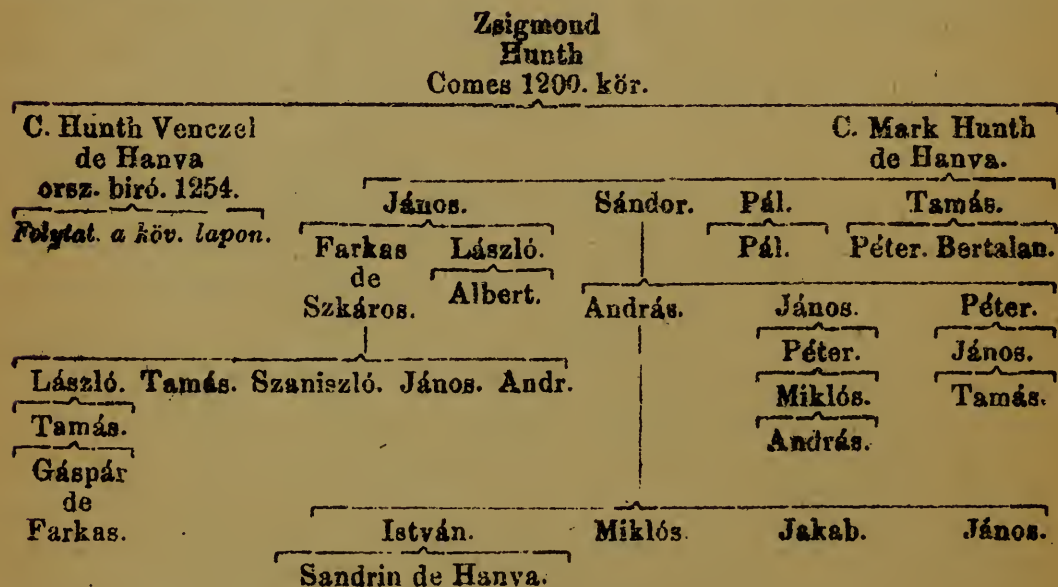
Halász család. (Dabasi) melyről az V. kötet 24. lapján van említés, 1669. szeptember 12-én Halász Ferencz ösében nemesített meg.

Haller család. (Hallerkői gróf.) Az V. kötet 30. lapon álló Jánosnak gr. Nemes Zsuzsannától nem volt leánya Bora, és ez nem volt gr. Eszterházy Dánielné.

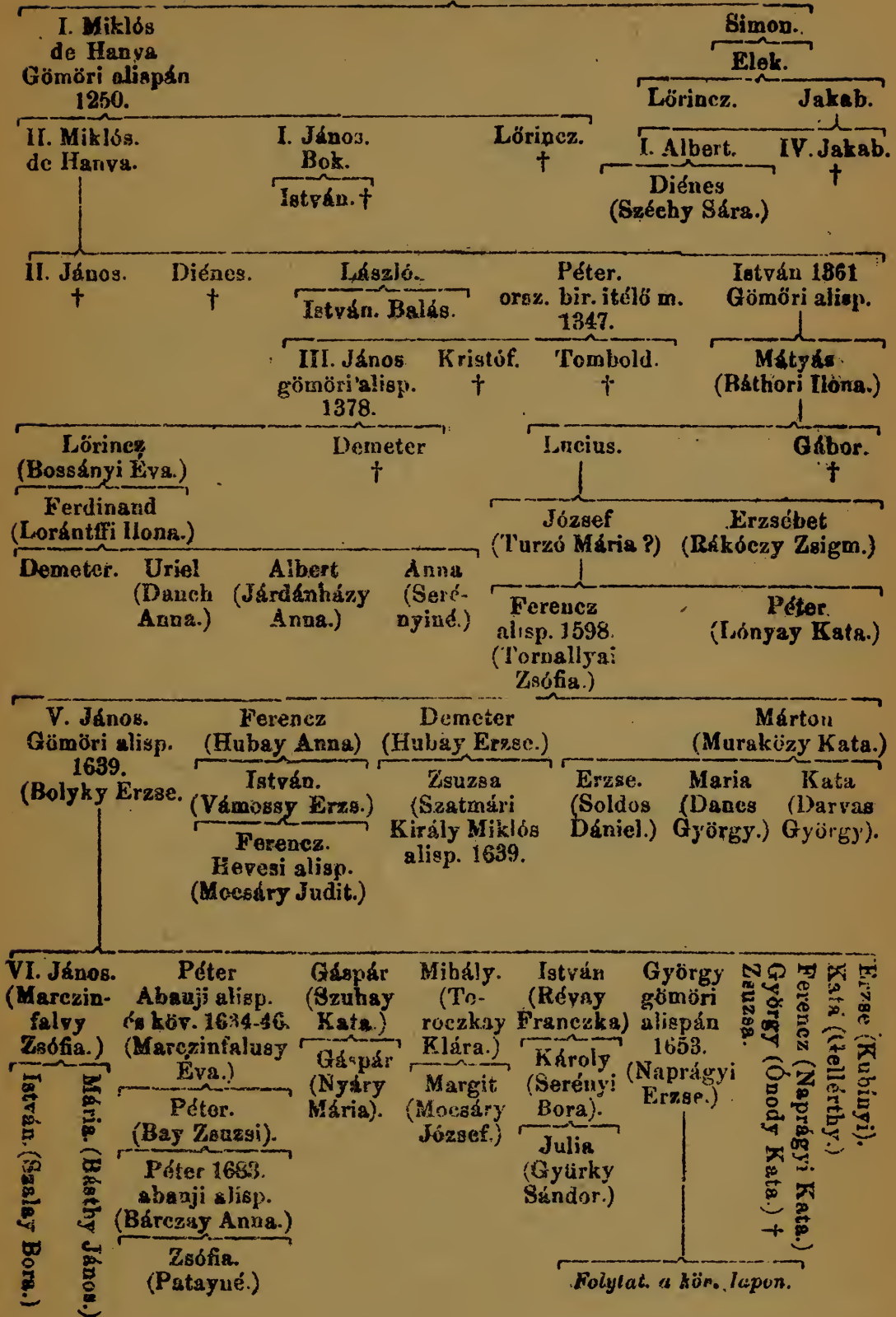
Ugyan e lapon az utolsó György (Edmund és Eugen atyja) meghalt Balástelkén 1867. jan. 25-én.

Halmágyi család. (Tordátfalvi.) Lehet, hogy a másik két (sz. somlyói, és étfalvi) Halmágyi családdal egy eredetű. Ebből ismeretes Márton ki nejével ó-budai László Rozáliával kapta Kolos megyei m. sárdi részbirtokát, és azt szorgalmával gyarapította. Gyermekai: Róza krizbai Deső Miklósné, és Sándor (szül. 1832.) ki 1854 óta főleg a regényirodalom terén dicséretesen működik.

Hanvay család. (Hanvai.) Gömör vármegye egyik legrégibb törzssőkös családja, melyről az V. kötet 43. lapján nevét hibásan Hamvay-nak írva, emlékeztünk. Mint ott megjegyeztük, a Darvas, Sándor, Soldos családokkal egy törzsből eredt. A család egyik tagjától Hanvay Zoltántól kapott adatok nyomán alkalmunk van itt az első törzstől kezdve nemzékrendét előterjeszteni. Eszerint a család törzse Comes Sigismundus Hunth, ki 1200 körül nyert kir. adományt Hanva, Szkáros, Visnyó, Répás, Fillér helységekre, és Krisány, Prósa, Strása, és Szuráncs pusztákra. Nevezett Zsigmondtól így terjedt le a Hanvay család:

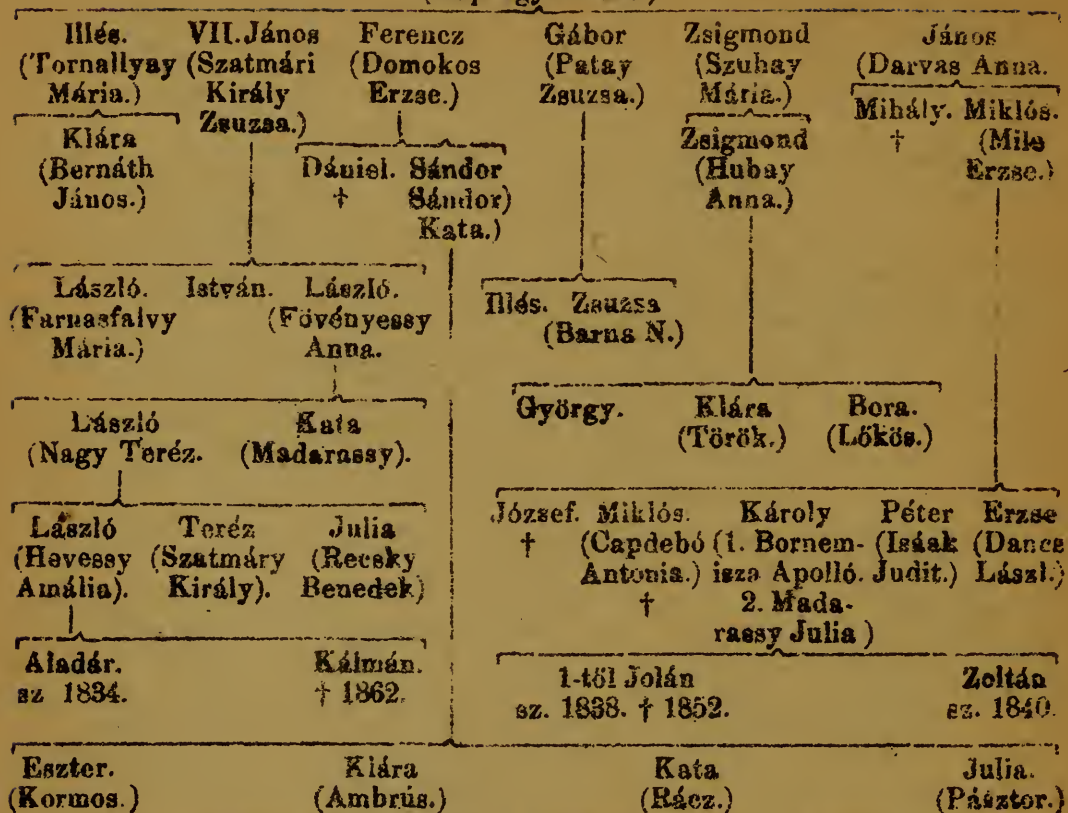

C. Hunth Venczel ki az *előbbi* lapon.
de Hanva
orsz. biró. 1254.

Folytat. a kör. lapon.

György
gömöri alisp. 1658.
(Naprági Erzse.)

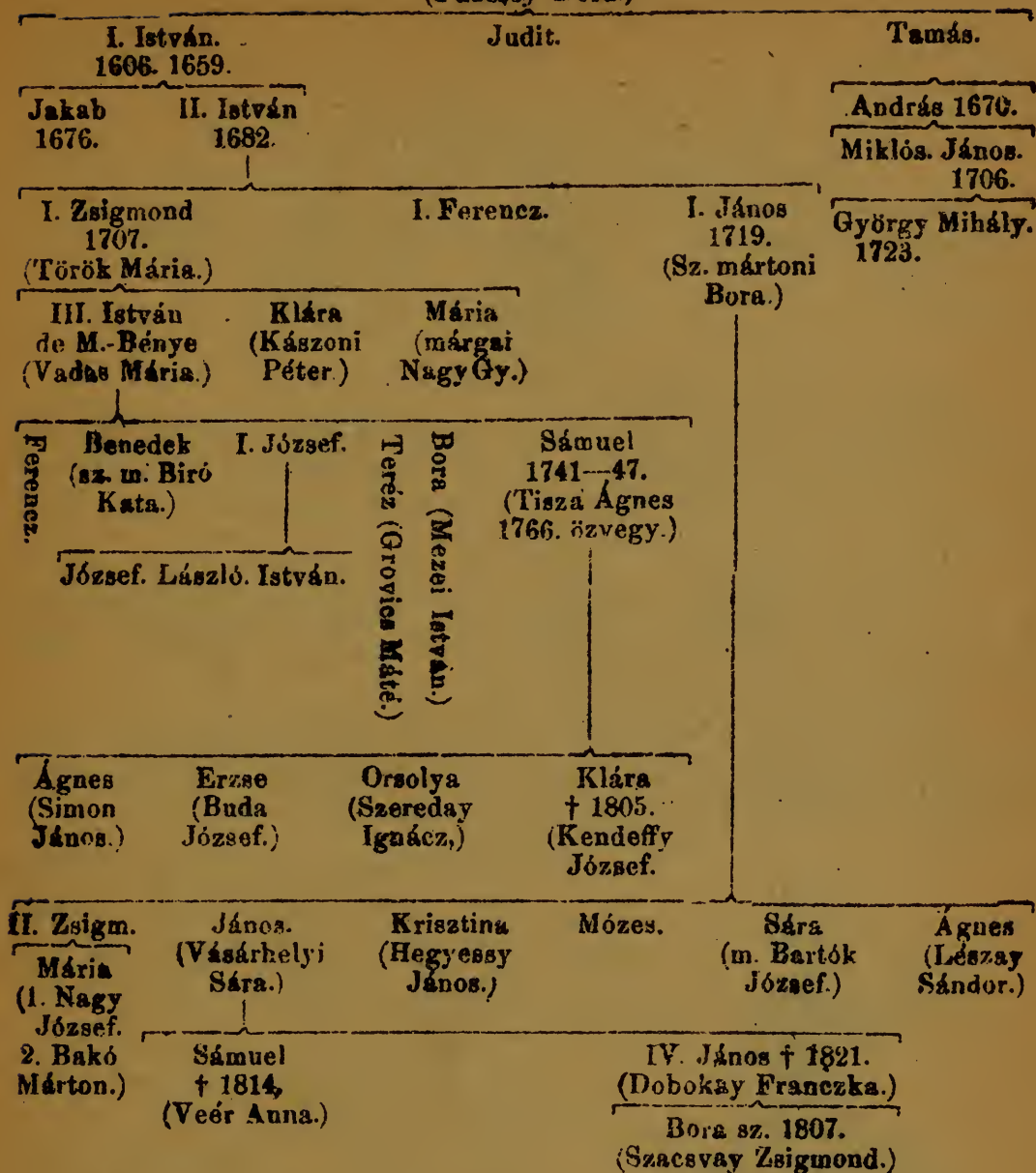
Mily hivatalokat viseltek a család tagjai, főképen Gömör és Abauj megyénél? — nagyobbára ki van jelölve a családfán.

Harsányi család. (Kis-harsányi és sárospataki.) Az V. köt. 58. lapján álló családfa helyett Hodor Károly által gr. Kemény József Laticuli genealogici című gyűjteményéből következő kiigazító adatok és bővebb családfa közölhető.

Literati Harsányi Benedek s általa gyermekei István, Tamás és Judit 1606-ban Bocskai István erdélyi fejedelemtől ezímeres nemes levelet nyertek, mely Zemplén megyében kihirdettetett. Ezen nevezett megyében (nem Baranyában) van az előnévül használt Kis-Harsány is.

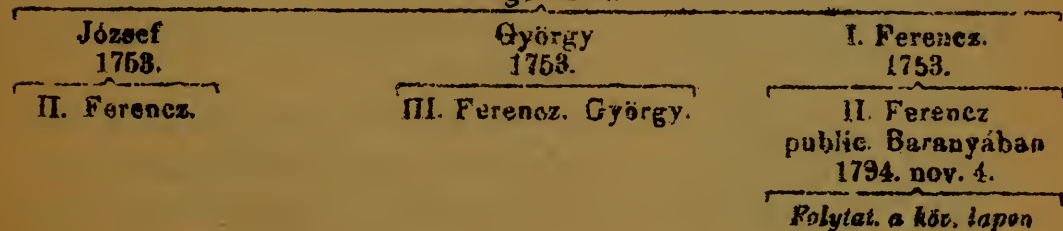
Azon czímeren kívül, mely az idézett helyen le van írva. H. József mint Doboka megye szolgabírája, egy bővebb czímert használt pecsétén; t. i. három felé osztott paizst, az első udvarban hármashalomból kettős kereszt emelkedik ki, a 2-dik udvarban áll a leírt vitéz, kardot s törökfejet tartva, a paizs alsó (3-dik) udvarában két rézutas szelemen közt egy szív látható. A paizs fölött két koronas sisak áll, a jobb oldalából az említett vitéz emelkedik föl, a bal oldalán férfi kar kivont kard hegyén levágott törökfejet tart. A családfa következő.

Benedek 1666.
(Füzessy Dora.)

Hegedűs család. 1753. nemesítetett meg József, György és Ferencz testvérekben. Ezeknek ivadékáról a teljes családfa az V. köt. 80. lapjáról kimaradván, pótlásul itt következik:

Hegedűs N.

IV. Ferencz. ki az előbbi lapon.
public. Baranyában 1794. nov. 4.

II. József
lak. Miskolcz.
(Pintér Erzsé.)

V. Ferencz
tbíró 1819.

Luiza. Ferencz. Lajos. Mária. József. László. István. Gyula.

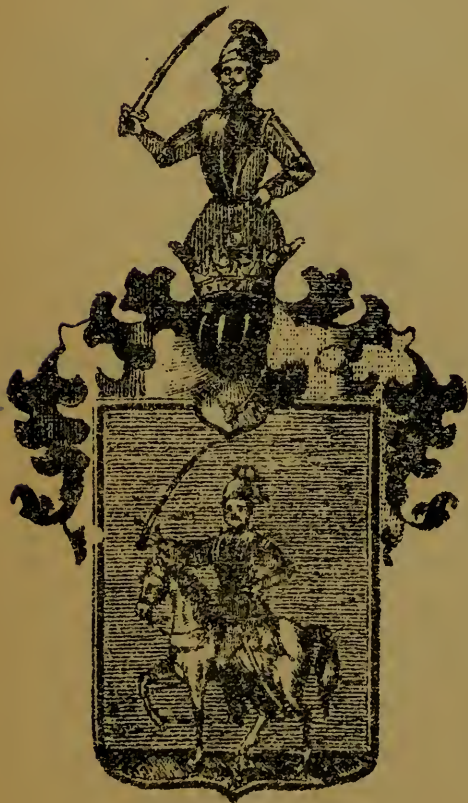
Pál	VI. Ferencz	Mihály	János	Ferdin.	Károly	Anna	József.
Verőce	publ. Pest	főhadn.	v. hadn.	cs. kir.	Bara-	(Sauska	
várm. jegyz.	1821. nov. 14.		Pest vm.	őrnagy.	nyában	Lajos.)	
s köv. szül.	†		házgond.		cs. kir.		
Görbön			(Miskey		hivat.		
1791. dec. 22.			Genèveva.)				
			Mária.				

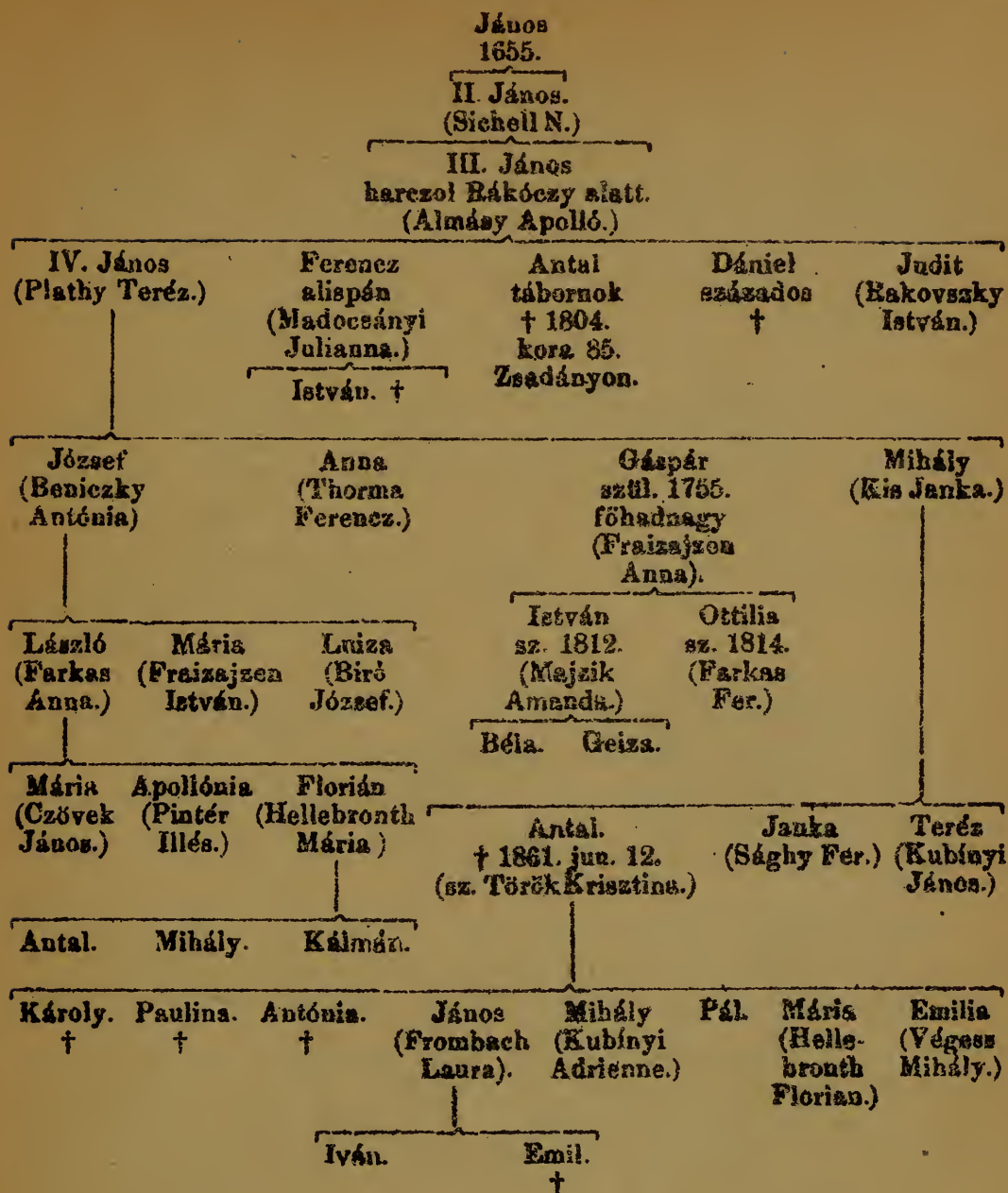
A czímeres nemes levél először Sopron megyében hirdettetett ki 1753. sept. 3-án, majd 1790. apr. 21-én Somogyban, 1822. oct. 15-én Vasban, 1822. nov. 25-én Pozsony megyében, 1826. aug. 29-én Zala megyében.

A családfe utolsó nemzedéke közt álló János előbb a Frimont huszár ezredben hadnagy, utóbb Pest vármegye házgondnoka, meghalt 1853-ban.

Hellebronth család. (Tisza-Beői) Heves vármegyei nemes család, birtokos ott Süly, Gyanda és főképen Tisza-Bő helységben, hol az Almásy családba beházasodás útján birtokot nyervén, arra 1755-ben adományt vett, és ez utóbbiról írja előnevét. Külföldről szakadt, valószínűleg Hamburgból. A magyar nemességet Hellebronth János és Gáspár testvérek nyerték III. Ferdinand királytól 1655. évben. Czímerök -- mint a metszvény mutatja -- a paizs kék udvarában zöld talaj fölött fehér lovon vágató vitéz, sárga csizmába, vörös nadrágba, páncélba öltözve, fején sisakkal, jobb kezével kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából szintén olyan vitéz emelkedik ki.

A nemesség szerzők egyikétől Gáspártól származhatik a szarvasi evang. vall. ág; Jánosnak a fő szerzőnek ivadéka következő:

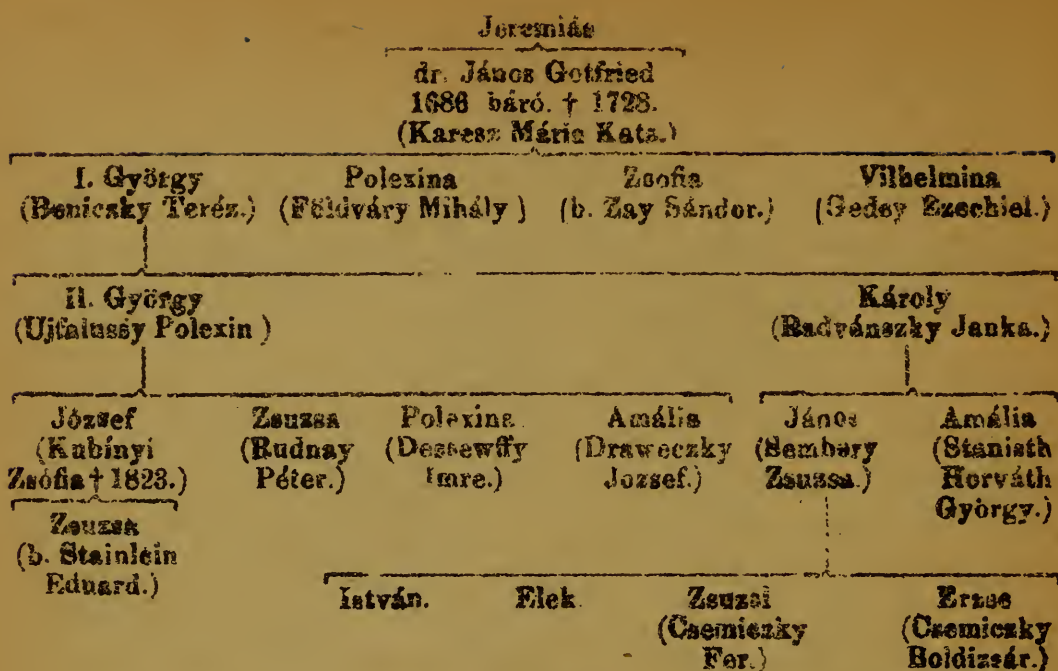

Flórián, és János laknak Tisza-Bőn. Mihály Gömör megyében. Ezek, valamint Pál részt vettek a 1848-9. évi harcokban.

Vallásuk kath. — A szarvasi vagy békési evang. ágból volt János Szarvason jegyző, ki Balassa Gyarmaton halt meg 1860. dec. 9-én kora 70. évében. Első nejétől fiai: János haszonbérlet Dinnyés-háton Hevesben, Miklós és Péter Szarvason. Második nejétől Lehoczky Jankától gyermekei: Ferencz, Malvina és Lajos.

Hellenbach család. (Paczolaji báró.) Az V. köt. 87. lapján közölt helyett kijavított leágazása a következő lapon:

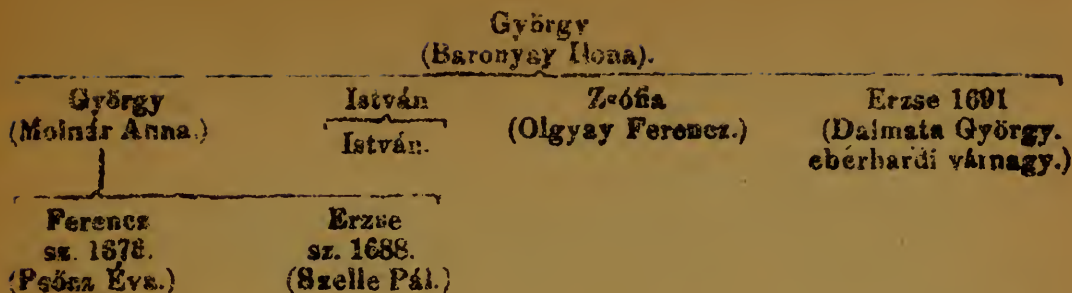

A családfáról lemaradtaknak összeköttetését nem ismerjük.

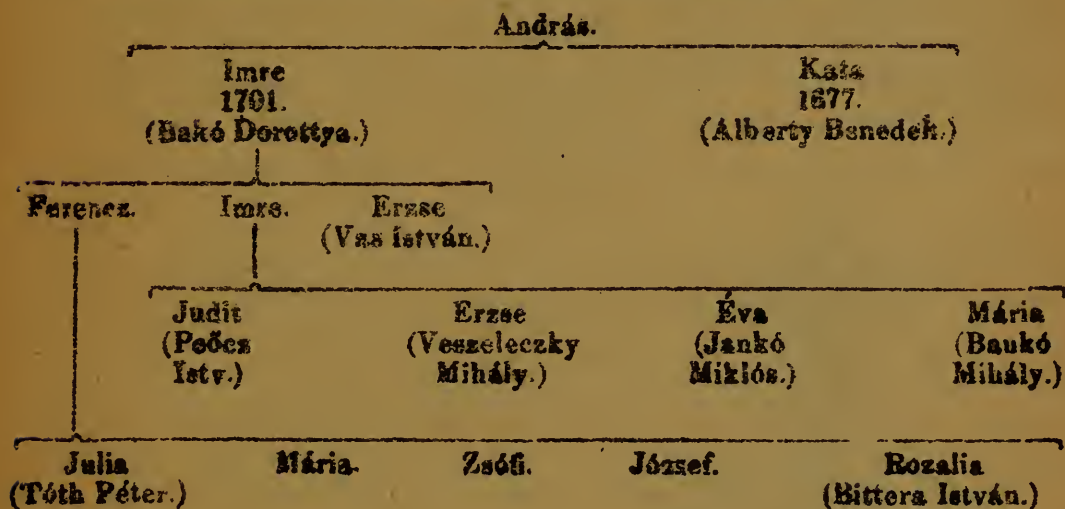
Héya család. (Sárfalvi.) Esztergom megyében ismeretes, hol Imre (szül. Nánán 1779. aug. 15-én) kir. tanácsos, és Esztergom megyének 1838 körül első alispánja és követő volt. Örököse fia Tivadar.

Hidegbethy család. (Hideghéti.) Pozsony megyei Csallóközi régiős család. Eredeti okiratok szerint, (melyek velem Hidegbéty Antal úr által közöltettek,) 1394-ben Zsigmond király néhai Hidegbéty Miklósnak, ki fiörökös nélkül mondatott kimúltnak, leányait Ilona asszonyt és Kata és Anna hajadonokat az apai birtokokban fiú örökösökül tette. Azonban a fiúsítás — úgy látszik — tévedésen alapált, mert mint a következő adományból kitetszik, Hidegbethy más-kép Hettendorfi Miklósnak volt fia Jakab, hanem ez tán csak természetes fia lehetett, vagy valamely hűtlenség vád folytán nemességétől megfosztatott, mert ezen Jakabot 1411. évi octob. 14-én Zsigmond király a nota rusticitatis eximalta és nemessé tévén, czímerrel is megadományozta. E czímer balra dőlt paiza, melynek felső részét arany szelemen képezi, alatta fekete udvarban arany félhold ragyog. A paiza fölötti sisakból arany derékú feketefa nyúlik föl, alatta szintén arany félhold látszik, szarvaival felfelé fordítva. Foszladék mindkét oldalról aranyfekete.

1685. évi és egyéb adatok után a családból csak töredék ágazatokat ismerünk, egyik ez:

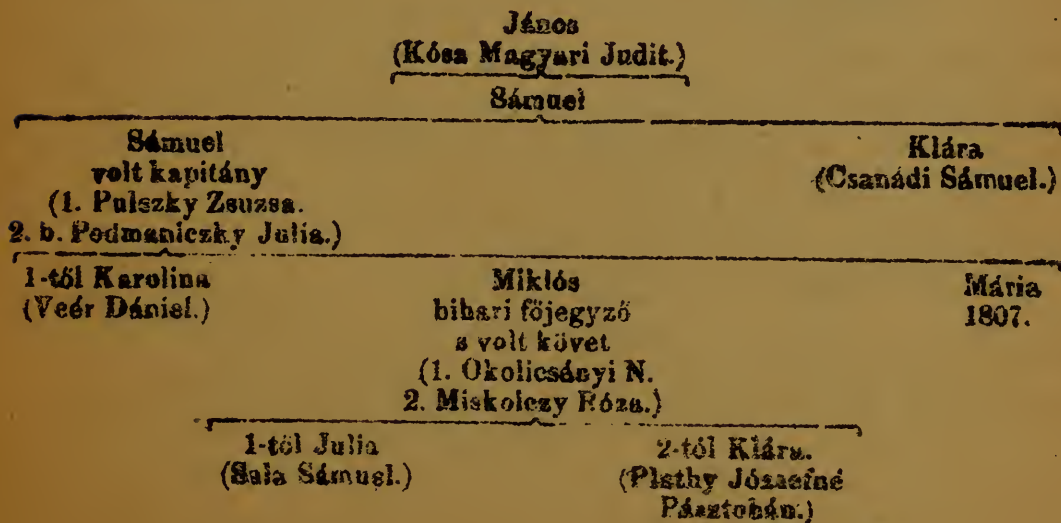

Egy más ágból következő nemzedéket ismerünk :

E család most élő ivadéka a gazdasági irodalom terén ismeretes Hideghéthy Anta l is.

Hodossy család. (Hodosi). Pozsony megyei Hodosról eredt régi család. Azon ág, mely az V. kötet. 126. lapján áll, nem a Hodossy Szabó, hanem a hodosi Hodossi családból eredt, és teljesebb nemzékrendje ez :

Az itt álló törzsnek neje Kósa-Magyarai Judit másodszor Menszáros Dánielné volt; az így származott Hodossy és Menszáros testvérek impetrálták Biharban Nagy-Kerekit, Ártándot, az ádáni pusztát és Esztárt.

Vallásuk helv. reform.

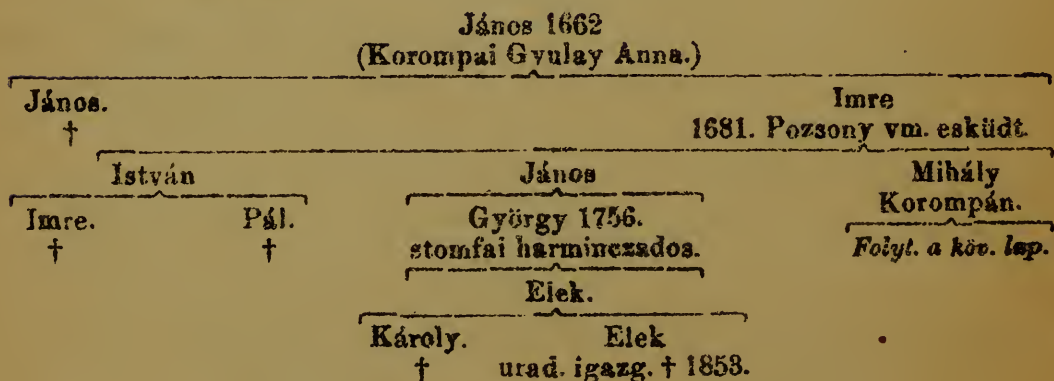
Hollaky család. (Báró.) Őse Frigyes 1604-ben szerepelt, mint Istvánffyánál olvashatni (1685-dik évi kiadás) 505. 523. lapokon.

Homoky család. (Alsó-Korompai.) Pozsony megyei curialis birtokos család. Az V. köt. 136. lapján hiányosan lévén közölve, itt bővebb ismertetése következik. Nevezett megye 1681. 1697. 1699. nemesi összeírásai már mint nemest és korompai birtokost jelölik Józsefet, fiát Mihálynak, unokáját Imrének.

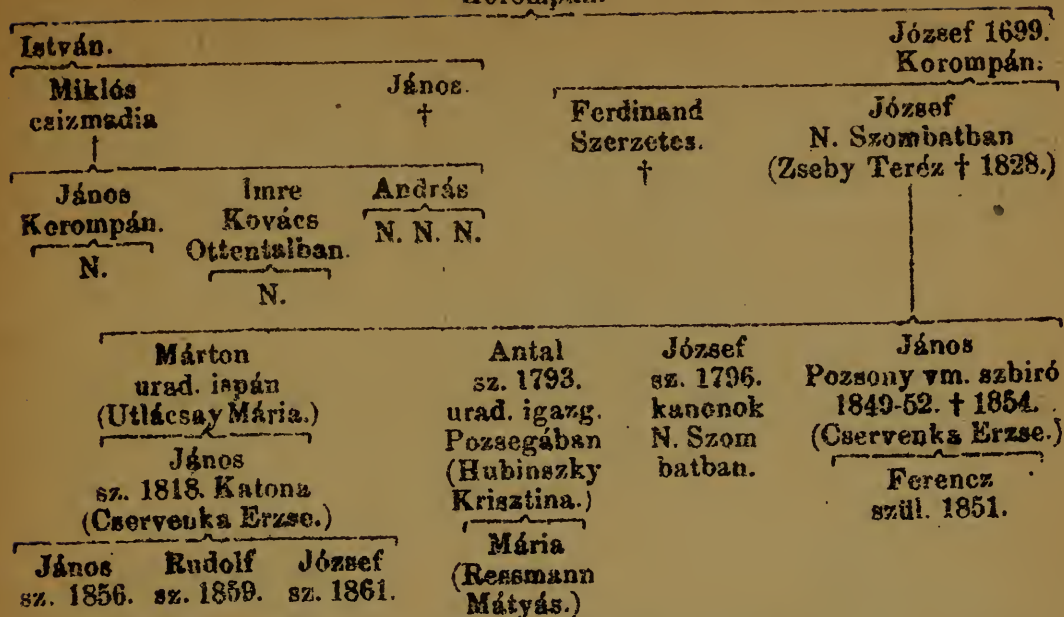

A család czímere — mint a metszvény is mutatja — balról jobbra fehér szelemen által részatosan két udvarra osztott paizs, a felsőbb vörös udvarban pánczélos kar kivont kardot villogtat, az alsóbb kék udvarban nyakán nyíllal átlőtt hattyú látszik. A paizs fölötti sisak koronájából pánczélos, sisakos vitéz emelkedik föl, kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst-vörös.

A családfa következő:

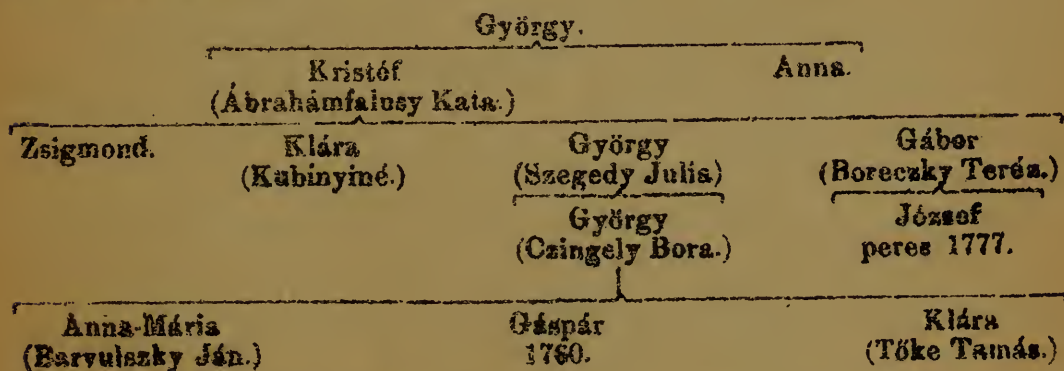
Mihály, ki az előbbi lapon.
Korompán.

A család tagjai közül Eleknek fia Károly, úgy a másik ágból Antal Pozsegában a Markovich család javai igazgatója, valamint testvére János Pozsony megyei esküdt, utóbb 1849—1852. szbiró Pozsony megyétől 1840. jun. 30-án nemesi bizonyítványt vettek ki. Most nevezett János Bécsben elme-háborban múlt ki 1854-ben. Testvére József 1822. óta felszentelt pap, több helyen plébános, 1857-óta nagy-szombati kanonok, s szent széki ülnök.

Valószínűleg e család tagja Homoky Ignác is, tbiró és régiségbuvár, ki Pozsony megyei Hochstätten helységben szül. 1786. sept. 14-én.

Horváth család. (Lomniczai-Kissevich.) Az V. köt. 152. lapján álló családfa helyett teljesebb a következő:

Horváth család. (Muranczi báró.) Az V. köt. 153. lapján csak némi adatok vannak róla közölve. A család Horvát országból eredt,

előbbi neve Muraniczi Moón volt. a Horváth nevet Magyar országban vette föl. Az első, kit már Magyar országban találunk. Horváth Ferencz, Raskay Katalint birta nőül. Ennek utóda János Zarándi főispán, szolgálatban álló ezredes, Lippa és Boros-Jenő főkapitánya 1690-ben I. Leopold által báróságra emeltetett, és ily családot alkotott:

János 1690. báró (Berkóczy Kata.)					
Ádám (Ráthy Krisztina.)	Zsigmond.	János.	Ferencz.	Krisztina (Erős László.)	
Imre 1770. ker. † üllök. (1. Pogány Eora. 2. b. Sennyey Róza.)			N. II. Imre. (b. Horváth N.)		
Antal (gr. Buttler Anna.)	Mária (Perényi András.)	Bora (Orosz Andr.)	Klára (Becsky N)	Franczka (Mattya- sovszky.)	József sz. 1806. (fehérvári Nagy Octávia) elvál.
János (b. O'Brien Eufemia.)				Julianna (Victor von Pontio cs. kir. tábornok.)	
Leopoldina sz. 1829. (Kossuth Mihály.)	Gedeon sz. 1831.	Carolina sz. 1835. (Lipthay Károly.)	Ferencz sz. 1838. † 1848.	Ida sz. 1840. (Petrovay Ádám.)	Anna sz. 1844.

Horváth család. (Petrichevich.) Azon családfához, mely e családról az V. köt. 157. lapján áll Horváth II. Kozma önéletírása szerint ¹⁾ következő pótlások adhatók.

I. János szül. 1559-ben, meghalt 1620-ban, neje meghalt 1619-ben, volt neki leánya Judit is, ki meghalt 1620-ban. — Fiának II. Györgynek volt fia István is, ki mag nélkül múlt ki.

II. Miklósnak Toldalaghy Borbálától a táblán állókon kívül voltak még gyermekei: Erzsé Köpeczi Jánosné, Mihály meghalt 1624-ben, Judit désfalvi Balogh Ferenczné, és Klára; testvérök a nevezett autobiographus II. Kozma született 1634-ben.

Horváth család. (Szent-györgyi) Azon II. Zsigmondtól ki Békes megye főispánja volt († 1809.) és kitől a mai egész nemzedék származik, a teljesebb családfa következő:

¹⁾ Lásd kiadva Thaly K. „Történelmi Kalászkok“ cz. a.

II. Zeigmond † 1809.
békei főisp. cs. k. kam.
v. belső t. tan.
(1. Fejérváry N.
2. Somsich Anna.)

III. Zeigmond gr. Hugosmayer lett. (gr. Schmi- degg Mária.)	III. Antal sz. 1774† 1812 ezredes. báró. (Szegedy Constancia.)	János cs. k. kam. ker t. ún. † 1841. (Latino- vics Anna.)	II. József cs. k. kam. † 1850. (gr. Draskevich Róza, cs. ker. hölgy † 1832)	Kristóf. †	Mária (gr. Alinassy Illés)
IV. Antal cs. k. kam. (b. Orszay Paula.)	III. József h. ezredes (gr. Kheven- hiller Mária.)	III. László vasi alisp. (gr. Klebels- perg Leopold- dina) elcsúsz.	Anna (br. Pacassi) főbadn. táborn.	János vált cs. k. kam. képv. 1848cs. k. kam. † báró lett 1858.	Edmund sz. 1829. cs. k. kam. †
Gusztáv. Henriette.					
Zeigmond volt főhadnagy.		Felicé (gr. Széchenyi Gáborné.)		Ernö Vas v. aljegyző.	

Horváth család. 1683-ban Horváth András és János somjéni és jákfai lakosok I. Leopold királytól czímeres nemes levelet kaptak; utódaik előbb Békes v. Orosházára, innen Fejérbe Sár-Bogárdra telepedtek, hol jelenleg is bírnak. Két családtag István és Lajos Fejérvárra költöztek, kik közül az első Fejér megyei szbiró, az utóbbi ügyvéd, és neje után pakai birtokos lőn. E család ivadéka az ezeket közlő Dezső is.

Czímerök a paizs kék udvarában zöld dombon korona, azon pánczélos kar, mely kardján babérkoszorút tart. A paizs sisakjának koronáján fehér galamb csőrében babér koszorút mutat.

Horváth család. Az V. köt. 172. lapján néhány nemzedéke van közölve, bővebben a következő családi közlés ismerteti. Fehér vármegyének 1779. évi nov. 29-én kelt nemesi bizonyítványa szerint Horváth Márton és Mihály testvérek, továbbá Markus István 1623. jun. 25-én II. Ferdinand által kiadott czímeres levélben nemesítettek meg.

A következő családfa Fejérmegyének 1779. évi érintett bizonyítványán fölül Szentkirályi László nádori ítélőmester által 1824. már. 3-án kelt hiteles meghatalmazási oklevelén is alapúl, mely meghatalmazás a családtagok által Horváth István részére a Kisaludnyak ellen folytatott két rendbeli táblai perükre nézve adatott.

Nevezett Horváth Mihálytól következő ivadék származott:

Mihály 1620. ns. Mihály István (Radics Erzse.)				
Ferencz.	László.	József.	János.	
János (Tompos Anna.)	Fer.	András.	József.	János. Anna.
			László.	Teréz. Erzse.
László.	Ferencz.	István a tudós sz. 1784. † 1846. (Szepessy Karolina † 1834.)	József.	Anna.
Karolina sz. 1816. (Hajdy Imre.)	Mária †	Árpád egyetemi tanár sz. 1820. (Szendrey Julia sz. 1828.)	Béla. †	Gyula sz. 1827.
Etele sz. 1851.	Árpád sz. 1855.	Viola †	Ilona sz. 1859.	

Horváth család. (Zalabéri.) Az V. köt. 167. lapján álló családfán látjuk Jánost, volt zalai alispánt és kir. tanácsost, kinek Ugronovica Francziskától következők voltak gyermekei: 1. Imre cs. k. kam. Somogyban Ádándon, 2. János szintén volt alispán, kinek három rendbeli házasságából több gyermekei születtek. 3. Fanni Festetich Jánosné, 4. Anna előbb ns. Festetichné, utóbb gróf Festetichné. 5. Róza Almásy Jánosné. 6. Ferencz, kinek gr. Hunyady leánytól fia Ferencz, 7. József volt kapitány.

Horváthy család. (Horváthi és Disznósi.) Az V. kötet 175. lapján csak egy ága (és hiányosan) van közölve. Az ott említett III. Pétertől kezdve teljesebb nemzedékrendje itt következik.

I. tábla.

III. Péter 1480. Imre. IV. Péter 1610. (Varsányi Kata.)			
András. 1570.	V. Péter. †	Born (Maróthy Mihály.)	Fruzsina.
Foly. a 450. lap.			

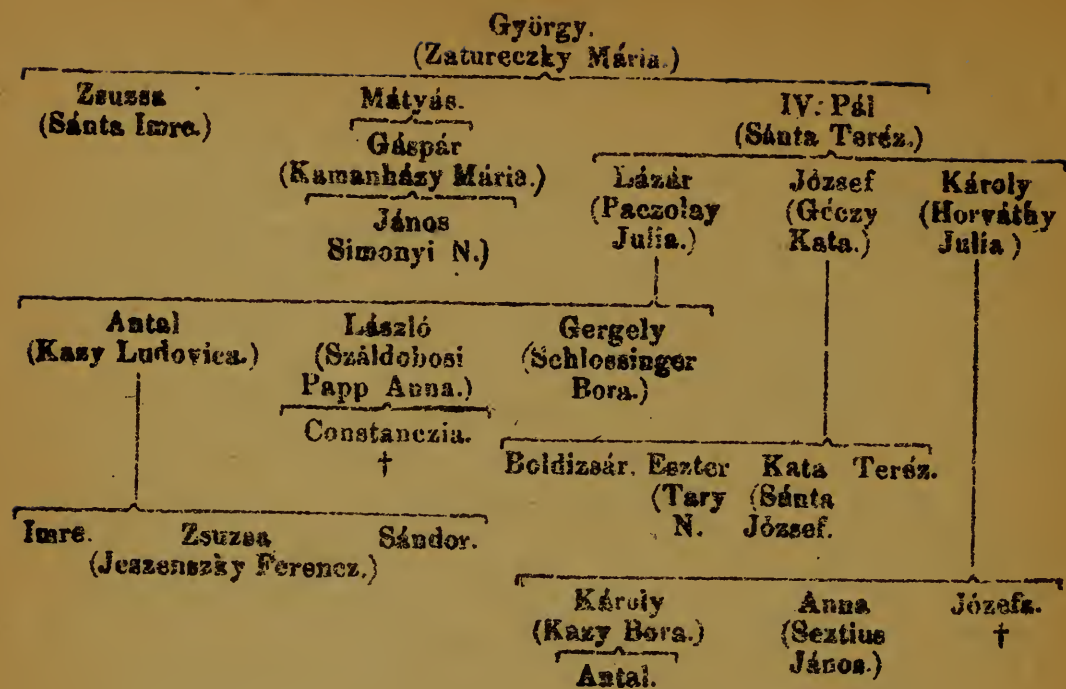
András 1570.

III. János 1652. (Bakó Zsuzsi.)		György 1609. honti alispán (Nagy Zsuzsa.)		
Ferencz (Maszlik Kata.)		Pál 1654. (Onory Anna.)		
György 1719. (Malonyay Magdolna.)		Gábor. 1662. török fogságból (Emődy Kata.)		
Ferencz. János nep.		Bálint 1692. (Halassy Erzse vagy Szilassy.)		Zsuzsa (Murányi György.)
János 1840.	Ádám. Jusztina. (Majthényi Imre.)	Agnes (Malovecz János.) †		
Imre 1700-ban. (Zmeskui Erzse.)		Judit (Tapolcsányi.)	Erzse (Vajszlavaskyné)	Kristóf (1. Gyura Ilona 2. Tornyos Klára.)
János (Tattay Zsuzsa.)	Bora (Horváthy Gábor.)	Eszter (Ozigány György.)	Julianna (1. Kende N. 2. Raksányi.) †	
Erzse (Tornyos János.)		Anna (Plachy Samu.)	Zsuzsa (Keviczky.)	
1-től Miklós (Boleman N.)	Zsuzsa (Sarnóczay Péter.)	Ilona (Mesko János)	Gábor (Szmeccsányi N.)	Zsigmond.
		Ferencz. †	Anna (Rutkay)	
Zsuzsa (Petrovics.)	Éva (Csörgö.)	Judit (Mándy.)	Renáta (Kasza.)	Eszter (Szilassy.)

II. tábla.

I. Pál 1654, ki az I. táblán.
(Onory Anna.)

II. Pál (1. Burian Sturenberg Zsuzsa. 2. Mesko Juliánna.)		Imre.		
III. Pál 1. Zatareczky N.) 2. Vály Ilona.)	Anna (Tóth Zsigm.)	György (Zatareczky Mária.)	2-t. Éva (Tattay György.)	Teréz (1. Plathy Andr. 2. Gáspár Tam.)
		Folyt. köv. lap.		József (1. Okolicsányi N. †) (2. Dacsó Éva.) (3. Kosztolány Krisztina.)
1-től István (Ivanits Bora.)	2-től Ferencz (Szalibely N.)		Folyt. III. tábl.	
Mihály Szirákon (Bajcsán N.)	Kata (Lósy András.)		Zsuzsa (Bubrik.)	Mária (1. Cseh Sándor. 2. Vály Mihály.)
Mária (Jezerniczky Sánd.)				

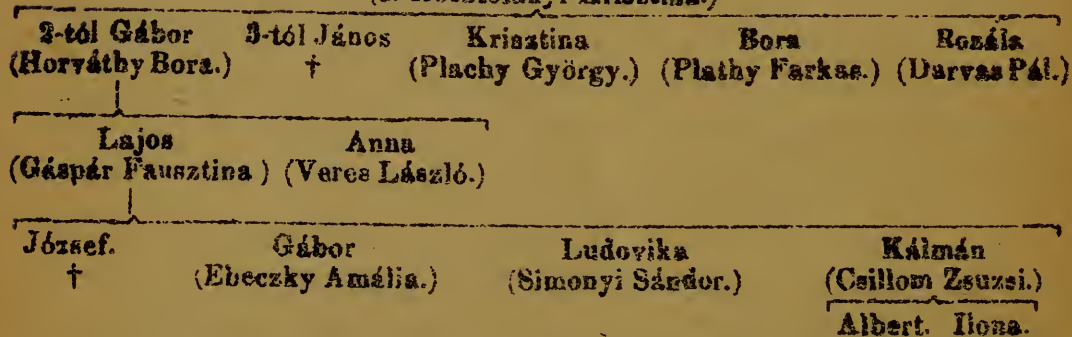
III. tábla.

József, ki a II. táblán.

(1. Okolicsányi N. †)

(2. Dacsó Éva.)

(3. Koeztolányi Krisztina.)

Hogy még a családfa sem teljes, mutatja többi közt az is, hogy nincs rajta Horváthy Gábor volt nyitrai szbiró, kinek Jánoky Erzsédtől leányai: 1. Anna Szmeccsányi Elek, 2. Johanna Majthényi László kir. tan. nejei voltak.

A család nagyobbára Hont vármegyében honos.

Hrankay család. Nyitra vármegyei nemes család, ott volt lakása Kikló helységben, honnan Trenesin megyébe származtak át, és nagyobbára maig ott székelnek. A mult század elején élt Mihály, kinek fia volt János, ki Nyitra megyétől 1733. aug. 19-én nemesi bizonyítványt kapott, ennek fia II. Mihály, kitől a most élők következőleg származtak:

II. Mihály.

János 1820. Báanban Trencsín tiszartató.			Pál 1820 Nyitra-iváncsai lelkész	
Antal Trencsín v. adószedő 1835.			János. sz. bíró Vágújhely. 1855. ügyvéd N.-Szombat.	
Antal	Mária.	Eugén.	József cs. k. kapit.	
cs. k. hadn.				

II. Mihálynak fiai János és Pál Nyitra megyétől 1820. nov. 29-én nemesi bizenyítványt vettek ki. Ők a gyermekeik ben vannak Trencsín megye 1837. nemesi lajstromában is. Czímerök függőleg két felé osztott paizs, a jobb oldali vörös udvarban három fehér folyam látható, a bal oldali kék udvarban koronán ágaskodó oroszlán első jobb lábával kivont kardot tart. Ugyan ilyen oroszlán emelkedik ki a paizs fölötti sisak koronájából is.

Hulyák család. Trencsín vármegyei czímerleveles család. Azon megye nemesi lajstromában találjuk 1748-ban Miklóst és Imrét. 1768-ban Ignácot fiaival mint Rajeczen lakosokat. Ignácztól így jö le a családja:

Ignác 1768.					
József 1768.					Ferencz 1768.
József 1803.	II. Ferencz 1803 pap.	Károly 1803.	Flóris 1803.	János 1803 pap.	
József 1837.	Juozsin. János.	István. 1837. ügyvéd Bicsén.	József 1837.	Károly 1837.	János 1837.

Jelenleg István ügyvéd Bicsén, János cs. k. adószedő Rózahegyen.

Hunyady család. (V. köt. 192. és köv. lap.) A kis-kresztényeni nemes és grófi ágon kéthelyi előnévvel élő Hunyady család ősi neve Nagy volt. A család alapító törzse Nagy András Erdélyből Hunyadról eredt, és Majthényi László budai prépost és szerémi püspök tisztje volt, midőn 1607-ben Rudolf királytól czímeres nemes levelet kapott. Mind ő, mind még fiai éltek a Nagy nevezet-

tel, mely lassanként Nagy alias Hunyady, majd Nagy de Hunyadra változva jött szokásba. (Lásd Rajcsányi A. d. Deduct. geneal. etc. tom. I. 36. II. 58.)

Huszár család. (Baráthi.) Az V. kötet 202. lapján álló családfához kiegészítőleg kell adnunk az ott látható V. Mártonnak ágát, mely következő:

V. Márton.
Pest v. fő adószedő † 1805.
lak. Timnyén.
(Cséfalvay Zsófia.)

János Görbön Tolnában (Perczel Zsófia.)				Imre Esztergomi alispán és volt követ (Miskey Krisztina.)	
Pál	József.	Mária.	Erzse.		
Tolna v. szbiró.					
Zsigmond Esztergomi 2. alisp. † 1849 dec. 10. kora 33.	Krisztina (Párniczky Ede.)	Imre Esztergomi v. esküdt.	Emma (Wohlleben Ernő cs. k. kapit.)	Oktávia (Horváth Dénes.)	Vilma. (Horváth Imre.)

Még egy ága él ezen Huszár családnak, melyből Antal jelenleg abonyi plébános, de ezen ág leszármazását nem ismerem.

I.

Ihász család. Ihász Boldizsár és testvére István 1631. ápril 7-én II. Ferdinánd királytól kaptak czimerez levelet, mely Győr megyében azon évben (feria 6. prox. post festum nativ. B. M. V.) kihirdettetett. a családfa következő:

Boldizsár 1631.				
György.		István 1653-4. győri inaurgens.		
György.		Benedek	Mihály.	Márton 1757.
György.		Felpéczen 1758.		
Márton Felpéczen public. 1758. Győr vm.	György Felpéczen 1758. feb. 15. Győr vm.	Ferencz Felpéczenről elkölts. Sz. Márt. Kátára. III. Márton 1840. Váczen szabó publ. Pest vm.		
Márton.	Gáspár.	Sándor.	Ignác.	Gyula.

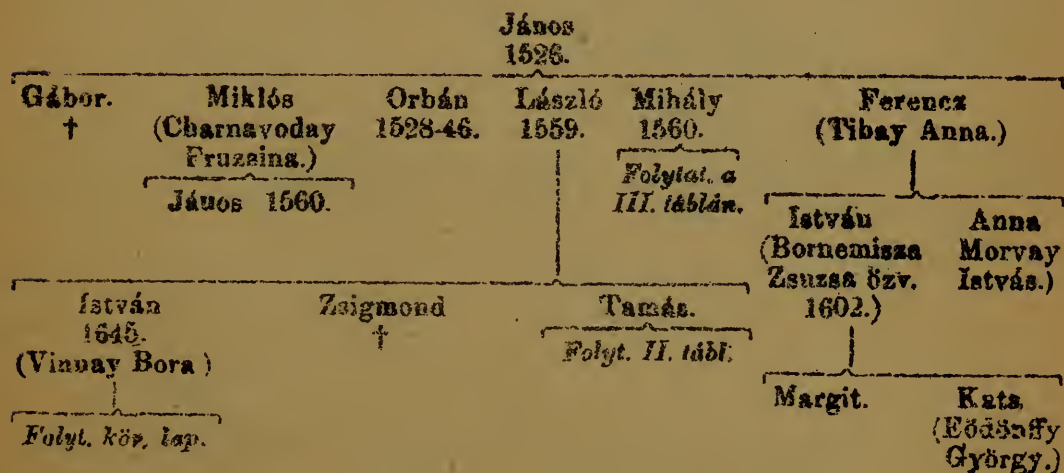
III. Márton váci lakosnak, a Ferencz fiának, Győr és Pest megyétől nyert nemesi bizonyítványa szerint nevezett atyja Győr megyei Felpéczről telepedett Pest megyei Sz. Márton Kátára, honnan fia Vácra tette lakását.

Illésy család, melyről a V. köt. 221. lapján van említés. Valószínűleg ehez sorozandó a Nagy-kunsági ismeretes Illésy család, melyből Sándor es. k. altábornagy 1815-ben Hont megye által Trencsén megyében Nagy-Sztricsén Bogády János özvegyénél kerestette czimeres levelét kiváltás végett.

A Nagy-kunsági Illésy család származása a XVIII. század elejéig terjed. Első ismert őse István 1749-től Nagy-Kún kerületi kapitány volt, érdemeiért a királytól arany lánczot kapott „Pro Virtute” felirattal. Meghalt 1776. máj. 16-án. Fia János 1777-től atyjának hivatalában utóda volt. Ennek egyik fia Sándor szül. Kis-Ujszálláson 1768. márt. 9-én, mint jeles katona altábornagyságig emelkedett. Meghalt 1832. ápril 23-án. Neje Tihanyi Johanna volt. Testvére II. János Kis-Kún kerületi kapitány volt, meghalt 1820 körül. Ennek németfalvi Simonffy Zauzeannától egyik fia János (szül. Kis-Ujszálláson 1794. ápril 14-én) szintén Nagy-Kún kerületi kapitány, arany sarkantyús vitéz, többször követ, 1849 után polit. fogoly, majd orsz. gyűl. képviselő, meghalt 1867-ben.

Ilosvay család. (Nagy-Ilosvai). Története és származása hiteles adatai olvashatók az V. köt. 131. és köv. lapjain, ott látható a közös vérségű családokéval közös czimere is. Itt a XVI. század közepe (a mohácsi vész) utáni teljesebb családfája következik:

I. tábla.

István
1645.
(Vissay Bora.)

Lajos.	Kata (Orosz Tamás.)	Ferencz (Vay Frassina.)	Gáspár. János Pál. Gyulaháza, 1665.
Zsigmond.	István 1670. ngocsaí alispán		Ádám (Barkóczy Bora.)
György ngocsaí alispán 1708-17.	András. Gábor		
Márton 1661.			Gábor 1680. (Bilkey Anna.)

János Dávid 1709. (1. Bencsény Anna. 2. Sz.-mihályi Zsuzsi)	Mihály 1680. Imre Rákóczy hűv.
--	--------------------------------------

1-től Bora (Dolinay Miklós.)	Ferencz 1778. Beregi alispán (Komlóssy Krisztina)	2-től Erze. Carolina Klára.
------------------------------------	--	-----------------------------

Anna (Vitéz Sándor.)	Bora (Gulácsy Sándor.)	Ferencz (Darvay Krisztina.)	Julia.	Ágnes (Bessenyei Miklós.)	Kata.
----------------------------	------------------------------	-----------------------------------	--------	---------------------------------	-------

Janka (Darvay Dániel.)	Dániel beregi fő sz.-bíró (Domokos Róza.)	Gedeon beregi fő sz.-bíró.	Teréz (Halmágyi Lajos.)
------------------------------	---	----------------------------------	-------------------------------

Luiza Pirooska Bálint. (Darvay id. Pét.)	Bálint. (Tolvay István.)	Teréz (Deresényi István.)	Krisztina Kálmán Mária Róza. (Gáthy Samu)
---	-----------------------------	------------------------------	--

Ábrahám 1708. †	Bálint (Ignéczy Krisztin.)	Imre (Kende N.)	Gábor (Perényi Erze.)	Bora (1. Galgóczy N. 2. Motó Per.)
Zsuzsa 1770. (Lövey Ád.)	Mária (Bessenyei Zsigmond.)			

Klára (Szintay Fer.)	Imre.	Bálint (Szerdahelyi Klára.)	Zsuzsi (Zoltay.)	Fruzszi (Trencsányi Ferencz.)	Ádám. (Vig Teréz.)
----------------------------	-------	-----------------------------------	---------------------	-------------------------------------	-----------------------

Péter.	Zsigmond.	Klára (Kürthy Miklós.)	Mária (Jékely László.)
--------	-----------	---------------------------	---------------------------

Károly beregi pénztár.		Menyhért beregi fő sz. bíró (Eördögh Anna.)	
Ferdinand.	Károly Biharban	Lajos Biharban.	Ilona (Székely Lajos.)
		Folyt. a köv. lapon.	

Menyhért, ki az előbbi lapon
beregzi fő sz. bíró
(Eörsdögh Anna.)

Károly Szabolcsban.	Eulália (Szerdahelyi Szabolcsban Pál.)	Gusztáv (Ujhelyi Krisztina.)	Gáspár (Jékey Erzsé.)	Lőrincz Boldizsár. Beregben (Jékey Teréz.)	†
		Isabella.	Zoltán.		
			Ferencz. Sándor. Endre.		

II. tábla.

Tamás, ki az I. táblán.

László.	Péter. 1640 (Melezer Erzsé.)	Gábor.	István.	Miklós (Papp Zsófi.)
				Miklós (Csókásy Mária.)
János.	Péter (Fráter Bora.)			János (Molnár Anna.)
	Zsigmond (Gúthy Zsuzsi.)		György †	János (Szigethy Tóth Erzsé.)
	Péter † megyei hiv.			
Sámuel helyt. titoknok † 1836.	György beregzi hely. alisp. † 1858 kora 13. (Domokos Zsuzsi.)	Ádám. Eleonora (Ujhelyi Antal.)	Erzsé (Kamkószay Antal.)	
Rudolf lak. Illosván.	Tamás. †	Zsuzsi (Kamkószay Péter.)	Sándor Illosván (Uray Hilda.)	Amália (Illosvay Gusztáv.)
		Aladár.	Béla.	

II. tábla.

Mihály, ki az I. táblán.

Zsigmond †	János 1665. megöletett. (Barta Zsuzsi.)			
György.	István.		Gergely.	
István.	Ferencz. Mihály. István. † † †	Sámuel.	László. György. beregzi alisp.	
György.	László.		György.	
Péter Orosziban.	László Illosván.		Folytatása a köv. lapon.	
	László.			
János Beregben 166.	Bertalan Beregben 168.			

György, ki az előbbi lapon.
beregi alisp.

György

József (Szegedy Mária.)	László szatmári alispán.	Ferencz. †	Julia (Szunyogh János.)
Franczka (Pongrácz Kár.)	Polezia (Patay István.)	László Biharban Kovácsiban.	Krisztina (gr. Toldy Sámuel.)
	László. †	Karolina. †	Ferencz. †
		Ferencz.	Lilla †
			Kata (Luby Zsigmond.)

Imecs család. (Imecsfalvi.) Törzsökös régi székely család, melynek néhány ize volt csak az V. köt. 234. lapján közölve.

A családfa Mike Sándor gyűjteményéből Hodor Kár. által közölve, következő:

Tamás.
Mózsos
(Donáth Erzse.)
II. Tamás
(Szörcey Born.)

Mózsos. 1710.	István. 1710. †	Mátyás (1. Koris Anna. 2. Sárdi Julia.) Folyt. köv. lap.
László.	Tamás. Mózsos. István.	Domokos (rétyi Szabó N.)
Eva † 1823. (Bernád Ant.)	N. (Szörcey János.)	Julia † 1831. (Kolosváry Miklós.)
		Mária (Maticz Mihály.)
István (Rápolthy N.)	Mózsos kir. pénztárnok (Sándor Anna.)	Antal 1800. (Rápolthy Ilona.)
Pál (Vajna Éva.)	Anna (Ceerey Zsigm.)	
Tamás (Imre N.)	Antal.	Mózsos.
		András kapit. és A. Fejér Perc. † 1834. (1. özv. Walterné. 2. Fosztó Mária.)
2 tól Domokos 1848. honvéd. (Antos Teréz.)	Dienes (Varró Berta.)	Mária (Miksa Miklós.)
Béla. Ilona.	András.	

Mátyás, k. az előbbi lapon.
(1. Koris Anna
2. Sárdi Julia.)

Mihály (Lukács Judit.) Elek Klára sz. 1735. Győrffy Mih.)	Imre (Geréb N.)	Bora (sz. m. Sándor István.)	Anna (1. Tury László. 2. Mihály Józsa.)	Ágnes (Mihály Balás.)	Zsuzsa + 1791. Gyulán (Csernátóni József.)	Krisztina (1. K. Székely Mihály. 2. sz. Böer Gábor.)	Erzsé
József 1790. kir. hivat. orsz. gyűl.	Mátyás 1769. Háromszék biztos (Bápolthy N.) Ferencz (Vajna N.)	László 1809-82. alisp. főbir. A. Fejérb.	Zsigmond. 1827. Háromszék kir. pénzt. (Vass N.) N. (Geréb Ádám.)				
Mihály.	Kata (Csoma József.)	Amália (Gál N.)	N. (Lukácsffy.)				

A család czimere a paizs kék udvarában könyöklő kar, kivont kard hegyén levágott török fejet tartva; a paizs fölötti sisak koronáján szintén kivont kard áll, hegyével fölfelé, és azon ismét törökfej. A czímer paizsot két felől zászlók és hadi eszközök díszítik.

Inkey család. (Pallini.) Azokhoz, mik e családról az V. köt. 245. lapján közöltettek, most következő bővebb és teljesebb ismertetés járul.

A pallini Inkey család magát a Dunántúl ismert inkei Loránth családdal egy közös törzsből eredezteti, e szerint hajdani neve ennek is Loránth volt, mely helyett utóbb a XVII. század végén a hangzatosabb Inkey nevet (mely előbb praedictum volt) vette használatba.

Az inkey Loránthok családja, mely e néven a kisebb birtokú nemesség sorában Zala megyében Aranyodon, úgy Loránthazán most is él, hajdan tekintélyes szereppel birt. Soprony megyének az 1505-dik évi rákosi országgyűlésre Loránth Mihály volt egyik kö-

vete. ¹⁾ Loránth Miklós 1538-ban kanizsai pörkoláb volt. ²⁾ Ugyan ez időben (1539.) élt Loránth Farkas, kinek neje Aranyányi Dora volt. ³⁾ 1553-ban élt inkei Loránth Miklós, ki badeghi Nyáry János nővérét Magdolnát vévén nőül, Kovalóczot kapta, és gyermekei voltak: Pál, Sandrin, Mihály, Gábor, Farkas, János. ⁴⁾ Most nevezett Mihálynak neje volt Révay Borbála.

Loránth Kristóf 1550-ben Sopron táján szerepelt. ⁵⁾

Inkei Loránth Ferencz 1596-ban a pozsonyi kámera tanácsosa és egyszersmind titoknoka volt. ⁶⁾ Ugy látszik ő volt Nyitra megyei Szakolczai harminczados is, kinek sírköve a szakolczai templomban látható. Inkei Loránth Borbála 1606-ban Viszkelethy Tamás özvegye volt. ⁷⁾ Péternek 1690. táján neje báró Recsiczky Éva, utóbb Madocsányi Lászlóné volt.

Mint mondók, — az inkei Loránth családból kiválván az Inkey ág, belőle a mostani Inkey család származott. Inkey János légrádi, és mezei császári kapitány volt 1704-ben, kit Károlyi Sándor Rakóczy párti tábornok *régi tanúlt vitéz ember*-nek jellemez. ⁸⁾ Ezen Jánosnak fia, vagy testvére lehetett ⁹⁾ azon Inkey Ferencz, kinek életkora a XVII. század végére (1680.) terjed föl, és kitől az általam is átvizsgált családi iratok szerint hitelesen származott le a pallási Inkey család, mint a következő lapon látható.

A családfa élén álló I. Ferencz már birt Petriben. Egyik fia György 1693-ban Rigyácson meggyilkoltatván, csak leányai maradtak, máskik fia János még a XVII. század végén nádori adományt vitt Rigyác, Petri, Esztergnye helységbeli birtokaira. Majd megszerzván a fiu-örökös nélkül elhalt gyöngyösi báró Nagy Ferencz leányaitól (Iharos) Berény, Sormás, Ujudvar, Iharos és Miháld, Borsfalva

¹⁾ Kovachich, Supplem. ad Vestigia Comitiorum. II. 334. bel sajtóhibából neve L o r a n e k-nak van téve.

²⁾ Magyar Levelestár I. 7.

³⁾ Esztergomi káptalan 1539. capaa 49. folio 12.

⁴⁾ Rajcsányi Ádám Deduction. genealogicae. mss. II. 72.

⁵⁾ M. Levelestár I. 70.

⁶⁾ Bel M. Notitia Nova Hungariae I. 456.

⁷⁾ Rajcsányi id. h.

⁸⁾ Magyar Tört. Emlékek. Kiadta Szalay László IV. köt. I. rész. 76. lapon. K a t o n a is említi História critica toma 36. pag. 489. de hibásan Jukainak írva.

⁹⁾ Ha csak nem azonos a táblán álló I. Jánossal, de ez ellen szól némileg az, hogy 1704-ben már *régi vitéz ember*nek íratik, holott ama I. János 1747-ben halt még csak meg.

Szepetnek, Szent-Pál városokat, Zegedeő, Gercise, Kis-Lagd, Bikallya, Czinegefölde, Mánfa (v. Mártha) Almásszegh, Mikofalva, Bánfalva, Erdősfalva, Geresfalva, Sömjenfölde, Bajosa, Csákány, Csamaháza, (vagy Csemeháza) Rátk, Ujnép, Zsigárd, Vencze, (vagy Vinczéd), Gyánócz, A. Keracsény, A. Bagotha, Vajda, Csicsó, Illeő, Ság, Ikled, Magasd, Mindszent, Eger völgye (v. Egresd), Mártonfalva, Denes, Misefa, Ságod, Puha, Egyed, Bagiyad, Fazekas, Keresztúr és Sokoród, Pusztá Gerénye, Páld és Theöl Zala és Somogy megyei faluk és pusztákbeli birtokokat, és ezek közt az előnevet adó Pallini helységet is, azokra III. Károly királytól 1721. oct. 3-án adományt nyert, és pedig még Inkei Loránth néven, csak utánna vette föl a család a pallini Inkey nevet. Nevezett János 1717-32. zalai alispán volt, már 1735-ben kir. tanácsos. 1747-ben tett végrendeletet, és azon évben meg is halt. Egyik leánya b. Sennyeyhez ment férjhez, három apáczává lett. Fiai közül kettő I. Gáspár és I. Boldizsár két ágra terjeszté a családot; amannak ága iharos-berényi, ennek ága pallini ágnak nevezhető fő birtokaik után.

I. tábla.

I. Ferencz 1680—1703.

(Horváth Dorottya.)

I. János 1717-32. zalai alisp. 1735. kir. tan. † 1747. (Szegedy Mária.)	György † 1698. Zsuzsi Ilona.	N. (Draskovichné.)	Mária (raszinyai Bocskay.)
--	------------------------------------	-----------------------	-------------------------------

Petronella I. Gáspár Skolasztika I. Boldizsár Ágnes Eszter Pál II. Fer. (b. Sennyey tábornok 1740. sz. 1726. † 1792. apáca apáca pauli- Antal † 1776. orsolya apáca zalai alisp. 1744. 1738. nus. ösv. 1784.) (olasznő.) Pozsonyban. kir. tan. †

- (1. sz. Nagy Julia
2. Ürményi Kata.
3. f. Kelez Eleonora.
4. Hojen Magdolna.)

Folytat. a II. táblán.

Károly 1800-7. Somogyi alisp. kir. tan. (b. Greven.) (Jeszenovszky Anna.)	Inocentia (b. Sennyey Pál.)	Mária (b. Majtény József.)	Jozéfa (b. Majtény József.)	Franczka.
---	--------------------------------	-------------------------------	--------------------------------	-----------

I. Antal † 1830. táblabíró
(tarródházi Kis József)
Iharos-Berényben.

III. János † 1808.
cs. kir. kamarás
(gr. Hódicz Janka.)

József bíró 1845. (gr. Batthyány Gáabriella.)	Zsigmond 1847. Somogyi köv. (gr. Batthyány Antónia.)	Ilgénia. Anna. Lajos. Vincze † 1831.
István. II. László.	Béla.	II. Antal. Gáabriella.

II. tábla.

I. Boldizsár, ki az I. táblán.

sz. 1726 † 1792. kir. tan. alispán.

(1. szalapataki Nagy Julia.

2. Ürményi Kata † 1772.

3. fül. Kelez Eleonora † 1787.

4. Hojen Magdol. özv. 1798.

1-től Imre sz. 1758. † 1813. zalai alisp. kir. tan. (1. Jeszenovszky N. 2. gr. Széchen Antónia.)	Mária Zsófia 2-t. Meny- 1772-t. 1773-t. hért (tóti (Som- sz. 1771. Len- sieh † 1796. gyel Antal.) Antal.)	3-t. Ferencz I. Ádám II. Já- sz. 1775 † 1836 sz. 1778. † 1842 követ 1812. † 1845. oct. 30. (b. Triangi (Rayky (b. Maj- Carolina.) Mária.) thényi Erzse.) Carolina (zalabéri Horváth Eduard.)	József 1793. (Adamovics Antal.) II. Boldizsár 1794. tanuló.
1-től II. Imre sz. 1784. † 1848. zólyomi főisp. (nkéri Kiss József.) Ferdinand sz. 1829. jan. 11. 1860. körösialisp. köv. (gr. Deym Ludmilla.) Ferdinanda. Gábriella.	2-től Julia (b. Bedekovics Fried.) Otília (b. Bretschneider Fridrik) II. Gáspár sz. 1800. † 1854. volt alszbíró (Gludovác Mária.) I. László. Ádám Kálmán. v. képviselő 1861.		
Eduard sz. 1803. tábornok 1856. ausztr. báró.	Sándor (Csúzy Antonia.) Melánia (b. Duka György.	Edmund (gr. Keglevich Gizella.) Margit. Eugén	Kázmér (gr. Berchtold Eleonora.) János Szidónia Amália v. honv. (Csányi (Sényi Élek.) Gábor.)

I. Gáspár katonai pályát választván, már 1756-ban a Dessewffy ezred ezredese, 1772-ben tábornok volt. Meghalt 1776-ban. Nőül egy olasz nemes hölgyet vévén, attól leányain kívül egy fia Károly maradt. Ez Somogy megyének 1790. 1802 és 1805-ben országgyűlési követe, 1800—1807-ig első alispánja volt; közben 1801-ben az insurrectionális időkben tett érdemeiért királyi tanácsos lett. Egyik fia III. János meghalt 1808-ban, nejétől gr. Hodicz Jankától utóda nem maradt. Másik fia I. Antal 1800—1803. Somogy megye szolgabírája, majd 1806-ig első aljegyzője volt, utóbb mint táblabíró vett részt a közügyekben, és nevezetes kiküldetésekben használtatott, a kaposvári deák iskola alapjához nevezetes összeggel járult. stb. Meghalt 1830. Iharos-Berényben. Gyermekeit, kik közül Zsigmond az 1847/8. évi országgyűlésen Somogy megye követe volt, a táblázaton láthatni.

I. Boldizsár szül. 1726-ban. Zala megyének volt 1755—57-ben másod alispánja, egyszersmind kir. tanácsos. Családjának ropant sok vagyont szerzett, Horvát országban megvette Gaisruk gróftól a Raszinyai uradalmat, K. és N. Récsényt szerzette Nádasdy Terézától és Draskovicsné nővérektől, Orosztonyt Farkas családtól, továbbá Muraközben Beliczát, az egykori Zrinyiféle birtokot, ugyan ott gróf Althantól Dubravát, végre Soprony megyében a Ramóczi és Sajtóskáli uradalmat és a Sárvári uradalmat a Szluba családtól. Meghalt 1792-ben kora 66. évében. Négyyszer házasodott (mint a családfán látható) és három házasságából gyermekei maradtak.

Az első házasságból fia I. Imre szül. 1753. Zala megyének alügyésze volt 1781-ben, utóbb (1798-ban) kir. tanácsos. Meghalt 1813-ban kora 60. évében. Első nejétől fia II. Imre szül. 1784-ben; 1809-ben francia fogságban volt. 1820—29-ben zalai alispán. 1843-ban zólyomi főispán és kir. kamarás. Meghalt 1848. febr. 10-én. Egyetlen fia Ferdinand (szül. 1829. jun. 11-én) 1860/1-ben Kőrös vármegye alispánja és azon megyének a zágrábi orsz. gyűlésen követe volt. Nejétől sztriteczi gróf Deym Ludmillától gyermekei a táblán láthatók.

A második házasságból (I. Boldizsárnak) fia Menyhért sz. 1771. nov. 10-én Ibaros-Berényben. Meghalt Bécsben 1796-ban kora 25. évében.

A harmadik házasságból fiai: a) III. Ferencz (szül. 1773. + 1836. kora 61.) 1812-ben Zala megye orsz. gyűlési követe volt, ki-nek b. Triangi Carolinától csak egy leánya Carolina zalabéri Horváth Eduárdné maradt. — b) I. Ádám (szül. 1778. oct. 5-én Kőszeghen, és meghalt 1845. febr. 19-én Nagy-Récsén, kora 67. évében). Nejétől rajki Rajky Máriától maradt egy leánya és egy fia II. Gáspár, (szül. Nagy Récsén 1800.) Zala megyének 1824—28. alszolgabirája, azután táblabirája. Meghalt ugyan ott 1854. febr. 4-én kora 54. év. Nejétől petőházi Gludovác Mária-tól maradtak fiai I. László, II. Ádám 1861-ben országgyűl. képviselő, és Kálmán. — c) II. János meghalt Pallinban 1842. oct. 30-án. Nejétől b. Majthényi Erzséttől fiai I. Eduard (szül. 1803.) cs. kir. tábornok, 1856-ban ausztriai báróságra emeltetett. 2. Sándor. 3. Edmund. 4. Kázmér. 5. János volt honvéd tiszt, — és két leány. — d) II. Boldizsár nőtlen korában halt el.

A család czímere — mint a metszvény is ábrázolja — a paizs kék udvarában hármass halmon ágaskodó koronás oroszlán, első jobb lábával buzogányt, a másikkal levágot török fejet tartva. A paizs fő-

lőtti sisak koronáján pánczélos kar könyököl, szintén buzogányt tartva, kétfelől két kiterjesztett fekete sas szárny között. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Irínyi család. (Irínyi.) Volt alkalmam látni eredetben a család legrégibb néhány okmányát, köztök a teljes hitelességű 1278. évi adománylevelet is,¹⁾ ezek szerint a család nemzékrendje az első törzstől kezdve következőleg terjedt a XVI. századig:

Ceka Wyd. † 1264 előtt.			
Venczel 1264-79.		László 1264-79.	
János 1415.	Illés 1415 (Sándorházy Kata.)	Tamás András 1416.	János. 1383.
István 1439.			
László		Imre	
István 1648.	Ferencz 1548.	István 1548.	Gergely 1548.

Itt megszakad családfánk, mert a következő nemzékrenddel adatok hiányában nem tudjuk összekötni. E munka V. köt. 248. lapján álló táblázatot azonban némely hiányai végett itt hiteles családi forrás után ujából kell közölnöm, a mint következik:

György 1633. Szatmár v. szolgabíró (Nagy-Iday Erzsé.).			
Erzsé 1675. osztózik. (Erős Gábor.)		István (Czeglédy Erzsé.)	
Zsigmond szatmári szbíró 1692. osztózott. (1. Szénási Mária. 2. pulyai Buk Kata.)		Bora (Eötvös Miklós.)	Mária (Gyulay Fer.)
1-t. István 1734-38. fő szbíró (1. Józsa Klára 2. Becsky Krisztina.)		2-t. Imre 1718-32. szbíró (Ramocsaházy Éva.)	
Krisztina (Gencey György.)		Folytatása a következő lapon.	
László +1787. Szat. alisp. (Linkner Á. Mária.)			
Zuzsa sz. 1769. (b. Vay László.)	László sz. 1784. (Eördögh Bora.)	Imre † 1806. fő szbíró (Becsky Anna.)	Zsigmond testőr és kapit. (Zoltán Julia)
3 leány.		László N. † 1806. leány.	

¹⁾ Fejér Cod. dip. V. vol. 2. p. 500. Bemutattam az Akademiának 1862.

István, kinek előtti lapon.
1734-38. főszbíró.
(1. Józsa Klára.
2. Becsky Krisztina.)

I. Antal 1765-77. főszbíró (1. Magos Mária 2. Barta Erzsé.)	György István Ferencz † testőr katoná † †	Krisztina (Göcz Fer.)	Imre 1806. főbíró.	Anna (Göcz Fer.) 2-d. neje.					
1-től Kata (Vay Adám.)	II. Antal elcsesett a török hábor.	Julia (Istváni Mihály.)	Teréz (Erdőgőz Dán.)	Tamás (1. Czóbel N. (Deanewff) 2. Ibrányi N.)	2-t. Klára (Deanewff) János.	Ignác (Kelez N.) III. Antal	Biri (Majbényiné.)	Fanni (Oroszné.)	András (Gerzen Teréz.)
Agoston (Halassy Luiza)	István (nyújtódi Farkas Hermina.)	Judit (Balogh László.)	Bertalan huszar ezred. (b. Vécsey N.)						
Endre. Gerő. Irén.	Leona. Szeréna.								

Megjegyzendő még a család kijelentése folytán, miszerint az V. köt. 250. lapján álló III. táblán közlött Irinyi nevű nemzedék, melyből Józsa of, az író, is származott, ezen irinyi Irinyi családdal semmi származási és vérségi összeköttetésben nem áll, és attól egészen különböző ivadék, noha különben Szabolcs megyében nemessége elismertetett.

Jakabffy családhoz. (V. köt. 284. lapon) nevezett Miklós tbíró, volt kraessói követ Szamos-Ujvárott szül. 1776. auguszt. 22-én. Ugyan ott említett Kristóf kir. tanácsos és volt kraessói alispán meghalt 1863. oct. 30-án kora 73. évében.

Ján család. Az V. köt. 295. lapján, melynek neve azonban iratik Ján-nak is, nemzékronde ez:

György (szántói Szabó Zsuzsa.)			
László 1760 körül (Sas Klára.)	Mária (Eszenyi Pál.)	Eva 1769. (Sussai Losonczy Pál.)	Bora (Lakatos Péter.)
József (Puky Kata.)	Ferencz.	Margit (Rótey Márton.)	Krisztina (Wattay Kristóf.)
József (Mocáry Teréz.)	Klára (Fáy Zsigmond.)	Kata.	
Teréz.			

Jánoky család. Az V. köt. 312. lapján álló Farkasnak leánya Anna Mária előbb Kajaly Pál második neje, azután győri Nagy Jánosnak második (gyermektelen) neje volt.

E család nem halt ki, hanem ráhoi és egeri előnévvel Jánoky család Nyitra megyében székel, hol Miklós szül. az egeri pusztán 1789. dec. 6-án, 1839-ben Nyitra megye főjegyzője volt.

Jelenffy család. (Csejthei.) Törzse Jelen Bálint 1555-ben a csejtei uradalomban tisztartó volt. Fiai Jelenffy nevet vettek föl; a Jelen tót szó, és őzt vagy szarvast jelent, innen a család czimere kék udvarban nyakán átnyitalt szarvas, ugyan az a paizs fölötti sisak koronáján is. A származás rendje ez:

Bálint 1555.					
János.	Ilona.	Anna.	Miklós.	Mátyás	György
Ferencz.	István.	András.	Márton	Erzse.	(páni Török Magdolna.)
		András Bécsben		(Bene Judit.) László (Földváry Julia.)	
				János. Leopold. Leonard.	
		József.	Ignác.	Róza (Wagner János.)	Judit.
Bálint.	János.	István.	Venczel.	Pál	Mihály
Mátyás.	Anna.	Márton	Bora.	Magda.	(Kandó Klára.)
(Radványi Anna.)		György			Imre László.
					Erzse.
		János.	György.	Márton.	Kata.
János.	Anna.	Kata.	Erzse.		
esztegomi kanonok.					

Jeszenszky család. (Nagy-Jeszeni.) Az V. köt. 337. lapján álló I. táblán III. Miklósnak két nejétől származott gyermekei föl vannak cserélve. Az elsőből Buócz Veronától voltak: György, János, és István, és a másodiktól András és István.

A 338. lapon álló II. tábla, mely a Bars és Tolna megyei ágakat tartalmazza, bővebben és kiigazítva így áll:

IV. István 1583.
(sz. pót. Dávid Zsófia.)

Bálint.	II. György	János.	Dávid.
	1578-86. tőröczy alispán (Ruttkay Juszina.)		
III. János (Adamóczy Bora.)	Gábor. sz.bíró.	Gáspár. Zsigmond	István György István harminczad. †
	Gáspár. István.	György. György.	Zsigmond. János. Gábor. György.
Miklós árvai alisp.	I. Imre 1660. (Klobu- siczky Judit.)	Mihály ítélő mest. 1640. (Beniczky Mária.)	
István. Krisztina (Okolicsányinó)		István 1687. Miklós Mihály Ernse. nádori titkár † nyitrai szbíró (Bossány kamrai tan. (Győrffy Klára.) Lőrincz.)	
Ferencz III. György apát. 1690. (Illoy Anna.)	Gáspár (Ordódy Kata.)	Antal Julia Róza. Teréz Ernse. Lúcia. báró 1742. (b.Révay (Szőlőssyéné.)	
Ferencz. Miklós 1720. Istv. 1762. (gr. Nyáry Kristóf.) (Beliczay Éva.) (Bartsko- vics N.) †			

I. Sándor tolnai alisp. 1773. (1. Perczel Bora.)	I. Elek barsi alisp. 1790. (Simonyi Teréz.)
2. hidvégi Hiemer Bora.)	
IV. György Kata Julia Mária 2-t. Laj. János Ignác Teréz † 1846 (Far- (Cséfal- (Döry sz. 1790. sz. 1793. sz. (1. b. Radnyászký (Friebeisz kas vay Mih.) † 1865. † 1866. 1795. Mihály. Judit.) László) Fer.) septemv. nőt. 2. Bernrieder 1865. báró. József.) (1. b. Laffert Teréz.)	
Ferencz Sándor József Kálmán Anna Teréz † ifjan. (megyesi Huszár (Moravchik (Kazy (Bánó Józ.) Somogyi Emerica.) Matild.) Klótild.) Istv. szv.	

János alezred.	Károly barsi alisp. k. tan.	József v. főhad.	Miklós cs. k. őrn. baró	II. Elek sz. 1788. barsi alisp.	Teréz. (Ghyecz Józ.
(paksi Sipeky Nepomuka.)				cs.k. kam.	septemv.
Sándor sz. 1819. f. 27	Károly barsifbíró. 1845.	János honv. alezr. 1848/9.			

I. Sándornak fiai közül J á n o s szül. Csibrákon 1793. ápril 27-én, volt hétszemélyes táblai bíró, és a sz. István rend kis keresztes vitéze, e rend értelmében 1865. jan. 3-án báróságra emeltetett. Meghalt 1866. jul. 24-én kora 74. évében, házassága 49. évében Pesten; özvegye báró Laffert Teréz pedig 1866. oct. 18-án kora 66. évében. Gyermekai a táblán láthatók.

I. Eleknek, ki a barsi ág feje, fia II. Elek szül. Beládon 1788. jun. 8-án, volt barsi alispán, és kir. kamarás. Testvére K á r o l y kir. tanácsos, szintén Bars megye alispánja volt. Ennek fiai közül K á r o l y szül. Beládon 1819. febr. 27-én. Bars megye szolgabírája volt.

Ennek egyik testvére Miklós cs. k. őrnagy, cs. k. kamarás, és Leopold rendi vitéz, 1855. körül szintén ausztriai háró lett.

Jóhny család. (Janniki.) Az V. köt. 347. lapján csak egy ága lévén közölve, itt az egész családja következik:

Tóbiás
(1. Dettrich Margit.
2. Holzschauser Zsuzsa.)

1-től II. Tóbiás 1729 41. (Szontagh Erzsé.)				2-től I. János sz. 1716 † 1765. ügyvéd s urbarás (Szontagh Dorá.)			
Erzsé (Hampacher Sámuel.)	Pál igléi jegyző cs. k. hadn. s ker. hiv.	Lajos	Anna-Kata (1. Raszlaviczy Fer. 2. Dobay István.)				
II. János kir. udvarn. (Okolicsányi Anna.)		Charitas (Szuljovszky József)		Marianna (b. Hellenbach.)		Dorótya (1. Poittrnyay Ján. 2. Fongrácz Imre. lipői alisp. kir. t.)	
Franczka sz. 1761. (b. Forray (Máriássy Ignác J.) József.)	Anna sz. 1762. (Kende N.)	Teréz sz. 1763. (Szent- Ivanyi ezényi N.) Imre.)	Janka sz. 1764. (Dolovi- Ivanyi ezényi N.) Imre.)	Constancia sz. 1764. † 1817. (Szent- János.) (Tallán Teréz.)	Rozália sz. 1766. kanczell. kam. fogalm ügyész 1790. (Jóhny Teréz.)	Ferencz III. János Imre	
				Vincze ker. táb. üln. 1860. (Morse Mária.)			
N. (Görgeyné.)				N.			

A táblázat végén álló Vincze 1837—45. Szepes megye alispánja, 1847-ben országgyűlési követ volt, utóbb kerületi táblai ülnök és kir. tan. 1860-ban. — A család ezimer leírása az illető kötetben áll.

Jókay család. (Ásvai.) Az V. köt. 348. l. közlött családfán némi hibák lévén, e helyett egy kiigazított és teljes családfá¹⁾ itt következik:

Jókay I. Sámuel
(Gazdag Sára.)

Sándor †	Mihály (Sátor Kata.)	Zsuzsa (1. Ujváriné 2. Szecseiné.)	II. Sámuel 1715. (1. Madari Zsuzsa. 2. Sándor Judit.)	Éva (Benkevich János.)	Kata 1708. (Király József.)
Pál. †	Julianna. (Szokolai Jánosné.)	Teréz. (Hangyásné.)		III. Sámuel 1749. (Vörös Kata.)	Király József pécsi püsp. 1737.
József sz. 1781. † 1837. h. ügyv. (Pulai Mária.)	Zsuzsa (Gözon István.)	Julianna (Kis-tőrei Tóth Jonathán.)	Zsigmond (Mikolai Juszt.)		
Károly sz. 1814. fősz. bíró. (Csontos Klára.)	Erzter sz. 1817. (Vály Ferencz)	Móricz sz. 1826. sz. író. (Laborfalvi Benke Róza.)			
Géza.	Jolán.	Etel.	Mór.		

¹⁾ Gözon Antal közlése szerint.

Egészen más, ettől különböző család a pogranecezi báró Jókay nevű kihalt család, mely az idézett V. köt. 348 és 349. lapján említett. Ezen család származási rendje ¹⁾ következő:

Jókay János-Bálint
(Schödy Mária.)

Mária-Zeussa (b. Lehoczky Márton tábornok.)	Anna-Kata (Ossackyné.)	János-Bálint Emmanuel 1747.	M. Terézia 1747. (b. Mitrovsky Ernest.)	M. Bora hajad. 1747.
---	---------------------------	-----------------------------------	--	----------------------------

Jósineczy családnál. (V. köt. 362. lapon) pótlásul a táblázat végén álló Mihálynak gyermekei: Lajos + Klára Décsey Lászlóné, és II. László (lakik Hosván Kraszns megyében) kinek Gencsy Gizellától gyermekei: Anna Bölöny Sándorné, Róza + Farkas Istvánné, és László.

Jugovich család. Az V. köt. 366. lapján említett, hogy Sopron megyében áll a nemesség sorában, ugyan ott birtokosnak iratik Repcze-Szemerében. A múlt századnak első felében Soprony megyéből Sz. Andrásról Györgynek egyik fia I. István Vas m. M. Gencsre költözött, másként Miskaynak is nevezetve, ez 1764-ben a kötségtelen nemessék sorába iratott és 1767-ben arról Soprony megyétől nemesi bizonyítványt nyert. Fiai közül II. György Vasprém m. mezőlaki lakos, és I. Ferencz Békes-Gyulai lakos és szabó mester Soprony megyében 1812. sept. 7-én hirdetteték ki nemességüket. Ez utóbbi Békesben 1813. máj. 4-én publicáltatott. Fiai közül József 1848-9 is Békes megyei szbiró, III. György kiadó, majd uti biator volt. Ez ágazat származása következő:

György.

István 1754-57. M. Gencsen lak.		Miklós.		
II. György M. Gencsen (Babot Erze.)	Julia (Galovicsné.) Juliana (Szendrey Ign.)	István n. czeni, pápai plébános.	I. Mihály Cs nádhan., Makón, Sopronb. public. 1790.	
II. Mihály Mezőlakon 1812.	János zeőduyi birt.	I. Ferencz sz. 1766. + 1848. Békes Gyulán. (Kardoson Rebeka.)		
Anna (Márossy Dániel.)	II. Ferencz Békes m. esk. sz. 1806 + 1851. + 1833.	Mihály gazda tiszt.	József György sz. 1811. + Békes v. szbir. (Szabó Róza.)	III. György Kata sz. 1821. hajad. Békes v. biztos. (Szabó Teréz.)
Róza.	Jozéfa.	Hons	Aranka.	Ferencz-Béla sz. 1855.

¹⁾ Rajcsányi Ad. Ded. gen. II. 69. Schönfeld Adelslex. I. 218.

Használt czímerök a paizs kék udvarában a para dicsoni almafa kigyó által övedzve, alatta Ádám és Éva állnak, mögöttök a tüzes pallósú cherubim. A paizs fölötti sisak koronájából ugró szarvas emelkedik ki.

Jurjevich családból. (V. köt. 370. lapján) említett József jogtudor (sz. 1785.) a zágrábi akademiában 1811—1834. az államisme és bányajog ny. rendes tanára, 1834-ben e minőségben a magyar királyi egyetemhez mozdíttatott elő, hol 1838. 1842. és 1843-ban a kardékánságot viselte, és 1843-ban kir. tanácsosi czímmel nyugalmazott, munkái: *Institutiones Juris metallici hungarici*. Zágráb, 1822. *Theoria Statisticae* Zágráb. 1825.

K.

Kaján család. Komárom megyei nemes család, hová Trencsén megyéből származott. A czímeres nemes levelet Kaián Mihály és

neje Peörgeő Anna, nem különben testvérei János és György I. Leopold királytól 1669. aug. 24-én Bécsben kiadva nyerték, mely azon évben (feria 4. prox. post Dominicam Sene et ind. Trinitatis) kihirdettetett.¹⁾

Az első szerző Mihálynak kis unokája Ferencz, ki Komárom megyében Keszegfalván lakott, fia János nevére is nemességét Komárom megyében 1779. aug. 4-én kihirdettette. Most nevezett Jánosnak fia Sándor (szül. Érsek-Ujvárott 1802. márt. 18-án) Pest nevesebb ügyvédei sorában áll.

A család czímere — mint a metszvény is mutatja — a paizs kék udvarában hármaz zöld halmon hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a balban arany gyűrűt tartva; hasonló oroszlán emelkedik ki a paizs fölötti sisak koronájából is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

¹⁾ Egy Kaján Mihály már 1685. N. Szombat város jegyzőkönyvében fordul valószínűleg a folebbivel azonos.

Nevezett Mihálytól a családja következő:

Mihály 1669.
(Peörgeő Anna.)

György (Tokody Erzsé.)	János.
András Trenesénből O-Gyaládra (Máriási Anna.)	
Ferencz 1779. lak. Keszegfalván (Czirók Erzsé.)	
János † 1854. (Szegedy Julia.)	
Sándor József szül. 1802. Pesten ügyvéd (Schwarz Teréz.)	
Gejza sz. 1848.	Ilona.

A családnak egy másik ága Kolthán él.

Kajdacsy család. (Kajdacs.) A VI. köt. 16. lapján van rövid említve. Itt teljes családfája közöltetik:

Péter
vajkai székbíró.

István.	Pál.	János.	András.
Sándor Sopron vgyében.		István Egerben.	Péter. Egerben.
Zsigmond Baranyák költőz.			
Ferencz 1775-92. tolnai alisp. és köv.		2. Antal † 1811. baranyai alisp. kir. tan. kir. udv.	
Ilona (gr. Messey.)	Erzsé. (Perczel Sándor.)	Jozéfa (Semsich Miklós.)	Mihály pap.
			II. Antal sz. 1782. † 1830. baranyai alisp. követ. kir. helyt. tan.
			Antal.
István vajkai sz. bíró	Pál vajkai alisp.	Ádám vajkai esk. utóda	Péter Oroszvárott
Sándor helyt. írnok.	Mihály. vajkai sz. bír.	Ferencz helyt. fog. 1860.	Imre Fehérvárott jegyző.
	Pál †		György győri püsp. ügyvéd.
József táb. ügyv. †	László bőrsőnyi alesperes †	Ferencz János.	Ferencz. Mihály.
		Károly porosz kapit.	István Füssön curiát. Komáromban. Folyt. kü v. lap.

István, ki az előbbi lapon.
Füszén curiát
Komáromban.

Ferencz gazd. tiszt Szaspáron.				József háznál g. tiszt. (Kiss Erzsé.)
István	Vendel	Ferencz	János	József
D. Földvári	Tejfalun	Pozsony	mesóni alisp.	győri sz. bíró.
postamest.			Mária	városi tan.
Ilona			(Rudics.)	Adolf
(Szévald				Óvározt
Fer.)	Albert.	László.	Sándor.	inspector.

A Baranya megyei ágból I. Antal azon megyének 11 évig főbírája, 24 évig másod és első alispánja, hatszor orsz. gyűl. követe, végre kir. tanácsos. Meghalt 1811-ben. Fia II. Antal szül. Pécsen 1782. máj. 27-én, szintén ott alispán, követ, s végre kir. tanácsos, meghalt 1830. dec. 3-án. Ennek fia III. Antal szintén ott volt 1839—45. főjegyző stb. — A család czímere a VI. köt. 16. lapján van leírva.

Kálnássy család. (Kálnási és gá szécsi.) Az VI. köt. 46-ik lapján csak az egyik ág nemzékrendje, azé t. i. mely 1828-ban kihalt, van közölve, ez is némi hiányokkal; a másik ág, mely a 47. lapon Györgynek László fiától (1468.) eredt, elmaradt. Itt pótoljuk előbb a II. Ferencz ágát. II. Ferencznek fia Zsigmond nejével Bük Judittal idézett lapon a II. táblán áll, tőle a teljesebb családfa így jött le:

Zsigmond
szül. 1699 † 1677.
(Bük Judit.)

Pál	Sándor 1670	Judit
1672.	makoviczai várnagy. † 1700 körül (1. Dravaczky Erzsé. 2. Kovásznai Nagy Erzsé.)	(1. Mladosevits Horváth István. 2. Zathureczky László.)

Gergely	Sándor	Erzsé	Anna
Zemplini szbíró	elesett Rombánynál	(1. Bessenyei Zsigmond	(Görgey
elesett Rombánynál	1710. jan. 22.	2. Gondol Ferencz.)	Kristóf.)
1710.	(Deasewffy Zsuzsa.)		
(Boronkay Mária.)			

Ferencz	Anna	Ádám			
† 1770. körül.	(Vályi Ferencz.)	kapit † 1769.			
1. Fejérváry Bora		(Csoma Erzsé.)			
2. Raizinger Mária.)					
1-től Ferencz	2-től Sándor	Bora	Julia	Erzsé	Erzsé
katona	sz. 1737 † 1802.	sz. 1747 † 1814.	(Sárossy (Teőke	(Teőke	† 1759.
† 1763. k.	(Ujbázy Julia.)	(Kálnássy Istv.)	György.)	Lőrincz.)	

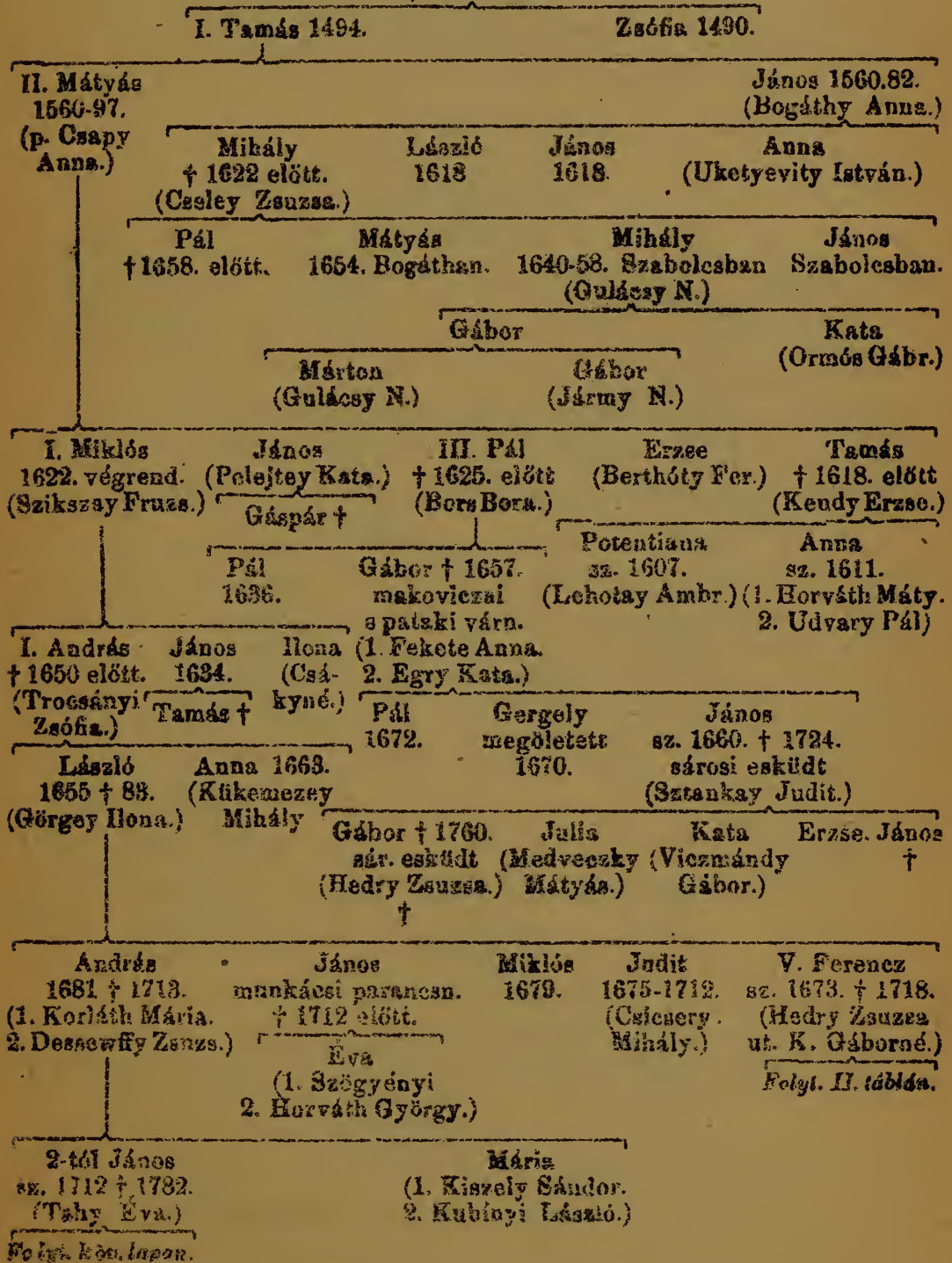
Károly.	Sándor.	Sándor.	Ádám.	Lajos	Teréz	Anna	Zsuzsa
†	†	†		sz. 1770. † 1828.	(1. Eszényi Mih.	sz. 1783.	sz. 1788.
				(Demke Kézsa.)	2. Lászlóffy	† 1801.	† 1860.
				György † 1803.	József.)	Tahy	Menyhért.)

Ezen ág ágostai evang. hitvallású volt, kihalt Lajosban 1828. augusztus. 7-én.

A most is élő ág, — mint említők — a 47. lapon álló Györgynek azon László fiától eredt, ki 1408—1516-ban íratott élelőnk, ki azonban valósággal 1494. előtt meghalt. Ettől a családfa így terjedt le.

I. tábla.

László
† 1494. előtt.

Folyt. II. táblán.

2-től János, ki az előbbi lapon.
sz. 1712. † 1782.
(Tahy Eva.)

István sz. 1744. † 1801. (Kálnássy Bora.)	Rozina	Mária (Tahy László.)	
István. †	István. †	Tamás szül. 1782 † 1858. (Kükemezey Teréz.)	Anna. †
Petronella szül. 1812. † 1849. april. 6. (Kolosy Istvánné.)			

II. tábla.

V. Ferencz, ki az I. táblán.
sz. 1678 † 1718.
(Hedry Zauza utóbb K. Gáborné.)

Zeigmond 1720k. Poroszorsz. költöz. (1. Geritz N. 2. Herzberg Bora. 3. Sztrakovazky Kata.)	Ferencz. †	András. †	Erzse (Makay Zeigmond.)	IV. László † 1789. (Ragéczy Erzse.)
--	---------------	--------------	-------------------------------	---

1-t. Joachim sz. 1741. heilsbergi kanonok, apát.	József kapit. † 1813. Ramingsdorf es. kir. (gr. Salzburg altáborn. Jozéfa.)	János sz. 1754. † 1839. Pomernben, ezredes.	Magda 2-t. Justus. (Lingke sz. 1763. stb. János † 1828. (Clausenné Pomernban.) (Zitzwitz Alberta.)
--	---	---	--

Eduard porosz 1838.	Konstantin porosz tiszt. 1838.	Henrik sz. 1811. 1839. Lemberg. elűnt.	Natália sz. 1814. (1. Sulereczky N. 2. b. Potkammer. Pommeruben.)
---------------------------	--------------------------------------	---	---

András † 1801. (Bárczy Mária.)	II József. † 1810. máj. 28. (1. Sándor Mária. 2. Trencsényi Anna. 3. Balkó Jusstina.)
--------------------------------------	---

János
† kiskorú.

1-től Imre †	2-től Károly Teréz. † 1857. (Ladomérszky Mária.)	3-tól József 1838-40 Varapnón lakott. †	Mária 1838.
-----------------	---	--	----------------

Petronella Ottilia (Révay István.)	Amália (Rozmus András.)	Ferdinand † kiskor. 1852. úti biztos lak. Kálnáson (iv. Rády Mária.)	Károly sz. 1829. nov. 11. nyászky János.)	Mária (Hume- Tamasik rencz.)	Julia (Tamasik rencz.)	Fe- †
---------------------------------------	----------------------------	--	---	------------------------------------	---------------------------	----------

Mária
szül. 1859. dec. 1.

István
szül. 1863. dec. 19.

II. Mátyás ágán III. Pál előbb ágost. evang. az utolsó két íz kath. vallású volt. I. Miklós ága végig ág. ev. vall. követett, kivéven IV. László ágát, mely máig él, és mely e század elején katholizált.

V. Ferencz ágán fia Zsigmond Poroszországba telepedett, hol ivadéka nagybőrára Pommernban honol.

Kálnoky család. Az VI. köt. 50. lapon álló Antal lovas tábornok, 1783. jun. 16-kán kora 50. évében halt meg, és atyja nem Ádám, hanem Lajos tordai főispán volt.¹⁾ János tábornok (nem 1832. hanem) 1833. jan. 3-án Brassóban halt meg.

Kapczy család. Borsod és Torna megyei család. Családfája ez:

Tamás borsodi tbiró † 1843. márt. 3. kora 68. Miskolczon.						
II. Tamás pesti ügyvéd † 1862. kora 52. (Tanárky Bora.)		Bora (Pinczés János.)			Teréz.	
Vilmos.	Kálmán párbaj folytán † 1864.	Tamás.	Ilona.	Zoltán.	Dezső.	Andor.

II. Tamás vétel útján szerzé Pest megyében a locsodi pusztabeli részbirtokot.

Kapy család. A VI. kötet 78. lapján álló II. József ker. táb. ülnök és kir. tanácsosnak nejétől Szent-Iványi Anna-Máriától Amálián kívül fia volt még István. 1838-39. Sáros megyei alispán, 1850-54. Zemplén megyei cs. k. főnök. Ennek fia Eduard Sáros megyének egykor főszolgabirája, a forradalom után 1849-ben Szolnok megye cs. k. főnöke, majd Borsod Heves megye ideigl. főispánja, 1851—56. Pest megyének, 1856—1861. Nógrád megye főnöke, 1859-ben cs. k. kamarás, majd végre 1861. octob. ismét Pest megye provis. főispáni helytartója.

Károlyi család. (Szent-Imrei.) A VI. köt. 111. lapján tett közléshez a Nógrád megyei ágnak végső nemzedékeiről a családfa ez:

Ferencz tbiró Pinczen (Sz. Miklóssy Klára † 1863. kora 71.)					
János volt alisp. és köv. (jesz. Jankovich Rozália.)	László v. b. tit. tan.	Miksa (Huszár Anna.)	Mária (Moesáry Antal.)	Fáni (Ebeczky Kálmán.)	Paulina (szendrői Török Adolf.)
Róza.	Irén (sipeki Balás Antal.)	Antónia.	Károly.		

¹⁾ Magyar Hirmondó 1783. évi 60. és 62. levél.

Kende család. (Kölcese) Szatmár vármegye ismert és régi családja, melynek családfája a VI. köt. 185. és köv. lapján hibákkal tömött, ugyanazon kötet 543. lapján pedig meghamisítva és alaptalanul a Kendi-ekkel összekötve volt közölve, ezek helyett itt következik ¹⁾ hitelesebb és teljesebb nemzékrendje:

Máté
de Kewiche 1251.

Dienes 1279.

János mr. de Kölcese 1815-52.	András mr. de Kölcese 1815-44.†		Jakab mr. de Kölcese 1815-52.	Mihály de Kölcese 1815-52.	Miklós de Kölcese 1815-44.
Miklós alias Kende Banus.	István de Kölcese.		Dienes 1834.	Péter de Kölcese	1815-44.
György Klára Péter. 1463. (Sulyok Istv.)	László 1889.	Jakab dictus de Istváni Far- kas.	András.	János de Kölcese.	
László 1659. Márk.	Lajos 1559.	Balás†	Jakab. Andr. 1510. 1477.	Mihály de Kömerő (Margit 1520.)	
Ferencz Kata 1547. 1549-53. de Kölcese (1. Nog Pét. (Matuznay 2. Bag Gy.) Fruzsina.)	Tamás Farkas 1477	Mihály. Farkas 1477.	Krisztina.	Agáta.	
	Márton.				

György
de Kölcese.
János
dictus Bornemizsa
de Istváni
(Potentiana)

II. Miklós
1844

I. Bálint
Czégényi
(Kendeffy Anasztázia.)

Boldizsár Menyhért Gáspár Ilona
1486.† 1520.† de Istváni az Apa-
pap† 1548. gyak. Is
anyja.

Lőrincz Agáta Péter
† 1625. 1529-52. 1509-52.
(N. Zaófia.) (Almásy de Cséke.
Bertal.) Folyt. II. táblán.

Mihály. Demeter 1549-52. 1584 (Pakoy † Zaófia.)	Anna †	Mária †	Ferencz Csekéb. 1546.	András 1549.	György 1549.	Tamás Kende	Gáspár. Sánd. 1542. †
Anna k. Erzsé 1564.	Tamás. 1564. Csekében (Almásy Anna.)	István. Zsigmond 1615. (Bagoay Anna.)				Tamás. Sánd. Lőrincz 1609 + (Vas Anna.†)	György. Victor. 1588. Péter. Imre.
Ferencz Gábor Miklós 1614 † †						Demeter. (Báthori Anna v. Nagy Erzsé.)	Boldizsár.
	Zsigmond 1661. (Sándor Erzsé.)	János. †				Gábor 1681. Sándor 1595.	

Folyt. a köv. lap.

¹⁾ A kölcei ágnek családi, közlése szerint Luby Kár. által, melytől összehasonlított és meggyezőnek találtatott Rajcsány Deduct. geneal. tom. I. lapján álló családfa is.

András, ki az előző lapon.
1549

János. Janos. †	Mihály. András.	Kristóf Krisztof Bálint. 1612. †	I. Sándor 1618. (Kovács Ilona.) András. István. † ifj. András 1647. (Selyek Bora.)
Zsigmond 1673 (Mikolaj Erzsé.)	Eva 1678.	Gábor.	III. Sándor (Pálgyi Zsuzsa.)
Kristóf. András. Gábor. Sándor.	István 1746. (Lubik Julia.)	Elek †	Ferencz Ráhón Gömörb. (Ruthényi Zsuzsa.)
Sándor (Ruttkay Anna.)	Zsuzsa (Dósa Imre.)	Ferencz (Tattay Judit.)	Gábor (Ruttkay Anna.)
László Róza † (Neviczky László.)	Apolló (Korodinyi János.)	Teréz. (V. Horváth Károly.)	János (Fejes Krisztina.)
		Zsigmond† v. szatmári alisp. köv. cs. kir. bizt. (Kállay Kata.)	Sándor Gömörb. Ráhón. Ferencz. Erzsé. (Szekey Péter.)
Gusztáv Istvánón (Skultety Teréz.)	Kanut képviselő (Kállay Ida.)	Klementin (Czáro Fogarassy Sámuel)	
Zsigmond. Nidia. Csilla.	Matild	Claudia.	Paulina. Julia.

II. tábla.

Péter, ki az I. táblán.
1509-52.
de Cséke.

Tamás 1552-82. (Toldy Kata.)	Márton 1552.	id. Máté de Kölcse. (1. Nagy-Csáthy Bora. 2. Iorántházi Lorántfy Klára özy 1588.)
Gábor (Daróczy Magd.)	1-től Péter 1601. (Megyeri Zsuzsa.)	Tamás szatmári alispán 1614. (Szakolyi Erzsé.)
Ferencz 1723. (Balling Erzsé.)	Bálint Pál Péter 1601. 1601. (Re- (Zoltán szegedi Anna) Erzsé.)	2-t. Mária. Krisztof† †
Gábor (Bánffy Zsuzsa.)		Miklós (1. boeckai (1. Horváth Ujlaky János Anna.) 2. Ufalussy Péter.)
Erzsé. Mária Klára. (Ispán Ferencz.)	Bálint. Tamás.	2. Kornis Zsófia 1615.)
Miklós †	Zsuzsa (Almásy Jösa.)	Erzsé.
		1-től Zsófia (Földváryne.)
		Anna 1665. (Szakolyi Ferencz.)

Foly. a köv. lap.

Tamás, ki az előbbi lapon.
szatmári alisp. 1614.
(Szakolyi Erzsé.)

Mihály 1627-40. (Vas Erzsé.)		András 1627-40. (Kerepeczy Kata.)			
Ádám † 1690. (Latrán Bora.)		Ferencz (Zoltán Mária.)	Márton (1. Bánffy Druzsi. 2. Eöry Dora.) †	János (Túry Mária.)	
Mihály Gábor ifj. (Barkóczy (Torma Éva.) Bora.)					
Ferencz (Palágyi Zsuzsa.)	László 1703. (Orosz Éva.)	Éva (Darvay István.)	Erzsé (Ilosvay Imre.)	Klára (Szintay Zsigmond.)	N. (Jékey László.)
Kata (Keresztes László.)		Erzsé (Turóczy Imre.)	Klára (Ilosvay György.)	Mária (Kökényesdy Ferencz.)	Zsuzsa (Bay György.)
János kassai tart. biztos (Kapy Teréz.)	László jesuita n. v. kanon. † 1803.	Anna (Klobusiczky László.)	Krisztina (Buday István.)	Róza.	Klára.
József (Jabróczky Mária.)	Pál (Johnny Teréz.)			Mihály (Nagy Julia.)	
László (Kozma Mária.)	Pál (Szuhányi Erzsé.)	László.		István (Orosz Anna.)	
János. Krisztina (Eperjessyné.)	Lajos (Szuhányi Laura.)	Berta.			
		Péter. Pál. Mária István. Zsigm. (Tabódy Jenő.)			
Elemér.	Béla.	Sándor.	Ferencz.	Zsigmond.	
Kálmán.		Károly.	Cornélia.	Aranka.	Ilona.

Mint a táblázatról (az I. táblán) látjuk, I. Bálint két fia Lőrincz és Péter által két ágra szakadt a Kende család. Lőrincz ágán III. Sándor ivadéka Gömör megyébe származott át, honnan Szatmár megyébe ismét vissza származott azon ismert Zsigmond, (mhalt 1865. ápril 1. kora 71.) ki Szatmár megyének kétszer követe, 1841-ig alispánja volt. 1849-ben azonban a világosi catastropha után császári királyi kormánybiztosságot viselt, és ezen korszakban volt fia Gusztáv alispán, mely tévedést (a VI. köt. 191. lapon álló magasztalás irányában) a történelmi tények iránti hűség tekintetéből itt kiigazítólag megkelle jegyeznünk, a mint ezt Szatmár megyének az 1860. évi dec. 12-én újra megkezdett alkotmányos jegyzőkönyvébe

Luby Zsigmond főjegyző által jegyzett *Emlékirat* (Nyomat. N. Károlyban 1861.) a 12. stb. lapokon olvashatni.

I. Bálint másik fiától Pétertől a szatmári csekei ág származik, ez ágon Lajosnak neje Szuhányi Laura volt azon derék honleány, ki Kölcsey Ferencznek emléket emeltetve, azt évenkénti ünnepélylyel szokta megünnepeltetni.

Kenéz család. Jelenleg Nagy-Kunságban Túrkeviben lakik. A czimeres levelet Kenéz Péter nyerte 1652-ben Rákóczy György erdélyi fejedelemtől, azt 1789-ben a m. kir. helytartóság megerősítette, 1835-ben pedig a Jászkún kerületben kihirdettetett.

Kenéz Mihálytól, ki a Jászkún kerületnek 1745. évben (a pesti Invalid-kaszárnya birtokából) történt redemptiójakor tetemee földet váltott, ivadéka így származott:

A család tagjai honn városi hivatslokat viseltek. III. Mihály a kerületnél szolgált, 1847/8-ban kerületi követ volt az országgyűlésre. 1849- végén Jászkún kerületi főnök, azután törvényszéki elnök Jász-Berényben 1854-ig, midőn leköszönt.

Czímerök a koronás pajzsuknak kék udvarában pánczélos kar, három nyilat tartva.

Kendi család. A VI. kötet 199. lapján közlött családfán a táblázati vonal hibás illesztése miatt az történt, hogy a 6-ik ízen álló III. Ferencz, III. György, I. Gábor és III. Antal mint II. Ferencznek fiai látszanak, holott ezek II. Antalnak Bogáthi Klárától való fiai voltak.

Keresztúry család. József Alajos pesti egyetemi tanár 1822-ben I. Ferencz királytól kapott czimeres nemes levelet.

Kinisy család. Kinisy Pálról a VI. köt. 243. lapján irtakon kívül olvashatni Tudom. Gyűjt. 1822 IV. köt. 127. lapján. Sirkövről czímerét közölve láthatni a győri történelmi füzetekben.

Kiss család. (Nemes-Kéri.) A VI. köt. 248. lapján csak hézagosan van közölve; miután azonban e család egy kitűnő gazdag családi Kiss-Jankovicsféle alapítvánnyal bír, melyben fiú és leányági ivadékaik részesülnek, a közös törzstől a fiú-ág teljes családfája itt közöltetik:

I. tábla.

Lajos.					Dániel.		
I. Sándor					veszprémi alispán		
kir. tan. † 1777.					(Doróczy Katal.)		
Antal	Zsófia	Róza	Ignác	Teréz	II. Sándor.	Kata	János
†	(gyulai	(Skerlecz		(Dessewffy né.)	Folytat. a	alapító	udv. t. † 1810.
	Gáál	Ferencz.)			II. táblán.	(gr. Jan-	(Forintos
	József.)					kovich	József.)
						Antal.)	Folyt. III. tábl.
Antal. Ferencz.	József.	Erzse.	János.	Ferdinand.			
		†		†			
		Mária C.	Ludovica	Adolf.			
		(Burián Ignác.)	(Kovács Pál.)	†			
	Emma	Anna-M	Ednár	Zeigmond		Mária	Vincze.
	(Nedeczky	†				(Beniczey	†
	Lajos)			Mária		Ferencz.)	
				sz. 1844.			
		József.	Erzse.				
		sz. 1841.	sz. 1843.				
Ferencz.	Szilárd.	Adél	Paulina	Vilma			
	†	(Köller Ignác.)	(Hegyesy M.)	(Salamon József.)			
Gábor		Lajos.		Miklós			
Gizella	Ida	Sándor		helyt. fogal. 1844.			
sz. 1836.	sz. 1837.	sz. 1845.					

II. tábla.

II. Sándor, ki az I. táblán.

Károly.	III Sándor.	Mária Anna.	Teréz	Lajos.
†		†	† 1850.	†
			(Bujanovics Kornél)	
Sándor.	Róza.	Alojzia		
†	†	(gr. Sigray Fülöp.)		

III. tábla.

János, ki az I. táblán
udv. tan. † 1808.
(Forintos Jozéla † 1829.)

Bora- †	Jozéla (Inkey Imre.)	Pál Semei kormányzó. cs. k. kam. (Csapó Ida † 1856.)
------------	-------------------------	---

Kis család. (Eleméri és ittebei) melyről a VI. köt. 249.—250. lapon emlékeztünk, egyik ágának hiteles okiratai szerint az Erdélyi Erzsébetvárosból ered, hol a polgári és kereskedői pályán tekintélyes névvel birt. Származására nézve a keletről beszármazott örmény Ákoncz nemzetség ivadéka a Fark, Hozsi, Kövér családokkal együtt. Nevezett városban többen tanácsosi hivatalt viseltek, és Mária-Terézia alatt a porosz hadjáratok alkalmával hadsegély ajánlataik által tetemes érdemeket szerezvén, Ákoncz másképp Kis I. Izsák fiai Gergely, Lukács és Jakab 1760. oct. 7-én czimeres levélben magyar nemességet nyertek, mely 1761-ben kihirdettetett Csanád vármegyében, hol már akkor a nevezett testvérek nagy terjedelmű kincstári birtokot haszonbérlettek. A teljes családja következő:

Ákoncz Kis I. Izsák.

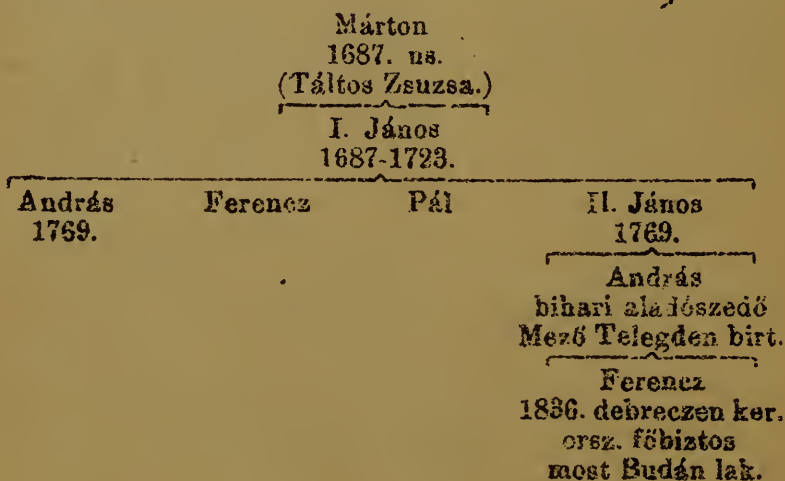
I. Gergely. 1760. ns. (Hankovics Anna.)		Lukács (Pap Aurélia.)		Jakab 1760. (Hankovics Anna.) † Gyulán 1828.)	
II. Izsák 1782-b. I. Miklós Hata Mária Elemér és ittebe I. Antal. (Jakab (Capdebó szerzője. 1810-20. Miklós.) Ferencz Agoston torontalisp. orvos.) (Bogdanovich kir. tan. János Anna.) II. Miklós †.		III. Izsák I. János II. Gergely Cajtán N. Váradon Gyulán m. Antal. † 1808. † 1831. (Fark Anna) (Czifra Magda.) sz. 1801. Arad m. szbiró (Gorove Hata.) József sz. 1835. ügyv. Gyulán.			
III. Gergely Ernő Mária † 1816. m. ház. táb. † 1849. † 1853. (sz. gy. Horváth Kriest.) (gr. Pajácsseвич István.)					
II. János Jozéla Peter Franciska Bora Anna Ferencz III. Antal sz. 1808 sz. 1806. sz. 1807. (Szarakán (Czifra (Czifra sz. 1821. sz. 1823. Bákon? (I. Duka bákon) László) László) János) gazda t. m. testőr administ Joachim fő szbiró (Fehér és honv. t. (Trach 2. Spentpáli (Gorove Mária.) berger Akon.) Anna.)					
Franciska.)		Mária	Vilma.	Béla.	László.
		(Laczay József.)			
Irénó.		Elek sz. 1841.	Ernesztina	Gyula sz. 1847.	

A táblán álló II. János 1860-ban Szabolcs megyei törv. széki ülnök, 1862-ben Békés megye főispáni helyettese volt.

E táblázatból a Békés megyei ág hiányzott az előbbi VI. kötetbeli közlésből. Családi közlés szerint I. Izsáknak halálával annak összes vagyona egyik fia I. Gergely kezéinél maradt, ki azokból testvéreit vagy ezek örököseit nem részesítette; miután pedig ennek fia II. Izsák (mint az előbbi helyen megírva van) 1782-ben az eleméri és ittebei uradalmat szerezte, ennek ága maradt a gazdag hagyatékban.

I. Jakab nemességét 1771-ben Csanád megyében újra kihirdettetvén, fiai azt Békés megyében 1792. april. 25-én ismételték. Végre II. Antal 1825. dec. 28-án Békés megyében ismét publicáltattott. A Békés megyei ág nagyobbára Békésben viselt hivatalt, és Gyulán tartá lakását.

Kiss család. Vajas Vata Csallóköz helységbeli eredetű. Szerzőtörzse Kiss Márton, és általa neje Tátos Zsuzsanna, valamint fiok János és leányaik Ilona és Erzsébet Pozsonyban 1687. oct. 23-án kelt czímeres levélben előbbi nem nemes állapotukból (ex conditione ignobili) kiemeltetvén, I. Leopold királytól kaptak czímeres nemes levelet, mely 1688. aug. 30-án azon megyének Somorján tartott közgyűlésén kihirdettetett. A család számos tagja nagyobbára Pozsony és Komárom megyei, Csallóközben él. A család egyik ágának ismert leszármazása ez:

II. Jánosnak fia András Vajas-Vattáról Bihar megyébe leszármazván, ott megyei alpenztárnoki hivatalt viselt, és Mező-Telegden részbirtoka is volt. Nemességét Bihar megyében 1821. máj 3-án; Zala megyében 1822. oct. 15-én kihirdetteté. Ennek fia Ferencz 1827. József főhgz nádor irnöke, s a nádori iroda hites jegyzője, 1835.

Pozsony körül. orsz. albiztos, 1836. Debreczen ker. orsz. főbiztos, 1848. Bihar megyében pénzügyminiszteri biztos, jelenleg Budán elvonult magányban él, ki eredeti czímeres levelének 1827. dec. 3-án az erczág nádora által három diszpéldányban átiratását nyervén, az eredetit Budán az ország levéltárába adta őrizet végett.

A család czímere a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó kettős farkú oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, és annak hegyén törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronájából egyszarvú emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Kiss család. (Szepezdi.) Zala megyei Szepezd helységről eredeztetik, honnan más megyékbe költözött. Czímeres levele családi értesítés szerint 1848-ban elégett. Jelenleg egyik tagja Gyula Tolna megyében Bonyhádon lakik. Czímere a paizs kék udvarában zöld talajon vörös ruhás magyar vitéz, jobb kezével három búzakalászt tartva; a paizs fölötti sisak koronájából oroszlán nyúlik föl, első jobb lábával kardot villogtatva. A paizst két oldalról szokásos foszladék veszi körül.

Knédly család. *Lásd Nyéky család.*

Kochanovszky család. Trenesén és Nyitra megyében birtokos régi nemes család, melyről régiebb adatok hiányában csak azokat említhetjük, melyeket a család a m. kir. kamarai levéltárra hivatkozva közölhetett. Ezek szerint 1519-ben Kochanóvszky László birtokos volt Kochanócz, Ozorócz, és Atrak helységben, 1520-ban Venczel (Venceslaus literatus de Kochanov) nemes kúriát szerzett gúthi Országh Imre kir. udvarnoktól Zsolnafalván. Ádám elesett Mohácsnál 1526-ban. György és Mihály kochanóczyi birtokos nemesek jobbagyaik hatalmaskodásai miatt idéztettek. — György 1567-ben új adományt vitt kochanóczyi és ozoróczyi birtokaira 1569-ben Kochanóvszky Kristóf, (ki béna lába miatt Kopitlánszkynek is neveztetett) zsolnafalvi kúriájába kir. levél mellett be-

iktattatott. (Úgy látszik, e család az Ottlik családdal valamely vör-
ségben állott.) Végre 1622-ben Kochanóvsky Miklós régi családi
írománysinak egy részben elvesztése miatt II. Ferdinánd királytól új
czimeres nemes levelet nyert. — A családja következő:

Vonessel literátus
1520.

György
(Velky Bora.)

Kristóf 1569
(Quinta Bora.)

Mihály 1590. (Jelen Bora.)	Dora (Foglárné.)	Kata (Lovesányi Jakab.)	Anna (Erdélyi Tamás agilis.)
-------------------------------	---------------------	----------------------------	---------------------------------

Kristóf
Lengyelosz.

János 1612.
(Zlamka Kata)

Juzstina.

András.

I. Miklós
1622. arm
(1. Zenthai Bora. 2. Petyko Anna.)

I. Ádám
1667.
(Motuzovics Kata.)

Dora
(Szeleczky.)

Kata

Anna
(Boros.)

II. Ádám
(resoni Bada N.)

Judit
(Zitkovsky N.)

János
(Jelenffy Erzsé.)

Imre 1693. † 1704.	Imre-Gábor. (Frankner Mária.)	Mária.	Kata.	Juha.	Krisztina.
-----------------------	-------------------------------------	--------	-------	-------	------------

Mária Kri-
(Pesthy N.) tina.

I. József
sz. 1747.

Elek.
†

Miklós.

Anna.

Mária.

Klára.

Franczka

(Krupianica.)

Ignác

† 1796.

nyitr. főbíró 1803-ig
(Kürthy Ágnes.)

(b. Luzácsky
Klára.)

II. József

Ambrás

Lajos

Pál.

Teréz

Anna.

Ágnes.

Vendel

(Moráky József.)

sz. 1777.

sz. 1779.

sz. 1783.

† (Frideczky

†

†

†

†

†

†

† 1836.

(gal. Balogh

† 1826

József.)

(Bartakovics Erzsé.)

(b. Pongrácz

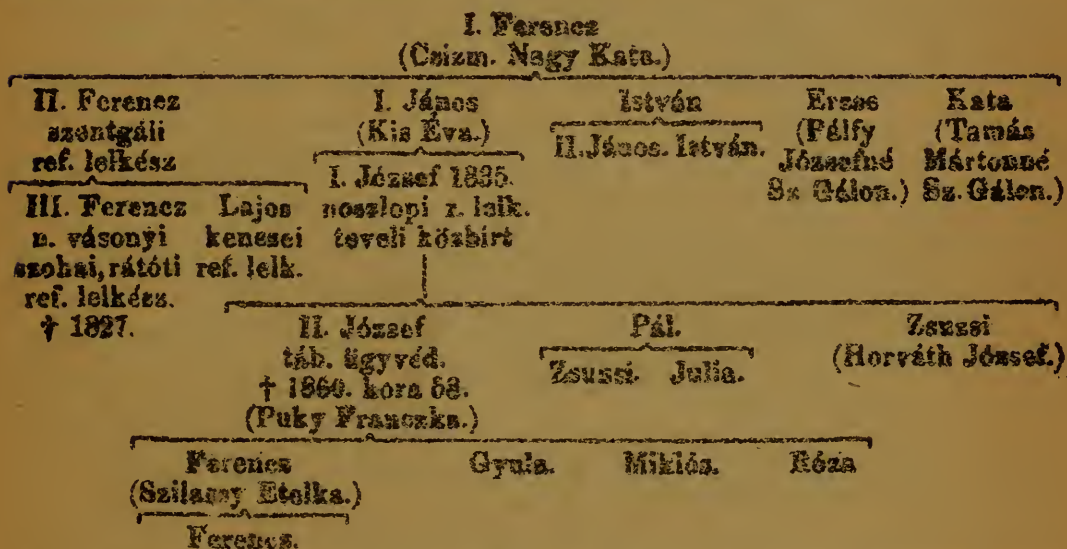
Szidonis.)

Teréz.)

1802-ben a táblán álló II. József és testvérei Ambrús és Lajos vág-ujhelyi kúriájokba kir. levél mellett beiktattattak. A család tagjai közül többen viseltek Nyitra megyénél hivatalt, így I. József, valamint unokája Flóris főszolgabírák voltak stb.

A család czimere — mint főleg a metszvény mutatja — vízirányosan kétfelé osztott paizs, a felső kék udvarban lépő helyzetben oroszlán egyik fölemelt lábával kivont kardot tart; az alsó ezüst udvarban két rézsutos vörös szolemen látható, az egyik arany csillag, a másikon félhold ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából koronás oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Kóczán család. Veszprém megyei származású nemes család. Őse Kóczán Benedek és neje Győrffy Mária 1578-ban Rudolf királytól ádász-teveli kúriális ház és telekbe beiktattattak, hol maradéka most is birtokos. Utódai közül egyik: Kóczán Ferencz a múlt században nőül vette Csizmadia Nagy Ferencznek leányát Nagy Katát, kitől ivadéka így származott:

I. Józsefnek fia II. József táblai ügyvéd meghalt Pesten 1860. sept. 4-én kora 58. évében, eltemettetett Gesztelyen Zemplén megyei birtokán.

Koczeth család a czimeres nemeslevelet III. Ferdinánd királytól kapta 1646-ban mely jelenleg Mérey Károly családi levéltárában áll.

Kolecsányi család. A VI. köt. 296. lapján közölve. Őse nagy-kolecsányi Kolczányi új Miklós előbb Illésházy István, utóbb Thurzó György nádorok udvarnokai és a kir. kisebb kanczellária hi-

tes jegyzője, és általa szülői nemes K. György és Barachkay Anna, és nővére K. Magdolna, mint előbb is nemesek II. Mátyás királytól Bécsben 1612. márt. 24-én kelt czímeres levelet nyertek. — A czímer következő: a paizs kék udvarában jobbról oroszlán ágaskodik, a szemközt baloldalon álló medvétől egy lánczot ragad el. A paizs fölötti sisak koronáján ugyanazon ábra ismétlődik. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

E család ivadéka volt Ferencz, kinek nejétől Bajcsányi Juliannától fia ismét Ferencz ki 1858-ban halt meg. Ennek nejétől Szén Amáliától (+ 1854.) leánya Borbála Erdy János akadémiai tag neje.

Kolosy család. (Csaleji.) A VI. köt. 312-313. lapján volt róla említés téve, azonban csak töredékesen és családi értesítés szerint neve is hibásan írva két ss-sel. Nem terjeszkedhetve ki a családnak ősei kutatására fordított adatai bírálásába és így régiebb eredetére, csak az ujabban 1719-ben megerősített nemesség óta adhatjuk hiteles családfáját. A múlt század elején 1714-ben Zemplén megyei Aszár helységben élt Kolosy János, ki azon évi april. 21-én és jun. 7-én említett megyei szbiró és esküdt által tétetvén vallatást, eszerint nevezett Jánosnak atyja Gergely volt és pedig azon megye lovas zászló-tartója, kinek leánya Erzsé előbb Nagy Györgyné, utóbb Papp Mártonné a tanúvallatás szerint 1685-ben S. Patak ostromakor kiskorú öccse János részére a II. Ferdinand által Kolosy Balint részére adott úgy Bethlen Gábortól erdélyi nemességről szóló levelet egyobekkel elrejtvén, azok elrohadtak. Ezek folytán nevezett K. János új czímeres levélért folyamodott, és azt III. Károly királytól Bécsben 1719. sept. 23-án keltezve maga, neje Káposztás Éva. és fiai Dávid és Imre részére megkapta azon czímerrel, mely idézett helyen leírva található. E nemes levél 1720. máj. 11-én Zemplén megye előtt ki is hirdettetett.

A család így terjeszti elő nemzékrendét:

Gergely
1685.

I. János 1719. nm. ujjító. (Káposztás Éva.)	Erzsé (1. Nagy György. 2. Pap Márton.)
Dávid (Pajzos Mária.) †	Imre 1719. (Pajzos Julia.) Folyt. a köv. lap.

Imre 1719. ki az előbbi lapon.
(Pajzos Julia.)

László.	I. József (Kiszely Kata.)	Mária (Tussay Márt.)	Bora (Bónis Fer.)	Pál sz. 1756 † 1840. (1. Szilassy Mária. 2. Fáy Zsuzsa.)			
Ignác Borsodi fő adószedő.	II. József fő szbiró (Borontay Julia.)						
Antal Cselejen (Kossuth N.)	Imre Csécsen főpénzt. 1861.	János Zemplén (Frich Irma.)	Gusztáv Cselejen főszbir. 1848-61.	Kata (Bernáth Istv.)	Hermin (Ham- mers- berg.)	Nina (Csuka) Zsuzsi (Cse- répi Lajos.)	
Janka sz. 1787. (Berzeviczy József.)	Teréz sz. 1789. †	Károly sz. 1790. Zemp. főj. † 1794. Dargón. (Borontay Bora.)	János sz. 1791. † 1794.	István sz. 1794. † 1840. ker. táb. ülnök (Kálnássy Petronella.)	Ferencz sz. 1796. †	Mária sz. 1799. (Dessewffy János.)	
Sándor Miskolczon (Kis Nina. †) Mária.	Lotti (Nemthy Ödön.)	Mária (Paleta Lajos.)	Teréz † 1864. (Kos Sándor.)	Mathild sz. 1832. † oct. 22. (Puky Márton Káván.)	Kálmán. †	Ödön † sz. 1838. nov. 27. (Puky Ilona.) lak. Kálnás.	Miklós sz. 1838. nov. 27. (Puky Ilona.) lak. Kálnás.
					Rozália sz. 1862 † 1863.	István sz. 1864. jun. 15.	

A nemesség-újító I. Jánosnak Imre fia terjeszté a mai Kolosy családot. Ezen Imrének gyermekei 1799. 1805-ben Zemplén megyei cseleji és izépi birtokaikra kir. adományt vittek, egyszersmind a „cseleji“ előnév használatát is megnyerték. Imre fiai közül II. József és testvére Ignác Borsod megyénél hivataloskodtak, II. Józsefnek fiai Borsod és Zemplén megyében, és ez utóbbiban tényleg Cselejen is laknak és birnak.

Imrének fia Pál (szül. 1756. sept. 5.) első neje Szilassy Mária után Zemplén megyében Gálszécsen kapott részbirtokot. Ezen házasságból származott gyermekei közül Károly (szül. 1790. márt. 15-én) lakik Dargón. 1832-ben Zemplén megye főjegyzője volt. Gyermekei a táblán láthatók.

Pálnak másik fia István (sz. 1794. oct. 26.) előbb a m. kir. udv. kanczellárián fogalmazó, utóbb a tiszáninneneni kerül. tábla bírása volt. Meghalt épen midőn azon tábla elnökévé lett volna kinevezve, 1840. febr. 6-án. Nőül vevén az ős régi kálnási Kálnássy családból Petronellát † 1849. april. 6.) ez által örökölték gyermekei a kálnási birtokrészt. Ezen István családja származását buzgón kutatván, minden arra legtávolabbról is tartozni látszó adatot összegyűjtött, ha-

sonlóan neje családjának a Kálnássyaknak is egy részben oklevelet örökölvén, ezek alapján ha Miklós szíves közlése mellett adtam itt fölből a Kálnássy-ak kiigazított családfáját. Nevezett Kálnássy Petronellának édes anyja Kukemezey Teréz volt, kinek testvér bátyja 1854-ben meghalálózván, hennusfalvi és azomszédos részbirtokait Kólosy István gyermekeinek Miklósnak és Matildnak hagyományozta.

A család ref. vallású.

Kornis család. (Göncz-ruszkai gróf.) A VI. köt. 359 és köv. lapján álló családfán, különösen az ötödik ízen némi tévedés van, t. i. István jesuita, Ferencz és Bora apáca testvérek III. Györgynek gyermekeiktől tétettek Miklós szerint, holott nem annak, hanem Boldizsárnak voltak gyermekei, mint azt nem csak a családtól nyert táblázat hanem Kornis III. Gásparnak eredeti följegyzései *) is mutatják. E szerint igazítandó tehát ki mind a táblázat, mind a szöveg a 363. és 364. lapon. A családfa rectificálva és teljesen bővítve következő:

I. tábla.

Kornis János
† 1697.

Miklós. 1656.

Farkas de Homorod Sz. Pál. (Petki Kata.)		Mihály		1. Gáspár 1696. de Ruszka. huzti kapit (1. Dóczy Erzsé. 2. Horváth Anna. 3. Bolháy Ilona.)	
Judit (Pécsey Simon.)	Kata (Petky János.)	Anna (Székely Mózes.)	Ferencz (Bornemiza Judit.)	Zsigmond 1656. fővez. (Pálffy Ilona † Kata)	Boldizsár B. Szolnok főisp. Sréb. kap. 1610. (Keresztury Anna.)
Margit (Rhédei János)		Bora (Paczolay István.)		György kolosi főisp. (Sajgal Anna.)	
István jesuita.		Ferencz báró lett 1686. feb. 11 kolosi főisp. (Wesseliény Kata.)		Bora apáca Pozsonyban.	
Kata (Haller János.)	II. Gáspár 1673. marosvásári főkap. (1. Balássy Erzsé 2. gr. Csáky Miklós.)		Anna (Perényi Gábor.)		Krisztina (Perényi Fer.)
Anna (Haller György.)	II Zsigmond 1712. gróf lett gubern. † 1731. (b. Balintih Zauza)		Margit (Lázár János.)		II István † 1741. 1712. gróf. közüllői főisp. (Gyeröffy Bora.)

Folytatása a II. táblán.

Folyt. a köv. lap.

*) Új M. Múzeum 1860. évi f. 383. és köv. II.

(Tany)

II. István † 1741. ki az előbbi lapon.
1712. gróf. Küküllői főisp.
(Győrffy Bora.)

Antal
tart. fő bizt. † 1759.
(1. gr. Mikos Mária.
2. b. Petky Anna.)

Mihály kolosi, bíbári főisp. † 1782. (gr. Pálffy Karolin.)	Mária (b. Kemény Farkas.)	2-től II. Antal (b. Toroczka Mária.)
Anna (b. Hussár Antal.)	Anna (gr. Haller István.)	Róza (gr. Karacsai Sándor.)

II. tábla.

II. Zsigmond, ki az I. táblán.
1712. gróf lett gubern. † 1731.
(b. Balintith Zsuzsa.)

III. Zsigmond † 1778. (gr. Haller Anna.)	II. Ferencz küküllői főisp. † 1765. (Geréb Zauzi.)		
	III. Ferencz n. váradi prépost.	III. Gáspár nádori udv. m. (gr. Haller Klára.)	
	IV. Ferencz (Stirtsa Mária.)	László. †	IV. Gáspár (Kiespita Róza.)
	Amália (b. Perényi Berta.)		
IV. Zsigmond csolnoki főisp. † 1809. (1. g. Gyulay Krisztina 2. b. Kemény Czezil.)	Gábor volt kapitány Splény esredb.	Ignác † 1819. (gr. Teleki Anna.)	Imre cs. k. kam. (b. Balintith Mária.)
	III. Mihály kincs. tan. (ik. gr. Bethlen Kata † 1835.)	Károly v. ház. tiszt. (gr. Haller Anna.)	Elek. (gr. Kornis Zsuzsa nővére is.)
	Miklós. Adám. Klára (gr. Károlyi Edo.)	Anna (gr. Zichy Pál.)	Anna. Alexia. Gásp.
	Alexandra (Mannsborg.)	József (b. Ger- licay Felix.)	Luitza Anna Antónia. Etelka. Károly. Emil.
1-től János kam. tit. tan. főkorm. † 1840. (1. gr. Földváry Teréz. 2. b. Sz. Kereszty Klára.)	2-től Zsófia †	Karolina †	V. Zsigmond. (gr. Mikos Zsuzsa VI. Zsigmond † (b. Győrffy Berta.)

Folytat. a köv. lapon.

1-től János, *ki az előbbi lapon.*
kam tit. tau. főkörm.
† 1840

(1. Földváry Teréz.
2. b. Sz. Kereszty Klára.)

1-től Mária (b. Onagthen.)	Gábor ny. őrnagy (gr. Kún Zsófia.)	2-től Sámuel (gr. Toldalagi Janka.)	Ferencz. (gr. Grunden- mann Emma.)	Albert	Jozéfa (Kállay Gusztáv.)
Gabriella (b. Bornemisza Albert.)	Vilma.	Berta.	Victor.	Janka.	

A családnak id. helyén közlött czímer leírását egy, a család által velem közlött és 1593. év számmal jelölt rajz szerint következőleg kell módosítanom: az ősi czímer a paizs kék udvarában hármass halmon koronából kinövő egyszarvú, szájában buzogányt tartva. Ugyan e képlet látható a paizs fölötti sisak koronáján is.

Korponay család. (Komonkai.) A VI. köt. 377. lapján csak töredékesen említetik. A család ismert törzse komonkai Korponay István, mint már előbb is nemesszülőktől származott 1610. máj. 8-án nyert megerősítő czímerlevelet, mely szerint a család czímere a paizs kék udvarában zöld téren két ágaskodó oroszlán között nyugvó aranykorona, melyből négy strucz toll (fekete, vörös, kék, ezüst) emelkedik föl, a fölött vörös ruhás kéz kivont kardot tart, fölötté jobbról ezüst félhold, balról arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján szintén olyan négy strucz toll és kardot tartó kéz van. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A család Szepes-Abaujvári ágának nemzedékrendje ez:

szepesi ág.			abauji ág.		
Gábor sz. 1666. Draveccky Klára.)			Ferencz sz. 1676.		
Gábor sz. 1708. (Szerpályi Erzsé.)	Mária (Hadbavnyi György.)	Erzsé (Sváby Ádám)	Miklós sz. 1708. (Bereczky Klára)	Sándor tuzitai ág törzse.	
Antal sz. 1741. (Vitalis Zsófi.)			Zsigmond sz. 1741. (Dessewffy Anna.)		
Ferencz sz. 1779. m. testőr segéd ny. ezredes † 1855.	Mihály sz. 1782. † 1848. szepesi szbir. tbíró püsp. jogigazg. (Prokopovits Mária.)		István sz. 1786. (Farkas Janka.)		
			János sz. 1819. Gábor sz. 1821. (Huszár Paulina E. Amerikában birt. Himban.) (Verner Mária.)		
Antal sz. 1813. † 1848. cs k. főhad.	Eduard sz. 1814. rusbachi plébán.	Ferencz sz. 1820. N. Bányán ép. felügy.	Ágoston sz. 1822. bir. Fil. Ganocz (Glós Ervina.)	Gáabriella sz. 1843.	István sz. 1844.

Kosztka család, melyről itt szólni akarunk, a VI. köt. 563. lapján van említve. Eszerint a családnak, mely nagyobbára Veszprém vármegyében él, alapító törzs András, ki István és Zsuzsanna testvérevel 1693. jun. 30-án I. Leopold királytól kapta czímeres levelét; és ebben az itt látható czímert, mely az idézett helyen leírva közöltetett.

Nevezett Andrásnak fiai voltak: László, Ferencz-János és György. Ezek közül Ferencz-János 1736. évben tábornoki hadbírónak (General-Landes-Auditor) iratik, és 1771-ben bánatsi adminisztrátor. Ennek fiai 1. János-Teodor. 2. Mihály 3. és Ádám. Ezek közül

János-Teodor 1771-ben bánatsági igazgató főmérnök, a Béga csatorna terv kivívója, miért aranyéremmel diszítetett. Ennek fiai a) Ferencz őrnagy b) Jakab Arad megyei főmérnök, és Pál Krassó megyei volt főmérnök, már meghaltak. A legutóbbi Pálnak élő fiai közül Lajos lak. Pápán.

Kovách család. (Horti és rigyiczai.) A VI. kötet 303. és 304. lapján közölt családfákra némely igazításokat kell tennünk hiteles családi iratok nyomán.

A 303. lapon az I. táblán II. György, kinek neje Hliniczky (Hliniczky) Ilona volt, nem Jánosnak fia volt, hanem I. György-
Fruzsínának és ezen ág e szerint egészen ezen I.
eredt. Ugyan ez ágon Mihálynak nejétől Hagan Annától
na volt Ferencz 1775-ben, ennek gyermekei Ferencz, József, Pál
kik Nógrád megyétől 1777 ben kérték nemesi bizonyítványukat.

Ugyan csak az I. táblán álló törzsenek Pálnak fia János, a lovas főhadnagy, atyja volt tanúvallatás szerint I. Ádámnak, azon Ádám-
nak fiai András és János, kitől lett II. Ádám; nevezett András
pedig volt az, kitől a II. táblán a rigiczai ág származtatik. Ezen II.
táblához pótlásul a következő időközben történt változásokat kell
nunk:

Mihálynak fia József 1859. dec. hóban nőül vette Patrubány Biancát (Patrubány N. és bobdai Gyertyánffy Teréz leányát) kitől 1860. april 8. Pesten szül. fiok Iván.

Róza férje Kis József Pesten 1860. auguszt. 28-án hirtelen meghalt.

Stefanie 1862. máj. 14-én Rigiczán tartott menyekző mellett férjhez ment Bartt, (vagy magyarosítása után) Barthal Józsefhez, Valovics-Márffy Anna után a Kovács család rokonához.

Nep. Jánosnak nejétől Kovách Gizellától születtek gyermekei Jozéfa 1859. nov. 19-én, Béla 1862. márt. 18-án.

Anna 1857 óta Hertelendy n. János özvegye, kitől fia maradt Lajos.

Kubínyi család. A VI. kötet 477—496. lapján terjedelmesen és elég teljesen is közöltetett, mind a mellett mint ily terjedelmes családnál nagyon könnyen lehetséges, némely tagjai elmaradtak, noha már azon köt. 566. lapján is némelyek pótolattak, valamint a XII. kötet 500. lapján is tétetett kiigazítás. Most ujlag az azóta felfedezett hiányok következőleg pótolandók: A 479. lapon Jakabnak Beniczky Borától leánya volt még Dorottya b. Zay Jánosné is. — A lap alján Jánosnak első neje Sághy Mária, a második Szlovacsek Janka, ettől volt fia János a zsolnai ügyvéd (szül. 1819.) ki 1866. jun. 27-én meghalt, és így ez ágnek fiágon magva szakadt. Legutóbb említett Jánosnak nővére még Apolló Szeghy Ferdinandné.

A 480. lapon Andrásnak özvegye Tarnóczy Róza meghalt 1861. jun. 6-án. Fiának Zsigmondnak, ki 1861-ben Nyitra megye fő-ügyésze volt, a közlötteken kívül gyermekei még Zsigmond szül. 1850. Kálmán szül. 1858. Imre szül. 1860. Vilmos szül. 1864. szintén helyeikre beiktatandók. — Az e lapon a III. táblán kellő igazítások a VI. kötet 566. lapján olvashatók.

A 481. lapon a IV. táblán Jánosnak Báán Annától fia volt Simon is. — Más Jánosnak Pottornyay Juliától leányai: Éva Görgei Lőrinczné, Janka Csemiczky Gáborné. — Menyhértnek Okolicsányi Erzséttől leánya Anna-Maria is Pottornyay Farkasné. Ennek testvére Kristóf volt testvér-gyilkos, miért karóba huzatott. Mátyásnak Csemiczky Máriától fiai még István is, ki lefejeztetett, és Gáspár, ki tébolyodott volt. — Frigyesnek Andreásnak Henriettétől gyermekei közül Mórincz cs. kir. hadnagy a Váza ezredben, 1866. jul. 2-án königgrätznél porosz fogságba esett, Luczián cs. k. hadnagy, Miksa császárral Mexicóba ment; honnan 1866. janu-

árban haza jött, 31 csatában vett részt, és két érdemjelt kapott, testvére Mihály Mexicóba maradt Miksa császár mellett.

A 482. lapon az V. táblán egy nagy sajtó hiba történt: kimaradt egy íz, ugyan is Mihálynak Kis Judittól fia volt Mihály, és ennek Ambrózy Appolóniától gyermekei Mihály árvai szbiró, Károly, Szidonia stb. Ezek közül Károly, ki honvéd századosnak iratott, a hírlapok azerint honvéd őrnagy volt, és 1861. jan 2-án P. Kakaton (Hevesben) kora 48. évében halt meg.

A 483. lapon Józsefnek Bulyovszky Katától volt egy leánya is, Egry Dánielné. Ugyan e lapon a végső nemzedék közt Gyula mint cs. k. kapitány az 52. sz. gy. ezrednél a solferinói ütközetben érdemjelre érdemesítetett.

A 484. lapon áll Pál, kinek neje Makay Mária volt, ennek ivadéka kiegészítve következő:

Pál (Makay Mária.)				
György 1828. (Papp N.)		Márton 1828. (Keszler Jozéfa.)		
István †	Mária hajadon.	Nina (Kubínyi Imre.)		
Antónia †	János cs. k. kapit. cs. k. kam. (Földváry Matild.) Isabella.	József (Barcsik Mária.) Erzse. Irma.	Panna (Dorogsághy Kornel.)	Pál. Cornélia.

A mi a Kubínyiak történetet, illetőleg birtokviszonyait illeti, ehhez adhatjuk, hogy a család Somogy megyében is birt, — mint hiteles okleveléből látom — az ugy nevezett Pathai uradalomban, mely ugy látszik Kubínyi László neje Gyulaffy Potentiána után háromlott a Kubínyi család mind két ágára, mint ebben még 1727. nov. 15-én a nagy olaszi ág részéről meghatalmazottképen István, a deményfalusi ág részéről pedig idősb Imre osztozkodtak; a birtok kiterjedt Patha hajduvárosra, Poklosi, Molvány, Bassaly helységekre, Egerallya, Tamafa, Ertésháta, Mindenés, Keresztút, Aszufalu pusztákra, e birtokok előbb Dávid Lászlónak adattak zálogba, ettől pedig 1735-ben Boronkay Ferencz és neje Niczky Juliannának engedtettek.

Kunsch család. (Kesmárki.) A VI. kötet 516. lapján csak röviden volt megemlítve, most családi közlés szerint bővebb ismertetése itt következik:

E család első ismert törzse kesmárki Kunsch Gergely volt, ki lengyel nemes Chay István Várallya másképp Podogrodzie Szepes

városi polgárnak és a lengyel király szepességi ügyigazgatójának leányát Chay Borbálát vette nőül. Ezen Chay Istvánnak nagy-atyja Chay Miklós — mint az alább említendő lengyel nemeslevél állítja — Pruthen lengyel tartományból czímerül pellikánt viselő nemesi család ivadéka volt, és Capistrán Jánossal Nándor-Fejérvár ostrománál Hunyadi János segélyére volt, utóbb Magyarországra Szikszóra telepedett. Fia maradt Lőrincz, ennek fia a nevezett Chay István, ki 1551-ben Zsigmond Ágost lengyel királytól atyja részére is lengyel nemességet és következő czí-

mer nyert: a paizs kék udvarában zöld halmon magas fenyő áll, melynek tetejében fiait vérével tápláló pellikán fészket, a fa két oldaláról szemközt két vadállat (a diplomában ferae) ágaskodik. A paizs fölötti sisak koronáján három strutz-toll lengedez. A paizs körül ezüst kék foszladék van, mint ezt az első metszvény is mutatja.

Eképen nősülvén meg Kunsch Gergely, 1573. aug. 9-én kelt czímeres levélben maga s utódai részére Miksa királytól magyar nemességre emeltetett, és neje családi czímeréhez sokban hasonlatos — és a következő lapon álló metszvényben szintén látható — czímerrel adományoztatott.

A paizs vörös udvarában zöld téren magas tölgyfa (már nem pinus-fenyő) emelkedik, és annak tetejében a fiait tápláló pellikán fészkel, a fa dereka körül jobbról farkas, balról róka ágaskodik. A paizs fölötti sisak koronájából két sas szárny (jobbról kék, balról vörös szárny) között nyuszt (mardur) emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A paizs vörös udvarában zöld téren magas tölgyfa (már nem pinus-fenyő) emelkedik, és annak tetejében a fiait tápláló pellikán fészkel, a fa dereka körül jobbról farkas, balról róka ágaskodik. A paizs fölötti sisak koronájából két sas szárny (jobbról kék, balról vörös szárny) között nyuszt (mardur) emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Kunsch Gergelynek nevezett nejétől Chay Borbálától egy leányán Ágnesen (szül. 1579.) kívül, ki Wildner Sámuelné lett, két fia maradt: I. János, és I. Tóbiás, kik két ágat terjesztettek, mint a következő táblázaton láthatjuk:

Gergely
1573.
(Chay Bora.)

I. János 1589.99. a lengy. armalist atíratá Szepes kápt.	I. Tóbiás 1609. II. Tóbiás	Ágnes sz. 1579. (Wildner Samu.)
I. Sámuel (neje Dorottya.)	II. Gergely 1676. Pál.	János 1684. Anna (Monesko.)
II. Sámuel sz. 1708 † 1785. Szikszón (Dóczy Judit † 1787.) Folyt. a köv. lapon.	III. Tóbiás sz. aug. 14. 1679. (N. Anna.)	János-György 1721. † 1792. (Lányi N.) János. György. kapit. † 1798.
Judit (Kesmárky N.) Sz. Várallyán.	Zsuzsa (Halpsch.)	Anna (Platschko.) György-József † ifj.

II. Sámuel, *ki az előbbi lapen.*
sz. 1708. † 1785.

(Szikszón

(Dóczy Judit † 1787.)

III. Gergely sz. 1739. † 1800. (Kismester Anna.)	III. Sámuel (Kis Vásárhelyi Erzse.) Szikszón	Erzse (Székely József Szikszón orvos.)	Mihály (neje Rebeka Szikszón.) István	Zsuzsa (Kecske- méthy János.) József.)	Sára (Jotzik János.)
V. Sámuel ügyvéd 1791. Miskolczon. ugocsaai tbíró (fügedi Kovács N.)	József Miskolczon.	IV. Sámuel buzs. őrm. 1797. insurg. † 1799. (1. Hark Juli.) 2. Básthy Janka.)	Gábor. (Udvarnoky Janka 1800.)		
	Anna (Kos Károly.)	II. József.	Károly.	II. Gábor Abauj v. alisp. 1866. (1. Aranyossy N. 2. Mentler N.)	Lajos sz. 1810. nov. 11.
			Gyula.	Gábor.	Vilma.

A család fő székhelye Abauj megyei Szikszó mező-város, ott születtek többnyire a család tagjai is. A családfát a múlt század végén 1790-ben V. Sámuel, utóbb ügyvéd, az 1794. évi budai országgyűlésen absentista mágnás képviselője, utóbb Ugocsa megyei tbíró szerkesztette, de úgy látszik I. János ágán e közt és unokája II. Sámuel közt hézag van.

A család mostan élő tagjai közül Gábor jelenleg Abauj megyének másod alispánja.

L.

Lány család. A Lány (vagy Lányi s máskép Jacoby, nemes család egyik ágának nemzékrendje a VII. kötet 24-ik lapján közöltetett. Ott van megírva az is, hogy a család alapítója Lány Márton és általa családja 1666. december 17-én nyert czímeres levelet, és czímert, mely kék udvarban hármass buzakalászból-csipkedő galambot ábrázol.

Itt most a család terjedelmesebb nemzékrendjét közölhetem, mint következők:

I. tábla.

Lány Márton
1666. armalist.
(Ulmützerin Erzse.)

Kristóf 1666.	Orbán (Gaal Anna lefejezt. Smidin Péter (Cornidesz Zsuzsi.) özvegye.)	II. Márton (Cornidesz Zsuzsi.) <i>Folyt. II. táblán.</i>	Antal (Remenik Zsófia Dobsáról.)	Jakab (Rosnaveszky Eva. Késmárkról.)	János (Záborszky Erzse.)
	Márton. Erzse.			János katon. János katon. Mária. Erzse. Eva katon. Dániel katon.	
János végre. Poprádon.	Márton Anna Bártfán.)	Zsuzsa. Erzsi. Judit.		János. Gábor. Már. Erzse. Anna- ton. Mária.	
Kristóf. Márton. György. Ferencz <i>Lásd. VII. kötet 24. lapján folyt.</i>	† János.	Antal. Erzse.			
Dora (Janisch Dan. Iglón.)	Zsófia (Czimmermann.)	Antal (Márctius Kata.)	Tamás Poprádon.	Jakab Zsófia. A. Maria.	
	Antal (Bohus Zsuzsa.)	Eva.	Zsófia.		
György-ikrek János.	Mária.	Julia.			

II. tábla.

II. Márton, ki az I. táblán.
(Cornidesz Zsuzsa.)

János (Hulik Kata.) Késmárkról.	Márton. †	Tamás. †	Dániel (Kray Rozina Eleonora.) <i>Folytat. a III. táblán.</i>	Jakab.	Zsuzsa (Mudrány Dániel.)
Dániel Zsuzsa János. Eva.	József (1. Szontagh Zsófia. 2. Lócsös Julia. 3. N. N.)	Márton Kata. Zsuzsa. Erzse- hadi Eva. János.	György. Tamás.		
1-től János. Zsuzsa. Eva.	Zsigmond. Zsófia.	2-től Márton n. földvári lelkész. Erdélyben. (Décsy N.)	3-tól Judit. Zsuzsa.		

Teofil. Erzse Sámuel. Mihály. Anna-iker-Ján s. Pál. Zsuzsi. János.
(Bodon Simon
Doboka várm.)

III. tábla.

Dániel, ki a II. táblán.
(Kray Roz. Eleonora.)

Dániel (Goldberger Zsuzsa.) <i>Folyt. a köv. lap.</i>	Pál † orvos dr.	Jakab. (Bodó Eszter. Janka A. Mária (Czekus (Davidesz. Mátyás.) Csetneken.)	Sándor (Bodófalv. Bodó Rebeka.) <i>Folytat. a IV. táblán.</i>
---	-----------------------	---	---

Dániel, ki az előbbi lapon.
(Goldberger Zsuzsa.)

Dávid (Badányi N.)	Eleonora (Kray kapit.)	Dániel (dobai Székely Anna-Maria.)			
Pál Szepes v. esk.		Zsuzsi.	Dániel.	János.	Laura.
Sándor.	Berta.				

IV. tábla.

Sándor, ki a III. táblán.
(bodófalvi Bodó Rebeka.)

Sándor cs. k. kapit. (őzv. Dobayné.)	János (Raisz. M. Anna.)				Pál cs. k. őrnagy.
Karolina. (gr. Vass Dani.)	Róza (Szakmáry N.)	Bora (Kail N.)	Pál.	N.	(1. Schreiber Róza. 2. Bánóczy Fáni. 3. Damberger Huszty Anna.)
	Harikóczon.				
2-től Judit (Horváth Sándor.)	Zsuzsa (Horecsny apácza János Trencsinbe.)	Antónia	3-tól István sz. 1814. apr. 18. cs. k. kapit. (Withalm Mária.)	József. sz. 1817. cs. k. kapit. (Rázgha Luiza.)	György sz. 1832. cs. k. fő- hadn.)
Emma sz. 1849.	Sándor sz. 1850.	Pál sz. 1852.	István sz. 1854.	Leódegár sz. 1852.	

Laszkáry család. (Draskóczi) A VII. köt. 29. lapján csak töredékesen volt közölve. A Turócz megyei Laszkár helységet, honnan a család eredetét és nevét vehette, már 1255-ben ugyan Porsnak fia Latibor kapta IV. Béla királytól adományban, és Latibornak fia Jakab 1286-ban Kis-Rákót vagy Léhokát is megszerzé, mint ezt Bel Notitia nova Hung. II. 340. 341. lapján olvashatni; de ezektől a Laszkáry család eredeztetését nem idokolhatni. Ennélfegva csak azon Laszkáry I. Jánostól kezdve közölhetjük a családfát, ki 1648—1659. körül Hont, Heves s külső Szolnok vármegyék jegyzője volt, és kitől így terjedt a család:

I. János 1650.
megyei jegyző.

II. János 1680.
(Terchy Bora.)

György †	III. János 1719. adom. kap. (Darvas Erzse.)	Mária (Komjáthy Ábrahám.)	Erzse (1. Kutassy Alb. 2. Horváth Gy.)	Judit (Ivanovics András.)	Magdolna.
IV. János †	Pál (Egry Bora.)	Ilona (ócsai Balogh József.)			
Erzsébet (Szent-Iványi N.)	Anna-Mária. †	István (Szent-Iványi Fruzsina.) Folytat. a köv. lapon.			

István, ki az előbbi lapon.
(Szent-Iványi Fruzsina.)

Lajos 1839. Hont m. főadószedő (Sembery Petronella.) Gyula.	Miklós 1849. honti alispán lak. Pribelyen. (1. Nedeczky Luiza. 2. Dacsó Amália.)	Emilia (Kubinyi Vilmos.)
1-től Ödön. (Gamperl Mária.)	2-től Eteika.	Ferencz. Pál. György. Julia.

II. Jánosnak nejétől Terchy Borbálától (Tercsy Györgynek Abonyi Judittól leányától) született gyermekei u. m. György. III. János, és nővéreik 1719-ben III. Károly királytól Hont megyei Felső-Pribely, A. és F. Csehi, és Nógrád megyei Szalma-Tercs helység és pusztákbeli birtokokra új adományt nyervén, beiktattattak.

A család tagjai nagyobbára Hont megyénél mint főbb megyei tisztviselők tűntek ki.

Lehoczky család. (A VII. köt. 77—84. lapjain közölt család-fákhoz még két ágazat járúl, az egyik Janostól ered, és pedig állítólag azon Janostól, ki a (80. lapon.) IV. tábla vég-izén látható:

János Ignác Turóc megyében.		
Antal turóczi főpercept. †	Elek Turóczban szbir. Körmöczre telep. (Lemon Róza.)	Ignác kath. esperes. †
Antal Margittán Biharban.	Mária (Schramkóné Körmöczön.)	János sz. 1789 † 1836. kincst. erdőm. Oszadán. (Gottier Anna.)
Antal tornai pléb.	Mária (Janniczki Lipót.)	Adolf ifjan. † 1859.
		Tivadar szül. 1830. Fuccinén Fiume kertül. ügyvéd Munkácson. (Döbrentey Mária.)

Ez utóbbi négy testvér részére édes anyjuk Gottier Anna 1840. dec. 10-én vett ki Turócz megyétől nemesi bizonyítványt.

A másik rendbeli ágazat imez:

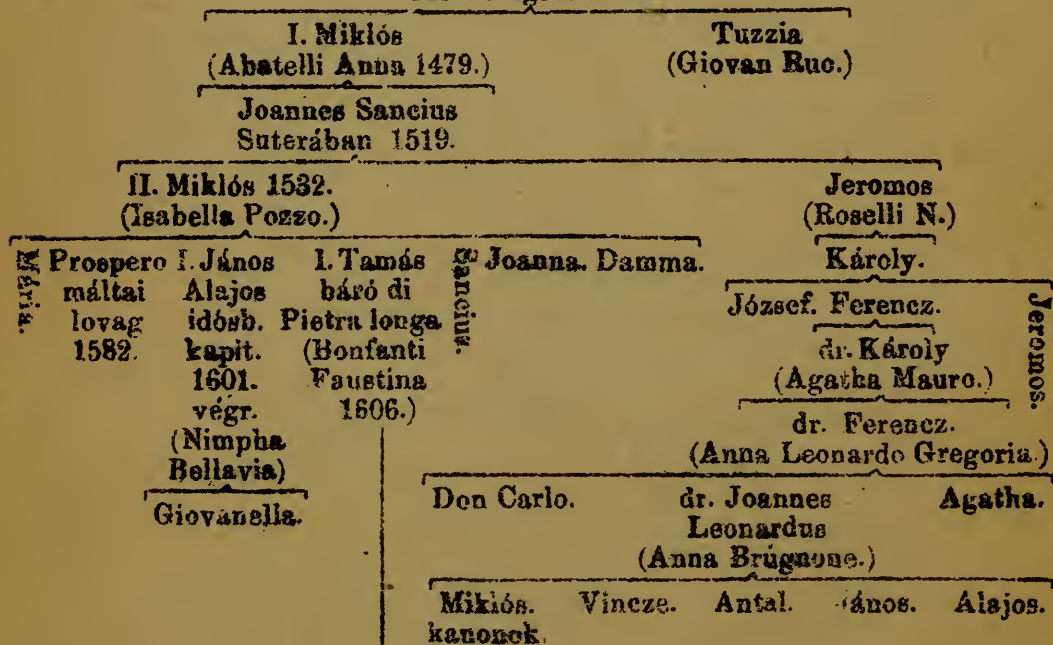
Mátyás					
Mátyás Zemplinbe költöz.			László Zemplinben.		
István †	József	Antal	Mihály	Miklós.	
	Lajos. Gábor.	3 leány.	Lajos szbiró † 1856. N. Szöllősen.	László úrb. törv. elnök.	Menyhért.
	Abaujban.			Kálmán. Gyula. Irma.	
Mihály.	Apollonia (Hucker.)	Amália.	Miklós. Elek. Sándor. Regina. Berta.		

Mint a Rakóvszky családnál olvashatjuk, ezen család ősei Márton-udv. káplány és testvére László 1245-ben Turóc megyei Rakovot (hajdan Zaluzsánt vagy Zanasánt) honnan a család Rakovszky nevét vette. utóbb azonban 1286-ban nevezett László Rakov birtoka egy részét Bekének eladván, a rész Kis-Rakónak másképp Lehotkának neveztetett el, s a család, mely azt megvette, innen Lehoczkynak hivattatott és a Lehoczky családnak megalapítója lett, mint illető helyén említetett.

Lo Presti család. (Fontana d'Angioli, báró.) A Lo Presti Fontana d'Angeli vagy d'Angioli hazánkban egy század óta hazafiúsított báró család és régi spanyol eredetű, melynek ereiben castiliai nemes vér foly. Ős hazájából a XIV. századból Siciliába telepedett és innen hazánkba. Családfáját a XIV. századig viszi föl. Első ismert törzse Péter 1391-ben aragoniai Mártonnak Frigyes siciliai király vejének kíséretében lépett Siciliába, hol 1394-ben Castronuovo várnagya lett. 1431-ben V. Alfonz által a „regius miles” rangra emeltetett, és utódai számára Castrogiovani város gabelláját (kivándorolási díj) nyerte örök hűbérül. Tőle a családnak 1862. évben Temesvárotti ki nyomott történeti leírása következőleg fűzi a leszármazást:

I. tábla.

Lo Presti Péter,
1394. Castronuovo várnagya
1431. Regius miles.

I. Tamás, ki az előbbi lapon.
báró di Pietra longa.
(Bonfantia Faustina 1606.)

Eleonora (Antonio Salamone) innen a Salamone cz.	Melchiora.	Ferencz.	Antonin első hitbi- zományos 1598.	Angelo-Mihály szül. 1606. Suterában. (Unda e Gioenio.)	Miklós.	II. János-Alajos 1605. Antal. Onofrio. Gáspár. III. Ján- pap. Alajos. Fontana d'Angioli első ura 1685.
Miklós sz. 1625.	I. Ferencz sz. 1627.	Tamás sz. 1632.	Ignác sz. 1646.			
Antal.	Giovan- Onofrio.	Palermóban (Anna lakott Gerardi.) (Margareta lo Puzzio.) Folyt. II. tábl.	(Melchiora Mericonde Tomassina.)			
János Al. Eleonora.				Dora. Jozéfa. Anna	József (Rosa Ernandez.)	Antonin sz. 1690. (Rosalia Mallo.)
Benedek (Laurea Corlone)	Jeromos Miklós. Jozéfa. sz. 1701.	Antonin pap.	Mich.-Angell. pap.	Gábor.	Ignác.	
Fe- rencz.	Ta- más.	Pas- qualis.	Spe- ranza.	Kata. János-Alaj. (Rosa lo Campo.)	Jakab † Bécsb. Astengo kapit.)	Mária Jozéfa-Fel. (Xav. apácz. Eleonora apácz.
Fani.	János-Alaj.	Vincze.	Antonin.	Constancia.	Jozéfa.	Concetta.

II. tábla.

I. Ferencz sz. 1627. ki az I. táblán
(Margar. lo Puzzio.)

I. Pál. sz. 1647.

(Dorothea Majorana e Bartolotta.)

II. Ferencz sz. 1679. Bécsbe teleped. (Hieronima Gaetana Arini.)			Antonin sz. 1676. hittudor.		
Mihály sz. 1701. keres. tanács. 1754.	Rochus sz. 1704. cs. kir. ezredes 1764. magyar honfű. (1. Anna Eimbach. 2. Eva Roth.)	Jozéfa-Róza. sz. 1706.	Benedek sz. 1810. korm. és pápai házi lelk.	Alojzia sz. 1712. apácz. fejed.	
III. Ferencz (gr. Eszterházy Julia.)			I. Lajos sz. 1767. Merczfalva stb. ura sz. 1768. (Josepha La Roy de 1817. kapit. Lozembrunc.) (gr. Draskovich Henriette.)		
Antal. sz. 1761.	Miklós sz. 1762. † 1788. mint hős.				
Ludovica sz. 1817.	Henrika sz. 1820.	Szidonía sz. 1823. † 1834. (gr. Eszterházy Seraphina.)	II. Lajos sz. 1823.	Árpád sz. 1825.	
Eugenia sz. 1845.	Hona sz. 1847.	Lajos sz. 1852.	Ágnes sz. 1850.	Szerafina sz. 1855	

E munka köréhez a család történetének vizsgálása csak a nia-
gya-honfiusítás idejétől tartozván, valamint a főlebbi származtatás bi-

rálatti vizsgálata e körön kívül esik, úgy azokból csak is röviden a főbb mozzanatokot lehet megemlítenem. A táblázati törzsnek unokája, I. János (ki Giován Sancio néven fordul elő) Sutura városában vette lakását, hol I. Ferenczig (ki Palermoba telepedett) volt a család fő székhelye. Ugyan csak Sutura mellett (vagy területén) van a Fontana d'Angioli (v. d'Angeli) nevű hüberes (feudal) birtok, melynek első ura 1685-ben Onofrio fia III János Alajos volt, és mely ennek kihaltával a ma is élő ág elődeire szállt, és melylyel a családi bárói rang is összefűzve van ¹⁾ — A családfán különben már I. Tamást báró di Pietra longa czímmel találjuk.

A család több jeles katonát és több máltai lovagot mutat föl, mely utóbbi eset a család régi kitűnő nemesi állására szolgáltat tanúságot. I. Ferencz (szül. 1627.) Palermoba tette lakását, és több bizonyítvány szerint családja itt is az elismert patricius családok közé tartozott. Ennek unokája II. Ferencz (sz. 1679.) a spanyol háború ujlagos kitörése után 1736. táján családosúl Bécsbe telepedett, miután különben is egyik fia Rochus (szül. 1704) már ekkor a német birodalom (most osztrák) császári királyi hadseregében szolgált, és ekkor már (1736.) mint őrnagy és a Viscounti zászló-alj parancsnoka a török háborúban tünteté ki magát. És tulajdonképen ez idő óta tartozik ide e családnak tüzetesebb ismertetése. Rochus — mint jeles katona, ki az olaszországi, a török és porosz háborúban 13 csatában fényes részt vett és háromszor sebet kapott, alapítá meg családjának magyarországi állását. Miután régi nemesi származása időnként többször szigorúan megvizsgáltatott; 1739-ben már az alsó ausztriai úri rendbe (Herrenstand) beiktattatott. 1748. april 29-én ezredes lőn. 1759-ben bárói czíme használatának jogosultsága is elismertetett, az 1764. évi magyar országgyűlésen pedig a 47. törv. czik értelmében utódaival együtt a magyar honfiusítást is megnyerte, és az által családja hazánk mágnásai sorába iktattatott; a hűség esküt halála közbejötto miatt 1807-ben fia I. Lajos teljesíté.

Rochusnak egyik fiától III. Ferencztől és gr. Eszterházy Juliától származott unokája Miklós (szül. 1762.) főhadnagy, mint hős különösen említést érdemel. A török háborúban 1788-ban június 28-án a török határon álló Rama erődöt Belgiojoso gy.-ezredbeli 23 legénynyel Zrinyi Miklós példájaként a túlnyomó ostromló sereg el-

¹⁾ A latin oklevelekben „*nobile feudum et baronia Fontanae Angelerum*” nevezetik, és 1737-ben még a család birtokában volt.

lenében utolsó csep vérig oltalmazá, és ott vitéz legénységével együtt hősi halált halt. Az elesett báró Lo Prestinek jobb keze három, bal keze két darabra volt vagdalva, derekán három sebhely tátongott, egyik szúrás, kettő lövés eredménye¹⁾. A hős totemei Uj-Palánkán katonai dísszel temették el.

Rochusnak említett másik fia I. Lajos (szül. 1767.) Temes megyébe telepedett le, hol gróf Saurau bir. ministertől örökbevallás útján szerzé Merczyfalvát és Zsadányt, és azokra utóbb 1804-ben kir. helybenhagyást, és törv. szerinti beiktatást. Ugyan ő szerzé utóbb 1826-ban kir. adomány mellett Arad megyében a Tok, Iltyó és Szelistyei uradalmakat. Mint magyar birtokos úr, megyéje köz ügyeiben élénk részt vett, mint azt Temes megye 1819-évi elismerő levele tanúsítja. 1829-ben tett végrendeletet, mely magasztos nemes jelleméről tanuskodik, obben meghagyta, hogy fiai a hazai törvényekben és magyar nyelvben különösen oktattassanak. Örökösök hiánya esetére pedig összes birtokai a magyar Ludovica intézetnek jussanak. Meghalt 1832-ben és Merczyfalván eltemettetett. Nejétől lozembruni Le Roy Jozefától a táblán látható leányai, és két fia II. Lajos és Árpád maradtak, kik atyjok hazafiasságát örökölve, főleg nevezett Árpád által a m. akadémiára tett nagyszerű alapítvány által a báró L. O. Presti nevet és annak emlékéit a „nagyérdemű hazafiak“ sorába iktatták.

A család czímere — egy, farkát hátul felgyűrűző sárkány, mely lábaival zöld galyat tart.

Lövey család. (Lövei és L. petri.) A VII. kötet 188. lapján álló töredékes ismertetés helyett családi közlés folytán teljes családfája itt következik :

I. Gergely
1591. † 1600.
(Mokcsai Klára.)

II. Gergely
sz. 1597. aetat. revia. 1609.
1646. munkácsi kapit.
(1. Szerdahelyi Judit.
2. Balling Anna.)

I. t. István †	János	Ádám	2. t. I. Sámuel	Ilona	Éva	Mária	Erzse
	(Mikolai	1680.	(Nadányi	(Kökényessy	(Becski	(Bartosi	(Horváth
	Anna.)	Tököly	Margit	György.)	László.)	Gábor.)	Ferencz.)
	†	kapit.	özv. 1685.)				
		(Ramocsa- bázy Éva.)	Folyt. II. táblán.				
	Folyt. a köv. lap.						

¹⁾ Wiener Blätter 1788. jul. 9. nro. 8.

Ádám 1680. ki az előbbi lapon.
Tüköly kapit.

(Ramocsabázy Éva.)

II. Ádám László (Hosvay Zsuzsa.)	Bora (Csoba Klára.)	Mária (Kölcsesi Fer.)	Éva (Szilágyi Istv.)	Anna (Tömösvári György.)	(1. Tolvaj Gábor. 2. Erdődy Istv.)
-------------------------------------	------------------------	--------------------------	-------------------------	-----------------------------	---------------------------------------

Erzse (Gúthy Fer.)	Anna (Nemessányi József.)	Mária (Meczner Károly.)	Éva (Nagy-Iday Ferencz.)	Klára.
-----------------------	------------------------------	----------------------------	-----------------------------	--------

János (1. Mokesai Klára. 2. Maróthi Éva.)	Mihály	Krisztin.	Bora.	László.	Gergely (Osváth Fekete Gáb.)	Zsuzsa (Eva.)	Ádám.
---	--------	-----------	-------	---------	---------------------------------	------------------	-------

István (Darvay Eszter.)	Charitas. (Bessenyei Pál.)	Teréz.	Ádám nőtlen.	Hona.
----------------------------	-------------------------------	--------	-----------------	-------

József 1796.	Jozéfa 1790.	József † 1791.	János 1793.	Jozéfa † 1794.	Péter † 1796.
	† (Szathmáry Eszter.)		(Várady Ádám	(Fazekas Julia.)	
	Zsófia.	Klára.	Szigeten.)	Gusztáv.	Fruzsina. Sánd.

II. tábla.

I. Sámuel, ki az I. táblán
(Nadányi Margit
özvegy 1685.)

Mária (Geőcze András.)	Lajos	II. Sámuel 1727. adom. (Bán Judit.)	Klára.
---------------------------	-------	---	--------

III. Sámuel	Gergely. (Orosz Julia.)	Krisztina (1. Keresztési György.) 2. Horváth B.)	Zsófia.	Máris.	Anna
-------------	----------------------------	--	---------	--------	------

Pál. Gergely † 1794. (Jármay M.) utolsó ez ágon	Teréz	Zsófia (Bessenyei István.)	Krisztina (Jármay L.)	Bora (Törös F.)	Julia. (Hosvay J.)	Anna (Tömös- váry F.)	Éva
csak leányok.							

M.

Majláth család. (Székhelyi.) A VII. kötet 250. és köv. lap-
jain kivált a nemesi ágazatokra nézve a családfa hézagos lévén, a
grófi ágazat egyik kitűnő tagjától nyert adatok alapján a teljesebb
családfát jének vélem itt újra közölni.

Miklós

1646—73.

kir. ügy igazg.

(világosi Eröss Mária Juszt.)

Tamás	Boldizsár	Mária	Erzse Magdolna.
(Sántha Erzse.)	(1. gr. Kollonich N.	(Péchy Menyh.)	(Fekete Imre.)
István. Magda.	2. b. Skarbala Anna.		
	3. Ordódy Zsuzsi.		
	4. Bodor Zsuzsi.)		

2-t. Angelika-Klára	3-t. Gáspár	Miklós	I. József	Mária	Teréz	Julia
(gr. Nyáry Zsigm.)	(Majthényi	(Letova-	septemv.	(Blu-	(Blu-	(1. Bo-
	Erzse.)	necz Bora.)	† 1757.	dovaszky	Péter.)	brov-
	János.	Zsuzsi	(Lőrinczy	Kata.)		niczky
	Ferencz.	(Lieszkovsz-	(Huszar	József.)		Adám.)
		ky Imre.)				2. Kmos-
						kó Adám.)

Angelika. Klára	II. József	Antal	Ferencz	I. György	Julianne
(disznósi sz. 1735† 1810.	győri kir. alap. ügyv. sz. 1752† 1821.	(Halácsy			
Horváthy gróf 1783.	kanon. megöl. 1813.	kir. személynök Antal.)			
Pál.)	minist. papóczy	(1. Lipthay	(1. Hrabovszky		
	(1. Bossányi prépost.	Janka.	Klára.		
	Mária	2. Martinkovics	2. Szilávy Már.)		
	2. gr. Sándor Anna	Anna.)	Folyt. a III. táb.		
	csil. ker. és p. hölgy.)	Folyt. a II. táb.			

1-től Kata	III. József	Mária	Janka	Karoly	Lajos	Krisztina	Julianne	2-t. János	Erzse	Amália	Vincze
(Steőszel	sz. 1760.	(Melcer László.)	Bydeskúthy Vincze.)	sz. 1781.	†	†	apáczs	sz. 1786.	(gróf		†
József.)	† 1825.			kam. tan.				† 1855.	Batthyány		Agnes (b. Mednyánszky Alajos.)
	kam. ein			(Reviczky				tört. író	Imre.)		
	sz. Istv. r. n. k.			Judit.)				(gf Révay			
	(gr. Sennyey			Mária				Anna.)			
	Antonia			(1. b. Med-							
	csil. k. h.			nyánszky							
IV. József	Antal			László.							
sz. 1796.	sz. 1800.			2. Stoll				Herman.	Henriette.	Kálmán.	
lakik volt főkan. v.				János.)							
Perbenyik. cs. k. kam. v.											
b. tit. tan.											
arany gyapjas											
sz. Istv. r. n. k.											
fő asztalnok m.											

II. tábla.

Ferencz, ki az I. táblán.

kir. alap. ügyv. megöl. 1813.

(1. Lipthay Janka

2. Martinkovics Anna.)

1-től Kata	2-től János	Miklós	Ignác +
(Podhorszky János.)	(Gudics Vincentia.)	zellői	(1. Szent-Iványi Jozéfa.
Lajos	István. †	plébán +	2. Baloghy N.
(Zmeskal Antónia.)			3. Hodosay Mária.
István	László	Imre	4. Prohászka Magda.)
(Dubraviczky Mária.)	(b. Bakonyi Mária.)	(Dubraviczky Ilon.)	Folyt. köv. lap.
Piroska. Istv. Margit.		Etelka.	Gizella.

- Ignác + ki az előbbi lapon.
 (1. Szent-Iványi Jozéfa.
 2. Baloghy N.
 3. Hodossy Mária.
 4. Prohaszka Magda.)

1-től Anna (Baross József.)	2-től Sándor. v. törv. sz. elnök (Pongrácz Friderika.)	Vincencia (Endrődyné.)	4-t. Pál. Ilona. Mária.
	Gyula (1. Omazta N. 2. Baloghy Sára.)	Béla Liptóban (Pongrácz Anna.)	Mária (Brencsán Sándor.)

III. tábla.

- I. György, ki az I. táblán.
 sz. 1752†1821.
 kir. személynök
 (1. Hrabovszky Klára.
 2. Szilávy Mária.)

1-től Klára. †	II. György országbíró 1848-ig sz. István r. n. ker. (Uzovits Karolina.) csil. ker. és p. hölgy.)	Antal volt katona	Imre cs. k. kapit.	Teréz (Beniczky Ádám.)			
Karolina csil. ker. hölgy. (Bujanovics- Ernö kamarás.)	Mária csil. ker. hölgy. (Szegedy Lajos.)	III. György volt fő kanczel. országbíró sz. István r. n. ker. (b. Prandau Stefania csil. ker. és P. hölgy.)	Julianna alapít. hölgy.				
Etelka.	György.	Sarolta.	József.	Gejza.	László.	Gusztáv.	Antal. †

Majthényi család. (Kesselőkeői.) A VII. köt. 258. lapján a II. táblán áll György, az első báró 1631-ben, ennek Gáspár fiától unokája b. György, kinek neje 1. Révay Constancia, a 2. Sztranyay Julia, ennek fia volt János. (ki nem áll a családfán) ennek gyermekei: 1. Imre. 2. István 1848. volt honvéd tábornok, 3. Pál. 4. Julianna Kürthy Jánosné. 5. Erzsé Inkey Jánosné. 6. Anna Majthényi Jánosné. 7. Bora Kürthy Lajosné. És tán ezekhez tartozott még Lajos is, ki mint nyugalmazott százados halt meg 1866-ban. István bárónak leánya Anna gróf Forgách Antalné.

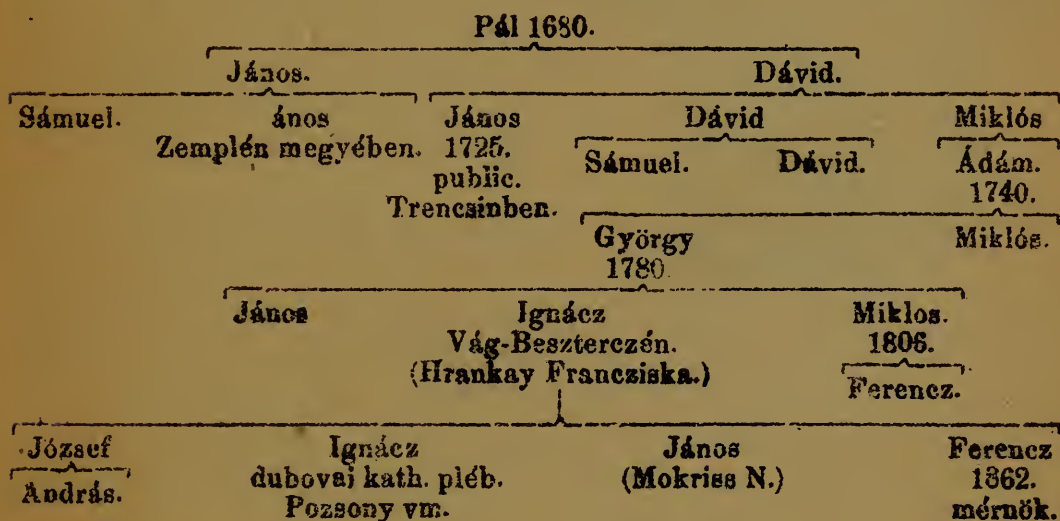
Ugyan e táblán Gáspárnak Tömösi Annától fiául iratik György is, kinek neje Dejtsi Erzsé volt.

A 260. lapon V. táblán Ákosnak János fiától unokája András nem halt ki, hanem fia volt Tamás, ennek Mihály, ennek Antal bajmóczi tiszttartó, ennek József kir. tanácsos, ennek leányai: Anna-Mária gróf Brunszvik Antalné, és Antónia gróf Batthány Józsefné.

Ugyan ott áll Ferencznek fia Lőrincz, kinek fia volt Imre, kinek János és Tadé, nevezett Jánosnak Kálmán főhadnagy. Ugyan ott Mártonnak fia Gábor meghalt 1833-ban.

A 261. lapon VI. táblán álló Magdolna meghalt 1854. dec. 8. kora 65. évében. — A VII. táblán álló báró Antal meghalt 1866. febr. 21. kora 77. évében.

Malobiczky család, (másképp Maloviczky.) Emlitetett a VII. köt. 281. és 282. lapján. Maloviczky Miklós 1581-ben bohuszlaviczi székhelyén. 1690-ben Trencsin megye nemesei sorába fogadta a családot. 1680-ban élt Malobiczky Pál, kitől következő ivadék származott:

Meszlényi család. (Meszlényi.) A VII. köt. 457. lapján áll. Pótlásul adhatjuk, hogy a család ismert törzse Benedek (Benedictus literatus de Meszlén) a győri püspökség és pornói apátság praefectusa volt, midőn 1569. aug. 17-én Pozsonyban kelt czímeres levélben nemesítetett Miksa király által. Czímerében zöld fa, azon galamb, és párducz láthatók.

Mikó család. II. Ferdinand király 1631. évi jun. 3-án Bécsben kelt czímeres levélben előbbi nem nemes állásukból (e statu et conditione ignobili, in qua hactenus perstitisse dicuntur) kiemelvén Vajda Mártont és általa Vajda Istvánt, továbbá Mikó Györgyöt, ennek nejét Kósa Annát, ettől gyermekeit Imrét, Móriczot, Jánost és Erzsébetet, és testvérét Mikó Istvánt magyar nemessé tette, adván nekik czímerül a következő lapon álló metaszvényben is látható czímert, — mely következő, a paizs kék udvarában hármashalmon grif ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot, a ballal há-

rom nyílveszőt tart; a paiza fölötti sisak koronájából kiemelkedve az előbbihez egészen hasonló alakzat látható. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Az említett czimeres nemeslevél 1631. dec. 12-én Abauj vármegyének Göncz városában tartott közgyűlésén hirdettetett ki.

E családból származtatja magát aranyos-polyáni Mikó József (szül. 1783.) ki 1832-ben mint Közép-Szolnok megyei Harochian helységbeli lakos, Erdélyországi Aranyos székely széktől márt. 31-én mint az aranyos-polyáni Mikó család ivadéka nemességéről bizonyítványt kapott. Nevezett Józsefnek

1811-ben nőül vett hites társától ns. Szabadezállásy György közép-szolnoki alispán leányától Annától született 1816-ban fia Mikó Miklós, ki a nváradí lat. sz. püspökségben Gyomán plébános.

Családi tudósítás szerint egyéb utódok Erdélyben Ar.-Polyánban székelnék, sőt Bukarest és Jassiba is kiköltöztek.

Miskolczy család. (Mező Telegdi.) A VII. köt. 513. lapján törzse Chulák vagy Chuliák nem György, hanem Gergely volt. A Miskolczy nevet Istvánnak fia Gáspár megtartá, vagy is nevezett atyja István vette először fel.

Miskolczy család. (Pávai.) A VII. köt. 515. lapján. E család a mező-telegdi Miskolczy családdal egy törzsből eredettnak állítatik, és Zsigmondtól (514. lap.) és ennek Horánszky Kata nevű nejétől származik. Nevezett Zsigmond háromszéki alkirálybíró volt. Fia I. Sándor Szörcey Annától nem. é Józsefet insurgens főhadnagyot és utóbb háromszéki főjegyzőt, ki magtalanul múlt ki és II. Sándor tőle Páván fiai III. Sándor, Ferencz, és Lajos. Ezeknek nagy atyjok nevezett I. Sándor nemessége 1773-ban Háromszék által elismertetett.

Miskolczy család. (Micskei.) Szatmár megyei kirtokos nemes család, mely a XVII. században az úgynevezett részekben Közép-Szolnok és Szatmár megyékhez közösen tartozó Géres helységben

Miskolcзы Jánosban tünt föl, ki nejével Várady Erzsébettel és gyermekeivel együtt a gróf Csákyak ajánlatára 1698-ban I. Leopold királytól kapott czímeres nemes levelet. Tőle a leszármazás imez:

János 1698. (Várady Erzsé.)					
II. János 1698.			Anna 1698.		
I. István (Nagy Mária)					
Id. György Géresen.		András Pelén köz. Szolnok		II. István sz. 1758. † 1841. Micskén (Fényes Rebeka.)	
III. István.		if. György.		Julianna	
Pál.		Erzsé (Kovács Zsigm.)		Ágnes (Molnár György.)	
		(1. Mensáros Sánd. 2. Feisthuber János cs k. főhadnagy.)			
Sándor sz. 1800. † 1807.		Eszter (össz Gábor.)		Gábor † 1829. kora 22.	
				Károly sz. 1809. 1861. képviselő (Szilágyi Ida.)	
Victoria (Baranyi Imre.)					
Dezső.		Ida.		Árpád.	
Emma.		Hugo.		Barna.	
Zsombor.					

A család tagjai közül II. István szül. 1758-ban Géresen, honnan Micskére Bihar megyébe származott, és miután első nejétől Pókay Zsuzsannától törvényesen elvált, 1796-ban nőül vette Fényes Rebekát. — 1815-ben (midőn már gyermekei voltak) nemességét Bihar megye előtt kihirdetteté. 1816-ban Micskén, hol neje után a Posgay örökségből is birt, a váradi káptalan előtti bevallás mellett jószágot szerzett, s innen reá s a tőle származott ágra a szokás a „micskei“ előnevet ruházta. Miután Micske környékén több helyütt birtokot szerzett vala, meghalt 1841-ben. ¹⁾ Gyermekei közül

Károly szül. 1809. febr. 11-én. Iskoláit Debreczenben és Sáros-Patakon végezvén, 1840-ben nőül vett piskárkosi Szilágyi Idát, kitől gyermekei a táblán láthatók. 1861-ben Bihar megye margitai kerületéből orsz. gyűlési képviselő volt.

Czímere a paizs kék udvarában zöld talajon ágaskodó grif, első jobb lábával kivont kardot tartva; a paizs fölötti sisak koronájából oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs oldalait foszladék díszíti.

¹⁾ L. Könyves Tóth Mibály: Emlékezés nemes Miskolczy István bideg tetemei fölött. Debreczen 1841.

IV.

Nadányi család A VIII. köt. 8. lapján Lajosnak leánya Zauzsi a táblázat alján nem Nadányi Imrének hanem Lászlónak nejeül olvasandó.

A 7. lapon álló családfa elejének szerkezete nem egészen teljes, egy leszármazás szerint Opoy de Nadálynak fia János, ennek Beroczka, ennek ismét János, ennek László, ki 1841-ben élt. Egyik későbbi Nadányi Jánosnak neje Ártándi Adviga volt, ettől gyermekei 1. István (kinek fia János) és 2. Kata Solymossy Mihályné. — A II. táblán álló I. Gergelytől szőtt nemzékrendhez nem férhet kétség.

Nagy család (f. győri.) Eredete említve volt a VIII. köt. 66—67. lapján. Őrizetem alá kerülván azóta a családi irományok fennmaradt nagyobb része, a 67. lapon álló családfáról lemaradt neveket mind kipótolni a hely szűke nem engedvén, csak némi pótlásokra szorítkozom. II. Jánosnak, ki 1653-ban É. Ujvárott serogbiró volt, és a dejtári érseki adományt nyerte, fia III. János kurucz ezredes szül. 1670. + 1736-ban. Erzsébeten kívül több testvérei voltak, kiknek maradéka ismeretlen. Ezen III. Jánosnak 1709. után második neje volt Jánoky A.-Mária Kajaly Pál özvegye, de gyermektelen. Nesezett Jánosnak első nejétől György fián kívül több elhalt gyermekén felül (nem Anna), hanem Kata volt jobbágyi Kaszap Andrásné.

A végső ízen áll a munka szerzője: N. Iván, kinek gyermekei: Aladár szül. 1856-ban Boldizsár sz. 1864-ben és Ilona 1867-ben.

Nagy fejeő család. Mint a VIII. köt. 90. lapján említve volt, törzse Mihály 1637-ben nemesített meg; azonban ott közlött czimere a metszvényben elferdítve lévén közölve, itt a család megkeresése folytán azt a közvetkező — metszvényileg is itt látható — czímmel kell kijavítanunk. A czimer paizs kék udvarában hármashalmon (nem lépő-gradiens, hanem) hátulsó lábain ágaskodó, kettős farkú oroszlán látható, első jobb lábával fehér lilomot tartva. Hasonló oroszlán emelkedik ki a paizs

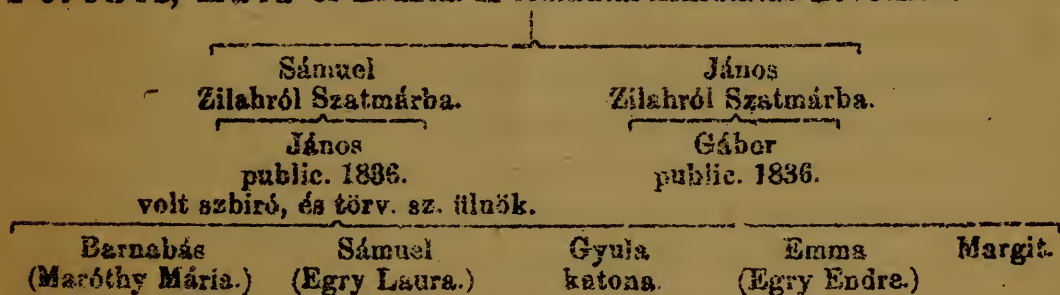
fölötti sisak koronájából is. A paizst két oldalról foszladék díszíti. — A családfa idézett helyen volt közölve.

Nagy család. (Ürményi.) VIII. köt 35. lapon. Heves megyében jelenleg él Mihály P. Sülyön, kinek Orczy Máriától fia Lajos, ügyes zongorász.

Noéh család. (Cháni.) Közép-Szolnok, majd Szatmár megyei család. Törzse chani Noéh Imre agilis (nőági nemes) és általa neje Ágata és gyermekeik Lőrincz, Pál, András, János, Bora és Margit 1539-ben Budán (festo inventionis S. Crucis) kelet címerekes levélben János király által nemesítettek meg, és címerekes levelek 1570. márt. 17-én Közép-Szolnok megye Ákoson tartott közgyűlésén kihirdettetett.

Czímerök a paizs zöld (tán kék?) udvarában álló kalpagos és kardos magyar vitéz, jobb kezével lándzsás nyelen nemzeti színű zászlót tartva. A paizs fölött foszladékok közt koronás sisak áll.

A családnak két tagja: Sámuel és János Zilahról Szatmár megyébe telepedett, amannak fia János, ennek Gábor 1836. évi dec. 20-án nemességökről Közép-Szolnok megyétől bizonyítványt vettek ki. Sámuelnek nevezett fia János ügyvédi vizsgát tévén, előbb Debreczenben kir. hivatalnok, majd 1837-ben Szatmár megyében tiszti ügyész, 1840-ben jegyző, 1842-ben szolgabíró 7 évig, utóbb cz. kir. törvénykezési ülnök rendelkezés alatt, míg végre magát mint volt hivatalnok végképen kielégíteté. Unoka testvérei Lajos, Imre, Ferencz, Kata és Zsuzsa. A családfai kimutatás következő:

O.

Okolicsányi család. A VIII. kötet 207. lapján II. táblán ki kell pótolnunk László alispán és kir. tanácsosnak Stansith Horváth Annától származott ágát, mely így terjed le:

László VIII. k. 207. lapon.
alisp. kir. tan.
(St. Horváth Anna.)

János zempléni alisp. kir. tan. (Potornyay Zsuzsa.)	Szerafin.	Teréz (Szirmay László.)	Mária. Klára. Kata.	Antal 1783. liptói alisp. (Dvornikovich Mária.)
--	-----------	-------------------------------	---------------------	--

Anna (Matyasovszky Tamás szepesi alisp.)	Zsuzsa (Zsadányi Almásy Mihály.)
--	--

László (Ambró Zsófia.)	Anna (Jóhny János.)	Zsuzsi (Palugyay Mihály.)	Róza (Rakovszky István.)	Teréz (Szent-Ivá- nyi Farkas.)	Antal (Szent-Ivá- nyi Judit.)	Judit (Szent- Iványi Pál.)
---------------------------	---------------------------	---------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

Antal Eporjesen ker. t. üln. (b. Luzénszky Bora.)	János † 1858. márt. 18. kora 88. Okolicsán (Okolicsányi Anna.)	Anna (Okolicsányi János László fia.)
---	---	--

Márk liptói alisp. (Baloghy Apolló.) Albert.	Károly (Bezerédj Conztanczia. 2. Hrabovszky Mária.)	Luczián (Klobusiczky Anna.) Sándor.	Antal (Okolicsányi Mária.)
---	---	--	-------------------------------

1-től Dénes.	Amália.	2-től György.	Imre. †	Kálmán.
--------------	---------	---------------	------------	---------

A 211. lapon 33. sorban említett és itt a táblán látható J á n o s tehát (nem 1854. hanem 1858-ban halt meg.

Szintén a most élő családi nemzedékhez tartozik L a j o s Borsod megyei alispán, ki 1862-ben halt meg, özvegye ny. iváncsai Vitéz Mária.

Orczy család. A. VIII. köt. 238—242. és 330. lapján van közölve és pedig a bárói ág kimerítőleg; azonban a nemesi ág hézagosan.

A bárói ágon (239. lap.) időközben történt változások következők: Irma (szül. 1841.) férjhez ment gr. Károlyi Victorhoz. — Felix (szül. 1831.) nőül vette gr. Vass Emmát 1863-ban. — M. Teréz (szül. 1816.) férjhez ment 1865-ben gr. Károlyi Istvánhoz.

A nemesi ágnak, melyről kevés a 242. lapon, több a 330. lapon olvasható, teljesebb családfája következő:

I. Sándor
(Petrovay Julia.)

II. Sándor 1786. Gosztonyi N.) János (Halassy Franczka.) Folgi. köv. lap.	Kata (Okolicsányi Antal.)	Antal (Marsovszky Anna.) József.	Zsuzsa. István Gyöngyösön (Srétar Alojzia.)
---	------------------------------	--	--

János, ki az előbbi lapon.
(Halassy Franczka.)

II. János Miskolczon (Bay Antónia.)	Mária (1. Frajzajaen Pál. 2. úr. Nagy Mih.)	II. Antal Fegyverneken, †	Franczka. (1. Dominikovics Mária. 2. Baloghy Jerta.)	József (Molnár Lajos.)	Anna
Irmá (Fáy Sánd.)	Anna (Fáy Lajos.)	Gyula lak. Bábán 1. Latinovics Valéria † 3. Péterffy Otília.)	Ernna (Fáy János hon kap.)		
	1-től Dezső.	2-től Zoltán	Gyula	Ilona.	

Ugy látszik — a táblán álló I. Sándor testvér volt a 239. lapon álló II. Istvánnal, és tán azon Antallal is (1749.) kinek Zombath Annától gyermekei voltak: Magdolna Proszinák Farkasné, Pál †, Teréz Tevely Jánosné, és Antal † kihaltak.

A dunántúli ágból kellett lenni azon Péternek is, kinek Takács másképp Clema Judittól leánya Orsolya Jánossy Péterné volt.

Osváth család. Mint a VIII. köt. 295. lapján említve van, több megyébe elterjedt, főleg pedig Szatmárba, a most már Ugocsa és Maramaros megyékbe is; ez utóbbiban Akna-Sugatagon jelenleg Pál gyógyszerész.

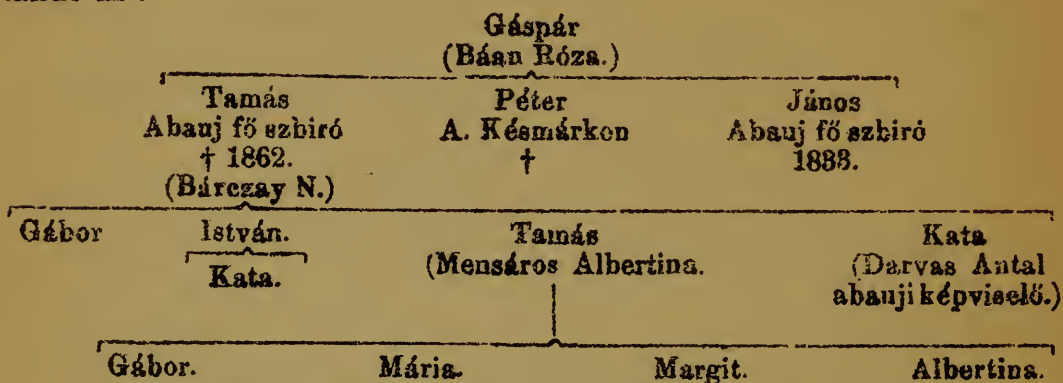
A család nemzékrendét nem bírván, az eddigiekhez csak a következő adatot pótolhatjuk. A család alapító törzse Osváth Pál volt, kit és általa György, András, István és János testvéreit előbbi nem nemesi állapotukból II. Ferdinand király kiemelvén, 1630. máj. hó 12-én Pozsonyban kelt czímeres levélben nemességre emelte, mely czímerlevél azon évi nov. 4-én Borsod megyének Sajó Sz. Péteron tartott közgyűlésen kihirdettetett. Utóbb 1656. máj. 18-án Szatmár megyében is publikáltatott, a midőn a közbe jött ellentmondás ellen Osváth György és István óvást tettek.

A család czímero következő: a paizs kék udvarában zöld talajon fehér ménen magyar vitéz lovagol, zöld dolmányba, fehér köpenybe kalpag a sárga esizmába öltözve, jobbában lobogós lándzsát tartva. A paizs fölötti sisak koronájából szintén magyar vitéz emelkedik föl, zöld dolmányba öltözve, derekán kék övvel, jobb kezével kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

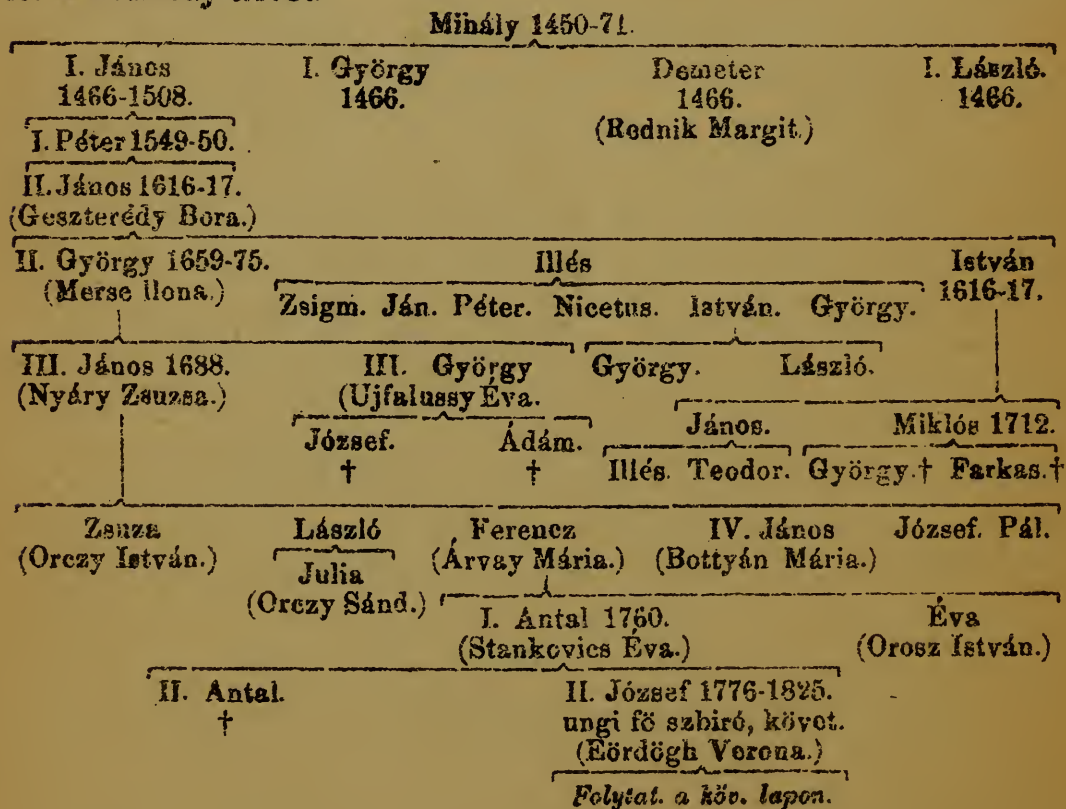
Osztroessith családhoz a javítást lásd a XII. köt. 508. lapon.

P.

Péchy család. (Péchy-Ujfalusi.) A IX. köt. 180. lapján III. táblán álló Gáspárnak Baán Rózától származott ivadéka így javítandó ki:

Petrovay család. (Dolhai és Petrovai.) A IX. kötet. 280. lapján van közölve családfája, és röviden története, melyhez részint a család írományai közt, részint gr. Teleki József *Hunyadiak kora* című munkájában még bővebb adatok találhatók. Nem terjeszkedhettünk ki most ezekre, csupán a kiegészített családfa közlésére szorítkozunk, kezdvén azt a 280. lapon említett Mihálytól, ki első vette föl a Petrovay nevet.

II. József 1776-1826. *ti az előbbi lapon.*
 ungi fő szbiró követ.
 (Eörsdögh Verona.)

Máris (Viczmány sz. 1784. † 1861. István.	I. Farkas kapit. (b. La Bouche Friderika.) elvált.	Bora (b. Pongrácz Miklós.)	István sz. 1790. ung. alisp. lak. N.-Kőrúben Imre.) kamar. igazg. (b. Cannale (Draveczy Eszter.) Csaszlócson.	László sz. 1791. † 1866. (Orosz Janka.)	Zsuzsa
Vincent † sz. 1824. honv. örn. ung. alisp. (Taránszky Mária.)	Ákna (Cauha honv. t. ungi szbir. Sándor.)	Malvin (Draveczy Matild.)	Lőkös sz. 1835. ung. főjegyz.	Bogdán	
János sz. 1826. 1861. Heves v. esk. (Müller Frida)	Luiza.	Zsigm.	Gábor.	Lőrincz	Ádám. sz. 1835. v. főhadnagy (b. m. Horváth Ida.)
Etelka.	Álmos.	Jolán.	János.		György. a kősz.

A család más ágából számosan élnek Máramaros megyében főleg Rozsályán, Dragomérfalván, Jódon stb. Teljes családfájukat nem ismerjük. Az Ung és Heves megyei ág a protestáns vallásra áttért Farkason kívül rom. kath. vallású.

Polgár család. Jelenleg főképen Heves és külső Szolnok megyében birtokos. A czimeres nemeslevelet Polgár J a k a b kapta 1626-ban. Családfájok következő:

István (Pólya Anna.)					
Mihály superintendens (Major Krisztina.)	II. István (Nagy Sára.)				
Mihály.	Károly (Guda Julia.)	Ignác (N. Mária.) Mihály.	Karolina (Fodor Pál.)	Krisztina (Heteszy Dán.)	
Ida.	Jolán.	Vilma.	Krisztina.	Julia.	Mária.
III. István lak. Kis-Uj- szálláson. (Kerek Julia.)	József † sz. wikioi váltposta m. bir. Fegyvern. és P. Kakat. (Fazekas Eleonora.)	Lajos (Ligeti Erzsé.) Erzsé. Lászl. Zsigm.	Mihály (Mészáros Erzsé.) Hons.	Zsigmond. † 1859. márt. 29. (b. Rud- nyánszky Alexandra.)	
	Pál.	József.	Emma.	Lóra.	
László (Dáni Sarolta.)	Róza (Dr. Ambró János.)	István.	Ferencz. †		

II. István fiai: József volt török-sz.-miklósi póstamester bir. Fegyverneken és P. Kakaton, testvérei Lajos és Mihály szintén Fegyverneken birnak.

A család czímere a paizs kék udvarában zöld talajon arany korona, azon pánczélos kar könyököl kivont kardot tartva, melyen habérkoszorú van, a paizs fölötti sisak koronáján hasonló alakzat látható. A család protest. vallású.

Popovich család. Popovich Pantaleon a német bánati hárór ezred alkapitánya 1836. jun. 11-én V. Ferdinand király által emeltetett magyar nemességre.

Porubszky családok. Hogy több Porubszky nevű nemes család van, a IX. kötet 458—460. és ugyanott 531. lapen álló közleményből kitünik, ámbár idézett helyen csak egyikről, az Árva megyében 1655-ben megnevesített Porubszky családról van kimutatva a nemesség szerzése, a többiből csak egyes tagok vannak fölemlítve, a nélkül, hogy tudnók származásukat vagy törzs őseiket kijelölni, noha a külön családi származást nem csak azon körülmény sejteti, hogy több távolabbi megyében régebben előfordúlnak Porubszkyak, de világosan mutatja az, hogy (a 460. lap szorint) a főlebbi nemesítésnél már előbb Trencsénben a nemesség sorában állott e név.

Most a főlebbi Árva megyein kívül még külön három megnevesített család törzset lehet kimutatnom, melynél fogva e családokat a czímeres nemes levolek első kihirdetésének megyéje szerint fogjuk fölemlíteni.

I. Első legrégibb Porubszky nevű család Zemplén megyében tünik föl. Ennek törzse Porubszky Dániel, ki 1603. april 20-án Rudolf királytól maga, úgy fiai és neje Misley Borbála különben is nemesnek részére, továbbá két leányának férje Nagy-Ildai János és Gönczi-Zabó Bálintnak, valamint sógorának Nagy-Ildai Bálintnak s ezek utódaik részére Rudolf királytól megerősítő czímeres levelet nyert, mely szerint nevezett Porubszky Dániel régi híres és érdemes magyar nemes családból származott, és nem csak Mátyás, Miksa főherczegek alatt Győrnél a törökök által elfogatván és Törökországba hurczoltatván, megkínztatott, de megszabadulása után is Szakmárnál, Tokajnál Erdélyben és M. országban több vitéz tettet mivelt, sőt a fegyveren kívül tollal és tudományával mint Rueber György tokaji várparancsnok titkára hasznos szolgálatokat tett. Ezen oklevélben a megerősített czímer ez: a paizs vörös udvarában hármas zöld halmon nyugvó arany koronából három kinyílt arany rózsa emelkedik ki, melynek középsőjén nyakán átnyílt hattyú ül, csőrében

három ágú fehér liliumot tartva. A paiza fölötti sisak koronáján fehér galamb áll, fején kis arany kereszttel, csőrében három ágú lilium szálal. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstoffekete. A czímer keretében devise-ként „*Dominus adjutor meus, quem timebo.*“ E czímeres nemeslevél Zemplin megyének Zemplin városában 1604. jan. 27-én hirdettetett ki, és az eredeti Porubszky József egri megyei lelkésznel van, ki sz. mm. és bölcészet és egyházi jogtudor, az egri lyceumban egyh. jog- és történelem ny. r. tanára, sz. széki ülnök stb. A „*Jus Ecclesiasticum Catholicorum*“ és rövid „*Kath. egyházi Jogtan*“ szerzője.

II. A második kor szerint következő Porubszky nemes család Sáros megyében tűnik föl. Ennek törzse P. György 1659. sept. 29-én, I. Leopold királytól kapott czímeres nemes levelet, mely 1660. márt. 2-án Sáros megyében Eperjesen tartott közgyűlésen kihirdetett. Utóbb ezen armalis alapján az utódok Zemplén és Bihar megyékben is hirdettették ki nemességöket, mint a nevezett megyéknek 1793. évi márt. 2-án, és 1793. jun. 24-én kelet bizonyítványaikból kitűnik. Az eredeti Nagy-Váradon lakó Porubszky-aknál őriztetik.

III. Harmadik Porubszky család Porubszky Sámuel, és ennek fiai Sámuel és Pál, testvére Porubszky György és sógora Antony Miklósnak személyében és ezek utódaiban 1692. april. 8-án I. Leopold által emeltetett czímeres nemességre. Czímerük a paiza kék udvarában zöld talajon fehér oszlop, jobbról ágaskodó egyszarvú, első jobb lábával kardot villogtatva. A paizs fölötti sisak koronáján fölemelt jobb lábbal struczmadár áll, csőrében ércz patkót tartva. E nemeslevél először Gömör megye közgyűlésen Sajó-Gömör m. városban 1692. sept. 17-én hirdettetett ki, és ennelfogva a család Gömör megyei eredetűnek tartathatik, legalább a megnevesítés azon megyében érte.

Mind ezen családok származási fáját kimutatni nem bírjuk, és így csak egyes tagokat, ezen családok valamelyikének ivadékait sorolhatjuk elő, ilyenek:

Miklós 1708-ban Sáros megyei várnagy, valószínűleg a II. rendbeli törzs ivadéka.

János Arad megye volt szbirája, † 1842. — Ferencz Lugoson Krassóban tisztartó 1817-ben.

Dániel Trencsin megyében 1856. zsolnai cs. kir. járásbírói tolnok. László ugyanakkor Hajdu-Dorogon szbirói segéd. Sámuel 1856. Seimeczen bányász gyakornok. János 1823. m. kir. udv. kanczelláriai fogalmazó segéd.

Továbbá **Márton** szül. 1714. piarista, költő és jeles nyelvész, és a M. Terezia által felállított m. testőrség első káplánja. **György** hittudor, nyitrai kanonok és sz.-lélek cz. monostori apát † 1840.

Végre **Dávid**, (szül. 1770-ben) ki mint M. Terézia rend-vitéze és nyugalm. alezredes meghalt Pozonyban 1836-ban.

Pösthényi család, vagy jobban **Pesthyeny család**. (Maramarosi.) A történelmileg ismert **Gergelynek**, János király hadvezérének fia **Balás Drégely várának** várnagya volt, midőn 1522-ben oct. 1-én meghalt egy régi *Missálé*-ba tett egykorú bejegyzés szerint.

Prandau család. (Vagy prandau báró Hilleprand.) Verőcze vármagyében Valpó-vár és a miholyácsi urodalom birtokosa.

A család czímere négy, illetőleg egy alsó kúp alakú udvarral együtt öt részre osztott paizs, középső koronás vérttel, melynek udvarában koronás kétfejű fekete sas látható. A nagyobb paizs 1. és 4. (fekete vagy) vörös udvarában kardos vitéz áll, a 2. és 3-ik kék udvar jobbról vont rézsutos szelemenben egy darab fát (?) mutat. Az alsó kúpalakú osztályban két bivalyszarv áll.

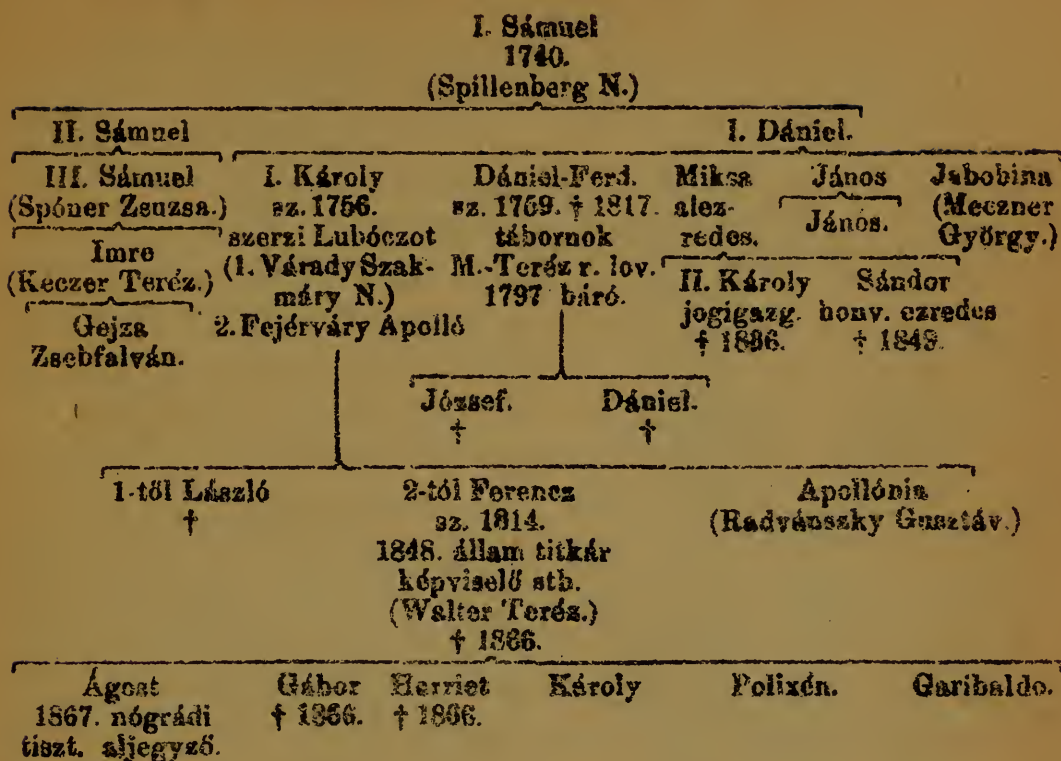
A család nemzékrendét nem ismervén, csak egyes tagjait említhetjük meg. E század elején élt közülök **József**, ezután 1830--1840-ben **Károly**. Továbbá **Gusztáv**, ki 1865-ben tíz ezer forintot adott a zágrábi déliezláv akademiára. **Stefánia** csill. keresztos és palota hölgy, székhelyi **Majláth György** mostani országbíró neje. stb.

Pulszky család. (Lubóczy és cselalfvi.) A IX. kötet 504. lapján csak töredékesen közölthetett, most illetékes helyről nyert adatok nyomán adhatjuk a kiigazítást és teljes családfát.

A család hagyomány szerint vallon eredetű, és „*de Poul*” nevet viselt; Alba herczeg alatt mint protestans Lengyelországba vonúlt, ott ismét a dissidensek ellen hozott törvény elől Tökölj korában Magyarországra menekült.

1708-ban a család egyik őse az operjesi collegiumot penzkölcsőnnel segíté. Ez időben a család tagjai borkereskedést űztek s mint ilyenek a szász és porosz udvarokkal üzleti viszonyokban álltak. Ezen üzleti állásnál fogva történt, hogy még a családnak magyar nemességet szerző törzse **Pulszky I. Sámuel** is gyakori külföldi utazása miatt **Fridrik-Vilmos királytól** *salvus conductus*-t vett arra nézve, hogy nem fog a porosz-gárdába besoroztatni. Ezen **Sámuel** nyerte a magyar nemességet 1740-ben és **Sáros megyében Cselalfalvát**, melyről az előnév az egész családra kiterjed. míg a *lubóczyi* előnév csak I. Károly ágát illeti.

A családja következő :

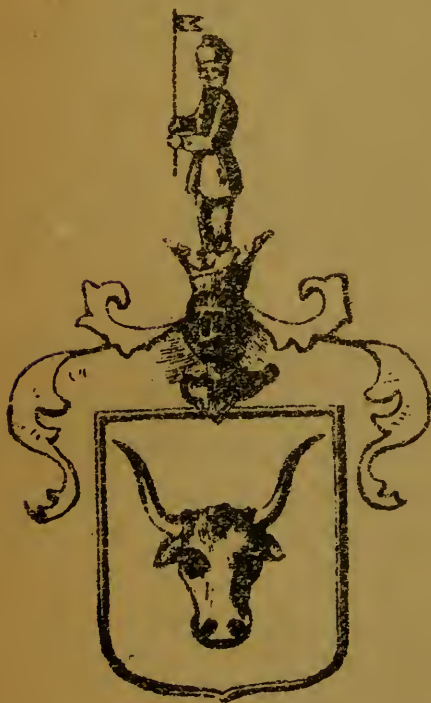
A családfán állók nagyobb részéről emlékeztünk az idézett kötetben. Ferencz, ki azon családi csapás után, mely tavaly szeretett nejének és két gyermekének hirtelen történt halála által sujtá, hazájába ismét visszatért, és most mint képviselő ismét szerepel, országszerte sokkal ismertebb, hogysom életrajzi adatait ismételni kellene.

A czímor leírásban csak annyi kell igazítanunk, hogy piros szőlőfürt helyett a r a n y szőlőfürt olvasandó.

R.

Rókász család. A IX. kötet 761-ik lapján csak röviden volt említve. Ismert törzse I. János Erdélyben volt tábornok. ettől a leszármazás következő :

I. János tábornok.				
II. János. (Tolnay Zsuzsa.)				
III. János Szatmár megyében (Csabolyi Zsófia.)		József Köz. Szolnok v. t. bíró (Helyfalvi Papp Erzsé.)		Mária (Almássy Sándor.)
Lajos szül. 1819. lak. Remete- Mezőn. (Rókász Mária)	József † 1858. (Fényes Gábor.)	Zsuzsi	Constantzia	
				Mária (Rókász Lajosné.)
Antal sz. 1850.	Ilona sz. 1857.			

III. Jánosnak fia Lajos született ősi birtokán Szatmár megyei Remete-Mezőn, hol jelenleg is székel. Unoka nővérétől két gyermeke a táblán látható.

A család czímer — mint a metszvény is mutatja — a paizs (nem tudjuk, mily színű?) udvarában ökör (tán bölény) fej. A paizs fölötti sisak koronájából sisakos vitéz emelkedik föl, kezeivel zászlót tartva. A paizs két oldalát szokásos foszladék díszíti.

Ruzinszky család. Mint e kötet 265. lapján olvashatni: a Gyurikovics család másképen Ruzinszky-nak is neveztetik. Törzse I. Lőrincz, midőn édektársaival 1714-ben ezímeres nemes levelet nyert, Nógrád megyei Rózsa-Lehotán lakott. Ezen törzsből származtatja magát Ruzinszky Kornél rékási (Temes megyei) plébános, és Ruzinszky Nándor tolnai segéd lelkész.

S. Sz.

Sebastiani család. (Remetei.) A X. köt. 114. lapján volt röviden említve. Most illetékes helyről vett közlés szerint teljes családfáját, és czímerét közöljük. Czímere — mint itt a metszvény ábrázolja — négyfele osztott paizs egy kisebb vérttel, melynek ezüst udvarában fe'emelt lábbal daru, (vagy gólya áll); a nagyobb paizs 1. kék udvarában zöld talajon nagy fa emelkedik, a 2-ik udvar vízszintesen két részre oszlik, felső része vörös háttérben ezüst keresztet ábrázol, alsó része zöld, vörös, fehér csíkolatot mutat, a 3. vörös udvarban koronás oroszlán ágaskodik, kivont karddal, a 4. kék udvarban koronás grif ágaskodik és hasonlóan kivont kardott tart. A paizs fölötti két koronás sisak áll, a jobb oldalából a leírt grif, a másikkól a leírt oroszlán emelkedik föl. A paizst két oldalról foszladék díszíti. — A családfa ez :

I. József sz. 1750. † 1802. (sajói Mán A.-Mária.)		Magdolna (Schmied N.)	
II. József sz. 1778. † 1858. (felszensteini Felber Regina)	Anna. Kata (Bajner Mihály.)	Teréz. Magdolna (Bélik Mihály.)	Róza Zsuzsa. (Staihl József.)
Vilmos (1. Tunner sz. 1808.	III. József † 1849. (Dognál Kata voltkancz. (Szilva Kata.) 2. Günter titoknok (Mária.) Teréz (b. Gervay Foly. kőv. lap. Matzl Ant. Emilia sz. 1821.)	Fridrik Leopoldina (Titta.) Józseftanár.	Luiza. Mária (Gerenday (1. Jordán Józ. 2. Stöckl Józ.)
Emil sz. 1840. kan. fogal. † 1867.		Gyula sz. 1845.	Pál sz. 1848.
József † 1856.		Adolf sz. 1838.	Mina (Emerling Vilmos.)
József sz. 1854.		Hugó sz. 1859.	Emma (Horner nep. János.

Károly, *ki az előbbi lapon.*
† 1840.

(Szilva Mária.)

Sándor. Gejza. Zsigmond. Károly. Béla. Amália Clotild Irma.
(Bogiaich (Krammermajer
Lajos.) Károly.)

III. József nyugalmazott m. kir. udv. kanczelláriai titkár szerzett Nógrád megyében is N. Kürtösön báró Ambrózyaktól birtokot, hol jelenleg székel.

Semsey család. (Semsei.) A X. köt. 135—142. lapján családfája hézagosan és csak a mult század végeig közöltetett, most ezeket jó források után következőleg kell kipótolnunk.

A 136. 137. lapon a II. táblán VI. Jánosnak második neje is volt: Keczer leány. IV. Ferencz sárosi alispán volt, fiának VI. Ferencznek neje Morvay Dorottya 1602-ben özvegy. III. István meghalt 1633. táján, ennek fia volt András is 1673. — V. Istvánnak neje volt Darholczy Anna, ennek unokája XI. Ferencz 1666-ban sárosi alispán volt.

Minthogy a most élő család VI. Jánostól é nejétől böki Paczolth Katától eredt, a III. táblázatot nevezett V. Jánostól kezdve teljesen kibővitve újra kell közölnünk:

III. tábla.

VI. János 1569. X. köt. 137. lapon.
(böki Paczolth Kata.)

VIII. László 1592. (Tibold Klára.)	II. György 1. Bogyai Kata.	VII. János György	II. Mátyás (Bertóthy Zsófia.)	IV. Vilmos (Paczolth Kriszt.)	N. Zsigmond Dora II. Miklós (Ber- 1611. zevicsy táborn. Márt.)(Andrássy Kata.)
IX. László Fru- 1620. zsiná (fügei n. n. Csató Pongrácz Erzse.) Bened.)	2. Görgey N.) György. †	György.	Folyt. IV. tábl.	II. Zsigmond (Móriez Kata.)	III. György. VIII. János. Zauze (1. gönezi Szabó György. 2. Divényi István.)
Sándor 1641. ónodi várn. (Füzy Judit.)	György.	Gábor fer. barát.	II. Pál 1669. nótáz. (Csanádi Anna.)	Anna (Széchy Péter.)	
III. Zsigmond szegedi várn. (Pongrácz Anna.)	András ónodi kapit.	Sára (Borzi Mih.)	János tokaji várnagy. (Máriássy Anna.)	X. László 1696. ezredes török fogoly. (Meizer Kata.)	Rabeka (Jalkóczy Imre.)
József. József. †		III. Pál 1769. abauji alisp. (Okolicsányi Erzse.)		Erzse (Görgey Ferencz.)	
		Folyt. a köv. lap.			

III. Pál, ki az előbbi lapon.
1768. abauji alisp.
(Okolicsányi Erzse.)

András 1741-1772. ezredes (Andrássy Klára.)	József (Péchy Franczka.)	Anna-Mária (Becsky Gábor.)	Kata (1. csiksz-t. Sajghó Ján. 2. Jabróczky Gábor. 3. Demeczky Zsigm.)
András † 1814. ugocsai főisp. kamar. elnök. (b. Perényi Anna.)	Mária (Horváth Antal.)	Franczka (Sóos Sándor.)	
Lajos sz. 1783. † 1856. (1. Vécsey Zsófia 2. gr. Andrássy N. 3. Szemere N.)	Benjámín kir. udv. tit. † 1816. kör.	Anna (gr. Almásy Ignác.)	Jozéfa (b. Révay János.)
András nőtlen Ujvároson.	Jenő Satzán (gr. Csáky Mária.)	Lajos Pesten cs. k. kam. ar. aark.	Zsófia (Klobusiczkyne b. Döry.) N.-Várad.)
Béla Semsén (Bencsik Valéria.)	N. (leány.)	Sarolta † (Csúzyné.)	Etelka (b. Simbsen.)
			Gizella (Matyasovszky Rudolf.)

IV. tábla.

II. Mátyás, ki a III. táblán.
(Bertóthy Zsófia.)

IV. István (Szinyey Mária.)	I. Sándor (Márczy Zsuzsa.)	VII. Ferencz. (Raszlaviczky Zsuzsa.) özy. 1602.
V. György (Péchy Kata.)	Erzse. (Dessewffy István.)	I. Péter. kir. táb. üln. (Mihályi Petrona.)
X. János	III. Miklós sárosi alisp (n.m. Pongrácz Prileszky Kata.)	V. Vilmos (Roskoványi Mária.)
IV. Miklós. 1767. sár. alisp. (Pfanschmied Anna.) †	VII. Zsigmond. (Mária.)	Miklós sárosi főjegy. (Görgey Anna.)
	IX. Ferencz Berence ura (Benyeczkó Kata)	Péter István. (Posonyi † Klára.)
	XI. Ferencz 1730. Cziferen (Erney Klára.)	IV. Pál kir. ügy. aligazg. (Berzeviczky Bora.)
	XI. János. †	X. Ferencz. XI. Fe- rencz. †
István (Bertóthy Erzse)	Miklós alispán (Usz Zsófia.) †	Boldizsár (Dessewffy Krisztina.) †
Julianna (1. Bornemisza István. 2. Kósa István.)		
Péter sárosi alisp. (Usz Klára.) 2. Sztankay Teréz.)	Bora 1791. (sz. i. Károlyi Mihály.)	Zsófia (Bajory Illés.)
		Antal törv. sz. üln. 1788. (Péchy Anna.) 20 gyermeke volt.

Folyt. a köv. lap.

Folyt. a V. tábl.

Péter, ki az előbbi lapon.
 sárosi alisp.
 (1 Usz Klára.
 2. Sztankay Teréz.)

Sándor (1. Károlyi Róza. 2. Dessewffy Kata. 3. Sztankay Mária.)					István (1. Jabróczky N. 2. Szomb. Nagy Klára.)		Mihály nyug. őrnagy (Tahy Klára.)
Róza (Körtvélyessy László.)	Ferencz hadnagy † 1814. franczisorsz.	Lajos †	Imre Vaspatak. (Péchy Vaspatak. Franczka.)	Antal nőtlen Vaspatak.			
Arnold sz. 1834. † 1862. Nocerában Italia.	Sándor Vaspatak. (Batha Amália.) Zsófia † 1863.			Clotild † 1853.			
Emánuel sz. 1801. ny. alezred. Károcs. mezőn. (Dragolovich Anna.)	Ágoston ker. mezei pléb. † 1853.			Tamás (Imre Honarata.) Dienes 1865. Erdélyben (Lázár N.)			
Manuela. (Kádas Natália.)	János főhadn. cs. k. főhad. 1861. esk.	István cs. k. főhad.	Gusztáv tengerész Novarán.	Emil tanuló	Venta. 5 gy. elhalt.		
Eduard K. Keresztesen (1. N. N. bécsi 2. Kükömezey Emilia.)		Jenő † 1854 (1. Vinkler Klementin. 2. Semsey Emil)			Róbert Hrabócson 1848. e szbiró (Dessewffy Mária. 2. Ladomerszky Ter. 3. Medveczky Teréz)		
Ro- mén. cadet.	Remig Paula. mén.	Her- mina.	Janka. nelia	Cor- nelia	Matild. Aladár.		
1-től Miklós György. Mária. Szi- Ágnes. 2-t. Ro- Gergely. Gizella Teréz. Eperjeshivat. † donia. † bert. (Egerer N.) †							
Mihály.							

V. tábla.

Antal, a IV. táblán
 törv. sz. üln. 1788.
 (Péchy Anna)
 20 gyermekük volt.

Anna sz. 1774. (Podho- rányi István.)	László sz. 1775. (1. dr. Hackel. 2. Rády Istv.)	Krisztina sz. 1777. (Kapy Teréz.)	Boldizsár sz. 1781. (Gergelyi Anna.)	János sz. 1782. (Péchy Ilona.)	Pál sz. 1783. (Péchy Ilona.)	Ignác sz. 1790. aladószedő 1848-61. (Gergelyi Mária.)	Károly. sz. 1792 (1. Révész Róza. 2. Sartoria. Eva.)
			Felt. köv.	VI. tábl.	VII. tábl.	VIII. tábl.	IX. tábl.

Boldizsár, ki az előbbi lapon.
sz. 1781

(Kapy Teréz.)

László Girálton (Suller Kata.)	Albert Demetén (Péchy Eleonora.)	József (Batha Paulin.)	Vincze Demetén (Jóhny Natalia.)
	Anna Lajos. Agnes (Piller Józsa.) (Piller Mikl.)	Teréz Sámuel (Péchy Ödön.) † 1845.	
Adolf Asgúthen (Kocs Conélia.)	Ervin hadn. (Schiafer.)	Kata † 1861.	Mór tengerész.
			Gyula †

Boldi. Boldi Irene. Gejza. Hermina. Ottó. Anna. Mária.
† él

VI. tábla.

János sz. 1782.
(Gergelyi Anna.)

András egy fiu, egy leány.	Vilmos sz. 1821. K. Keresztesen. (Szirmay Malvina 1853.)
Ferencz † 1858.	Natalia. Miklós. Anna.

VII. tábla.

Pál sz. 1783.
(Péchy Ilona.)

Pál	Mária	Matild	Eva	Ádám	Regina.	Eleonora
Sáros főj. 1848-64. Vinkler (Szalejevics (Hodossy (b. Gbillányi ker. táb. üln. 64. Bertalan.) Szilárd.) Eduard.) Eduard.) (1. b. Bémer Paula 2. Piller Emma.) egy leány.						(Berthóty Ágost.)
				Richard sz. 1864.		

VIII. tábla.

Ignác sz. 1790. jul. 27.
1848-61. aladószedő
(Gergelyi Mária.)

Antónia	Amália	Pau-Mária	Gyula	Emilia	Ig- Nep.	Nep. Kál.	Gab- Gab-
(Szale- (dr. Czir- lina (Bosits 1861. (Semsey nácz János János. mán. riella riella jevics busz Sánd.) szbiró. Jenő.) † † † Imre.) István.) (Herczeg Hedvig.) Jolánts. Gyula.							

IX. tábla.

Károly sz. 1792. jan. 29.
(1. Révész Róza.
2. Sartoris Evelin.)

1-től Ferdinand Győző. † 1860. (Dessewffy Mária.)	Kálmán alezredes Amerikában.	Ortilia † 1862.	Alajos Kassán Lajos.	2-től Lipót János (nős.) N.
---	------------------------------------	--------------------	----------------------------	-----------------------------------

Sennyey család. (Kis-Zsennyei.) A X. köt. 143. lapján közölt családfán törzsül álló Ferencz származását még négy nemzedékkel fölebb vihetni, ugyan is Rajcsányi Deduct. geneal. című kézirati gyűjteménye szerint említett első I. Ferencznek atyja volt Pál 1562-70. ennek atyja Tamás, ennek atyja Ladomér, ennek atyja Comes Gersz, ki eddig a család legrégiebb törzs őse.

Ugyan csak az említett forrás szerint említett I. Ferencznek neje Dóczy Borbála lett volna. Továbbá I. Péter nejeül Hashági Kata iratik. III. Gáspárnak volt leánya is Krisztina Babocsay Ferenczné.

Végre meg kell jegyeznünk, miszerint a 145. lapon álló I. Pálnak (1865-ben volt Tárnokmesternek) neje b. Fiáth Mária.

Sényi család. (Nagy-Unyomi.) Vas megyei család. Ismert tagja Gábor kir. tanácsos, és herczeg Batthyány Fülöp javai kormányzója meghalt 1867. márt. 23. kora 71. évében eltemettetett Nagy Unyomban. Utódai ezek:

Gábor
kir. tan. † 1867.
(Inkey Amália.)

Aglája Béla	Gyula	Gizella	Gábor	Sándor	Kálmán.	Alice.	Ilka.	Etelka.
(névedi husz.)	husz.	(Sövegjártó husz.)	husz.					
Botka főhadn.	főhadn.	János.)	főhadn.	hadn.				

László.)

Simonffy család. (Maros-Vásárhelyi.) Erdélyből származtatja magát Simonffy Mihálytól, ki a családfa szerint erdélyi kir. táblai ítélőmester volt. A családfa következő:

Mihály (Mikó Kata.)			
Miklós Kolos m. kir. tárnok. (Gáborffy Éva.)	Zsuzsa (1. Horváth L. 2. Sárpataki Szabó István.)	Mária (Vajda Keszta.)	
Bora (Verecs Miklós.)	Elek (Zalatnai Mária.)		
	György volt testőr u. husz. kapit. (1. Varjassy Kriszt. 2. Kostyán Bora.)	Miklós †	Róza (Komáromy Sámuel.)
1-től Amália (Tihanyi Sámuel.)	2-től Mária † 1830.	Jusztina sz. 1831. (Pósa Károly) Abonyban.	Károly sz. 1834. a. m. dalszerző (m. Koller Gizella.)

A táblán álló György előbb m. kir. testőr, utóbb a francia háború alatti Davidovics tábornok hadsegéde kapitányi ranggal, mely

időben többször parlamentair-képen is használtatott. Magyar országba telepedvén, előbb Tápio-Szelén lakott, majd másodszor a kostyánfalvi Kostyán családba nősülvén Nagy-Abonyba tette lakását s ott halt is meg. Második nejétől Tapio-Szelén 1834. oct. 4-én született egyetlen fia örökös Kálmán, az ismeretes magyar dal-szerző, és 1861-ben Pest megyei jegyző. Esztergom megyei Karváról nősült, 1864. nov. 20-án Koller Gizellát vévén nőül. Jelenleg Karván lakozik. (E szerint a X. kötet 199. lapján hibásan említett a más (német-újfalvi) Simonffy családtagjai között.

Ezen család czímere a paizs kék udvarában pánczélos kar kivont kardot villogtatva. A paizs fölötti sisak koronáján hasonló kar látszik.

Sitkey család. (Kis- és nagy-sitkei.) A X. köt. 287. lapján álló azon G á b o r, kinek neje (2-dik) Hollósy Kata volt, nem Ádámnak fia, hanem Péternek (Ádám testvéreinek) volt fia, azonos az 1648. év számmal jelölt Gáborral. És ezen nevezett Gábornak volt első neje Iváncsy Mária. Ennek gyermekei a kitett Klára, Zsuzsi, Judit és György. De Ezeknek volt testvére még egy Sitkey János is, ki 1662-ben osztazott testvéreivel a füles-i jószágokon. Ezen Jánostól eredteteti magát a Fejér megyei iszka-szent-györgyi, és innen Baranya megyébe, főleg Pécsre telepedett ivadék következőleg.

Gábor
1648-64.

(1. Iváncsy Mária. 2. Hollósy Kata.)

1-től Zsuzsa (1. Sall István. 2. Lendvay János.)	Judit (Horváth Mihály.)	2-től Klára (Horváth Miklós.)	György 1642-72. (Bessenyei Klára.)	János 1662. Péter Mihály? Vaaból
Iszka sz. Györgyön.				

Mihály sz. 1725. † 1771. Pécssett.	István. I s z k a	Ádám. s z e n t	Péter. G y ö r g y ö n.	Ferencz.
--	----------------------	--------------------	----------------------------	----------

János sz. 1763. Vörösmárton † 1843. Eszéken. (Domian Anna.)	Róza (Klementiszné Pozsegán.)
---	-------------------------------------

Anna sz. 1801. Bácsban lakik	Karolina sz. 1803. (Tucsis Ferencz Pakráczon.)	Sándor sz. 1805. orvos Bükösdön Pethő Terézi.)	Lajos sz. 1807. nős †	Emanuel sz. 1809. orvos Vajszkán.	Zsiga sz. 1811. Pécssett (Boros Jozsefa.)	Máli sz. 1813. Bures Jozsef 2. Szeged.	Mária sz. 1815. (1. Rajky 2. Mészöly.)
---------------------------------------	--	---	--------------------------------	--	---	--	---

Gyula Bükösdön nős.	Matild férjüél Pozsonyban.	Gyula Pécssett.	Zsigmond. †
------------------------	-------------------------------	--------------------	----------------

Skrabák család. X. köt. 253. lapjához pótléskül jegyezzük, hogy ott a VI. táblán Ádám egyik fiának Imrének, ki 1855-ben halt meg, három neje volt, ugymint 1. Albert Kata, 2. Neszméry Julia, és 3. Léeb Róza. Ezekről gyermekei: Mária, Jozéfa, Sándor, Károly, Emilia, Karolina, Albert és Antal, ki 1866-ban Pozsonyban lakik, mint az éjszaki vaspálya nyugalmazott állomásfőnöke. Gyermekei 1. Imre, (szül. 1865.) 2. Ida és 3. Izabella.

Szabó család. (Battaszéki.) X. köt. 423. lapján álló Mátyásnak nejétől ürményi Nagy Borbálától fiai József, (katona) György, kinek csak leányai maradtak és János (szül. 1760.) kitől a mai Heves megyei nemzedék így eredt:

János szül. 1760. (Szalatnay Erzsé.)			
István szül. 1785. (volt insurgens tiszt.)	I. Imre szül. 1791. (1. Mendely Anna. 2. Lukács Klára.)		
	II. Mátyás. sz. 1829.		1-től Imre sz. 1829.
			2-től Ignác Dormándon (Dobóczy Bora.)
		Ilona.	Róza. Irma. Lukács.

Czímerök a paizs kék udvarában hármassal halmon csőrében gyűrűt tartó madár (tán galamb?) a paizs fölötti sisak koronáján is az.

Szabó család. (Nemes Tóthi.) Zala megyéből eredt. Közülök János azon megyétől 1764. márt. 18-án nemesi bizonyítványt kapott, birt. Ns. Tóthiban, Tördemiczen, és P. Köbölkúton. Fia Márton Szatmár megyébe N.-Károlyba telepedett mint gróf Károlyiak ügyésze. Ennek fia Sándor előbb Szatmár vm. várnagy és r. esküdt, majd gr. Károlyiak számvevője, ott publikáltatott 1828. márt. 10-én fiaival együtt. Nejétől Marsovszky Juliannától három fia maradt: Pál, előbb Szatmár vm. esküdt, utóbb Debreczenben ker. tábl. kiadó, hol meghalt; István a gróf Károlyiak ügyésze volt, mh. 1861. nov. 8-án György gr. Károlyi György g. tisztje, utóbb ügyvéd Zala megyében. Sándortól kezdve a nemzékrend ez:

Sándor (Marsovszky Julianna.)					
Pál (Sántha Teréz.)		István. (Zanathy Emilia.)		György Zala megyében	
Kálmán.	Antal.	Teréz (Nagy Sándor.)			
Emília (Uray Ábrah.)	Jenő és István -ikrek †		Mária (Szuhányi Ödön.)	Piroska. †	Pál Piroska éi.

Vallásuk kath. — Czímerök a paizs udvarában ágaskodó orosz-lán karddal, a paizsi sisak koronáján kar kivont karddal.

Szerényi család. A X. köt. 693. lapján Szerényi, előbb Szolusz **A n t a l** kapta még kir. adományban Krassóban Kricsova egy részét, de ennek halálával a kir. diplomát csak fia **F e r e n c z** (előbb 1839-től Krassó megyei főjegyző, most Pesten kir. táblai bíró) 1840. jul. 23-án 9938. szám alatt szerzé meg. A családfa ez:

I. Antal.						
Ferencz kir. táb. ülnök. (Jakabffy Róza.)		II. Antal † 1855. New-Yorkban hol a Mitscheli család temető helyén nyugszik.			Ottilia. (Angeli József.)	
Miklós katona.	Béla katona.	Gyula.	Berta.	Iren.	Karolina.	Malvina.

Czímere fekvő kivont karddal és irótollal két felé osztott paizs, a felső vörös udvarbeli hármás halomból kiemelkedő ezüst kereszt **I. A n t a l** egykor, még mind urad. igazgatónak az egyházak iránti bőkezű gondoskodásával szerzett érdemeire czéloz, az alsó kék mezőben pedig, valamint a paizs fölötti sisak koronáján is egyik lábával kövecset tartó darú áll. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Szokolóczy család. A X. köt. 784. lapján Károlynak fiai közül **G y ö r g y** részt vett a Schleszwig-holsteini hadjáratban és a poroszok elleni königgrützi harczban magát kitüntetvén a Khevenhiller gy.-ezredben 1866. jul. 3-án, első oszt. ezüst érmet kapott, és alhadnagyi rangra emeltetett. **L a j o s** 1866. aug. 21. fővadásszá lett a 25. sz. vadász ezredben. Testvérök **J ó z s e f** szül. 1863-ban.

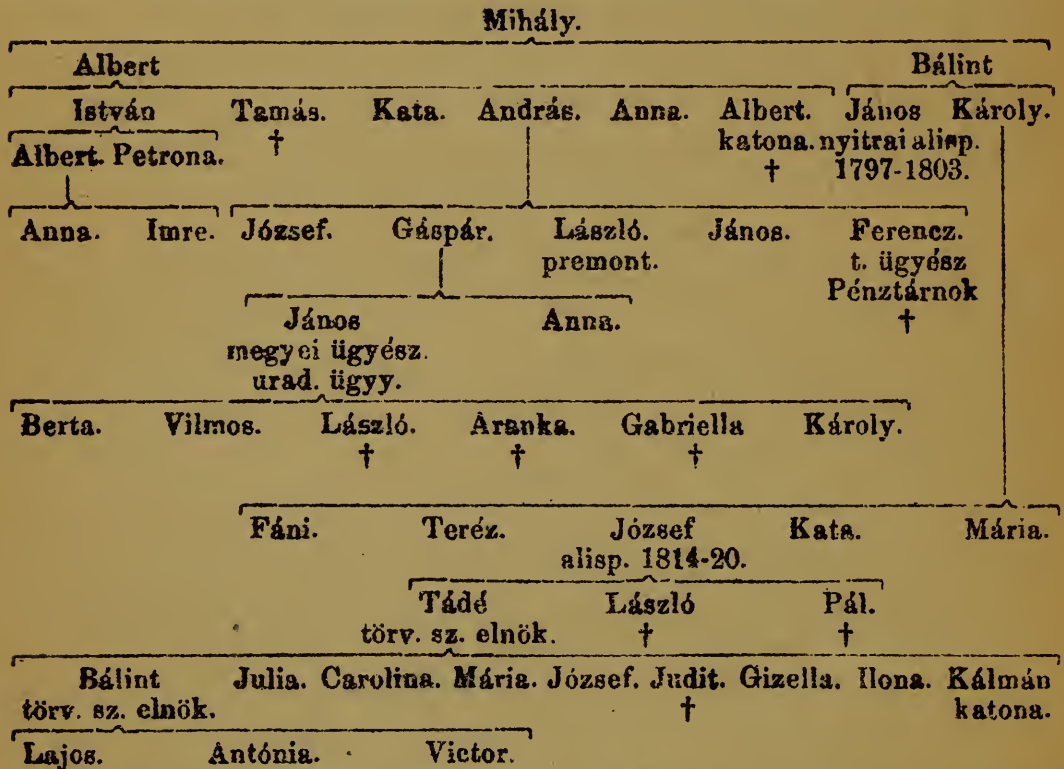
Szőgyény családhoz (a X. köt. 844. és köv. lapjain) csak azt kell megjegyeznem, hogy ezen és régi család hiteles oklevél szerint a **G y u l a - Z o m b o r** nemből (genus) eredt, és 1297-ben elő őse Szőgyényi Sebríd fia Comes Erdev volt.¹⁾ 1608-ban élt Szőgyényi **J á n o s**, kinek neje alszászi **V it á l** Anna volt.

T.

Thuróczy család. (Alsó-Köröskényi.) XI. kötet 348. lapon. Törzse **T a m á s**, ennek fiai **B e n e d e k** és **L u k á c s**; amannak gyer-

¹⁾ Eredeti az esztergami főkáptalanban. L. M. Sion 1865. 947. lap.

mekei Ilona, János, Péter, Gáspár és Boldizsár, kikből Péternek gyermekei: Bora, Anna, Ferencz, Magda, Kata, Erzse, Zsófia. — Lukácsnak fia volt Bálint, ennek Albert, ennek Kata, András, István és György; ezek közül Andrásnak Ilona, Mihály, és Ferencz, ez utóbbinak Adám, Mihály és András katona, a köröskényi templom alapítója. Ezek közül Mihály ily családfát alapított.

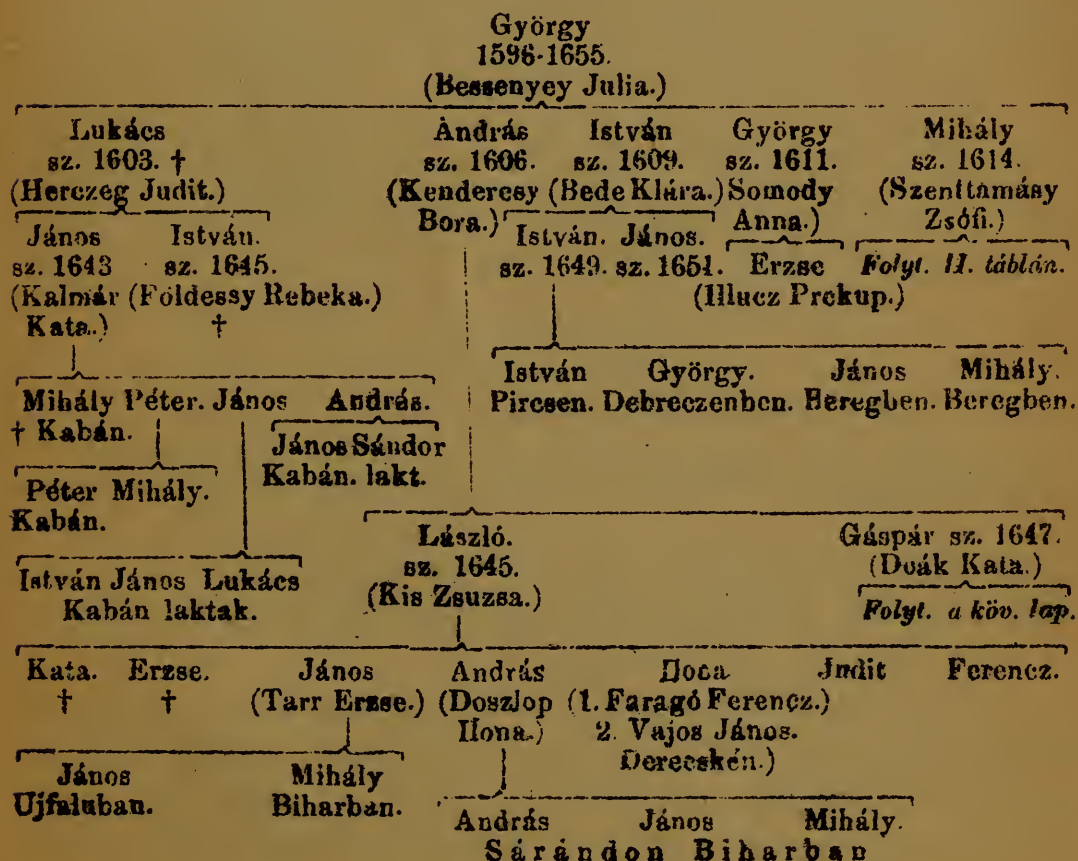
Varjú család. (Varjúfalvi.) A XII. kötet. 64. lapján említetik Mátyás király korából Varjú Pál 1468-76. évben, ki úgy látszik — azonos azon Pállal, ki 1482-ben Torna megyei Köszögh helység fele részeért perel Köszöghi Jánossal. Továbbá nevezett Pál és testvérei György és Lőrincz 1483-ban Kán András s a többi és Zadelei Simon s Pál testvérek ellen Torna megyei Zadele Abauj megyei Deschháza másként Kis-Thomor és Sáros megyei Buzló és Bethke helységbeli részekért pert folytatott. Ezekkel vérséges összeköttetésben élt ősöktől származtatja magát a Szilágy-Somlyói Varjú család egy, 1655. dec. 20-án Varjú György által irt és előttem 1779. évi másolatban fekvő genealógiai memoriale alapján.

Az érdeklött memoriale mondja, hogy Buzlay Miklós 1355-ben kapta Sáros megyében Buzló helység felét adományban, hogy ennek fia László szintén I. Lajos királytól nyerte Varjúfalvát, és hogy innen vette volna nevét és előnevét; hogy ennek fiai Péter

és Tamás még Sáros, Ung, Abauj. Torna és Zemplén megyei több helységben nyert birtokra adományt és más örökbevallást szereztek. Nem bírván mind ezekre kétségtelen okmányos adatokat, az egyszerű családi keletű (és szintén kifogas alá vehető) memoriale alapján mind-ezekhez hozzá nem szólhatunk. A Memoriale Varjú György től hozza le a családfát szakadatlan láncolatban; ennek Berthóti Jusztinától gyermekei: Erzsé Kósa Jánosné, és András, kinek Bernemiza Ágnes től gyermekei: 1. János, kinek Zotsik Mária től nemzettei Hedvig Stanházy Miklósné, és Erzsé Stanházy Jánosné leányai-ban kihalt. 2. György a memoriale írója, kiről alább, 3. István, kinek Kabay Mária től csak leánya Kovács Nagy Istvánné maradt, 4. László magtalan, és 5. Erzsé Banky Andrásné.

Nevezett György a memoriale István öccsével Sáros megyét mint katona oda hagyva, Várad vidékére vonúlt és 1611. jul. 29-én Bihar megyei Nesta helységben birtok részt kapott Báthori Gábor fejedelemtől. György 1602-ben vővén nőül Bessenyei Juliannát, tőle a Varjú család következőleg származtatja magát:

I. tábla.

Gáspár, ki az előbbi lapon.
sz. 1647.
(Deák Kata.)

Pál (Nagy Kata.)	János (Nagy Judit.)	Anna. †	András (Fekete Kata.)	Erzse. †	Kata. †	Gáspár (Ménos Sára)
	Ilona.	Judit.	János István Mihály Pál. Erzse. Sára. István			(Husztly Rebeka.)
Pál	Mózsos.	Sára.	Ilona.	Bihar megyei Sas faluban.		
				Sára.	Kata.	István.
				Sas helységben.		

II. tábla.

Mihály, ki az I. táblán.
(Szenttamásy Zsófia.)

István (Pap-Sebesi Agnes.)		Éva (Grebb György.)		János (1. Fekete Erzse.) 2. Stomfay Mária.)						
István (Bene Klára.)	Juliana (Mihályez Imre.)	Zsigmond (1. Erős Kriszt. 2. Domokos Bera.)	Erzse (1. Balog Mih. 2. Szabó Pál.)	Imre (Király Ilona.)						
István † ifján.		1-t. Mária. Veronika.								
Róza (Snaibner János.)										
Ádám †	József †	Teréz (Gál Imre.)	I. Imre (Paczeg Lidia.)	Mária (1. Bordás Fer. 2. Khór Antal.)	János † 1865. (1. Harczér Antónia. 2. Vincze Petrona.)					
Cecil (György László.)	II. Imre sz. 1814. (1. Boér Eszter. 2. Farkas Amália. 3. Balás Róza.)	Róza (Erős István.)	Pál sz. 1822. Dobokában (Gúthy Pólex.)							
		Sándor. †	Gizella.	Claudia.	Irma.					
1-től András sz. 1844. cs. k. hadnagy.		2-től Imre. †	3-tól Róz- sz. 1850.	Imre. sz. 1852.	Cornelia sz. 1858.					
2-től Ist- ván. †	An- tal. †	Jó- zsef. †	La- jos. †	János (Faltin Ida.) †	Erzse (Angyal János.) †	An- La- jos. †	An- Fe- rencz. †	Jó- zsef. †	Má- ria. †	An- tónia

A család jegyzetei szerint a Varjú családból Kraszna megyénél 1680—1837. többen viseltnek hivatalt, volt közülök alispán, és több szolgabíró. A II. táblán álló Mihálynak, ki a memoriále szerint 1614-ben született, egyik fia István, a Pap-Sebesi Ágnes férje,

Kraszna megyének 1716. főjegyzője 1724. alispánja, és 1728-ban országgyűlési követül iratik, és állítólag 1743-ban Sz. Somlyón oltárt emeltetett. (De igen bajos elhinni, hogy István, ki így 1728—1743-ban él, az 1614-ben született Mihálynak fia lett volna stb.)

E II. táblán álló I. Imrénök fiai közül II. Imre Bánfi-Hunyadon vaskereskedésén kívül példányszerű földművelést folytat. Három rendbeli házasságából gyermekei a táblán láthatók. Testvére Pál, (szül. 1822.) Pesten 1847-ben ügyvédi vizsgát tett. 1848-ban honvéd lett, és az erdélyi táborozásokban és csaták legnagyobb részében részt vevén, mint iratik őrnagyságig vitte, sőt érdemjelt is nyert. 1861-ben megyéjénél tiszteleti főjegyző lett.

A Varjú család czimere, mint főlebb a metszvény is mutatja, a paizs kék udvarában kardos oroszlán, a paizs fölötti sisakon vitéz, egy kezében kardot, a másikban törökfejet tartva.

Vécsey család. (Vécsei és hajnáskeői, gr. és báró.) A XII. kötet 110. lapján álló I. Józsefnek gróf Berényi Teréziától származott utódait családi közlés szerint kipótolvaa a következő családfa mutatja :

I. József
(gr. Berényi Teréz)

Teréz	III. József	János	Ignác.	Magda	Antonia	Fe-	Mária	Bora
(b. Des-	(Müller Teréz.)	† 1807.	†	(b. Berze-	(b. Sal-	rencz.	(b. Wim-	(gr. Cha-
sewffy	Pál	† 1861.	(b. Splényi	viczy	hausen.)	†	mersperg.)	mare
István.)	(Novák Sarolta)	Zsuzsa	József.)					Harbuval.)
		† 1845.)						

Zsófia	† 1818.	Zsuzs	Ferencz	Alajos	Kata	Agoston	Constancia	Károly
(Semsey	† 1840.	katona	eles.	1815.	† 1819.	sz. 1797.	† 1840.	sz. 1800.
Lajos.)		† 1820.	Schlottstadt.	(Vay	(gr. Van Der-	(gr. Festetich-		
			János.)	Nath	Paulina.)	Sándor.)		

Dénes	sz. 1827.	Georgina	Alajos	Gabriella	sz. 1833.	Vilmos	Sándor
(1. b. Malovetz	Emma	† 1858.	sz. 1830.	sz. 1831.	(gr. Sztáray Ferd.)	sz. 1834.	sz. 1837.
2. örgr. Palla	vicíni	† 1861.	1848. kapit.		† 1858.	tengerész.	
Teréz.)		(b. Red-	(Iványi Fekete				
Folytat. a	köv. lapon.	witz Sándor.)	Ida.)				

István sz. 1863.

László sz. 1866.

Dénes sz. 1827 ki az előbbi lapon.
(1. b. Malowetz Emma
† 1858.

2. örgr. Pallavicini Terez.)

1-től Béla
sz. 1855.

Gabriella
sz. 1857.

2-től Alfonz
sz. 1861.

Iréne
sz. 1862.

Terez.
sz. 1866.

W.

Wlád család. (Zelistyei.) Lásd XII. köt. 241. lapján) Wlád Alajos országgyűlési képviselő törvényes utódaival együtt Ő. es.

és kir. apost. Felsége által folyó 1867. jun. 26-án Laxenburgban kelt oklevélben nemessége további használatában megerősítetett, és családi czimerének a bemutatott minta szerint megváltoztatását nyerte. Ezen czimer — mint itt a metszvény mutatja — következő: a paizs négy felé oszlik, az 1. vörös udvarban koronán könyöklő kar befelé fordulva, kivont kardot villogtat, a 2-ik kék udvarban szikla hegy bányanyílással ellátva magaslik, rajta fenyők, fölötte három csillag ragyog; a 3-ik ezüst udvarban borostyán koszorú arany rojtos kék és vörös szalaggal kötve látható, a 4-ik vörös udvarban fél kérekből far-

kas emelkedik ki. A paizs fölötti sisak koronáján könyöklő kar, kivont kardot tart. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Nevezett Wlád Alajos képviselő Krassó megye bizottmánya által 1867. máj. 9-én egyhangulag másod alispánná és törvényszéki elnökké választatott.

Z.

Zathureczky család. XII. kötet 319 — 326. lapján áll. A 320. lapon *M á t é* alatt F. V. táblán helyett *III. tábla* értendő. A 324. lapon álló családfa elé pedig teendő e fejezet: *V. tábla.*

Pótlékkül a következőket jegyezhetjük ide: Alsó és F. Zaturesán többen élnek a családból. 1-ször *J ó z s e f* (tán a *II. tábla* végén) kinek nejétől Raksányi Emiliától gyermekei: *M i k s a* cs. kir. hadnagy, *J ó z s e f* gazda, *M á r t o n* gépész, *Imre*, *Gusztáv*, *Gyula* és *M i k l ó s*. 2-szor *J ó n á s* (valószínűleg a 323. lapon Kristófnak fia), kinek Zathureczky Luizától gyermekei: *L a j o s*, *E t e l k a*, *Paula*, *K á r o l y*. — 3-szor *T a m á s* (noje Buócz Hermin) testvére Zathureczky Zsigmond. 4-szer *S á m u e l*, *I s t v á n* és *P á l*, fiai tán a 323. lapon állókhoz tartozók. 5-ször *A n t a l* (ugyanott) és *J ó z s e f* fiával Simonnal; továbbá *L a j o s*, (Györgynek fia) 1848/9-ben alispán, és testvére *K á r o l y* nyugalm. huszár kapitány.

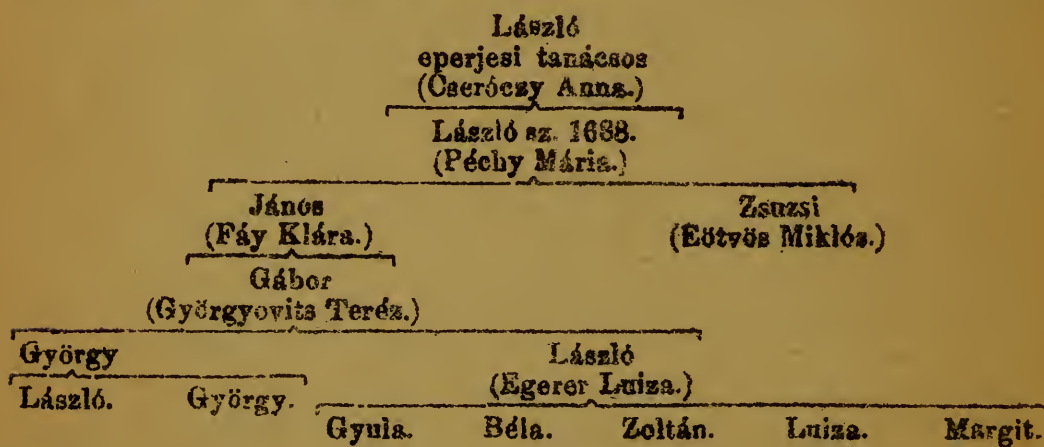
A 324. lapon — úgy látszik — azon *M i k l ó s*, ki Györgynek Záborszky Zsuzsától fia, a Tolna megyei ágat alapítja. E *M i k l ó s* 1753. dec. 3-án Turócz megyétől kapott nemesi bizonyítványt, Tolnában 1754. máj. 6-án publikáltatta, fiai ugyan ott 1803-ban valamint, I. *S á m u e l* és fia II. *S á m u e l*, továbbá II. *M i k l ó s* 1836-ban Győr megyében is publikáltattak, 1841-ben pedig Vas megyében. Ezek ágazata így áll:

Miklós					
I. Sámuel † 1836. Győrben tanár public. Tolna, Győr, Vas 1803-1836.		I. Ferencz 1803.		II. Miklós 1803.	
		Miklós Szokolyon	Ferencz Tabon.		
II. Sándor ügyvéd veszprémi törv. sz. üln. † 1858.	József Sélyén pénztárn. Béla eltűnt 1862. Pesten.	Miklós József. István. Pál. János. Károly. és lelkész Morizshidán.			

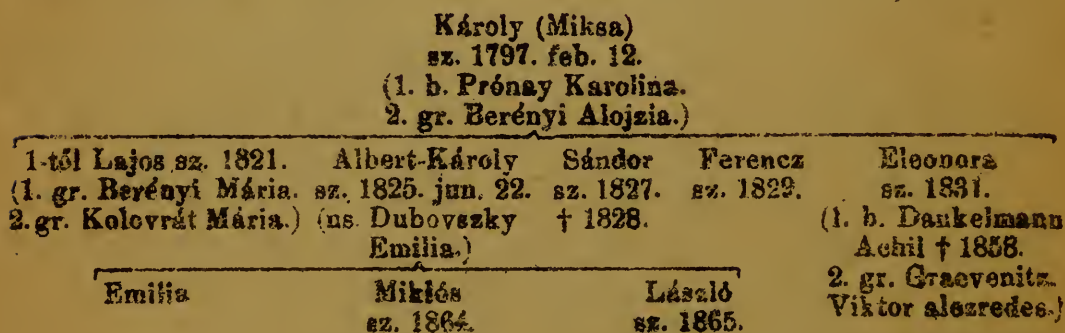
A 324. lapon áll *J á n o s*, kinek Jeszenszky Zsuzsától egyik fiának Péternek gyermekei: *M á t y á s*, *Elek*, *M á r t o n* és *J e n ő* a másiknak, az Erdélybe telepedett Istvánnak gyermekei: 1. *G e d e o ' n* szül. 1817. ennek fiai *Albert* szül. 1848. *Emil* 1850-ben stb. 2. *L a j o s* meghalt 1848-ban. 3. *I s t v á n* 1848/9-ben volt kapi-

tány, Bem alatt harczolt, hét évet ült Eufsteinben, hazabocsátva meghalt. 4. Emilia Cserey Jánosné. 5. Julianna Bór Albertné. 6. Mária Szent-Iványi Ignáczné. 7. László neje Bór leány. 8. Károly. 9. József. 10. Luiza Bartha Sándorné. 11. Gábor. 12. Gyula.

Sáros megyében is van egy ág, mely Lászlótól ered, tán azon Lászlótól, ki a 325. lapon VI. táblát kezdő Miklósnak János nevű fiától eredt. Az ágazat ez:

Zay család. (Csömöri, gróf.) A XII. kötet. 332. lapján álló Albertnak ne. Dubovszky Emiliával még 1863-ban kötött törvényes házassága csak utóbb válván köztudomásává, ez által a most élő végső nemzedék így pótolandó:

Kimaradt itt a 41. lapról a

Bajcsy családnál a nemzékrend, mely Farkas másképp Beichy Egyedtől máig leterjedt, és következő:

I. tábla.

Farkas v. Beichy Egyed.

Antal 1551. czímert			János		
Sebestyén 1578. Gutort kapja. (Dávid Magda.)	Péter 1603-19. árvai alisp. Geczelfalvát stb. (Thuránszky Anna Zsófia.)	Anna.	János (1. mbéli Bajcsy Anna. 2. Eörsy Brigitta.)		
I. György 1646. árvai alispán (Abaffy Erzse.)		János (Sváby Erzse.) <i>Folyt. II. táblán.</i>	István Mibály. Anna. (széki Farkas Bora.) Ferencz. †		
Peter †	Erzse (Kerchmelich)	II. György 1697. tbíró (1. Guzich Anna. 2. Okolicsányi Zsófia.)	Bora (Raksányi Adámné.)		
		III. György † 1725. kurucz tiszt, Bercsényi foglya (Dávid Erzse.)			
Zsuzsa (Raksányi Adámné.)	Maria (Huszár Dániel.)	Gábor † 1769. (Dedinszky Mária.)	Erzse. (Párniczky Tamás.)		
Judit (Czeper † 1743. N.)	Ádám Mihály Eszter. György. János † 1748.	János elcsét 1757. Prága mellett. (Berzeviczy Róza.)	Gábor. Ferencz gárdista (Szwo- tbíró. boda. Mária. (Fidler Teréz.)	Zsuzsa (Medveczky László.)	
Antal árvai fő szbíró † 1858. (Szent Iványi Anna.)	Elck (Okolicsányi Zsuzsi.)	Krisztina (Czékus Lajos. 2. Szontagh Samu.)			
Károly kapit. elesett Alexand. 1799.		Lajos elcsét Lugosnál 1787.	Farkas árvaím szbíró és jegyző (Pongrácz Antónia.)		
Ludovica (Reviczky József.)		Károly árvai esküdt (Bicsanovezky Anna.)			
Dénes gazdatiszt. Vacson Pest v. 1859.	Gedeon uradal. mérnök	Anna (Ambrózy Károly.)	Vilma (Reviczky János)	Fáni (Kenyey Mátyás.)	Teréz (Csaplovich Elek.)

II. tábla.

János, ki az I. táblán.
(Sváby Erzse.)

Mária (Nedeczky	Juczi (Reviczky János.)	János (Zmeskal Zsuzsi.) †	László †	István 1697. árvai tbíró (Okolicsányi Anna.)
<i>Folyt. a köv. lap.</i>				

István 1697. ki az előbbi lepon.
 árvaí bíró.
 (Okolicsányi Anna.)

Imre (1. Sváby N. 2. Tóth Erzse.)	Anna (Dávid Imre)	László kapit. †	János Porubszky Zsuzsa	Mátyás (1. Huszár Anna 2. Günther Zsófi.)
Pál Biharban †	Ilona (Czoper István.)	Anna (Fekete János.)	László zászló tartó.	János (Bán Róza.) Zsuzsa (Ambrózy Mihály.)
László (Meskó N.)	János †	József (Pármiczky Anna.)	Zsuzsa. Janka.	
Illés árvaí esküdt. (Görgey Apolló.)		Róza (Velics Dénes.)	József.	
Adeodat mérnök (Lamos Julia.)		Apollonia.	Ludovica.	
József (Jamriska Zsuzsi.)	Julis (Zelnensis Mihály.)	Kata (Tonsoris János.)	Pál B. Csabán (Dedinszky Anna)	
Erzse (Andaházy József.)	Jónás (Wágner Kata.)	Mária. Mihály		
	Károly ó-budai tanácsos.	József Pozsony város bírāja.		
Sándor kapitány (Mayer N.)	Zsófia	Juczi.	Ádám (Dorkovics N.)	Péter Mihály (Walastyin Erzse.)
Auguszt. Vilma.		Samu. János. Pál. Mária.	Mihály. Sándor. András.	

Gyulay család. Törzse Gyulay Balázs, Gezthy Ferencz erdélyi fejedelmi tanácsos komornoka volt, midőn Báthori Zsigmond erdélyi fejedelem által Gy.Fejérvárt 1591. évi febr. 3-án kelt függő pecsétos levélben megneemesítetett és ily ezimert kapott: sziv alakú paizs-nak vörös udvara balról jobbra vont kék csíkolat által két részre oszlik, a felső részben fehér lilium virág, a balban rózsafej látszik. A paizs minden díszítés nélkül van, kivéve a szokásos arany keretet, melynek zöld háttérében áll. E család ivadéka Gyulay Pál az író és m. akad. és kisleludi-társ. tag, kinél az eredeti oklevél is van.

1867. évben

Ő cs. és apost. kir. Felségének Budapesten június 8-án magyar királlyá történt koronáztatása óta általa magyar nemességgel adományoztattak a következők:

1. **Rupp** nep. János, kir. tanácsos, pesti egyetemi tanár, az Egyetem e. i. rectora a tanügy körül szerzett érdemei elismerésül törvényes utódaival együtt „illobai” előnévvel jun. 23-án. (*Budapesti Közlöny* 90. sz.)

2. **Wodianer** Béla Pest megyei földbirtokos és nagykereskedő a gazdasági és más közhasznú téren tanúsított sikeres működéseért törv. utódaival együtt „maglódi” előnévvel jun. 23-án (*Budap. Közl.* 91. szám.)

3. **Emich** Gusztáv pesti polgár és könyvnyomda tulajdonos az irodalom gyarapítása és a hazai nyomdász-ipar emelése által szerzett érdemeiért törv. utódaival együtt jun. 20-án, és utóbb „emőkei” előnévvel. *Bp. Közlöny* 97. sz.

4. **Szerb** Tivadar. hétszemélyes tábla körbirája, sok évi hű és hasznos szolgálataiért törv. utódaival együtt „kuvíni” előnévvel jul. 12-én (*Bp. Közl.* 107. sz.)

5. **Bérczy** Károly lapszerkesztő jun. 12-én, és utóbb „gyarmathi” előnévvel együtt fivére Lajos nógrád megyei törvényszéki ülnökre és ennek utódaira is kiterjesztve jul. 16-án. (*Bp. Közlöny* 111. sz.)

6. **Gaus** Mór lapszerkesztő a hírlapirodalom terén tanúsított sikeres működéseért törv. utódaival együtt „Ludaszi” előnévvel jul. 12-én (*Bp. Közl.* 120. sz.)

7. **Fischer** József, Jenő, László és Dezső testvérek előbbi nemességük fentartása mellett novöknék, „Halászy”-ra változtatását Schönbrunban sept. 20-án. (*Bp. Közl.* 171. sz.)

8. **Biedermann** Gusztáv földbirtokos és törv. utódai „üszöghi és mosgói” előnévvel Ischlben aug. 29-én (*Bp. Közl.* 173. sz.)

9. **Reiter** Ferencz m. kir. közm. és közlekedési miniszteri tanácsos (különben mérnök) és törv. utódai „temesi” előnévvel Ischlben oct. 4-én. (*Bp. Közl.* 178. sz.)

10. **Horváth Sándor** m. pénzügyi tanácsnok az illető díjak és leszármazás alakszerű igazolásának elengedése mellett törv. utódaival együtt a régi palocsai és gelényszőlősi nemes Horváth család nemesi jogainak és czimerének (harmadik személyek jogainak sérelme nélkül) élvezhetését és használhatóságát Schönbrunn oct. 20-án (*Bp. Közl. 191. sz.*)

11. **Özv. Goldberger Erzsébet** ó budai lakosnő és törv. utódai az ipar- és kereskedés terén tanúsított érdemei elismeréseül „budai” előnévvel Párisban, nov. 1-én (*Bp. Közl. 199. sz.*)

Jegyzet a 14-ik laphoz.

Az Almásy családnál a 14. lapon 1.) jegy alatt tett ígéret szerint némi igazolási megjegyzéseim vannak azon értekezésre, melyet J. E. a Sz. István társ. *Egyetemes Encyclopaedia* II. kötetének 904. és következő lapjain közre bocsátott. Mindég szomorú érzés fog el, ha tudományos ügyekben, midőn már a kétséges adatok tisztázása tekintetéből egy, két lépést előre teszünk, akad társunk, ki újra irodalmi gyomúl terjedni segít oly feltűnően hamis adatokat, melyeket — ha alkalma leendett volna a pártolt kútfőket bírálóilag megvizsgálni, — szintén elvetendett volna. A nemzetség ismében kétségtelenül hiba, ha egy törzsből eredő ágak tévedésből külön családokká állítatnak, ez azonban igen ritkán, és csak is a hitelességet kutató nyomozóknál szokott megtörténni. Sokkal gyakoribb, de egyszersmind nagyobb hiba is az, midőn a név hasonlóságnál fogva egészen külön törzsből eredő és külön vérségű ágak egy nemzetségbe csoportosítatnak, és eképen idegen vérségekből hasonló családnév folytán közös családfára, vagy újabb családok őseiül összekoholtatnak. Ez eljárás gyakoribb, az azt mivelőkre sokszor jutalmasabb is. Ez édon iskola volt a genealogok táborában mindég a túlnyomóbb, és virágzott hajdan úgy, mint most is. Ezekre illik Botka Tivadar azon helyes mondata, „*nincsenek nagyobb történelemrontók, mint a genealogok.*“ Hogy a kérdéses Encyclopaediai értekezés minden általa ismert Almási nevűeket egy czikk alá egy közös nemzetség sarjadékaul igyekszik csoportosítani, az ellen itt most nincs szavam. Kik tartozhatik kedve, belátása szerint bár mely iskolához. Én csupán azon észrevételre kívánok vonatkozni, mely (nem a nemzeti muzeumban, mint J. E. véli, hanem az egyetemi könyvtárban levő) Hevenesyféle gyűjtemény XLVIII. kötete tartalmának hitelessége védelmeül hozatott fel, a melynek családfáit én koholtaknak jelentettem. Erre nézve eleve ujjalag ki kell jelentenem, hogy a ki ama családfákról alaposan akar itélni, szükséges a kézirati gyűjteményt okvetlenül saját szemeivel megtekinteni. Továbbá megkell jegyeznem, a) hogy a Hevenesyféle genealogiák alapos összevetése szerint a „*Trophacum Estorasianum*“ utánzatai, b) hogy Victoris Jonathán a múlt század egyik érdemes történetbuvára (lásd Haan L. *Jena Hungarica* pag. 70) összegyűjté a Hevenesyféleket szintén, és tőle átment a Széchényiféle muzeumbeli *Geneal. Authenticae* kézirata I. és II. kötetébe is (mint ezt munkám XII. köt. 512-13. lapján a zárszóban érintettem) ez utóbbiból vette át ismét Ka-

mény József a „*Laterculi geneal.*“ féle gyűjteménybe, mint azt értekező is állítá. Tehát mind ez csak egy forrásra mutat. és irodalmilag én adtam ki első az egész genealogiát (Kneschke is csak utánam közlé.) Ezek szerint tehát nem áll J. E. állítása, hogy egyszerre háromfelől megy át az irodalomba; mert csak egy forrásból ered mind. De lennének bárhányszor ezen ál-családfák átírva, ezen körülmény valamint hitelességüket cseppet sem mozdítja elő, úgy azokat a critica soha sem foghatja hiteleseknek elismerni; mert J. E. két véd-oka semmit sem bizonyít, 1-ör az, hogy a kérdéses korszakban is lehettek már Almásy-ak, mert igen is léteztek (és létezhetnek is) de ezzel a kérdéses Almásy féle genealogia igaz volta (szerkezete) még nincs igazolva. 2-ör. Az még kevesebbet bizonyít, hogy akkor Almásy nevének már Erdélyben is éltek, s bírtak. Mert lehettek, bírhattak akár hol; mindég csak az a kérdés marad fel, hogy a kérdéses származási kimutatás való-e? Ez pedig nem történt (és véleményem szerint nem is történhet.) A ki ezen kérdéses genealogiát hitelesnek állítja, mutassa be, hogy a rajta álló személyek (nem csak léteztek) de egy vérségből valók, igazolja a filiatot ízről ízre hiteles okmányokkal. Egyébiránt a kérdéses genealógiák az azokat összevetve megtekintő előtt oly szembetűnő álságok, hogy bővebb czáfolásuk irodalmi kiskoruság lenne. Végre helyszűke miatt még csak egy észrevételem van; J. E. cikke végén azon Almásy Mihályról is, ki 1618-ban honti szbíró volt, conjecturál „és erdélyinek“ gyanítja. Ne bántsa ezen Almásy Mihályt, mert arról hiteles okmányok szerint tudva van, hogy a most is Hont megyei Almásy másképp Pomoty család oda való régi őse volt.

A POTLÉK-KÖTET TARTALMA.

	<i>Lap.</i>		<i>Lap.</i>
Abaŕffy család	1	Bajzáth	41
Abrányi (lásd Eördögh Lászlófalvi).	221	Bakó	42
Acsádi cs.	9	Bakocsay	43
Aczói	—	Bakonyi (báró).	—
Aigner	10	Balajthy.	44
Akács	—	Balassovics.	46
Akay	11	Balassa (ászványi)	—
Albert	12	Balássy (bethlenfalvi)	—
Almády	13	Balássy (impérfalvi)	—
Almay	14	Bálintith	47
Almáay gr.	—	Balku	—
Alsó	16	Ballun	48
Amade gr.	17	Balogh (nebojszai és galanthai)	—
Ambrózy	21	Balogh (ócsai)	51
Andrássy (gr. Cs. Szentkirályi).	24	Balogh (nemesicsei).	52
Andrássy (nemeskérli)	25	Balogh (mankóbükki)	55
Andrássy (érkeserői)	26	Balogh (füleki)	—
Ányos (faiszi és vámosi)	27	Balogh (szász-csegői)	56
Ányos (n. szántói)	31	Balogh (alpestesi)	57
Apponyi (gr.)	—	Balogh (n. váradi)	—
Arady.	35	Baloghy.	—
Aranyady	—	Balpataky	60
Asbóth	36	Banchy	63
Babarczy.	37	Bánffy (losonczy)	64
Babocsay.	—	Bangya	69
Babos	38	Bánhidy.	70
Babóthy	—	Bánky	71
Bachich	39	Bánóczy.	—
Bacskády	—	Baracskaý	72
Bája	40	Bárány (rendesi)	—
Bajalich	—	Baranyay (bodorfalvi)	—
Bajcsy	40 és 368	Baranyay (váradi)	73

	Lap.		Lap.
Baranyi (váradai és micskei)	73	Biedermann	371
Barcsay	76	Bihary	137
Bárdossy	80	Biróczy	139
Bárus	—	Birovazky	—
Barko	—	Bittera	140
Barkóczy (báró, gróf)	81	Blaskovich	—
Barna (melléthei)	83	Bobest	—
Báróczy	97	Bobok	143
Baross (belussi)	—	Boczkó	144
Baróthy (Szabó)	98	Bogyay	146
Bársony	99	Bohus	—
Bartakovich	100	Borbély (Roffi)	148
Bartal (beleházi)	104	Borcsiczky	—
Bartos	107	Bornemisza (kászoni báró)	149
Bánthy	—	Bornemisza (ádámföldi)	151
Battha	—	Boróczy	152
Batthyány (gróf és un)	108	Boros (Rákosi)	153
Battik	116	Borsy (galanthai)	155
Becskér	—	Bosóky	156
Becsky	—	Botlik	157
Becz (Tassy)	116	Böröndy	—
Bégányi	117	Brázovay	158
Békássy	120	Brencsán	—
Beke	122	Brezovay	—
Belászký (Demko)	124	Brunszvik	—
Belányi	125	Buda	159
Béldy	—	Bukovinszky	—
Belényessy	—	Burián	—
Belényessy (dézsfalvi)	126	Butka	160
Beleznay	—	Bydeskúty	162
Beliczey	—	Chernel	164
Bélik	127	Chlivényi	166
Bémer	—	Chinorányi	—
Bencsik	—	Cicatricis	—
Benczely	130	Conrad	167
Bene (nándori)	131	Cornides	—
Beőthy (szlováni)	133	Csabay	169
Bérczy	371	Csáky	170
Berendy	134	Csanády (telegdi)	171
Beretky	—	Csanády (n. kereki)	172
Berkes	135	Csaplovich	173
Berky	—	Csató	177
Bernády	—	Cseh	178
Bernáth	—	Csekonics	—
Bernátfly (báró)	136	Cselkó	179
Bésán	137	Csemez	180

	Lap.		Lap.
Csete	181	Fábián (eőri).	—
Csicsery	181	Fábiankovich	—
Csillinghy	183	Fabricius	227
Csóka	184	Fáncsy	—
Csúry	—	Faschó	228
Czintula	—	Fáy	—
Czóbel	—	Fechtig	232
Dacsó	—	Fejérváry	—
Darvas	185	Fejérváry	—
Darvay	—	Fekete (galanthai)	233
Dávid	186	Fekete	234
Deák (köpeczi)	187	Feledy	—
Deákovics	188	Fenyés	235
Debreczeni	—	Ferdényi	236
Décsy	—	Ferenczy (cseleji)	—
Dedinszky	190	Ferenczy (madéfalvi)	—
Dessewffy	192	Ferich	—
Dindár	194	Fiáth	—
Dívóky	195	Fischer (n. szalatnyai)	237
Dobó	196	Fischer	371
Dobóczky	197	Foky	238
Dobozy	198	Forgách	—
Dohnyányi	202	Forray	—
Domahidy	—	Fosztó	—
Dombay	204	Földváry (bernátfalvi)	239
Drághffy	206	Frajzajzen	242
Draskoczy	—	Francisey	—
Draskovicz	207	Fráter	243
Draveczky	—	Fűr	—
Drozdik	208	Füze séry	244
Drugeth	—	Gaal	—
Duka	—	Gaiger (jobbágyi)	245
Dulovics	210	Gálfy	246
Dunka (sajói).	—	Galgóczy	—
Duzy	211	Gans	371
Dvornikovich	—	Galliuf	247
Ebeczky (ináncsi)	212	Gavenda (báró).	—
Ebergény	—	Gázsy	—
Eckstein	219	Géczy	248
Emich	371	Gedey	251
Endrődy	219	Ghémes	252
Eördőgh (lászlófalvi)	—	Ghyczy	—
Eötvös (Vásáros naményi)	222	Ghillányi (báró)	253
Eötvös (sárvári)	—	Gilváchi	255
Erdődy (monyorókereki)	223	Goldberger	372
Eszterházy	226	Gombár	255

	Lap.		Lap.
Gombás	256	Inkey	289
Gosztonyi	—	Irínyi	294
Gothard	257	Jakabffy	295
Gömöry	258	Ján	—
Grosschmid	—	Jánoky	296
Gúthy	258	Jelenffy	—
Gyárfás	261	Jeszzenszky	—
Gyene	262	Jóhny	298
Gyulay gr.	—	Jókay	—
Gyulay	370	Józseinczy	299
Gyurcsányi	264	Jugovich	—
Gyurikovics	265	Jarjevich	300
Gyurikovics	—	Kaján	—
Hagymássy	266	Kajdacay	301
Hajósey	—	Kálnássy	302
Halassy	267	Kálnoky	305
Halász	268	Kapcsy	—
Haller	—	Kapy	—
Halmagyi	—	Károlyi (sz. imrei)	—
Hanvay	—	Kende	306
Harsányi	270	Kenéz	309
Hegedűs	271	Kendi	—
Hellebronth	272	Keresztúry	—
Hellenbach (báró)	373	Kínisy	310
Héya	274	Kiss (nemeskéri)	—
Hideghéty	—	Kiss (eleméri)	311
Hodossy	275	Kiss (vajdas-vatai)	312
Hollaky	276	Kiss (szepesdi)	313
Homoky	—	Rnédly	—
Horváth (lomniczai)	277	Kochanovszky	—
Horváth (muraniczi)	—	Kornis	318
Horváth (Petrichevich)	178	Korponay	320
Horváth (Sz. györgyi)	—	Kosztka	321
Horváth (Békesben)	279	Kovács (rigiczai, horti)	—
Horváth (fejérvári)	—	Kubínyi	322
Horváth (szalabéri)	280	Kunsch	323
Horváth (palocsai)	372	Lány	326
Horváthy (disznósi)	—	Laszkáry	328
Hrankay	382	Lehoczky	329
Hulyák	283	Lo-Presti	330
Hunyady	—	Lövey	333
Huszár (baráthi)	284	Ludasi	371
Ihász	—	Majláth	334
Illesy	285	Majthényi	336
Ilosvay	—	Malobiczky	337
Imecs	288	Meszlónyi	—

	Lap.		Lap.
Mikó	—	Rupp	371
Miskolczy (m. telegdi)	338	Ruzinszky	350
Miskolczy (pávai)	—	Sebastiani	351
Miskolczy (micskei).	—	Semsey	352
Nadányi	340	Sennyey.	356
Nagy (győri).	—	Sényi	—
Nagy (ürményi)	341	Simonffy	—
Nagyfejeő	340	Sitkey	357
Noch	341	Skrabák	358
Okolicsányi	—	Szabó (Battaszéki)	—
Orczy.	342	Szabó (na. tóthi)	—
Osváth	343	Szerb	371
Osztrosith	—	Szerényi.	359
Péchy	344	Szokolóczy	—
Petrovay	—	Szolusz lásd Szerényi.	—
Polgár	345	Szőgyényi	—
Popovich	346	Thuróczy	—
Porubszky	—	Varjú	360
Pösthényi (Pesthényi)	348	Vécsey	362
Prandau	—	Wlád	364
Pulszky	—	Wodiáner	371
Rókász	349	Zathureczky	365
Reitter	371	Zay	368

PRINTED IN HUNGARY

Kiigazítandó hibák

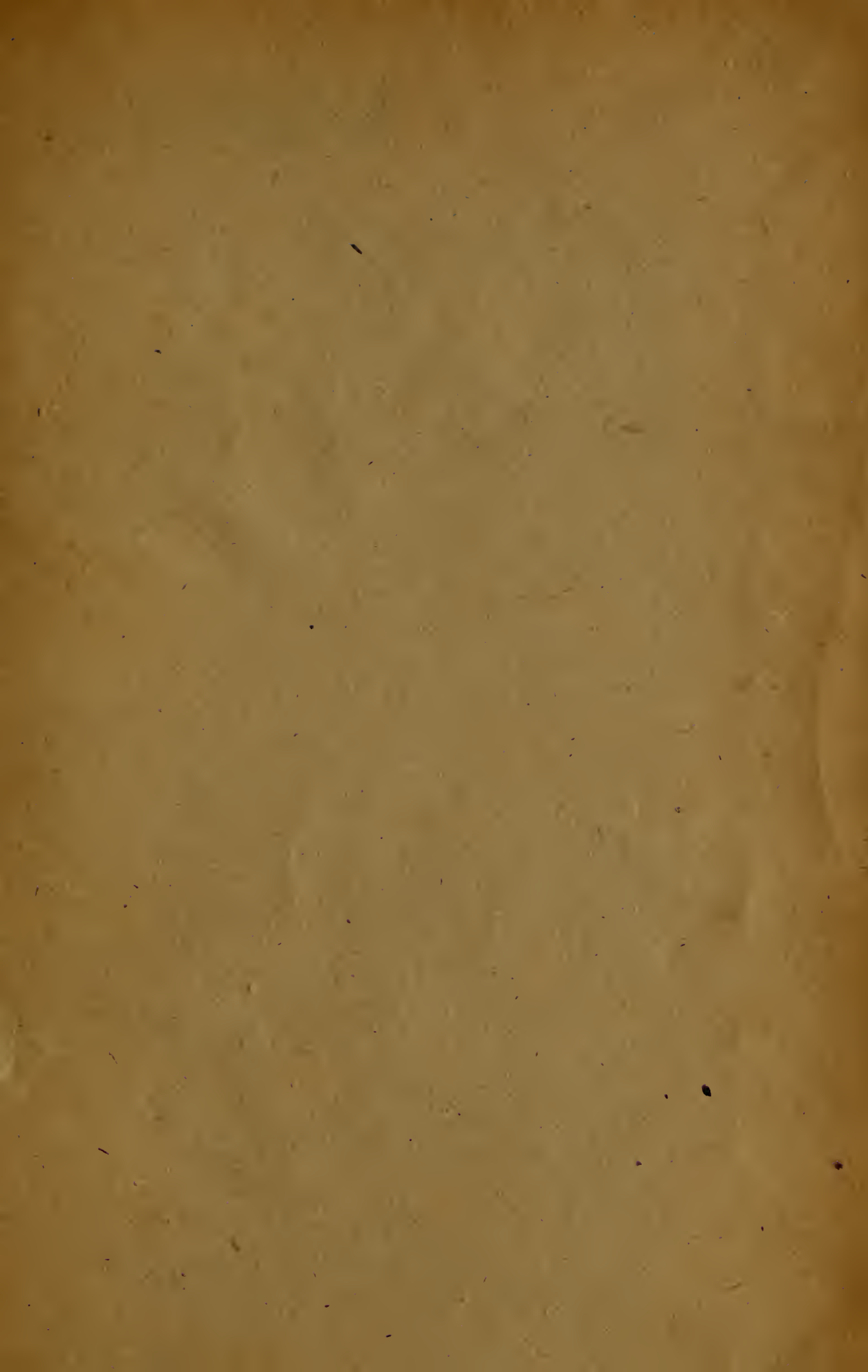
a IX. kötetben.

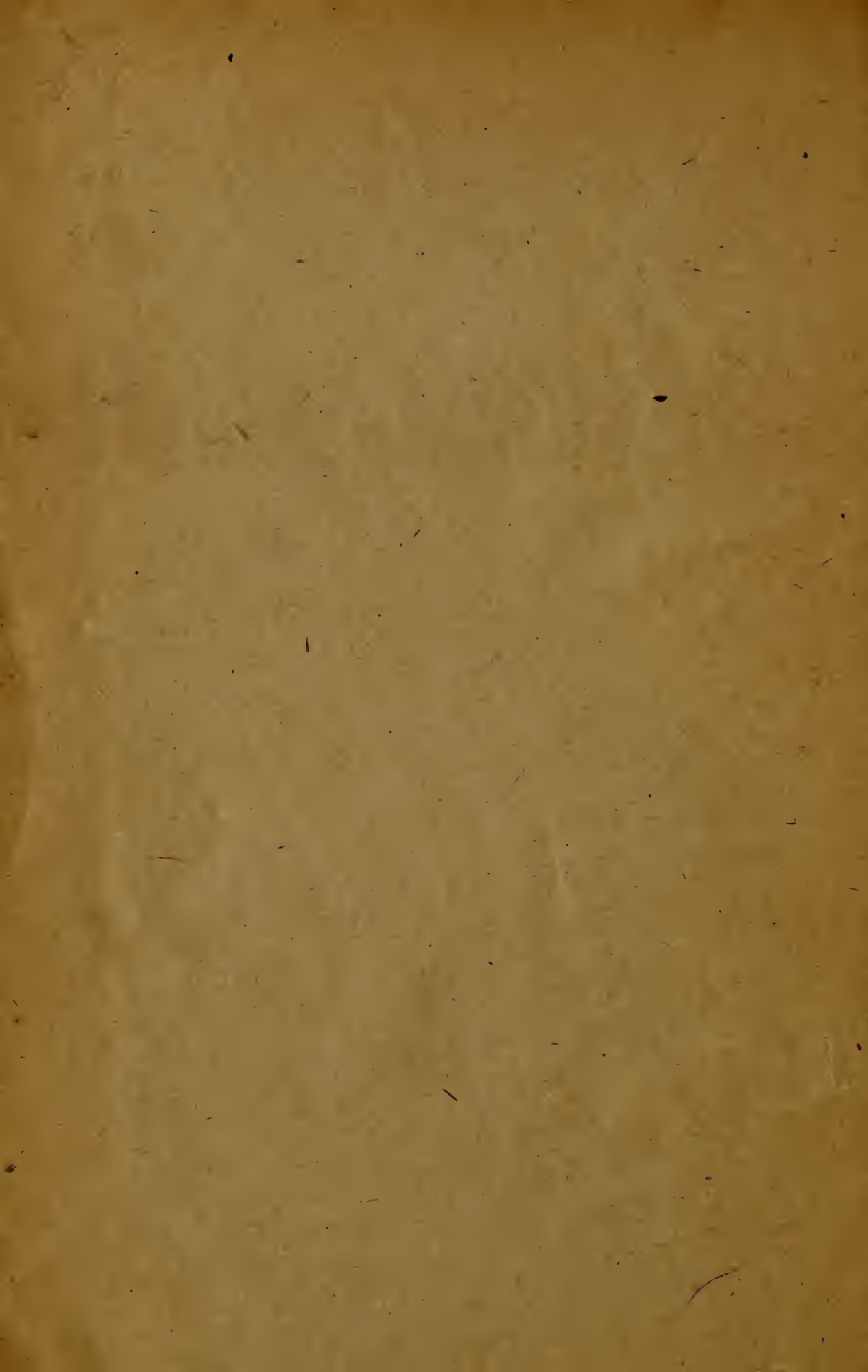
<i>Lapon</i>	<i>sorban</i>	<i>helyett</i>	<i>olvasandó</i>
161.	24.	Márton.	Mátyás.

Ezen Pótlék-Kötetben

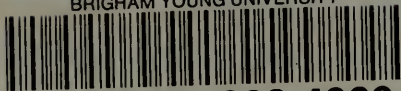
265.	40.	Gyurkovits	Gyurikovits.
------	-----	------------	--------------

(t. i. az *Ivanóczi* előnevű családnak is Gyurikovich a neve.)

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

3 1197 21320 4966

